



ഒരു പൊലീസ് സർജന്റെ
കുറ്റാന്വേഷണ യാത്രകൾ



ഡോ. ബി. ഉമാദത്തൻ

ഡോ. ബി. ഉമാദത്തൻ

കപാലം

ഒരു പൊലീസ് സർജന്റെ കുറ്റാന്വേഷണ യാത്രകൾ



ഡി സി ബുക്സ്

Malayalam Language
Kapalam
Memoir
by **Dr. B. Umadethan**

Rights Reserved
First Published August 2019
E-book edition August 2019

Cover Design
Arun Gokul

Publishers
D C Books, Kottayam 686 001
Kerala State, India
Literature News Portal: www.dcbooks.com
Online Bookstore: www.onlinestore.dcbooks.com
e-bookstore: ebooks.dcbooks.com
Customercare: customercare@dcbooks.com, 9846133336

Although utmost care has been taken in the preparation of this book, neither the publishers nor the editors/compiler can accept any liability for any consequence arising from the information contained therein. The publisher will be grateful for any information, which will assist them in keeping future editions up to date.

No part of this publication may be reproduced, or transmitted in any form or by any means, without prior written permission of the publisher.

ISBN 978-93-5282-844-9

D C BOOKS - The First Indian Book Publishing House to get ISO Certification.

ഡോ. ബി. ഉമാദത്തൻ

കേരള സംസ്ഥാന മുൻ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ, കേരള പൊലീസിന്റെ മെഡിക്കോ-ലീഗൽ ഉപദേശകൻ, തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, തൃശൂർ, കോട്ടയം മെഡിക്കൽ കോളജുകളിലെ ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ പ്രൊഫസ്സർ, വകുപ്പുമേധാവി, ജില്ലാ പോലീസ് സർജൻ, സംസ്ഥാന മെഡിക്കോലീഗൽ എക്സ്പെർട്ട് & കൺസൾട്ടന്റ്, കേരള മെഡിക്കോലീഗൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഡയറക്ടർ, തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലിബിയൻ അറബ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ മെഡിക്കോലീഗൽ കൺസൾട്ടന്റായിരുന്നു. അമൃത മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ പ്രൊഫസ്സറും വകുപ്പുമേധാവിയും അവയവമാറ്റ അംഗീകാരസമിതിയുടെ അധ്യക്ഷനുമായിരുന്നു. 2019 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു.

ഡോ. ബി. ഉമാദത്തന്റെ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികൾ

ഒരു പൊലീസ് സർജന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ
കുറ്റാന്വേഷണത്തിലെ വൈദ്യശാസ്ത്രം
കേരളത്തിന്റെ കുറ്റാന്വേഷണ ചരിത്രം
അവയവദാനം അറിയേണ്ടതെല്ലാം
കപാലം



ഡോ. ബി. ഉമാദത്തന്റെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾക്കായി ക്യാന്റർ കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്യൂ

ഉള്ളടക്കം

1. കപാലം
2. സ്നാനഗൃഹം
3. പ്രസൂനം
4. പുത്രശോകം
5. മൃത്യു
6. മൃഗം
7. ആഘോഷം
8. ഭാര്യാഘാതം
9. അഗ്നിശയ്യ
10. കാലപാശം
11. ഘാതകൻ
12. നർത്തനം
13. സമുദ്രം
14. സൈന്യം
15. കാനനം

ആമുഖവും കൃതജ്ഞതയും

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പുസ്തകപ്രസാധനശാലയായ ഡി സി ബുക്സ് 2019-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനായി കുറ്റാന്വേഷണകഥകളുടെ ഒരു സമാഹാരം എഴുതണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രശസ്തമായ ആ പ്രസാധനശാലയുടെ നിർദ്ദേശം എനിക്കും എന്റെ കൃതികൾക്കുമുള്ള അംഗീകാരവും ബഹുമതിയുമായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

‘ഒരു പൊലീസ് സർജന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ’ എന്ന എന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു രണ്ടാം ഭാഗം എന്ന രീതിയിൽ ഒരു പുസ്തകം എഴുതിയാൽ അത് ആവർത്തനവിരസമാകുമെന്ന് എനിക്കുതോന്നി (‘ഒരു പൊലീസ് സർജന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ’ എട്ടാമത്തെ എഡിഷനാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്). അതിനാൽ എന്റെ പതിനഞ്ചോളം കേസ്സുകൾക്ക് ഒരു ഫിക്ഷന്റെ പരിവേഷം നൽകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അസാധാരണ മരണങ്ങളിൽ അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുന്നത് മുതലേപരിശോധനയിൽനിന്നാണ്. അതിൽനിന്നും വെളിവാകുന്ന മരണകാരണവും അനുബന്ധമായ നിരവധി ശാസ്ത്രീയമായ നിഗമനങ്ങളുമാണ് കുറ്റാന്വേഷണത്തിന്റെ നാദി. ഒരു ഫോറൻസിക് വിദഗ്ദ്ധന്റെ അത്തരം നിഗമനങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ച് നിരവധി അന്വേഷണങ്ങളിലൂടെ കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്തുവാനും അയാളെ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുവാനും ന്യായപീഠത്തിനു മുന്നിലെത്തിക്കുവാനും അശ്രാന്തപരിശ്രമം നടത്തുന്നത് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളുമാണ്. ഫോറൻസിക് ശാസ്ത്രകാരന്മാർ, വിരലടയാള വിദഗ്ദ്ധന്മാർ, ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാർ മുതലായവരുടെ സഹായവും വിജയകരമായ കുറ്റാന്വേഷണത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇങ്ങനെ എത്രയോപേരുടെ കൂട്ടായ പരിശ്രമമാണ് ഓരോ അന്വേഷണത്തിനും പിന്നിൽ.

ഈ സമാഹാരത്തിലെ പതിനഞ്ചു കഥകളിലും രണ്ടു പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളാണുള്ളത്. പൊലീസ് സർജൻ ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനും പൊലീസ് ഓഫീസർ ഹരികുമാർ ഐ പി എസ്സും. ഇവരുടെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയാണ് ഓരോ കേസ്സുകളിലും കുരുക്കുകൾ അഴിയുന്നത്. ഈ ആഖ്യാനരീതി വായനക്കാർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് കരുതുന്നു. ഈ പുസ്തകരചന ഫെബ്രുവരിയിൽ പൂർത്തിയാകേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് ഒരു ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനാകേണ്ടിവന്നതിനാൽ പുസ്തകരചന താമസിച്ചെങ്കിലും 2019-ൽ തന്നെ പ്രസാധനത്തിനെത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും വിശിഷ്ടാ എന്റെ ഭാര്യ

മണിയുടെയും സ്നേഹവും ശുശ്രൂഷയും എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ സ്വാ
ന്തനവുമാകട്ടെ മാത്രമാണ്.

ഇത് എന്റെ പതിനെട്ടാമത്തെ പുസ്തകമാണ്; ഡി സി ബുക്സ്
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ആറാമത്തേതും. എന്റെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് ഡി
സി പ്രസാധനം ചെയ്തവ വായനക്കാർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നത്
ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. എന്റെ പ്രിയ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ രവി ഡി സിക്ക്
പുസ്തകത്തിന്റെ എഡിറ്റർ ശ്രീ സഞ്ജീവ് എസ്. പിള്ളയ്ക്കും
സഹപ്രവർത്തകർക്കും ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി നന്ദി പറയുന്നു. ഈ
പുസ്തകത്തിനും അത്തരമൊരു സ്വീകരണം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ
ഞാൻ അനുവാചകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നു. സദയം സ്വീകരിച്ചാലും.

ഡോ. ബി. ഉമാദത്തൻ

തിരുവനന്തപുരം

ജൂൺ 03, 2019

1. കപാലം

ഉണ്ണിയെന്ന് സുഹൃത്തുക്കൾ വിളിക്കുന്ന പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ഞായറാഴ്ചകൾ അലസതയുടെ ദിവസങ്ങളാണ്. വൈകി എഴുന്നേറ്റാൽ മതി. രാവിലെയുള്ള നടത്തയ്ക്കും അവധി കൊടുക്കും. അന്ന് മെഡിക്കൽ കോളജിൽ പോകണ്ട. നഗരത്തിരക്കുകളിൽനിന്നും അല്പം അകലെയായി നിലകൊള്ളുന്ന കോളജ് മുത്തശ്ശിക്ക് സപ്തതിയായി. അവിടെയായിരുന്നു ഉണ്ണിയുടെ ബിരുദ ബിരുദാനന്തരപഠനങ്ങളും.

കോളജ് കാമ്പസ്സിന്റെ കോണിലുള്ള ഒരു കുന്നിൻമുകളിലാണ് പ്രൊഫസ്സർമാരുടെ കാർട്ടേഴ്സുകൾ. രാവിലെയുള്ള ചാറ്റൽമഴയും ഇളംവെയിലും ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആംബിയൻസ് ഉണ്ണിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. ചൂടുള്ള ചായയും കൂട്ടിന് അലൻഗ്രിഷാമിന്റെ ഒരു നോവലുമുണ്ടെങ്കിൽ ഉച്ചവരെ വേറൊന്നും വേണ്ട. ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണുകഴിക്കുവാനല്ലാതെ ഉണ്ണിയെ മണി ശല്യപ്പെടുത്താറില്ല. അന്ന് ഉണ്ണിക്ക് ചായ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തപ്പോൾ വൈകുന്നേരം ഷോപ്പിങ്ങിനു പോകണമെന്ന കാര്യം മണി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഒരു സഹപ്രവർത്തകയുടെ ഗൃഹപ്രവേശത്തിന് സമ്മാനം വാങ്ങണം.

പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും കണ്ണുമാറ്റാതെ ഉണ്ണി ഒന്നു മുളി.

മണി, എന്ന വിജയകുമാരി. എം.എസ്.സി. കെമിസ്ട്രി-സംസ്ഥാന രാസപരിശോധന ലബോറട്ടറിയിലെ അസിസ്റ്റന്റ് കെമിക്കൽ ഏക്സാമിനർ. പൊലീസ് സർജന് ഏറ്റവും അടുപ്പമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ കേന്ദ്രം. ഉണ്ണിയുടേത് പ്രേമവിവാഹമായിരുന്നോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അതെയെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. പക്ഷേ, വിവാഹത്തിനു മുൻപായി ഉണ്ണി മണിയോട് ഒരു വാചകമേ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഔദ്യോഗിക ചർച്ചകൾക്കായി കെമിക്കൽ എക്സാമിനർ നമ്പ്യാർ സാറിനെ കാണാൻ പോകുമ്പോഴാണ് മണിയെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. അത് പ്രേമമായി വളർന്നുവെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയില്ല. കുറെ നാളുകൾക്കുശേഷം നമ്പ്യാർ സാറിന്റെ മുറിയിൽവെച്ച്, സാരില്ലാത്ത സമയം യാതൊരു മുഖവുരയും കൂടാതെ ഉണ്ണി മണിയോട് ചോദിച്ചു:

“എനിക്ക് തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. അതിനു സമ്മതമാണോ?”

റൊമാൻസിന്റെ ഒരു ഗന്ധവുമില്ലാത്ത ചോദ്യം.

അതിനു ലഭിച്ചതും അതുപോലൊരു മറുപടി:

“വീട്ടുകാർ തമ്മിൽ ആലോചിക്കണം.”

ഏതായാലും ഉണ്ണിയുടെ വീട്ടുകാർ വിവാഹാലോചനയുമായി മണിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. പിന്നീടെല്ലാം ശുഭസ്യ ശീഘ്രം. അവർ സന്തോഷത്തോടെ

ജീവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കാലചക്രം ഉരുണ്ടെന്നോ അനവധി ഋതുക്കൾ മാറിയെന്നോ ഒക്കെയുള്ള പതിവു ക്ലിഷേകൾ ഉപയോഗിക്കാം. ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ വകുപ്പുമേധാവിയും പൊലീസ് സർജനുമായി. വിജയകുമാരി ജോയിന്റ് കെമിക്കൽ എക്സാമിനറായി. അവർക്ക് മിടുക്കന്മാരായ രണ്ടു പുത്രന്മാർ; മുത്തയാൾ പോണ്ടിച്ചേരിയിലെ ജിപ്മെർ മെഡിക്കൽ കോളജിലും രണ്ടാമൻ മദിരാശിയിലെ ഐഐടിയിലും പഠിക്കുന്നു.

“ചേട്ടനു ഹരിയുടെ ഫോൺ,” ഉണ്ണി ഗ്രിഷാമിനെ മനസ്സിലാമനസ്സോടെ കോഫിടേബിളിൽ വെച്ചിട്ട് മണിയുടെ കയ്യിൽനിന്നും മൊബൈൽ വാങ്ങി.

ഹരി എന്ന ഹരികുമാർ ഐ പി എസ്സ് ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിലെ പൊലീസ് സൂപ്രണ്ടാണ്. ഉണ്ണിയെ ഒരു ജ്യേഷ്ഠനെപ്പോലെയോ, ഗുരുവിനെപ്പോലെയോ ഒക്കെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജാടകളില്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാരൻ.

“എന്താ ഹരി, ഒരു അൺയൂഷ്വൽ കാൾ?”

“സോറി സർ, എനിക്ക് അത്യാവശ്യമായി ഒരു കേസ്സ് ഡിസ്കസ് ചെയ്യണം, എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം; അങ്ങയെ ഞായറാഴ്ചയും ഉപദ്രവിക്കുന്നതിൽ.”

ഉണ്ണി ചിരിച്ചു. “ഹരി, തന്റെ അപ്പോളജി ഒന്നും വേണ്ടടോ, താൻ ഉടനെ ഇങ്ങു വാ.”

“ഞാൻ പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിനകം എത്താം ബോസ്സ്.”

സ്നേഹം കൂടുമ്പോൾ ഉണ്ണിയെ അങ്ങനെയാണ് ഹരി വിളിക്കുന്നത്.

“താൻ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കാൻ നിൽക്കണ്ട. ഇവിടെ വന്നു കഴിക്കാം.”

പൊലീസ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ഒറ്റയ്ക്കു താമസിക്കുന്ന ഹരി ഹോട്ടലിൽനിന്നാണ് ആഹാരം വരുത്തി കഴിക്കുന്നതെന്ന് ഉണ്ണിക്കറിയാം. മണി പലപ്പോഴും ഹരിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാറുണ്ട്. അപ്പോൾ മണിയുടെ പാചകവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഹരിയുടെ സ്തുതി കേൾക്കുവാനാണ് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതെന്ന് ഉണ്ണി കളിയാക്കും.

ഹരികൂടി പ്രാതലിനുണ്ടാകുമെന്ന് ഉണ്ണി പറയുമ്പോഴേക്കും ഹരിയുടെ കാർ പോർട്ടിക്കോയിൽ എത്തി. ഹരി പതിവില്ലാതെ യൂണിഫോമിലായിരുന്നു. സാധാരണയായി ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രത്യേകാവസരത്തിൽ മാത്രമേ യൂണിഫോം ധരിക്കുകയുള്ളൂ.

ഹരിയുടെ സല്യൂട്ടിന് പ്രത്യഭിവാദനം നൽകിയിട്ട് ഉണ്ണി ചോദിച്ചു:

“ഹരി എന്താ പതിവില്ലാതെ യൂണിഫോമിൽ?”

“ഇന്നലെ ഹോം മിനിസ്റ്ററും ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് എ ഡി ജി പിയും ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കേസ്സിന്റെ ഡിസ്കഷനായിരുന്നു. ഇന്നു രാവിലെ അവരെ യാത്ര അയച്ചിട്ടാണ് ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നത്.”

“അപ്പോൾ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണം ഹരിയെ ഏൽപ്പിച്ചോ?”

അതെയെന്ന അർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു: “അതല്ലേ സാറിനെ കാണാൻ വന്നത്.”

“നമുക്ക് ഓഫീസ് മുറിയിലിരുന്ന് സംസാരിക്കാം.” വരാന്തയുടെ വശത്തുള്ള മുറിയിലേക്ക് ഉണ്ണി നടന്നു, പിന്നാലെ ഹരിയും. പ്രാതൽ തയാറാകുമ്പോൾ വിളിക്കുവാൻ മണിയോടു പറഞ്ഞിട്ട് ഉണ്ണി മേശയ്ക്കു പിന്നിലെ കസേരയിലിരുന്നു. ഹരി എതിരേയിരുന്നിട്ട് കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന തടിയൻ കേസ്സ് ഡയറി ഫയൽ മേശപ്പുറത്തു വച്ചു.

“എന്താണ് ഹരി, കേസ്സ് ഡയറി ഫയലിനിത്ര വലിപ്പം ?” ഉണ്ണിയുടെ ചോദ്യം കേട്ടിട്ട് ഹരി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“ലോക്കൽ പൊലീസ് മൂന്നു മാസം അന്വേഷിച്ച് ആത്മഹത്യയാണെന്നു കണ്ടെത്തി ഫൈനൽ റിപ്പോർട്ട് അയച്ചു കേസ്സാണ്. ഇനിയും ഈ ഫയലിന് ഒരുപാടു വലിപ്പം കൂടുതലേ എന്നാണ് പ്രാർത്ഥന.”

“ഫയൽ ഞാൻ സ്വസ്ഥമായിരുന്നു വായിക്കാം. ഹരി കേസ്സിനെക്കുറിച്ച് പറയൂ.”

“സർ, രണ്ട് ആഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പാണ് എനിക്ക് ഈ ഫയൽ കിട്ടിയത്. ഒന്നു മരിച്ചു നോക്കിയതേ ഉള്ളൂ. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കാസർഗോഡ് സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ മാത്രമേ എനിക്കറിയൂ.” ഹരി ഫയലിലെ ഒരു കവറിൽനിന്നും ഒരു കളർഫോട്ടോ എടുത്ത് ഉണ്ണിക്കു കൊടുത്തു. ചിത്രത്തിൽ വിശാലമായ ഒരു സ്വീകരണമുറിയുടെ ദൃശ്യം. വിലകൂടിയ സോഫാസെറ്റികൾ. തറയിൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. തലയുടെ ഭാഗത്ത് രക്തം തളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. വലതുകൈയുടെ അടുത്തായി ഒരു കൈത്തോക്ക്, പിസ്റ്റൾ ആണെന്ന് തോന്നുന്നു.

ഹരി പറഞ്ഞുതുടങ്ങി:

“മരിച്ചയാൾ മാർട്ടിൻ, മൂപ്പത്തിയാറു വയസ്സ്, വിവാഹിതൻ, എൻജിനീയറിങ് ബിരുദധാരി. സ്വന്തമായി ഒരു സ്കാഫോൾഡിങ് ഫാക്ടറിനടത്തുന്നു.

ഉണ്ണി ഇടയ്ക്കു ചോദിച്ചു: “എന്താണ് സ്കാഫോൾഡിങ്?”

“കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ വശങ്ങളിൽ സ്റ്റീൽ പൈപ്പുകൾ കൊണ്ടുള്ള തട്ടുകൾ സർ കണ്ടിട്ടില്ലേ,” ഹരി വിശദീകരിച്ചു: “പണ്ട് മുളകൊണ്ടാണിവ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. ചാരംകെട്ട് എന്നാണ് അവ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇന്ന് എല്ലാവരും സ്കാഫോൾഡിങ് ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.”

“ഇത് ലാഭമുള്ള ബിസിനസ്സ് ആണോ?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“നല്ല പ്രോഫിറ്റു കിട്ടും. എന്റെ ഒരു പരിചയക്കാരൻ റസാക്ക് ഇവിടെ ഒരേണ്ണം നടത്തുന്നുണ്ട്. സ്റ്റീൽഫാക്ടറിയിൽനിന്നും പൈപ്പുകൾ വരുത്തി ആവശ്യത്തിനുള്ള നീളമനുസരിച്ച് മുറിച്ച് വെൽഡ് ചെയ്ത് സ്കാഫോൾഡിങ് ഉണ്ടാക്കി വിൽക്കും. കുറച്ചു ജോലിക്കാരേ വേണ്ടൂ.. നല്ല ലാഭമാണ്.” ഹരി വിശദമാക്കി.

“ഹരി കഥ തുടരൂ,” ഉണ്ണി മൂക്കിന്റെ അറ്റം ചൂണ്ടുവീരലും തള്ളവീരലും കൊണ്ടു തടവി. അത് ഉണ്ണിയുടെ ഒരു മാനറിസമാണ്; ആകാംക്ഷയുള്ളപ്പോഴും, ഗഹനമായി ആലോചിക്കുമ്പോഴും മാത്രമേ അതുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അതു കണ്ടുകൊണ്ട് ചിരിയൊതുക്കി ഹരി തുടർന്നു:

“മാർട്ടിന് അധികം സുഹൃത്തുക്കളില്ല. അയാൾ മദ്യപിക്കാറില്ല. നോ ക്രിമിനൽ റിക്കോർഡ്സ്. ഭാര്യ ഹോം മേക്കർ. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് ആറു വർഷമായി. കുട്ടികളില്ല. അവർ തമ്മിൽ അലോഹ്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ആരും പറയുന്നില്ല.”

“എനി ഫൈനാൻഷ്യൽ ക്രൈസിസ്സ്? ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“സി ഐ പറഞ്ഞത് സാമ്പത്തികമായ പ്രയാസങ്ങളൊന്നുമില്ലായിരുന്നുവെന്നാണ്.”

“പിന്നെ ആത്മഹത്യയാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തിയതെങ്ങനെയാണ്? ആരാണ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന നടത്തിയത്?” ഉണ്ണിചോദിച്ചു.

“ആട്ടോപ്സി നടത്തിയത് മാംഗ്ലൂർ മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഫോറൻസിക് പ്രൊഫസ്സർ ഹെഗ്ഡെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് ഉണ്ട്. കൺസിസ്റ്റന്റ് വിത്ത് സുയിസൈഡ്.”

ഹരി ഫയലിൽനിന്നും അതെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“അതവിടെ ഇരിക്കട്ടെ ഹരി. ഇനി നമുക്ക് ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കാം.”

ഉണ്ണിയും ഹരിയും ഡൈനിങ് ഹാളിലേക്കു നടന്നു.

മണി ഡൈനിങ് ടേബിളിൽ പ്ലേറ്റുകൾ നിരത്തുകയായിരുന്നു.

“ചേച്ചീ, ഗുഡ് മോണിങ്. ഇന്നെന്താ വിഭവം?” ഹരി തിരക്കി.

“ഗുഡ് മോണിങ് ഹരി. എസ്.പി. അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഇസ്ലാലിയും സാമ്പാറുംതന്നെ.”

മണി തുടർന്നു:

“രാവിലെ ചേട്ടനെ വല്ല ക്രൈം സീനിലും വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോകാനാണോ ഈ യൂണിഫോമിലുള്ള വരവ്? ആഴ്ചയിൽ ആകെ ഒരു ദിവസം കിട്ടുന്ന അവധിയാണേ. ഒരുപാടുന്നാൾ ഹോട്ടൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു നന്നല്ല. വേഗം ഒരു ഹോം മേക്കറെ കണ്ടുപിടിക്കണ്ടേ ഹരി?” മണി വിടാനുള്ള ലക്ഷണമില്ല.

“നീ ഒന്നു നിർത്തു മണി,” ഉണ്ണി ഇടപെട്ടു: “നീ ഹരിക്ക് ഇസ്ലാലി വിളമ്പ്.

“ചേച്ചീ, ഞാൻ എടുത്തോളാം,” ഹരി തന്റെയും ഉണ്ണിയുടെയും പ്ലേറ്റുകളിൽ ഇസ്ലാലി വിളമ്പിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“ചേച്ചിതന്നെ ഒരു നല്ല ഹോം മേക്കറെ കണ്ടുപിടിക്കൂ,” ഹരി ചിരിച്ചു.

കപ്പുകളിൽ ചായ പകർന്നുകൊണ്ട് മണി പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഏറ്റും.”

“ഹരി, ഹെഗ്ഡെയെ എനിക്കറിയാം. ഇവിടെ എക്സാമിനറായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഹോണസ്റ്റ് ആൻഡ് എഫിഷ്യന്റ്. അയാൾ ഫോറൻസിക് ലാബിലെ പരിശോധനാഫലങ്ങൾക്കുടി കണക്കിലെടുക്കാതെ അഭിപ്രായം പറയുകയില്ല.”

“അതിരിക്കട്ടെ, കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ കേസ്സ് മംഗലാപുരം മെഡിക്കൽ കോളജിൽ എങ്ങനെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്തു?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“അതൊരു കഥയാണ്: ഇൻകസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിന്റെ റികിസിഷൻ കോഴിക്കോട് പൊലീസ് സർജനാണ് എഴുതിയത്. അദ്ദേഹം അന്ന് അവധിയിലായിരുന്നു. മരിച്ച മാർട്ടിന്റെ സഹോദരൻ കർണ്ണാടകയിൽ ഡോക്ടറാണ്. ഹൈലി ഇൻഫ്ളുവെൻഷ്യൽ. അവിടത്തെ സി എം നമ്മുടെ സി എമ്മിനെ വിളിക്കുന്നു, നമ്മുടെ സി എം, ഡി ജിപിയെ വിളിക്കുന്നു. പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ ലൈറ്റ്നിങ്ങ് സ്പീഡിൽ.” അങ്ങനെയാണ് പ്രൊഫസ്സർ ഹെഗ്ഡെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്യുന്നത്. ബാംഗ്ലൂർ ഫോറൻസിക് ലാബിലാണ് ബാലിസ്റ്റിക് പരിശോധനകളും രാസപരിശോധനയും നടത്തിയിട്ടുള്ളത്.” ഹരി തുടർന്നു:

“ഇപ്പോൾ സഹോദരൻ ഡോക്ടർതന്നെയാണ് ഇതൊരു കൊലപാതകമാണെന്നും അന്വേഷണം ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിനു വിടണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടത്.”

“ഹരി, ഒരു ഇസ്ലാമിക് വയ്ക്കട്ടെ.” മണി ഇസ്ലാമിപ്പാത്രം കയ്യിലെടുത്തു.

“അയ്യോ, മതി ചേച്ചീ പഞ്ഞിപോലുള്ള ഇസ്ലാമി, സോ ടേസ്റ്റി, എന്നാലും വയറു നിറഞ്ഞു,”

അതു വകവയ്ക്കാതെ മണി ഒരു ഇസ്ലാമിക് ഹരിയുടെ പ്ലേറ്റിലിട്ടു. കഴിച്ചോളൂ എന്ന മട്ടിൽ ഉണ്ണിയുടെ തലയാട്ടൽ.

പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞ് ഉണ്ണിയും ഹരിയും വരാന്തയിലേക്കിറങ്ങി. ഹരി പോക്കറ്റിൽനിന്നും സിഗററ്റ് പാക്കറ്റ് വെളിയിലെടുത്തു. ഉണ്ണി നോക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അതു തിരികെ പോക്കറ്റിലിട്ടു. “ഗോ എഫെഡ്, താൻ വലിക്കേടോ,” ഉണ്ണി പറഞ്ഞു: “എത്ര പറഞ്ഞാലും താൻ അനുസരിക്കില്ലല്ലോ.”

“സോറി സർ, സിഗററ്റു വലിക്കുമ്പോൾ ജോലിയുടെ ടെൻഷൻ മാറും; റിലാക്സേഷൻ കിട്ടും.”

“അങ്ങനെയെങ്കിൽ താൻ ജോലി ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്,” ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “നമുക്കിവിടെ ഇരിക്കാം, നല്ല കാറ്റുണ്ട്.”

ഹരി വേഗം സിഗററ്റു വലിച്ചുതീർത്തിട്ട് ഉണ്ണിയുടെ എതിരേയുള്ള കസേരയിലിരുന്നു.

“ഇനി മാർട്ടിന്റെ കഥ കേൾക്കാം.” ഉണ്ണി പറഞ്ഞു: “താൻ ഹെഗ്ഡെയുടെ ആട്ടോപ്സി വരെ പറഞ്ഞുനിർത്തി. നൗ യു കണ്ടിന്യൂ.”

“അതിനുമുമ്പ് ഞാൻ കേസ്സിന്റെ ആമുഖം പറയാം. സംഭവം നടന്നത് കഴിഞ്ഞ ദീപാവലി ദിവസമായിരുന്നു. അന്ന് ഫാക്ടറി അവധിയായിരുന്നതിനാൽ മാർട്ടിൻ വീട്ടിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മിസിസ്സ്

മാർട്ടിൻ വൈകുന്നേരം ഷോപ്പിങ്ങിനു പോയി. കൃത്യസമയം അവരുടെ സ്റ്റേറ്റ്‌മെന്റിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചുമണിയാണെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ.”

“എങ്ങനെയാണ് പോയത്? കാരിലാണോ?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“ഓ, അതു പറയുവാൻ വിട്ടുപോയി. അവരുടെ സ്വന്തം ക്യാരിൽ, മാർട്ടിൻ ആൾട്ടോ. മാർട്ടിന്റെ കാർ ഹോണ്ടാ സിറ്റി. അവരുടെ സെർവന്റ് മെയ്ഡ്, ഒരു മിഡിൽ ഏജ്ഡ് ലേഡി, പതിവായി രാവിലെ വന്ന് വൈകുന്നേരമാണ് പോകുന്നത്. പക്ഷേ, ദീപാവലി ആയതിനാൽ അന്ന് ഉച്ചയ്ക്കുപോയി. അവരുടെ മൊഴി എടുത്തിട്ടുണ്ട്.”

“ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ റിലേഷൻഷിപ്പിനെക്കുറിച്ച് അവരോടു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടോ? സാധാരണ ജോലിക്കാർക്കാണ് അതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാവുന്നത്.”

“സി ഐ അവരുടെ മൊഴി എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവർ ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് വന്നിട്ടില്ല എന്നത് വെരിഫൈ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. മാർട്ടിനും ഭാര്യയും തമ്മിൽ വഴക്കൊന്നും കൂടുന്നത് അവർ കണ്ടിട്ടില്ല.”

ഹരി തുടർന്നു: “ഷോപ്പിങ് കഴിഞ്ഞ് എട്ടുമണിയോടെ മാർട്ടിന്റെ ഭാര്യ വീട്ടിലെത്തി.”

“ഹരി, സോറി ഫോർ ദ ഇന്ററപ്ഷൻ, മാർട്ടിന്റെ ഭാര്യയുടെ പേരെന്താണ്?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“ഓ അതു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല അല്ലെ? ഷീബ-ഷീബ കാട്ടിപ്പറമ്പൻ. അവരുടെ പൂർവ്വികർ പാലായിൽനിന്നും പയന്നൂരിൽ കുടിയേറിയവരാണ്. സമ്പന്നകുടുംബമാണ്. അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയി. അമ്മയും വിധവയായ മുത്ത സഹോദരിയും മക്കളുമാണ് തറവാടുവീട്ടിൽ. മാർട്ടിന്റെ വേരുകളും പയന്നൂരാണെങ്കിലും അയാൾ ജനിച്ചതും വളർന്നതും ഉടുപ്പിയിലാണ്. മണിപ്പാൽ എൻജിനീയറിങ് കോളജിൽ നിന്നും ബി.ടെക് പാസ്സായി. അതിനുശേഷമാണ് സ്വന്തമായി വ്യവസായംതുടങ്ങിയത്. സ്കാഫോൾഡിങ്. അതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ.”

“സർ, ഞാനൊരു സിഗററ്റുകുടി വലിച്ചോട്ടെ,” ഹരിയുടെ ദയനീയമായ ഭാവത്തോടു കൂടിയ അപേക്ഷ കേട്ടിട്ട് ഉണ്ണി ചിരിയടക്കി കൃത്രിമ ഗൗരവത്തോടെ തലയാട്ടി: “പാസ്സീവ് സ്മോക്കിങ്ങും ദോഷമാണെന്ന് അറിയാമല്ലോ.”

ഹരി അതിനിടയിൽ സിഗററ്റു കത്തിച്ചു വലിതുടങ്ങിയിരുന്നു.

“തന്റെ സിഗററ്റിന്റെ പുകയ്ക്ക് ഒരു സുഗന്ധമുണ്ട്. എന്ത് ബ്രാൻഡാണ്?”

“മാർക്കോ പോളോ, വിദേശിയാണ്.”

“അത് പേരു കേട്ടപ്പോഴേ മനസ്സിലായി.”

ഹരി തുടർന്നു: “ഞാൻ കേസ്സ് ഡയറിയിൽനിന്നും ഷീബയുടെ മൊഴിയുടെ പ്രസക്തഭാഗം വായിക്കട്ടെ?”

“ഓ കെ ഹരി. പ്രൊസീഡ്.”

ഹരി കേസ്സ് ഡയറിയുടെ കെട്ടഴിച്ച് അതിൽനിന്നും സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഷീബയുടെ മൊഴി, നോക്കിയെടുത്തു. വായിക്കാൻ തുടങ്ങി:

“ഞാൻ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ വീട് ഇരുട്ടിലായിരുന്നു. ലൈറ്റുകളൊന്നും കത്തിയിരുന്നില്ല. പോർച്ചിൽ മാർട്ടിന്റെ ഹോണ്ടാ സിറ്റി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ആൾട്ടോ അതിനു സമീപം പാർക്കു ചെയ്തു. കാരെടുക്കാതെ മാർട്ടിൻ വെളിയിൽ പോകാറില്ല. മാർട്ടിൻ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ സന്ധ്യയായാൽ ലൈറ്റുകൾ ഇടേണ്ടതാണ്. ഞാൻ വല്ലാതെ ഭയന്നു. കാരിൽനിന്നും ഷോപ്പിങ് സഞ്ചി എടുത്തു. കാർപോർച്ചിലെ ലൈറ്റിട്ടു, വരാന്തയിൽ കയറി വരാന്തയിലെ ലൈറ്റുമിട്ടു. വരാന്തയിൽ നിന്നും സ്വീകരണമുറിയിലേക്കുള്ള വാതിൽ ചാരിയിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഞാൻ മാർട്ടിനെ ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്നു. മുറിയിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നതിനാൽ ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മൊബൈലിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ ലൈറ്റ് സ്വിച്ച് കണ്ടുപിടിച്ച് ലൈറ്റിട്ടു. മുറിയിൽ പ്രകാശം പരന്നപ്പോൾ ഞാൻ മാർട്ടിനെ കണ്ടു, തറയിൽ ചലനമറ്റു കിടക്കുന്നു. തലയ്ക്കു ചുറ്റും രക്തം തളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. മാർട്ടിൻ മരിച്ചുവെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. വലതുകയ്യുടെ അടുത്തായി ഒരു തോക്കും കണ്ടു. ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ വീട് ഒരു ചെറു കുന്നിനു മുകളിലാണ്. അടുത്തെങ്ങും വീടുകളില്ല. നിലവിളിച്ചാലും ആരും കേൾക്കില്ല. പിന്നീട് ഞാൻ എന്റെ അടുത്ത സ്നേഹിതയായ ഡോ. ഡെയ്സിയെ മൊബൈലിൽ വിളിച്ചു വിവരം പറഞ്ഞു.”

“സർ, ഈ ക്യാളിന്റെ സമയം എട്ടു പതിനഞ്ച് പിഎം.”
ഹരിവായനയ്ക്കിടയ്ക്കു പറഞ്ഞു.

“ഡെയ്സിയും ഹസ്ബൻഡ് ഡോ. ജോണും പത്തു മിനുട്ടിനകം വീട്ടിലെത്തി. ജോൺ മാർട്ടിന്റെ പൾസു നോക്കി, മൂക്കിനടുത്തു വിരൽ വച്ച് ശ്വാസോച്ഛാസവും പരിശോധിച്ചു. എന്റെ മുഖത്തു നോക്കി, ‘ഹീ ഇസ് ഗോൺ’ എന്നു പറഞ്ഞു. നമുക്ക് വേണമെങ്കിൽ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാം. എന്നാൽ ഇത് ഒരു അസാധാരണ മരണമായതിനാൽ സീൻ ഒന്നും ഡിസ്റ്റർബ് ചെയ്യാതെ പൊലീസിൽ അറിയിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് ജോൺ പറഞ്ഞു. ജോൺ തന്നെയാണ് പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് ഫോൺ ചെയ്തതും. ഞങ്ങൾ ഡെനിങ് ഹാളിൽ ഇരുന്നു. അരമണിക്കൂറിനകം സബ് ഇൻസ്പെക്ടറും രണ്ടു പൊലീസുകാരും വീട്ടിലെത്തി. തോക്ക് ആരുടേതാണെന്ന് എന്നോടു ചോദിച്ചു. മാർട്ടിന് ഇതുപോലെ ഒരു പിസ്റ്റളുണ്ട്. അതിന്റെ മോഡൽ ഏതാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല.”

“സർ, തോക്ക് മാർട്ടിന്റേതുതന്നെ. ബെററ്റ ആർമി റോമാ പിസ്റ്റൾ - 7.65 എംഎം, ലൈസൻസുള്ള തോക്കാണ്.” ഹരി പറഞ്ഞു.

മൊഴിയിൽ പിന്നീടുള്ളതെല്ലാം അവരുടെ കുടുംബജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. കുട്ടികളില്ലാത്തതിൽ മാർട്ടിൻ വളരെ ദുഃഖിതനായിരുന്നു. ഒരു കുട്ടിയെ ദത്തെടുക്കാൻ താത്പര്യമില്ലായിരുന്നു. പണ്ട് ഒരു ദുശ്ശീലവുമില്ലായിരുന്നു. ഇഴയിടെയായി വല്ലാതെ മദ്യപിക്കുന്നു. എന്നാൽ വീട്ടിൽ വെച്ചു മാത്രമേ മദ്യപിക്കുകയുള്ളൂ. വഴക്കുകൂടാറില്ലെങ്കിലും മാർട്ടിൻ അകാരണമായി ദേഷ്യപ്പെടുമായിരുന്നു. ഞാൻ റിയാക്ട് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. സ്നേഹിതന്മാർ വളരെ കുറവായിരുന്നു.

ഹരി തുടർന്നു: രാത്രിയായതുകൊണ്ട് അന്ന് ഇൻകസ്റ്റ് നടത്തിയില്ല. സീൻ ഗാർഡ് ചെയ്യാൻ ഒരു കോൺസ്റ്റബിളിനെ പോസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ട് എസ്റ്റ് ഐ പോയി. പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ ഒൻപതു മണിയോടെ കാസർഗോഡിലെ എസ് പി ഉൾപ്പെടെയുള്ള സീനിയർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്ഥലത്തെത്തി. അന്വേഷണത്തിന്റെ ചുമതല സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർക്കു നൽകി. ഡിസ്ട്രിക്ട് ഫോറൻസിക് ലബോറട്ടറി യൂണിറ്റിലെ സയന്റിഫിക് അസിസ്റ്റന്റും ഫിംഗർ പ്രിന്റ് എക്സ്പെർട്ടും ഫോട്ടോഗ്രാഫറും എത്തി. അവരവരുടെ ജോലികൾ കൃത്യമായി വളരെ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചു. വീടിന്റെ വരാന്തയിൽ ഒരു മേശയും കസേരകളും സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടാണ് ഇൻകസ്റ്റ് വിശദമായി എഴുതിയത്.”

“ഇൻകസ്റ്റ് എഴുതിയത് വരാന്തയിൽ വെച്ചാണെന്ന് ഹരി എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി?”

“സർ, ചിലപ്പോൾ വിവരങ്ങൾ കുറിച്ചെടുത്തിട്ട് ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുന്നത് സ്റ്റേഷനിൽ വെച്ചായിരിക്കും.” ഹരിയുടെ മുഖത്ത് ചമ്മൽ.

“ഞാൻ ഇൻകസ്റ്റിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പറയട്ടെ സർ.”

“വേണ്ട ഹരി, ഞാൻ വായിക്കാം. എന്തെങ്കിലും ക്ലാരിഫിക്കേഷൻ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ വിളിക്കാം. ഞാൻ പരേതനായ മാർട്ടിനുമായി ഒന്നു സംവദിക്കട്ടെ.”

ഹരി യാത്രയായി. ഉണ്ണി കേസ്സ് ഡയറി ഫയലിന്റെ കെട്ടഴിച്ചു. ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

പ്രേതവിചാരണ 9.30 മണിയോടെ ആരംഭിച്ചു. ഇത്രയധികം പൊലീസ് വാഹനങ്ങൾ കണ്ടിട്ടാകണം കുറെ സ്ഥലവാസികൾ ഗേറ്റിനു വെളിയിൽ കൂടി. ഗേറ്റ് അടച്ചിട്ട് പഞ്ചായത്തുകാരൊഴികെ ആരെയും കടത്തിവിടരുതെന്ന നിർദ്ദേശവുമായി ഒരു കോൺസ്റ്റബിളിനെ അവിടെ നിർത്തി. രാത്രിയിൽത്തന്നെ ഷീബയുടെ അമ്മയും ചേച്ചിയും വന്നെത്തിയിരുന്നു. എസ് പി അബ്ദുൾ ഖാദർ ഷീബ കാട്ടിപ്പറമ്പനോട് വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. ഷീബയാണ് മാർട്ടിന്റെ ഗൺ ലൈസൻസ് അലമാരയിൽനിന്നും കണ്ടെടുത്ത് എസ് പിക്ക് പരിശോധിക്കുവാൻ നൽകിയത്.

..... സ്വീകരണമുറിയുടെ മധ്യത്തിൽ ഘനമുള്ള അപ്പ്ഹോൾസ്റ്ററിയുള്ള ഒരു ത്രീ സീറ്റർ സോഫയും രണ്ട് സിംഗിൾ സീറ്ററുകളും ഒരു ടീപ്പോയിയുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതു കൂടാതെ ഒരു വശത്ത് ജനാലയ്ക്കു സമീപം ഒരു ബുക്ക് ഷെൽഫും ചാരുകസേരയും. ടീപ്പോയിയുടെ മുകളിൽ പാതി ഒഴിഞ്ഞ ഷിവാസ് റീഗൽ വിസ്കിയുടെ കുപ്പിയും കട്ടിയുള്ള ഒരു സ്പെഷ്യൽ ഗ്ലാസ്സിൽ മൂക്കാൽ ഭാഗം വിസ്കിയും ഉണ്ടായിരുന്നു...

ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടിലെ ഏഴും എട്ടും കോളങ്ങൾ ഉണ്ണി ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചു. ഈ ഭാഗത്താണ് മുതശരീരത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായി വിവരിക്കുന്നത്.

..... മാർട്ടിന്റെ മുതദേഹം ഒരു കസേരയുടെ തൊട്ടുതാഴെ ഇരുകാലുകളും, ഇടതുകയ്യും നിവർത്തിയും വലതുകൈമുട്ട് മടക്കിയും ഇടത്തോട്ട് ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു. മുതദേഹത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്നത് നീലനിറമുള്ള ഒരു ടീഷർട്ടും ചാരനിറമുള്ള ബർമുഡയുമായിരുന്നു. നര കലർന്ന കറുത്ത തലമുടി പറ്റെ ക്രോപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തലയിൽ ഇരുവശത്തും ചെവികൾക്കു മുകളിലായി വൃത്താകാരമായ ചെറിയ രണ്ടു മുറിവുകൾ. ഇടതുവശത്തെ മുറിവിന് ഉദ്ദേശം ഒന്നര സെന്റിമീറ്റർ ചുറ്റളവും വലതുവശത്തെ മുറിവിന് മൂന്നു സെന്റിമീറ്റർ ചുറ്റളവുമുണ്ട്. രണ്ടു മുറിവുകളിൽനിന്നും രക്തം ഒഴുകി തലയ്ക്കു ചുറ്റും തളംകെട്ടിക്കിടക്കുന്നു.

മുതശരീരത്തിന്റെ വലതുകൈപ്പത്തിയുടെ സമീപത്തായി ഒരു പിസ്റ്റൾ തറയിൽ കിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ തോക്കിൽ 'Beretta' എന്നും 'Armi Roma' എന്നും മൂദ്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ 20999 എന്ന നമ്പരും കൊത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ തോക്ക് മരണപ്പെട്ട മാർട്ടിന്റേതാണെന്ന് ഭാര്യ ഷീബ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിരലടയാള വിദഗ്ദ്ധന്റെ പരിശോധന കഴിഞ്ഞതിനാൽ തോക്ക് ലക്ഷ്യം വകയായി എടുത്ത് ഒരു സെലോഫയിൻ കൂടിൽ ഉള്ളടക്കം ചെയ്യുന്നു...

“സോ ഫാർ സോ ഗുഡ്.” ഉണ്ണി സ്വയം പറഞ്ഞു.

മണി ഒരു കപ്പ് ബ്ലാക്ക് ടീ കൊണ്ടുവന്നു ടീപ്പോയിയിൽ വച്ചിട്ടുപോയി. ഉണ്ണി കപ്പെടുത്ത് ചുടുചായയുടെ മണം ആസ്വദിച്ചുകൂടിച്ചു. വീണ്ടും ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് വായന തുടങ്ങി.

.....ബർമുഡയും ടീഷർട്ടും മുറിച്ചെടുത്ത് പരിശോധിക്കുന്നു. നെഞ്ചിലും വയറ്റിലും കൈകാലുകളിലും മറ്റു മുറിവുകൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ലിംഗവും വൃഷണവും സാധാരണ. ഗുഹ്യഭാഗം സമീപകാലത്ത് ക്ഷുരകവൃത്തിക്കു വിധേയമായതായി കാണുന്നു.....

ഉണ്ണിക്കു ചിരിവന്നു. സ്ഥിരം പ്രയോഗം. പണ്ടെങ്ങാണ്ടോ സംസ്കൃതം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ അങ്ങത്തയുടെ ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് എഴുത്തിലെ ഗീർവ്വാണം ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. ഏതായാലും ഈ അവയവങ്ങളുടെ പേരുകൾ പച്ചമലയാളത്തിൽ എഴുതാത്തത് നന്നായി എന്നു

മനസ്സിൽ കരുതി. ഇൻകസ്സ് നടത്തിയ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ശാസ്ത്രീയ കുറ്റാന്വേഷണത്തിൽ അറിവും താത്പര്യവുമുള്ള ആളാണെന്നു മനസ്സിലായത് തലയോടും തലച്ചോറും തുളച്ച് വെളിയിൽ പോയ വെടിയുണ്ട കണ്ടുപിടിച്ചതുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഇൻകസ്സിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് സവിസ്തരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

.....കൃത്യസ്ഥലത്തു കാണപ്പെട്ട തോക്കിന്റെ സമീപത്തുനിന്നും കണ്ടുകിട്ടിയ ഒരു കാലി കേസ്സ് ലക്ഷ്യം വകയായി ശേഖരിച്ചു. തലയുടെ വലത്തും ഇടത്തും വശങ്ങളിൽ മുറിവുകളുള്ളതിനാൽ വെടിയുണ്ട വെളിയിൽ പോയിരിക്കാമെന്ന് കരുതി മുറിയിൽ പരിശോധന നടത്തുകയും ടി ക്രൈം ബുള്ളറ്റ് പ്രേതം കിടന്നതിന് എതിർവശത്തെ ഭിത്തിയുടെ താഴെ കിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുകയും ടി ബുള്ളറ്റിനെ ലക്ഷ്യം വകയായി ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബുള്ളറ്റ് കിടന്ന ഭാഗത്തു നിന്നും 110 സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലായി ചുവരിൽ സിമന്റ് പ്ലാസ്റ്റർ അടർന്നു പോയതായും കാണപ്പെടുന്നു.....

“ബലേ ഷേപ്പ്.” ഉണ്ണി സ്വയം മന്ത്രിച്ചു.

ഉണ്ണിക്ക് സന്തോഷമായി. കേസ്സിന്റെ പരമപ്രധാനമായ തെളിവാണ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ആ ക്രൈം ബുള്ളറ്റ് മാർട്ടിന്റെ തോക്കിൽനിന്നും ഉതിർന്നതാണോ എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറിയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജോലിയാണ്. മാർട്ടിന്റെ തോക്കിൽനിന്നും അതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന തിരകൾ ഉപയോഗിച്ച് കുറെ വെടി വയ്ക്കും. കോട്ടൺവൂൾ നിറച്ച ഒരു പെട്ടിയിലേക്കാണ് വെടിയുതിർക്കുന്നത്. പരീക്ഷണാർത്ഥം ഉതിർത്ത വെടിയുണ്ടകളെ ടെസ്റ്റ് ബുള്ളറ്റുകൾ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. അവയെ ആ പെട്ടിയിൽനിന്നുമെടുത്ത് ക്രൈം ബുള്ളറ്റുമായി കമ്പാരിസൺ മൈക്രോസ്കോപ്പിന്റെ സഹായത്തോടെ താരതമ്യപ്പെടുത്തും. തോക്കിൻകുഴലിലൂടെ പുറത്തേക്കുപായുന്ന ഓരോ ബുള്ളറ്റിലും വരകളും ചാലുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. തോക്കിൻ കുഴലിലുള്ള ചാലുകളാണ് ബുള്ളറ്റിൽ അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഒരു തോക്കിൽനിന്നും ഉതിരുന്ന എല്ലാ ബുള്ളറ്റുകളിലും ഒരേ തരത്തിലുള്ള അടയാളമാണ് ഉണ്ടാവുക. ഒരു തോക്ക് ബുള്ളറ്റിൽ അതിന്റെ ഒപ്പിടുന്നുവെന്നാണ് സങ്കല്പം.

ഉണ്ണി വീണ്ടും കേസ്സ് ഡയറിയിലേക്കു മടങ്ങി.

ഇൻകസ്സ് റിപ്പോർട്ടിൽ പിന്നീട് പ്രയോജനമുള്ള മറ്റ് വിവരങ്ങളൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു.

വീടിന്റെയും കൃത്യസ്ഥലമായ സ്വീകരണമുറിയുടെയും വിവരങ്ങൾ വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ഇൻകസ്സ് സാക്ഷികൾ, സ്ഥലം പഞ്ചായത്തുമെംബറും ഡോ. ജോൺ ഉൾപ്പെടെയുള്ള നാട്ടുകാരുമായിരുന്നു. പഞ്ചായത്തുകാർക്ക് മാർട്ടിനെക്കുറിച്ച്

മോശമായ അഭിപ്രായമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു.

മാർട്ടിന് നാട്ടുകാരുമായി വലിയ അടുപ്പമില്ലായിരുന്നു. ആരുമായി വിരോധവുമില്ലായിരുന്നു. ഇൻകസ്സ് സാക്ഷിയാകാൻ ഡോക്ടർ ജോൺ ഒരു സൈക്കിയാട്രിസ്റ്റ് ആകയാൽ മാർട്ടിന്റെ മരണം ആത്മഹത്യ ആയിരിക്കാമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കുട്ടികളില്ലാത്തതിന്റെ ദുഃഖമായിരിക്കാം ഡിപ്രഷന്റെ കാരണം. എല്ലാ പഞ്ചായത്തുകാർക്കും അതുതന്നെയായിരുന്നു അഭിപ്രായം. ഇൻകസ്സിനിടയിൽ മാർട്ടിന്റെ ഡോക്ടറായ ഏക സഹോദരൻ സ്ഥലത്തെത്തി. അയാൾ ബെംഗളൂരുവിലെ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളജിൽ പ്രൊഫസ്സറാണ്. ഇൻസ്പെക്ടർ ഡോക്ടറുടെ മൊഴിയും രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ഉണ്ണി കേസ്സ് ഡയറിയിൽനിന്നും മാർട്ടിന്റെ സഹോദരൻ ഡോക്ടർ ജോസഫ് ഡിസിൾവയുടെ മൊഴി തിരഞ്ഞെടുത്തു വായിച്ചു. അതിൽ മാർട്ടിന്റെ മരണത്തിൽ സംശയമുണ്ടെന്നാണ് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നത്. മാർട്ടിനും ഭാര്യയുമായി രമ്യതയിലായിരുന്നില്ല എന്നും ഭാര്യയ്ക്ക് പരപുരുഷബന്ധമുണ്ടെന്നും മാർട്ടിൻ തന്നോട് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും ഡിസിൾവ ആരോപിച്ചു. മാർട്ടിന് സ്വന്തമായി ബെറ്റാ പിസ്റ്റൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും ബെംഗളൂരുവിൽനിന്ന് താനാണ് അത് വാങ്ങിക്കൊടുത്തതെന്നും ലൈസൻസ് ലഭിക്കുവാൻ സഹായിച്ചെന്നും മൊഴി നൽകിയിരുന്നു. മരണത്തിൽ ഷീബ കാട്ടിപ്പറമ്പന് പങ്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഡിസിൾവയുടെ മൊഴിയിലുണ്ടായിരുന്നു.

പതിനൊന്നര മണിയോടെ ഇൻകസ്സ് പൂർത്തിയായി. മൃതശരീരം പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനായി കോഴിക്കോട് പൊലീസ് സർജന്റ് അപേക്ഷ തയ്യാറാക്കി. കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളജിലെ പൊലീസ് സർജന്റെ ഓഫീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലീവിലാണെന്നും ഡെപ്യൂട്ടി പൊലീസ് സർജന്റ് കോർട്ട് ഡ്യൂട്ടിയാണെന്നും അറിഞ്ഞു. അതിനിടയിൽ മൃതശരീരം മംഗലാപുരം മെഡിക്കൽ കോളജിലേക്ക് പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനു കൊണ്ടുപോകുവാൻ എസ് പിയുടെ ടെലിഫോണിക് നിർദ്ദേശം ഇൻസ്പെക്ടർക്കു ലഭിച്ചു.

നല്ല തീരുമാനമെന്ന് ഉണ്ണിയുടെ ആത്മഗതം. മഞ്ചേശ്വരത്തുനിന്നും മംഗലാപുരത്തിന് 25 കിലോമീറ്റർ മാത്രം. യാത്രയ്ക്ക് നാല്പത്തിയഞ്ച് മിനിറ്റ് മതി. കോഴിക്കോട്ടേക്ക് ഇരുനൂറ്റിലധികം കിലോമീറ്റർ, യാത്രയ്ക്ക് കുറഞ്ഞത് നാലഞ്ചു മണിക്കൂർ വേണം.

“ചേട്ടാ ഊണുവിളമ്പി.” മണിയുടെ ചോറുമണി മുഴങ്ങി. ഇനി വൈകിയാൽ രക്ഷയില്ല.

സി ഡി ഫയൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ട് ഉണ്ണി ഡൈനിങ് ഹാളിലേക്കു നടന്നു.

ഉണ്ണി കേസ്സ് ഡയറിയിൽനിന്നും ഡോ. ഹെഗ്ഡെയുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് കണ്ടുപിടിച്ച് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. റിപ്പോർട്ട് വളരെ വിശദമായ ഒന്നായിരുന്നു.

ഹെൾഡെ മണിപ്പാലിലായിരുന്നു എം ഡി ചെയ്തത്. അവിടെ അന്ന് പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന ഡോ. പ്രദീപിന്റെ വൽസല ശിഷ്യൻ. ഹെൾഡെയുടെ ഫൈനൽ പരീക്ഷയിലെ ഒരു പരീക്ഷകൻ താനായിരുന്നുവെന്നും വൈവാചോസിക്ക് അന്ന് എത്ര നന്നായിട്ടാണ് അയാൾ ഉത്തരങ്ങൾ പറഞ്ഞതെന്നും ഉണ്ണി ഓർമ്മിച്ചു.

പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ആരംഭിച്ചത് ഒരു മണിക്കായിരുന്നു. മൃതശരീരത്തിന്റെ കഴുത്തിലും കൈകളിലും മരണാനന്തരം പേശികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദൃഢത, റിഗർ മോർട്ടിസ്, നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. കൈകാലുകളിൽ മാത്രം റിഗർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഉണ്ണി മരണസമയം മനസ്സിൽ കണക്കുകൂട്ടി. മരിച്ചതിനുശേഷം രണ്ടു മണിക്കൂറിനകം കഴുത്തിലും നാലു മണിക്കൂറിനകം കൈകളിലും ആറു മണിക്കൂറാകുമ്പോൾ കാലുകളിലും പേശികൾ ദൃഢമാകും. ശരീരം ആകമാനം ആ ദൃഢത അടുത്ത പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂർ നില നിൽക്കും. മരിച്ച് പതിനെട്ട് മണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോൾ വന്നതുപോലെ ദൃഢത അപ്രത്യക്ഷമാകും.

അപ്പോൾ മാർട്ടിൻ മരിച്ചത് തലേദിവസം അഞ്ചുമണിക്ക് മുൻപായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടാകുമോ? ഭാര്യ അഞ്ചു മണിക്ക് ഷോപ്പിങ്ങിനു പോയി എന്നാണ് മൊഴി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. റിഗർ മോർട്ടിസ്സിനെ അവലംബിച്ച് അഭിപ്രായം പറയുന്നതും സൂക്ഷിക്കണം. ഉണ്ണി വായന തുടർന്നു.

പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ തലയിലെ മുറിവുകളുടെ അളവുകൾ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തലയിൽ വലതുവശത്ത് ചെവിക്ക് എട്ടു സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലായി 1.1 സെന്റിമീറ്റർ ചുറ്റളവിൽ ഒരു മുറിവ്. അത് ബുള്ളറ്റിന്റെ പ്രവേശന മുറിവാണ്. തലയിൽ ഇടതു ചെവിക്ക് ആറ് സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലായി 2.8 സെന്റിമീറ്റർ ചുറ്റളവിൽ ബുള്ളറ്റ് ബഹിർഗമിച്ച മുറിവ് പ്രവേശനമുറിവിനു തൊട്ടുതാഴെ തലയോട്ടിലെ ഘനം കുറഞ്ഞ ഭാഗമായ വലതു ടെമ്പോറൽ അസ്ഥിയിൽ 0.9 സെന്റിമീറ്റർ ചുറ്റളവുള്ള ദ്വാരവും. ബഹിർഗമനമുറിവിനു തൊട്ടുപിറകിൽ ഇടതു ടെമ്പോറൽ അസ്ഥിയിൽ 1.8 സെന്റിമീറ്റർ ചുറ്റളവുള്ള ദ്വാരവും ഉള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. തലച്ചോറിൽ ബുള്ളറ്റ് തുരന്ന ചാല്-മുറിവുകൾ രണ്ടും ജ്ജുരേഖയിലാണെങ്കിലും ബുള്ളറ്റിന്റെ ദിശ മുകളിൽനിന്നും അല്പം താഴേക്കാണ്.

ബുള്ളറ്റ് ആ ദിശയിൽ ബഹിർഗമിച്ചിട്ടായിരിക്കും ചുവരിൽ തറയിൽ നിന്നും പത്തു സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലായി തറച്ചത്. കൃത്യസ്ഥലം സന്ദർശിക്കുകയും ഒരു പുനരാവിഷ്കരണം നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഉണ്ണിക്കുതോന്നി.

ഡോക്ടർ ഹെൾഡെയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ പിന്നീട് കാര്യമായ മറ്റു വിവരങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു. ആമാശയത്തിൽ അല്പം ആഹാരാവശിഷ്ടങ്ങളും കുറച്ചു വെള്ളവുമാണ് കാണപ്പെട്ടത്. ആമാശയത്തിലെ അവശിഷ്ടങ്ങൾക്ക് മദ്യത്തിന്റെ മണമില്ലായിരുന്നുവെന്നത് ഉണ്ണിയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ഉണ്ണി

കേസ്സ് ഡയറിയിൽനിന്നും കൃത്യസ്ഥലത്തിന്റെ ചിത്രം വീണ്ടും എടുത്തുനോക്കി. ടീപ്പോയിയിൽ പകുതി ഒഴിഞ്ഞ വിസ്കിക്കുപ്പിയും അടുത്തുള്ള ഗ്ലാസ്സിൽ ഏതാണ്ട് കാൽ ഭാഗം മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള ദ്രാവകവും കാണുന്നു. ഇതൊരു മിസ്റ്ററിയാണല്ലോയെന്ന് ഉണ്ണി വിചാരിച്ചു.

മൃതശരീരത്തിന്റെ കൈകളിൽ വെടിമരുന്നിന്റെ അംശങ്ങൾ ഉണ്ടോയെന്നറിയുവാൻ സ്വാബുകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ ഇൻസ്പെക്ടർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് ഡോ. ഹെഗ്ഡെ കൈപ്പത്തിയിൽനിന്നും സ്വാബുകൾ ശേഖരിച്ച് ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലാബിൽ അയച്ചതായി റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വെടിയേറ്റുള്ള മരണങ്ങളിൽ മരണപ്പെട്ടയാൾ സമീപകാലത്ത് ഒരു തോക്കുപയോഗിച്ച് വെടി വെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ കൈപ്പത്തിയിൽ വെടിമരുന്നിന്റെ അംശം കാണപ്പെടും. അതുകൂടാതെ ഡോ. ഹെഗ്ഡെ ആന്തരികാവയവങ്ങളും രക്തവും മൂത്രവും രാസപരിശോധനയ്ക്കായി ശേഖരിച്ച് അയച്ചിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ തലയ്ക്കേറ്റ വെടികൊണ്ട് തലച്ചോറിനേറ്റ ക്ഷതമാണ് മരണകാരണമായി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

ഹെഗ്ഡെ പൊലീസിനു നൽകിയ മൊഴിയിലും ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. ആത്മഹത്യയായിരിക്കാമെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ലബോറട്ടറികളിൽനിന്നും ഫലങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനുശേഷം വീണ്ടും ഹെഗ്ഡെയെ ചോദ്യം ചെയ്തതായിട്ടുള്ള രേഖകൾ കണ്ടില്ല.

ഉണ്ണി ഫോറൻസിക് ലാബിന്റെയും കെമിക്കൽ ലാബിന്റെയും റിസൽട്ടുകൾ കേസ്സ് ഡയറിയിൽനിന്നും കണ്ടെടുത്തു. അതെല്ലാം നിറമുള്ള കടലാസ്സു ക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ട് ഫ്ലാഗ് ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു.

ആന്തരികാവയവങ്ങളിലോ രക്തത്തിലോ മൂത്രത്തിലോ മദ്യമോ മയക്കുമരുന്നുകളോ വിഷാംശമോ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്ന് രാസപരിശോധനാ റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു വായിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ണി അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ആരാണ് കള്ളം പറയുന്നത്? മാർട്ടിൻ മദ്യപിക്കുമെന്ന് ഷീബ കാട്ടിപ്പറമ്പനല്ലാതെ മറ്റാരും മൊഴി നൽകിയിട്ടില്ല. സ്വന്തം സഹോദരൻ ഡോ. ഡിസിൾവയും മാർട്ടിൻ മദ്യപിക്കുമായിരുന്നു എന്നുപറഞ്ഞിട്ടില്ല. അപ്പോൾ ടീപ്പോയിയിൽ കണ്ട പാതി ഒഴിഞ്ഞ മദ്യക്കുപ്പിയും ഗ്ലാസ്സും? ഉണ്ണിയുടെ മനസ്സിൽ പല സംശയങ്ങളും ഉയർന്നുവന്നു.

കാസർഗോഡ് സിംഗിൾ ഡിജിറ്റ് ബ്യൂറോയിലെ വിരലടയാളവിദഗ്ദ്ധന്മാർ കൃത്യസ്ഥലത്തെ എല്ലാ സാധനങ്ങളിലും വിരലടയാളങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമഗ്രമായ പരിശോധന നടത്തിയിരുന്നു. മാർട്ടിന്റെയും ഭാര്യയുടേതുമല്ലാതെ വേറെ വിരലടയാളങ്ങൾ കാണാനായില്ല. എന്നാൽ കൃത്യസ്ഥലത്ത് കാണപ്പെട്ട മാർട്ടിന്റെ തോക്കിൽ ഒരു വിരലടയാളവും ഇല്ലായിരുന്നു. സ്വയം വെടിവെച്ചു

മരിക്കുവാനായി മാർട്ടിൻ തോക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അയാളുടെ വിരലടയാളങ്ങൾ തോക്കിൽകാണണമായിരുന്നു. വേറേ ആരെങ്കിലുമാണ് തോക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ വിരലടയാളം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. തോക്കിലെ വിരലടയാളം മാർട്ടിന് മായ്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവ ആരോ മായ്ച്ചു കളഞ്ഞു. ആര്? എന്തിന്?

ഉണ്ണിക്ക് ഒരു നേരിയ തലവേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. അതാ മണി വന്നു കഴിഞ്ഞു, ചായയുമായി. ഉണ്ണി മാർട്ടിന്റെ കൈകളിലെ വെടിമരുന്നിന്റെ അംശമുണ്ടായെന്നറിയുവാനുള്ള പരിശോധനയുടെ ഫലം കേസ് ഡയറിയിൽ തിരഞ്ഞു. അപ്പോൾ കിട്ടിയത് ലബോറട്ടറിയിലെ കെമിസ്ട്രി ഡിവിഷൻ ഹെഡ്ഡിന്റെ കത്താണ്. കൈപ്പത്തിയിൽനിന്നെടുത്ത സ്വാബുകളോടൊപ്പം കൺട്രോൾ സ്വാബ് അയച്ചിട്ടില്ല എന്ന കാരണത്താൽ അവ പരിശോധിച്ചിട്ടില്ല. എന്തന്യായമാണ്? പരിശോധനയ്ക്കുമുൻപായി ഡോ. ഹെഗ്ഡെയോട് കൺട്രോൾ സ്വാബ് അയയ്ക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചാൽ പോരേ? എന്തിനാണ് ആ വിലപ്പെട്ട തെളിവ് നശിപ്പിച്ചത്?

ഉണ്ണിയുടെ മനസ്സിൽ നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുവാൻ ഹരിയോടു പറയണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

ബാലിസ്റ്റിക് എക്സ്പെർട്ടിന്റെ ബുള്ളറ്റ് താരതമ്യപഠനം സംശയങ്ങളെയൊക്കെ ദൂരീകരിക്കുവാൻ പോന്നതായിരുന്നു. സീനിൽനിന്നും കണ്ടെടുത്ത ബുള്ളറ്റ് മാർട്ടിന്റെ തോക്കിൽനിന്ന് ഉതിർന്നതാണെന്ന് കമ്പാരിസൺ മൈക്രോസ്കോപ്പ് ഉപയോഗിച്ചുള്ള താരതമ്യപഠനം വ്യക്തമാക്കി.

മാർട്ടിന്റെ പിസ്റ്റളിന്റെ മാഗസിനിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബുള്ളറ്റുകൾ ഉപയോഗിച്ചായിരുന്നു ടെസ്റ്റ് ഫയറിങ് നടത്തിയത്. കാലി കേസ്സുകളുടെ താരതമ്യപഠനവും നടത്തിയിരുന്നു. അതിലൊന്നും ഒരു പിശകും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ബാലിസ്റ്റിക് പരിശോധനയ്ക്കുമുൻപായി ലക്ഷ്യം വക തെളിവുവസ്തുക്കളെല്ലാം ആദ്യം പരിശോധിച്ചത് ലാബിലെ ബയോളജി ഡിവിഷനായിരുന്നു.

ബയോളജിസ്റ്റ് വസ്ത്രങ്ങളിലെ രക്തക്കറകൾ പരിശോധിച്ചതിനൊപ്പം ബുള്ളറ്റും തോക്കിന്റെ ബാരലിന്റെ അറ്റവും പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നു. സാധാരണ അങ്ങനെയൊരു പരിശോധന നടത്താറില്ല. ഒരു പക്ഷേ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ പരിശോധനഫലം വായിച്ചിട്ട് ഉണ്ണി ഞെട്ടി. തലയോടും തലച്ചോറും തുളച്ച ബുള്ളറ്റിലും തോക്കിൻകുഴലിന്റെ അറ്റത്തും രക്തത്തിന്റെ ഒരു കണികപോലുമില്ലായിരുന്നു.

ഉണ്ണി സെൽഫോണിൽ ഹരിയുടെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു. ഉണ്ണിയുടെ പ്രൊഫൈൽ ചിത്രം കണ്ടിട്ടാകണം ഹരി ഉടൻതന്നെ ആൻസർ ചെയ്തു.

“എന്താ സർ, സിഡി ഫയൽ വായന തുടങ്ങിയോ?”

“വായിച്ചപ്പോൾ കുറെ സംശയങ്ങൾ. തന്റെ സൂയിസൈഡ് തീയറിയിൽ കുറെ വിള്ളലുകൾ. അതു മാറണമെങ്കിൽ എനിക്ക് ഹരിയുടെ സഹായം വേണം.” ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“എന്റെ സഹായമോ? അങ്ങയ്ക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്? ജസ്റ്റ് കമാൻഡ്.”

“ഹരി, എനിക്ക് മാർട്ടിന്റെ തോക്ക് കാണണം; കണ്ടാൽ പോര അതിന്റെ കാലിബർ അളക്കണം ഒരു ബുള്ളറ്റും കാണണം. തോക്ക് കോടതിയിലാണോ?”

“അതെ സർ, ബാലിസ്റ്റിക് പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ലാബിൽനിന്നും അവർ കോടതിക്കാണ് അയച്ചത്. അതു സാരമില്ല; മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഞാൻ അപേക്ഷ കൊടുക്കാം. പക്ഷേ, അങ്ങ് കോടതിയിൽ വന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിവരും.” ഹരി പറഞ്ഞു

“ഹരി, എനിക്ക് ലക്ഷ്യം വക തോക്കുതന്നെ കാണണമെന്നില്ല. ഒരു ബെറ്റാ ആർമി റോമാ 7.65 എം എം തോക്കും ബുള്ളറ്റും കിട്ടിയാൽ മതി. അളവുകൾ എടുക്കുവാൻ എന്റെ പക്കൽ ഡിജിറ്റൽ വെർണിയർ കാലിപ്പർ ഉണ്ട്.”

“ഞാൻ ഒന്ന് അന്വേഷിച്ചു നോക്കട്ടെ സർ. നാളെ വിളിക്കാം ഗുഡ് ബൈ.” ഹരി ഫോൺ കട്ടു ചെയ്തു.

ഉണ്ണി പതിവുപോലെ എട്ടര മണിയോടെ പൊലീസ് സർജന്റെ ഓഫീസിലെത്തി. സീപ്പർമാരും അറ്റൻഡർമാരും മാത്രമേ വന്നിട്ടുള്ളൂ. ഡെപ്യൂട്ടിമാർ ഒൻപതു മണിയോടെ എത്തും. അതിനുമുൻപായി ഉണ്ണി ലൈബ്രറിയിൽനിന്നും രണ്ടു മൂന്നു ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തു വായനതുടങ്ങി. തലയിൽ വെടിയേറ്റുണ്ടാകുന്ന മുറിവുകളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു വായിച്ചത്. ഹാഫ് ഡോറിൽ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഉണ്ണി തല ഉയർത്തിനോക്കി. ഡോ. കൃഷ്ണന്റെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം. ഡെപ്യൂട്ടി പൊലീസ് സർജനാണ്. “കമിൻ കൃഷ്ണൻ. ടേക്ക് എ സീറ്റ്.”

“ഗുഡ് മോണിങ് സർ.” കൃഷ്ണന്റെ ഭവ്യതയോടെയുള്ള അഭിവാദനം.

എംബിബിഎസ്സിനും എംഡിക്കും ഉണ്ണിയുടെ പ്രിയമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൂടിയായിരുന്നു കൃഷ്ണൻ. ഇപ്പോൾ ഡെപ്യൂട്ടിയും ഫസ്റ്റ് അസിസ്റ്റന്റും.

“കൃഷ്ണാ, ഇന്ന് രാവിലെ അത്യാവശ്യം ചെയ്യേണ്ട ജോലികൾ വല്ലതുമുണ്ടോ?”

“ഇല്ല സർ, എന്തുവേണം സർ?”

“ഹെയ് നത്തിങ് സീരിയസ്സ്. താൻ എനിക്കുവേണ്ടി നെറ്റ് സെർച്ച് ചെയ്യണം. ഗൺ ഷോട്ട് ഇൻജുറീസ് ഒഫ് ഹെഡ്. പ്രത്യേകിച്ചും കോൺടാക്ട് ഫയറിങ്ങിൽ കപാലത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രവേശനമുറിവുകൾ. മനസ്സിലായോ?” ഉണ്ണി പോദിച്ചു.

“കപാലമോ? എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല സർ.” കൃഷ്ണന്റെ മുഖത്ത് ഒരു കൺഫ്യൂഷൻ.

“എടാ മോനെ, കപാലമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ‘ദ സ്കൾ,’ തലയോടിന്റെ സംസ്കൃതം.” ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

സ്നേഹം കൂടുമ്പോൾ അസിസ്റ്റന്റുമാരെ ഉണ്ണി ‘മോനെ’ എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. ഒരു പിതാവിന്റെ വാൽസല്യം ആ വിളിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നവർക്കറിയാം.

“ഡൺ സർ, എപ്പോഴാണ് വേണ്ടത്?”

“കഴിയുന്നതും വേഗം.”

“ഓക്കെ സർ.” കൃഷ്ണൻ വിഷ് ചെയ്തിട്ടു മുറിയിൽനിന്നും പോയി.

ഉണ്ണി കേസ്സ് ഡയറി ഫയൽ തുറന്നു. ഷീബ കാട്ടിപ്പറമ്പനെ ഡി വൈ എസ് പി രണ്ടാമത് ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ മൊഴിയെക്കാൾ കൂടുതലായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിലും അഞ്ചു മണിക്കാൻ ഷോപ്പിങ്ങിനു പോയ സമയം. ഷീബയുടെ ഫോൺ കാൾ ഡേറ്റ് റിക്കോർഡ് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായത് ആ ഫോണിൽനിന്നും ആ ദിവസം രാവിലെ ഒരു കാൾ മാത്രമേ വിളിച്ചിട്ടുള്ളൂ, സ്നേഹിതയായ ഡെയ്സിയുടെ നമ്പരിലേക്ക്. ഷോപ്പിങ്ങിനു പോയപ്പോഴോ മടങ്ങിവന്നതു വരെയോ ഇൻകമിങ്ങോ ഔട്ട്ഗോയിങ്ങോ ഒരു കാളുമില്ല. മടങ്ങിവന്നതിനു ശേഷമാകണം എട്ടു മണി കഴിഞ്ഞ് പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിന് ഡെയ്സിയിലെ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി ഷീബയ്ക്ക് വേറൊരു ഫോൺകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?

മാർട്ടിന്റെ സഹോദരൻ ഡോ. ഡിസിൽവയുടെ മൊഴിയിൽ ഷീബയെക്കുറിച്ചുള്ള ആരോപണങ്ങളാണ് കൂടുതലും. കുട്ടികളില്ലാത്തതിന്റെ കാരണത്താൽ ജ്യേഷ്ഠൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയില്ല. ഒരു കുട്ടിയെ ദത്തെടുക്കണമെന്ന് മാർട്ടിന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഷീബയ്ക്ക് സമ്മതമില്ലായിരുന്നു. ഷീബയ്ക്ക് വിവാഹേതരബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് ഡിസിൽവയുടെ ആരോപണം. മാർട്ടിൻ തന്നോട് അതിനെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള തെളിവുകൾ ഒന്നും അയാൾക്ക് പറയാനില്ല.

ഷീബയുടെ അമ്മയുടെയും സഹോദരിയുടെയും മൊഴികളും ഉണ്ണി വായിച്ചു. അവർക്ക് ഷീബയുമായി സ്നേഹനിർഭരമായ ബന്ധമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലായി.

ക്രിസ്തുമസ്സ്, ഈസ്റ്റർ മുതലായ വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഷീബ അവരെ സന്ദർശിക്കാറുള്ളൂ.

ഹാഫ് ഡോറിൽ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഉണ്ണി തല ഉയർത്തി നോക്കി. കൃഷ്ണൻ അകത്തേക്കു വന്നു.

“ഓ കൃഷ്ണാ, ഇത്ര വേഗം റഫറൻസൊക്കെ കിട്ടിയോ? ഒരു കെട്ട് പ്രിന്റ് ഔട്ടുണ്ടല്ലോ.

“ഗുഗിൾ പറയുന്നതുപോലെ ഐ ഫീൽ ലക്കി.”
“കുറെ കിട്ടി, ഇനി വേണമെങ്കിൽ സാർ നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞാൽ മതി.”
“താങ്ക് യൂ സോ മച്ച് ഡിയർ. ഒരു കേസ്സിന് എക്സ്പെർട്ട് ഒപ്പിനിയൻ കൊടുക്കാനാണ്. അതു കഴിഞ്ഞിട്ട് നമുക്ക് ഒരു ഡിസ്കഷൻ വയ്ക്കാം.”
കൃഷ്ണൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ണിയും ഭക്ഷണത്തിനായി ക്വാർട്ടേഴ്സിനിലേക്കു പോയി.

ഉണ്ണി ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനിരുന്നപ്പോൾ മൊബൈൽ റിങ് ചെയ്തു. “നാ ജായതെ മ്രിയതേ വാ... യേശുദാസ് പാടിയ, ഭഗവദ്ഗീതയിലെ ശ്ലോകമാണ് റിങ് ടോൺ. മണിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല. മരണപ്പാട്ട് മുഴങ്ങുന്നു എന്നാണ് മണി അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ഫോണിന്റെ സ്ക്രീനിൽ ഹരിയുടെ പ്രൊഫൈൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു.
“സർ, മിഷൻ സക്സസ്ഫുൾ. നമ്മുടെ നോർത്തേൺ റെയിഞ്ച് ഐ ജി മാത്യു തോമസ് സാറിന് സ്വന്തമായി ഒരു ബെറ്റർ പിസ്റ്റൾ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻപോയി. ഞാൻ കേസ്സിന്റെ ചുരുക്കം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ചേട്ടനാണ് തോക്ക് വേണ്ടതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മാഗസിനടക്കം സന്തോഷത്തോടെ തന്നു. ആർമി റോമാ 7.65 എം എം തന്നെ. അദ്ദേഹം കുസൃതിച്ചിരിയോടെ ഒരു ചോദ്യമേ ചോദിച്ചുള്ളൂ, ‘എടാ കാട്ടിപ്പറമ്പി സുന്ദരിയാണോ’ എന്ന്.”

“കൺഗ്രാറ്റ്സ്, വെൽ ഡൺ ഹരി. താൻ എപ്പോൾ വരും?”
“ഞാൻ വൈകിട്ടു വീട്ടിൽ വരാം സർ, അഞ്ചു മണിയോടെ.”
“ഓ കെ ഒരു കാര്യം കൂടി-ഹരിയുടെ കൈയിലെ പിസ്റ്റൾ ബ്രൗണിങ് അല്ലേ?
9 എം എം?”

“അതെ സർ,”
“ഹരി അതുംകൂടി കൊണ്ടുവരണം. മാഗസിനിൽ ബുള്ളറ്റുകളുണ്ടല്ലോ?”
“ബ്രൗണിങ്ങും ലോഡഡ് മാഗസിനുംകൂടി കൊണ്ടുവരാം. സീ യു സർ.”
ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഓഫീസിലെത്തിയതിനുശേഷം ഡോ. കൃഷ്ണൻ തന്ന പ്രിന്റ് ഔട്ടുകൾ ഓരോന്നായി വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കൃഷ്ണൻ ശരിക്കും നല്ല ജോലി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നല്ല കുറെ പടങ്ങളും ഡൗൺലോഡ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പാരാവാരമാണ് ഇന്റർനെറ്റ്. അതിൽ ഊളിയിട്ടാൽ കിട്ടുന്നത് അറിവിന്റെ മുത്തുകളാണ്. നെറ്റിൽനിന്നും കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ കൂടാതെ ഡേവിഡ് റാംസേയുടെ ‘പത്തൊളജി ഒഫ് ട്രോമാ’, ടെഡഷിയുടെ ‘ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ തുടങ്ങിയ ചില പുസ്തകങ്ങളിലെയും പ്രസക്തഭാഗങ്ങളുടെ ഫോട്ടോകോപ്പിയും എടുത്തു. ഹരിക്ക് വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമായി ഒരു നല്ല സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് കൊടുക്കണമല്ലോ.

നാലു മണിക്ക് ഓഫീസിൽനിന്നും ഇറങ്ങി. വീട്ടിലെത്തി വേഷമൊക്കെ മാറി. മണിയുടെ ചുടുചായ കുടിച്ചപ്പോൾ നല്ല ഉന്മേഷം തോന്നി. അപ്പോഴാണ് വെർണിയർ കാലിപ്പറിന്റെ കാര്യം ഓർമ്മിച്ചത്. അലമാരയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കാർഡ്ബോർഡ് ബോക്സിൽനിന്നും കാലിപ്പർ എടുത്ത് സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്തു-ഭാഗ്യം ബാറ്ററിയിൽ കറന്റുണ്ട്. ബാറ്ററി മാറ്റിയിട്ട് കുറെ കാലമായി.

പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് സാധാരണ വെർണിയർ കാലിപ്പർ ഉപയോഗിച്ച് അളവുകൾ എടുക്കാൻ കണക്കു കൂട്ടണമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ഏത് വസ്തുവിന്റെയും പുറമളവും ഉള്ളളവും ഒക്കെ കണ്ടുപിടിക്കാം. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ!!!

കാലിപ്പറുമായി വരാന്തയിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ഹരിയുടെ കാർ ഗേറ്റുകടന്നു ഡ്രൈവ് വേയിലെത്തി. ഹരി മഫ്തിയിലായിരുന്നു. കാഷ്വൽ വേഷം. ജീൻസും ടീഷർട്ടും. ആരു കണ്ടാലും സന്തൂർപരസ്യത്തിലെ 'ഏതു കോളജിലാ' എന്നു ചോദിക്കും. ഹരി ഉണ്ണിയുടെ മുൻപിൽ അറ്റൻഷനിൽ ഒരു നിമിഷംനിന്ന് ആദരവു കാട്ടി. കൈയിലെ ബ്രീഫ് കേസ്സ് താഴെവച്ചു.

“താൻ ചായ കുടിച്ചു കാണില്ലല്ലോ?” ഹരിക്ക് ഇരിക്കുവാൻ കസേര നീക്കിയിട്ടുകൊണ്ട് ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“അതു നല്ല ചോദ്യം ബോസ്സ്. ഇവിടെ വരുമ്പോൾ ഞാൻ ചായ കുടിച്ചിട്ടു വരുമോ?” ഹരി പറഞ്ഞുതീർന്നില്ല മണി ഒരു ട്രേയിൽ ചായയും ബിസ്കറ്റുമായി എത്തി.

“ഞാൻ കാര്യമായി അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ട് ഹരി,” മണി ടീപ്പോയിയിൽ ട്രേ വച്ചിട്ട് ചായക്കപ്പ് ഹരിക്ക് നീട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“ഒരു ലേഡി ഡോക്ടറായാലോ?”

“ചേച്ചിയുടെ സിലക്ഷൻ മോശമാകില്ല എന്നെനിക്കറിയാം.”

“നീ ഒന്നു പോയേ. ഞങ്ങൾക്ക് കുറച്ചു ജോലിയുണ്ട്.” ഉണ്ണി മണിയെ ഓടിച്ചുവിട്ടു.

ഹരി ചായ കുടിച്ചു കപ്പ് ടിപ്പോയിയിൽ വച്ചിട്ട് ബ്രീഫ് കേസ്സ് തുറക്കുവാൻ ഒരുങ്ങി.

“നമുക്ക് ഓഫീസ് മുറിയിലിരിക്കാം ഹരി,” ഉണ്ണി ഹരിയുമായി ഓഫീസ് മുറിയിലെത്തി.

“സ്റ്റഫി.” ഉണ്ണി ജനാല തുറന്നു ഫാൻ ഓൺ ചെയ്തു.

ഹരി ബ്രീഫ്കേസ് മേശപ്പുറത്തുവച്ച് തുറന്നു. ബെറ്റാ പിസ്റ്റളും മാഗസിനും വെളിയിലെടുത്തു.

“ഇതാണ് ഐ ജി സാറിന്റെ തോക്ക്. സാറിനാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടാ തന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹാനുമതികൾ അറിയിക്കുവാൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു.”

“ഹീ ഈസ് എ ഗുഡ് ഫ്രണ്ട് ഒഫ് മൈൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏ എസ് പി ഡേയ്സ് മുതൽ ഞങ്ങൾ പരിചയക്കാരാണ്. തോക്കു തിരിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ

എനിക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം നന്ദി പറയണേ ഹരി.”

ഉണ്ണി ബെററ്റ പിസ്തൾ കയ്യിലെടുത്തു മാഗസിൻ മാറ്റി. സേഫ്റ്റി ക്യാച്ച് പിടിച്ചിട്ടു. സ്ലൈഡ് പിന്നിലോട്ട് രണ്ടു തവണ വലിച്ചു. ഫയറിങ് ചേംബറിൽ കാർട്രിഡ്ജൊന്നുമില്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി.

“സർ, ഇതൊക്കെ എവിടുന്നു പഠിച്ചു?” ഉണ്ണിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ നോക്കിയിരുന്ന ഹരി ചോദിച്ചു.

“എം ഡി പഠനകാലത്ത് പലടത്തുനിന്നും കുറച്ചു ട്രെയിനിങ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനമായും സെൻട്രൽ ഡിറ്റക്ടീവ് ട്രെയിനിങ് സ്കൂളിൽ നിന്നും. അവിടെ ഒരു ഡി എസ് പി ചക്രബാർത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രേറ്റ് ടീച്ചർ. സെമി ആട്ടൊമാറ്റിക് തോക്കായ പിസ്തൾ അപകടകാരിയാണെന്നറിയാമല്ലോ. മാഗസിൻ മാറ്റിയാലും ഒരു കാർട്രിഡ്ജ് ഫയറിങ് ചേംബറിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കും. ഈ ‘ഹിഡൻ കാർട്രിഡ്ജ്’ എത്ര പേരുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ. ഏതായാലും നിങ്ങളുടെ പൊലീസ് അക്കാദമിയിലെ പരിശീലനം വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടതാണല്ലോ?”

ഹരി ഉണ്ണിയെ മതിപ്പോടെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

“ഇനി നമുക്ക് ബെററ്റയുടെ കാലിബർ എത്രയുണ്ടെന്ന് നോക്കാം.” ഉണ്ണി വെർണിയർ കാലിപ്പർകൊണ്ട് ബെററ്റയുടെ ബാരലിന്റെ ഉള്ളിലെ രണ്ടു റിഡ്ജസ്സിനിടയ്ക്കുള്ള ദൂരമളന്നു.

വെർണിയറിന്റെ ഡിജിറ്റൽ സ്കെയിലിൽ അക്കങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു. - 7. 66 മില്ലി മീറ്റർ.

“7. 65 നെക്കാൾ .01 മാത്രം കൂടുതൽ.”

“ഹരി ബെററ്റയുടെ മാഗസിനിൽനിന്നും ഒരു കാർട്രിഡ്ജ് എടുത്തു തരൂ.”

ഹരി എടുത്തുകൊടുത്ത കാർട്രിഡ്ജിലെ ബുള്ളറ്റിന്റെ മധ്യഭാഗത്തെ അളവ് ഉണ്ണി കാലിപ്പർകൊണ്ട് അളന്നു 7.65 മില്ലിമീറ്റർ.

“പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഫസ്റ്റ് സ്റ്റേജ് കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഹരിയുടെ ബ്രൗണിങ് എനിക്കു തരൂ.”

ഹരി പിസ്തൾ എടുത്ത് മാഗസിൻ മാറ്റി. ചേംബറിൽ കാർട്രിഡ്ജില്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിയിട്ട് ഉണ്ണിക്ക് കൊടുത്തു.

ഉണ്ണി തോക്കിന്റെ കാലിബറിന്റെ വ്യാസമളന്നു-കൃത്യം 9 മില്ലി മീറ്റർ. കാർട്രിഡ്ജിലെ ബുള്ളറ്റിന്റെ വ്യാസമളന്നു. അതും 9 എം എം.

“പരീക്ഷണങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞില്ല.” ഉണ്ണിയുടെ മുഖത്ത് പ്രകടമായ സന്തോഷം.

“ഹരി, താൻ എന്നെ കാണാൻ വന്നതെന്തിനാണ്? ആത്മഹത്യയെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞർ വിധിയെഴുതിയ കേസ്സ്, മരണമുണ്ടാക്കിയ ബുള്ളറ്റ് മാർട്ടിന്റെ സ്വന്തം തോക്കിൽ നിന്നുതിർന്നതാണെന്ന കണ്ടെത്തൽ, ആ വെടിയുണ്ടയാണ് മരണമുണ്ടാക്കിയതെന്ന് ഹെഗ്ഡെയുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റ്.”

“സർ, എന്റെ പ്രാഥമികാനുബോധത്തിൽ എവിടെയോ ഒരു ചീഞ്ഞ എലി നാറുന്നുവെന്നു തോന്നാൻ. ഒരു ഗട്ട് ഫീലിങ്. അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണെങ്കിലും അത് മനസ്സിനെ അലട്ടിയതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അങ്ങയെ കാണുവാൻ വന്നത്.” ഹരി ഉണ്ണിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. അവിടെ ഒരു നറുപുഞ്ചിരി.

“ഹരി, തന്റെ ഗട്ട് ഫീലിങ് ശരിയാണെന്ന് എനിക്കും തോന്നുന്നു. ദ സൂയിസൈഡ് തിയറി വിൽ നോട്ട് ഹോൾഡ് വാട്ടർ. പക്ഷേ, അതു തീർച്ചയാക്കണമെങ്കിൽ എനിക്ക് കുറച്ചുകൂടി പരിശോധനകൾ നടത്തണം. എനിക്ക് മാർട്ടിന്റെ ബോഡി കൂഴിച്ചെടുത്ത് അയാളുടെ കപാലം പരിശോധിക്കണം.” ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“കപാലമോ? എന്താണത് സർ?” ഹരിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

“കപാലം എന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടെ? ദ സ്കൾ-തലയോടിന്റെ സംസ്കൃതം.”

“അങ്ങയുടെ സംസ്കൃതജ്ഞാനം ഈയുള്ളവന്റെ മേൽതന്നെ പ്രയോഗിക്കണമോ?”

“ഹരി, യു പ്ലീസ് അറേഞ്ച് ആൻ എക്സ്ഹ്യൂമേഷൻ. മാർട്ടിന്റെ ബോഡി എവിടെയാണ് അടക്കിയിരിക്കുന്നത്?”

“മഞ്ചേശ്വരത്തിലെ ഒരു ചർച്ച് സിമിട്രിയിലാണ്. ഞാൻ കാസർഗോഡ് ആർ ഡി ഓയെക്കൂടി കാണാം. എന്റെ പരിചയക്കാരനാണ്. ഒരു യങ് ഐ എ എസ്സ് ഓഫീസർ. സാറിന് എന്നാണ് സൗകര്യം?” ഹരി ചോദിച്ചു.

“അടുത്തയാഴ്ച, ഏതു ദിവസമായാലും സൗകര്യമാണ്. നേരത്തേ അറിയിക്കണമെന്നു മാത്രം. അതിനോടൊപ്പം എനിക്ക് സംഭവസ്ഥലം കൂടി കാണണം. ഒരു റീ-കൺസ്ട്രക്ഷൻ-സംഭവത്തിന്റെ പുനരാവിഷ്കരണം. സീൻ ഇപ്പോഴും ബന്തവസ്തിലാണോ?”

“അതെ സർ, സ്വീകരണമുറി മാത്രം പൊലീസ് ബന്തവസ്തിലാണ്.” ഹരി പറഞ്ഞു.

“ഹരി ഞാൻ തലേദിവസം വരാം. ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ രണ്ടു മുറി പറഞ്ഞേക്കുമോ? ഡോ. കൃഷ്ണൻകുടി വരും. അറ്റൻഡർമാരെ എ ആർ ക്യാമ്പിൽ താമസിപ്പിക്കാമോ?”

“സർ ഡോണ്ട് വറി എബൗട്ട് സച്ച് തിങ്സ്. ഞാൻ എല്ലാ അറേഞ്ച്മെന്റ്സും ചെയ്തേക്കാം. എനിതിങ്ങ് എൽസ്?”

“ഓ ഹരി, ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിട്ടു. മാർട്ടിന്റെ കൈപ്പത്തിയിൽ നിന്നും ഹെൾഡെ എടുത്ത സ്വാബുകൾ ഫോറൻസിക് ലാബിലെ കെമിസ്ട്രി ഡിവിഷൻ, കൺട്രോൾ സ്വാബ് ഇല്ലെന്ന കാരണത്താൽ റിജക്ട് ചെയ്തു. അതൊരു പ്രധാന തെളിവാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കണം.”

“ഡൺ സർ.”

ഹരി തോക്കുകളും മാഗസിനുകളും ബ്രീഫ് കേസ്സിലാക്കി എഴുന്നേറ്റ് ഉണ്ണിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് യാത്ര പറഞ്ഞുപോയി.

മാർട്ടിന്റെ ബോധി കുഴിച്ചെടുക്കുന്നത് ശനിയാഴ്ചയാണെന്ന് ഹരി അറിയിച്ചതനുസരിച്ച് ഉണ്ണിയും ഡോ. കൃഷ്ണനും തലേ ദിവസം രാത്രി ഏഴു മണിയോടെ കാസർഗോഡ് സർക്കാർ അതിഥിമന്ദിരത്തിലെത്തി. ഉണ്ണിയുടെ പൊലീസ് വാഹനത്തിന്റെ ഡ്രൈവറും മോർച്ചറി അറ്റൻഡർമാരും ആമ്ഡ് റിസർവ് ക്യാമ്പിലേക്കു പോയി. ഹരി അവർക്ക് ആഹാരവും താമസസൗകര്യവും ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നു. ആറു മണിക്കൂർ നീണ്ട കാർ യാത്രയുടെ ക്ഷീണം ഇളംചുടു വെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാറി. വേഷം മാറി ഗസ്റ്റ് ഹൗസിന്റെ സ്വീകരണമുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ ഒരു ഡ്രിങ്കുമായി ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ണിയെ കണ്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ എഴുന്നേറ്റു.

“സർ മേ ഐ?” ഉണ്ണിയോട് ഭവ്യതയോടെ കൃഷ്ണൻ അനുവാദം വാങ്ങി.

“ഉം ഉം ഗോ എഹെഡ്. അധികം വേണ്ട. നാളെ എക്സ്ഹ്യൂമേഷൻ ഉള്ളതാണ്.” ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ഉണ്ണി സഹപ്രവർത്തകരെ സ്നേഹിതന്മാരായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്.

വരാൻ വൈകുമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും എട്ടര മണിയോടെ ഹരിയും എത്തിച്ചേർന്നു.

“ഗുഡ് ഈവനിങ് സർ, ഗുഡ് ഈവനിങ് ഡോ. കൃഷ്ണൻ.” അപ്പോൾ നമുക്ക് ഡൈനിങ് ഹാളിലേക്കു പോകാം.

“എട്ടര മണിയല്ലേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഹരി റൂമിൽ പോയി ഫ്രഷ് ആയി വാ.”

ഡൈനിങ് ഹാളിൽ ഒരു മേശയ്ക്കുചുറ്റും അവർ ഇരുന്നു. സാധാരണ പാർട്ടിപ്രവർത്തകരുടെ തിരക്ക് കാണേണ്ടതാണ്. ആരുമില്ല. മന്ത്രിമാർ ആരും വന്നുകാണില്ല. വെയിറ്റർമാർ ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നു. ചപ്പാത്തിയും ചിക്കൻകറിയുമായിരുന്നു വിഭവങ്ങൾ.

“മാർട്ടിനെ അടക്കിയിരിക്കുന്ന സിമിട്രി ഇവിടെ അടുത്താണോ?” ഉണ്ണി ഹരിയോടു ചോദിച്ചു.

“മഞ്ചേശ്വരം പൊലീസ് സ്റ്റേഷനടുത്തുള്ള ഹോളി മാതാ ചർച്ച്. ഞാൻ പള്ളിവികാരിയെ കണ്ടിരുന്നു. ആർ ഡി ഓയുടെ ഓർഡറിന്റെ പകർപ്പുനൽകി. അച്ചന് അത്രയ്ക്കങ്ങോട്ട് ഇഷ്ടമായിട്ടില്ല. എന്റെ പള്ളിയിൽ ഇതാദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു സാക്രിലേജ് നടക്കുന്നത്.”

“എന്താണ് അതിന്റെ അർത്ഥം സർ?” ഹരിയോട് കൃഷ്ണന്റെ ചോദ്യം.

“സാക്രിലേജ് എന്നാൽ അശുദ്ധമാക്കുക, പവിത്രത കളയുക എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം.” ഹരിയുടെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മറുപടി.

“ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയുവാൻവേണ്ടിയാണ് എന്നൊക്കെ ഞാൻ അച്ചനോടു പറഞ്ഞു. അവസാനം ഒന്നു മയപ്പെട്ടു. അതിനെക്കാൾ പ്രയാസം ആർ ഡി ഓ ആയിരുന്നു. ഒന്നാമത് ആളൊരു ബംഗാളി. മലയാളം

അറിയില്ല. ആദ്യത്തെ ഇൻക്വസ്റ്റ് നടത്തുന്നതിലുള്ള ഭയം. തഹസിൽദാരെക്കൂടി കൂട്ടിക്കൊളാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു.”

“അപ്പോൾ അന്യദേശത്തൊഴിലാളികൾ അവിടെയും കയറിപ്പറ്റിയോ?” ഉണ്ണിയുടെ കമന്റ് കേട്ട് ഹരിയും കൃഷ്ണനും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

രാവിലെ എട്ടുമണിക്ക് ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽനിന്നും പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു ചാറ്റൽമഴ പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഹരിയുടെ കവിൽ ഉണ്ണിയും കൃഷ്ണനും കയറി. ഉണ്ണിയുടെ എസ് യു വി പുറകെ വരാൻ പറഞ്ഞു. പോലീസ് സർജൻ പുറപ്പെട്ടുവെന്ന് ഹരി മഞ്ചേശ്വരം എസ് ഐ യെ ഫോണിൽ അറിയിച്ചു.

കാർ പള്ളിയുടെ ഗേറ്റുകടന്ന് അകത്തുകയറി. ചെറിയ ഒരു പള്ളി. മുറ്റത്ത് ഏതാനും ആളുകൾ കൂടിനിൽപ്പുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ സുമുഖനായ നല്ല ഉയരമുള്ള ഒരാളിനോട് അച്ചൻ സംസാരിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“അതാണോ ഡോ. ജോസഫ് ഡിസിൽവ?” ഉണ്ണി ഹരിയോടു ചോദിച്ചു.

“അതെ സർ.” ഹരി തലയാട്ടി.

കാരിൽനിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ഡിസിൽവ അടുത്തുവന്നു-“ഗുഡ്മോണിങ് സർ. ഐ ആം ഡിസിൽവ-ഡോക്ടർ ജോസഫ് ഡിസിൽവ. മാർട്ടിന്റെ ബ്രദർ. ഹാപ്പി ടു മീറ്റ് യൂ അൺഡർ നോട്ട് സോ ഹാപ്പി സർക്കൗസ്റ്റാൻസസ്. മൈ ബ്രദർ വാസ് മർഡേഡ്. ഞങ്ങൾക്ക് മാർട്ടിന്റെ ഘാതകരെ പിടികൂടണം, ഈ കൊലപാതകം തെളിയിക്കണം.”

“ഞാനിവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത് മാർട്ടിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിന് ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് എസ് പിയെ സഹായിക്കുവാനാണ്. ഡോ. ഡിസിൽവ. എന്നാൽ കേസ്സിന്റെ വിവരങ്ങൾ എനിക്ക് നിങ്ങളുമായി ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. എല്ലാ സംശയങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കാം. ഉണ്ണി ഡിസിൽവയ്ക്ക് ഹസ്തദാനം നൽകി.

ഹരി വികാരിയച്ചനെ ഉണ്ണിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. “ഈശോമിശിഹായ്ക്ക് സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ ഫാദർ.” ഉണ്ണി അച്ചന് നമസ്കാരം പറഞ്ഞു.

അച്ചനു സന്തോഷമായി.

“ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ,” അച്ചൻ ഉണ്ണിയുടെ കരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു: “മൃതശരീരം ചീഞ്ഞു കാണുകയില്ലേ ഡോക്ടർ?

“മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞില്ലേ, കുറെ പ്യൂട്രിഫാക്ഷൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. നല്ല വാട്ടർ ടൈറ്റ് കല്ലറയാണെങ്കിൽ ശരീരം ചീയുന്നതു വളരെ സാവധാനത്തിലായിരിക്കും. ഇറ്റ് ആൾ ഡിപ്പൻഡ്സ് ഓൺ മെനി ഫാക്ടേഴ്സ്.

ഡോ. കൃഷ്ണനും അറ്റൻഡർമാരും കല്ലറയുടെ അടുത്തെത്തിയിരുന്നു.

അപ്പോഴേക്കും ആർ ഡി ഓയും സംഘവും സ്ഥലത്തെത്തി. ഹരി ആർ ഡി ഓയെ ഉണ്ണിക്കു പരിചയപ്പെടുത്തി. മുകുൾ സെൻ. സുമുഖനായ, വിനയാത്മനായ ചെറുപ്പക്കാരൻ.

“നൈസ് ടു മീറ്റ് യു സർ. ഐ ഹാവ് ഹേർഡ് എ ലോട്ട് എബൗട്ട് യു ഫ്രം എസ് പി സർ. അങ്ങ് എഴുതിയ പുസ്തകവും ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

മുകുൾ സെൻ മലയാളം നന്നായി പറയുന്നുണ്ട്. ശകലം ബംഗാളി ആക്സെന്റ് ഉണ്ടെങ്കിലും.

“ഇൻക്വസ്റ്റ് ആരംഭിക്കാം അല്ലേ സർ. എന്റെ ആദ്യത്തെ ഇൻക്വസ്റ്റാണ്. യു ഷുഡ് ഗൈഡ് മി എസ് പി സർ.” സെന്നിന് നല്ല പരിഭ്രമമുണ്ട്.

ഹരി അയാൾക്ക് ഡൈര്യം പകർന്നു: “ഡോണ്ട് വരി. വീ ആർ വിത്ത് യു.”

അച്ചനും കപ്യാരും ഡോ. ഡിസിൽവയും മൃതശരീരം മറവു ചെയ്യുവാൻ സഹായിച്ചവരും കല്ലറ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കുഴിച്ചെടുക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യത്തെ നടപടിയാണ്-ഈ കല്ലറയിലാണ് ഞങ്ങൾ അന്ന് മാർട്ടിന്റെ മൃതദേഹം അടക്കം ചെയ്തത് എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണം. അന്ന് മൃതദേഹം അടക്കുവാൻ സഹായിച്ച ജോലിക്കാർതന്നെ കുഴിച്ചെടുക്കുവാനും സഹായിച്ചു. കോൺക്രീറ്റ് കല്ലറയൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. മാർട്ടിന്റെ ശവപ്പെട്ടി മണ്ണിൽത്തന്നെ കുഴിച്ചിടുകയായിരുന്നു. ഒരു മരക്കുരിശല്ലാതെ ഹെഡ് സ്റ്റോൺ ഒന്നും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നില്ല.

ഡോ. കൃഷ്ണനും അറ്റൻഡർമാരും ഗൗണും ഏപ്രണും മാസ്കും ഗ്ലൗസുമൊക്കെ ധരിച്ച് തയ്യാറായിരുന്നു. ഉണ്ണി ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് ഏപ്രണും ഗ്ലൗസും ധരിച്ച് അവരോടൊപ്പം കൂടി. മഞ്ചേശ്വരം എസ് ഐ കുറച്ചു സിവിൽ പൊലീസ് ഓഫീസർമാരുമായി സ്ഥലത്തെത്തിയിരുന്നു. പൊലീസ് വാഹനവും പൊലീസുകാരെയും കണ്ട് കുറച്ച് നാട്ടുകാരും പള്ളിയിൽ കൂടി. അവരെ ശവക്കുഴിയുടെ സമീപത്തേക്കു വരാതെ സി പി ഓ മാർ തടഞ്ഞു.

പള്ളിയിൽനിന്നും കപ്യാർ ഒരു മേശയും കുറെ കസേരകളും കുഴിക്കരിക്കിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടിട്ടിരുന്നു. മുകുൾ സെന്നും തഹസീൽദാറും അവിടെയിരുന്ന് എഴുത്തുജോലികൾ ആരംഭിച്ചു.

അര മണിക്കൂർ കുഴിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ശവപ്പെട്ടിയുടെ മൂടി കാണാറായി.

“മൺവെട്ടി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണം. പെട്ടിയുടെ മൂടിക്കു കേടൊന്നും സംഭവിക്കരുത്.” കൃഷ്ണൻ ജോലിക്കാർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി.

അര മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോലിക്കാർ പെട്ടി കുഴിയുടെ കരയിൽ വിരിച്ചിരുന്ന ഒരു ടാർപ്പാളിനിൽ പൊക്കിവച്ചു. പെട്ടിയിൽ നിന്നും ലേശം ദുർഗന്ധം വമിച്ചുതുടങ്ങി. കുഴിയുടെ നീളം, വീതി, ആഴം മുതലായവ ടേപ്പുകൊണ്ട് അളന്നിരുന്ന ആർ ഡി ഒ ഓഫീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ. എല്ലാവരും കർച്ചീഫ് കൊണ്ട് മൂക്കിനെ അടച്ച് തലയ്ക്കു ചുറ്റും കെട്ടുവാൻ തുടങ്ങി.

അറ്റൻഡർമാർ ശവപ്പെട്ടിയുടെ മൂടിമാറ്റി. ഇപ്പോൾ ദുർഗന്ധം വർദ്ധിച്ചു. ചാരനിറത്തിലുള്ള സ്യൂട്ട് ധരിച്ച് കൈകൾ നെഞ്ചിൽപിണച്ചു വച്ച് നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന മൃതദേഹം. തലയിൽ ഒരു സ്കൾക്യാപ്പ് ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെടിയേറ്റ മുറിവുകൾ മറയ്ക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള

അൻഡർടേക്കറുടെ ശ്രമം. മുഖത്തെ മാംസം മുഴുവൻ ചീഞ്ഞ് വാർന്ന് തലയോടിന്റെ മുഖഭാഗം കാണാം. കോട്ടിന്റെ കൈകളുടെ വെളിയിൽ കാണുന്ന കൈപ്പത്തികളിലും മാംസം അഴുകി അസ്ഥികൾ കാണാം.

അടുത്ത നടപടി എന്താണെന്നറിയുവാൻ ഡോ. കൃഷ്ണൻ ഉണ്ണിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി.

“കൃഷ്ണാ, ബോഡി സ്കെലിറ്ററൈസ്സ് ചെയ്തതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജോലി എളുപ്പമായി. ബോഡി പെട്ടിയിൽനിന്നും മാറ്റണ്ട. തലയോട് മാത്രം എടുത്താൽ മതി. അതിൽ വളരെ കുറച്ചു സോഫ്റ്റ് ടിഷ്യൂസ് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. നമുക്ക് പരിശോധന ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ നടത്താം. അറ്റൻഡർമാരും കുഴിവെട്ടുകാരും ചേർന്ന് ശവപ്പെട്ടി പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്കായി ഒരുക്കിയിരുന്ന മേശമേൽ കയറ്റിവെച്ചു.

നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ സ്ഥലത്തുവെച്ച് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന നടത്തുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ‘പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ടേബിൾ’ ആയി പോലീസ് കൊണ്ടുവരുന്നത് സമീപത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും ചായക്കടയിലെ ഊണു മേശയായിരിക്കും. പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനുശേഷം ചായക്കടക്കാരൻ ആ മേശ കത്തിച്ചുകളയാറാണ് പതിവ്.

ഇത് പള്ളിയിലെ മേശയായിരിക്കുമെന്ന് ഉണ്ണി വിചാരിച്ചു. മേശമേൽ ഒരു പോളിത്തിൻ ഷീറ്റ് വിരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഉണ്ണിയും കൃഷ്ണനും മേശയുടെ വലതുഭാഗത്തു നിന്നു. അറ്റൻഡർമാർ ഇടതുവശത്തും. കൃഷ്ണൻ തലയിൽ ധരിപ്പിച്ചിരുന്ന തൊപ്പി ഊരിയെടുത്തു. തലമുടിയും മാംസഭാഗങ്ങളും അഴുകിമാറിയിരുന്നു. തലയോട് കഴുത്തിലെ കശേരുകളിൽനിന്നും ബന്ധമറ്റിരുന്നു. തലയോടിൽ വലത്തും ഇടത്തും വെടിയുണ്ട തുളച്ചുകയറിയ പ്രവേശനമുറിവും ബഹിർഗമനമുറിവും കാണാമായിരുന്നു. ആ മുറിയുകൾക്കു മുകളിലായിട്ടായിരുന്നു തലയോടിന്റെ മൂടി അറുത്തുമാറ്റിയിരുന്നത്.

“ഹെഗ്ഡെ ഇലക്ട്രിക് സാ ആണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.” തലയോടിന്റെ മൂടി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൃഷ്ണനോട് ഉണ്ണി പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് ഹരി ഒരു മാസ്കും കെട്ടി അല്പം അകലെ ആർ ഡി ഒ മുകുൾ സെന്നിന്റെ സമീപം നിൽക്കുന്നത് ഉണ്ണിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടത്.

“ഹലോ എസ് പി സർ, അടുത്തു വരു.”

ഉണ്ണിയുടെ വിളികേട്ട് ഹരി വന്നപ്പോൾ തലയോട് പൊക്കി കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഉണ്ണി പറഞ്ഞു: “ഹരി, ഇതാണ് കപാലം-ഈ കേസ്സിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട തെളിവ്. എനിക്ക് ഇത് ഇവിടെവെച്ച് പരിശോധിക്കാവുന്നതേ ഉള്ളൂ. ഞാൻ ഇത് കോടതിയിൽ അയച്ചാൽ കേസ്സ് തീർന്നതിനു ശേഷമേ ബന്ധുക്കൾക്ക് തിരികെ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ വീണ്ടും ഒരു ബറിയൽ-അത് ഒഴിവാക്കാം. നമുക്ക് ഇത് വീഡിയോഗ്രാഫി ചെയ്യാം. ആർ ഡി ഒ ഈ അളവുകൾ എടുക്കുന്ന

കാര്യവും അളവുകളും ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടിൽ റെക്കോഡ് ചെയ്യട്ടെ. വാട്ട് ഡ്യൂ യു സേ?”

“ആൻ എക്സൈസ് സർജിഷൻ-ഏ ഹുമെയിൻ ആക്ട്. എവിഡൻഷ്യറി പോയിന്റ് ഒഫ് വ്യൂവിൽ പ്രോബ്ബമൊന്നുമില്ല.” ഹരി പറഞ്ഞു.

കൃഷ്ണൻ തലയോടിന്റെ മുടിമാറ്റി. തലയോടിനുള്ളിൽ പഞ്ഞി നിറച്ചിരിക്കുന്നു. പോസ്റ്റുമോർട്ടം ചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്യം തലയിലെ തൊലി മുൻപോട്ടും പുറകോട്ടുമായി മുറിച്ചുമാറ്റും അറക്കവാൾ ഉപയോഗിച്ച് തലയോട് തുറന്ന് തലച്ചോർ മാറ്റി മുറിച്ചു പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അത് വീണ്ടും തലയോടിനുള്ളിൽ ഇടാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അത് വയറ്റിലാണ് നിക്ഷേപിക്കുന്നത് തലയോടിനകം പഞ്ഞികൊണ്ട് നിറച്ചതിനുശേഷം തലയോടിന്റെ മുടി വച്ചുറപ്പിക്കും. എന്നിട്ട് തലയിലെ തൊലി തുന്നിച്ചേർത്ത് തലയും മുഖവും പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാക്കും.

പഞ്ഞിയൊക്കെ മാറ്റിയ തലയോട് അറ്റൻഡർമാർ കഴുകി തുണികൊണ്ട് തുടച്ചുവൃത്തിയാക്കി കൃഷ്ണനെ ഏൽപ്പിച്ചു.

“കൃഷ്ണാ, താൻ ഗ്ലൗസ്സൊക്കെ മാറ്റി എന്റെ ബ്രീഫ് കേസ്സിൽനിന്നും കാമറയും വെർണിയർ കാലിപ്പറും എടുക്കൂ. ഞാൻ ആദ്യം തലയോടിനെ പ്രവേശനമുറിവും ബഹിർഗമനമുറിവും കാണിക്കും. അതിന്റെ അളവുകൾ എടുക്കുന്നത് വീഡിയോ മോഡിലും സ്റ്റിൽമോഡിലും എടുക്കണം.”

“ഹരി, കൃഷ്ണൻ ഒരു നല്ല അമച്വർ ഫോട്ടോഗ്രാഫർകൂടിയാണ്.” ഉണ്ണിയുടെ അനുഭവം

ഉണ്ണി കാലിപ്പറിന്റെ അഗ്രങ്ങൾ പ്രവേശനമുറിവിൽ കയറ്റി-കാലിപ്പറിന്റെ ഡയൽഫേസിൽ അക്കങ്ങൾ തെളിഞ്ഞുവന്നു; 9 മില്ലി മീറ്റർ. കൃഷ്ണൻ അതിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ക്യാമറയിൽ പകർത്തി. “കൃഷ്ണൻ ഇതാണ് ടിപ്പിക്കൽ പഞ്ച്ഡ് ഔട്ട് എൻട്രി വൂൺഡ്. തലയിൽ തോക്ക് ചേർത്തുവെച്ച് വെടിവെക്കുമ്പോൾ തലയോടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മുറിവ്. അതിന്റെ പ്രത്യേകതയെന്താണെന്ന് അറിയാമോ? ബുള്ളറ്റിന്റെ വ്യാസമായിരിക്കും പ്രവേശനമുറിവിനും.

“ഹരി, യൂ ഗോട്ട് ദ പോയിന്റ്? നമുക്ക് ചർച്ച കൃത്യസ്ഥല പരിശോധന കൂടി കഴിഞ്ഞിട്ട് ആകാം.”

അതുവരെ എക്സ്ഹ്യൂമേഷന്റെ ആവശ്യമെന്താണെന്ന് ഹരി ഉണ്ണിയോട് ചോദിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രാധാന്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു കരുതി.

“സർ, ഡോ. ഹെഗ്ഡെയുടെ അളവും 9 മില്ലിമീറ്റർ ആയിരുന്നില്ലേ?”

“അതെ ഹരി; ബട്ട് ഐ വാണ്ടഡ് ടു കൺഫേം. ഇത് ഒരു പ്രധാന തെളിവാണ്. ഒരു അഭിപ്രായം പറയുന്നതിനുമുൻപായി എനിക്ക് മുറിവ് നേരിട്ടു കാണുകയും അളക്കുകയും വേണമായിരുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിനെ

അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഹരിയുടെ അന്വേഷണം നടക്കുന്നത്. ഒരു നിരപരാധിയെയും എന്റെ അഭിപ്രായംകൊണ്ട് കുറ്റക്കാരനാക്കരുത്.”

കൃഷ്ണൻ ഇടതുവശം കാണത്തക്കവിധത്തിൽ തലയോട് തിരിച്ചു പിടിച്ചു. ബഹിർഗമനമുറിവ് അണ്ഡാകൃതിയിലായിരുന്നു. 28 മില്ലിമീറ്റർ ചുറ്റളവ് തലയോടിലെ ദ്വാരത്തിന്റെ അരികുകൾ വെളിയിലേക്ക് ചെരിഞ്ഞിരുന്നു. അതും ഹെഗ്ഡെയുടെ അളവുകളുമായി വലിയ വ്യത്യാസമില്ലായിരുന്നു.

“കൃഷ്ണാ, നമുക്ക് കപാലം ശവപ്പെട്ടിയിൽ ഉടലുമായി ചേർത്തുവെച്ച് ക്യാപ്പുകൊണ്ട് കവർ ചെയ്യണം. തിരികെ കോഫിൻ ഭദ്രമായി കുഴിയിൽ നിക്ഷേപിക്കണം.”

കൃഷ്ണൻ അറ്റൻഡർമാർക്ക് വേണ്ട നിർദ്ദേശം നൽകി. ജോലിക്കാർ അരമണിക്കൂറിനകം ശവപ്പെട്ടി കുഴിയിൽ നിക്ഷേപിച്ച് മണ്ണിട്ടുമുടി.

അതിനുശേഷമാണ് മുകുൾ സെൻ ഇൻക്വസ്റ്റ് പൂർത്തിയാക്കുന്നതും ആട്ടോപ്സിക്കുള്ള അപേക്ഷ തരുന്നതും. ഒരു വലിയ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ ആശ്വാസമായിരുന്നു പാവം ആർ ഡി ഒ യുടെ മുഖത്ത്.

“ബോസ്സ്, മണി 12 കഴിഞ്ഞു. ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ പോയി ഒരു കുളിയും ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് അല്പം വിശ്രമിച്ചിട്ടു പോരേ സീൻ വിസിറ്റ്?”

“എന്നാൽ അങ്ങനെയാകട്ടെ.” ഉണ്ണിയും ഹരിയുടെ സജ്ജനോടു യോജിച്ചു. അച്ചനോടും ആർഡിഒയോടും യാത്ര പറഞ്ഞ് അവർ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലേക്കു പോയി.

ഹരിയുടെ കാറിലായിരുന്നു മാർട്ടിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയത്. അവിടെ എത്തുമ്പോൾ മണി മൂന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഹരി അവിടെ രണ്ടു പൊലീസുകാരെ പോസ്റ്റ് ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ഗേറ്റു തുറന്നു സല്യൂട്ട് ചെയ്തു. കാർ അകത്തേക്കു പ്രവേശിച്ചു. പോർച്ചിൽ മാർട്ടിന്റെ ഹോണ്ടാ സിറ്റി പൊടിപിടിച്ച് അനാഥമായിക്കിടക്കുന്നു. ഹരി ഒരു പൊലീസുകാരനോട് സ്വീകരണമുറിയിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറക്കുവാൻ പറഞ്ഞു.

മുറിക്കുള്ളിൽ അപ്പോഴും രക്തത്തിന്റെ ഗന്ധം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ജനാലകൾ തുറന്നിടാൻ ഉണ്ണി പൊലീസുകാരോടു പറഞ്ഞു. എല്ലാ ജനാലകളും തുറന്ന് ഫാനുമിട്ടപ്പോൾ ഗന്ധം കുറെ മാറി.

ഉണ്ണി ഇൻക്വസ്റ്റ് സമയത്തെടുത്ത ഫോട്ടോഗ്രാഫുകൾ നോക്കി മൃതദേഹവും തോക്കും ബുള്ളറ്റും ഒക്കെ കിടന്ന സ്ഥലങ്ങൾ മുറിയിൽ എവിടെയൊക്കെയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. മൃതദേഹം കിടന്നതിന്റെ ഒരു ഔട്ട്ലെൻ ക്രയോൺകൊണ്ട് വരച്ചിട്ടുണ്ട്.

“വെടിവെച്ച സമയത്ത് മാർട്ടിൻ ഏതു കസേരയിലായിരിക്കാം ഇരുന്നിരുന്നത്?”

“അപ്പോൾ മാർട്ടിൻ സ്വയം വെടിവെച്ചതെന്നാണോ അങ്ങ് പറയുന്നത്? ഹരിയുടെ ചോദ്യം കേട്ട് ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അല്പംകുടി ക്ഷമിക്കൂ എന്റെ ഹരി.”

“ഈ ഇടതുവശത്തുള്ള സിങ്കിൾ സീറ്ററായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.”

“കൃഷ്ണാ, തന്റെ ഉയരം എത്രയാണ്?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു

“സർ, 183 സെന്റിമീറ്റർ.”

“മാർട്ടിന്റെ അതേ ഉയരം. റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ വേറേ ആളെ അന്വേഷിക്കണ്ട.” കൃഷ്ണനെ കസേരയിൽ ഇരുത്തിയിട്ട് ഉണ്ണി ബ്രീഫ് കേസ്സിൽ നിന്നും ഒരു റിട്രാക്ടബിൾ മെറ്റൽ ടേപ്പെടുത്തു.

“ഹരി പ്ലീസ് ഡൂ മീ എ ഫേവർ, ഈ ടേപ്പിന്റെ ഒരറ്റം ഞാൻ കൃഷ്ണന്റെ ഇടതുചെവിയിൽനിന്നും ആറു സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലാണ് വച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹരി ആ പോയിന്റ് മാറാതെ പിടിക്കണം.”

ഹരി പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ണി ടേപ്പ് മെല്ലെ വലിച്ച് ഇടതുവശം ചുമരിൽ സിമന്റ് അടർന്ന സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി മുട്ടിച്ചു. ഹരി ആ ടേപ്പിന്റെ ചായ്വുനോക്കി

“താഴോട്ട് ലേശം ചെരിവേ ഉള്ളൂ. ബുള്ളറ്റിന്റെ ട്രാക്ക് ഹെഗ്ഡെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ.” ഉണ്ണിയുടെ വാക്കുകളിൽ സന്തോഷം.

“ഹരി ഈ ടീപ്പോയിയിൽ വച്ചിരുന്ന പാതിയൊഴിഞ്ഞ മദ്യക്കുപ്പിയും ഗ്ലാസ്സും കാണാനില്ലല്ലോ?

“അതു രണ്ടും കോടതിവഴി രാസപരിശോധനയ്ക്കയച്ചു. അങ്ങ് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞാൻ ബംഗളൂരു ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലാബിൽ എന്റെ എസ് ഐ യെ അയച്ച് അന്വേഷിപ്പിച്ചു. ഭാഗ്യത്തിന് സ്വാബുകൾ ഒന്നും നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഡോ. ഹെഗ്ഡെയോട് കൺട്രോൾ സ്വാബ് അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.” ഹരി പറഞ്ഞു.

“ഇറ്റ് ഈസ് ഗോയിങ് ടു ബി നെഗറ്റീവ്. വെരി ഗുഡ് ജോബ് ഹരി. നമുക്ക് എവിടെ ഇരുന്ന് ചർച്ച ചെയ്യാം? ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ പോയാൽ ചായ കുടിക്കാം.”

“ഞാൻ എന്റെ അനുമാനങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറയാം. ഇത്രയും നാൾ ഒരു സൂചനപോലും തരാതിരുന്നത് എനിക്ക് ഹെഗ്ഡെയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ ശരിയാണോ എന്നുറപ്പിക്കണമായിരുന്നു. അത് അയാളുടെ കഴിവിലുള്ള അവിശ്വാസംകൊണ്ടല്ല. എനിക്ക് നേരിട്ട് ബോധ്യപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം. ഹരി, സോറി ഫോർ കീപ്പിങ് യൂ ഇൻ ദ ഡാർക്.” ചൂടുള്ള ചായ കുടിച്ചുകൊണ്ട് ഉണ്ണി പറഞ്ഞു.

“നെവർ മൈൻഡ് സർ, ഐ നോ യു ആർ എ പെർഫെക്ഷനിസ്റ്റ്.”

“ഹരി, ഇന്നു ഞാൻ തലയോടിലെ എൻട്രൻസ് മുറിവ് കാണിച്ചു തന്നല്ലോ. അത് ഒരു ടിപ്പിക്കൽ പഞ്ച്ഡ് ഔട്ട് എൻട്രി വുൺഡ് ആണ്. അതായത്, ബുള്ളറ്റിന്റെ അതേ വ്യാസമാണുള്ളത്.”

“അത് 9 മില്ലിമീറ്റർ ആണല്ലോ?”

“അതെ, ബെററ്റ പിസ്റ്റളിന്റെ ബുള്ളറ്റിന്റെ വ്യാസം 7.65 മില്ലിമീറ്റർ. അതിനർത്ഥം മാർട്ടിന്റെ കപാലം തുളച്ച് തലച്ചോർ തുരന്ന് മരണമുണ്ടാക്കി വെളിയിൽ പോയ ബുള്ളറ്റ് ബെററ്റ പിസ്റ്റളിൽനിന്നും ഉതിർന്നതല്ല. അതായിരുന്നുവെങ്കിൽ പഞ്ച്ഡ് ഔട്ട് പ്രവേശനമുറിവിന്റെ വ്യാസം 7.65 മില്ലിമീറ്റർ ആയിരിക്കണം.”

“പിന്നെ ഏതു ബുള്ളറ്റ്? ഏതു തോക്ക്?” ഹരി ചോദിച്ചു.

“ഹരിക്കിതുവരെ മനസ്സിലായില്ലെ? മാർകമായ ബുള്ളറ്റ് ഉതിർന്നത് ഒരു 9 എം എം തോക്കിൽനിന്നാണ്-ഏ പ്രൊഫിബിറ്റഡ് ബോർ. ഈ ബോർ സൈസുള്ള തോക്ക് കൈവശം വെക്കുവാൻ സിവിലിയൻസിന് ലൈസൻസ് കിട്ടുമോ ഹരി?”

“നോ.” ഹരി നിഷേധാർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടി.

“അപ്പോൾ സീനിൽ കണ്ട മാർട്ടിന്റെ തോക്ക്, ചുവരിൽ തറഞ്ഞ 7.65 എംഎം ബുള്ളറ്റ്?”

“അതെല്ലാം പ്ലാന്റഡ് എവിഡൻസസ്, ഹരി, ഈ കൊലയ്ക്കു പിന്നിൽ ഒരു ഫോറൻസിക് ബ്രെയിനുണ്ട്. അതിവിദഗ്ദ്ധമായി ആസൂത്രണം ചെയ്തു നടപ്പാക്കിയ കൊലപാതകം. നമുക്ക് ഒരു പുനരാവിഷ്കരണം വിഭാവനം ചെയ്യാം. കൃഷ്ണാ അതിനു മുൻപ് ഓരോ ചായകുടി കുടിച്ചാലോ? തനിക്ക് ഒരു സിഗററ്റും.”

“ഈ കേസ്സന്വേഷണം തുടങ്ങിയപ്പോഴേ ഒരു ചീഞ്ഞ എലിയെ മണക്കുന്നു എന്ന് ഹരി എനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഓർമ്മയുണ്ടോ?”

“ശരിയാണ് ബോസ്സ്, അന്ന് ഞാൻ അതിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ സംഭവം നടക്കുന്നതിന് ഒരു മാസം മുൻപ് മറ്റൊരു കേസ്സന്വേഷണത്തിനായി ഞാൻ കാർവാറിൽ പോയിരുന്നു. എനോടൊപ്പം എന്റെ ഇൻസ്പെക്ടറും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാർവാർ, കർണ്ണാടകയിലെ ഒരു കടലോരനഗരമാണ്. അവിടെ ധാരാളം റിസോർട്ടുകളുണ്ട്. അവിടെ വച്ച് ഞാൻ ഷീബാ കാട്ടിപ്പറമ്പനെ മറ്റൊരാളോടൊപ്പം കണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ചേഷ്ടകളിൽനിന്നും ഞാൻ ഒരു അവിഹിതം മണത്തു. ഞങ്ങൾ പൊലീസുകാർ അതിനു സമർത്ഥരാണെന്ന് സാറിനറിയാമല്ലോ.”

“പിന്നെ, പിന്നെ, കുറുക്കന്റെ കണ്ണ്...” ഉണ്ണി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“ഞാൻ അവരെ പിന്നീട് കാണുന്നത് ഈ കേസ്, ഏറ്റെടുത്തതിനു ശേഷമാണ്. ഭർത്താവിന്റെ വേർപാടിൽ ദുഃഖിതയായ ഷീബാ കാട്ടിപ്പറമ്പൻ. ഞാൻ അവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ചോദ്യങ്ങളുടെ അവസാനം ഞാൻ അവരോട്

കാർവാറിൽ പോയിട്ടുണ്ടോയെന്ന് ചോദിച്ചു. അവരുടെ മുഖത്ത് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഭാവവ്യത്യാസം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. പെട്ടെന്നു തന്നെ അവർ സമനില വീണ്ടെടുത്തു കാർവാറിൽ ഒരിക്കലും പോയിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കള്ളമാണ് പറയുന്നതെന്ന് അവരുടെ ചേഷ്ടകളിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായി.”

“കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന പുരുഷനെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല അല്ലേ?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“അങ്ങയുടെ ചോദ്യത്തിലെ വ്യംഗ്യം മനസ്സിലായി. ഞാൻ അയാളെയും ഒബ്സെർവ് ചെയ്തിരുന്നു. റിസോർട്ടിലെ കോഫി ഷോപ്പിൽ ഞങ്ങൾ ഇരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു അവരും അങ്ങോട്ട് കയറിവന്നത്. അവർ ഞങ്ങളുടെ എതിരേയാണ് ഇരുന്നത്. അയാൾ നല്ല വെൽ ബിൽറ്റ് ആൻഡ് ഫെയർ ആയിരുന്നു. ഒരു മുപ്പത്തിഅഞ്ച് വയസ്സു പ്രായം വരും. ഒരു കന്നടിഗ ലൂക്ക്. അയാളെ കണ്ടിട്ട് ഒരു പൊലീസ് ഓഫീസറായിരിക്കുമെന്നു തോന്നി. മുടി ക്രോപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ആമ്ഡ് ബറ്റാലിയൻകാരുടെ സ്റ്റൈലിൽ.”

“ഹരി പൊലീസിൽ 9 എം എം വെപ്പൺ ഇഷ്യൂ ചെയ്യുന്നത് ഗസറ്റഡ് പൊലീസ് ഓഫീസർമാർക്കല്ലേ?”

“അതെ സർ, ഇപ്പോഴാണ് ട്യൂബ് ലൈറ്റ് കത്തിയത്. ഹീ കുഡ് ബി അവർ മാൻ.” ഹരി ചിരിച്ചു

“പറയാൻ വരട്ടെ. നമുക്ക് പുനരാവിഷ്കരണം പൂർത്തിയാക്കാം. നമ്മുടെ പ്രതിക്ക് മാർട്ടിന്റെ ബെററ്റ നേരത്തേ കിട്ടിയിരിക്കണം. മാഡം കാട്ടിപ്പറമ്പൻ അത് കൊടുത്തിരിക്കണം. അയാൾ അതുപയോഗിച്ച് തലയിണയിലോ മെത്തയിലോ മറ്റോ ഫയർ ചെയ്ത് ആ സ്പെന്റ് ബുള്ളറ്റ് കൈക്കലാക്കിയിരിക്കണം. ബെററ്റയും സ്പെന്റ് ബുള്ളറ്റുമായി അയാൾ മാർട്ടിന്റെ വീട്ടിൽ ആറു മണിയോടെ വരുന്നു. ടീപ്പോയിയിൽ പ്ലാന്റ് ചെയ്യുവാനായി പകുതി ഒഴിഞ്ഞ വിസ്കിക്കുപ്പിയും ഗ്ലാസ്സും ഒരു ബാഗിൽ കരുതിയിരിക്കാം. മാർട്ടിൻ മദ്യപാനിയാണെന്ന് തോന്നിക്കുവാനായിരിക്കും അങ്ങനെ ചെയ്തത്. അന്ന് ദീപാവലിയാണ്. ചുറ്റുമുള്ള വീടുകളിൽ കുട്ടികൾ പടക്കങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചുതുടങ്ങിക്കാണും. വെടിയൊച്ച കേട്ടാൽ ആർക്കും സംശയം ഉണ്ടാവുകയില്ല. അയാൾ വരുന്നതിനുമുമ്പ് ഷീബ ഷോപ്പിങ്ങിനു പോയിക്കഴിഞ്ഞു.”

ഹരി ഇടയ്ക്കു പറഞ്ഞു: “ഷീബയുടെ ഫോണിൽനിന്നും അന്യ നമ്പരുകളിലേക്ക് കാൾ ഒന്നും പോയിട്ടില്ല.”

“ഹരി, അവർക്ക് മറ്റൊരു ഫോൺ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലേ? അടുത്തുള്ള ടവറിൽനിന്നും ആ ദിവസമോ ആ സമയത്തോ നടന്നിട്ടുള്ള കാളുകൾ കണ്ടുപിടിക്കാം. ക്രൈംബ്രാഞ്ചിൽതന്നെ ഒരു മിടുക്കൻ സിവിൽപൊലീസ് ഓഫീസർ ഉണ്ട്. പേര് സുധീർ. അയാൾ ഒരു സോഫ്റ്റ്വെയർ ഡെവലപ്പ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപയോഗിച്ച് ഷീബാ കാട്ടിപ്പറമ്പന്റെ രഹസ്യഫോണും

കാളുകളും കണ്ടുപിടിക്കാം.” ഉണ്ണി തുടർന്നു: “പ്രതി മാർട്ടിനു പരിചയമുള്ള ആളായിരിക്കാം. മാർട്ടിൻ അയാളെ സ്വീകരിച്ച് ഇരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞുകാണും. സംഭാഷണമധ്യേ അയാൾ പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ഇടതുകൈകൊണ്ട് മാർട്ടിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു വൈസ് ഗ്രിപ്പിടുന്നു. മാർട്ടിന് അനങ്ങുവാൻ കഴിയുന്നില്ല.”

പോക്കറ്റിൽനിന്നും നേരത്തേ കോക്ക് ചെയ്ത് സേഫ്റ്റി ക്യാച്ച് മാറ്റി വച്ചിരിക്കുന്ന പിസ്റ്റൾ എടുത്ത് മാർട്ടിന്റെ വലതുചെവിക്ക് മുകളിൽ ചേർത്തുവെച്ച് ട്രിഗർ വലിക്കുന്നു. ടും...”

“വൈസ് ഗ്രിപ്പ് എന്നാൽ എന്താണ് സർ?” കൃഷ്ണനു സംശയം.

“വർക്ക് ഷോപ്പുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വൈസ് കണ്ടിട്ടില്ലേ. ഒരു വസ്തു ആ ഉപകരണത്തിന്റെ ഇരുപകുതികൾക്കിടയിൽവെച്ച് ടൈറ്റൻ ചെയ്താൽ ആ വസ്തു അനങ്ങില്ല. കൈ മടക്കി കഴുത്തിനു ചുറ്റും ചേർത്ത് മുറുക്കുന്നു. മനസ്സിലായോ ഒരു തരം ഗാര്ടിങ്.”

“മനസ്സിലായി സർ.” കൃഷ്ണൻ നോട്ടുകൾ കുറിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“മാർട്ടിന്റെ തല തുളച്ചു 9 എംഎം വെടിയുണ്ടയാണ് ചുവരിൽ തറച്ചത്. അതുമാറ്റി, പ്രതി പകരം കൊണ്ടുവന്ന ബെററ്റയുടെ ബുള്ളറ്റ് അവിടെ തറയിൽവെച്ചു. ഒരു റിസ്കുണ്ടായിരുന്നു. ആ 9 എംഎം ബുള്ളറ്റ് വെളിയിൽ പോകാതെ തലയോടിനുള്ളിൽതന്നെ ഇരുന്നിരുനേകിലോ?” ഉണ്ണിതന്നെ അതിനുത്തരവും പറഞ്ഞു:

“എങ്കിൽ ഹെഡ്ഡെ അത് റിക്കവർ ചെയ്യും. ബുള്ളറ്റ് കമ്പാരിസന്റ് ഫോറൻസിക് ലാബിൽ അയയ്ക്കും. പൊലീസ് അയയ്ക്കുന്ന തോക്ക് ബെററ്റ ആയിരിക്കും. ആകെ പ്രശ്നമാകുമായിരുന്നു. പ്രതി ചിലപ്പോൾ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ഉറപ്പു വരുത്തിയിരിക്കാം. തലയോടിലെ ഇരുവശത്തെയും ഘനം കുറഞ്ഞ ടെമ്പോറൽ ബോണിലൂടെ ബുള്ളറ്റ് എളുപ്പത്തിൽ തുരന്നു വെളിയിൽ വരും. 9 എം എം തോക്കിന്റെ മസിൽ പവർ കൂടുതലാണു താനും. എങ്ങനെയുണ്ട് ഹരി, എന്റെ റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ? എന്തെങ്കിലും അസംഭാവ്യതകൾ?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല ബോസ്സ്, വെരി ഡ്രാമാറ്റിക്.” ഹരി ആരാധനയോടെ ഉണ്ണിയെ നോക്കി.

“പക്ഷേ, ഹരി നമ്മുടെ പ്രതിക്ക് കുറെ പാളിച്ചകൾ പറ്റി. ഒന്നാമതായി ബെററ്റ പിസ്റ്റൾ മാർട്ടിന്റെ കയ്യുടെ സമീപത്തുവെച്ചു. പക്ഷേ, അതിൽ മാർട്ടിന്റെ ഒരു വിരലടയാളം പോലുമില്ല, വൈപ്ഡ് ക്ലീൻ. രണ്ടാമതായി തോക്കിന്റെ ബാരലിന്റെ അറ്റത്ത് രക്തത്തിന്റെ അംശമെങ്കിലും കാണേണ്ടതാണ്, അതില്ല. ടീപ്പോയിയിൽ പ്ലാന്റ് ചെയ്ത വിസ്കിക്കുപ്പിയിലും ഗ്ലാസ്സിലും ഒരു വിരലടയാളം പോലുമില്ല. മാർട്ടിന്റെ ആമാശയത്തിലോ രക്തത്തിലോ മദ്യം ലവലേശമില്ല.”

ഉണ്ണി നിർത്തി ഹരിയുടെ മുഖത്തു നോക്കി. പാവത്തിന് ഇനിയാണ് ജോലി.

“നൗ ബോൾ ഈസ് ഇൻ യുവർ കോർട്ട്. ഐ വിഷ് യു ആൾ ദ ബെസ്റ്റ്.

“എനിക്ക് ശകലം ജോലികൂടിയുണ്ട്. ലോക്കൽ എസ് പിയെ കാണണം 9 എം എം പിസ്റ്റൾ അലോട്ട്മെന്റ് രജിസ്റ്റർ പരിശോധിക്കണം.” ഹരി ഇരുവർക്കും ഹസ്തദാനം നൽകി.

“താങ്ക് യു സർ, താങ്ക് യു ഡോ. കൃഷ്ണൻ താങ്ക് യു വെരി മച്ച്.”

ഹരിയുടെ കാറിന്റെ മുകളിലെ ബീക്കണിന്റെ നീല പ്രകാശം അകന്നു പോകുന്നതും നോക്കി ഉണ്ണി നിന്നു.

“കൃഷ്ണാ, മോനേ, നമുക്കും പോകാം. നാളെ ഒരു ക്ലാസ്സുണ്ട്. അറ്റൻഡർമാരോട് റെഡിയായി നിൽക്കാൻ പറയൂ, പോകുന്ന വഴിക്ക് അവരെ പിങ്ക് ചെയ്യാം.

ഷീബാ കാട്ടിപ്പറമ്പന്റെ സ്നേഹിതനായ ലാഹരി ദാസായിരുന്നു ഒന്നാം പ്രതി. കർണ്ണാടകപൊലീസിലെ ഡി വൈ എസ്പി. അയാളിൽനിന്നും മർഡർ വെപ്പൺ മാത്രമല്ല അയാൾ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ക്രൈം ബുള്ളറ്റും കണ്ടെടുത്തു. ഫോറൻസിക് ലാബിൽനിന്നും മാർട്ടിന്റെ കൈകളിൽ വെടിമരുന്നിന്റെ അംശങ്ങളില്ല എന്ന റിപ്പോർട്ടും ലഭിച്ചു. ഒരു കുട്ടിയെ പ്രസവിക്കണമെന്ന ഉത്കടമായ ആഗ്രഹമാണ് ഷീബയെ ഒരു അവിഹിതബന്ധത്തിലേക്കു നയിച്ചത്. മാർട്ടിന്റെ കൊലപാതകത്തിന് ഒന്നാം പ്രതിക്ക് കൂട്ടുനിന്ന ഷീബയെ രണ്ടാം പ്രതിയാക്കി.

ഒരു കാര്യം കൂടി പറയുവാൻ മറന്നു. മണിയുടെ മുത്ത ചേച്ചിയുടെ മകൾ ഹൗസ് സർജൻസി കഴിഞ്ഞ് എം ഡി പ്രവേശനപരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കുന്ന 23 വയസ്സുള്ള ഡോ. മിനിയെ ഹരിയുടെ ഹോം മേക്കറാക്കുവാനുള്ള നിശ്ചയം എല്ലാവരുംകൂടി നടത്തി. കല്യാണം പരീക്ഷകഴിഞ്ഞിട്ട്.

2. സ്നാനശൃംഗാരം

ബംഗളൂരുവിലെ ഇൻഫോസിസിലെ സോഫ്റ്റ് വെയർ എൻജിനീയർമാരായ രാഘവിന്റെയും ശീതളിന്റെയും വിവാഹം അനാർഭാടമായിട്ടാണ് നടത്തിയത്. രാവിലെ ഒൻപതു മണിക്കുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ യലഹങ്കയിലെ ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തിൽ വച്ച് താലികെട്ട്. അതിനുശേഷം ആർ.കെ. നഗറിലെ അവരുടെ വീട്ടിനടുത്തുള്ള ഒരു കല്യാണ മണ്ഡപത്തിൽ വച്ച് ബന്ധുമിത്രാദികൾക്ക് ഒരു ടിപ്പിക്കൽ തമിഴ് അച്ചർ സ്റ്റൈൽ സാപ്പാട്.

പാലക്കാട്ടുകാരായ രാഘവിന്റെ അപ്പാ രഘുരാമനും ശീതളിന്റെ ഡാഡി കാർത്തികേയനും ബാല്യകാല സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. ബി.എ.വരെ സഹപാഠികളുമായിരുന്നു. ഇരുവരും കർണാടക സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ ജോലി ലഭിച്ച് ബംഗളൂരുവിലെത്തിയവരാണ്. അവർ വിവാഹം കഴിച്ചതും പാലക്കാട്ടുനിന്ന്. ഭാര്യയുമായി വന്ന ലക്ഷ്മിയും രാജവും തമ്മിൽ ബന്ധമുള്ളവർ. രാഘവനും കാർത്തികേയനും ഒരുമിച്ച് ആർടി നഗറിലെ ഹൗസിങ് കോളനിയിൽ അടുത്തടുത്ത പ്ലോട്ടുകൾ വാങ്ങിവീടുവച്ചു താമസം തുടങ്ങി. ഇരുവീടുകൾക്കും ഇടയിൽ മതിലുണ്ടായിരുന്നില്ല.

രഘുരാമന്റെ ഭാര്യ ലക്ഷ്മിയാണ് ആദ്യം പ്രസവിച്ചത്. ആൺകുട്ടി. കാർത്തികേയന്റെ ഭാര്യ രാജം അഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് പ്രസവിച്ചത്; പെൺകുട്ടി. പിന്നീട് അവർക്ക് കുട്ടികളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. രാഘവനും ശീതളും രണ്ട് അച്ഛന്മാരുടെയും രണ്ട് അമ്മമാരുടെയും സ്നേഹവാൽസല്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചാണ് വളർന്നത്. രാഘവിന് പ്ലസ്സ് ടുവിനു ശേഷം പാലക്കാട് എൻജിനീയറിങ് കോളജിലാണ് പ്രവേശനം ലഭിച്ചത്. രണ്ട് അച്ഛനമ്മമാർക്കും ഏഴാം സ്റ്റാൻഡേർഡിൽ പഠിക്കുന്ന ശീതളിനും രാഘവിനെ പിരിയുന്നതിൽ വലിയ ദുഃഖമായിരുന്നു.

ആകെ നാനൂറു കിലോമീറ്റർ അകലമേ ഉള്ളൂ. ആറു മണിക്കൂർ മതി യാത്രയ്ക്ക് എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞാണ് ആ പതിനേഴുകാരൻ അച്ഛനമ്മമാരെയും പത്രണ്ടു വയസ്സുകാരിയായ കളിക്കുട്ടുകാരിയെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചത്. അവധി കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം രാഘവ് വീട്ടിലെത്തുമായിരുന്നു. രാഘവ് ബി.ടെക്. ഡിഗ്രിങ്ഷനോടുകൂടി പാസ്സായി. കാമ്പസ്സു സെലക്ഷൻ കിട്ടിയത് ഇൻഫോസിസ്സിൽ, അതും ബംഗളൂരുവിലെ വീട്ടിനടുത്തുള്ള യെലഹങ്ക ക്യാമ്പസ്സിൽ. ആ വർഷം ശീതളിനും ഇലക്ട്രോണിക്സ് എൻജിനീയറിയ്ക്കിന് ബംഗളൂരു ഗവൺമെന്റ് എൻജിനീയറിങ് കോളജിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. പ്രായമായപ്പോൾ ബാല്യത്തിലെന്നപോലെ ശീതളിനോട് ഇടപഴകാൻ രാഘവിന്

മടിയായിരുന്നെങ്കിലും ശീതളിന് രാഘവൻ ജീവനായിരുന്നു. രാഘവിനെ തരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ ടീസു ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു അവളുടെ വിനോദം.

പഠിക്കാൻ മിടുക്കിയായിരുന്നു ശീതളും. അവൾക്കും കാമ്പസ്സ് സെലക്ഷൻ കിട്ടി, ബംഗളൂരുവിൽ തന്നെയുള്ള മറ്റൊരു കമ്പനിയിൽ. രാഘവ് ജോലി ചെയ്യുന്ന ഇൻഫോസിസ്സിൽ കിട്ടാത്തതിൽ അവൾക്ക് വിഷമമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ഇൻഫോസിസ്സിൽ അപേക്ഷ നൽകി ശീതൾ രാഘവിന്റെ യൂണിറ്റിൽതന്നെ ജോലിനേടി. രണ്ട് അച്ഛനമ്മമാരും ഇവരുടെ വിവാഹം ശീതൾ ജനിച്ച ദിവസംതന്നെ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതാണ്. ശീതൾ രാഘവിനുള്ളതാണ് എന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്ന കാര്യവുമാണ്. അങ്ങനെയാണ് അടുത്ത ആവണിപ്പുറപ്പു നാൾതന്നെ രാഘവ് ശീതളിന്റെ കഴുത്തിൽ താലി ചാർത്തിയത്.

അതിഥികൾ എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ സന്ധ്യയായി. രഘുരാമനും കാർത്തികേയനും ലക്ഷ്മിയും രാജവും വീടിനു മുന്നിലെ ഷാമിയാനയിലെ ഒരു കോണിലിരുന്നു. രഘു മേശപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന താലത്തിൽനിന്നും ചുരുട്ടിവെച്ചിരുന്ന മീഠാ പാൻ എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തു. അവർ നാലുപേരുടെയും മുഖങ്ങളിൽ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വരപ്രസാദം തെളിഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ രാഘവിന്റെ ബെഡ്റൂമിൽ നവമിഥുനങ്ങൾ ചൂടുപിടിച്ച് ചർച്ചയിലായിരുന്നു. ഹണിമൂണിന് എവിടെ പോകണമെന്നതായിരുന്നു വിഷയം.

രാഘവിന്റെ വീട്ടിൽ ശീതളിനു പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. എന്നാൽ പ്രായമായതിനുശേഷം ശീതൾ രാഘവിന്റെ ബെഡ്റൂമിൽ കയറുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് രാഘവ് അവളെ ആ മുറിയിലേക്ക് കൈപിടിച്ചുകയറ്റിയപ്പോൾ അവൾക്ക് നാണം വന്നെങ്കിലും രാഘവ് ആലിംഗനം ചെയ്തപ്പോൾ അവൾ അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ മുഖം അമർത്തിനിന്നു.

“ഈശ്വരാ, ഈ നിമിഷത്തിനുവേണ്ടിയാണല്ലോ അത്താൻ, ഞാൻ ഇത്രയും നാൾ കാത്തിരുന്നത്.” ശീതൾ അയാളുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു.

“ഞാനും.” അയാൾ അവളുടെ മുഖം പിടിച്ചുയർത്തി നെറ്റിയിലും കവിളിലും ചുണ്ടിലുമൊക്കെ ചുംബനങ്ങൾ നൽകി.

“ലക്ഷ്മി അത്തെ ഇപ്പോൾ വരും.” ശീതൾ അയാളെ തള്ളിമാറ്റി.

“നമുക്ക് ഒരു യാത്രപോയാലോ, എ ഷോർട്ട് ഹണിമൂൺ ട്രിപ്പ്? നീ ഇവിടെ ഇരിക്ക്.”

ശീതളിനെ പിടിച്ച് കസേരയിൽ ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് രാഘവ് ചോദിച്ചു:

“എവിടേക്കത്താ? ലീവ് വളരെ കുറവല്ലേ?”

“ദൂരെയെങ്ങും പോകണ്ട. നമുക്ക് കേരളത്തിൽ പോകാം. ഗോഡ്സ് ഓൺ കൺട്രി. ഞാൻ പഠിച്ചത് അവിടെയാണെങ്കിലും പീക്നിക് സ്പോട്ട്സിലൊന്നും

പോയിട്ടില്ല. പോകാൻ സമയം കിട്ടിയിട്ടില്ല. അവധി കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ നിന്നെക്കാണാൻ ഓടിവരണ്ടേ?” രാഘവ് ശീതളിന്റെ കവിളിൽ നുള്ളി.

“നമുക്ക് ഫ്ളൈറ്റിൽ ആദ്യം കൊച്ചിയിൽ. രണ്ടു ദിവസം അവിടെ. പിന്നെ കേരളത്തിലെ ഒരു ഹിൽ സ്റ്റേഷനായ മൂന്നാറിൽ രണ്ടു ദിവസം-റിട്ടേൺ ബൈ ദ സെയിം റൂട്ട്, അരുമൈ പൊണ്ടാട്ടി എന്തു പറയുന്നു?” രാഘവിന്റെ പൊണ്ടാട്ടിവിളി പണ്ടെയുള്ളതാണ്. അതു കേൾക്കുമ്പോൾ ശീതളിനു ദേഷ്യം വരും.

“അത്താന്റെ ഇഷ്ടം.” രാഘവിന്റെ ചെവിയിൽ കിഴുക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ട് ശീതൾ പറഞ്ഞു.

“രാഘവ്, ശീതൾ, രണ്ടു പേരും ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ താഴെ വരു.” ലക്ഷ്മി അമ്മയുടെ വിളികേട്ട് ഒരു ആലിംഗനവും ഒരു ചുംബനവും നടത്തിയിട്ട് അവർ പടികളിറങ്ങി.

പതിനൊന്നു മണിക്കുള്ള ബംഗളൂരു-കൊച്ചി ഇൻഡിഗോ ഐ ഇ 425 ഫ്ളൈറ്റ് ഉച്ചയ്ക്ക് പന്ത്രണ്ടര മണിയോടെ കൊച്ചിയിൽ ലാൻഡു ചെയ്തു. ശീതളിന്റെ ആദ്യത്തെ വിമാനയാത്രയായിരുന്നു. വിമാനം ടേക് ഓഫ് ചെയ്തപ്പോൾ അവൾ കണ്ണടച്ചിരുന്ന് ലളിതാസഹസ്രനാമം വളരെ നേർത്ത ശബ്ദത്തിൽ ചൊല്ലുന്നത് രാഘവ് കേട്ടു. അയാൾ അവളുടെ കയ്യിൽ തലോടി. സീറ്റ് ബെൽറ്റ് അഴിക്കാമെന്ന അറിയിപ്പു വന്നപ്പോഴാണ് അവൾക്ക് സമാധാനമായത്. വിമാനത്തിന്റെ കിളിവാതിലിലൂടെ അവൾ താഴേക്കു നോക്കിയിരുന്നു.

രാഘവ് നേരത്തേ ഹോട്ടൽ അബാദ് പ്ലാസയിൽ മുറി ബുക്കു ചെയ്തിരുന്നു. എയർപോർട്ടിൽനിന്നും യൂബർ ടാക്സി പിടിച്ച് അവർ ഹോട്ടലിൽ പോയി. ഹോട്ടലിലെ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഉച്ചയുറക്കവും കഴിഞ്ഞ് അവർ കൊച്ചി കാണുവാൻ പോയി. മറൈൻ ഡ്രൈവിലൂടെ അവർ കൈ കോർത്തു പിടിച്ചുനടന്നു. ബോട്ട് ജെട്ടിയിൽനിന്നും ഒരു ക്രൂയിസിങ് ബോട്ടിൽ കൊച്ചിക്കായലിലൂടെ അഴിമുഖംവരെയുള്ള യാത്ര രസകരമായിരുന്നു. കായലിലെ ഇളം തണുപ്പുള്ള കാറ്റും. അസ്തമയ സൂര്യൻ ആകാശനീലിമയിൽ ചാലിക്കുന്ന നിറക്കൂട്ടുകളും ചേർന്നുള്ള ആംബിയൻസ് നവമിമുനങ്ങൾ നന്നായി ആസ്വദിച്ചു. ബോട്ടിന്റെ മുൻപിലുള്ള റെയിലിങ്ങിനോട് ചേർന്നുനിന്നപ്പോൾ രാഘവിനും ശീതളിനും ഈ ലോകം സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാൾ സുന്ദരമെന്നു തോന്നി. ബ്രോഡ്വേയിലെ ഷോപ്പിങ്ങും കഴിഞ്ഞ് ഹോട്ടലിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഡിന്നറിനു സമയമായിരുന്നു. രാഘവ് റിസപ്ഷനിസ്റ്റിനോട് രാവിലെ മൂന്നാറിലേക്കു പോകുവാൻ ടാക്സിക്കാർ ഏർപ്പാടാക്കുവാൻ പറഞ്ഞു.

റാവിലെ ടാക്സി വരാൻ വൈകി. പത്തു മണി കഴിഞ്ഞാണ് അവർ മൂന്നാറിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത്. ഹോട്ടലിൽനിന്നും മുറി വെക്കേറ്റു ചെയ്ത്, ഡ്രൈലബ്ബ് പാക്കറ്റുകളും മിനറൽ വാട്ടറും വാങ്ങി അവർ യാത്ര തിരിച്ചു.

നേര്യമംഗലം കഴിഞ്ഞുള്ള കാനനഭംഗി ബംഗളൂരു വിട്ടെങ്ങും യാത്ര ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ശീതളിന് ഒരു പുതിയ അനുഭവമായിരുന്നു. അടിമാലിയിലെത്തിയപ്പോൾ ഉച്ചയായി. ഡ്രൈവർ അവരെ ഒരു നല്ല വെടിപ്പുള്ള വെജിറ്റേറിയൻ ഹോട്ടലിൽ എത്തിച്ചു.

മൂന്നാറിൽ എത്തിയപ്പോൾ വൈകുന്നേരം നാലുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും തണുപ്പ് തുടങ്ങിയിരുന്നു. രാഘവ് ഒരു ഇടത്തരം ഹോട്ടലിലാണ് മുറി ബുക്കു ചെയ്തിരുന്നത്. റിസപ്ഷനിസ്റ്റിനോട് രാത്രി ഭക്ഷണം വേണ്ടെന്നും രാവിലെ ഏഴുമണിക്ക് ചായ വേണമെന്നും പറഞ്ഞ് അവർ ഒന്നാം നിലയിലുള്ള മുറിയിലേക്കു പോയി. വൃത്തിയുള്ള മുറി, ഡബിൾ ബെഡ്, പുതിയ ഷീറ്റ്. മുറിയിൽ ഒരു ഇലക്ട്രിക് ഹീറ്ററുണ്ട്. രാഘവ് കുളിമുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നുനോക്കി. ചെറിയ മുറിയെങ്കിലും ടോയ്ലെറ്റിനു വൃത്തിയുണ്ട്. വാട്ടർ ഹീറ്ററുമുണ്ട്.

“അത്താൻ, വല്ലാതെ തണുക്കുന്നു,” എന്നു പറഞ്ഞ് ശീതൾ രാഘവിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച്.

“അതിന് പരിഹാരമുണ്ടല്ലോ.” രാഘവ് മുറിയിലെ ചുവരിൽ ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന ഇലക്ട്രിക് ഹീറ്റർ ഓൺ ചെയ്തു.

“എനിക്ക് ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട, അത്താൻ ആദ്യം കുളിക്കൂ. ഞാൻ പിന്നീട് കുളിച്ചോളാം.” ശീതൾ പറഞ്ഞു. രാഘവ് കുളിമുറിയിൽ കയറി വാട്ടർ ഹീറ്റർ ഓൺ ചെയ്തു.

“എന്റെ ഒരു സജഷൻ പറയട്ടെ? നമുക്ക് രണ്ടു പേർക്കും ഒന്നിച്ചു കുളിക്കാം, എന്താ?”

“അയ്യോ. അത്താൻ എന്താണീ പറയുന്നത്? ഷെയിംഫുൾ.” ശീതൾ ലജ്ജിച്ചു മുഖം കുനിച്ചു.

“നാണിക്കാൻ എന്തിരിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ, ഇരു ശരീരമാണെങ്കിലും ഒരു മനസ്സല്ലേ.” രാഘവ് ആദ്യം വിവസ്ത്രനായി. പിന്നീട് അയാൾ ശീതളിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഓരോന്നായി അഴിച്ചുമാറ്റി. ബ്രീഫിൽ കൈ വച്ചപ്പോൾ ശീതൾ രാഘവിന്റെ കൈ തട്ടിമാറ്റി.

“വേണ്ട മോനെ, വേണ്ട മോനെ,” ശീതൾ ഒരു പാട്ടിന്റെ ശകലം മൂളിക്കൊണ്ട് രാഘവിന്റെ കവിളിൽ ഒരു പിച്ചുകൊടുത്തു.

രാഘവ് മടിച്ചുനിന്ന ശീതളിന്റെ കൈപിടിച്ച് കുളിമുറിയിലേക്ക് കയറ്റി, വാതിലടച്ചു.

“ചാമീ!!!!” റിസപ്ഷനിസ്റ്റ് രാജൻ റൂം ബോയ് ചാമിയെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

“എന്നാക്കൊ സാാർ,” ചാമി റിസപ്ഷനിലെത്തി.

“ഏഴു മണി കഴിഞ്ഞു, നീ നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടിൽ ടീ കൊടുത്തോ?”

“നാൻ അങ്കെ പോയി കാളിങ്ങ് ബെൽ അടിച്ചു, കതകു തുറക്കലയെ. ആനാൽ കതകിലെ തട്ടി സാർ. പല തവണ തട്ടി, കതകു തുറക്കലയെ.” ചാമിയുടെ മുഖത്തു കണ്ട കള്ളച്ചിരിയുടെ അർത്ഥം രാജനു മനസ്സിലായി. അയാൾ ഗൗരവം ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് ചാമിയോട് വീണ്ടും ചായ കൊണ്ടു കൊടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. മുകളിലേക്കു കയറിപ്പോയ ചാമി കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ് റിസപ്ഷനിലെത്തി.

“നാൻ അഞ്ചു മിനുട്ടു നേരം കാളിങ്ങ് ബെല്ലും അടിച്ചു, കതകിലും തട്ടി സാർ. തുറക്കലെ സാർ.” ചാമിയുടെ മുഖത്ത് പരിഭ്രമം.

ഇതുകേട്ടിട്ട് രാജൻ ഇന്റർകോമിൽ 112 ഡയൽ ചെയ്തു, റിങ് പോകുന്നുണ്ട്, നോ റിപ്ളെ. രാജൻ ചാമിയുമായി മുകളിൽ പോയി. രാജൻ കാളിങ്ങ് ബെല്ലടിച്ചു, മുറിയുടെ വാതിലിൽ ശക്തിയോടെ പല തവണ മുട്ടി, നോ റെസ്പോൺസ്. വാതിലിൽ ചെവി ചേർത്തു വച്ചു, അകത്തുനിന്നും ശബ്ദമൊന്നും കേൾക്കുന്നില്ല. രാജൻ താഴെ പോയി കൗണ്ടറിലെ ഡ്രോയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മാസ്റ്റർ കീ എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു വാതിലിന്റെ താക്കോൽ ദ്വാരത്തിലിട്ടു തിരിച്ചു നോക്കി.

താക്കോൽ തിരിയുന്നു. വാതിൽ അകത്തുനിന്നും പൂട്ടിയിട്ടില്ല. ബോൾട്ടിട്ടിരിക്കുകയാണ്. രാജൻ പരിഭ്രമം ഉള്ളിലടക്കി താഴെ കൗണ്ടറിൽ പോയി ഹോട്ടൽ ഉടമസ്ഥനെ ഫോൺ ചെയ്തു വിവരം പറഞ്ഞു.

ഹോട്ടലിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ റോയ് തോമസ്സ് മനസ്സിൽ പ്രാകി. രണ്ടു വർഷത്തിനു മുൻപ് ഒരു വിദാൻ ഹോട്ടലിൽ മുറിയെടുത്ത് രാത്രി മദ്യത്തിൽ ഏതോ വിഷം ചേർത്തു കുടിച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. ആ കേസ്സിന്റെ പൊല്ലാപ്പ് ഇതുവരെ തീർന്നിട്ടില്ല.

കർത്താവേ! എത്ര തവണ മൊഴി കൊടുക്കാൻ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലും സർക്കിൾ ഓഫീസിലും പോകേണ്ടിവന്നു. പൈസയും കുറെ ചെലവായി. ഒടുവിൽ സ്ഥലം എം എൽ എയുടെ ഇടപെടൽ കൊണ്ടാ തല ഉറിയത്. ഇതും അതുപോലെ ആയിരിക്കുമോ തമ്പുരാനെ. റോയിക്ക് ഭയമായി.

ഹോട്ടലിൽ എത്തിയ റോയി ആദ്യം ഹോട്ടൽ ഗസ്റ്റ് രജിസ്റ്ററിലെ എൻട്രിയാണ് നോക്കിയത്. മനോഹരമായ കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു-മിസിസ്സ് ആൻഡ് മിസ്റ്റർ രാഘവ്, ആർ ടി നഗർ, ബംഗളൂരു. ഓൺ ലൈൻ ബുക്കിങ്ങായിരുന്നു. പ്രൊഫഷൻ എന്ന കോളത്തിൽ സോഫ്റ്റ് വെയർ എൻജിനീയർ എന്നാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

കർത്താവേ, ഇനി സംശയിക്കാനില്ല. പ്രണയനൈരാശ്യത്താൽ കാമുകീകാമുകന്മാർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതുതന്നെ. പുലിവാലായല്ലോ തമ്പുരാനെ. റോയിയുടെ ആത്മഗതം ഉച്ചത്തിലായിരുന്നു.

റോയ് ഇന്റർകോമിൽ നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടിലേക്ക് വിളിച്ചു. ആരും ഫോണെടുക്കുന്നില്ല. റോയിയും രാജനും ഒന്നാം നിലയിൽ പോയി മുറിയിലെ കാളിങ്ങ് ബെൽ പല തവണ അടിച്ചു, വാതിലിൽ പല തവണ മുട്ടി. ഒരു

പ്രതികരണവുമില്ല. റോയി ഉറക്കെ രാഘവിനെ പേരെടുത്തു വിളിച്ചു. റോയിയുടെ വിളി ആ ഹോട്ടലിന്റെ ഇടനാഴിയിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചതല്ലാതെ ഒരു പ്രത്യുത്തരവും ലഭിച്ചില്ല. റോയി താഴെ റിസപ്ഷനിൽ പോയി മൂന്നാർ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു ഫോൺ ചെയ്തു.

മൂന്നാർ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അസിസ്റ്റന്റ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഗോപിയും രണ്ടു മൂന്നു പൊലീസുകാരും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മേലാഫീസർമാരെല്ലാം രാവിലെ ചിന്നക്കനാലിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ മുഖ്യമന്ത്രിയും വൈദ്യുതി മന്ത്രിയും വരുന്നു. രാവിലെ ഗ്രാമീണ വികസന സമിതിയുടെ ഉദ്ഘാടനം. എ എസ് ഐ വരാമെന്നു പറഞ്ഞു.

“അങ്ങേർ മാത്രം വന്നാൽ ഒന്നും നടക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്റെ കർത്താവേ, എത്രയും വേഗം മൃതദേഹങ്ങൾ മാറ്റിയില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഹോട്ടൽ അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടി വരും? ആത്മഹത്യാ റിസോർട്ട് എന്ന് പേരു കിട്ടിയതുതന്നെ.” റോയി വിലപിച്ചു.

എ എസ് ഐ വന്നു. റോയി അദ്ദേഹത്തോട് വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഏ എസ്സ് ഐ ഗസ്റ്റ് രജിസ്ട്രേഷൻ രജിസ്റ്റർ പരിശോധിച്ചു. ഇന്റർ കോമിൽ മുറിയിലേക്ക് ഡയൽ ചെയ്തു.

“ആരാണ് അവരെ അവസാനമായി കണ്ടത്?” എ എസ്സ് ഐ റോയിയോട് ചോദിച്ചു.

“ഞാനാണ് സർ.” രാജൻ പറഞ്ഞു.

“താനാരാ?”

“രാജൻ ഇവിടത്തെ റിസപ്ഷനിസ്റ്റാണ്.” എ എസ് ഐ യുടെ ചോദ്യത്തിന് റോയിയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്.

അവരിൽ പുരുഷൻ മാത്രമേ സംസാരിച്ചുള്ളൂ. രാത്രി ഭക്ഷണം വേണ്ട. എറണാകുളത്തിൽനിന്നും വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. രാവിലെ ഏഴുമണിക്ക് ചായവേണം. അപ്പോൾ വിളിച്ചാൽ മതി” എന്നു പറഞ്ഞു.

“മിസ്റ്റർ റോയി നിങ്ങളുടെ ജോലിക്കാരിൽ രണ്ടു മൂന്നു പേരെക്കൂടി വിളിക്കൂ. നമുക്ക് മുറി ബലം പ്രയോഗിച്ച് തുറക്കേണ്ടിവരും.” എ എസ്സ് ഐ നിർദ്ദേശിച്ചു.

അവർ മുകളിലത്തെ നിലയിലേക്കു പോയി. എ എസ് ഐ ഗോപി നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടാം മുറിയുടെ വാതിലിൽ കുറെ നേരം മുട്ടി വിളിച്ചു.

“വാതിൽ തുറക്കൂ, പൊലീസാണ്.” ഗോപിയുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ആജ്ഞയ്ക്ക് മുറിക്കകത്തുനിന്നും മറുപടിയില്ലായിരുന്നു.

ജോലിക്കാരും പൊലീസുകാരും ചേർന്ന് വാതിലിൽ ശക്തിയോടെ തള്ളി. ടവർബോൾട്ടുകൾ ഇളകി വാതിൽ തുറന്നു.

മുറിയിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മലർക്കെ തുറന്ന വാതിലിലൂടെ മുറിക്കുകത്തേക്കു നോക്കിയവരെല്ലാവരും ഞെട്ടി. രാഘവന്റെ ജീൻസും ഷർട്ടും ശീതളിന്റെ ചുരിദാറും കമ്മീസുമൊക്കെ ആ ഇരട്ടക്കട്ടിലിൽ ഊരിയെറിഞ്ഞ രീതിയിൽ കിടക്കുന്നു. അവരുടെ ബാഗുകൾ തുറന്ന നിലയിൽ മുറിയുടെ ഒരു കോണിൽ. രണ്ടു മൊബൈൽ ഫോണുകൾ വസ്ത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. അവരെവിടെ എന്നതായിരുന്നു എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിലെ ചോദ്യം.

എഎസ് ഐ ഗോപിയുടെ ദൃഷ്ടി കുളിമുറിയുടെ വാതിലിലേക്കു നീണ്ടു. അടച്ചിരുന്ന വാതിലിന്റെ അടിയിലൂടെ വെളിയിലേക്കൊഴുകിയ രക്തത്തിന്റെ ചാലുകൾ. അദ്ദേഹം മെല്ലെ കുളിമുറിക്കടുത്തേക്കു നീങ്ങി, വാതിലിൽ തള്ളി. വാതിൽ അകത്തു നിന്നും ബോൾട്ടിട്ടിരുന്നില്ല. പാതി തുറന്ന വാതിലിലൂടെ അകത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഹൃദയഭേദകമായ കാഴ്ച കണ്ടു. നഗ്നരായ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും, ആലിംഗനബദ്ധരായി ചലനമറ്റ് കുളിമുറിയുടെ തറയിൽ കമിഴ്ന്നുകിടക്കുന്നു. അവരുടെ മൂക്കിൽനിന്നും വായിൽനിന്നും ഒലിച്ചിറങ്ങിയ രക്തം ശരീരങ്ങൾക്കു ചുറ്റും തളംകെട്ടിക്കിടക്കുന്നു.

കുറ്റാന്വേഷണ പരിശീലനവേളകളിൽ അധ്യാപകർ പറഞ്ഞത് ഗോപി ഓർമ്മിച്ചു. സീനിൽ കാണപ്പെടുന്ന ശരീരങ്ങളിൽ ജീവന്റെ തുടിപ്പുണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതാണ് ആദ്യത്തെ കർത്തവ്യം. ഗോപി കുളിമുറിക്കകത്തേക്കു കയറി. പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും മൂക്കിനടുത്ത് വിരൽവച്ചു നോക്കി. ശ്വാസമില്ല. കൈകളുടെ മണിബന്ധത്തിനു താഴെ വിരലുകൾ അമർത്തി പരിശോധിച്ചു; നാഡീസ്പന്ദനം ഇല്ല. ശരീരങ്ങളുടെ ഊഷ്മാവു നോക്കി. തണുത്തു കൈകാലുകൾ വിറങ്ങലിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു ശരീരങ്ങളിൽനിന്നും ജീവൻ പൊലിഞ്ഞിട്ട് കുറെ നേരമായെന്നു മനസ്സിലായി.

ഗോപി കുളിമുറിയിൽനിന്നും വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ കട്ടിലിൽ വച്ചിരുന്ന മൊബൈൽ റിങ് ചെയ്യുന്നു. ഫോൺ എടുക്കണമോ എന്ന് ആദ്യം ശങ്കിച്ചെങ്കിലും നിറുത്താതെ റിങ് ചെയ്തപ്പോൾ എടുത്ത് ഹലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

“ആരാണ് ? രാഘവ് എവിടെ? ഇന്നലെ രാത്രി മുതൽ രണ്ടു ഫോണിലും വിളിച്ചിട്ട് യാതൊരു റെസ്പോൺസും ഇല്ലല്ലോ?”

സംസാരിക്കുന്നത് രാഘവിന്റെ അച്ഛനാണെന്ന് ഗോപിക്കു മനസ്സിലായി.

“നിങ്ങൾ ആരാണ് ? ഹൂ ആർ യൂ?”

ആ സ്വരത്തിൽ ഉത്കണ്ഠയും ഭയവും നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു.

“പൊലീസ്, മൂന്നാർ അസിസ്റ്റന്റ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ.” ഗോപി പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ രഘുരാമൻ, രാഘവിന്റെ അച്ഛൻ, റിട്ടയേഡ് ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി കർണ്ണാടക സെക്രട്ടറിയേറ്റ്. വാട്ട് ഹുസ് ദ പ്രോബ്ലം ഇൻസ്പെക്ടർ സാർ?”

ഗോപിക്ക് രാഘവിന്റെ അച്ഛനോട് മകനും മരുമകളും മരിച്ചു എന്ന വിവരം പറയുവാനുള്ള ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു.

“സർ, ഞാൻ അങ്ങയെ പിന്നീടു വിളിക്കാം” എന്ന് വല്ല വിധേനയും പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചിട്ട് മൊബൈൽ സ്വിച്ചോഫ് ചെയ്തു.

ഗോപിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. സബ് ഇൻസ്പെക്ടറെ ഫോൺ ചെയ്യുമ്പോൾ ഗോപിയുടെ തൊണ്ട ഇടറി, വാക്കുകൾ മുറിഞ്ഞു.

രാഘവിന്റെയും ശീതളിന്റെയും വീടുകളിൽ ശ്മശാനമുകതയാണ്. ആരും ആരോടും സംസാരിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കൾ വിവരമറിഞ്ഞ് എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ നിർബന്ധം കൊണ്ട് രഘുരാമൻ കാർത്തികേയനുമായി ആർ ടി നഗർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിളിനോട് വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

തലേന്ന് വൈകിട്ട് രാഘവ് വിളിച്ചിരുന്നു. മൂന്നാറിൽ സുഖമായി എത്തി ഹോട്ടലിൽ ചെക്ക് ഇൻ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. രാത്രി എട്ടു മണിക്ക് രാഘവിനെ വിളിച്ചു. ഫോൺ റിങ് ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരും ആൻസർ ചെയ്തില്ല. ശീതളിന്റെ ഫോണിലും റിങ് പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. യാത്രാഷീണംകൊണ്ട് ഉറങ്ങിപ്പോയിരിക്കാമെന്നു കരുതി. പിന്നീട് അങ്ങോട്ടു വിളിച്ചില്ല.

രാവിലെ ഏഴു മണിമുതൽ വിളിച്ചിട്ടും ആരും ഫോൺ എടുക്കുന്നില്ല. എട്ടു മണിക്ക് വീണ്ടും വിളിച്ചു. അപ്പോൾ ആരോ ഫോണെടുത്തു. എടുത്തയാൾ പൊലീസാണെന്നു പറഞ്ഞു; പേരു പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ വിളിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നീട് ഫോൺ സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ വിവരങ്ങൾ കുറിച്ചെടുത്തതുപോലുമില്ല. പത്തുമണിക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർ വരുമ്പോൾ വരാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു.

ദുഃഖിതരായ ആ രണ്ട് അച്ഛൻമാരും വീട്ടിലെത്തി. മൂന്നാറിലെ ഹോട്ടലിന്റെ പേരോ, ഫോൺ നമ്പരോ അറിയില്ല. അവിടെ അന്വേഷിക്കുവാൻ കേരളത്തിൽ ബന്ധുക്കളോ സ്നേഹിതരോ ഇല്ല. എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അവർ പകച്ചുനിന്നു.

“രഘു നമുക്ക് ഹോം സെക്രട്ടറിയെ കണ്ടു വിവരം പറഞ്ഞാലോ? കാർത്തികേയൻ ചോദിച്ചു. ഹോം അഡീഷണൽ ചീഫ് സെക്രട്ടറി ബസവണ്ണയുടെ കീഴിൽ രഘു ഡെപ്യൂട്ടി സെക്രട്ടറിയായി ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവർ വേഗം വേഷം മാറി, ടാക്സി പിടിച്ച് വിധാൻ സൗധയിലെത്തി. സെക്രട്ടറിയോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ രഘുരാമന് സങ്കടം അടക്കാനായില്ല. അയാൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

ബസവണ്ണ വളരെ നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. രഘുവിനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ കേരള ഹോം സെക്രട്ടറിയെ ടെലിഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടു. പത്തു മിനുട്ടിനകം കേരളത്തിൽനിന്നും ആ ദുഃഖകരമായ വാർത്തയെത്തി. ബസവണ്ണ രഘുവിനോട് മക്കളുടെ മരണവിവരം പറഞ്ഞില്ല.

അദ്ദേഹം ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ബംഗളൂരു-കൊച്ചി വിമാനത്തിൽ രണ്ടു ടിക്കറ്റ് ശരിയാക്കി. അവരെ രണ്ടു പേരെയും ഒരു സർക്കാർ വാഹനത്തിൽ എയർ പോർട്ടിലെത്തിക്കാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു.

കൊച്ചിയിലെത്തുമ്പോൾ അവരെ മൂന്നാറിൽ എത്തിക്കുവാൻ ഇടുക്കി എസ് പിയോട് കേരള ഹോം സെക്രട്ടറി നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു. വൈകുന്നേരം അവർ ഹോട്ടലിൽ എത്തുമ്പോൾ ഇടുക്കി എസ് പി ജോർജ്ജ് ജോസഫ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. മക്കൾക്ക് എന്തോ അപകടം സംഭിച്ചുവെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായി.

“സർ, വാട്ട് ഹാപ്പൻഡ് ടു അവർ ചിൽഡ്രൻ?” അവർ തേങ്ങുന്ന സ്വരത്തിൽ എസ് പി യോടു ചോദിച്ചു. ക്ഷീണിതരും ദുഃഖിതരുമായ അവരെ രണ്ടു പേരെയും എസ് പി ഹോട്ടലിലെ ഒരു മുറിയിൽ കൊണ്ടിരുത്തി. അവർക്ക് നൽകിയ ചായ അവർ കുടിച്ചില്ല.

എസ് പി അവരോട് മടിയോടെയാണെങ്കിലും മക്കൾ രണ്ടുപേരും മരിച്ച കാര്യം പറഞ്ഞു. അവർ ഏങ്ങലടിച്ചു കരഞ്ഞു. ആ വൃദ്ധപിതാക്കളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

“സർ, പ്ലീസ് ടെൽ അസ്സ്. ഹൗ ഡിഡ് ദേ ഡൈ?” അവർ എങ്ങനെയാണ് മരിച്ചത്? കരയുന്നതിനിടയിൽ രഘുരാമൻ എസ് പിയോട് ചോദിച്ചു.

“മിസ്റ്റർ രഘുരാമൻ ഇറ്റ് സീംസ് ദേ ഹാഡ് കമിറ്റഡ് സൂയിസൈഡ്.”

“വാട്ട്? എസ്.പി സർ, വാട്ട് ഡിഡ് യു സേ? സൂയിസൈഡ്? നെവർ. എന്റെ മക്കൾ വിവാഹിതരായിട്ട് പത്തു ദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അവർ ഒരിക്കലും ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കറിയില്ല എസ് പി സർ, അവർ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാനായി ജനിച്ചവരാണ്.”

“എങ്ങനെയാണ് അവർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തത്?” രഘുരാമൻ ചോദിച്ചു.

“പോയിസണിങ് ആണെന്നു തോന്നുന്നു.” ജോർജിന്റെ മറുപടി രഘുവിന് അവിശ്വസനീയമായിത്തോന്നി.

“ഗുഡീവനിങ് സർ, അങ്ങയെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിൽ ക്ഷമിക്കണം.”

ഫോണിലൂടെയുള്ള ഹരിയുടെ ശബ്ദം ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

എസ് പി ഹരികുമാറിന് വിവാഹശേഷം എറണാകുളത്തേക്ക് സ്ഥലം മാറ്റം കിട്ടി. എസ് പി, ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് എച്ച് എച്ച് ഡബ്ല്യു ഡിവിഷൻ. ആ യൂണിറ്റിന്റെ ചുമതല പ്രധാനമായും കൊലപാതകങ്ങളുടെ അന്വേഷണമാണ്.

“ഗുഡീവനിങ് ഹരി, മുറ്റത്തെ വാഴക്കുതിരിയിലൂടെ കാക്കവിളിച്ചപ്പോഴേ ഞാൻ വിചാരിച്ചു താൻ എന്നെ വിളിക്കുമെന്ന്. ഇത്തവണ എന്നെ എങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുപോകുവാനാണ് പ്ലാൻ?”

“പാർഡൺ മീ സർ. ഹോം സെക്രട്ടറിയുടെയും ഡിജിപിയുടെയും അടിയന്തിരനിർദ്ദേശമാണ് വയർലെസ്സ് മെസ്സേജ്, ടോപ് പ്രയേറിറ്റി. അങ്ങയെ

കൺസൾട്ടു ചെയ്യണമെന്ന് പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ രാത്രിതന്നെ മൂന്നാറിലെത്തി.”

“ഹരി, ഞാൻ തമാശ പറഞ്ഞതല്ലേ, ഐ ആം ആൾവെയ്സ് അറ്റ് യുവർ മജസ്റ്റീസ് സർവീസ്. താൻ വിവരങ്ങൾ പറയൂ.”

ഹരി കേസ്സിന്റെ ഒരു ലഘുവിവരണം ഉണ്ണിക്കുഷ്ണനു നൽകി.

“മൂന്നാർ പൊലീസിന്റെ പ്രാഥമികാനുബന്ധത്തിൽ ഇതൊരു ആത്മഹത്യയാണെന്നാണ് കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത്. മരണപ്പെട്ട യുവാവിന്റെയും യുവതിയുടെയും അച്ഛന്മാർ സ്ഥലത്തെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബേസിക്ലി അവർ മലയാളികളാണ്, സെറ്റിൽഡ് ഇൻ ബംഗളൂർ. റിട്ടയേഡ് ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറീസ് ഒഫ് കർണ്ണാടക സെക്രട്ടറിയേറ്റ്. അവരെ ഞാൻ കണ്ടു. ഒരിക്കലും മക്കൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തില്ലെന്ന് അവർ പറയുന്നു. വിവാഹിതരായിട്ട് പത്തു ദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അവർ ഒരു വാചകം എന്നോടു പറഞ്ഞു, മക്കൾ ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുവാനായി ജനിച്ചവരാണെന്ന്. ഇന്നലെ രാത്രിയായതിനാൽ ഇൻകസ്റ്റ് നടത്തിയില്ല.

“ഹരി ഇൻകസ്റ്റിനു മുൻപ് എനിക്ക് എന്താൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ.” ഉണ്ണി പരിതപിച്ചു.

“സർ അതോർത്ത് വിഷമിക്കണ്ട. കാനിൽ ദീർഘയാത്ര ചെയ്യാമെങ്കിൽ, ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒരു ഇന്നൊവാകാർ വിത്ത് പൊലീസ് എസ്കോർട്ട് അവിടെ എത്തും. ഇപ്പോൾ പത്തുമണി, രാവിലെ ഏഴുമണിക്ക് മൂന്നാർ. പിന്നെ മണിച്ചേച്ചി അറിഞ്ഞാൽ എന്നെ കൊല്ലും.”

“ഓകെ ഹരി, യു അറേഞ്ച് ദ വെഹിക്കിൾ.”

മണിയുമായി ഒരു ചെറിയ വാക്യുദ്ധം കഴിക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ രാത്രി പതിനൊന്നു മണിക്ക് യാത്രതിരിച്ചു. പൊലീസിന്റെ ഒരു ബൊലേറോ ജീപ്പ് പൈലറ്റായി പോയതുകൊണ്ട് ട്രാഫിക് തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ല. ഇന്നൊവായുടെ മൃദുവായ സീറ്റും എയർകണ്ടിഷണറുടെ സുഖശീതളിമയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കുഷ്ണന് ഉറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കണ്ണടയ്ക്കുമ്പോൾ അകാലത്തിൽ പൊലിഞ്ഞ ആ മിഥുനങ്ങളുടെ രൂപങ്ങൾ തെളിയും. ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുവാനായി ജനിച്ചവർ... എന്താണതിനർത്ഥം?

ഏഴു മണിയോടെ ഉണ്ണിക്കുഷ്ണന്റെ കാർ മൂന്നാർ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലെത്തി. സ്വെറ്റർ ധരിച്ച് വരാന്തയിലിരുന്ന് പത്രം വായിക്കുകയായിരുന്ന ഹരി എഴുന്നേറ്റ് ഉണ്ണിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

“ഉറങ്ങാൻ പറ്റിയോ സർ?”

“ഇല്ലെടൊ. ഈ കേസ്സിന്റെ ചിന്തകളായിരുന്നു മനസ്സിൽ. വെരി ഡിസ്റ്റർബിങ്.” ഉണ്ണിക്കുഷ്ണന്റെ മുഖത്ത് യാത്രാക്ഷീണവും ഉറക്കച്ചടവും പ്രകടമായിരുന്നു.

“സർ, മുറിയിലേക്കു പോകാം. ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ക്ഷീണം മാറും. ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു കഴിക്കാം.” ഹരി ഉണ്ണിയെ മുറിയിലേക്കു നയിച്ചു.

ഹരി പറഞ്ഞതു ശരിയായിരുന്നു. ഇളം ചൂടുവെള്ളത്തിലെ കുളി വളരെ റിഫ്രഷിങ്ങായിരുന്നു. കുളികഴിഞ്ഞ് വേഷംമാറി ഡൈനിങ് ഹാളിലെത്തിയപ്പോൾ ഹരി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഹരിയുടെ മൊബൈൽ റിങ് ചെയ്തു. ഹരി ആ കാൾ എടുത്തു സംസാരിച്ചു.

“എന്റെ ടീം എറണാകുളത്തുനിന്നും അഞ്ചു മണിക്ക് പുറപ്പെട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരോട് ഇൻക്വസ്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഹരി, മരിച്ചവരുടെ പിതാക്കന്മാർ എവിടെയാണുള്ളത്? അവരെ എനിക്ക് കാണണമായിരുന്നു.”

“നോ പ്രോബ്ബം. അവർ ആ ഹോട്ടലിലെ സ്യൂട്ട് റൂമിൽ താമസിക്കുന്നു. വേറെ ഹോട്ടലിൽ പോകാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവർക്ക് അവിടെ മതിയെന്നു പറഞ്ഞു.”

ഉണ്ണിക്കുഷ്ണനും ഹരിയും ഹോട്ടലിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഹോട്ടലിനു മുൻപിൽ ഒരു ചെറിയ ജനക്കൂട്ടം. തോട്ടം തൊഴിലാളികളായിരുന്നു കാഴ്ചക്കാരായി എത്തിയിരുന്നത്.

മൂന്നാർ പൊലീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. അവരിൽ ഡിവൈ എസ് പിയിലെ ഉണ്ണിക്ക് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ണിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തിട്ട് അദ്ദേഹം ഉണ്ണിയുടെ അടുത്തേക്കുചെന്ന് ശബ്ദം താഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞു: “സർ, ഏതോ വിഷം കഴിച്ചതിൽ വച്ചാണെന്ന് തോന്നുന്നു.”

അതുകേട്ട് ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തലയാട്ടി.

ഹരിയും ഉണ്ണിയും മരിച്ച കുട്ടികളുടെ അച്ഛന്മാരുടെ മുറിയിലെത്തി. വാതിൽ തുറന്നുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ആ പിതാക്കന്മാരുടെ ദുഃഖം ഘനീഭവിച്ച മുഖങ്ങളിൽ നോക്കുവാൻതന്നെ ഉണ്ണിക്ക് പ്രയാസമായിരുന്നു.

“ഇദ്ദേഹമാണ് പൊലീസ് സർജൻ ഡോ. ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ. മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ പ്രൊഫസ്സറാണ്. ഹരി ഉണ്ണിയെ അവർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി.

“എനിക്ക് അതിയായ ദുഃഖമുണ്ട്. മൈ ഹാർട്ട്ഫെൽറ്റ് കൺഡോളൻസ്.” ഉണ്ണി അവർ രണ്ടു പേരുടെയും കരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു.

“ഡോക്ടർ സർ, എന്റെ മക്കൾ ഒരിക്കലും സൂയിസൈഡ് ചെയ്യുകയില്ല. അവരുടെ മരണത്തിൽ എന്തോ ദുരുഹതയുണ്ട്. സം ഫൗൾപ്ലേ.” രഘുരാമൻ ഉണ്ണിയുടെ കൈകളിൽ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“അതു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ പൊലീസിനെ സഹായിക്കുവാനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.”

“ഞങ്ങൾ സത്യം കണ്ടുപിടിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുതരുന്നു. വിഷമിക്കാതിരിക്കൂ.”

ഉണ്ണി രഘുരാമന്റെയും തോളത്തു തലോടി. പരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കാണാം.

ഹരിയും ഉണ്ണിയും നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടാം മുറിയുടെ മുമ്പിലെത്തി. ഹരിയുടെ ഇൻസ്പെക്ടറും സംഘവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹരി കുളിമുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു. ഹരിയുടെ ടെലിഫോണിലൂടെയുള്ള വിവരണം കേട്ടിരുന്നെങ്കിലും ആലിംഗനബദ്ധരായി മരിച്ചുവീരങ്ങളിലിച്ചു കിടക്കുന്ന ആ നവദമ്പതികളുടെ ശരീരങ്ങൾ കാണുക എന്നത് അതീവസങ്കടം ഉളവാക്കുന്നതായിരുന്നു. ഉണ്ണി ബ്രീഫ്കേസ്സിൽനിന്നും ഒരു ജോടി റബ്ബർ ഗ്ലൗസുകളെടുത്തു ധരിച്ചു. ഹരിയുടെ ടീമിലെ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടർ നല്ല പ്രകാശമുള്ള ഒരു പോർട്ടബിൾ ഹാലൊജൻ ലാമ്പ് മുറിയുടെ വാതിലിൽ വച്ചു. ഉണ്ണി മുറിക്കുള്ളിലേക്കു കയറി.

ഇടുങ്ങിയ കുളിമുറി, കഷ്ടിച്ച് രണ്ടുപേർക്കു നിൽക്കുവാനുള്ള ഇടമേയുള്ളൂ. ഒരു ചെറിയ വാഷ് ബേസിനും അതിനു മുകളിൽ ഒരു മുഖക്കണ്ണാടിയും ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുളിക്കുന്ന ഭാഗത്തിനു മുകളിലായി ഭിത്തിയിൽ ഒരു വാട്ടർ ഹീറ്റർ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനടുത്തായി ഒരു ചെറിയ എക്സ്ഹോസ്റ്റ് ഫാനും.

മുറിയിലെ അന്തരീക്ഷം സ്റ്റഫിയായി തോന്നിയതിനാൽ ഉണ്ണി ഇൻസ്പെക്ടറോട് എക്സ്ഹോസ്റ്റ് ഫാൻ സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞു. അത് കേടായിരുന്നു. പ്രവർത്തിച്ചില്ല. യുവാവ് പരിപൂണ്ണ നഗ്നനായിരുന്നു. യുവതി ബ്രീഫ് ധരിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ മൂക്കിൽനിന്നും ഒലിച്ചിറങ്ങിയ ചോരയാണ് ആദ്യമായി ഉണ്ണിയുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചത്. ചോരയ്ക്ക് പിക്വനിറം. ശരീരങ്ങൾ മെല്ലെ മലർത്തിയപ്പോൾ നെഞ്ചിലും വയറ്റിലും പിക്വനിറം. ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പരിക്കുകളൊന്നുമില്ല.

ഉണ്ണി ഹരിയെ മുറിക്കുള്ളിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. ഹരി മടിച്ചുമടിച്ച അകത്തേക്ക് ഒരു സ്റ്റേപ്പ് വച്ചു.

“എസ് പി അദ്ദേഹം, ഈ രക്തത്തിന്റെ നിറം എന്താണെന്നുപറയൂ,” ഉണ്ണിയുടെ ചോദ്യം.

“ചെറി പിക്വനിറംപോലെ തോന്നുന്നു.” ഹരി മടിച്ചുമടിച്ച പറഞ്ഞു.

“ചെറി പിക് തന്നെ, ഇതാ നെഞ്ചിലും വയറ്റിലും കൈകളുടെ ഉൾവശങ്ങളും കണ്ടോ? അവിടെയും പിക്വനിറം.” ഉണ്ണി ആ നിറവ്യത്യാസങ്ങൾ ഹരിയെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“ഹരി ഐ ഹാവ് ആൾമോസ്റ്റ് ഫൗൺഡ് ഔട്ട് ദ കോസ് ഒഫ് ഡെത്ത്. മരണകാരണം സ്ഥിരീകരിക്കണമെങ്കിൽ ചെറിയ ചില പരിശോധനകൾക്കുടി നടത്തണം. ഡിസ്ട്രിക്ട് ഫോറൻസിക് എക്സ്പെർട്ട് അന്നമ്മ ജോസിനെ കിട്ടിയാൽ നന്നായിരുന്നു.”

“ബോസ്സ് ഞാൻ ഇന്നലെത്തന്നെ അന്നമ്മയെ ഫോണിൽ കോൺടാക്ട് ചെയ്തു. അവർ ഇപ്പോഴെത്തും. ഫോട്ടോഗ്രാഫറും ഫിംഗർ പ്രിന്റ് എക്സ്പെർട്ടും എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.”

“വെൽഡൺ ഹരി. ഫിംഗർ പ്രിന്റ് പരിശോധന ആവശ്യമില്ല. നമുക്ക് ഈ വാട്ടർ ഹീറ്ററിനെക്കുറിച്ച് കുറച്ചു വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കണം. ഇൻക്വസ്റ്റ് കംപ്ലീറ്റു ചെയ്യട്ടെ. നമുക്ക് താഴേക്കു പോയാലോ?”

അവർ താഴെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ജില്ലാ മൊബൈൽ ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറി വാൻ എത്തി. അതിൽനിന്നും അന്നമ്മ ജോസ് ഇറങ്ങി.

“ഗുഡ്മോണിങ് അന്നമ്മ.” ഉണ്ണിക്ക് അന്നമ്മയെ മുൻപേതന്നെ അറിയാം.

“ഗുഡ്മോണിങ് സർ.” അന്നമ്മ ഉണ്ണിയെയും ഹരിയെയും അഭിവാദനം ചെയ്തു.

നമുക്ക് കുറച്ചു മാറിനിന്ന് സംസാരിക്കാം. അവർ മൂവരും ഹോട്ടലിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള ചെറിയ തോട്ടത്തിലെ ഒരു മരച്ചുവട്ടിലേക്കു മാറിനിന്നു. അപ്പോഴും തണുത്ത കാറ്റുവീശുന്നുണ്ട്. ഉണ്ണി മാത്രമേ സ്വെറ്റർ ധരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

“അന്നമ്മയുടെ പക്കൽ കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് ഓക്സിമീറ്റർ ഉണ്ടോ?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“ഉണ്ട് സർ, അതുകൂടാതെ ഒരു പോർട്ടബിൾ ഐ ആർ സ്പെക്ട്രോമീറ്ററും ഉണ്ട്.”

“ഗ്യാസ് ലീക്ക് ഡിറ്റക്ടറോ?”

“ഉണ്ട് സർ, കാർബൺ മോണോക്സൈഡും കാർബൺ ഡയോക്സൈഡും ഡിറ്റക്ടേഴ്സ് ഉണ്ട്.”

“നോക്ക് ഹരി, ഈ അന്നമ്മ ശരിക്കും സഞ്ചരിക്കുന്ന ഫോറൻസിക് ലബോറട്ടറിതന്നെ. നമ്മുടെ കേസ്സിനാവശ്യമായ എല്ലാ ഉപകരണങ്ങളുമുണ്ട്.” ഈ സംഭാഷണം കേട്ട് ഒന്നും മനസ്സിലാകാതെ നിന്ന ഹരിയോട് ഉണ്ണി പറഞ്ഞു.

“ഹരി, കുളിമുറിയിലെ വാട്ടർ ഹീറ്റർ ഗ്യാസുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അതിൽനിന്നും ഗ്യാസ് ലീക്കു ചെയ്തിരിക്കാം. നോ, ഗ്യാസ് ലീക്ക് ചെയ്തു. ഗ്യാസ് എന്നു പറയുമ്പോൾ കാർബൺ മോണോക്സൈഡ്. കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് ശ്വസിക്കുന്ന ആളിന്റെ രക്തത്തിലെ ഹീമോഗ്ലോബിനുമായി ചേർന്ന് കാർബോക്സിഹീമോഗ്ലോബിൻ എന്ന സംയുക്തമുണ്ടാകും. അപ്പോൾ ഓക്സിജൻ ഹീമോഗ്ലോബിനുമായി ചേരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങൾക്ക് ഓക്സിജൻ ലഭിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയാണ് മരണം സംഭവിക്കുന്നത്.”

“സർ, അപ്പോൾ ഈ ഗ്യാസ് ശ്വസിക്കുന്ന ആളിന് മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ?” ഹരി ചോദിച്ചു.

“കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് മണമോ നിറമോ ഇല്ലാത്ത വാതകമാണ്. അത് അൻപതു ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ ഉള്ള വായു, അഞ്ചു മിനിറ്റ് നേരം

ശ്വസിച്ചാൽ ബോധം നശിക്കും. വീണ്ടും ശ്വസിച്ചാൽ മരണവും. അമേരിക്കയിൽ പ്രതിവർഷം അഞ്ഞൂറു പേർ കാർബൺ മൊണോക്സൈഡ് ശ്വസിച്ചു മരിക്കുന്നു. വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ തണുപ്പുകാലത്ത് ആളുകൾ കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ കൽക്കരിയടുപ്പ് കത്തിക്കും. അതിൽനിന്നും ഈ വാതകം ഉണ്ടാകും. രാവിലെ നോക്കുമ്പോൾ അവരെല്ലാം ഒരിക്കലും ഉണരാത്ത ഉറക്കത്തിലേക്കു യാത്രയായിരിക്കും.”

“ഓ എം ജി” ഉണ്ണിയുടെ മറുപടി കേട്ട് ഹരി സ്തബ്ധനായി.

“ഹരി, കുറെ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചെന്നൈയിൽ ദാരുണമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. അവിടെ ഒരു റോഡിൽ ട്രാഫിക് ജാമുണ്ടായി. അതിനോടൊപ്പം, കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയും. ഒരു കാരിൽ നാലു യാത്രക്കാർ. അവർ വിൻഡോ ഗ്ലാസ്സൊക്കെ പൊക്കിവെച്ച്, ഏ സി ഓണാക്കി ഇരുന്നു. ട്രാഫിക് ജാം മാറി, വാഹനങ്ങൾ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഈ കാർ മാത്രം അനങ്ങിയില്ല. പൊലീസുകാർ വന്നുനോക്കിയപ്പോൾ നാലു പേരും മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

“എന്താ സംഭവിച്ചതെന്നറിയുമോ? അവരുടെ കாரിന്റെ മുന്നിലെ കാറും അതുതന്നെയാണ് ചെയ്തത്. ഏ സി ഓൺ ചെയ്തു. ഏസി പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ കാരിന്റെ എൻജിൻ പ്രവർത്തിപ്പിക്കണമല്ലോ. കാരിന്റെ എക്സ്ഹാസ്റ്റിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന പുകയിൽ ഏതാണ്ട് എട്ടു ശതമാനം കാർബൺ മൊണോക്സൈഡാണ്. ഈ വിഷവാതകം പിന്നിലെ കാരിലെ എയർ കണ്ടിഷണർ വലിച്ചെടുത്തു. കാരിൽ രണ്ടു പൊസിഷനിൽ വയ്ക്കാവുന്ന ഒരു കൺട്രോൾ സ്വീച്ചുണ്ട്. ഒരു പൊസിഷനിൽ അന്തരീക്ഷവായു ഏ സിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. രണ്ടാമത്തെ പൊസിഷനിൽ കാനികത്തെ വായു സർക്കുലേറ്റു ചെയ്യും.” പിറകിലത്തെ കാരിൽ സ്വീച്ച് ആദ്യത്തെ പൊസിഷനിലായിരുന്നു.

“സർ, താങ്ക്സ് ഫോർ ദ വാലബിൾ ഇൻഫർമേഷൻ-ഉണ്ണിയുടെ മുഖത്തെ അമ്പരപ്പു മാറിയിരുന്നില്ല.

“ഹരി, നമുക്ക് ഹോട്ടൽ മെയിന്റനൻസിലെ ആരെയെങ്കിലുംകൂടി വിളിക്കാം. ഗ്യാസ് കണക്ഷനെക്കുറിച്ച് അയാളോടു ചോദിക്കാം.”

ഹരി ഒരു പൊലീസുകാരനോട് അയാളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞു. അഞ്ചു മിനിറ്റിൽ പേടിച്ചരണ്ടു ഒരു കാക്കിവേഷധാരി ഹരിയുടെ മുൻപിലെത്തി.

“എന്താടോ തന്റെ പേര്?” മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഹരിയുടെ സ്വരം മാറുന്നത് ഉണ്ണി നേരത്തേ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആജ്ഞാശക്തി ആ സ്വരത്തിലുണ്ടാകും.

മെയിന്റനൻസ് ജോലിക്കാരൻ ജയനോടൊപ്പം ഹരിയും ഉണ്ണിയും അന്നമ്മയും ഹോട്ടലിന്റെ പുറകുവശത്തെത്തി.

“നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടാം നമ്പർ മുറിയിലേക്കുള്ള ഗീസറിന്റെ ഗ്യാസ് സിലിണ്ടർ എവിടെയാണെടോ വെച്ചിരിക്കുന്നത്?” ഉണ്ണി ജയനോട് ചോദിച്ചു.

“രണ്ടാം ഫ്ലോറിലെ മുറികൾക്ക് ഒരു സിലിണ്ടറാണ് സർ, നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടും ഇരുന്നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടും. ഇരുന്നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ട് ഇന്നലെ വേക്കന്റായിരുന്നു.” ജയൻ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടിലേക്കുള്ള സിലിണ്ടറിലെ മീറ്റർ നോക്കിയപ്പോൾ പോയിന്റർ പൂജ്യത്തിൽ, സിലിണ്ടറിൽ അശേഷം ഗ്യാസില്ല.

“ഹരി, ഈ സിലിണ്ടറിനു പകരം ഒരു ഫുൾ സിലിണ്ടർ ഫിറ്റു ചെയ്യണം.” ഉണ്ണി നിർദ്ദേശിച്ചു.

“പറഞ്ഞതു കേട്ടോടോ, വേഗം ഒരു സിലിണ്ടർ കൊണ്ടു വാ.” ഹരിയുടെ കമാൻഡ്.

ജയൻ പഴയ സിലിണ്ടർ മാറ്റി പുതിയത് ഫിറ്റു ചെയ്തു. വാൽവ് തുറന്നുവെച്ചു.

“ഇനി നമുക്ക് മുകളിലേക്കു പോകാം.” അവർ മൂവരും നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടിന്റെ മുന്നിലെത്തി.

ഇൻക്വസ്റ്റ് നടപടികൾ ഏതാണ്ട് അവസാനിക്കാറായിരുന്നു.

“ഹരി, ഇൻക്വസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടിലെ ഏഴും എട്ടും കോളങ്ങൾ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ മൃതശരീരങ്ങൾ കുളിമുറിയിൽനിന്നും മാറ്റി ഈ മുറിയിലെ കട്ടിലിൽ കിടത്താം. അതിനുമുമ്പ് അവരുടെ പേഴ്സണൽ ബിലോങ്ങിങ് കൂടി മാറ്റാം. അന്നമ്മയ്ക്ക് സ്വൈരമായി പരിശോധനകൾ നടത്താമല്ലോ.” മിനിറ്റുകൾക്കകം മൃതശരീരങ്ങൾ ഷീറ്റുകളിൽ പൊതിഞ്ഞ് കട്ടിലിൽ കിടത്തി. അന്നമ്മ ഓരോ മൃതശരീരത്തിന്റെയും കൈവിരലുകളിൽ കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് ഓക്സിമീറ്റർ ഘടിപ്പിച്ചു. പുരുഷന്റെ ശരീരത്തിൽ എഴുപതു ശതമാനം, സ്ത്രീക്കൊക്കട്ടെ എഴുപത്തിയാറ്.

“ഫേറ്റൽ ക്വാൻസിറ്റി-പാവം കുട്ടികൾ.” ഉണ്ണിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

“അന്നമ്മേ, ഈ ബ്ലഡ്പൂളിൽനിന്നും ഒന്നു രണ്ടു സാമ്പിൾ എടുത്താലോ? നിങ്ങളുടെ അപോക്സി മീറ്ററിൽ വെച്ചുനോക്കാം. ഇപ്പോഴും രക്തത്തിന് പിങ്കുനിറമാണ്. കാർബോക്സി ഹീമോഗ്ലോബിൻ അത്ര വേഗം ഡിഫ്യൂസ് ചെയ്യുകയില്ല.”

അന്നമ്മ മുറിയിലെ തളംകെട്ടിയ രക്തത്തിൽനിന്നും രണ്ടു മൂന്നു കുപ്പികളിൽ സാമ്പിൾ എടുത്തു. ഒരു ചെറിയ ക്യൂവേറ്റിൽ ശകലം രക്തം എടുത്തു.

“രക്തം ഡൈല്യൂട്ട് ചെയ്യേണ്ട?” ഹരി ചോദിച്ചു.

“വേണ്ട സർ, ഇത് ലേറ്റസ്റ്റ് കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് ഓക്സിമീറ്ററാണ്. രക്തം നേർപ്പിക്കണ്ട. ഡയറക്റ്റ് റീഡിങ്, പത്തു സെക്കൻഡിൽ റിസൽട്ടു കിട്ടും.”

“ഓ, വണ്ടർഫുൾ!” ഹരി അത്ഭുതംകുറി.

ക്യൂവറ്റ് അപോക്സിമീറ്ററിൽ വെച്ചു. അതിലെ ഫലവും സൂചിപ്പിച്ചത് മരണകാരണം ആ കൊലയാളി ഗ്യാസ് ആണെന്നായിരുന്നു.

“ഹരി, ഇനി നമുക്ക് അടുത്ത പരീക്ഷണം നടത്താം. അതിനുമുമ്പായി ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും ഈ രക്തം കഴുകിക്കളഞ്ഞാൽ നന്നായിരുന്നു.”

ഹോട്ടലിലെ ബംഗാളി ജോലിക്കാരെത്തി. നിമിഷനേരങ്ങൾകൊണ്ട് മുറിയിലെ രക്തം കഴുകി. തറ തുടച്ചുവൃത്തിയാക്കി.

വാട്ടർ ഹീറ്റർ ഓണാക്കി. അന്നമ്മ കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് ഗ്യാസ് ലീക്ക് ഡിറ്റക്ടർ വാട്ടർ ഹീറ്ററിനടുത്തു പിടിച്ചു. ഡിജിറ്റൽഡിസ്പ്ലേയിൽ അക്കങ്ങൾ വേഗത്തിൽ തെളിയുന്നു, മാറിമറിയുന്നു.

“മതി നിറുത്താം. അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കും ബോധക്ഷയം ഉണ്ടാകും. ഹരി, കണ്ടില്ലേ ഗ്യാസിന് ഒരു മണവുമില്ല. അന്നമ്മയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും റിപ്പോർട്ടുമൊക്കെ വാങ്ങണം. ഷീ വിൽ ബീ യുവർ സ്റ്റാർ വിറ്റ്നസ്സ്.”

ഉണ്ണി വാട്ടർ ഹീറ്റർ ഓഫ് ചെയ്തു.

“ഹരി രണ്ടു കാര്യങ്ങൾകൂടി ചെയ്യണം. ഇലക്ട്രിക്കൽ ഇൻസ്പെക്ടറെക്കൊണ്ട് ഈ എക്സ്പോസ്റ്റ് ഫാൻ ചെക്ക് ചെയ്ത് ഡിഫക്ടീവ് ആണെന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൂടി വാങ്ങണം. അതു വർക്കു ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, ഈ ദാരുണമരണങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നുന്നു.”

“ഡൺ സർ, അതുമാത്രമല്ല, ഇത് ക്രിമിനൽ നെഗ്ലിജൻസാണ്. ഹോട്ടൽ ഉടമസ്ഥൻ, മാനേജ്മെന്റ് സ്റ്റാഫ്, മെയിന്റനൻസ് സ്റ്റാഫ് ഒക്കെ ഈ മരണങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദികളാണ്.”

ഉണ്ണിയും ഹരിയും മരിച്ച കുട്ടികളുടെ അച്ഛന്മാരെ കാണുവാൻ പോയി. ഹരി അവരോട് മരണകാരണം പറഞ്ഞു. ഹോട്ടലുകാർക്കെതിരേ കേസെടുക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു.

“അവർക്കെതിരേ കേസെടുത്തതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ തിരിച്ചുകിട്ടുകയില്ലല്ലോ. ഞങ്ങൾക്ക് ഇനി ആരുമില്ല. പക്ഷേ, ഡോക്ടർ അങ്ങ് എന്റെ മക്കൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതല്ല എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇല്ലെങ്കിൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ആ സ്റ്റിഗ്മ പേറേണ്ടി വരുമായിരുന്നു. താങ്ക് യു ഡോക്ടർ സർ, താങ്ക് യു എസ് പി സർ.”

3. പ്രസൂനം

അന്ന് കാരോട് മെഡിക്കൽ സെന്ററിലെ ശിശുരോഗവിഭാഗത്തിലെ ഓപിയിൽ നല്ല തിരക്കായിരുന്നു. പീഡിയാട്രീഷ്യൻ ഡോ. സുമലത ഇതിനിടയ്ക്ക് വാർഡിൽ റൗണ്ട്സിനും പോയി. അവിടെ ഗുരുതരാവസ്ഥയിലുള്ള കുട്ടികൾ ആരുമില്ലായിരുന്നു. സുമലത തിരികെ ഓപിയിൽ വന്നപ്പോൾ മണി ഒന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ വരാന്തയിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ കരച്ചിലും ആളുകളുടെ ബഹളവും കേട്ടു. “മാഡം, ഒരു സീരിയസ് കേസ്സാണെന്നു തോന്നുന്നു.” ഓ പിയിലെ നഴ്സ് ഹാഫ് ഡോർ തുറന്നു നോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു.

“സിസ്റ്റർ പേഷ്യന്റിനെ അകത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്ന് എക്സാമിനേഷൻ ടേബിളിൽ കിടത്താൻ അവരോടു പറയൂ.” സുമലത നഴ്സിനോടു നിർദ്ദേശിച്ചു.

പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടിയുടെ അമ്മയോട് അല്പനേരം വെളിയിൽ കാത്തുനിൽക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു മുൻപായിത്തന്നെ ഒരു ശിശുവിനെ ഇരുകൈകളിലും താങ്ങി എടുത്തുകൊണ്ട് മധ്യവയസ്കയായ ഒരു സ്ത്രീയും രണ്ടു പുരുഷന്മാരും മുറിക്കുള്ളിൽ കയറി.

കുട്ടി ഇടതടവില്ലാതെ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൂടെ പ്രായമുള്ള ആ സ്ത്രീയും. അവർ കുട്ടിയുടെ അമ്മുമ്മയായിരിക്കുമെന്നുതോന്നി അവരോട് കരച്ചിൽ നിറുത്തുവാനും കുട്ടിയെ മേശമേൽകിടത്തുവാനും പറഞ്ഞു. വെളിയിലിറങ്ങി നിൽക്കുവാൻ പുരുഷന്മാരോടും നിർദ്ദേശിച്ചു. കുട്ടിക്ക് ശാസനമുട്ടലുണ്ടെന്ന് സുമലതയ്ക്കുതോന്നി.

കുട്ടിക്ക് ഓക്സിജൻ മാസ്ക് വയ്ക്കുവാൻ സിസ്റ്ററിനോട് പറഞ്ഞിട്ട് സുമലത കുട്ടിയെ പരിശോധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ടെമ്പറേച്ചർ നോർമലാണ്. പൾസ് റേറ്റ് അല്പം കൂടുതൽ. ശ്വാസക്കുഴലുകൾക്ക് ഒരു സ്പാസം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി.

“കുട്ടിയുടെ അമ്മുമ്മയാണോ? അമ്മയെവിടെ?” പരിശോധനയ്ക്കിടയിൽ സുമലത ചോദിച്ചു.

“അതെ, കൊച്ചിന്റെ അമ്മ എന്റെ രണ്ടാമത്തെ മോളാ. അവളും ഭർത്താവും മുടിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്താണ് താമസം. അവൾക്ക് മാർജിൻ ഫ്രീയിൽ ജോലിയാണ്. രാവിലെ എട്ടുമണിക്ക് വീട്ടിൽ വന്നു. അവൾക്ക് രണ്ടു പെൺകുട്ടികളാണ്. മൂത്തതിന് നാലു വയസ്സായി. അത് നഴ്സറിയിൽ പോകുന്നു. ഇത് ഇളയകുട്ടിയാണ്, അഞ്ചു മാസംപ്രായം. ഇളയ കുട്ടിയെ എന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടാ ജോലിക്ക് പോകുന്നത്. അപ്പോൾ ഈ കുട്ടി ഉറക്കമായിരുന്നു. പത്തുമണിക്ക് ഉണർന്നു. ഞാൻ അപ്പോൾ ലാക്ടോജൻ കലക്കിക്കൊടുത്തു. അതു കുടിച്ചശേഷം കുട്ടി പിന്നെയും ഉറങ്ങി. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ

കുട്ടി ഉണർന്നു കരയുവാൻ തുടങ്ങി. കൂടെ ശ്വാസംമുട്ടലും വിമ്മിഷ്ടവും. എന്റെ പൊന്നു ഡോക്ടറെ എന്റെ കൊച്ചുമോളെ രക്ഷിക്കണം.” അമ്മമ്മ വീണ്ടും കരയുവാൻ തുടങ്ങി.

“നിങ്ങൾ കരയാതിരിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ്?” സുമ അവരുടെ തോളിൽ തട്ടി ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

“തങ്കമ്മ, എന്റെ മകൾ വരുമ്പോൾ ഞാൻ എന്തു സമാധാനം പറയും, എന്റെ ദേവീ...”

“തങ്കമ്മ സമാധാനമായിരിക്കൂ. കുട്ടിയുടെ അസുഖം മാറും. ഞാൻ കുട്ടിയെ ഇവിടെ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യുവാൻ പോവുകയാണ്.” സുമലത സിസ്റ്ററോട് കുട്ടിയെ പീഡിയാട്രിക് ഇൻസീവ് കെയറിലേക്ക് മാറ്റുവാൻ പറഞ്ഞു. ഓ.പി. വേഗം തീർത്തിട്ട് സുമലത ഐസിയൂവിൽ ചെന്നു. ശ്വാസംമുട്ടൽ മാരാത്തതുകൊണ്ട് ആസ്താലിൻ മരുന്നുകൊണ്ട് നെബുലൈസിങ് തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും കുട്ടിക്ക് സന്നി വന്നു.

സുമലത ഉടൻതന്നെ സന്നി മാരാനുള്ള ഒരു ഇൻജക്ഷൻ നൽകി. ഫലമുണ്ടായില്ല. കുട്ടി ഊർദ്ധ്വശ്വാസം വലിച്ചു, അതിന്റെ ശ്വാസവും ഹൃദയമിടിപ്പും നിലച്ചു. കുട്ടിയെ പുനരുജീവിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും അതിനെ രക്ഷിക്കാനായില്ല. സുമലത ഐ സിയൂവിന് വെളിയിലിറങ്ങിയപ്പോൾ തങ്കമ്മ അടുത്തേക്ക് ഓടിവന്നു.

“നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിനെ എനിക്കു രക്ഷിക്കാനായില്ല തങ്കമ്മേ,” തങ്കമ്മയുടെ തോളിൽ തലോടിയ സുമലതയുടെ കൈകൾ അവർ തട്ടിമാറ്റി.

“ഇവൾ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ കൊന്നേ,” എന്നാക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് അവർ സുമലതയുടെ കവിളിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു. ഇതുകണ്ട് സെക്യൂരിറ്റി ഓടിവന്നു തങ്കമ്മയെ പിടിച്ചുമാറ്റി. അപ്പോൾ തങ്കമ്മയുടെ കൂടെ വന്നിരുന്ന രണ്ടു പേർ ഓടിവന്ന് സുമലതയെയും സെക്യൂരിറ്റിയെയും മർദ്ദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സെക്യൂരിറ്റിക്കാരൻ സുമലതയെ ഐ സി യൂവിനുള്ളിലാക്കി വാതിലടച്ചു. ചെറുപ്പക്കാർ വരാത്തയിൽ വച്ചിരുന്ന ഡ്രിപ്പ് സ്റ്റാൻഡുകൾ എടുത്ത് ഐ സി യൂവിന്റെയും ഓ പിയുടെയും കണ്ണാടി ജനാലകളും ആശുപത്രിയുടെ മുൻവാതിലിന്റെ കണ്ണാടിപ്പാളികളും അടിച്ചുടച്ചു. രോഗികളുടെ നിലവിളിയും, ചെറുപ്പക്കാരുടെ ആക്രോശവും എല്ലാംകൂടി അവിടെ ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു.

ആരോ ഫോൺ ചെയ്തിട്ടാകണം കാരോട് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറും പൊലീസുകാരും ആശുപത്രിയിലെത്തി. പൊലീസിനെ കണ്ടപ്പോൾ തങ്കമ്മ വീണ്ടും നിലവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“എന്റെ സാറമ്മാരെ, എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഇവിടത്തെ കൊച്ചുങ്ങളുടെ ഡോക്ടറും നഴ്സുമാരുംകൂടി കൊന്നേ,” പൊലീസ് തങ്കമ്മയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ഐ സി യൂവിൽനിന്നും വെളിയിൽ വന്ന ഡോ. സുമലതയുടെ മൊഴി

രേഖപ്പെടുത്തി. തങ്കമ്മയുടെ കൂടെ വന്ന ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഒരാൾ അവരുടെ അനുജത്തിയുടെ മകനായിരുന്നു. അയാളുടെ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുട്ടിയുടെ അസാധാരണമരണത്തിന് ഐ പി സി 174-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് കേസ്സെടുത്തു. ആശുപത്രി മാനേജ്മെന്റിന്റെ പരാതിയിന്മേൽ ആ ചെറുപ്പക്കാർക്കെതിരായി ആശുപത്രി തല്ലിത്തകർത്തതിന് മറ്റൊരു കേസ്സുമെടുത്തു. ഇൻകസ്റ്റിനുശേഷം കുഞ്ഞിന്റെ മൃതദേഹം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്കയച്ചു.

തങ്കമ്മയ്ക്ക് അൻപത്തിയഞ്ചു വയസ്സായി. അവരുടെ ഇരുപത്തിയൊന്നാം വയസ്സിൽ ഗോവിന്ദൻ അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ആ ബന്ധത്തിൽ രണ്ടു പെൺമക്കൾ ജനിച്ചു. രാധയും ഗീതയും. മദ്യപാനിയായിരുന്ന ഗോവിന്ദൻ. കരൾരോഗം പിടിപെട്ട് മരിച്ചു. മൂപ്പതാം വയസ്സിൽ വിധവയായ തങ്കമ്മ പിന്നീട് വിവാഹം കഴിച്ചില്ല. തന്റെ വക രണ്ടേക്കർ സ്ഥലത്ത് കൃഷി ചെയ്തും പശുക്കളെ വളർത്തിയും അവർ രണ്ടു മക്കളെയും വളർത്തി. രണ്ടു പേരും പത്താം സ്റ്റാൻഡേഡ് വരെ പഠിച്ചു.

രാധയെ വിവാഹം കഴിച്ചത് ആട്ടോറിക്കുശാ ഡ്രൈവറായ വേണു. അവർക്ക് രണ്ടു പെൺമക്കൾ. ഗീതയെ വിവാഹം കഴിച്ചത് ഒരു ടാപ്പിങ് തൊഴിലാളിയായ സുഗതനാണ്. ഗീതയ്ക്കും രണ്ടു പെൺമക്കൾ. അതിൽ ഇളയ കുട്ടിയാണ് കാരോട് ആശുപത്രിയിൽവെച്ച് മരിച്ചത്.

“സർ, ഇതൊക്കെയാണ് ഈ കേസ്സിന്റെ ബാക്ക്ഗ്രൗണ്ട് ഇൻഫർമേഷൻ,” ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് പൊലീസ് സൂപ്രണ്ട് ഹരികുമാറിന്റെ വിവരണം സശ്രദ്ധം കേട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ. പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിൽ മരണകാരണം എന്താണെന്നു പറയുന്നു?” ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ പകർപ്പ് ഹരി നൽകി.

“ആമാശയത്തിലെ ആഹാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ശ്വാസക്കുഴലിൽ കയറി അടഞ്ഞതാണ് മരണകാരണം. സർ, ഞാൻ ഈ ഫയൽ സാറിനെ ഏല്പിക്കാം. സൗകര്യമായി പരിശോധിച്ചാൽ മതി.”

“ഈ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണം ഹരിക്കേണ്ടനെ കിട്ടി?”

“അതൊരു നീണ്ട കഥയാണ്. ചികിത്സയിൽ അനാസ്ഥയുണ്ടെന്ന പരാതിയിന്മേൽ കാരോട് ഡി വൈ എസ് പി അന്വേഷണം നടത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ട് മെഡിക്കൽ ബോർഡിനു നൽകി. സാറിനറിയാമല്ലോ ക്രിമിനൽ പ്രൊസിക്യൂട്ടർ കോഡിനെ നോക്കുകുത്തിയാക്കുന്ന സർക്കാരിന്റെ സർക്കുലർ.”

“അതെനിക്കറിയാം, ബോർഡിന്റെ തീരുമാനം അനുസരിച്ചു തുടരന്വേഷണം പാടുള്ളു എന്നല്ലേ?”

“അതെ സർ, ബോർഡിന്റെ അഭിപ്രായം കുട്ടിയുടെ മരണത്തിൽ ഡോക്ടറുടെയോ നഴ്സിന്റെയോ അനാസ്ഥയില്ലെന്നും ആശുപത്രിക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമില്ലെന്നുമാണ്. അതനുസരിച്ച് ഡി വൈ എസ് പി കേസ് അവസാനിപ്പിച്ചു.”

“അത് ശരിയാണല്ലോ, പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്ത ഡോക്ടറുടെ അഭിപ്രായം ബോർഡ് അംഗീകരിച്ചു. അങ്ങനെയല്ലേ?” ബോർഡിന്റെ അഭിപ്രായം ഉണ്ണി ശരിവച്ചു.

“പക്ഷേ, മരിച്ച കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് ഫയൽ ചെയ്തു. ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് അന്വേഷിക്കണമെന്നാണ് ബഹു. ഹൈക്കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശം. അങ്ങനെയാണ് കേസ്സന്വേഷണം ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തത്. അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഉപദേശത്തിനായി വന്നിരിക്കുന്നത്?”

“ഇത്തവണയും ഡെന്മാർക്കിൽ എന്തെങ്കിലും ചീഞ്ഞുനാറുന്നുണ്ടോ ഹരി? ഏതെങ്കിലും എലിയെ മണക്കുന്നുണ്ടോ?”

“ഇല്ലാതില്ല. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്ത ഡോക്ടർ രാസപരിശോധനയ്ക്കായി കുട്ടിയുടെ ആന്തരികാവയവങ്ങളും രക്തവും അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധനയ്ക്കായി അവയവങ്ങളുടെ ഭാഗങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിന്റെയൊക്കെ ഫലം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ മരണകാരണം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അത് പതിവില്ലാത്തതല്ലേ സർ?”

“ഓ മൈ ഡിയർ ഷെർലക് ഹോംസ്, യു ആർ ഗ്രേറ്റ്. ശരിക്കും താൻ ഒരു എലിയെ മണത്തു. ഹരി, പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്തപ്പോൾ ഡോക്ടർ കുട്ടിയുടെ പ്രധാന ശ്വാസക്കുഴലിൽ, അതായത് ട്രക്കിയയിൽ, വയറ്റിൽ കാണപ്പെട്ട ആഹാരസാധനങ്ങൾ കണ്ടു. അതു കണ്ടപ്പോൾ ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചതാണെന്ന് വിധിയെഴുതി. ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശ്വാസക്കുഴലിൽ ഒരു വറ്റ് കയറിപ്പോയാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?”

“ചുമയ്ക്കും.” ഹരി പറഞ്ഞു.

“യു ആർ കറക്ട്. ആ വറ്റ് പുറത്തു പോകുന്നതുവരെ ചുമയ്ക്കും. ഇത് ശരീരത്തിന്റെ ഒരു പ്രൊട്ടക്ടീവ് മെക്കാനിസമാണ്. കഫ് റിഫ്ലക്സ്. ഒരു തുള്ളി വെള്ളമാണെങ്കിൽപോലും ചുമയ്ക്കും, ചുമച്ചുവെളിയിൽ കളയും. എന്നാൽ ശ്വാസക്കുഴലിൽ ഇറച്ചിക്കഷണമോ മിഠായിയോ മുന്തിരിങ്ങയോ പോലെയുള്ള ഒരു ഖരവസ്തു കയറിക്കൂടുങ്ങിയാൽ അതു ചുമച്ചാലും വെളിയിൽ പോകണമെന്നില്ല. അപ്പോൾ ശ്വാസം മുട്ടി മരണം സംഭവിക്കാം.” ഒരു ക്ലാസ്സെടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഡോക്ടറുടെ വിവരണം ഹരി ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു.

“ഇതാണോ ‘കഫേ കൊറോണറി’ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്?” ഹരി ചോദിച്ചു: “ഞങ്ങളെ പൊലീസ് അക്കാഡമിയിൽ ഇതിന്റെ പ്രഥമശുശ്രൂഷ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഞാൻ മറന്നുപോയി.”

“കൊള്ളാം; പ്രഥമശുശ്രൂഷ മരന്നുപോയാൽ ആളുകളെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കും.”
ഉണ്ണി ഹരിയെ കളിയാക്കി.

“സർ ആ ടെക്നിക്കിന്റെ പേരാണ് മരന്നത്. പ്രൊസിഡിയർ മരന്നിട്ടില്ല. ആളിന്റെ പുറകിൽനിന്ന് അയാളുടെ തല കുനിച്ചുപിടിച്ച്, വയറിൽ ശക്തിയായി മുഷ്ടികൊണ്ട് മുകളിലേക്ക് അമർത്തണം. പിന്നെ കുനിച്ചു നിർത്തി മുതുകിൽ ശക്തിയോടെ അടിക്കണം. ചെറിയ കുട്ടികളാണെങ്കിൽ തല കീഴായി പിടിച്ചിട്ട് മുതുകിൽ കൈകൊണ്ട് അടിക്കണം.”

“ഗുഡ് ഹരി, വിവരണം നന്നായി. ആ ടെക്നിക്കിന്റെ പേരാണ് ഹെംലിക് മനുവർ. അത്തരം ശ്വാസംമുട്ടിയുള്ള മരണങ്ങൾക്ക് കഫെ കൊറോണറി എന്ന് പേരു കിട്ടിയതെങ്ങനെയെന്നറിയേണ്ട?

“ഇത്തരം മരണങ്ങൾ കൂടുതലും സംഭവിക്കുന്നത് കഫെകളിലും ഹോട്ടലുകളിലുമാണ്. ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ തൊണ്ടയിൽ ഇറച്ചിക്കഷണമോ മറ്റോ കുടുങ്ങിയാൽ അയാൾ ശ്വാസം മുട്ടി പിടഞ്ഞുമരിക്കും. കാണികൾ ഇത് ഹാർട്ട് അറ്റാക്ക് അഥവാ കൊറോണറി ധമനിയുടെ അടവ് ആണെന്ന് കരുതും. ഇന്ത്യൻ എയർ ഫോഴ്സിന്റെ ആദ്യത്തെ ചീഫായ എയർ മാർഷൽ മുക്കർജി ടോക്കിയോയിലെ ഒരു റെസ്റ്റോറന്റിൽ ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഇറച്ചിക്കഷണം തൊണ്ടയിൽ കുടുങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ കണ്ട് ആളുകൾ കരുതിയത് ഹൃദയാഘാതമെന്നായിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

“ഹരി, നമുക്ക് വിഷയത്തിലേക്കു വരാം. പ്രശസ്ത ഫോറൻസിക് വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങളിലെല്ലാം ഈ ഫൈൻഡിങ്ങിനെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രതിഭാസത്തിനെ ‘ആഗൊണൽ ആസ്പിറേഷൻ’ എന്നോ ആഗൊണൽ ആർട്ടിഫാക്ട് എന്നോ വിളിക്കുന്നു. മരണ സമയത്ത് ഛർദ്ദി ഉണ്ടായാലോ, പുനരുജ്ജീവനം നടത്തിയാലോ ആമാശയത്തിലെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വെളിയിലേക്കു വന്ന് ശ്വാസക്കുഴലിലേക്കു കയറും.”

“അപ്പോൾ ഇതല്ല മരണകാരണം, അല്ലേ സർ?”

“തീർച്ചയായും അല്ല. പക്ഷേ, നമുക്ക് ഈയുള്ള തെളിവുകളിൽ നിന്നും ഇനി മരണകാരണം കണ്ടുപിടിക്കുവാനാകുമോ?” ഉണ്ണി ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചു.

“ഏതായാലും നമുക്ക് ‘വയ്ക്കോൽ കുന്നയിൽ’ സൂചി തിരഞ്ഞു നോക്കാം.

“ഹരി എനിക്കുവേണ്ടി രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. മരിച്ച കുട്ടിയുടെ ആന്തരികാവയവങ്ങളുടെ രാസപരിശോധനാഫലം, പിന്നെ അവയുടെ പത്തോളജിക്കൽ റിപ്പോർട്ട് എന്നിവ സംഘടിപ്പിക്കണം. എന്റെ രാസപരിശോധനയായ ഭാര്യയെ (ചിരിക്കുന്നു) കണ്ട് ഈ കേസ്സിന്റെ അനാലിസിസ് ഒന്ന് വേഗം ചെയ്തു തരാൻ പറയൂ. ടോപ്പ് പ്രയോറിറ്റി കൊടുക്കാൻ പറയണം. അവളോട് ഞാനും പറയാം. അതു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് നമുക്ക് കാണാം.”

“സർ. എല്ലാ പരിശോധനാഫലങ്ങളും കിട്ടി. ഡിസ്കഷൻ അങ്ങയ്ക്ക് എപ്പോഴാണ് സൗകര്യം?” ഉച്ചയ്ക്ക് ഫസ്റ്റ് പീരിയഡിലെ ക്ലാസ്സിനു പോകുവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴായിരുന്നു ഹരിയുടെ ഫോൺ കാൾ.

“ഹരി അഞ്ചു മണിക്കുശേഷം എന്റെ വീട്ടിൽ വരാമോ? അപ്പോഴേക്കും മണിയും ലാബിൽനിന്നും വരും. നമ്മുടെ ചർച്ചയിൽ അവളെയും കൂട്ടാം. എന്താ?”

“ഷുവർ സർ. ഞാൻ എത്തിക്കോളാം.”

ഉണ്ണി മണിയെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് ഹരി അഞ്ചു മണിക്ക് ഡിസ്കഷനു വരുമെന്ന കാര്യം പറഞ്ഞു.

“താൻ നേരത്തേ വാ. വീ നീഡ് യുവർ എക്സ്പെർട്ട് അഡ്വൈസ്.”

“കളിയാക്കാതെ സാരേ, ഞങ്ങളില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിലനിൽപ്പില്ല എന്ന് അറിയാമോ?

“അധികം ഗമ പറഞ്ഞാലേ മാഡം, ഞങ്ങളുടെ വകുപ്പിൽ ഒരു രാസപരിശോധനാ ലബോറട്ടറി തുടങ്ങും.”

“ഓ കെ ബൈ ഫോർ നൗ.” മണി ഫോൺ വച്ചു.

ഉണ്ണി വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ മണി ഓഫീസിൽനിന്നും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ണി വേഷം മാറി ഒരു ടീഷർട്ടും ലൂങ്കിയും ധരിച്ച് മുൻവശത്തെ വരാന്തയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും മണി ചായയുമായി വന്നു.

“ചേട്ടന് കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും വേണോ?”

“ഹരി വന്നിട്ടാകാം, താൻ ചായ കുടിച്ചോ? ഇല്ലെങ്കിൽ ചായയുമെടുത്ത് ഇവിടെ വന്നിരിക്കൂ.”

പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനുമുൻപ് ഹരിയുടെ കാർ ഗേറ്റിനു മുന്നിലെത്തി. വരാന്തയിൽ കയറിയ ഹരി ഉണ്ണിയെയും മണിയെയും അഭിവാദനം ചെയ്തു.

“ഗുഡ് മോർണിങ് ചേച്ചി, എനിക്ക് വിശക്കുന്നു, ചായ മാത്രം പോര.”

“ചായയൊക്കെ തരാം, പക്ഷേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ എസ് പി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറിയമ്മയാണ് ചേച്ചിയല്ല, എന്നത് മറക്കണ്ട.” മണി കൂത്രിമഗൗരവം കാണിച്ചു.

“മിനിയുടെ ചെറിയമ്മ ആണെന്നതു ശരിതന്നെ. എന്നാലും ഇനി ചേച്ചിവിളി മാറ്റാൻ പ്രയാസം.” ഹരി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ഉണ്ണിയും ആ ചിരിയിൽ പങ്കുകൂടി.

“ഹരി ഇരിക്കൂ.” മണി ചായയെടുക്കുവാൻ അകത്തേക്കുപോയി.

“സർ, രാസപരിശോധന റിപ്പോർട്ട് ഞങ്ങളെ കൗപ്പത്തിലാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.”

റിപ്പോർട്ടുകൾ ഉണ്ണിക്ക് നൽകിക്കൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു.

“ഇത് ഞാൻ നേരത്തേ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതാണ്, ഹരിയുടെ കേസ്സിന് ഒരു പുതിയ ഡൈമെൻഷൻ വന്നിരിക്കുന്നു.” ഉണ്ണി റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചിട്ട് ഹരിയോടു പറഞ്ഞു.

“മനസ്സിലായില്ല സർ, എന്റെ കേസ്സിന് എങ്ങനെയാണ് പുതിയ മാനം വന്നത്?”

“ഹരി, നേരത്തേ കുട്ടി മരിച്ചത് ശ്വാസക്കുഴലിൽ ആമാശയത്തിലെ ദ്രാവകം കയറിയിട്ടല്ല എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയില്ലേ? രാസപരിശോധനയിലൂടെ ഇപ്പോൾ മരണകാരണം വെളിവാക്കിയില്ലേ?”

“സർ, ആന്തരികാവയവങ്ങളിൽ ഫോറേറ്റ് എന്ന വിഷം ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ കെമിക്കൽ എക്സാമിൻഷൻ റിപ്പോർട്ട്. അപ്പോൾ അതാണോ മരണകാരണം?”

“എന്താ ഇത്ര സംശയം?” ഹരിയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറഞ്ഞത് ചായയും പഴംപൊരി അടക്കിയ പ്ലേറ്റുമായി വന്ന മണിയായിരുന്നു.

“ഹരി, ഞാനാണ് പരിശോധന നടത്തിയതും സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഒപ്പിടതും. എന്റെ ഒപ്പും സീലും കണ്ടില്ലേ. ഹരിയുടെ കേസ്സായതുകൊണ്ട് ഞാൻ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെയാണ് പരിശോധന നടത്തിയത്.”

മണിയുടെ മറുപടി കേട്ടിട്ട് ഉണ്ണി ഇടപെട്ടു: “അങ്ങനെയല്ലെന്ന് ആരും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. താൻ ഒന്ന് വിശദമാക്കൂ.”

“ചേട്ടാ, ആമാശയത്തിലെ ആഹാരാവശിഷ്ടങ്ങൾക്ക് ഒരു നേർത്ത പ്രത്യേകതരം ഗന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. കീടനാശിനികളുണ്ടോയെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ലാസെയിൻ ടെസ്റ്റ് പോസിറ്റീവായിരുന്നു. തിൻ ലേയർ ക്രോമറ്റോഗ്രാഫി പരിശോധനയിൽ ആമാശയം, ചെറുകുടൽ, കരൾ, വൃക്കകൾ, രക്തം എന്നിവയിൽ ഓർഗാനോഫോസ്ഫറസ് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഫോറേറ്റ് എന്ന വിഷം കണ്ടെത്തി. രക്തസാമ്പിൾ കുറവായിരുന്നതിനാൽ എത്ര അളവിൽ വിഷം ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.”

“ചേച്ചീ, എന്താണീ ഫോറേറ്റ്? അത് എന്തിനാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്?” ഹരിയുടെ സംശയം.

“ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ ഇത് ഓർഗാനോഫോസ്ഫറസ് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ശക്തിയേറിയ ഒരു കീടനാശിനിയാണ്. മാർക്കറ്റിൽ ഫോറേറ്റ്, തിമെറ്റ്, ഫോർട്ടാൻ മുതലായ പേരുകളിൽ ലഭ്യമാണ്. ഇത് ചാരനിറം കലർന്ന വെളുത്ത തരികളാണ്. അതിന് വല്ലാത്ത മണവും രുചിയുമാണ്. സാധാരണയായി വാഴ, പച്ചക്കറികൾ എന്നിവയുടെ കീടബാധ തടയുവാനാണ് ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.”

“മണീ, ഇതിന്റെ ഫേറ്റൽ ഡോസെത്രയാണ്, മരണം സംഭവിക്കുവാൻ എത്ര വിഷം ഉള്ളിൽ ചെല്ലണം?” ഉണ്ണിയുടെ ചോദ്യം കേട്ട് മണി ഒരു ടോക്സിക്കോളജി പുസ്തകം ഫ്ലാഗ് ചെയ്തുവെച്ചിരുന്ന ഭാഗം നോക്കി പറഞ്ഞു: “വളരെ മാർകമായ വിഷമാണ്. ഒരു കിലോഗ്രാം ശരീരഭാരത്തിന് 1.1 മുതൽ 3.2 മില്ലിഗ്രാം വിഷം മാർകമാകും.”

“സർ, അപ്പോൾ അഞ്ചു മാസം പ്രായമായ കുട്ടിക്കോ?”

“അഞ്ചു മാസം പ്രായമായ കുട്ടിയുടെ ശരീരഭാരം ഉദ്ദേശം ആറു കിലോഗ്രാം വരും. അപ്പോൾ 6.6 മുതൽ 19 മില്ലിഗ്രാം വിഷം മരണമുണ്ടാക്കാം. അതായത് ഒരു പാരാസെറ്റാമോൾ ഗുളികയുടെ ഇരുപത്തിഅഞ്ചിൽ ഒന്ന്. ഒരു നുള്ളു ഫോറേറ്റു മതി മരണമുണ്ടാക്കുവാൻ.”

ഉണ്ണി ഇതു പറയുമ്പോൾ ഹരിയുടെ മുഖത്ത് വിഷാദം പടർന്നു.

ഉണ്ണി തുടർന്നു: “ശ്വാസംമുട്ടലാണ് വിഷബാധയുടെ പ്രധാന ലക്ഷണം. വയറുവേദന, ഛർദ്ദി, വിറയൽ, സന്നി, രക്തസമ്മർദ്ദം കുറയുക, ഹൃദയമിടിപ്പ് കുടുക, കൃഷ്ണമണികൾ ചുരുങ്ങുക എന്നിവയാണ് പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ. നമ്മുടെ കേസ്സിലെ കുട്ടിക്ക് ശ്വാസംമുട്ടലും സന്നിയുമുണ്ടായിരുന്നു. പൾസ് റേറ്റും കുടുതലായിരുന്നു. ഇടതടവില്ലാതെ കരഞ്ഞിരുന്നത് വയറുവേദനകൊണ്ടാകാം.”

“സർ, അപ്പോൾ ആശുപത്രിയിലെ പീഡിയാട്രിഷ്യൻ വിഷബാധയാണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചില്ല എന്നു പറയാം, അല്ലേ?”

“ഡോക്ടർ വിഷബാധ കണ്ടുപിടിച്ചില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, അവരെ കുറ്റം പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ? ആശുപത്രിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് കഷ്ടിച്ച് രണ്ടു മണിക്കൂർ. വിഷം ഉള്ളിൽ ചെന്നുവെന്ന ഒരു സംശയംപോലും ആരും പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ കുട്ടിയിൽ കണ്ട ലക്ഷണങ്ങൾ മറ്റു പല രോഗാവസ്ഥകളിലും കാണാം. അതവിടെ ഇരിക്കട്ടെ, ആ കുട്ടി മരിച്ചത് എങ്ങനെയാണ് ഹരി?”

വൈവാചോസി പരീക്ഷയിൽ വിദ്യാർത്ഥിയോടെന്നവണ്ണം ഉണ്ണി ഹരിയോട് ചോദിച്ചു.

“അത് ഓബ്വിയസ് അല്ലേ സർ, ഫോറേറ്റ് പോയിസണിങ്.” ഹരിയുടെ ഉത്തരം.

“അഞ്ചു മാസം പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ വയറ്റിൽ ഫോറേറ്റ് പോയതെങ്ങനെ? ആക്സിഡന്റ്? സൂരിസൈഡ്? മർഡർ?”

ഹരി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

“ഹരി, നമുക്ക് തങ്കമ്മയുടെ മൊഴി ഒന്നുകൂടി പരിശോധിക്കാം. ഗീത കുട്ടിയെ ഒൻപതുമണിയോടെ തങ്കമ്മയെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കുട്ടിക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല. കുട്ടി ഉറക്കം. പത്തര മണിക്ക് കുട്ടി ഉണരുന്നു. തങ്കമ്മ കുട്ടിക്ക് ലാക്ടൊജൻ മിൽക്ക് പൗഡർ കലക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. കുട്ടിയെ വീണ്ടും ഉറക്കുവാൻ കിടത്തുന്നു. പതിനൊന്നര മണിയോടെ കുട്ടി കരയാൻ തുടങ്ങി, അതിനോടൊപ്പം ശ്വാസംമുട്ടലും. കുട്ടിയെ കാരോട് ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു. പന്ത്രണ്ടര മണിക്ക് അവിടെ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നു. മൂന്നു മണിക്ക് മരണം. എനി ഡൗട്ട്സ്, ഹരി?”

ഇല്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഹരി തലയാട്ടി.

അവർ പിന്നീട് ഡി വൈ എസ് പിക്ക് നൽകിയ മൊഴിയിൽ ലാക്ടോജൻ കൊടുത്ത കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തങ്കമ്മ തുടർന്നു പറയുന്നു: “മാർജിൻ ഫ്രീയിൽ ജോലി കിട്ടിയപ്പോഴാണ് ഗീത ഇവിടെ താമസത്തിനു വന്നത്.

അവധിദിവസങ്ങളിൽ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ പോകും. അവൾ ജോലിക്കു പോകുമ്പോൾ കുട്ടിക്കു കൊടുക്കുവാനായിട്ടാണ് ലാക്ടോജൻ വാങ്ങുന്നത്. ഇതുവരെ അഞ്ഞൂറുഗ്രാമിന്റെ മൂന്നു ടിൻ ലാക്ടോജൻ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് മൂന്നാമത്തെ ടിന്നാണ്... തൊട്ടിലിൽ കിടന്ന കുഞ്ഞ് ഉണർന്നു കരഞ്ഞു. ഞാൻ നേരത്തേ കലക്കിവെച്ചിരുന്ന ലാക്ടോജൻ കുഞ്ഞിനു കൊടുത്തു. കുഞ്ഞു കുടിച്ചില്ല. ലാക്ടോജൻ കലക്കാൻ തിളപ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നും രണ്ടു മൂന്നു കരണ്ടി വെള്ളം കോരിക്കൊടുത്തു. കഞ്ഞു കുടിച്ചു...”

“ഹരി പഴംപൊരി കഴിച്ചില്ലല്ലോ? കമോൺ ലെറ്റ് അസ് ഹാവ് ഏ ബ്രേക്.”

എല്ലാവരും പഴംപൊരി എടുത്തു. മണി ഹരിക്കും ഉണ്ണിക്കും ടിഷ്യൂ പേപ്പറും കൊടുത്തു. ഉണ്ണി എണ്ണയിൽ വറുത്ത എന്തും കഴിക്കുന്നതിനുമുൻപ് ടിഷ്യൂ പേപ്പർകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് ഞെക്കി എണ്ണ കളഞ്ഞിട്ടേ കഴിക്കൂ. അതു കണ്ട് ഹരിയും അതുപോലെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

“ഇനി നമുക്ക് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ ആമാശയത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന ഭാഗം വായിക്കാം.” ഫയലിൽനിന്നും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ പകർപ്പ് എടുത്തു.

“ആമാശയത്തിന്റെ പകുതിയോളം പാലും പിങ്കുകലർന്ന മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള കഫവും കാണപ്പെട്ടു. അവയ്ക്ക് പ്രത്യേക ഗന്ധമില്ലായിരുന്നു. ആമാശയത്തിന്റെ ലൈനിങ് മെംബ്രെയിൻ അഥവാ സ്തരം സാധാരണഗതിയിൽ ആയിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് തങ്കമ്മ കുട്ടിക്ക് പാൽ കൊടുത്തുവെന്നുതന്നെയാണ്.” ഉണ്ണി വായിച്ചു നിർത്തി.

ആകെയുള്ള ഒരു പ്രശ്നം ആമാശയത്തിലെ പാലിന് പ്രത്യേകിച്ച് ഗന്ധമൊന്നും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്ത ഡോക്ടർ കണ്ടുപിടിച്ചില്ല. എന്തായിരിക്കും കാരണം?”

“ഡോക്ടർക്ക് ജലദോഷമായിരുന്നിരിക്കും.” ഹരിയുടെ കമന്റ് കേട്ട് എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

“ചിരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അങ്ങനെയാകാം. വളരെ കുറച്ചു ഫോറേറ്റ് മാത്രമേ കലർന്നിട്ടുള്ളുവെങ്കിൽ ഗന്ധം ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല.” ഉണ്ണി വിശദീകരിച്ചു. “ഇനി നമുക്ക് ഫോറേറ്റ് വിഷം കുട്ടിയുടെ ആന്തരികാവയവങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി എന്നു പരിശോധിക്കാം.”

“തലച്ചോറിൽ നീർക്കെട്ടും രക്തക്കുഴലുകളിൽ രക്തം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുകയുമായിരുന്നു. ശ്വാസകോശങ്ങൾ രണ്ടും വികസിച്ച് വായു അറകളിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞിരുന്നു. എല്ലാ ആന്തരികാവയവങ്ങളിലും രക്തം കെട്ടിനിന്നിരുന്നു.

“ഹരി, ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം വിഷബാധയുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി പരിഗണിക്കാം. അവയവങ്ങളുടെ മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധനയിൽ കരളിനും തലച്ചോറിനും നീർക്കോപം കാണപ്പെട്ടു. ഈ ലക്ഷണങ്ങളും കീടനാശിനികൾ ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളാണ്. ഇനി നമുക്ക് ഫോറേറ്റ് എങ്ങനെ ഗീതയുടെ അഞ്ചു മാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ വയറ്റിനുള്ളിൽ കയറി എന്നു നോക്കാം. ആദ്യത്തെ പൊലീസ് അന്വേഷണം ചികിത്സാപിഴവുണ്ടോ എന്നതിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. വിഷബാധ ഒരു വിഷയമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവർ വീട്ടിൽ ഫോറേറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് നോക്കിയിട്ടില്ല.”

“ഹരി. തങ്കമ്മയുടെ മൊഴിയുടെ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ വായിക്കാം. ‘ഇവിടെ വീടിനോടു ചേർന്ന് എനിക്ക് രണ്ടേക്കർ പുറയിടം ഉണ്ട്. റബ്ബർ, വാഴ, തെങ്ങ്, വെറ്റക്കൊടി എന്നിവ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. മരുമകനാണ് കൃഷിയിൽ സഹായിക്കുന്നത്.’” ഉണ്ണി തുടർന്നു:

“എന്ത് കീടനാശിനിയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന് ചികിത്സയിലെ അനാസ്ഥ അന്വേഷിക്കുന്ന പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചോദിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ. അത് ഇനി ഹരിയുടെ അന്വേഷണത്തിൽ പെടും. ഫോറേറ്റ് ആ വീട്ടിൽനിന്നും ഇനി കിട്ടുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കീടനാശിനികൾ വിൽക്കുന്ന കടകളിൽ അന്വേഷിച്ചാൽ തങ്കമ്മയോ മരുമകനോ ഫോറേറ്റ് വാങ്ങിയതിനെ സംബന്ധിച്ച വിവരം കിട്ടും. നമുക്ക് കേസ്സിലേക്കു മടങ്ങാം. ഫോറേറ്റ് തീർച്ചയായിട്ടും തങ്കമ്മയുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് തീർച്ചയാണ്. മണിയോടൊരു ചോദ്യം ചോദിക്കട്ടെ, ഫോറേറ്റ് മാർക്കറ്റിൽ എങ്ങനെയാണ് ലഭിക്കുന്നത് ? ടിനിലോ? പാക്കറ്റിലോ?”

“ഫോറേറ്റ് സാധാരണയായി പച്ചക്കറികളുടെ നിറമുള്ള പടങ്ങളുള്ള കാർഡ് ബോർഡ് പാക്കറ്റുകൾക്കുള്ളിൽ സീലു ചെയ്ത പോളിത്തിൻ ബാഗുകളിലാണ് വരുന്നത്. തിമറ്റ് പ്ലാസ്റ്റിക് കുപ്പികളിലാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഹരി, ഗൂഗിൾ സെർച്ച് ചെയ്താൽ ഇമേജസ് കിട്ടും.” മണി പറഞ്ഞു.

“കീടനാശിനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന കർഷകർ അത് ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കും. കുട്ടികൾക്ക് കയ്യെത്താത്ത സ്ഥലത്തായിരിക്കും സൂക്ഷിക്കുക. പിന്നെ പഞ്ചസാരയാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ഫോറേറ്റ് ലാക്ടൊജൻ കലക്കുമ്പോൾ ചേർക്കുക എന്നത് അസംഭവ്യം. എന്തു പറയുന്നു എസ് പി അദ്ദേഹം?”

“അപ്പോൾ സർ പറയുന്നത് തങ്കമ്മ മനുപൂർവ്വം ഫോറേറ്റ് പാലിൽ കലക്കി കുട്ടിക്ക് കൊടുത്തുവെന്നാണോ?” ഹരിയുടെ മുഖത്ത് അവിശ്വാസത്തിന്റെ നിഴൽ.

“യെസ് മൈ ഡിയർ ഹരി, ദിസ് ഈസ് ഏ കേസ് ഒഫ് മർഡർ, ഇൻഫന്റിസൈഡ്. അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ സ്ത്രീശിശുഹത്യ എന്നു പറയാം.”

“സർ, തങ്കമ്മ എന്തിന് മകളുടെ കുട്ടിയെ കൊല്ലണം? മോട്ടീവ് എന്താണ്?”

“ഹരി അതു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ ജോലിയാണ്. അവിടെ ഒരു മനുശാസ്ത്രജ്ഞന്റെയും സോഷ്യോളജിസ്റ്റിന്റെയും സഹായം തേടേണ്ടിവരും. അതിനു മുൻപായി തങ്കമ്മയെ ഈ കേസ്സുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതെങ്ങനെ?”

ഗീത കുട്ടിയെ രാവിലെ ഒൻപതു മണിക്ക് തങ്കമ്മയെ ഏല്പിക്കുന്നു. അപ്പോഴോ, അതിനു മുൻപോ കുട്ടിക്ക് ഒരു അസുഖവുമില്ല.

ആ വീട്ടിൽ തങ്കമ്മയും കുട്ടിയുമല്ലാതെ വേറേ ആരുമില്ല, ആരും വന്നിട്ടുമില്ല.

തങ്കമ്മയുടെ ആദ്യത്തെ മൊഴിയിൽ പത്തര മണിക്ക് ലാക്ടൊജൻ കലക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. മുൻപും ലാക്ടൊജൻ കലക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഡി വൈ എസ് പിക്ക് മൊഴി നൽകിയപ്പോൾ ചൂടുവെള്ളം മാത്രമാണ് കൊടുത്തത് എന്ന് മനുപൂർവ്വം കള്ളം പറഞ്ഞു. കുട്ടിയുടെ ആമാശയത്തിൽ പകുതിയോളം പാലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പാൽ തീർച്ചയായും കൊടുത്തുവെന്നതിന് തെളിവാണ്.

കുട്ടി മരിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അനാസ്ഥകൊണ്ടാണ് മരിച്ചതെന്ന് ആരോപണം ഉന്നയിച്ച് ബഹളം ഉണ്ടാക്കിയത് തങ്കമ്മയാണ്.” ഉണ്ണി ഒന്നു നിർത്തിയിട്ട് വീണ്ടും തുടർന്നു. ഉണ്ണിയുടെ വാഗ്ധോരണി ഹരിയും മണിയും ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുകയാണ്.

“ഹരി, തങ്കമ്മയുടെ ജീവിതയാത്ര ദുരിതം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ദരിദ്രകുടുംബം. ഇരുപത്തിയൊന്നാം വയസ്സിൽ വിവാഹിതയായി. രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ, മദ്യപാനിയായ ഭർത്താവ്. അകാലത്തിലെ വൈധവ്യം. കുട്ടികളെ ഏകയായി ബുദ്ധിമുട്ടി വളർത്തി. അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചയച്ചു.

മൂത്ത മകളെ കല്യാണം കഴിച്ചയാൾ സാമ്പത്തികമായി മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിലാണ്. രണ്ടാമത്തെ മകൾ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് ജീവിക്കുന്നത്. അവളുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രസവം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ദിവസങ്ങളോളം ആശുപത്രിയിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു. രണ്ടാമത് പ്രസവിച്ചതും പെൺകുട്ടിയെ. ഗീതയും തന്നെപ്പോലെ രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുമായി കഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതം നയിക്കേണ്ടിവരുമോ എന്ന ചിന്ത. അവളുടെ ഭർത്താവ് തന്റെ മരിച്ചുപോയ ഭർത്താവിനെപ്പോലെ ദുശ്ശീലങ്ങളുള്ളയാൾ. മകൾക്ക് രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ വലിയ ബാധ്യതയായിരിക്കുമെന്ന് വിദ്യാഭ്യാസവും സാമൂഹികബന്ധങ്ങളും കുറവായ തങ്കമ്മ വിചാരിച്ചുകാണും അതായിരിക്കാം അവരെ പെൺശിശുഹൃത്യയിലേക്കു നയിച്ചത്.

“ഈ സമസ്യകൾക്ക് ഹരി തീർച്ചയായും ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കും, എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.”

“സർ, എന്നാലും ഒരു പാവം മുത്തശ്ശിയെ 302 ന് അകത്താക്കേണ്ട?” ഹരിയുടെ വാക്കുകളിൽ വിഷമം.

“ഹരി, ഗീതാവചനം വായിച്ചിട്ടില്ലേ... ‘കർമ്മണ്യേവാധികാരസ്തേ മാഹലേഷു കദാചന’ എന്നാണ് ഗീതാവചനം. ഡൂ യുവർ ഡ്യൂട്ടി. നെവർ തിങ്ക് എബൗട്ട് ദ റിസൾട്ട്.”

ഉണ്ണി തുടർന്നു: “ഹരിക്കറിയാമോ, ഇന്ത്യയിൽ പ്രതിവർഷം രണ്ടു കോടിയിൽപരം പെൺശിശുക്കളാണ്, കാണാതാവുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നത്. ദരിദ്രരായ മാതാപിതാക്കൾക്ക് പെൺകുട്ടികൾ സാമ്പത്തികമായി വലിയ ബാധ്യതയാണ്. വളർത്തുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമല്ല സ്ത്രീധനം നൽകി വിവാഹം കഴിച്ചയയ്ക്കണം. വിവാഹശേഷവും പ്രസവം, കുട്ടികളുടെ പരിപാലനം എന്നിവയും രക്ഷിതാക്കളുടെ ചുമലിലാണ്.

ഗീത അറവാമുദൻ എന്ന പത്രപ്രവർത്തക നിരവധി ഗവേഷണപഠനങ്ങൾക്കുശേഷം രചിച്ച, ‘അപ്രത്യക്ഷരാകുന്ന പെൺമക്കൾ’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ജനിച്ച ഉടനേ പെൺശിശുവിനെ ഒരു തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ രണ്ടു മണിക്കൂർ മുക്കിവെക്കുമത്രേ. അപ്പോഴേക്കും കുട്ടിക്ക് ന്യൂമോണിയ പിടിപെടും. ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഡോക്ടർ ന്യൂമോണിയയ്ക്ക് മരുന്നു നൽകും. അത് കുട്ടിക്ക് കൊടുക്കില്ല. കുട്ടി മരിക്കുമ്പോൾ ഡോക്ടർ നൽകിയ മരുന്നിന്റെ കുറിപ്പ് അവരെ ശിശുഹത്യ എന്ന ആരോപണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കും. പെൺശിശുക്കളെ കൊല ചെയ്ത കേസ്സുകളെ സംബന്ധിച്ച് നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ ഹരിക്ക് റഫറൻസിനായി കുറെ എടുത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.”

ഒരു ശിശുഹത്യ കേസ്സിൽ കേസ്സു വാദിക്കുന്ന പ്രതിഭാഗം വക്കീൽ കോടതിയോട് പറഞ്ഞു:

“യുവറോണർ, ഏതായാലും കുട്ടിയെ കൊന്നത് അതിന്റെ സ്വന്തം അമ്മയല്ലേ?”

അപ്പോൾ കോടതി പറഞ്ഞു: “ആർക്കറിയാം ആ കുട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റ് ആകുമായിരുന്നുവെന്ന്?”

“താങ്കു യു വെരി മച്ച് സർ. ലെറ്റ് മി കൺഫ്രണ്ട് ദ ഗ്രാൻഡ് മാ.” ഹരി ഉണ്ണിയോടും മണിയോടും യാത്ര പറഞ്ഞു കാരിൽ കയറി.

“മണീ, എനിക്ക് വിശക്കുന്നു.”

“പഴംപൊരി ബാക്കി കാണും.” മണിയുടെ പിന്നാലെ ഉണ്ണി അകത്തേക്കു നടന്നു.

4. പുത്രശോകം

ജോൺ ജോസഫ് മാഞ്ഞുരാൻ പഠിക്കുവാൻ സമർത്ഥനായിരുന്നു. അതുപോലെ സ്പോർട്ട്സിലും അതീവ തത്പരൻ. നീന്തലാണ് അവൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഇനം. ഊട്ടിയിലെ സെന്റ് ജോസഫ് സ്കൂളിലെ സ്വിമ്മിങ് ചാമ്പ്യൻ. വാട്ടർ പോളോ ടീം ക്യാപ്റ്റൻ. അധ്യാപകരുടെ വാത്സല്യപാത്രം. സഹപാഠികളുടെ അഭിമാനഭാജനം. ആറടി ഉയരമുള്ള, അഡോണിസ് ദേവന്റെ ശരീരസൗന്ദര്യമുള്ള ആ പതിനേഴുകാരൻ, അച്ഛൻ ജോസഫ് മാഞ്ഞുരാന്റെയും അമ്മ റോസിയുടെയും കൺമണിയായിരുന്നു. അവർ ജോലി ചെയ്തിരുന്നത് സൗദി അറേബ്യയിലെ ദമാമിലായിരുന്നു. ജോസഫ് ഒരു ഓയിൽ കമ്പനിയിലെ അക്കൗണ്ടന്റ്, റോസി മിനിസ്ട്രിയിൽ നഴ്സ്. ജോൺ അഞ്ചാം സ്റ്റാൻഡേർഡുമുതൽ ഊട്ടിയിലെ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുകയാണ്. അവധിക്കാലം അവൻ ദമാമിൽ അച്ഛനമ്മമാരോടൊപ്പം ചെലവഴിക്കും. ദമാമിൽനിന്നും അച്ഛനമ്മമാർ നാട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ഊട്ടിയിൽ വന്ന് കുറച്ചുദിവസം താമസിക്കും. ജോൺ പ്ലസ് ടു പരീക്ഷയിൽ 95 ശതമാനം മാർക്കോടെ പാസ്സായി. അവൻ എൻജിനീയറിങ് എൻട്രൻസ് പരീക്ഷ എഴുതി ഉയർന്ന റാങ്കും നേടി. പരീക്ഷയ്ക്കുശേഷം ജോൺ സൗദിയിലെത്തി. ജോണിന് എയ്റോസ്പേസ് എൻജിനീയറിങ് പഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു വളരെ മുന്നേയുള്ള ആഗ്രഹം. ചില ഐ ഐ ടികളിൽ ആ കോഴ്സ് ഉണ്ടെങ്കിലും എൻട്രൻസിൽ വളരെ ഉയർന്ന റാങ്കുകാർക്കു മാത്രമേ അവിടെ പ്രവേശനം ലഭിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോഴാണറിഞ്ഞത് പാലക്കാട്ടുള്ള ഒരു സ്വാശ്രയ എൻജിനീയറിങ് കോളജിൽ ബിടെക് എയ്റോസ്പേസ് എൻജിനീയറിങ് കോഴ്സ് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. ജോണിന് അവിടെ മെറിറ്റ് കോട്ടയിൽതന്നെ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. അവിടത്തെ കൗൺസലിങ്ങിന് ജോസഫും റോസിയും, ജോണിനോടൊപ്പം സൗദിയിൽ നിന്നും പാലക്കാടേത്തിയിരുന്നു.

തമിഴ്നാട് അതിർത്തിയോട് ചേർന്നുകിടക്കുന്ന ഏഴിമട എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു പട്ടേൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഒഫ് സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജി. അഞ്ഞൂറ് ഏക്കറിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ കാമ്പസ്. അത്യാധുനിക രീതിയിൽ പണി കഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കോളജ് കെട്ടിടങ്ങൾ. ലബോറട്ടറികൾ. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള ഹോസ്റ്റലുകൾ എന്നിവ പ്രവേശനം ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിലും രക്ഷാകർത്താക്കളിലും വലിയ മതിപ്പുണ്ടാക്കും. എന്നാൽ ജോണിനെ ഏറ്റവുമധികം ആകർഷിച്ചത് ഹോസ്റ്റലുകൾക്കടുത്ത് ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കുമായി വെച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് അത്യാധുനിക നീന്തൽ കുളങ്ങളാണ്.

“പപ്പാ! ഫന്റാസ്റ്റിക്.” പുള്ളുകൾ കണ്ടിട്ട് ജോണിന് സന്തോഷം അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

മകന്റെ സന്തോഷം കണ്ടിട്ട് ജോസഫും റോസിയും ചിരിച്ചു. “പഠിത്തത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. അവധിദിവസങ്ങളിൽ മാത്രം നീന്തലിനു പോയാൽ മതി.” ജോസഫ് പറഞ്ഞു. അവൻ ഊട്ടിയിലെ സ്കൂളിലും അവധിദിവസങ്ങളിൽ വൈകുന്നേരം മാത്രമേ നീന്തുവാൻ പോകാറുള്ളൂ എന്ന് ജോസഫിനറിയാം.

കേന്ദ്രത്തിൽവരെ സ്വാധീനമുള്ള രാംവിലാസ് പട്ടേൽ എന്ന വ്യവസായ പ്രമുഖന്റെ ആ സ്ഥാപനത്തിൽ എൻജിനീയറിങ് കൂടാതെ ബിസിനസ്സ് മാനേജ്മെന്റ് മുതലായ മറ്റു കോഴ്സുകളും നടത്തുന്നുണ്ട്. എല്ലാ വകുപ്പുകളിലും തലവന്മാരായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് ഉന്നതയോഗ്യതകളും അധ്യയനപരിചയവുമുള്ള അധ്യാപകരെയാണ്. ഏയറോസ്പേസ് എൻജിനീയറിങ് വിഭാഗത്തിന്റെ തലവൻ ഇൻഡ്യൻ സ്പേസ് റിസർച്ച് ഓർഗനൈസേഷന്റെ ഒരു മുൻ ഡയറക്ടറാണ്. സെക്യൂരിറ്റിയുടെ ചാർജ് ഒരു റിട്ടയേഡ് ഐ ജിക്കാണ്. മകൻ പഠിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ച് ജോസഫിനും റോസിനും നല്ല മതിപ്പു തോന്നി. ജോണിനെ ഹോസ്റ്റലിൽ ആക്കിയിട്ട് ജോസഫും റോസിയും ദമാമിലേക്ക് തിരികെപ്പോയി. ജോസഫിന്റെ കസിൻ മലബാർ സിമന്റ്സിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന മാത്യുസിനെയാണ് ലോക്കൽ ഗാർഡിയനാക്കിയത്. ഊട്ടിയിൽ ഏഴു വർഷം ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചാണ് പഠിച്ചതെങ്കിലും ആ പതിനെട്ടുകാരന് വല്ലാത്ത ഒരു ഏകാന്തത അനുഭവപ്പെട്ടു. അവൻ മൊബൈൽ ഫോണിൽ ജോസഫിനെ വിളിച്ചു.

ജോസഫിന്റെ ടാക്സി കാർ പാലക്കാട്-തൃശ്ശൂർ ഹൈവേയിലെ കതിരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മൊബൈലിൽ ജോണിന്റെ പ്രൊഫൈൽ ഫോട്ടോ തെളിഞ്ഞപ്പോൾ ജോസഫ് പരിഭ്രമിച്ചു.

“എന്തെടാ ജോണിക്കുട്ടി? ” ജോണിന്റെ ചെല്ലപ്പേരാണ് ജോണിക്കുട്ടി.

“ഒന്നുമില്ല പപ്പാ, പപ്പയും മമ്മിയും പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിഷമം തോന്നി. ഏ ഫീലിങ് ഒഫ് ലോൺലിനെസ്സ്. ഇറ്റ്സ് ഓകെ പപ്പാ.” ജോണിന്റെ സ്വരം ഇടറിയിരുന്നു.

“സാരമില്ലെടാ മോനെ, നമുക്ക് എന്നും സംസാരിക്കാം, വീഡിയോ കാൾ ചെയ്യാം. അവധി കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം നീ ദമാമിൽ വാ. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടും വരാം. ഡോണ്ട് വരി കൂട്ടാ.” ജോസഫും വികാരാധീനനായെങ്കിലും ജോണിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

മോൻ അങ്ങനെ സാധാരണ സംസാരിക്കാത്തതാണ്. റോസിയും മകനോടു സംസാരിച്ചു.

“എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കണം മോനെ. കർത്താവ് നിന്നെ ധാരാളമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.”

അച്ഛനമ്മമാരോട് സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോണിന് ആശ്വാസവും ധൈര്യവും തോന്നി. അവൻ ലഗേജ് ട്രോളിയും ഉന്തി ഹോസ്റ്റലിലേക്കു പോയി.

ജോണിന് വാർഡൻ അലോട്ടു ചെയ്തിരുന്നത് ഒന്നാം ഹോസ്റ്റലിലെ ഒന്നാം നിലയിലെ പതിമൂന്നാം നമ്പർ മുറിയാണെന്നു. ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാണ് ഒന്നാം നമ്പർ ഹോസ്റ്റലിൽ മുറികൾ നൽകുന്നത്. ഹോസ്റ്റൽ സ്വിമ്മിങ് പൂളിനടുത്താണ് എന്നത് ജോണിന് സന്തോഷം നൽകി. ഒരു മുറിയിൽ രണ്ടു പേരെയാണ് താമസിപ്പിക്കുന്നത്. ജോൺ മുറിയിലെത്തുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ റൂം മേറ്റ് എത്തിയിരുന്നു.

“ഹൈ ഡൂഡ്, ഐ ആം മാത്യു ജോസഫ്, ഫ്രം പാലാ, ഭരണങ്ങാനം. യൂ കാൻ കാൾ മീ മത്തായി.” മത്തായി ജോണിന് ഹസ്തദാനം നൽകി ആശ്ലേഷിച്ചു.

“എന്റെ പേര് ജോൺ, ജോൺ ജോസഫ് മാഞ്ഞുരാൻ.

ചുരുങ്ങിയ നേരംകൊണ്ട് അവർ സുഹൃത്തുക്കളായി. ഇരുവരുടെയും വീട്ടുകാര്യങ്ങളും താത്പര്യങ്ങളുമൊക്കെ പങ്കുവെച്ചു. മാത്യുവിന്റെ അപ്പൻ പൂഞ്ഞാറിലെ ഒരു പ്ലാന്ററാണ്. മാത്യുവും ജോണിനെപ്പോലെ ഒറ്റ മകനാണ്.

“ജോണി, ഇവിടത്തെ സീനിയർ ചേട്ടന്മാരിൽ കുറെ കുഴപ്പക്കാരുണ്ടെന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ റാഗിങ് കുറച്ചു കട്ടിയാണത്രേ.” മത്തായി അല്പം ഭയത്തോടെയാണ് അത് പറഞ്ഞത്. മാത്യുവിന് ജോണിനോളം ഉയരവും തടിയുമില്ല.

“വാർഡനും പ്രിൻസിപ്പലും അത് തടയുന്നില്ലേ? ഇപ്പോൾ റാഗിങ് പ്രൊഫഷണൽ കോളജുകളിൽ നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതുമല്ലേ?” ജോൺ ചോദിച്ചു.

“നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല റാഗിങ് ക്രിമിനൽ കുറ്റവുമാണ്. ഇവിടെ കാമ്പസ്സിൽ പല ഇടങ്ങളിലും ഫ്ളക്സ് ബോർഡുകൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതൊന്നും സീനിയേഴ്സ് വകവെക്കാറില്ലത്രേ. ആരും പരാതി കൊടുക്കാറില്ല. കൊടുത്താൽ പ്രിൻസിപ്പലും വാർഡനും കേട്ട ഭാവാം കാണിക്കാറുമില്ല. ഇൻസ്പെക്റ്ററുഷന്റെ പേരു മോശമാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി സംഭവമെല്ലാം മൂടിവെക്കും.” മാത്യു പറഞ്ഞു.

“എന്തുകൊണ്ടാണ് പ്രിൻസിപ്പൽ നടപടി എടുക്കാത്തത്?” ജോൺ രോഷത്തോടെ ചോദിച്ചു.

“മോനേ ജോണിക്കുട്ടീ, ആ സീനിയർ ചേട്ടന്മാരെക്കെ വലിയ പിടിപാടുള്ള പണക്കാരുടെയും രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെയും മക്കളാണ്. അവർക്കെതിരേ മാനേജ്മെന്റ് ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല. അവരുടെ എൻ ആർ ഐ ഹോസ്റ്റൽ തന്നെ ഫുളളി എയർ കണ്ടീഷൻഡ് ആണ്. അവിടെ സെർവ് ചെയ്യുന്ന ആഹാരവും ഡിഫറന്റ് ആണ്, ഹൈ ക്വാളിറ്റി ഫുഡ്. അവിടെ പാർക്ക് ചെയ്തിരിക്കുന്ന കാറുകൾ ഒന്നു കാണണം. ലേറ്റസ്റ്റ് ബി എം ഡബ്ല്യു സെവൻ സീരീസ്, എസ്സ്

ക്ലാസ്സ് ബെൻസ്, ഓഡി ക്യൂ സീരീസ്, പോർഷ് കായേൻ. പാവം സാറന്മാർ വരുന്നത് സ്കൂട്ടറിലോ മാരുതിയിലോ ആണ്.”

“മത്തായി, തനിക്ക് ഈ വിവരങ്ങളൊക്കെ എവിടുന്നു കിട്ടി?”

“എന്റെ കസിൻ ആറാം സെമസ്റ്റർ മെക്കാനിക്കലിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഫിലിപ്പ് മാത്യു. അവൻ കുറെ റാഗിങ് അനുഭവിച്ചവനാണ്. നമ്മൾ പകൽ ഒളിച്ചും പതുങ്ങിയും നടന്നാലും അവന്മാർ രാത്രിയിൽ വരും.” മത്തായിയുടെ വാക്കുകളിൽ ഭയം നിഴലിച്ചിരുന്നു.

“മത്തായി, ധൈര്യമായിരിക്കൂ. വീ വീൽ ഫേസ് ദെം,” ജോൺ മത്തായിക്ക് ധൈര്യം കൊടുത്തു: “നമുക്ക് ഡിന്നർ കഴിക്കണ്ടേ? മെസ്സിൽ പോകാം.”

ജോണും മാത്യുവുംകൂടി താഴത്തെ നിലയിലുള്ള മെസ്സ് ഹാളിലേക്കു പോയി.

മെസ്സ് ഹാളിനു വെളിയിലെ വരാന്തയിൽ മൂന്നു നാലു സീനിയേഴ്സ് ചേട്ടന്മാർ അവരെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മാത്യു ജോണിനെ പറ്റിച്ചേർന്ന് നടക്കുകയായിരുന്നു.

“നേരേ നോക്കി ധൈര്യത്തോടെ നെഞ്ചു വിരിച്ചു നടക്കട്ടെ മത്തായി.” ജോൺ ധൈര്യം പകർന്നിട്ടും മത്തായിക്കു പേടി മാറിയില്ല.

ഭക്ഷണം തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. ചപ്പാത്തിയും ചിക്കൻ കറിയും, ചെറുപഴവും. മത്തായി അധികം കഴിച്ചില്ല. തിരികെ വന്നപ്പോൾ വരാന്തയിൽ സീനിയേഴ്സിനെ കണ്ടില്ല. മത്തായിക്കു ശ്വാസം നേരേയായത് അപ്പോഴായിരുന്നു.

“ചേട്ടന്മാർ പോയി. ജോണിയുടെ പൊക്കവും തടിയും കണ്ട് പേടിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.” ജോണിയോടൊപ്പമുണ്ടെങ്കിൽ സുരക്ഷിതനായിരിക്കുമെന്ന് മത്തായിക്ക് തോന്നി.

“പുലി പതുങ്ങുന്നത് പായാനാണെന്ന് കേട്ടിട്ടില്ലേ. അവർ ഒരു ഗാങ് ആയിട്ടായിരിക്കും ഇവിടെ വരാൻ പോകുന്നത്. ഏതുവരെ പോകുമെന്ന് നോക്കാം.” ജോണി മത്തായിയുടെ തോളിൽ തട്ടി.

“നല്ല ക്ഷീണം തോന്നുന്നു ജോൺ, നമുക്ക് കിടന്നാലോ?” മത്തായി കിടന്നുകഴിഞ്ഞു.

ജോൺ ലൈറ്റ് ഓഫ് ചെയ്തു. കിടന്നെങ്കിലും ഉറക്കം വന്നില്ല. അവന്റെ മനസ്സ് ദമാമിലെ വീട്ടിൽ അച്ഛനമ്മമാരോടൊപ്പമായിരുന്നു. അവൻ സുഷുപ്തിയുടെ കയങ്ങളിലേക്ക് മെല്ലെ വഴുതിവീണു. വാതിലിൽ മുട്ടുകേട്ട് ആദ്യം ഉണർന്നത് ജോണായിരുന്നു.

“ആരാണു്?” ജോണിന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം ഒരു അലർച്ചയും തെറിയുമായിരുന്നു.

“തുറക്കട്ടെ... മോനേ.” വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ സ്കൾ ക്യാപ്പ് ധരിച്ച് മുഖം മറച്ച നാലഞ്ചു പേർ.

“ഗുഡ് ഈവ്നിങ് പപ്പാ.” മൊബൈൽ സ്ക്രീനിൽ ജോണിന്റെ പ്രൊഫൈൽ പിക്ചർ കണ്ടപ്പോൾതന്നെ എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് ജോസഫിനു തോന്നി.

“മോനേ ജോണീ, എന്തെടാ കാര്യം?”

“പപ്പാ, ഇവിടെ സഹിക്കാൻ വയ്യാത്ത റാഗിങ്ങാണ്. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസമായി, എല്ലാ രാത്രിയിലും നാലഞ്ചു പേർ കയറിവന്ന് തെറിയും ദേഹോപദ്രവവുമാണ്.” ജോണിന്റെ ശബ്ദം ഇടറി.

“മോനേ, നീ വാർഡനും പ്രിൻസിപ്പളിനും പരാതി എഴുതിക്കൊടുക്കൂ. ഞാൻ നാളെ രാവിലെ അവരെ വിളിച്ച് സംസാരിക്കാം. ഡോണ്ട് വരി കൂട്ടാ, ബീ ബോൾഡ്.”

“പരാതി കൊടുത്തിട്ടൊന്നും കാര്യമില്ല പപ്പാ. അവർ ഒന്നും ചെയ്യില്ല. വാർഡനെ പൂട്ടിയിട്ടിട്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ മുറിയിൽ വരുന്നത്. സെക്യൂരിറ്റിക്കാർക്ക് പൈസ കൊടുത്ത് അവരെ അവിടെനിന്നും ഓടിക്കും. എല്ലാവർക്കും ഈ ഗാങ്ങിനെ പേടിയാണ്.”

“ഏതായാലും ഞാൻ നാളെ പ്രിൻസിപ്പലിനെയും വാർഡനെയും വിളിക്കും. ജോണീ, നീയും പ്രിൻസിപ്പളിനെ പോയി കാണണം.”

“പപ്പാ വേണ്ട പപ്പാ, അവരുടെ വിരോധം കൂടാനാണ് സാധ്യത.” ജോണി പറഞ്ഞു.

“മോനേ നിന്റെ റൂം മേറ്റില്ലേ കൂടെ?”

“ഇല്ല പപ്പാ, അവൻ പേടിച്ച് ഇന്ന് ഉച്ച തിരിഞ്ഞ് പാലായിലെ അവന്റെ വീട്ടിൽ പോയി.”

“ജോണിക്കുട്ടീ, ഞാൻ ഈ വീക്കൻഡിൽ അവിടെ വരാം മോനേ, ഇപ്പോൾ തന്നെ ടിക്കറ്റു ബുക്കു ചെയ്യാം.”

“വേണ്ട പപ്പാ, പപ്പ വരണ്ട. നോക്കട്ടെ ഞാൻതന്നെ മാനേജ് ചെയ്യാം.”

ജോസഫിന് ജോണിയുടെ സ്വഭാവം നന്നായി അറിയാം. അവൻ സൽസ്വഭാവിയും ശാന്തശീലനും അനുസരണയുളളവനുമാണ്. എന്നാൽ അകാരണമായി അവനെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ അവൻ പ്രതികരിക്കും. അത് പക്ഷേ, വളരെ അപൂർവ്വമാണ്.

“ജോണീ നീ റിട്ടാലിയേറ്റു ചെയ്യരുത്. ഒരിക്കലും. അത് അപകടമാണ്. യു ആർ ന്യൂ ടു ദാറ്റ് പ്ലേസ്.”

“ഇല്ല പപ്പാ, നെവർ പപ്പാ, ഐ ലവ് യു പപ്പാ. കൺവെ മൈ ലവ് ടു മമ്മി.” അവൻ ഫോൺ കട്ടു ചെയ്തു.

സൗദി ടൈം രാവിലെ ഏഴു മണിക്ക് ജോസഫിനെ പാലക്കാടുനിന്നും മാത്യൂസ് വിളിച്ച് ആ നടക്കുന്ന വിവരം അറിയിച്ചു. രാവിലെ നീന്താൻ പോയ ജോണി പൂളിൽ മുങ്ങിമരിച്ചു.

“അയ്യോ എന്റെ മാതൃസേ, താൻ എന്താ ഈ പറയുന്നത് എന്റെ മോൻ സിമ്മിൻ ചാമ്പ്യനാണെടോ. അവൻ മുങ്ങിമരിച്ചുവെന്നോ? തന്നോട് ആരാ ഇതു പറഞ്ഞത്?”

ജോസഫിന്റെ പൊട്ടിക്കരച്ചിൽ കേട്ട് അടുക്കളയിൽനിന്നും റോസി ഓടി ലിവിൻ റൂമിലേക്കു വന്നു.

“നമ്മുടെ പൊന്നുമോൻ പോയെടീ റോസി.” രണ്ടു പേരും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവരുടെ ഏക സന്താനം, വയസ്സുകാലത്ത് അവരെ നോക്കേണ്ട ഒരേയൊരു ആൺതരി. അവൻ അവരെ തനിച്ചാക്കിയിട്ടു പോയി എന്ന വാർത്ത അവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാനായില്ല. അവരുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് അടുത്ത ഫ്ളാറ്റിലെ താമസക്കാരായ പാലസ്തീനിയനും ഭാര്യയും ഓടിവന്നു. ജോസഫ് ഏങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരോട് കാര്യം പറഞ്ഞു. അവർക്കും കരച്ചിലടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജോണിക്കുട്ടിയെ ചെറുതിലേ മുതൽ അറിയാം. അവധിക്കു വരുമ്പോൾ അവരുടെ കുട്ടികളുമായി കളിക്കുവാൻ കൂടുമായിരുന്നു.

ടെലിഫോൺ കട്ടായിപ്പോയിരുന്നു. ജോസഫ് മാതൃസിനെ വിളിച്ചു. മാതൃസിനോട് ജോണിന്റെ മരണവിവരം അറിയിച്ചത് സെക്യൂരിറ്റിചീഫായിരുന്നു. പിന്നീട് വാർഡനും വിളിച്ചു. ജോൺ രാവിലെ ഏഴുമണിക്ക് പൂളിൽ കുട്ടുകാരുമൊത്ത് നീന്താൻ പോയി. രണ്ടു റൗണ്ട് നീന്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൈകാലുകൾ കൂഴഞ്ഞ് പൂളിന്റെ ഫ്ളോറിൽ കമിഴ്ന്നു കിടക്കുന്നതാണ് കുട്ടുകാർ കണ്ടത്. അവർ ഉടനെതന്നെ ജോണിയെ എടുത്ത് കരയ്ക്കു കിടത്തി. സെക്യൂരിറ്റി ഗാർഡ് പ്രഥമശുശ്രൂഷ നൽകി. ഉടൻതന്നെ കാമ്പസ്സിലെ റസിഡന്റ് ഡോക്ടറെ ഫോൺ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പത്തു മിനിറ്റിനകം വന്ന് ജോണിനെ പരിശോധിച്ചു. ജോൺ മരിച്ചുപോയി എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. ആംബുലൻസ് വരുത്തി മൃതദേഹം ഏഴിമട സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലേക്കു മാറ്റി. പൊലീസിനെയും വിവരമറിയിച്ചു. മാതൃസും ഭാര്യയും ആശുപത്രിയിൽതന്നെയുണ്ട്

“മാതൃസേ, ഞാനും റോസിയും അടുത്ത ഫ്ളൈറ്റിനൂതന്നെ വരും. റോസിയുടെ അനുജത്തിയും ഭർത്താവും പാലക്കാടുണ്ട്. താൻ അവരെ വിവരം അറിയിക്കണം. അവരുടെ നമ്പർ ഞാൻ എസ്സ് എം എസ്സ് ചെയ്യാം. എന്റെ മോൻ മുങ്ങിമരിക്കില്ല. അവന്റെ മരണത്തിൽ എന്തോ ഫൗൾപ്ലേ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. താൻ അത് പൊലീസിനോട് പറയണം.” തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ജോസഫ് പറഞ്ഞു.

ജോസഫിനും റോസിനും ഉച്ചയ്ക്കു രണ്ടു മണിക്കുള്ള കോഴിക്കോട് ഫ്ളൈറ്റാണ് ലഭിച്ചത്. അതും ദുബൈ വഴിയുള്ളത്. അവർ കരിപ്പൂരിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ രാത്രി എട്ടു മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മാതൃസും ഭാര്യയും എയർപോർട്ടിൽ കാറുമായി വന്നിരുന്നു. അവരെ കണ്ടപ്പോൾ ജോണിന്റെയും റോസിയുടെയും സങ്കടം അണപൊട്ടി ഒഴുകി.

“എന്റെ മോൻ എവിടെയാണെടോ മാത്യുസേ? എനിക്ക് അവനെ ഉടനെ കാണണം.” ജോണിനോട് അന്നുണ്ടായ കാര്യങ്ങൾ മാത്യുസ് അറിയിച്ചു. ഏഴിമട പൊലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആശുപത്രിയിൽ വെച്ചുതന്നെ പ്രേതവിചാരണ നടത്തി. അച്ഛനും അമ്മയും വരുന്നതുവരെ ഇൻകസ്റ്റ് നീട്ടിവയ്ക്കണമെന്ന മാത്യുസിന്റെ അപേക്ഷ അയാൾ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. മൃതശരീരം ചീയുന്നതിനുമുമ്പ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ വാദം. ഇൻകസ്റ്റിന് മാത്യുസിന്റെയും ഭാര്യയുടെയും പാലക്കാടുള്ള റോസിയുടെ കസിന്റെയും മൊഴിയാണ് ബന്ധുക്കളെന്ന നിലയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ഏഴിമട സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർ പോസ്റ്റ്മോർട്ടവും നടത്തി. മാത്യുസ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോക്ടറെ കണ്ടിരുന്നു. വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ശ്വാസം മുട്ടി മരിച്ച ലക്ഷണങ്ങളാണ് കണ്ടതെന്നായിരുന്നു ഡോക്ടറുടെ അഭിപ്രായം. പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനുശേഷം മൃതശരീരം പാലക്കാട്ടെ മെഡിക്കൽ കോളജ് ആശുപത്രിയിലെ ശീതീകരണിയിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

“കോളജ് അധികൃതർക്കും പൊലീസിനും ഡോക്ടർക്കും ഒക്കെ വല്ലാത്ത ധൃതിയായിരുന്നു അളിയാ. ചില കാര്യങ്ങൾ മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.” മാത്യുസ് പറഞ്ഞു.

ജോസഫ് അതിനകം സമനില കൈവരിച്ചിരുന്നു. റോസി അപ്പോഴും ഒരു ഷോക്കിലായിരുന്നു. അപ്പോൾതന്നെ ജോണിക്കുട്ടിയെ കാണണമെന്ന് നിർബന്ധംപിടിച്ച റോസിയെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ ജോസഫ് വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു. അന്നു രാത്രി അവർ ഹോട്ടൽ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥയിൽ താമസിച്ചു. രാവിലെ പാലക്കാട് മെഡിക്കൽ കോളജിലെ മോർച്ചറിയിൽ പോയി. അറ്റൻഡർ ജോണിന്റെ മൃതദേഹം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ചേംബറിന്റെ വാതിൽ തുറന്ന്, മൃതദേഹത്തിന്റെ റാക്ക് വെളിയിലേക്കു വലിച്ചു. അപ്പോഴും ജീവസ്സുറ്റ ആ പൊന്നുമോന്റെ ശരീരം കണ്ട് റോസിയുടെ ശരീരം തളർന്നു. ജോസഫിനും കരച്ചിലടക്കാനായില്ല.

“സർ, ജോസഫും റോസിയും പാലക്കാടുന്നിന്നും നേരെ പോയത് തിരുവനന്തപുരത്തേക്കായിരുന്നു. അവർക്ക് നെടുമ്പാശ്ശേരിയിൽനിന്നും എയർ ഇന്ത്യയുടെ തിരുവനന്തപുരം ഫ്ളൈറ്റു കിട്ടി. മൂന്നു മണിയോടെ അവർ പൊലീസ് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിലെത്തി സ്റ്റേറ്റ് പൊലീസ് ചീഫ് ഡി ജി പി തരകനെ കണ്ടു. ജോസഫിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവാണ് അദ്ദേഹം. പിന്നെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ടോപ് സ്പീഡിൽ. കേസ് ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിലേക്ക് ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്യാൻ പൊലീസ് ചീഫ് ഓർഡറിട്ടു.”

“പിന്നെ ശേഷം ചിന്തയും, ക്രൈംബ്രാഞ്ച് എഡിജിപി വിൽസൺ ജോസഫ് സുപ്രസിദ്ധ കുറ്റാന്വേഷകൻ ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് എസ് പി ഹരികുമാറിനെ

വിളിക്കുന്നു. അന്വേഷണം ഏൽപ്പിക്കുന്നു. എന്താ ശരിയല്ലേ?”

എസ് പി ഹരികുമാർ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടിരുന്ന പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണന്റെ സുപ്രസിദ്ധ കുറ്റാന്വേഷകൻ എന്ന പ്രയോഗം ഹരി ശരിക്കും ആസ്വദിച്ചു.

“പക്ഷേ, ബോസ്സ്, എഡിജിപി അന്വേഷണം എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചെങ്കിലും അങ്ങയോട് ആലോചിച്ചുവേണം അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ എന്ന് പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ ഏഴിമട പോയി സംഭവസ്ഥലം കണ്ടു; ചിലസാക്ഷികളെ ചോദ്യം ചെയ്തു.

“അപ്പോൾ സൂപ്പർ കോപ്പിന്റെ ഇന്വേഷൻ എന്താണ്? ഡെന്മാർക്കിൽ എന്തെങ്കിലും ചീഞ്ഞുനാറുന്നുണ്ടോ?”

“പറയാനായിട്ടില്ല ബോസ്. അങ്ങയുടെ സഹായവും നിർദ്ദേശവും കിട്ടിയാൽ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവിടെ ഏഴിമടയിലെ എല്ലാവരിൽനിന്നും ഒരുതരം റസിസ്റ്റൻസും നിസ്സഹകരണവുമാണ് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. സാക്ഷികളൊക്കെ ഒരേപോലെ മൊഴി നൽകുന്നു. ട്യൂട്ടേർഡ് വിറ്റ്നസ്സ്. സെക്യൂരിറ്റി ചീഫ് റിട്ടയേഡ് ഐ ജി മദൻലാൽ രണ്ടു മിനിറ്റുകൊണ്ട് എന്നെ യാത്രയാക്കി.

“യങ് മാൻ, ദാറ്റ് വാസ് ഏ കേസ് ഒഫ് ഡ്രൗണിങ്. ക്ലോസ് ദ ഫയൽ. ദ ബോയ് വാസ് സഫറിങ് ഫ്രം കൺജനിറ്റൽ ഹാർട്ട് ഡിസീസ്. ഹിസ് ഹാർട്ട് ഫെയിൽഡ് വൈൽ സിമ്മിങ്.”

“സർ, പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോക്ടറും ഇതുതന്നെ പറഞ്ഞു. ആ ദിവസം പൂളിന്റെ ചാർജ്ജുള്ള സെക്യൂരിറ്റിക്കാരനെയും കണ്ടു ചോദിച്ചു. അവന്റെ മൊഴിയും പൂളിൽ ആ സമയത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ പറയുന്നതും തമ്മിൽ വള്ളിപുള്ളി വ്യത്യാസമില്ല. അന്നു രാവിലെ ജോൺ ഉൾപ്പെടെ ആറു പേർ നീന്താൻ വന്നിട്ടുണ്ട്. പൂൾ രജിസ്റ്ററിൽ ജോൺ പേരെഴുതി ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇനി ജോണിന്റെ കയ്യക്ഷരവുമായി ഒത്തുനോക്കണം. ജോണിന്റെ പപ്പാ പറയുന്നത് കയ്യക്ഷരവും ഒപ്പും അവന്റേതല്ല എന്നാണ്.”

“ഹരി പൂൾ ഏരിയയിൽ സി സി ടി വി കാമറകൾ ഇല്ലായിരുന്നോ?”

“അതാണ് മിസ്റ്ററി. നാല് കാമറകൾ ഉണ്ട്. സെക്യൂരിറ്റി പറയുന്നത് അന്നേദിവസം രാവിലെ കാമറകൾ ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല എന്നാണ്. ഞാൻ ഡിജിറ്റൽ വീഡിയോ റിക്കോർഡർ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. സൈബർ സെല്ലുകാരെ ഏൽപ്പിക്കണം.”

“അവിടെ റാഗിങ് നടക്കുന്നുണ്ടോ? ഫ്രഷേഴ്സിനെ കണ്ടു ചോദിച്ചോ?” ഉണ്ണി ആരാഞ്ഞു.

“സർ, മൂന്നു നാലു കുട്ടികളെ കണ്ടു ചോദിച്ചു. ദെ ആർ ടൈറ്റ് ലിപ്പ്ഡ്. പേടിച്ചിട്ടാകണം അവരൊന്നും പറയുന്നില്ല. എന്റെ ടീമിലെ രണ്ടു പേർ ഏഴിമട ക്യാമ്പു ചെയ്യുന്നു. അവർ ഇന്നലെ എന്നെ വിളിച്ചിരുന്നു. അവർ അവിടത്തെ

സെക്യൂരിറ്റിയുടെ ക്ലോസ് സർവെയിലൻസിലാണ്. എവിടെ തിരിഞ്ഞാലും സെക്യൂരിറ്റിക്കാർ കൂടെയുണ്ട്. അവർ താമസിക്കുന്ന ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലെ മുറിയിൽ ഹിഡൻ മൈക്രോഫോണുകൾ ഉണ്ടെന്ന് സംശയം.”

“എന്താ ഹരി, ഒരു അക്കാദമിക് സ്ഥാപനത്തിൽ ക്ലോക്ക് ആൻഡ് ഡാഗർ ബിസിനസ്സ്?”

“സർ, ഞാൻ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ പട്ടേലിനെക്കുറിച്ച് ഒരന്വേഷണം നടത്തി. സിബിഐ യിലെ എന്റെ ബാച്ച് മേറ്റ് അഗർവാൾ കുറെ വിവരങ്ങൾ തന്നു. അതു കേട്ടാൽ ഞെട്ടും. പട്ടേൽ ഒരു വൻ ബിസിനസ്സ് ഫ്രാഡാണ്, ജർമ്മൻ ഇന്റർപോൾ തിരയുന്ന ആളാണ്. അയാളുടെ പേരിൽ ഇന്റർപോൾ ‘ബ്ലൂ നോട്ടീസ്’ ഇഷ്യൂ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.”

“ഹരി, എന്താണീ ബ്ലൂ നോട്ടീസ്?”

“അയാൾ പല കേസുകളിൽ ഇന്റർ പോൾ തിരയുന്ന ആളാണെന്നും അയാൾ ഏതു രാജ്യത്താണെങ്കിലും അയാളുടെ സർവ്വ വിവരങ്ങളും ഇന്റർപോളിനെ അറിയിക്കണമെന്നുമാണ്. എന്നാൽ അയാൾക്ക് കേന്ദ്രത്തിൽ നല്ല പിടിപാടാണ്. അയാളെ ആർക്കും തൊടാനാവില്ല.”

“ഏതായാലും അയാൾ ഇപ്പോൾ മാന്യനായിക്കാണും. അതല്ലേ വലിയ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നത്, ഹരി, തുടരൂ.”

“അവിടെ വച്ച് കസ്റ്റഡിൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ ഞാൻ സാക്ഷികളെ നോട്ടീസ് അയച്ച് പാലക്കാട് ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് യൂണിറ്റിൽ വരുത്തും.”

“ഹരി പ്രധാനമായ കാര്യം ചോദിക്കുവാൻ വിട്ടുപോയി. ജോണിന്റെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ കോപ്പി കിട്ടിയോ?”

“ഇത്ര ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇന്ന് ഞാൻ ഡോക്ടർക്ക് നോട്ടീസ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സർട്ടിഫിക്കറ്റുമായി ഹാജരാകുവാൻ. കിട്ടിയാലുടൻ ഇവിടെ എത്തിക്കാം.”

“സർ, ജോണിന്റെ പപ്പയ്ക്ക് സാറിനെ കണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു. അയാൾ വെളിയിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങയുടെ പെർമിഷനുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വിളിപ്പിക്കാം.”

“അതിനെന്താ ഹരി. അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചോളൂ. അപ്പോൾ നമുക്ക് ചായ കുടിക്കാം.” ഉണ്ണി അറ്റൻഡർ വാസുവിനെ വിളിച്ചു ചായയ്ക്കു പറഞ്ഞു.

മകന്റെ സിമ്മിൻ ആക്ടിവിറ്റീസിനെക്കുറിച്ച് ജോസഫ് പറഞ്ഞതിൽ വളരെ പ്രധാനമായ ചില വസ്തുതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോണി അവധിദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ നീന്താൻ പോവുകയുള്ളൂ. ഒരിക്കലും രാവിലെ നീന്താൻ പോവുകയില്ല. എട്ടു മണിക്ക് ക്ലാസ്സുള്ളപ്പോൾ അതു കട്ടുചെയ്ത് ഏഴര മണിക്ക് ഒരിക്കലും പോവുകയില്ല. നീന്തുമ്പോൾ ബർമുഡയും ടീഷർട്ടും ഇടാറില്ല. നീന്തൽ വേഷം കണിശമായും ധരിക്കും. കഴുത്തിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള വെന്തിങ്ങയും ജപമാലയും

ഉൗരി വച്ചിട്ടേ പൂളിൽ ഇറങ്ങുകയുള്ളൂ. അവന്റെ മൃതശരീരത്തിൽ അവ ഉണ്ടായിരുന്നു. ധരിച്ചിരുന്നത് ബർമുഡയും ടീഷർട്ടുമായിരുന്നു.

“ജോണിന്റെ മെഡിക്കൽ ചെക്കപ്പിൽ എന്തെങ്കിലും രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുവോ?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല സർ, ബോഡി ബിൽഡിങ്ങിൽ ആയിരുന്നു അവന്റെ താത്പര്യം. ആറടി ഉയരം, അറുപത്തി അഞ്ചു കിലോഗ്രാം തൂക്കം. നീന്തലിൽ എല്ലാ ഐറ്റങ്ങൾക്കും ഒന്നാം സ്ഥാനം, സ്കൂൾ ചാമ്പ്യൻ. സ്കൂൾ വാട്ടർ പോളോ ടീം ക്യാപ്റ്റൻ. എന്റെ കുട്ടി എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരുന്നു.”

ജോസഫിന്റെ വാക്കുകൾ ഇടറി, കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

“ഊട്ടിയിലെ സ്കൂളിൽ എല്ലാ വർഷവും മെഡിക്കൽ ചെക്കപ്പുണ്ട്. ഈ സി ജി ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻസും നടത്താറുണ്ട്. അതിലൊരു അബ്നോർമാലിറ്റിയും ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല.”

“പിന്നെങ്ങനെ ഈ കൺജനിറ്റൽ ഹാർട്ട് ഡിസീസ് തീയറി വന്നു?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“സർ, ഇവിടെ മെഡിക്കൽ പരിശോധന നടന്നപ്പോൾ അവന് നെഞ്ചുവേദന ഉണ്ടെന്ന് റസിഡന്റ് ഡോക്ടറോട് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്ത ഡോക്ടറാണ് അങ്ങനെ ഒരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത്.”

“നോക്കൂ മിസ്റ്റർ ജോസഫ്, അങ്ങയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മകന്റെ മരണത്തിൽ ഞാൻ വളരെയധികം വ്യസനിക്കുന്നു. സത്യം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ട എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും ഞങ്ങൾ നടത്തും.”

ഉണ്ണി ജോസഫിന്റെ കരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു.

“ഹരി, ഞാൻ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റു വായിച്ചു. സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ മുങ്ങിമരണത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. നമുക്ക് വീണ്ടും ഒരു ആട്ടോപ്സി നടത്തണം. ബോഡി ഇപ്പോഴും കോൾഡ് ചേംബറിൽ വച്ചിരിക്കുകയല്ലേ?”

“അതെ സർ. മിസ്റ്റർ ജോസഫ് അതിനുവേണ്ടിയാണ് ശരീരം അടക്കാതെ പാലക്കാട് മോർച്ചറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

“പാലക്കാട് എന്റെ ജൂറിസ്ഡിക്ഷനിൽ പെടുന്നില്ല. അവിടത്തെ ഫോറൻസിക് പ്രൊഫസ്സർ കുസുമകുമാരിയാണ്. എന്റെ കൊളീഗായിരുന്നു. അവരും ഞാനും ഒരു ടീമായി ആട്ടോപ്സി ചെയ്യാം. ഹരിഡി ജി പിയുടെ ഒരു ഓർഡർ വാങ്ങിക്കൂ.”

“നോ, പ്രൊഫ്. അദ്ദേഹത്തോട് പറയേണ്ട താമസം, ഓർഡർ വയർലസ്സിലൂടെ ലഭിക്കും.

രാവിലെ എട്ടു മണിയോടെ ഹരികുമാറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് ഇൻസ്പെക്ടർ റീ-പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനുള്ള ഇൻകസ്റ്റ നടത്തി. ജോസഫും കുറെ ബന്ധുക്കളും വന്നിരുന്നു. ഹരികുമാർ ഡി ജി പിയിലെ വിവരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനുള്ള റിക്വിസിഷൻ ലഭിച്ചയുടനേ പരിശോധന ആരംഭിച്ചു. ആട്ടോപ്സി ടേബിളിന്റെ വലതുഭാഗത്തുനിന്ന് കുസുമകുമാരി ഡിസക്റ്റു ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായി. ഉണ്ണി എതിർവശത്തു നിന്നു സഹായിച്ചു. ശവശരീരത്തിൽ ആദ്യത്തെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനായി കഴുത്തുമുതൽ അടിവയർവരെ മുറിച്ചത് തുന്നിക്കെട്ടിയിരുന്നു.

തലയിലെ തൊലി ചെവികൾ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ മുറിച്ചത് തുന്നിക്കെട്ടിയിരുന്നു. ഉണ്ണി ആ തുന്നിക്കെട്ടൽ വേർപെടുത്തി. തലയോടിന്റെ മൂടി അറുത്തു മാറ്റിയിരുന്നില്ല. തലയിലെ തൊലിക്കകവും തലയോടും പരിശോധിച്ചു. തലയുടെ പുറകിൽ ഒരു കൈപ്പത്തിയുടെ വീതിയിൽ കരുവാളിപ്പ്. തലയിലെ തൊലിയിൽ രക്തം കട്ടപിടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷണം.

മുതുകിൽ ഇടതും വലതും വശങ്ങളിൽ കുറുകെയായി രണ്ട് കരുവാളിപ്പുകൾ. അവ മുറിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ പേശികളിൽ രക്തം കട്ട പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ വേറെ ക്ഷതങ്ങളൊന്നും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“കുസുമം, ഈ കരുവാളിപ്പുകൾ ബ്ലണ്ട് ഇമ്പാക്റ്റിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. രണ്ടിന്റെയും ആകൃതിയും ഒന്നുതന്നെ. വാട്ട് ഡു യു തിങ്ക്?”

“യെസ് സാർ, സംശയമില്ല.”

രണ്ടു കരുവാളിപ്പുകളുടെയും അളവുകൾ എടുത്തു. ഒപ്പം ക്ലോസപ്പ് ഫോട്ടോഗ്രാഫുകളും.

ആട്ടോപ്സി മുഴുവനായി പൊലീസ് ഫോട്ടോഗ്രാഫർ വീഡിയോഗ്രാഫി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മോർച്ചരിക്കു വെളിയിൽ നിന്നിരുന്ന ഹരിയെ ഉണ്ണി വിളിപ്പിച്ച് ജോണിന്റെ തലയിലും മുതുകിലും കാണപ്പെട്ട കരുവാളിപ്പുകൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. തലയോടിൽ ഫ്രാക്ചറൊന്നും കണ്ടില്ല.

“നമുക്ക് ബ്രെയിൻ ആദ്യം പരിശോധിക്കാം.” ഉണ്ണി നിർദ്ദേശിച്ചു.

ഇലക്ട്രിക് വാളുകൊണ്ട് തലയോടിന്റെ മൂടി വർത്തുളാകൃതിയിൽ അറുത്തുമാറ്റി. തലച്ചോറിനെ മൂടിയിരിക്കുന്ന ഡ്യൂറ എന്ന ആദ്യത്തെ ആവരണത്തിൽ രക്തം കെട്ടിയിട്ടില്ല. അതിനു താഴെയുള്ള ആവരണത്തിനടിയിൽ രക്തത്തിന്റെ നേർത്ത പടലമുണ്ട്.

“ഏ തിൻ ഫിലിം ഒഫ് സബ് അരക്കനോയിഡ് ബ്ലീഡിങ്.” ഉണ്ണി പറഞ്ഞു. കുസുമത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസ്സർ ഫൈൻഡിങ്സ് കുറിച്ചെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആവരണങ്ങൾ മുറിച്ചുമാറ്റി തലച്ചോറിനെ വെളിയിലെടുത്തു. ഡിസക്ഷൻ ബോർഡിൽ വച്ച് ഉണ്ണി തലച്ചോറിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും സശ്രദ്ധം പരിശോധിച്ചു. ഒരു ഭാഗത്തും രക്തസ്രാവമോ ക്ഷതമോ കണ്ടില്ല.

“നമുക്ക് തലച്ചോറിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധനയ്ക്കായി കുറെ കഷണങ്ങൾ ശേഖരിക്കാം.”

ഡോ. കുസുമം നൽകിയ ഫോർമാലിൻ ലായനി നിറച്ച കുപ്പികളിൽ ഉണ്ണി മുറിച്ചെടുത്ത തലച്ചോറിന്റെ ചെറിയ കഷണങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു. അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസ്സർ ലേബലുകൾ പതിച്ചു. കുസുമവും ഉണ്ണിയും ചേർന്ന് ആദ്യത്തെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനായി കഴുത്തുമുതൽ നാഭിവരെ മുറിച്ചിട്ട് തയ്ച്ചിരുന്ന നൂൽ മുറിച്ചു. നെഞ്ചിന്റെയും വയറ്റിന്റെയും അറകൾ തുറന്നു. അകത്തെ അവയവങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിരുന്നില്ല. ഉണ്ണി ഞെട്ടിപ്പോയി. ഹരിയെ വിളിച്ചു കാണിച്ചു.

“ഇത് അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമാണ്.” ഹരിക്ക് വല്ലാതെ ദേഷ്യം വന്നു.

“ഞാൻ ആ ഡോക്ടർക്കെതിരായി കൂട്ട്രിമമായി തെളിവ് ഉണ്ടാക്കിയതിനും വ്യാജരേഖകൾ ചമച്ചതിനും ഒക്കെ കേസെടുക്കും. ഐ വിൽ സീ ടു ഇറ്റ് ദാറ്റ് ഹി ഇസ് കൺവിക്ടഡ്.”

ഹരി ഫോട്ടോഗ്രാഫറെക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങൾ എടുപ്പിച്ചു.

“ഇത് ഒരു കണക്കിന് നന്നായി. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഫുൾ ആട്ടോപ്സി ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചല്ലോ.” ഉണ്ണിയുടെ ആത്മഗതം.

ഡോ. കുസുമകുമാരി ആന്തരികാവയങ്ങൾ ഓരോന്നായി മുറിച്ചെടുത്ത് ഡിസെക്ഷൻ ടേബിളിൽ വച്ചു. ഉണ്ണി ആദ്യം അഡ്രിനൽ ഗ്രന്ഥികൾ ഡിസെക്റ്റ് ചെയ്തെടുത്തു പരിശോധിച്ചു. വലതുഗ്രന്ഥി മുറിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ നേരിയ തോതിൽ രക്തസ്രാവം കണ്ടു. ശ്വാസക്കുഴലുകളിൽ പതയുള്ള ദ്രവം ഉണ്ടായിരുന്നു. മണലോ മറ്റു ഖരവസ്തുക്കളോ ഇല്ലായിരുന്നു. നീന്തൽക്കുളത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ മാലിന്യങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ എന്ന് ഉണ്ണി ഓർത്തു. ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചു മാത്രം വെള്ളമേ കയറിയിരുന്നുള്ളൂ.

വലതുവശത്തെ വൃക്കയിലുമുണ്ടായിരുന്നു ഒരു ചെറിയ കരുവാളിപ്പ്. അത് മുതുകിലെ കരുവാളിപ്പിനു നേരേ താഴെയായിരുന്നു. മുതുകിലേറ്റ ക്ഷതം വൃക്കയെയും ബാധിച്ചതാകണം. ഉണ്ണി വൃക്കയിൽ നിന്നും ശ്വാസകോശങ്ങളിൽനിന്നും അഡ്രിനൽ ഗ്രന്ഥിയിൽനിന്നും മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധനയ്ക്കായി കഷണങ്ങൾ മുറിച്ചെടുത്തു.

“രാസപരിശോധനയ്ക്ക് വിസറയും രക്തവും എടുക്കണ്ടേ സർ?” കുസുമത്തിന്റെ സംശയം.

“തീർച്ചയായും വേണം. ഡ്രഗ്സും ആൽക്കഹോളും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കണ്ടേ? ചിലപ്പോൾ റാഗിങ്ങിന്റെ ഭാഗമായി കുട്ടിയെ ബലം പ്രയോഗിച്ച് അവ നൽകിയിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. പിന്നെ വേഗം അനാലിസിസ്സ് നടത്താൻ ഞാൻ എന്റെ പെണ്ണുവീള്ളയോടു പറയുകയും ചെയ്യാം.” ഉണ്ണിയുടെ മറുപടി കേട്ട് കുസുമം ചിരിച്ചു.

“കുസുമം, നെഞ്ചെല്ലിൽനിന്നും കുറച്ചു ബോൺ മാറോ കൂടി എടുക്കണം. ഡയാറ്റം പരിശോധനയ്ക്ക് മറൈൻ ബയോളജി വകുപ്പിൽ അയയ്ക്കണം.”

വെള്ളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഡയാറ്റം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഏക കോശജീവികൾ മുങ്ങിമരിക്കുന്ന ആളിന്റെ ശ്വാസകോശത്തിൽ കയറി, രക്തത്തിൽ കലർന്ന് മജ്ജ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആന്തരികാവയവങ്ങളിൽ എത്തും. വെള്ളത്തിൽ കാണുന്ന ഡയാറ്റങ്ങളുടെ അതേതരം ഡയാറ്റങ്ങൾ മജ്ജയിലുണ്ടെങ്കിൽ മരണം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയാണെന്ന് തീരുമാനിക്കാം.

ആട്ടോപ്സി പരിശോധന കഴിഞ്ഞു. ഉണ്ണിയും കുസുമകുമാരിയും ഏപ്രണും ഗ്ലൗസുമൊക്കെ മാറ്റി കൈ കഴുകി മെഡിക്കൽ ഓഫീസർമാരുടെ മുറിയിൽ വന്നു. ഹരിയെയും വിളിച്ചു. ഡോ. കുസുമത്തിന്റെ അറ്റൻഡർ ഫ്ളാസ്കിൽ ചായ കൊണ്ടുവന്നു, കൂടെ ചൂടു പഴംപൊരിയും. കുസുമം ചായ കപ്പുകളിൽ പകർന്ന് എല്ലാവർക്കും നൽകി.

“സർ, ഈ ഫോറൻസിക്യൂകാർക്ക് മോർച്ചറിയിൽ വച്ച് ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ ഒട്ടും മടിയില്ലാത്തതിന്റെ കാരണമെന്താണ്?”

“ഇവിടെ ജോലിക്കു ചേരുന്നതുമുതലുള്ള ശീലമാണ്.” കുസുമമാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്.

“നല്ല പഴംപൊരിയാണ്, എസ് പി അദ്ദേഹം ഒന്നു കഴിച്ചുനോക്കൂ.”

“ഹരി, നമ്മുടെ സംശയങ്ങൾ അസ്ഥാനത്തല്ല. എന്നാൽ അഭിപ്രായം പറയാറായിട്ടില്ല. എനിക്ക് ആന്തരികാവയവങ്ങളുടെ പ്രത്യേകിച്ച് തലച്ചോറിന്റെ മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധന നടത്തണം. സ്റ്റൈഡുകൾ പത്തോളജിയുടെ കുലപതി പ്രൊഫസ്സർ ശിവരാമൻ നായർ സാറിനെക്കൂടി കാണിക്കണം. കുസുമം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ ഡ്രാഫ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി എനിക്ക് മെയിൽ ചെയ്താൽ മതി. ഞാൻ കറക്ട് ചെയ്ത് അയച്ചുതരാം.

“മരണകാരണം എന്തു നൽകണം സർ?”

“ലബോറട്ടറി പരിശോധനകളുടെ ഫലം ലഭിക്കുന്നതുവരെ പെൻഡിങ്ങിൽ വയ്ക്കാം. റിസർവ്ഡ് പെൻഡിങ് ദ റിപ്പോർട്ട് ഒഫ് ലബോറട്ടറി എക്സാമിനേഷൻ. ടിഷ്യൂസ് ഞാൻ കൊണ്ടുപോകാം. എന്റെ ലാബിൽ പ്രോസസ്സ് ചെയ്യാം. അപ്പോൾ, താങ്ക് യൂ കുസുമം ഫോർ ആൾ ദ ഹെൽപ്പ്.”

“ഐ ഷുഡ് താങ്ക് യൂ സർ,” കുസുമം തന്റെ പ്രൊഫസ്സറെ ഏറെ ബഹുമാനത്തോടെ തൊഴുതു.

ഹരിയും ഡോ. കുസുമത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞു.

ഹരിയും ഉണ്ണിയും മോർച്ചറിനു വെളിയിലിറങ്ങിയപ്പോൾ ജോസഫ് അടുത്തേക്കു വന്നു.

“മിസ്റ്റർ ജോസഫ്, കുറച്ചു ലബോറട്ടറി പരിശോധനകൾക്കുടിനടത്തുവാനുണ്ട്. ഏതായാലും ഞങ്ങൾ സത്യം കണ്ടുപിടിക്കും. ധൈര്യമായിരിക്കൂ.” ഉണ്ണി ജോസഫിനോടു യാത്ര പറഞ്ഞു.

“ഹരി, നമ്മുടെ സംശയങ്ങൾ അസ്ഥാനത്തല്ല. പക്ഷേ, ലബോറട്ടറി പരിശോധനകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടേ തീർച്ച പറയാനാകൂ. എന്നാൽ ഇതൊരു കൊലപാതകമാണെന്നുതന്നെ കരുതി ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ തുടരൂ. ഒഹാ, പിന്നൊരു കാര്യം. ഇതുവരെ എന്നെ ഒരു കാര്യത്തിനും വിളിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഡോക്ടർ എന്നെ വിളിച്ച് ഈ കേസ്സിന്റെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചു.”

“പട്ടേലിന്റെ സെക്യൂരിറ്റി ചീഫ് ഐ ജി എന്നെയും വിളിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇതിനു പുറകെയാണ്.”

“ടേക് കെയർ ഹരി, സീ യു, ബൈ.”

പ്രൊഫസ്സർ ശിവരാമൻ നായർ മൈക്രോസ്കോപ്പിലെ സ്റ്റൈഡ് സശ്രദ്ധം പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മെഡിക്കൽ കോളജിൽ ഉണ്ണിയുടെ പത്തോളം അധ്യാപകനായിരുന്നു. കുറച്ചുനാൾ അദ്ദേഹം ഫോറൻസിക് മെഡിസിനും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനാലാവാം മെഡിക്കോലീഗൽ കേസ്സുകളിലെ ആട്ടോപ്സി വിവരങ്ങൾ അപഗ്രഥിക്കുന്നതിൽ വലിയ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നത്. ഉണ്ണി എല്ലായ്പ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ തേടുകയായിരുന്നു.

“ഉണ്ണീ, ബ്രെയിനിലെ ഈ ഏരിയ നോക്കൂ. തലച്ചോറിലെ നിരവധി കോശങ്ങൾ നിർജ്ജീവമായിരിക്കുന്നു. ആ കോശങ്ങൾക്കു ചുറ്റും കാണുന്ന കോശങ്ങളെ സ്കാവഞ്ചർ കോശങ്ങൾ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇത് സെറിബ്രൽ കൺക്ഷൻ ഉണ്ടായി എന്നതിന്റെ തെളിവാണ്. സാധാരണയായി തലച്ചോറിന് ഒരു ചെറിയ ആഘാതം ഉണ്ടായാൽ. സ്ഥിരമായ കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആഘാതമേറ്റയാളിന്റെ ബോധം നഷ്ടപ്പെടുമെങ്കിലും കുറച്ചു നേരത്തിനു ശേഷം ബോധവാനാകും. അതുകൂടാതെ തലച്ചോറിൽ നീർക്കോപത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്.” പ്രൊഫസ്സർ അതുപോലെ കരുവാളിപ്പുകൾ കാണപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ പേശികളുടെ നാരുകളുടെ ഇടയിലേക്ക് രക്തം പടർന്ന ലക്ഷണങ്ങളും വൃക്കയ്ക്കേറ്റ ക്ഷതവും ഉണ്ണിക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“ഉണ്ണീ, ഈ ക്ഷതങ്ങൾ ആ കുട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ സംഭവിച്ചതാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ തലച്ചോറിലെ കോശങ്ങളുടെ പഠനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, തലയ്ക്ക് ക്ഷതമേറ്റതിനുശേഷം ആ കുട്ടി കുറഞ്ഞത് ആറു മണിക്കൂറെങ്കിലും അബോധാവസ്ഥയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ്.”

പ്രൊഫസ്സർ തുടർന്നു: “അയാൾ മുങ്ങിമരിച്ചതാണെങ്കിൽ അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്ന അയാളെ കൂളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടതായിരിക്കണം. പാവം കുട്ടി!”

“സർ, ആറു മണിക്കൂറെങ്കിലും ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?”

“ഉണ്ണീ, തലച്ചോറിലെ നശിച്ചുപോയ ന്യൂറോണുകൾക്കു ചുറ്റും സ്കാവഞ്ചർ കോശങ്ങൾ ഉണ്ടായതു കണ്ടില്ലേ? ആ പ്രതിഭാസത്തിന് സാറ്റലോസിസ് എന്നാണ് പേര്. അതുണ്ടാകുവാൻ 6-8 മണിക്കൂർ വേണം.”

“ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി സർ.”

ഉണ്ണി സാറിന് നന്ദി പറഞ്ഞ് ലാബിനു പുറത്തിറങ്ങി. റിട്ടയർ ചെയ്തതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പ്രശസ്തമായ ഒരു ഡയഗ്നോസ്റ്റിക് ലബോറട്ടറിയുടെ ഡയറക്ടറായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. കേരളത്തിലെ എല്ലാ പത്തോളജിസ്റ്റുകളും രണ്ടാമതൊരു അഭിപ്രായം തേടുന്നതിന് സമീപിക്കുന്നത് ശിവരാമൻ നായർ സാറിനെയാണ്.

ലാബിനു വെളിയിലിറങ്ങിയിട്ട് ഉണ്ണി ഹരിയെ ഫോൺ ചെയ്തു.

“ഹരി ഇപ്പോൾ എവിടെയുണ്ട്?”

“ഞാൻ പാലക്കാടാണ്, എന്താണ് സർ?”

“ഞാൻ ശിവരാമൻ നായർ സാറിനെ കണ്ടു. സ്നൈഡുകൾ ചർച്ച ചെയ്തു. നമുക്ക് ഒന്നു കൂടിയാലോ? ഹരിക്ക് കുസുമത്തിനെക്കൂടി കൂട്ടാമോ? ഞാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞേക്കാം. സോ, വീ വിൽ ഗാതർ ഇൻ മൈ ഓഫീസ് ഇൻ ദ ആഫ്ടർനൂൺ. ബൈ ഫോർ നൗ.”

“അപ്പോൾ ജോൺ മരിച്ചത് വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ശ്വാസംമുട്ടിയാണ്. ഡെത്ത് വാസ് ഡ്യു റ്റു ഡ്രൗണിങ്, ഇനി മാനർ ഒഫ് ഡെത്ത്. സൂയിസൈഡ്? ആക്സിഡന്റ്? ഹോമിസൈഡ്? അപകടവും ആത്മഹത്യയും ഒഴിവാക്കാം. പിന്നെ പോസിബിലിറ്റി ഒന്നേയുള്ളൂ. കൊലപാതകം. ഉണ്ണിയുടെ തലയിലെ ക്ഷതവും തലച്ചോറിലെ കോശങ്ങളുടെ പഠനവും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് തലയ്ക്കടിയേറ്റ് അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്ന ജോണിനെ അവർ മരിച്ചെന്നു കരുതി പൂളിൽ കൊണ്ടിട്ടതാകണം. കുസുമം എന്തു പറയുന്നു?”

ഉണ്ണിയുടെ സമ്മിങ് അപ്പ് ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, ഡോ. കുസുമകുമാരിയും ഹരികുമാറും.

“യെസ് സർ. ഞാൻ മുതുകിലെ കരുവാളിപ്പുകളുടെ കളർ ഫോട്ടോകൾ ആക്ചൽ സൈസിൽ എൻലാർജ് ചെയ്തു സർ. അളവുകൾ ഒരു ക്രിക്കറ്റ് ബാറ്റിന്റെ ഫേസ് സർഫ്സിനു തുല്യമാണ്. ഒരു ഇൻഡ്യഷൻ മാത്രമാണ്.” കുസുമം മടിച്ചാണ് അതു പറഞ്ഞതെങ്കിലും ഉണ്ണി കുസുമത്തിനെ അഭിനന്ദിച്ചു.

“വെരി ഗുഡ് കുസുമം, വെൽ ഡൺ.”

“സർ ലാബ് റിസൽട്ടുകൾ കിട്ടി. വിസറയിലും രക്തത്തിലും വിഷമൊന്നുമില്ല. ഡയാറ്റം പരിശോധന പോസിറ്റീവാണ്. കൂളത്തിലെ വെള്ളത്തിലെ ഡയാറ്റവും മജ്ജയിലെ ഡയാറ്റവും ഒരേ തരമാണ്. സോ ഡ്രൗണിങ് ഹൗസ് കൺഫേമ്ഡ്.”

“ഹരി, ഇതൊക്കെയാണ് ഞങ്ങളുടെ സംഭാവന.” ഉണ്ണി ഹരിയെ നോക്കി.

“സർ, ആദ്യമായി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു രണ്ടു പേർക്കും നന്ദിപറയട്ടെ. ഈ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ സഹായം വളരെ വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഞാൻ പൂൾ രജിസ്റ്റർ ഹാൻഡ്‌റൈറ്റിങ് എക്സ്പെർട്ടിനെക്കൊണ്ടു പരിശോധിപ്പിച്ചു. കയ്യക്ഷരവും ഒപ്പും ജോണിന്റേതല്ല എന്നു മാത്രമല്ല അന്നു രാവിലെയുള്ള എല്ലാ എൻട്രികളും എഴുതിയിരിക്കുന്നതും ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതും ജഗൻ റോയി എന്ന രണ്ടാം വർഷക്കാരനാണ്. ആദ്യത്തെ ദിവസം റാഗിങ്ങിനു വന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവനുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മാത്യൂസ് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിറ്റേന്നു രാവിലെ മാത്യൂസ് പേടിച്ച് വീട്ടിൽ പോയി. അന്ന് രാത്രി നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്യൂസിന് ഒന്നുമറിയില്ല. സെറിബ്രൽ കൺകഷനെക്കുറിച്ച് സാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് പ്രതികൾ ആരൊക്കെയായിരിക്കാമെന്ന് മനസ്സിലായി. പൂൾ രജിസ്റ്ററിൽ പേരുള്ള ആറു പേർ.”

“പോസ്റ്റിബിൾ ഹരി, രണ്ടാം ദിവസവും റാഗിങ് വളരെ ക്രൂരമായി തുടർന്നപ്പോൾ ജോൺ റിയാക്ട് ചെയ്തുകാണും. ജോണിന് നല്ല തടിമിടുന്നുണ്ടല്ലോ.”

“സർ, ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിട്ടു. പൂൾ രജിസ്റ്റർ പൂരിപ്പിച്ച വിദ്വാൻ ജഗൻ റോയിക്ക് ഇടതുവശത്ത് ഒരു ബ്ലാക്ക് ഐ ഉണ്ട്. ഒരു ഇടി തലയ്ക്കേറ്റാൽ മാത്രമല്ലേ അതുണ്ടാവുകയുള്ളൂ?”

“അതെ ഹരി. ബോക്സിങ്ങിൽ എതിരാളിക്ക് തലയിൽ ഇടിയേറ്റാൽ ചെറിയ രക്തക്കുഴലുകൾ പൊട്ടി കണ്ണിനു ചുറ്റും രക്തം കെട്ടും. ഹരി എന്നാണ് അതു കണ്ടത്? അതിന്റെ നിറം ശ്രദ്ധിച്ചോ?”

“ഇല്ല സർ. അവനെ ഒരു മെഡിക്കൽ പരിശോധനയ്ക്ക് പാലക്കാട് ഫോറൻസിക് മെഡിസിനിൽ അയയ്ക്കാം.

“ജോണിനോട് കൈകൊണ്ട് നേരിടാൻ പ്രയാസമായി വന്നപ്പോൾ ബ്ലണ്ട് വെപ്പൺ, മിക്കവാറും ക്രിക്കറ്റ് ബാറ്റ് വച്ച് തലയ്ക്കും മുതുകിലും അടിച്ചുകാണും. ബോധരഹിതനായ ജോണിനെ അവർ മുറിയിൽ തന്നെ കിടത്തി. മരിച്ചുവെന്നു കരുതി, വെളുപ്പിന് പൂളിൽ കൊണ്ടിട്ടു കാണും.” ഉണ്ണി പറഞ്ഞു നിർത്തി.

“സർ, എനിക്ക് ഇനിയാണ് ജോലി. ഞാൻ ഉടനെ ഏഴിമടയ്ക്കു പോകുന്നു. ഫർതർ ഡെവലപ്മെന്റ്സ് ഞാൻ അറിയിക്കാം.”

ഹരി രണ്ടു പേരെയും അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് യാത്ര പറഞ്ഞു.

“സർ, എനിക്ക് ആട്ടോപ്സി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഫൈനൽ ഒപ്പിനിയൻ തയ്യാറാക്കണം.”

“ഡിയർ കുസുമം, അതൊക്കെ ഊണു കഴിച്ചിട്ടാകാം.”

ഹരി വൈകുന്നേരം ഏഴിമടയിലെത്തി. സൈബർ സെല്ലിൽനിന്നും ഇൻസ്പെക്ടർ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സിസിടിവി സിസ്റ്റത്തിലെ ഡിജിറ്റൽ വീഡിയോ റിക്കോർഡറിൽ സംഭവം നടന്ന ദിവസം രാവിലെ അഞ്ചുമണിമുതൽ വിഷ്വൽസ് ഒന്നും റിക്കോർഡ് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അതിന്റെ കാരണം ക്യാമറകളുടെയും വീഡിയോ റിക്കോർഡറിന്റെയും കണക്ഷൻ കട്ടു ചെയ്തതുകൊണ്ടാണെന്നും. ഇൻസ്പെക്ടർ ഹരിയെ അറിയിച്ചു. ഇൻസ്പെക്ടറോട് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഫയൽ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു.

രാവിലെ പൂളിലുണ്ടായിരുന്ന ആറു വിദ്യാർത്ഥികളെയും പ്രിൻസിപ്പലിനു നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ട് കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തിട്ട് അവരെയും കൊണ്ട് മലമ്പുഴ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ പോയി. അതിനു മുൻപായി അവരുടെ മുറികൾ വാർഡന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പരിശോധിച്ചു. ക്രിക്കറ്റ് ബാറ്റുകളും ഹോക്കി സ്റ്റിക്കുകളും മാത്രമല്ല കഞ്ചാവിന്റെ പൊതികളും, മദ്യക്കുപ്പികളും ഹരിക്കു ലഭിച്ചു. അതെല്ലാം പ്രത്യേകം ലേബൽ ചെയ്തു പാക്കു ചെയ്യുക എന്നത് ശ്രമകരമായ ജോലിയായിരുന്നു. ഏഴിമട കാമ്പസ്സിനകത്ത് ആരെയും പ്രവേശിപ്പിക്കാത്തതിനാൽ ഹരിയുടെ ഓപ്പറേഷൻ സുഗമമായി നടന്നു. ഇടയ്ക്ക് സെക്യൂരിറ്റി ഐ ജി വിളിച്ചെങ്കിലും ഹരി ഫോൺ അറ്റൻഡു ചെയ്തില്ല.

ആറു പേരെയും ഹരിയും ടീംഗങ്ങളും പ്രത്യേകം ചോദ്യം ചെയ്തു. ക്രിക്കറ്റ് ബാറ്റുണ്ടായിരുന്നത് ജഗൻ റോയിക്കും കർണ്ണാടകക്കാരൻ രാജാ ഗൗഡ എന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. രാജാഗൗഡയ്ക്ക് ഹരി ഒരു വാഗ്ദാനം നൽകി മുഴുവൻ സത്യവും പറഞ്ഞാൽ അവനെ മാപ്പുസാക്ഷിയാക്കാമെന്ന്. അവൻ അതു സമ്മതിച്ചു. അവന്റെ വളരെ നീണ്ട കുറ്റസമ്മതത്തിൽ നടന്ന സകല കാര്യങ്ങളും വിശദമായി വിവരിച്ചിരുന്നു. ഹരി ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു.

“ഹരി, എക്സലന്റ് ഡിറ്റക്ഷൻ, ഹാർട്ടി കൺഗ്രാച്ചുലേഷൻസ്.”

“സർ, ഇതിന്റെ മുഴുവൻ ക്രെഡിറ്റും അങ്ങക്കുള്ളതാണ്. നന്ദി, വളരെ നന്ദി. ഞാൻ എന്റെ എഡിജിപിയെയും. സ്റ്റേറ്റ് പൊലീസ് ചീഫിനെയും വിളിക്കട്ടെ. ഞാൻ അങ്ങയെ നാളെ വന്നു കാണാം. ഗുഡ് ബൈ ഫോർ നൗ.”

5. മൃത്യു

റാണിസിറ്റി എന്നാണ് ആ മലയോരഗ്രാമത്തിന്റെ പേരെങ്കിലും ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ പകിട്ടും പത്രാസുമൊന്നും ലേശംപോലും തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാട്ടുപ്രദേശം. റാണാക്കാട് പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ അതിർത്തിയിൽ പെട്ട റാണിസിറ്റിയിലെ താമസക്കാർ പട്ടയം കിട്ടിയവരും കിട്ടാത്തവരുമായ ഏതാണ്ട് ഇരുന്നൂറോളം കർഷകത്തൊഴിലാളി കുടുംബങ്ങളാണ്. സിറ്റിയുടെ ഹൃദയഭാഗത്തിൽ രണ്ട് മാടക്കടകൾ, ഒരു പലവൃണ്ജനക്കട, റേഷൻകട മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഏറ്റവും കൂടുതൽ കച്ചവടം നടക്കുന്നത് മാത്യു പൂക്കാടൻ മുതലാളിയുടെ ചാരായഷോപ്പിലാണ്. അടുത്ത പട്ടണമായ റാണാക്കാട് ഒരു ചെറിയ പട്ടണമാണ്. അവിടെയാണ് പൊലീസ് സ്റ്റേഷനും വില്ലേജ് ഓഫീസും സ്കൂളും പോസ്റ്റ് ഓഫീസും ഒക്കെയുള്ളത്. റാണിസിറ്റിയിലെ പുരുഷന്മാർക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം പൂക്കാടൻ ഷോപ്പിൽ കിട്ടും. അവർക്ക് റാണാക്കാട് പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവിടത്തെ ചാരായഷോപ്പും പൂക്കാടന്റെതാണ്. രണ്ടിടത്തുനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വീര്യം ഒരേതരം.

റാണിസിറ്റിയിലെ ഒരു ശരാശരി കർഷകന്റെ സായത്തനങ്ങൾ റാണിസിറ്റിയിലെ ചാരായഷോപ്പിലാണ്. അവിടെനിന്നും നൂറോ നൂറ്റമ്പതോ മില്ലി ചാരായവും അല്പം ഭക്ഷണമോ ടച്ചിങ്സോ അകത്താക്കിയതിനു ശേഷം സിറ്റിയുടെ അന്തിച്ചന്തയിലേക്കിറങ്ങും. അവിടെനിന്നും അത്യാവശ്യം പച്ചക്കറികൾ, മീൻ, മാട്ടിറച്ചി എന്നിവ വാങ്ങും. മാടക്കടയിൽനിന്നും ബീഡി, മുറുക്കാൻ എന്നിവയും. പലവൃണ്ജനക്കടയിൽ നിന്നും ഉള്ളി, മുളക് ഇത്യാദി വകകളും വാങ്ങി നേരം ഇരുട്ടുന്നതിനു മുമ്പേ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങും. അന്തിച്ചന്തയുടെ പരിസരത്തു നടക്കുന്ന ചീട്ടുകളിയിലും ചിലർ പങ്കെടുക്കും. ബീറ്റു പൊലീസുകാർ വരുന്ന ദിവസമാണെങ്കിൽ തല്ലുകിട്ടാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല പണവും ചീട്ടുകളും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

റാണാക്കാട് പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ ക്രൈം റെക്കർഡ്സ് പരിശോധിച്ചാൽ റാണിസിറ്റിയിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും ഗുരുതരമായവ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ അവിടെ സ്ഥിരമായി പരസ്പരം വഴക്കുകൂടുന്ന രണ്ടു പേരുണ്ട്. അവരാച്ചനും ചാക്കോയും. ഇരുവരുടെയും ഭാര്യമാരും കുട്ടികളും തമ്മിൽ യാതൊരു അലോഹ്യവുമില്ലാതെയാണ് കഴിയുന്നത്.

ചാക്കോയും അവരാച്ചനും അയൽക്കാരാണ്. അവരുടെ അതിരിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു ഭീമാകാരമായ ആഞ്ഞിലിമരത്തെ ചൊല്ലിയാണ് വഴക്കുകൂടുന്നത്. ഓരോരുത്തരും മരം തന്റെ അതിരിനുള്ളിലാണെന്ന് വാദിക്കും. ഒത്ത തടിയുള്ള

ആഞ്ഞിലിക്ക് ലക്ഷങ്ങൾ വിലമതിക്കും. അതാണ് മരം സ്വന്തമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ പിന്നിൽ. ഒരിക്കൽ പഞ്ചായത്തുകാർ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിനു ശ്രമിച്ചതാണ്. മരം മുറിച്ചുവിറ്റ് കിട്ടുന്ന പണം തുല്യമായി വിഭജിച്ചെടുക്കുക എന്ന നിർദ്ദേശം രണ്ടു കുട്ടരും നിരസിച്ചു.

റാണാക്കാട് വില്ലേജ് ഓഫീസിലെ പട്ടയത്തിൽ അതിരുകൾ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അടുത്ത റീ സർവ്വെയിൽ ശരിയാക്കാമെന്നാണ് റവന്യൂ അധികൃതരുടെ നിലപാട്. ഒരു വർഷത്തിനുമുൻപ് റാണിസിറ്റി ചന്തയിൽ വച്ച് ഇരുവരും വഴക്കു കൂടി. വഴക്കുമുത്ത് കയ്യാങ്കളിയിലായി. പൊലീസ് രണ്ടുപേരെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ലോക്കപ്പിൽ ഒരു ദിവസം ഇട്ടിരുന്നു. പിന്നെ പഞ്ചായത്തുപ്രസിഡന്റ് ഇടപെട്ട്, ഇനി വഴക്കു കൂടുകയില്ല എന്ന് എഴുതി വയ്പിച്ചിട്ടാണ് വിട്ടയച്ചത്.

പിന്നീട് ശത്രുത കൂടിയതേ ഉള്ളൂ. കുടിച്ച ചാരായത്തിന്റെ അളവു കൂടിയാൽ അന്ന് അവരവരുടെ വീട്ടുമുറ്റങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിനിന്ന് അന്യോന്യം ചീത്ത വിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. പിന്നീട് ഭാര്യമാർ രണ്ടുപേരെയും വല്ല വിധവും പിടിച്ചുവലിച്ച് വീടിനുള്ളിൽ കൊണ്ടുപോകും.

അവരാച്ചന്റെ ഭാര്യയ്ക്കാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിഷമം. അവർക്ക് പ്രായമായി വരുന്ന രണ്ടു പെൺമക്കളാണ്. അവരുടെ മുൻപിൽ വച്ചും ഉച്ചത്തിൽ തെറിവിളിക്കുവാൻ അവരാനു മടിയൊന്നുമില്ല. രാവിലെ ഉണർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അവരാൻ പുതിയൊരു മനുഷ്യനാണ്.

“എടീ റോസമ്മേ,” അടുക്കളയിലായിരുന്ന റോസമ്മ വിളികേട്ടില്ല. അവരാൻ വീണ്ടും ഉറക്കെ വിളിച്ചു. മറുപടിയില്ല. അവൾ പിണക്കമാണ്. അവരാച്ചൻ അടുക്കളയിലേക്കു ചെന്നു.

“എടീ, ഇന്നലെ അല്പം കുടിപ്പോയി. നീ ക്ഷമീർ. മാതാവാനേ ഇനി ഞാൻ കുടിക്കുകേല.” റോസമ്മയ്ക്ക് സങ്കടവും ദേഷ്യവും വന്നു. കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു:

“കിട്ടുന്ന പൈസ മുഴുവൻ കള്ളു കുടിച്ചു കളയുക മാത്രമല്ല, അയൽക്കാരെ മുഴുവൻ ശത്രുക്കളാക്കുകയല്ലേ. കൊല്ലിനും കൊലയ്ക്കും പോയാൽ രണ്ടു കുടുംബവും അനാഥമാകുമേ മനുഷ്യാ. രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ വളർന്നു വരുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യമെങ്കിലും നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലേ?”

റോസമ്മയുടെ കരച്ചിൽ ഉച്ചത്തിലായി. പെൺമക്കൾ രണ്ടുപേരും അടുക്കളയിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഒരുമിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഉൾവലിഞ്ഞു.

“എന്റെ റോസമ്മേ, നീ ഒന്നടങ്ങ. നിന്നാണേ ഇനി ഞാൻ കുടിക്കുകേല.” അവരാൻ റോസമ്മയുടെ തലയിൽ കൈവച്ച് ആണയിട്ടു. അവൾ കൈ തട്ടിമാറ്റി.

“ഇതെത്രാമത്ത തവണയാ എന്നെപ്പിടിച്ച് ആണയിടുന്നത്. ദൈവഭയമില്ലാത്ത മനുഷ്യാ.”

“ഇല്ലെടീ, സത്യമായും ഞാൻ ഇനി കുടിക്കുകേല. യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്നു.”

അവറാൻ ആ വാക്ക് അന്നും തെറ്റിച്ചു.

രാവിലെ റബ്ബർ തോട്ടത്തിൽ ജോലിക്കു പോയി. തോട്ടവും പൂക്കാടൻ മുതലാളിയുടേതാണ്. രാവിലെ എട്ടു മണി മുതൽ ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടു മണിവരെ ടാപ്പു ചെയ്തു. വീട്ടിൽ വന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട് കുറച്ചു നേരം മയങ്ങി. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അവറാനു ഇരിപ്പുറച്ചില്ല. സിറ്റിയിൽ പോകണമെന്നുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം. എത്ര നിയന്ത്രിച്ചിട്ടും അതടങ്ങുന്നില്ല.

“എടീ റോസമ്മോ, ഞാനൊന്നു സിറ്റിയിൽ പോയിട്ടു വരട്ടെ.” അവറാൻ മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി.

“ഇന്നു രാവിലെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്തതാണ്. അത് മറക്കല്ലേ മനുഷ്യാ.”

ഏതായാലും സിറ്റിയിൽ പോവുകയല്ലേ. അരി തീരാറായി. രണ്ടു കിലോ അരിയും രണ്ടു കിലോ കപ്പയും വാങ്ങിച്ചോ.” റോസമ്മ ഒരു ചണസഞ്ചി എടുത്തുകൊടുത്തു.

അവറാൻ അന്നും യേശുവിനെ മറന്നു.

അരിയും കപ്പയും ബീഡിയും തീപ്പെട്ടിയും ഒക്കെ വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവറാന്റെ കാലുകൾ നീങ്ങിയത് ചാരായഷോപ്പിലേക്കായിരുന്നു.

ഉള്ളിൽ ഒരു സംഭ്രമം. ഒരു പരവേശം. വയറിനുള്ളിൽ കുടലുകൾ മറിയുന്നു. കൈകാലുകൾ വിറയ്ക്കുന്നു. തല വിങ്ങുന്നു. അയാൾ ഷോപ്പിലേക്ക് ഓടുകയായിരുന്നു.

നൂറു മില്ലി ചാരായം ഒരു വലിക്ക് അകത്താക്കിയതിനു ശേഷമാണ് അവറാൻ സ്വസ്ഥനായത്. ഷോപ്പുകാരൻ അടുത്ത നൂറു മില്ലിയും സോഡയും നാലായി കീറിയ പുഴുങ്ങിയ താരാമുട്ടയും കുരുമുളകും കൊണ്ടുവച്ചു. അവറാൻ മെല്ലെ ചാരായം സോഡയും ചേർത്ത് കുടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. രണ്ടാമത്തെ നൂറു തീരാറായപ്പോഴാണ് അവറാൻ ഷോപ്പിലെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ചാക്കോയെ കാണുന്നത്. ഒരു കോണിലിരുന്ന് കുടിക്കുന്ന ചാക്കോയെ കണ്ടപ്പോൾ അവറാന്റെ കാലിന്റെ പെരുവിരലിൽനിന്നും വെറുപ്പും ദേഷ്യവും നൂരഞ്ഞു കയറുവാൻ തുടങ്ങി. ഗ്ലാസ്സിൽ അവശേഷിച്ച ചാരായം ഒരു വലിക്ക് കുടിച്ചതിനു ശേഷം അവറാൻ അലറി:

“കൊണ്ടുവാടാ പൈലീ ഇരുന്റ.” പൈലി പേടിച്ച് വേഗം ചാരായവും സോഡയും കൊണ്ടുകൊടുത്തു. അലർച്ച കേട്ട് ചാക്കോ അവറാനെ നോക്കി.

“എന്തെടാ... മോനെ തുറിച്ച് നോക്കുന്നത്?” അവറാൻ സോഡ ചേർക്കാതെ ഗ്ലാസ്സിലെ ചാരായം പകുതിയോളം കുടിച്ചു.

“നിന്റെ പാടു നോക്കി കുടിച്ചിട്ടു പോടാ... മോനെ.” ചാക്കോയും വിട്ടില്ല.

പിന്നെ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ തെറികൊണ്ട് പൂരമായിരുന്നു. അതിന്റെ മുർദ്ധന്യത്തിൽ അവറാൻ ഓടിപ്പിച്ച് ചാക്കോയുടെ കരണത്ത് ഒരടി കൊടുത്തു. ചാക്കോയും വിട്ടില്ല. ഊക്കോടെ അവറാന്റെ കരണത്തും അടിച്ചു. ഇരുവരും ഉരുട്ടിപ്പിടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും പൈലിയും ഷോപ്പിലെ മറ്റു ജോലിക്കാരും ഓടിവന്ന് ഇരുവരെയും വല്ല വിധേനയും പിടിച്ചുമാറ്റി. അവരെ ഷോപ്പിനു വെളിയിലാക്കി. അവിടെയും കശപിശ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മൂക്കാടൻ മുതലാളിയുടെ സിൽബന്തി കോരച്ചേട്ടൻ സ്ഥലത്തെത്തി. ആജാനുബാഹുവായ കോരയെ കണ്ടപ്പോൾതന്നെ അവറാനും ചാക്കോയും പത്തിമടക്കി.

“കള്ളുകുടിച്ചാൽ വയറ്റിൽ കിടക്കണം കേട്ടോടാ സാത്താമാരേ. നേരം ഇരുട്ടുന്നതിനു മുമ്പേ വീടുകളിൽ പോയിനേടാ. പൈലീ, ഇവന്മാരുടെ പറ്റുകാശെത്രയാണു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്ക്.”

ചാരായഷോപ്പിലെ കാശും കൊടുത്ത് അരിസഞ്ചിയും എടുത്ത് അവറാൻ നടന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചാക്കോ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “നിന്നെ ഞാൻ പിന്നെ എടുത്തോളാം.”

“നീ എന്നെ ഒലത്തും.”

പിന്നെയും വഴക്കുണ്ടാകുമോയെന്നു കരുതി കോര ഇരുവരെയും വഴക്കു പറഞ്ഞു ഓടിച്ചുവിട്ടു: “വീട്ടിൽ ചെന്ന് പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയിട്ട് കിടന്നുറങ്ങാടാ സാത്താന്റെ സന്തതികളെ,”

അവർ ഇരുവരും പിരിഞ്ഞു.

അവരിൽ അവറാൻ വീട്ടിലെത്തിയില്ല.

“എന്റെ കർത്താവേ, മണി പത്തു കഴിഞ്ഞല്ലോ. അതിയാനെ ഇതുവരെ കണ്ടില്ലല്ലോ. എത്ര കുടിച്ചാലും പത്തിനു മുൻപ് വീട്ടിലെത്തുന്നതാണല്ലോ. ആരു പോയി അന്വേഷിക്കും ദൈവമേ.”

“അമ്മച്ചി സമാധാനമായിരിക്കൂ. അപ്പനിങ്ങു വരും കുറച്ചു നേരം കൂടി കാക്കാം.” റോസമ്മയുടെ പതിനാറുകാരി മകൾ ഗ്രേസി അമ്മയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ മകൾ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുകാരി സൂസി നേരത്തേ ഉറക്കം പിടിച്ചിരുന്നു.

പതിനൊന്നു മണി കഴിഞ്ഞു. റോസമ്മയ്ക്ക് വല്ലാത്ത പരിഭ്രമം തോന്നി. ഒരിക്കലും ഇത്ര താമസിക്കാറില്ല. അച്ചായന് ഏതോ അപകടം പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കും എന്നവൾക്കു തോന്നി. പെൺപിള്ളാരെ തനിച്ചാക്കിയിട്ട് അതിയാനെ തിരക്കി പോകുന്നതെങ്ങനെ. ഒടുവിൽ റോസമ്മയും ഗ്രേസിയും കൂടി ടോർച്ചും മിന്നിച്ച് ചാക്കോയുടെ വീട്ടിൽ പോയി. ആഞ്ഞിലിമരത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും വേലി പൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഭാഗത്തുകൂടി അവർ ആ വീടിന്റെ മുറ്റത്തെത്തി.

“ഏലിയാമ്മോ വാതിൽ തുറക്കടീ,” എന്നുറക്കെയുള്ള റോസമ്മയുടെ വിളി കേട്ട് ചാക്കോയുടെ മകൻ ജോൺസൺ ഉണർന്നു വാതിൽ തുറന്നു വെളിയിൽ വന്നു.

“എന്താമ്മച്ചീ എന്തു പറ്റി?” വഴക്കാളി അവറാച്ചന്റെ ഭാര്യയാണെങ്കിലും ജോൺസൺ റോസമ്മയെ ഇഷ്ടമാണ്. റോസമ്മയ്ക്കും അതുപോലെ തന്നെ. റോസമ്മയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് എലിയാമ്മയും ഇളയ മകൻ ജിൻസണും വെളിയിൽ വന്നു. അവറാച്ചൻ ഇതു വരെയും വീട്ടിൽ വന്നില്ല എന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഏലിയാമ്മയ്ക്ക് വിഷമമായി.

“ഇവിടത്തെ ആളും സിറ്റിയിൽ പോയിരുന്നു. മിനുങ്ങിയിട്ടാണെങ്കിലും എട്ടര മണിയോടെ വീട്ടിലെത്തി. അതിയാൻ ഉറക്കമാ. വിളിച്ചുണർത്തി ചോദിക്കാം.”

“അതുവേണ്ട എലിയാമ്മേ, ഞാനും ജോൺസണുംകൂടി സിറ്റിവരെ പോയി നോക്കാം.”

“റോസമ്മച്ചി വരണ്ട. ഞാനും ജിൻസണുംകൂടി പോയിനോക്കാം. ആ ടോർച്ചിങ്ങ് താ.”

“റോസമ്മേ നീയും ഗ്രേസിമോളും ഇവിടെ വന്നിരിക്ക്.” ഏലിയാമ്മ അവർ ഇരുവരെയും വരാന്തയിൽ കൊണ്ടിരുത്തി.

ജോൺസണും ജിൻസണും സിറ്റിയിലേക്കുള്ള വഴിയിലൂടെ പകുതി ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ വഴിയിൽ ആരോ കമിഴ്ന്നു കിടക്കുന്നു. ഒരു സഞ്ചിയും സമീപത്തു കിടക്കുന്നു. അതിൽനിന്ന് അരിയും കപ്പയുമൊക്കെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. ആരാണെന്ന് അറിയണമെങ്കിൽ ശരീരം മലർത്തി കിടത്തണം. ജിൻസൺ ടോർച്ച് തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. ജോൺസൺ ശരീരം മലർത്തിയിട്ടു.

ടോർച്ചിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അവർ കണ്ടു... അവറാച്ചൻ.

“അവറാച്ചായോ” ജോൺസൺ ഉറക്കെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു... വിളി മലകളിൽ തട്ടി പ്രതിധ്വനിച്ചതല്ലാതെ അവറാച്ചൻ വിളി കേട്ടില്ല. ജോൺസൺ അവറാച്ചന്റെ മൂക്കിന്റെ അടുത്ത് വിരലുകൾ വച്ചു. ശ്വാസമില്ല. തലയും കഴുത്തുമൊക്കെ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. അവറാച്ചൻ മരിച്ചുവെന്ന് ജോൺസൺ മനസ്സിലായി. റോസമ്മച്ചിയോട് എങ്ങനെ വിവരം പറയുമെന്നോർത്തപ്പോൾ ജോൺസൺ കരച്ചിൽ വന്നു. അവനും അനുജനും തിരികെ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു.

“ഹരി, യു ആർ എ ഗുഡ് സ്റ്റോറി ടെല്ലർ. കേൾവിക്കാരനെ പിടിച്ചിരുത്തുന്ന വിധം, മനോഹരമായി കഥ പറയും.”

ഞായറാഴ്ച രാവിലെതന്നെ എസ് പി ഹരികുമാർ പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ ഡ്രോയിങ് റൂമിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അവറാച്ചൻ കൊലക്കേസ്സിന്റെ ഫയലുമായി.

“സർ, കഥ പറയുവാൻ മൂഡു വരണം. മേ ഐ സ്‌മോക്ക് എ സിഗററ്റ്?

“ആയിക്കോ, കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടും നന്നാവുന്ന ലക്ഷണമില്ല. ഞാൻ ബാത് റൂമിൽ പോയി വരാം” ഉണ്ണി അകത്തേക്കു പോയപ്പോൾ ഹരി വരാത്തയിലേക്കിറങ്ങി സിഗററ്റു കത്തിച്ചു. ഒരു ഗുലുമാലു പിടിച്ച കേസ്സാണ് കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. തോട്ടം തൊഴിലാളി യൂണിയന്റെ സമരവും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയുടെ പാർട്ടിക്കാരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിൽ ഡിജിപി അന്വേഷണത്തിന്റെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഉണ്ണി തിരികെയെത്തി. “ഹരി, തനിക്ക് ചായ വേണോ?”

“ഇപ്പോൾ വേണ്ട സർ, ഞാൻ കഥ തുടരട്ടെ?” ഉണ്ണി തല കുലുക്കി.

ജോൺസണ്ണും ജിൻസണ്ണും തിരികെ വന്നു ഏലിയാമ്മയോട് വിവരം പറഞ്ഞു. റോസമ്മയും ഗ്രേസിയും ഇളയ മോൾ തനിയെ ഉള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു പോയിരുന്നു.

“എന്തു ചെയ്യും കർത്താവേ,” നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഏലിയാമ്മയുടെ വായ് ജോൺസൺ പൊത്തി.

“അമ്മച്ചി ബഹളം വയ്ക്കല്ലേ. നമുക്ക് അപ്പച്ചനെ ഉണർത്തി വിവരം പറയാം.” വിവരം കേട്ട ചാക്കോ ഞെട്ടിപ്പോയി.

“എടാ മോനേ, ഇന്നു ഷോപ്പിൽ വച്ച് അവറാനുമായി അടികലശൽ ഉണ്ടായി.” ചാക്കോ വിശദമായി വിവരങ്ങൾ ഭാര്യയോടും മക്കളോടും പറഞ്ഞു. അതുകഴിഞ്ഞ് അയാളും ജോൺസണ്ണുംകൂടി അയൽക്കാരുടെ വീടുകളിൽ പോയി അവരെയും അറിയിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അവറാച്ചനെ കാണണമെന്നു പറഞ്ഞ് റോസമ്മയും മക്കളും ബഹളം വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. പൊലീസിനെ അറിയിക്കണം. ഇതൊരു സാധാരണ മരണമല്ല. നാളെ നേരം വെളുത്തിട്ടു പോകാമെന്നുപറഞ്ഞ് ജോൺസൺ അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

ജോൺസണ്ണും രണ്ടു കുട്ടുകാരുംകൂടി റാണിസിറ്റിയിലെ ഏക ടാക്സി ജീപ്പിൽ കയറി റാണാക്കാടു പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയി പ്രഥമവിവരം നൽകി. ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ ചെറിയാൻ കോശിയും ഒരു കോൺസ്റ്റബിളുംകൂടി സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി. പ്രാഥമിക പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം കോൺസ്റ്റബിളിനെ സീൻ ഗാർഡ് ചെയ്യുവാൻ ഏൽപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ആരോ ചെറിയാൻ ഹേഡിനോട് അവറാനും ചാക്കോയുമായി അന്നു വൈകുന്നേരം അടിപിടി ഉണ്ടായ കാര്യം പറഞ്ഞു. ചെറിയാൻ ഹേഡ് ചാക്കോയെ സ്റ്റേഷനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

പണ്ട് ചാക്കോയെയും അവറാനെയും അടിപിടിക്കേസ്സിൽ പൊക്കിയത് ചെറിയാൻ ഹേഡായിരുന്നു. രാത്രിതന്നെ കൃത്യസ്ഥലവും ശവശരീരവും കണ്ടപ്പോൾതന്നെ ഇത് കൊലപാതകമായിരിക്കുമെന്ന് ഹേഡിനു തോന്നി.

പൊലീസ് ജീപ്പിൽ റാണാക്കാടിലേക്കു പോകുമ്പോൾതന്നെ ചാക്കോയോട് ഹേഡു ചോദിച്ചു: “എങ്ങിനെയാടാ അവനെ തട്ടിയത്?”

ജീപ്പിൽ പിടിച്ചുകേറ്റിയപ്പോൾതന്നെ ചാക്കോ കരുതി, താൻ കൊലക്കേസിൽ കുടുങ്ങിയെന്ന്. കഷ്ടകാലത്തിന് ഷോപ്പിൽ വച്ച് അടി കുടുകയും ചെയ്തു.

“ഏമാനേ, ഞാൻ ആരെയും കൊന്നിട്ടില്ല. ഷോപ്പിൽ വച്ച് അവറാനുമായി വഴക്കുണ്ടായി എന്നതു നേരാണ്.”

“അങ്ങു ചെല്ലട്ടെ, നിന്നെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം പറയിപ്പിക്കും.”

“അന്നു രാത്രി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചെറിയാൻ ഹേഡിന്റെ കൈവിലകൾക്കു നീരു വന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ മൂന്നാം മുറ എത്ര കഠിനമായിരുന്നുവെന്ന് സാറിന് ഉറപ്പാക്കാമല്ലോ.”

എത്ര ഉപദ്രവിച്ചിട്ടും ചാക്കോ കുറ്റസമ്മതം നടത്തിയില്ല. രാവിലെ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഗോപകുമാർ വന്നു. ഹേഡ് വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അവശനായ ചാക്കോയെ കണ്ടപ്പോൾ എസ്റ്റി ഐ ഹേഡിന് നല്ല ഡോസു കൊടുത്തു. ചാക്കോയ്ക്ക് പ്രാതൽ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടാണ് എസ്റ്റി ഐ കൃത്യസ്ഥലത്തു പോയത്. അവിടെ റാണിസിറ്റിയിലെ ആൾക്കാർ മുഴുവൻ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തോട്ടം തൊഴിലാളി യൂണിയൻ സെക്രട്ടറിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചാക്കോ ഒരിക്കലും ഇത്തരത്തിലൊരു കൂട്ടം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും ഇത് വരുത്തന്മാർ ആരോ പൂർവ്വവൈരാഗ്യംകൊണ്ടു ചെയ്തതാണെന്നും പറഞ്ഞു.

ആളുകളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. പഞ്ചായത്തുകാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രേതവിചാരണ നടത്തി. ഒരു പിടിവലി നടന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. അരിയും കപ്പയുമൊക്കെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു, സമീപത്തെ കാട്ടുചെടികളെല്ലാം ഞെരിഞ്ഞമർന്നിരിക്കുന്നു. മുഖത്തും കൈകാലുകളിലും പരിക്കുകൾ. നാവു പുറത്തേക്ക് തള്ളിയിരിക്കുന്നു. മൂക്കിൽനിന്നും വായിൽനിന്നും രക്തം ഒഴുകിയിരിക്കുന്നു. റാണാക്കാടിലെ സീനിയർ ഹേഡ് മുഹമ്മദ് റാവുത്തരെയെയാണ് എസ്റ്റി ഐ ഇൻകസ്റ്റ് എഴുതാൻ കൊണ്ടു വന്നത്. പരിചയസമ്പന്നനായ റാവുത്തർ ശവം പരിശോധിച്ച് കൃത്യമായ വിവരണങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. കൃത്യസ്ഥലത്തിന്റെ വിവരണവും രേഖപ്പെടുത്തി. പഞ്ചായത്തുകാർ അതൊരു കൊലപാതകമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാക്കോ ആയിരിക്കും പ്രതി എന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായമായിരുന്നു.

പോസ്റ്റുമോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്കായി മൃതദേഹം ഒരു പൊലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ വശം മെഡിക്കൽ കോളേജിലേക്കയച്ചതിനുശേഷം എസ്റ്റി ഐ അവറാന്റെ വീട്ടിലെത്തി റോസമ്മയുടെയും ഗ്രേസിയുടെയും മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തി. അവറാനും ചാക്കോയും തമ്മിലുള്ള പിണക്കത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞെങ്കിലും അവറാന്റെ മരണത്തിൽ ചാക്കോയ്ക്ക് പങ്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല

എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അവറാൻ മറ്റൊരുമായും ശത്രുതയില്ല. മദ്യപിക്കാത്തപ്പോൾ നല്ല സ്വഭാവമാണ്.

ചാക്കോയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് ഏലിയാമ്മയെയും ജോൺസണെയും ചോദ്യം ചെയ്തു. അവറാന്റെ ഭാര്യയും മക്കളുമായി സൗഹൃദത്തിലാണെന്നും ചാക്കോ ഒരിക്കലും ചെറിയാനോട് അങ്ങോട്ടു ചെന്ന് വഴക്കിട്ടിട്ടില്ല എന്നും പറഞ്ഞു. ആഞ്ഞിലിമരത്തിനെച്ചൊല്ലിയുള്ള വഴക്ക് അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ചാക്കോയ്ക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ആ മരം വിട്ടു കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. ജോൺസൺ അന്നു രാത്രിയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ കൃത്യമായി എസ്സ് ഐയോടു പറഞ്ഞു.”

ചാക്കോ തലേദിവസം ധരിച്ചിരുന്ന ഷർട്ടും ലൂങ്കിയും എസ്സ് ഐ പരിശോധിച്ചു. അതിൽ അടിപിടി നടന്ന ലക്ഷണങ്ങളോ ചെളിയോ മണ്ണോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പ്രേതം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആശുപത്രിയിലെത്തി ഡോക്ടറെ കണ്ട് മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തി.

“ഡോക്ടറുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?” ഉണ്ണിക്കരറിയുവാനായിരുന്നു തിടുക്കം.

“ഡോക്ടറുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശവശരീരത്തിൽ ശ്വാസം മുട്ടിയുള്ള മരണത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് കാണപ്പെട്ടത്. എ ടിപ്പിക്കൽ അസ്ഫിക്സിയൽ ഡെത്ത്. മുഖത്തെ പരുക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മൂക്കും വായും പൊത്തിപ്പിടിച്ച് ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുവെന്നാണ്.”

“ചാക്കോ തല്ലു കുറെ വാങ്ങിച്ചു കാണുമല്ലോ?”

“ചാക്കോയ്ക്ക് മാത്രമല്ല, അയാളുടെ മുത്ത മകനും. അന്ന് ഷാപ്പിലിരുന്ന് കുടിച്ചവർക്കും നല്ലവണ്ണം കിട്ടി. എത്ര തല്ലു കിട്ടിയിട്ടും അവർ ആദ്യം പറഞ്ഞ മൊഴിയിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. അവറാച്ചൻ ചാക്കോയുമായി വഴക്കിട്ടശേഷം ഷാപ്പിൽനിന്നും ഉടനേ പോയി. എന്നാൽ ചാക്കോ കുറെനേരം കഴിഞ്ഞാണ് പോയത്. കൂടെ ഗോപി എന്ന മറ്റൊരു തൊഴിലാളിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ വേറൊരു വഴിയിലൂടെയാണ് പോയത്. ഇതിന് മറ്റു സാക്ഷികളുമുണ്ടായിരുന്നു.”

“ഈ കേസ്സ് ഹരിക്കേണ്ടനെ കിട്ടി?”

“തോട്ടം തൊഴിലാളി യൂണിയൻ സ്ഥലം എം എൽ എയുടെ പോഷക പാർട്ടിയാണ്. അദ്ദേഹം ഭരണകക്ഷിയാണല്ലോ. ഹോം മിനിസ്റ്റർ ഡിജി പിയാട് കേസ്സ് ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിലേക്ക് ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്യുവാനും എന്നെക്കൊണ്ട് അന്വേഷിപ്പിക്കുവാനും നിർദ്ദേശിച്ചു.”

“ഹോം മിനിസ്റ്ററുടെയും ഡി ജി പിയുടെയും ‘നീലക്കണ്ണുകളുള്ള കുട്ടി’യല്ലേ?”

“സർ, ‘പെർഫോമൻസ് ഈസ് പണിഷ്മെന്റ്’ എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ? അതാണ് എന്റെ അവസ്ഥ.”

“ടേക് ഇറ്റ് ഈസി മൈ ബോയ്. ഇത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ എക്സൈറ്റ്മെന്റ് തരുന്ന ജോലിയല്ലേ. കൂടെ സംതൃപ്തിയും.” ഉണ്ണി ഹരിയുടെ തോളത്തു തട്ടി.

“സാറിനെ കൺസൾട്ടു ചെയ്യണമെന്ന് ഡിജിപിയും ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് എഡിജിപിയും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.”

“ഉവ്വ് ഉവ്വ്. പീത്തേമ്മേ കേറ്റാതെ മോനെ. ആ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഫോട്ടോഗ്രാഫുകളും കാണിക്കൂ.”

“ഹരി, ഡോക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നല്ലവണ്ണം ഡ്രാഫ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശ്വാസം മുട്ടിയതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ, ബാഹ്യവും ആന്തരികവും വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചുണ്ടുകളിലും നഖങ്ങളിലും നീലനിറം. നേത്രപാളികളിൽ രക്തച്ഛവിയും രക്തസ്രാവവും മൂക്കിൽനിന്നും രക്തം കലർന്ന പത. ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ കറുത്ത രക്തം കെട്ടി നിൽക്കുന്നു, അവയിൽനിന്നു പതകലർന്ന കറുത്ത രക്തം വമിക്കുന്നു. ആന്തരികാവയവങ്ങളെല്ലാം കറുത്ത രക്തം നിറഞ്ഞ് വിങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

“ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ?”

അതിനേക്കുറിച്ചാണ് നാം ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം തടസ്സപ്പെടുന്നതാണ് പ്രധാന കാരണം. തൂങ്ങിമരിക്കുമ്പോഴും കഴുത്തു ഞെരിക്കുമ്പോഴും ശ്വാസംമുട്ടി മരിക്കും. എന്നാൽ ഇവിടെ അതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കഴുത്തിൽ കാണുന്നില്ല.” ഉണ്ണി വിശദീകരിച്ചു.

മൂക്കും വായും പൊത്തിപ്പിടിച്ചതാകാമെന്നാണല്ലോ ഡോക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.” ഞാൻ ഡോക്ടറെ കണ്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് മുഖത്തെ പരിക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മൂക്കും വായും പൊത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കാമെന്നതാണ്. ഏ കേസ് ഒഫ് സ്മോതറിങ്.”

“ഹരി, അവറാന്റെ ശരീരത്തിലെ മുറിവുകൾ നമുക്ക് ഒന്നുകൂടി പരിശോധിക്കാം. എല്ലാം വളരെ നിസ്സാരമായ ഉരവുകൾ, കൈമുട്ടുകളിലും കാൽമുട്ടുകളിലും മുഖത്തും, ശരിയല്ലേ?”

“അതെ, സൂപ്പർഫീഷ്യൽ അബ്രഷൻസ്.”

“അബ്രഷൻസ് എന്നു പറയുമ്പോൾതന്നെ അവ സൂപ്പർഫീഷ്യലാണ്. തൊലിയുടെ മുകളിലത്തെ പാളിയെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന പരിക്കാണ്. ഒരു പരുപരുത്ത പ്രതലവുമായോ വസ്തുവുമായോ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മുറിവുകൾ. അവയൊന്നും ഒരു മാരകമായ മർദ്ദനത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളല്ല. മൂക്കും വായും പൊത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ കൊലപാതകിയുടെ വിരൽ നഖങ്ങൾകൊണ്ട് പോറലുകളുണ്ടാകാം, കരുവാളിപ്പുകൾ ഉണ്ടാകാം. അത്തരത്തിലുള്ള മുറിവുകൾ മുഖത്തില്ല. പിന്നെ തലയിണ, തുണി എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചാൽ പരിക്കുകൾ ഉണ്ടാകണമെന്നുമില്ല.”

“സർ, ചാക്കോയ്ക്ക് ഫോറൻസിക് മെഡിസിനിൽ അത്ര അറിവില്ല.” ഹരി ചിരിച്ചു.

“സാർ പറയുന്നത് ശ്വാസം മുട്ടിയതിന്റെ കാരണം മൂക്കും വായും അടച്ചുപിടിച്ചതിൽ വെച്ചല്ല എന്നാണോ? പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ശ്വാസം മുട്ടിയ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടത്?”

“വിഷം കഴിച്ചാലും, ശ്വാസകോശ-ഹൃദ്രോഗങ്ങളിലും അസ്പിക്സിയയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണും. എന്നാൽ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയിൽ അത്തരം കാരണങ്ങൾ കണ്ടില്ല.”

“സർ, കൃത്യസ്ഥലത്ത് ഒരു പിടിവലി നടന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. സമീപത്തുള്ള ചെടികൾ ചവിട്ടിമെതിച്ചിരുന്നു. അവറാൻ പ്ലാസ്റ്റിക് ബാഗിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അരിയും കപ്പയും അവിടെ ചിതറിയിരുന്നിരുന്നു. ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ എക്സ്പ്ലെയിൻ ചെയ്യും?”

“ഓഹ്, എന്റെ ഹരി, ആ ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് എടുത്തുതരു, പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വായിക്കുന്നതിനു മുൻപായി ഇൻകസ്റ്റിലെ ഏഴും എട്ടും കോളങ്ങൾ വായിക്കുന്നതാണ് എന്റെ പതിവ്.”

ഹരി കേസ് ഡയറിയിൽനിന്നും ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടെടുത്ത് ഉണ്ണിക്കു നൽകി.

ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് രണ്ടു പ്രാവശ്യം ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ചിട്ട് ഉണ്ണി പറഞ്ഞു: “ഹരി, നമ്മൾ മരണകാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു. നമ്മളല്ല ഇൻകസ്റ്റിൽ കോളം ഏഴും എട്ടും എഴുതിയ ആൾ. ആരാണയാൾ?”

“സർ, അത് റാണാക്കാട് പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ഹെഡ്കോൺസ്റ്റബിളാണ്. ഒരു റാവുത്തർ. അയാൾ എന്തു കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്നാണ് സാർ പറയുന്നത്?”

“മൃതശരീരത്തിൽ കാണപ്പെട്ട മുറിവുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഡോക്ടർ രേഖപ്പെടുത്താത്ത രണ്ടു മുറിവുകൾ ഉണ്ട്. അവറാച്ചന്റെ പാദത്തിൽ, തള്ളവിരലിനു മുകളിലായി അഞ്ചു സെന്റിമീറ്റർ അകലത്തിൽ രണ്ടു ചെറിയ ദ്വാരങ്ങൾ. റാവുത്തർ അവ രണ്ടും കണ്ടുപിടിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് നമുക്ക് റാവുത്തരോടു തന്നെ ചോദിച്ചാലോ?”

“സർ ഞാനിപ്പോൾതന്നെ റാവുത്തരെ വിളിക്കാം.”

ഹരി റാണാക്കാടു പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു വിളിച്ചു. ഫോൺ എടുത്ത എസ്ഐ യോട് റൈറ്റർ റാവുത്തരെ വിളിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. റാവുത്തർ ലൈനിൽ വന്നപ്പോൾ ഫോൺ ഉണ്ണിക്കു കൈമാറി.

“ഹലോ മി. റാവുത്തർ ഇത് ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണനാണ് പൊലീസ് സർജൻ.”

“നമസ്കാരം സർ.” റാവുത്തർ ഭവ്യതയോടെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

“നമസ്കാരം മി. റാവുത്തർ. അവറാച്ചൻ കേസിൽ ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് എഴുതിയത് താങ്കളാണല്ലോ. വളരെ നല്ല റിപ്പോർട്ടാണ്. അഭിനന്ദനങ്ങൾ.”

“താങ്ക് യു സർ.”

“മി. റാവുത്തർ അതിൽ അവറാച്ചന്റെ വലതുപാദത്തിൽ രണ്ടു ചെറിയ ദ്വാരങ്ങൾ ഉള്ളതായി എഴുതിയിരിക്കുന്നല്ലോ. അതെങ്ങനെ ഉണ്ടായതെന്നാണ്

റാവുത്തരുടെ അനുമാനം?”

“സർ, കൃത്യസ്ഥലത്ത് വഴിക്കരികിൽ ധാരാളം മുളളുകളുള്ള കുറ്റിച്ചെടികളുണ്ട്. പിടിവലിയിൽ അവയെല്ലാം ചവിട്ടിമെതിച്ചതായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. പാദത്തിൽ മുളളുകൊണ്ടതായിരിക്കാം. എന്താ സർ ചോദിച്ചത്?”

“ഒന്നുമില്ല, ആ മുറിവുകൾ പാമ്പിന്റെ കടിയേറ്റതാകാമോ?”

“അയ്യോ, സർ ഞാൻ അപ്രകാരം ചിന്തിച്ചതേയില്ല. ആ കിഴുത്തുകളിൽനിന്നും രക്തംകലർന്ന ദ്രാവകവും ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വഴിക്കരിവശവും കുറ്റിച്ചെടികൾ നിറഞ്ഞ കാടാണ്. നിറയെ പാമ്പുകൾ ഉണ്ടെന്ന് ഇൻക്വസ്റ്റ് സമയത്ത് നാട്ടുകാർ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവരാന്റെ മരണം പാമ്പുകടിയേറ്റാണോ സർ?”

“അങ്ങനെയാകാം, പറയാറായിട്ടില്ല നന്ദി, മി. റാവുത്തർ. അപ്പോൾ നിർത്തട്ടെ.”

“സർ, അപ്പോൾ അവരാച്ചന്റെ മരണകാരണം പാമ്പുകടിയേറ്റാണോ?”

“യെസ് ആൾമോസ്റ്റ് സേർട്ടൻ. റാവുത്തരുടെ മൃതദേഹപരിശോധനയിൽ കണ്ടുപിടിച്ച രണ്ടു ദ്വാരങ്ങൾ പാമ്പിന്റെ വിഷപ്പല്ലുകൾ കൊണ്ടുണ്ടായതാകണം. ഫാങ് മാർക്സ്. അവയിൽനിന്നും രക്തം കലർന്ന ദ്രാവകം ഒഴുകുന്നതും പാമ്പുകടിയുടെ ലക്ഷണമാണ്. പിന്നെ കടിച്ചത് മുർഖനാണ്, കോബ്ര. ഹരിക്ക് കേരളത്തിലെ വിഷപ്പാമ്പുകളെക്കുറിച്ച് അറിയാമോ?”

“കുറച്ചൊക്കെ അറിയാം.”

“ശരി, ഞാൻ ചുരുക്കിപ്പറയാം. കേരളത്തിൽ പ്രധാനമായി നാലുതരം വിഷസർപ്പങ്ങളാണുള്ളത്, കോബ്ര എന്ന മുർഖൻ, റസൽസ് വൈപ്പർ, സാ സ്കെയിൽഡ് വൈപ്പർ എന്ന രണ്ടു തരം അണലികൾ, ക്രെയിറ്റ് എന്ന വെള്ളിക്കെട്ടൻ.

ലോകാരോഗ്യസംഘടനയിലെ ഒരു വിദഗ്ദ്ധൻ ഹബ്ബ് നോസ്ഡ് എന്നൊരു അണലികൂടി കേരളത്തിൽ കാണാമെന്നു പറയുന്നു. ഇവയുടെ വിഷം പ്രധാനമായും രണ്ടു തരത്തിലുള്ളതാണ്. മുർഖൻ, വെള്ളിക്കെട്ടൻ എന്നിവയുടെ വിഷം തലച്ചോറിനെയും നാഡീവ്യൂഹത്തെയുമാണ് ബാധിക്കുന്നത്. പേശികൾക്ക് മരവിപ്പും ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനു തടസ്സവും ഉണ്ടായി വേഗം മരണം സംഭവിക്കും. അണലിയുടെ വിഷം രക്തത്തെ കട്ടിയാക്കും. ആന്തരികാവയവങ്ങളിൽ രക്തസ്രാവവും ഉണ്ടാകും. മരണം സാവധാനമായിരിക്കും. അപ്പോൾ അവരാച്ചനെ കടിച്ചത് മുർഖനോ, വെള്ളിക്കെട്ടനോ ആയിരിക്കും.”

“സർ, ഇതെങ്ങനെ തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കും?”

“പ്രധാനമായും ലക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ഫൈൻഡിങ്സിൽനിന്നും.”

പിന്നീട് എലൈസ എന്ന ഇമ്മ്യൂണോളജിക്കൽ പരിശോധന നടത്താം. ഡോക്ടർ രാസപരിശോധനയ്ക്കായി രക്തം അയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നമുക്ക് രാസപരിശോധനയായ എന്റെ ഭാര്യയോട് ചോദിക്കാം. ഒരു കട്ടൻ ചായ കുടിക്കുകയും ചെയ്യാം.”

പറഞ്ഞു തീർന്നില്ല. രണ്ടു കപ്പു ചായയുമായി മണി എന്ന വിജയകുമാരി വന്നു.

“എന്താണ് കെമിക്കൽ പരിശോധനയെക്കുറിച്ച് ഒരു ചർച്ച?”

“എടോ മണീ, പാമ്പിൻവിഷം രക്തത്തിൽനിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ എന്താണ് മാർഗ്ഗം?”

“അതിനു പ്രയാസമില്ല ചേട്ടാ, എലൈസ ടെസ്റ്റ് ചെയ്യാം. ഇപ്പോൾ എഫ് എസ് എല്ലിൽ റേഡിയോ ഇമ്മ്യൂണോ അസേ പരിശോധനയും തുടങ്ങിയെന്നു കേട്ടു.”

“രാസപരിശോധനയ്ക്ക് രക്തം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നും എലൈസ ടെസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?” ഹരിയുടെ സംശയം.

“ഏതാണ് രക്തത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള പ്രിസർവേറ്റീവ് എന്നു നോക്കട്ടെ.” മണി പറഞ്ഞു.

“അപ്പോൾ ഹരി എലൈസ ടെസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ മണിക്ക് ഒരു റിക്വസ്റ്റ് കൊടുക്കൂ.”

“അയ്യോ എനിക്കല്ല. ചീഫ് കെമിക്കൽ എക്സാമിനർക്ക് കൊടുക്കണം.” ചേട്ടൻ പ്രോട്ടോക്കോൾ മറന്നോ?

“മണി, അതൊക്കെ ഹരി നോക്കിക്കൊള്ളും.

“ഹരി, ഇപ്പോൾ ചാക്കോയും മക്കളും ലോക്കപ്പിലാണോ?”

“ഡോക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടും 162 സ്റ്റേറ്റ്മെന്റും കിട്ടിയപ്പോൾ തന്നെ സി ഐ സെക്ഷൻ 302 ആക്കി മാറ്റി അവരെ അറസ്റ്റു ചെയ്തു ജയിലിൽ റിമാൻഡ് ചെയ്തു. എലൈസ ടെസ്റ്റു റിപ്പോർട്ടും സാറിന്റെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റും കിട്ടിയിട്ടു വേണം ‘മിസ്റ്റേക് ഒഫ് ഫാക്റ്റ് റിപ്പോർട്ട്’ കോടതിയിൽ കൊടുത്തിട്ട് ആ പാവങ്ങളെ വിടുതൽ ചെയ്യുവാൻ. സർ, അവർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ സാറിനോട് നന്ദി പറയുന്നു.”

“ഹരി, നിങ്ങൾ പ്രോവിഡൻസിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ലോകത്ത് ഇതുപോലെ ചിലതൊക്കെ നടക്കും. ഈ കേസ് പുനരന്വേഷണത്തിന് നിങ്ങളെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അന്വേഷണം ഇവിടെ വരെ എത്തുന്നു. നാളെ മണി എലൈസ ചെയ്യുന്നു. പാമ്പിന്റെ വിഷം അവറാന്റെ രക്തത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചാക്കോയെ ജയിലിൽനിന്നും പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു. ചെയ്യാത്ത കുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമായിരുന്ന നിരപരാധികളായ രണ്ടുപേർ, രക്ഷപ്പെടുന്നു.”

“ഞാനും പ്രോവിഡൻസിൽ വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങുന്നു.”

“ഹരി, ഈ കേസ്സിലെ യഥാർത്ഥ പ്രതിയെ, അതായത് കടിച്ച പാമ്പിനെ പിടികൂടേണ്ട? അതിന് അല്പം പണച്ചെലവുണ്ടാകും, സീക്രട്ട് സർവ്വീസ് ഫണ്ടുണ്ടോ? ഉദ്ദേശം അയ്യായിരത്തോളം രൂപ വേണമായിരിക്കും. പൊലീസിനായതുകൊണ്ട് ഇളവു കിട്ടുമോയെന്ന് നോക്കാം. ചാക്കോയെയും മകനെയും റിലീസ് ചെയ്തതിനുശേഷം ഒരു ദിവസം ഞാനും സംഭവസ്ഥലത്തു വരാം. മധുരയിൽനിന്നുമുള്ള രണ്ട് വിദഗ്ദ്ധന്മാരുമായി. ഒരു മഹാൽഭൂതം കാണാം.”

“അതു കാണുവാൻ തിടയ്ക്കുമായി. ഗുഡ് ഡേ സർ.”

മണി എലൈസ പരിശോധന നടത്തി. മുർഖൻ പാമ്പിന്റെ ന്യൂറോടോക്സിൻ വിഷം രക്തത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടെത്തി. ഹരികുമാർ കോടതിയിൽ റിപ്പോർട്ട് നൽകി. ചാക്കോയും മകനും ജയിൽ വിമോചിതരായി. അതിന്റെ അടുത്ത ആഴ്ച ഹരിയും ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനും റാണിസിറ്റിയിൽ എത്തി. അവരോടൊപ്പം മധുരയിൽനിന്നും വന്ന മുത്തുസ്വാമിയും മുരുകനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ കാണാൻ അവിടത്തെ സ്ഥലവാസികളും പൊലീസുമുണ്ടായിരുന്നു.

അവരാച്ചൻ നടന്നുപോയ വഴിയുടെ ആരംഭസ്ഥാനത്ത് ഇരുന്നുകൊണ്ട് മധുരക്കാർ മകുടി വായിച്ചു. കാട്ടിൽനിന്നും ആദ്യം ഇഴഞ്ഞു വെളിയിൽ വന്നത് ഒരു വലിയ മുർഖനായിരുന്നു.

“ഹരി, അവരാച്ചനെ കടിച്ചത് ഇവനായിരിക്കും.”

ആ മുർഖനുശേഷം പല തരത്തിലുള്ള പാമ്പുകൾ കാട്ടിലെ മാളങ്ങൾക്കുള്ളിൽനിന്നും മധുരക്കാർ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് ഇഴഞ്ഞുവരാൻ തുടങ്ങി. വന്ന പാമ്പുകളെയെല്ലാം അവർ പിടിച്ച് ചാക്കിനുള്ളിലാക്കി. ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ട് ഇരുനൂറ്റോളം പാമ്പുകളെ അവർ പിടിച്ചു. അവിടെ ഇത്രയും പാമ്പുകൾ ഉണ്ടെന്ന് റാണിസിറ്റിക്കാർ കരുതിയിരുന്നില്ല.

റാണിസിറ്റിയിലെ പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡന്റ് പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനും പൊലീസ് സൂപ്രണ്ട് ഹരികുമാറിനും പ്രത്യേകം നന്ദി പറഞ്ഞു. യാത്ര തിരിക്കുന്നതിനു മുൻപായി ഹരി ചാക്കോയെ അടുത്തു വിളിച്ചു: “താൻ ആ ആഞ്ഞിലിമരം അവന്റെ വീട്ടുകാർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്ക്.”

ചാക്കോ പറഞ്ഞു: “സർ, ഞാൻ എന്റെ മുത്ത മകനെക്കൂടി അവർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾക്കിടയിൽ ഇനി വേലിയില്ല.”

6. മൃഗം

മഞ്ഞണിഞ്ഞ പ്രഭാതം. കുന്നിന്റെ മുകളിലുള്ള ഏ ടൈപ്പ് ക്വാർട്ടേഴ്സിന്റെ വരാന്തയിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ദൂരത്തോളം മഞ്ഞുമൂടിയ താഴ്വര കാണാം. സിറ്റ്സർലൻഡിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലാണെന്ന് തോന്നും എന്നാണ് പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ പറയാറുള്ളത്. പതിവുപോലെ ഒരു കട്ടൻചായും കുടിച്ച്, അന്നത്തെ പത്രത്തിലെ തലക്കെട്ടുകളിലൂടെ കണ്ണോടിച്ച് വരാന്തയിലെ ചാറുകസേരയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്ന ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ഒരു കാർ ബ്രേക്കു ചെയ്യുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് മുഖമുയർത്തി നോക്കി. ജോഗിൻ വേഷത്തിൽ ഹരികുമാർകാരിൽനിന്നും ഇറങ്ങുന്നു. ഹരിയെ ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിൽനിന്നും കമ്മീഷണർ ഓഫീസിൽ ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണർ ആയി നിയമിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞിരുന്നു. കാരിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് മണിയും വരാന്തയിലേക്കു വന്നു.

“ഗുഡ് മോണിങ് സർ, ഗുഡ് മോണിങ് ചേച്ചി.”

“ഗുഡ് മോണിങ്. ഹലോ, ഞാൻ തന്റെ അമ്മായിഅമ്മയുടെ അനുജത്തിയാണ്. അതോർമ്മ വേണം.” മണി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഹരിയോടു പറഞ്ഞു.

“ശരി ചേച്ചീ, അപ്പോൾ ഞാൻ ആന്റി എന്നു വിളിക്കാം.”

“മണീ, താൻ ഹരിക്ക് ചായ കൊടുക്കൂ.”

“ഹരി, ഇന്ന് ഉണ്ണിച്ചേട്ടനെ നാലു മണിക്കെങ്കിലും വിട്ടേക്കേണേ,”

“ചേച്ചി പിണങ്ങല്ലേ, ഇദ്ദേഹത്തെ ഇന്നു നാലുമണിക്കു മുൻപു തന്നെ തിരികെ എത്തിക്കാം.” ഹരി തമാശയ്ക്ക് മണിയെ കൈകുപ്പി വണങ്ങി.

“ഹരി ഇന്നു ജോഗിങ്ങിനു പോയില്ലേ?” ഹരി എന്നും രാവിലെ സ്റ്റേഡിയത്തിൽ ജോഗിങ്ങിനു പോകുന്ന പതിവുണ്ട്.

“ജോഗിങ്ങിനിറങ്ങിയതാ, അപ്പോഴാണ് പമ്പാശ്ശേരി സി ഐ യുടെ ഫോൺ കാൾ. അവിടെ ഒരു അൺനാച്ചുറൽ ഡെത്ത് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കേട്ടപ്പോൾതന്നെ കുഴപ്പംപിടിച്ച കേസ്സാണെന്നു തോന്നുന്നു. കമ്മീഷണർ ലീവിലാണ്. എനിക്കാണ് ചാർജ്ജ്. മരിച്ചത് ഒരു ലില്ലിക്കുട്ടി, ഇരുപതു വയസ്സ്, പമ്പാശ്ശേരികോളജിലെ ബി കോം ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥിനി. ഇന്നലെ കോളജിൽ പോയിട്ട് തിരികെ വന്നില്ല. രാത്രി അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ട് വിവരം ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. ഇന്നു രാവിലെ അവളുടെ ഡെഡ് ബോഡി വീട്ടിനടുത്തുള്ള ഒരു റബ്ബർ തോട്ടത്തിൽ കിടക്കുന്നത് ഒരു ടാപ്പിൻ തൊഴിലാളി കണ്ടു.”

“ഹരി, ഇതിനകം ആളുകൾ സീനിലൊക്കെ കയറി നാശമാക്കിക്കാണുമോ?”

“ഇല്ല, ഞാൻ സീൻ ഗാർഡ് ചെയ്യുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എസ്റ്റേറ്റിനകത്ത് ആരെയും കടത്തരുതെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ പോയിട്ട് എട്ടു മണിക്ക് വന്ന് സാറിനെ പിക് ചെയ്യാം.”

“ഹരി, മോർച്ചറി അറ്റൻഡർ ജോർജ്ജിനെ ഞാൻ വിളിച്ചു പറയാം. അവരെ സീനിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഒരു ജീപ്പയച്ചു കൊടുക്കണം.”

“ഡൺ സർ.” ഹരി യാത്രപറഞ്ഞു പോയി.

ഉണ്ണിയും ഹരിയും പമ്പാശ്ശേരി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും സി ഐ യും പാർട്ടിയും സംഭവസ്ഥലത്തേക്കു പോയിരുന്നു. എസ് ഐ യോട് ജീപ്പിൽ പോകാൻ പറഞ്ഞിട്ട് പിന്നാലെ അവർ കൃത്യസ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചു.

സംസ്ഥാനപാതയിൽനിന്നും വലത്തേക്കു തിരിഞ്ഞ് രണ്ടു കിലോമീറ്റർ ഉള്ളിലായിരുന്നു റബ്ബർ എസ്റ്റേറ്റ്. എസ്റ്റേറ്റിനുള്ളിലെ ചെമ്മൺപാതയിലൂടെ കുറെ ദൂരം ഉള്ളിലേക്കു പോയിട്ട് എസ് ഐ ജീപ്പു നിർത്തിയിട്ട് ഇറങ്ങിവന്നു.

“ഇവിടെ ഇറങ്ങി അല്പദൂരം നടക്കണം സർ,”

ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ആരെയും ചെമ്മൺ പാതയുടെ അപ്പുറത്തേക്ക് കടത്തിവിട്ടിരുന്നില്ല. ചെമ്മൺ പാതയുടെ വലതുവശത്തെ ചെരുവിൽ ഏകദേശം അൻപതു മീറ്റർ മാറി, കുറ്റിക്കാടുകൾക്കിടയിൽ ഒരു റബ്ബർമരത്തിന്റെ തടത്തിലായിരുന്നു മൃതശരീരം കിടന്നിരുന്നത്.

ഫോട്ടോഗ്രാഫറോടൊപ്പം നടന്ന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്ന സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഹരിയെക്കണ്ട് അടുത്തു വന്നു സല്യൂട്ട് ചെയ്തു. ഹരി സി ഐ ജോസിനെ ഉണ്ണിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി.

“എനിക്കറിയാം സർ. ഇദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ട്രെയിനിങ് കാലത്ത്, പൊലീസ് ട്രെയിനിങ് കോളജിൽ വന്ന് ക്ലാസ്സെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ജോസ് ഉണ്ണിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

“ഇദ്ദേഹം എന്റെയും ഗുരുവാണ്. എ എസ് പി അണ്ടർ ട്രെയിനിങ് ആയിരുന്നപ്പോൾ പോസ് മോർട്ടം പരിശോധനകൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതോടൊപ്പം അസാധാരണമരണങ്ങളുടെ അന്വേഷണത്തേക്കുറിച്ച് ക്ലാസ്സും.”

“സർ, പ്രേതത്തിൽനിന്നും ആഭരണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു പവന്റെ സ്വർണ്ണമാലയും രണ്ടു കമ്മലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വീട്ടുകാർ പറയുന്നു. പിടിവലി നടന്ന ലക്ഷണമുണ്ട്. വഴിയുടെ കുറച്ചു താഴെ, ബോഡി കിടക്കുന്നതിന് അല്പം മാറി കുട്ടിയുടെ പുസ്തകങ്ങളും ലഞ്ച് ബോക്സും ചിതറിയിരിക്കുന്നുണ്ട്.

“ജോസേ, അവിടെ ഫുട്ട്പ്രിന്റ്സ് നോക്കിയോ?”

“നോക്കി സർ, ഉറച്ച തറയാണ് വളരെ ഫെയിൻറ് ഇംപ്രഷൻസ് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. സയന്റിസ്റ്റ് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.”

“മരിച്ച കുട്ടിയുടെ വീട്ടിൽ ആരൊക്കെയുണ്ട്?”

“സർ, അച്ഛനും അമ്മയും പതിനഞ്ച് വയസ്സുള്ള അനുജനുമാണുള്ളത്. അച്ഛൻ ടാപ്പിങ്ങാണ് ജോലി.”

“ജോസേ, ആഭരണങ്ങളുടെ വിവരണം വീട്ടുകാരുടെ പക്കൽനിന്നും വാങ്ങണം. പൊലീസ് ആർട്ടിസ്റ്റിനെക്കൊണ്ട് അവയുടെ ഡ്രായിങ്ങുകൾ തയ്യാറാക്കി സിറ്റിയിലെ സ്വർണ്ണക്കടക്കാർക്ക് നൽകണം; നമ്മുടെ പതിവ് സർക്കുലറിനോടൊപ്പം.”

“യെസ്.” ജോസ് ഹരിയെ സലൂട്ട് ചെയ്തിട്ട് ഇൻകസ്റ്റ് പൂർത്തിയാക്കുവാൻ പോയി.

ഉണ്ണിയും ഹരിയും മൃതശരീരത്തിനടുത്തേക്കു പോയി. ദുഃഖമൂലവാക്കുന്ന ദൃശ്യം. സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടി. കണ്ണുകൾ തുറിച്ചു, നാവു തള്ളി മരിച്ചു മലർന്നുകിടക്കുന്നു. ഉടലും കൈകാലുകളും പൊലീസ് ഒരു തുണികൊണ്ട് മറച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇൻസ്പെക്ടർ ജോസ് സമീപത്ത് പോളിത്തിൻ ഷീറ്റുകൊണ്ട് ഒരു മറപ്പുര നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. അതിനകത്ത് ഉയരവും നീളവുമുള്ള ഒരു മേശ ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു ബക്കറ്റുകളിൽ വെള്ളവും മഗ്ഗും. രണ്ടു തോർത്തുകളും വേലിയിൽ വിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അറ്റൻഡർമാർ ജോഷ്വായും ജോർജ്ജും ഏപ്രണും ഗ്ലൗസ്സുമൊക്കെ ധരിച്ച് തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പെട്ടി തുറന്ന് ആയുധങ്ങൾ വെളിയിൽ എടുത്ത് ഒരു റബ്ബർ ഷീറ്റിൽ ഭംഗിയായി നിരത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ നരികാവയവങ്ങളും സാമ്പിളുകളും ശേഖരിക്കുവാനുള്ള കുപ്പികളും തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജോഷ്വായും ജോർജും ഇരുപതു വർഷത്തിൽ കൂടുതലായി മോർച്ചറി അറ്റൻഡർമാരായി ജോലി ചെയ്യുന്നു. ജോലിയിൽ ഇത്രയധികം ആത്മാർത്ഥതയും താത്പര്യവുമുള്ള ആളുകളെ കാണാൻ പ്രയാസമാണ്. ജോർജ്ജ് ലേശം മദ്യപിക്കുന്നയാളാണ്. ജോലിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ പോകുന്ന വഴി ഷോപ്പിൽ കയറി അല്പം കഴിക്കും. അതും ‘നിൽപ്പൻ’, എന്നുവെച്ചാൽ നിന്നുകൊണ്ടു മാത്രം. ഒരിക്കൽ ജോർജ്ജിനെ ഒരു ടി വി ചാനലുകാർ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്തു.

പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് മദ്യപിച്ചിട്ടാണോ നിൽക്കുന്നത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ജോർജ്ജിന്റെ മറുപടി, ‘അയ്യോ, ഡ്യൂട്ടി സമയത്ത് മദ്യപിച്ചാൽ സാർ എന്നെ കൊല്ലും,’ എന്നായിരുന്നു.

“ഹരി, അപ്പോൾ ആട്ടോപ്സി തുടങ്ങട്ടെ? റിക്വിസിഷൻ പിന്നെ കിട്ടിയാൽ മതി.”

ജോഷ്വായും ജോർജ്ജും മരിച്ച കുട്ടിയുടെ ബന്ധുക്കളുംകൂടി ശവശരീരം തറയിൽനിന്നുമെടുത്ത് മേശപ്പുറത്തു കിടത്തി. ശരീരംമൂടിയിരുന്ന തുണി മാറ്റി. കൂർത്ത മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രേസിയർ മാറ്റി സ്തനങ്ങൾ

അനാവൃതങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ട് ചുരിദാർ ബോട്ടത്തിന്റെ കെട്ട് അഴിച്ച് താഴേക്കുമാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പാന്റീസ് കീറിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ രക്തക്കറകൾ.

ഇടത്തു സ്തനത്തിൽ വളരെ വൃക്തമായ ഒരു കടിപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ണി ഒരു ഹാൻഡ്‌ലെൻസ് ഉപയോഗിച്ച് ആ ദന്തക്ഷതം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. മുകൾവരിയിലെ പല്ലുകളാണ് ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതിൽ മധ്യത്തിലുള്ള ഉളിപ്പല്ലുകളുടെ കടിപ്പാടിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടായിരുന്നു. അവ തമ്മിൽ അര സെന്റിമീറ്ററോളം അകലം. വലതുവശത്തെ കടിപ്പാട് പതിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉണ്ണി ആ സവിശേഷത ഹരിയെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“ഹരി, ഈ കടിപ്പാടിന്റെ ഉടമയുടെ മുകളിൽ മധ്യഭാഗത്തെ ഉളിപ്പല്ലുകൾ തമ്മിൽ നല്ല വിടവുണ്ട്, ഏകദേശം അര സെന്റിമീറ്റർ. ഇതിനെ ‘ഡയസ്റ്റിമ’ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. വലത് ഉളിപ്പല്ലിന്റെ അഗ്രം തേഞ്ഞതോ ഒടിഞ്ഞതോ ആയിരിക്കും. അതിനാൽ ആ പല്ലിന്റെ മാർക്ക് വൃക്തമായിട്ടില്ല. പ്രതിയെ പിടിക്കുവാൻ ഇത് നല്ലൊരു സൂചനയാണ്. ഈ കടിപ്പാടുകളിൽ പ്രതിയുടെ ഉമിനീരുണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്. അതിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന കോശങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്ക് അയാളുടെ ഡി എൻ എ വേർതിരിക്കാം.”

ഉണ്ണി സംസാരിച്ചുതീരുന്നതിനു മുൻപായിത്തന്നെ പരിചയസമ്പന്നനായ ജോഷ്യാ സ്വാബുകളും ഗ്ലാസ്സ് സൈഡുകളും എടുത്തിരുന്നു. ഉണ്ണി സ്വാബുകൾ സലൈൻ ലായനിയിൽ മുക്കി.

സ്തനങ്ങളിൽ ഉരസി. അതിനുശേഷം അവ സൈഡുകളിൽ ഉരസ്സി. ജോഷ്യാ അവ കാറ്റത്തു വീശി ഉണക്കി ചെറിയ കാർഡ്‌ബോർഡ് പെട്ടികളിലാക്കി. സ്വാബുകളും അതുപോലെ ഉണക്കി ടെസ്റ്റ് ട്യൂബുകളിലാക്കി.

ഉണ്ണി കടിപ്പാടുകളുടെ സമീപം ഒരു ടേപ്പ് സ്കെയിൽ വച്ചതിനുശേഷം തന്റെ എസ്സ് എൽ ആർ ഡിജിറ്റൽ ക്യാമറയിൽ ദന്തക്ഷതങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ പകർത്തി.

“അങ്ങനെ നമ്മൾ ഒരു പ്രധാന തെളിവ് ശേഖരിച്ചു. ഹരി, ഒരുപൊലീസ് വെഹിക്കിൾ അയച്ച് ഡെന്റൽ കോളജിലെ ഫോറൻസിക് ഓഡന്റോളജിസ്റ്റ് ഹരീന്ദ്രകുമാറിനെ വിളിപ്പിക്കാമോ? ഈ കേസിൽ ബൈറ്റ് മാർക്ക്സ് ഉണ്ടെന്നും ഇംപ്രഷൻ എടുക്കണമെന്നും പറഞ്ഞാൽ മതി. ഇവിടെ വരുമ്പോൾ റിക്വിസിഷൻ കൊടുത്താൽ മതി. ഒട്ടും താമസിക്കരുത് ഉടനെതന്നെ വരണമെന്ന് പറയണം.”

ജോർജ്ജ് മൃതശരീരത്തിൽനിന്നും വസ്ത്രങ്ങൾ വശങ്ങൾ മുറിച്ച് വേർപെടുത്തി. ഉണ്ണി അവയെ പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം അവയെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനായി കെട്ടിയ മറപ്പുരയുടെ വേലിയിൽ ഉണക്കാൻ വിരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ ജോഷ്യാ, മരിച്ച കുട്ടിയുടെ വിരൽനഖങ്ങൾ, തലമുടി, ഗുഹ്യരോമങ്ങൾ എന്നിവ മുറിച്ചെടുത്ത് പ്രത്യേകം കുപ്പികളിലാക്കി.

ഉണ്ണി ശരീരപരിശോധന ആരംഭിച്ചു. മുഖത്തു കാണപ്പെട്ട ചന്ദ്രക്കലയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള നഖക്ഷതങ്ങളുടെ ഫോട്ടോകൾ എടുത്ത ശേഷം അവയുടെ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി. ചുണ്ടുകളിൽ ഉരവുകളും കരുവാളിപ്പുകളും കാണപ്പെട്ടു. അതോടൊപ്പം വായ്ക്കുള്ളിൽ ധാരാളം മണ്ണ് കാണപ്പെട്ടു. അത് ഹരിയെ വിളിച്ചുകാണിച്ചു.

“ഹരി, പ്രതി ഈ കുട്ടി എതിർത്തപ്പോഴോ നിലവിളിച്ചപ്പോഴോ അവളുടെ വായിൽ മണ്ണു വാരിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് തീർച്ചയായും ശ്വാസക്കുഴലിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകും. ശ്വാസംമുട്ടിയാകണം മരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കണ്ടില്ലേ, ലക്ഷണങ്ങൾ, കണ്ണുകളിൽ രക്തച്ഛവി. ചുണ്ടുകളും നഖങ്ങളും നീലനിറം. അതിക്രമമായ പ്രവൃത്തി, അതിദാരുണമായ അന്ത്യം.”

ഉണ്ണി കൈകാലുകളും മുതുകും പരിശോധിച്ചു. ചെറിയ കരിവാളിപ്പുകളും ഉരവുകളും അല്ലാതെ ഗുരുതരമായ മുറിവുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു.

“ജോർജ്ജ, നമുക്കു തുടങ്ങാം.” ജോർജ്ജ് മുർച്ചയുള്ള ബ്ലേഡ് ഉറപ്പിച്ച ബാൾഡ് പാർക്കർ നൈഫ് ഉണ്ണിക്കു നൽകി. ഉണ്ണി താടിമുതൽ വയറിന്റെ കീഴറ്റംവരെ തൊലിയും അതിനടിയിലെ കൊഴുപ്പുപാളിയും നീളത്തിൽ മുറിച്ചു. ജോർജ്ജ് ഇടതുവശത്തെ തൊലിയും കൊഴുപ്പിന്റെ പാളിയും നെഞ്ചിന്റെ ഭിത്തിയിൽനിന്നും മുറിച്ചുമാറ്റിയപ്പോൾ ഉണ്ണി വലതുവശത്തും അതുപോലെ ചെയ്തു. അപ്പോൾ ജോർജ്ജ് വയറിനു മധ്യത്തിലുള്ള റെക്ടസ്സ് പേശിയും വയറിനുള്ളിലെ പെരിട്ടോണിയൽ സ്തരവും നീളത്തിൽ മുറിച്ച് വയർ തുറന്നു. ഉണ്ണി ആമാശയത്തിന്റെ മുകളറ്റത്തും കീഴറ്റത്തും ക്ലാമ്പുകൾ പിടിപ്പിച്ചിട്ട് ആമാശയം മുറിച്ചുമാറ്റി. അപ്പോൾ ജോർജ്ജ് ആമാശയം നിക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള ട്രേ വച്ചുനീട്ടി. ഡിജിറ്റൽ വെയിങ് ബാലൻസിൽ വച്ച് ആമാശയത്തിന്റെ തൂക്കം നോക്കി. ഇരുനൂറു ഗ്രാം; ആമാശയത്തിന്റെ ശരാശരി ഭാരം നൂറ്റമ്പതു ഗ്രാം. അപ്പോൾ വയറിനുള്ളിലെ ആഹാരശകലങ്ങളുടെ ഭാരം വെറും അൻപതു ഗ്രാം.

ഉണ്ണി ആമാശയഭിത്തിയുടെ കീഴറ്റം എൻററോടോം കത്രിക ഉപയോഗിച്ച് തുറന്നു. ഉള്ളിൽ വളരെക്കുറച്ച് സ്റ്റാർച്ച് കഷണങ്ങൾ; ഇസ്സലിയോ ദോശയോ ആയിരിക്കാം. കൂടാതെ പാതി ദഹിച്ച പച്ചക്കറിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ. അവസാനം കഴിച്ച ആഹാരം. അതുകഴിച്ച് നാലു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് മരണം സംഭവിച്ചത്. വയറിനുള്ളിലെ കരൾ, പ്ലീഹ്, കുടലുകൾ മുതലായ അവയങ്ങൾ മുറിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അവയിലെല്ലാം കറുത്ത നിറത്തിൽ രക്തം കെട്ടി നിൽക്കുന്നു; ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചതിനാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു വ്യത്യാസം. ആമാശയവും ചെറുകുടലിന്റെ മുകളറ്റത്തുനിന്നും മുപ്പതു സെന്റിമീറ്റർ നീളത്തിൽ ഒരു കഷണവും കരളിന്റെയും വൃക്കയുടെയും കുറച്ചു ഭാഗവും ഒരു ലിറ്റർ വലിപ്പമുള്ള കുപ്പികളിൽ രാസപരിശോധനയ്ക്കായി ശേഖരിച്ചു. ജോർജ്ജ് ഒരു വാക്യൂട്ട് സിറിഞ്ച് ഉപയോഗിച്ച് മുപ്പത് മില്ലിലിറ്റർ രക്തവും ശേഖരിച്ചു.

“ജോർജ്ജ്, ഡിഎൻഎ പരിശോധനയ്ക്കായി ഒരു സാമ്പിൾകൂടി വേണം. ജോർജ്ജ് ഒരു പ്രത്യേക വാക്യത്തിൽ കുറച്ചു രക്തംകൂടി ശേഖരിച്ചു.

മൂത്രസഞ്ചിയിൽ മൂത്രം ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ശ്വാസംമുട്ടി മരണപ്പെട്ട സമയത്ത് അനിച്ഛാപൂർവകമായി താനേ ഒഴിച്ചതാകാം; അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി സ്വമേധയാ ഒഴിച്ചതാകാം.

ഉണ്ണി നെഞ്ചിന്റെ അറകൾ തുറക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇരുവശത്തെയും വാരിയെല്ലുകളെ നെഞ്ചെല്ലുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന തരുണാസ്ഥികൾ ഓരോന്നായി മുറിച്ചുമാറ്റി നെഞ്ചെല്ലിനെ ഉയർത്തി ഇരുവശത്തുമുള്ള നെഞ്ചറകൾ പരിശോധിച്ചു. നെഞ്ചെല്ല് മുഴുവനായി മാറ്റുവാൻ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള കോളർ അസ്ഥികളുടെയും ഒന്നാം വാരിയെല്ലുകളുടെയും നെഞ്ചെല്ലുമായുള്ള ബന്ധം റിബ് ഷീയർ എന്ന പാക്കുവെട്ടിപ്പോലെയുള്ള ഉപകരണംകൊണ്ട് വിച്ഛേദിച്ച് നെഞ്ചെല്ലു മാറ്റി. അതിനുശേഷം നാക്കിനടിയിൽ വായുടെ അടിവശത്തെ പേശികൾ മുറിച്ച് നാക്കും ശ്വാസക്കുഴലും അന്നവാഹിനിനാളവും ശ്വാസകോശങ്ങളും ഒന്നിച്ച് വേർപെടുത്തി പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ടേബിളിന്റെ വശത്തുള്ള ടേബിളിൽവെച്ചു പരിശോധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തലച്ചോർ പരിശോധിക്കുവാനായി ജോർജ്ജ് തലയിൽ ഇരുചെവികളും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന വിധം, തൊലി മുറിച്ചു മാറ്റുവാൻ തുടങ്ങി.

ശ്വാസക്കുഴൽ തുറന്നു നോക്കിയ ഉണ്ണി സ്തബ്ധനായി. ശ്വാസനാളം നിറയെ മണ്ണും കഫവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മണ്ണിന്റെ അംശങ്ങൾ ചെറിയ ശ്വാസക്കുഴലുകൾവരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഉണ്ണി ഹരിയെ അരികെ വിളിച്ച് ശ്വാസക്കുഴലുകളിൽ മണ്ണ് കയറിയിരിക്കുന്നത് കാണിച്ചു.

“പാവം കുട്ടി, ഒച്ചവെച്ചപ്പോൾ പ്രതി അവളുടെ വായിൽ വാരിയിട്ട മണ്ണ് മരണവെപ്രാളത്തിൽ അവൾ ശ്വസിച്ച ശ്വാസക്കുഴലുകളിലേക്ക് വലിച്ചുകയറ്റിയതാണ്. അപ്രകാരം ശ്വാസംമുട്ടിയതാണ് മരണകാരണം. അവൾക്ക് പൂർണ്ണബോധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഇത് തെളിയിക്കുന്നു.”

“ഓ മൈ ഗോഡ്,” ഹരി ശരിക്കും ഞെട്ടി: “മനുഷ്യനല്ല മൃഗമാണവൻ. അവനെ...”

“ഇമോഷണലാകാതെ ഹരി, പല കാരണങ്ങളാലാണ് മനുഷ്യൻ മൃഗമാകുന്നത്. മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന്, അപക്വമായ മനസ്സ്, മാനസിക രോഗങ്ങൾ... അങ്ങനെ പലതും.”

ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ഉണ്ണി ഹൃദയവും മറ്റ് അവയവങ്ങളും പരിശോധിച്ചു. ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ച ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാതെ ആന്തരികാവയവങ്ങളിൽ മറ്റു വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു...

ഉണ്ണി ഇരയുടെ ജനനേന്ദ്രിയത്തിന്റെ പരിശോധന ആരംഭിച്ചു. തുടകളിൽ നഖക്ഷതങ്ങൾ, ഗുഹ്യരോമങ്ങളിൽ ശുക്ലം വീണ് ഉണങ്ങിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ജോർജ്ജ് ഗുഹ്യരോമങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. യോനിയിൽ നിന്നും രക്തം ഒഴുകിയിരിക്കുന്നു. കന്യകാചർമ്മം മൂന്നു നാലു സ്ഥലങ്ങളിൽ മുറിഞ്ഞതിൽനിന്നുള്ള രക്തസ്രാവമാണെന്നു മനസ്സിലായി. യോനിയിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും കരിവാളിപ്പും മുറിവുകളും കാണപ്പെട്ടു. യോനിയിലെ മുറിവുകൾ ജീവനുള്ളപ്പോൾ സംഭവിച്ചതാണെന്ന് വ്യക്തം. അപ്പോൾ വായിൽ മണൽ വാരിയിട്ടത് സംഭോഗത്തിന്റെ അവസാനമായിരിക്കണം.

“ജോർജ്ജേ, നമുക്ക് വെജനൽ സ്വാബെടുക്കണം.”

പറഞ്ഞുതീരുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ജോർജ്ജ് സ്വാബുകൾ ഉണ്ണിക്കു നൽകി. ഉണ്ണി യോനിയിൽനിന്നും യോനീദ്രവം സ്വാബുകളുപയോഗിച്ച് ഒപ്പിയെടുത്തു. അവ ഗ്ലാസ്സ് സ്ലൈഡിൽ ഉരസി സ്മിയറുകളുണ്ടാക്കി. ജോർജ്ജ് സ്വാബുകളും സ്മിയറുകളും കാറ്റത്ത് ഉണക്കി കവറുകളിലാക്കി.

ജോർജ്ജ് തലയോടിന്റെ മുകളിലെ തൊലി മാറ്റിവെച്ചിരുന്നു. തലയോടിന് പരിക്കുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. ജോർജ്ജ് ഒരു ചെറിയ ഹാക്സാകൊണ്ട് തലയോടിന്റെ മൂടി വർത്തുളാകൃതിയിൽ അറുത്തുമാറ്റി. ഉണ്ണി തലച്ചോറിന്റെ ആവരണസ്തരങ്ങൾ മുറിച്ച് തലച്ചോർ വെളിയിലെടുത്തു ഡിസെക്ഷൻ ബോർഡിൽ വച്ച് പല ഖണ്ഡങ്ങളായി മുറിച്ച് പരിശോധിച്ചു. അതിൽ പ്രത്യേകിച്ച് വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സ്റ്റാളിനു സമീപം ഒരു കാർ വന്നു നിൽക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഉണ്ണി തല ഉയർത്തി നോക്കി. ദന്തൽ കോളജിലെ ഡോക്ടർ ഹരീന്ദ്രകുമാറാണ്. ഫോറൻസിക് ഓഡിറ്റോളജിസ്റ്റ്.

“കമോൺ ഹരീന്ദ്രാ.” ഉണ്ണി ഡോക്ടർ ഹരീന്ദ്രനെ കൈ ഉയർത്തി വേവ് ചെയ്തു.

ഡോക്ടർ ഹരി സ്റ്റാളിനകത്തേക്കു വന്നു. പിന്നാലെ എസ് പി ഹരികുമാറും.

“ഗുഡ് മോണിങ് സർ.”

“എസ് പിക്ക് ഡോക്ടർ ഹരീന്ദ്രകുമാറിനെ അറിയാമല്ലോ? അപ്പോൾ സമയം കളയണ്ട, തുടങ്ങിക്കോളൂ. വലതു ബ്രെസ്റ്റിന്റെ ടെൻ ഓക്സോക്ക് പൊസിഷനിലാണ് ബ്ലേറ്റ് മാർക്ക്. ഞാൻ സ്വാബ് എടുത്തിട്ടുണ്ട്.” ഉണ്ണി ദന്തൽ സർജന് ദന്തക്ഷതം കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ഡോക്ടർ ഹരീന്ദ്രൻ ആദ്യം ദന്തക്ഷതത്തിനു ചുറ്റും കോട്ടൺ സ്വാബുകൊണ്ട് വൃത്തിയാക്കി. ഒരു സ്കെയിൽ ദന്തക്ഷതത്തിനു സമീപം വെച്ചിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ ക്യാമറ ഉപയോഗിച്ച് ചിത്രങ്ങൾ എടുത്തു. അതിനുശേഷം ദന്തക്ഷതത്തിനു മുകളിൽ ഇംപ്രഷൻ മെറ്റീരിയൽ ആൽജിനേറ്റ് ഒരു ട്യൂബിൽനിന്നും സ്കീസ് ചെയ്തു പുറട്ടി. അതിനു മുകളിൽ ഒരു റീ

എൻഫോഴ്സിങ് മെറ്റീരിയലിന്റെ ഒരു ക്ഷണം വെച്ചു. സെറ്റായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മെല്ലെ അടർത്തിയെടുത്ത് ഒരു പെർഫെക്റ്റ് ഇംപ്രഷൻ.

“ഹരീന്ദ്രകുമാർ, ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതിയുടെ ഒരു ഡെന്റൽ കാസ്റ്റ് ഏത്രയുംവേഗം തരണം.”

“അതിനെന്നാ സർ, നാളെത്തന്നെ ശരിയാക്കാം. ആയിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് ഞാൻ വിളിക്കാം.”

“ഞങ്ങളോടൊപ്പം കൂടുന്നോ ലബ്ബിന്?” എസ് പി ഡോക്ടറെ ക്ഷണിച്ചു.

“നോ, താങ്ക്സ് സർ, എനിക്ക് കുറെ അർജന്റ് അപ്പോയിന്റ്മെന്റ്സ് ഉണ്ട്. കൈൻഡ്ലി എക്സ്ക്യൂസ് മീ.”

ഹരീന്ദ്രൻ യാത്രപറഞ്ഞു പോയി. ഉണ്ണി ഗ്ലൗസുകൾ ഊരിമാറ്റി. ജോർജ്ജ് പുറകിൽനിന്ന് പ്ലാസ്റ്റിക് ഏപ്രണും ഗൗണും അഴിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. ബക്കറ്റിൽനിന്നും വെള്ളമെടുത്ത് കൈകൾ കഴുകിയെങ്കിലും ഉണ്ണിക്ക് തൃപ്തിയായില്ല. ഒരു കുളി കഴിഞ്ഞ് പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് കുറച്ച് പെർഫ്യൂം അടിച്ചാലേ ഊണു കഴിക്കുവാൻ കഴിയൂ. മണി ബ്രീഫ് കേസ്സിൽ ഒരു സെറ്റ് വസ്ത്രങ്ങൾ എപ്പോഴും കരുതിവയ്ക്കാറുണ്ട്.

“ഹരി, നമുക്ക് പൊലീസ് ക്ലബ്ബിൽ പോയാലോ? നമുക്ക് ഡിസ്കഷൻ അവിടെച്ചെന്നിട്ടാകാം. എനിക്ക് കുളിച്ച് ഫ്രഷാകണം.”

“ഞാൻ നേരത്തേ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് എന്റെ കാറിൽ പോകാം. ജോർജ്ജ് പിന്നാലെ സാറിന്റെ കാറിൽ വരട്ടെ. ജോസേ, ഇൻകസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ താനും പൊലീസ് ക്ലബ്ബിൽ വരു.”

“സർ, ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പ്രതികളുണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ?” ജോസിന്റെ ചോദ്യത്തിൽ ആകാംക്ഷ.

“ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല ജോസേ. ഒരാൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ളൂ; ബലിഷ്ഠനായ ഒരാൾ.”

ഊണിനുശേഷം ഉണ്ണിയും ഹരിയും പൊലീസ് ക്ലബ്ബിന്റെ രണ്ടാം നിലയിലെ മിനി കോൺഫറൻസ് ഹാളിലേക്കുപോയി. മുറിയിലേക്കു കയറിയ ഉണ്ണിക്ക് എയർകണ്ടിഷൻ ചെയ്ത മുറിയിലെ കെട്ടി നിൽക്കുന്ന വായുവിന്റെ ഗന്ധം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

“ഹരി, നമുക്ക് വരാന്തയിൽ ഇരുന്നാലോ? തനിക്ക് സിഗററ്റു വലിക്കുകയും ചെയ്യാം. യൂ ഡോണ്ട് മൈൻഡ്?”

“ബെ ആൾ മീൻസ് സർ.”

“ജോസിനെക്കൂടി വിളിക്കൂ. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ലേ. ലെറ്റ് ഹിം ആൾസോ പാർട്ടേക് ഇൻ ദ ഡിസ്കഷൻ.”

“ഹരി, പെരിയാറിൽനിന്നും ഒഴുകിവരുന്ന കാറ്റിനുപോലും ഒരു സുഗന്ധം. ഈ ആംബിയൻസ് ആ ഏ സി മുറിയിലിരുന്നാൽ കിട്ടുമോ? ശരി നമുക്ക്

കാര്യത്തിലേക്ക് കടക്കാം. ആദ്യമായി മരണകാരണം. ലിപ്ലിക്കുട്ടി മരിച്ചത് ശ്വാസംമുട്ടിയാണ്. വായ്ക്കുള്ളിൽ വാരിയിട്ട മണ്ണ് ശ്വാസനാളത്തിൽ കയറി അടഞ്ഞ് ശ്വാസോച്ഛാസത്തിനു തടസം വന്നു. ആ കുട്ടിയുടെ കന്യകാചർമ്മത്തിനും യോനിക്കും ഏറ്റ മുറിവുകളിൽ നിന്നും അവളെ ബലാൽസംഗം ചെയ്തതായി കരുതാം.”

“സർ, മണ്ണു വാരിയിട്ട് ശ്വാസം മുട്ടിച്ചത് ബലാൽസംഗത്തിനു മുൻപോ, പിൻപോ?” ജോസിന്റെ സംശയം.

“വളരെ നല്ല ചോദ്യം ജോസേ, ജനനേന്ദ്രിയത്തിലെ മുറിവുകൾ എല്ലാംതന്നെ ജീവനുള്ളപ്പോൾ സംഭവിച്ചതാണ്. എല്ലാ മുറിവുകളിലും വൈറ്റൽ റിയാക്ഷനുണ്ട്. സംഭോഗത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലായിരിക്കാം മണ്ണുവാരിയിട്ടത്. പ്രതി അവൾ അറിയുന്ന ആളാണെന്നത് തീർച്ച. അതിനാൽ പ്രതിക്ക് അവളെ കൊലപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ഹരി, പ്രതി ലിപ്ലിക്കുട്ടിയെ കഴുത്തു ഞെരിച്ചോ മൂക്കും വായും പൊത്തിപ്പിടിച്ചോ കൊലപ്പെടുത്താതെ വായിൽ മണ്ണു വാരിയിട്ടതെന്തിനാണ്?”

“നോ ഐഡിയ സർ.”

“ഹേയ് ഒന്നുമില്ല, ഒരു വൈൽഡ് തോട്ട്. ക്രിസ്റ്റൻ ഫ്യൂണറലിൽ എല്ലാവരും ഒരുപിടി മണ്ണ് ശവപ്പെട്ടിയുടെ മുകളിൽ വാരിയിടാറില്ലേ? ഏ റിച്ചാർഡ്, എ സിംബോളിക് ആക്ട്. ഈ ആചാരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമല്ല. ജൂതന്മാരും ഈജിപ്ഷ്യൻസുമൊക്കെ ആചരിക്കാറുണ്ട്. മനുഷ്യാ നീ മണ്ണാകുന്നു, മണ്ണിനോടു ലയിക്കുന്നു.”

“സർ, പ്രതി ഒരു റിലീജിയസ്സായ ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരിക്കുമോ?” ജോസിന്റെ സംശയം.

“റിലീജിയസ്സായ സാത്താനായിരിക്കും.” ഹരി ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

“ലെറ്റസ് കം ബാക്ക് ടു അവർ ഡിസ്കഷൻ, ലിപ്ലിക്കുട്ടിയുടെ കന്യകാചർമ്മത്തിൽ മൂന്നിടത്ത് മുറിവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, കൂടാതെ യോനിയുടെ ഭിത്തിയിൽ കരുവാളിപ്പും മുറിവുകളും. ചെറിയ ലാസറേഷൻസ്. ഇവ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇരയെ പ്രതി യോനീസംഭോഗം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. ശുക്ലവിസർജ്ജനത്തോടുകൂടിയ ഒരു സമ്പൂർണ്ണസംഭോഗം.”

ഉണ്ണിയുടെ ശബ്ദം ഇടറിയത് ഹരി ശ്രദ്ധിച്ചു. “സർ, ചായ പറയട്ടേ?”

“കുറെ കഴിഞ്ഞു പറയാം.” ഹരി കോഫി ടേബിളിൽ വച്ചിരുന്ന ജഗ്ഗിൽനിന്നും വെള്ളം ഗ്ലാസ്സിൽ പകർന്നു കുടിച്ചു.

“യോനീയിൽനിന്നെടുത്ത സ്രവത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക സ്മയവും നമുക്ക് ഉടനേതന്നെ ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലാബിൽ അയയ്ക്കാം. അതിൽ നിന്നും പ്രതിയുടെ ഡി എൻ എ പാറ്റേൺ കണ്ടുപിടിക്കാം.”

“സർ, പ്രതിയെ കിട്ടിയാലല്ലേ ഡി എൻ എ കമ്പാരിസൺ നടത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.”

“ഹരി, എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്, നിങ്ങൾ അവനെ വളരെവേഗം പിടികൂടുമെന്ന്. ഞാൻ അതിനായി ഒരു ക്ലൂകൂടി തരാം. പെൺകുട്ടിയുടെ മാറിടത്തിൽ കാണപ്പെട്ട ദന്തക്ഷതത്തിന്റെ പ്രത്യേകത ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നത് ഓർമ്മയുണ്ടോ?”

“യെസ്, സർ മുകൾവരിയിലെ ഉളിപ്പല്ലുകൾ തമ്മിലുള്ള വിടവ്.”

“അതു മാത്രമല്ല, മേൽവരിയിലെ നാലു പല്ലുകളും കീഴ്വരിയിലെ ആറു പല്ലുകളും പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുകൾവരിയിലെ വലത് ഉളിപ്പല്ല് നന്നായി പതിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിന്റെ അറ്റം തേഞ്ഞതോ ഒടിഞ്ഞതോ ആയിരിക്കും. ഹരീന്ദ്രൻ നാളെ പ്രതിയുടെ ഡെന്റൽ കാസ്റ്റ് ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ ആ പ്രത്യേകത നമുക്ക് നന്നായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.”

“സർ, ആ ഫീച്ചർ പ്രതിയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വളരെ സഹായിക്കുമല്ലോ?”

“തീർച്ചയായും ഹരി, സംശയിക്കുന്നവരിൽനിന്നും പ്രതിയെ വേഗം കണ്ടുപിടിക്കാം. മേൽവരിയിലെ ഉളിപ്പല്ലുകൾ തമ്മിലുള്ള വിടവും, ഒടിഞ്ഞ വലത് ഉളിപ്പല്ലും. സോ ലുക്ക് ഔട്ട് ഫോർ സച്ച് ഏ പേർസൺ.”

“ഏ റിലീജിയസ്സ് സാത്താൻ.” ഹരിയുടെ കമന്റ് കേട്ട് എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

“നിങ്ങളുടെ അന്വേഷണം നടക്കട്ടെ. പല്ലിന്റെ പ്രത്യേകത നമുക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. ആ പ്രത്യേകത ഒരു സ്ക്രീനിങ്ങിനായി പ്രയോജനപ്പെടും. ആ പ്രത്യേകതകൾ ഉള്ളവരുടെ മാത്രം ഡി എൻ എ പരിശോധന നടത്താം. അതൊരു യൂണിക് ടെസ്റ്റ് ആണ്.”

“അത്രതന്നെ ഫുൾപ്രൂഫാണോ സർ? ഞാൻ ഒരു ആസ്ട്രേലിയൻ ജേർണലിൽ ചില എതിരഭിപ്രായങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.” ഹരിയുടെ സംശയം.

“എന്താ സംശയം, ആബ്സൊല്യൂട്ട്ലി റിലയബിൾ. ഓരോ മനുഷ്യനും വ്യത്യസ്തമായ ജനിതകഘടനയാണുള്ളത്. ഇരട്ടക്കുട്ടികൾക്കല്ലാതെ, അതും ഒരേ ലിംഗത്തിൽ പെട്ട രണ്ടുപേർക്കു മാത്രമേ ഒരുപോലെയുള്ള ഡി എൻ എ പാറ്റേൺ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഡി എൻ എ അപഗ്രഥനത്തിനെ ഡി എൻ എ ഫിംഗർപ്രിന്റിങ് എന്നു വിളിക്കുന്നത്. വിരലടയാളംപോലെ പ്രസക്തമാണത്.”

പിറ്റേദിവസംതന്നെ എസ് പി ഹരികുമാർ സി ഐ ജോസിനോടും തന്റെ വിശ്വസ്തരായ സ്കാഡിനോടും ഒപ്പം പമ്പാശ്ശേരി ടി ബിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചു.

സംഭവദിവസം പതിവുപോലെ ലില്ലിക്കുട്ടി കോളജിൽനിന്നും പ്രൈവറ്റ് ബസ്സിൽ കയറി പമ്പാശ്ശേരി കവലയിൽ ഇറങ്ങി വീട്ടിലേക്കുനടന്നു. കൂടെ സഹപാഠിയും സ്നേഹിതയുമായ അന്നമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്ക് കവലയിൽനിന്നും അര കിലോ മീറ്റർ ദൂരമുണ്ട്.

എസ് പി ഹരി അന്നമ്മയുടെ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അന്നമ്മ കോളജിൽനിന്ന് എത്തിയിരുന്നില്ല. സ്നേഹിതയുടെ മരണം അവളെ വല്ലാതെ ഉലച്ചുകളഞ്ഞെന്ന്

അവളുടെ അപ്പച്ചൻ ഹരിയോടു പറഞ്ഞു. അവർ ബാല്യം മുതൽ ഉറ്റ സ്നേഹിതരും സഹപാഠികളുമായിരുന്നു. ഒരു ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് രണ്ടു പേരും ഒരേ വിഷയംതന്നെ ഡിഗ്രികോഴ്സിനു തിരഞ്ഞെടുത്തതും. ലിപ്ലിക്കുട്ടി മരിച്ച ദിവസം മുതൽ അവൾ വെള്ളംപോലും കുടിച്ചിട്ടില്ല. വീട്ടുകാർ നിർബന്ധിച്ചിട്ടാണ് ഇന്ന് കോളജിൽ പോയിത്തുടങ്ങിയത്.

നാട്ടുകാരുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുവാതിരിക്കുവാനും അന്നമ്മയുടെ വീട്ടുകാർക്ക് പ്രയാസം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനുംവേണ്ടി ഹരി മഫ്തിയിലായിരുന്നു. പൊലീസ് വാഹനം റോഡിൽ പാർക്ക് ചെയ്തിട്ട് നടന്നാണ് അന്നമ്മയുടെ വീട്ടിലെത്തിയത്. അന്നമ്മയുടെ അപ്പച്ചൻ കോശിക്കുഞ്ഞിന് റബ്ബർ ടാപ്പിങ്ങാണ് ജോലി. സ്വന്തമായി ഒരേക്കർ തോട്ടവും ഉണ്ട്. ദൈവഭയമുള്ള അധ്വാനിയായ ആ കൃഷിക്കാരന്റെ പെരുമാറ്റം ഹരിക്ക് ഇഷ്ടമായി. കോശിക്കുഞ്ഞിൽനിന്നും പ്രദേശവാസികളെക്കുറിച്ച് കുറെ വിവരങ്ങൾ ഹരിക്കു ലഭിച്ചു. കൂട്ടത്തിൽ ലിപ്ലിക്കുട്ടിയെയും അവളുടെ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചും കോശിക്കുഞ്ഞ് സംസാരിച്ചു. ലിപ്ലിക്കുട്ടിയും അന്നമ്മയും സമവയസ്കരാണ്. സ്വന്തം മകളെപ്പോലെയാണ് അവളെയും കരുതിയിരുന്നത്. രണ്ടു വീട്ടുകാരും വളരെ നല്ല ബന്ധമാണ്. ലിപ്ലിക്കുട്ടിയുടെ ഗൾഫിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന സഹോദരനെക്കൊണ്ട് അന്നമ്മയെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കണമെന്ന് രണ്ടു വീട്ടുകാരും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണ്. അന്നമ്മ കോളജിൽനിന്നു വന്നപ്പോൾ വരാന്തയിൽ അപരിചിതനായ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നതുകണ്ട് അവൾ വീടിന്റെ പിന്നാമ്പുറത്തേക്കു നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ കോശിക്കുഞ്ഞ് അവളെ വിളിച്ചു.

“മോളേ അന്നമ്മോ, ഇങ്ങോട്ടു വരു. ഇദ്ദേഹം നിന്നെ കാണാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്.”

അന്നമ്മ തിരികെവന്ന് വരാന്തയിൽ കയറി. കരഞ്ഞുവാടിയ മുഖം.

“അന്നമ്മേ, എന്റെ പേര് ഹരികുമാർ. ഞാൻ പൊലീസ് സൂപ്രണ്ടാണ്. എന്താ ഇന്ന് വൈകിയത്?”

“ഇന്ന് ഒരു അനുശോചന മീറ്റിങ്ങും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടായിരുന്നു.” അന്നമ്മ അപ്പോൾ വിങ്ങിപ്പൊട്ടുമെന്നു തോന്നി.

“അന്നമ്മ അകത്തുപോയി ഒന്നു ഫ്രഷായി വരു.”

“വേണ്ട സർ.” ഹരിയുടെ ഹൃദ്യമായ പെരുമാറ്റം അവൾക്ക് ആശ്വാസകരമായിരുന്നു.

“എന്നാൽ കുട്ടി ഇവിടെ ഇരിക്കൂ. എനിക്ക് ലിപ്ലിക്കുട്ടിയെക്കുറിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ അറിയണം.”

ആ ദുർദ്ദിനത്തിൽ വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിക്കാണ് അവർ രണ്ടു പേരും കവലയിൽ ബസ്സിറങ്ങിയത്. അവിടെ ഇറങ്ങുവാൻ വേണ്ട യാത്രക്കാർ ആരുമില്ലായിരുന്നു. അന്നമ്മയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് ലില്ലിക്കുട്ടി വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. വീട്ടിലേക്ക് ഒന്നര കിലോമീറ്ററോളം ദൂരം വരും. സ്ഥലത്തെ പ്രമാണിയായ അബ്രഹാം കുരിശിങ്കൽ മുതലാളിയുടെ റബ്ബർ തോട്ടത്തിലൂടെയുള്ള വഴി വൈകുന്നേരമായാൽ മിക്കവാറും വിജനമായിരിക്കും. മുതലാളി താമസിക്കുന്നത് പമ്പാശ്ശേരി ടൗണിലാണ്. ഇരുവരുടെയും അപ്പന്മാർ ആ റബ്ബർ തോട്ടത്തിലെ ജോലിക്കാരാണ്. ഒരേ ഇടവകക്കാരാണ്. ഡിഗ്രി കഴിഞ്ഞാൽ ലില്ലിക്കുട്ടിയുടെ ചേട്ടൻ അന്നമ്മയെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴേ ഇരുവരും പരസ്പരം, 'നാത്തുനേ' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ലില്ലിക്കുട്ടിക്ക് ആരുമായും പ്രേമബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ല. അന്നമ്മയോടല്ലാതെ മറ്റാരുമായും ദുഃഖമായ ചങ്ങാത്തവുമില്ല.

ഹരി ഓർമ്മിച്ചു; ഡോക്ടർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനോട് മരണസമയം എത്ര ആയിരിക്കാമെന്നു ചോദിച്ചില്ല. അതറിയണമെങ്കിൽ അവസാനം ഭക്ഷണം കഴിച്ച സമയം അറിയണം.

അന്നമ്മ പറഞ്ഞത് രണ്ടു പേരും ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണം വീട്ടിൽ നിന്നും കൊണ്ടുപോകുമെന്നാണ്. അന്നും പതിവുപോലെ ഉച്ചയ്ക്ക് ഇന്റർവെൽ സമയത്ത് ഒരു മണിക്കും ഒന്നരയ്ക്കും ഇടയ്ക്കാണ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചത്. ചോറും പയറുകറിയും ചമ്മന്തിയും ആയിരുന്നു ലില്ലിക്കുട്ടി കഴിച്ചതെന്നാണ് അന്നമ്മ ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ഹരി പൊലീസ് സർജനെ ഫോൺ ചെയ്തു.

“ഹലോ ഹരി, അന്വേഷണം എങ്ങനെ പോകുന്നു? കക്കയം ക്യാമ്പിൽ ഉരുട്ടൊന്നുമില്ലല്ലോ,”

“ഗോയിങ്ങ് സ്ക്രോങ്ങ് സർ. ഞാൻ വിളിച്ചത് ലില്ലിക്കുട്ടിയുടെ മരണ സമയം എപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നറിയാനാണ്. ഉച്ചയ്ക്ക് ഭക്ഷണം കഴിച്ചത് ഒന്നര മണിക്കാണ്.”

“ഹരി, അപ്പോൾ മരണസമയം വൈകുന്നേരം അഞ്ചര മണിക്കു ശേഷമായിരിക്കും. ആമാശയം മിക്കവാറും ശൂന്യമായിരുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ അവസാനത്തെ ഭക്ഷണം കഴിച്ച സമയത്തോട് നാലു മണിക്കൂർ കൂട്ടിയാൽ മതി. പിന്നെ പതിനൊന്നു മണിക്ക് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ റിഗർ മോർട്ടിസ്, പേശീദുഃഖത, ശരീരത്തിൽനിന്നും അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നില്ല. അതനുസരിച്ച് ആറുമണി എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നമുക്ക് അഞ്ചരയ്ക്കും ആറിനും ഇടയ്ക്ക് എന്ന് ഊഹിക്കാം. ഓകെ?”

“താങ്ക് യൂ സർ. ഞാൻ ഒരു റീ കൺസ്ട്രക്ഷൻ നടത്തുകയാണ്. ഞാൻ വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കാം.”

“ആൾ ദ ബെസ്റ്റ് ഹരി, ബൈ.”

പിറ്റേദിവസം ഹരിയും കുട്ടരും സംഭവത്തിന്റെ ഒരു പുനരാവിഷ്കാരം നടത്തി. കവലയിൽനിന്നും രണ്ടു പെൺകുട്ടികളും വർത്തമാനം പറഞ്ഞു മെല്ലെ നടന്നാൽ അന്നമ്മയുടെ വീട്ടിലെത്താൻ ഇരുപതു മിനുട്ട് വേണം. അവിടെ പത്തു മിനുട്ട് വർത്തമാനം പറഞ്ഞു നിന്നു. അവിടെനിന്നും ലില്ലിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലെത്തുവാൻ അര മണിക്കൂർ വേണം. ആറു മണിക്ക് ലില്ലിക്കുട്ടി വീട്ടിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. കൃത്യസ്ഥലം എസ്റ്റേറ്റിലെ വഴിയിൽനിന്നും മാറി കുറ്റിക്കാടുകൾക്കിടയിലാണ്. അവിടേക്ക് ഇരയെ വലിച്ചിഴച്ച് കൊണ്ടുപോയിരിക്കണം. ഏതായാലും മരണം ആറുമണിക്കു മുൻപായിരിക്കണമെന്ന് ഹരി അനുമാനിച്ചു.

അന്നമ്മയുടെ വീടു കഴിഞ്ഞാൽ ജനവാസം കുറവാണ്. ഒരു ചെറിയ പള്ളിയും പത്തു പന്ത്രണ്ട് വീടുകളുമാണുള്ളത്. ഹരിയുടെ സ്കാഡ് ആ വീടുകളിലെ എല്ലാവരെയും ചോദ്യം ചെയ്തു. എസ്റ്റേറ്റിലെ എല്ലാ തൊഴിലാളികളെയും കണ്ടു ചോദിച്ചു. എല്ലാ പുരുഷന്മാരുടെയും മേൽവരിയിലെ ഉളിപ്പല്ലുകൾക്ക് വിടവുണ്ടോയെന്നും രഹസ്യമായി പരിശോധിച്ചിരുന്നു.

അന്വേഷണം തുടങ്ങി നാലഞ്ചു ദിവസം പിന്നിട്ടിട്ടും ഒരു പുരോഗതിയും കണ്ടില്ല. ഹരിക്ക് നിരാശ തോന്നി. ഇത്തരം കേസുകളിൽ പ്രതിയെ പിടിക്കുവാൻ കാലതാമസം ഉണ്ടായാൽ തെളിവുകളും സാക്ഷിമൊഴികളുടെ പ്രസക്തിയുമൊക്കെ നഷ്ടമാകും. പ്രതിക്ക് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതയേറും. വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങും.

പ്രതി അന്യനാട്ടുകാരനായിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു സി ഐ ജോസിന്റെ അഭിപ്രായം. ജോസ് ആ പ്രദേശത്തുള്ള മിക്കവാറും എല്ലാ അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികളെയും ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് എസ്റ്റേറ്റിലെ തൊഴിലാളിയായ ഒരു ബംഗാളിയുടെ പല്ലുകൾക്ക് വിടവുള്ളതായി കണ്ടെത്തിയത്. വിവരം ഹരിയെ അറിയിച്ചു. ഹരി ഉടൻതന്നെ ഡോക്ടർ ഉണ്ണിയെ വിളിച്ചു. ഉണ്ണിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അയാളുടെ ഡെന്റൽ കാസ്റ്റെടുക്കുവാൻ ഡോ. ഹരീന്ദ്രന്റെ അടുത്തയച്ചു. ഹരീന്ദ്രൻ അയാളുടെ കാസ്റ്റ് എടുത്ത് പ്രതിയുടെ കാസ്റ്റുമായി താരതമ്യപഠനം നടത്തി അയാളല്ല എന്നു സ്ഥിരീകരിച്ചു. എങ്കിലും ഹരി അവന്റെ രക്തസാമ്പിൾ ഡി എൻ എ പരിശോധനയ്ക്കായി എടുപ്പിച്ചു.

ലില്ലിക്കുട്ടി പഠിച്ചിരുന്ന പാഠലൽ കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ, അധ്യാപകർ, വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവരെ കണ്ടു ചോദിച്ചു. പല്ലിന്റെ പ്രത്യേകത നോക്കിയാണ് ഓരോരുത്തരെയും എലിമിനേറ്റു ചെയ്തിരുന്നത്.

പാഠലൽ കോളജിൽനിന്നും മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഹരി ജോസിനോടു ചോദിച്ചു:

“ജോസേ, ആ പള്ളിയിൽ ആരൊക്കെയാണ് താമസം? അവിടത്തെ അച്ചനെ കണ്ടു ചോദിച്ചോ?”

“സർ, ആ അച്ചൻ ഒരു വയസ്സനാ, എഴുപതു വയസ്സിനു മേൽ പ്രായം വരും, കൂടാതെ രോഗിയും.”

“എടോ ജോസേ, ഞാൻ അച്ചനെ സംശയിക്കണമെന്നല്ല പറഞ്ഞത്. അവിടെ വേറെ ആരെങ്കിലും താമസമുണ്ടോ? ആരെങ്കിലും വന്നിരുന്നോ? എന്നൊക്കെയുള്ള വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കണ്ടേ? ഏതായാലും നമുക്ക് ഇപ്പോൾതന്നെ അവിടെ പോകണം.”

ഹരിയും ജോസുംകൂടി പള്ളിമേടയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അച്ചൻ കുശിനിയിൽ കഞ്ഞിവയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

“ഈശോമിശിഹായ്ക്ക് സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ അച്ചോ.” ജോസ് അച്ചനു സ്തുതി പറഞ്ഞു.

“ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും സ്തുതി ആയിരിക്കട്ടെ. ഇതാരാ ജോസാറേ?” അച്ചനു സ്ഥലം സി ഐ പരിചിതനായിരുന്നു.

അച്ചനെ കണ്ടപ്പോൾ ജോസ് പറഞ്ഞതു ശരിയാണെന്ന് ഹരിക്കു മനസ്സിലായി.

“അച്ചോ ഇദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ എസ് പി സാറാ.”

അച്ചൻ ഹരിയെ അഭിവാദനം ചെയ്തു. ഹരി തിരികെയും.

“പാചകമാക്കെ തനിയെ ആണോ അച്ചോ?” ഹരി അച്ചനോടു ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല സാറെ, എന്റെ കുശിനിക്കാരൻ ജോസഫ് നാട്ടിൽ പോയിരിക്കുവാ. അവന്റെ അമ്മയ്ക്ക് സുഖമില്ലെന്നറിഞ്ഞു.”

“എന്നു പോയതാച്ചോ?” ജോസ് ചോദിച്ചു.

“കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ച അതിരാവിലെ.”

ഹരിയുടെ തലച്ചോറിലൂടെ ഒരു മിന്നൽപ്പിണർ പാഞ്ഞു. ലില്ലിക്കുട്ടി കൊല്ലപ്പെട്ടത് വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം.

“ഇരുന്നാട്ടെ സാറന്മാരെ, വന്ന കാര്യം പറഞ്ഞില്ല.” അച്ചൻ രണ്ടു കസേരകൾ പൊടിതട്ടി നീക്കിയിട്ടു

“ഞങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നില്ലേച്ചോ. പിന്നീട് ഒരിക്കൽ വരാം. ലില്ലിക്കുട്ടിയുടെ കേസ്സ് അന്വേഷിക്കുന്നത് ഞങ്ങളാണ്. ഇതുവഴി പോയപ്പോൾ അച്ചനെ കാണാൻ ഒന്നു കയറിയെന്നേയുള്ളൂ.” ഹരി പറഞ്ഞു.

“കുശിനിക്കാരൻ വരാൻ വൈകിയാൽ അച്ചനു ബുദ്ധിമുട്ടാവില്ലേ? അയാൾ എവിടത്തുകാരനാണ്?”

“എവിടത്തുകാരനാണെന്ന് എനിക്കറിയാത്തില്ല. അവനെ ചിങ്ങവനം പള്ളിയിലെ ജോണച്ചൻ പറഞ്ഞച്ചതാ.”

ഹരിയുടെ ആശകൾ അസ്തമിച്ചു. അവനെ എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കും. ഈ പ്രദേശത്ത് ചോദ്യം ചെയ്യാത്തതായി അവൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

“അവൻ വരാൻ താമസിച്ചാൽ അച്ചനു ബുദ്ധിമുട്ടാവില്ലേ. മേൽവിലാസമുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ ഉടനെ വരുത്താം.”

“സാരേ, അവന്റെ മേൽവിലാസവും തന്നിട്ടില്ല. അവൻ വന്നിട്ട് രണ്ടു മാസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ, മടിയനാ, സിനിമമാസികകളിലെ ചീത്ത പടങ്ങൾ കാണലാ അവന്റെ പണി. ഞാൻ വഴക്കു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നെ കാണുമ്പോൾ മറച്ചുവയ്ക്കും.”

“ശരിയച്ചോ ഞങ്ങളിറങ്ങട്ടെ.” അച്ചനോടു യാത്ര പറഞ്ഞ് അവർ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. റോഡിലെത്തിയപ്പോൾ ഹരി നിന്നു. ഹരിക്ക് ദേഷ്യവും നിരാശയും തോന്നി.

“എടോ, ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ ഈ പ്രദേശത്തെ എല്ലാവരെയും കണ്ടു ചോദിക്കണമെന്ന്. താൻ അച്ചനെ ഒഴിവാക്കി. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം കണ്ടോ? ആ കുശിനിക്കാരൻ ജോസഫ് സംഭവം നടന്ന് അതിരാവിലെ സ്ഥലംവിട്ടു. ഹീ ഈസ് അവർ പ്രൈം സ്പെക്ട്രം അണ്ടിൽ അദർവൈസ് പ്രൂവ്ഡ്. എനിക്ക് അവനെ എത്രയും വേഗം കിട്ടണം. നൗ ഡബിൾ അപ്പ്. അച്ചന്റെ പള്ളിമേടയിൽ കുശിനിക്കാരന്റെ മുറിസെർച്ച് ചെയ്ത്. ഞാൻ ടീ ബിയിൽ ചെന്നിട്ട് ജീപ്പയയ്ക്കാം.”

സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ജോസിന് പള്ളിമേടയിൽനിന്ന് വിശേഷാൽ ഒന്നും കിട്ടിയില്ല.

കുശിനിക്കാരന്റെ മുറിയിൽനിന്നും കുറെ മാസികകളും മലയാളത്തിലെ കുറച്ച് പോർണോ കൊച്ചുപുസ്തകങ്ങളുമാണ് കിട്ടിയത്. ജോസ് അതെല്ലാം കെട്ടിപ്പൊക്കിയെടുത്തു. ടി ബിയിൽ ചെന്ന് എസ് പിക്ക് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു.

“ജോസ്, നിങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ ചിങ്ങവനം പള്ളിയിൽ പോയി അവിടത്തെ അച്ചനെ കണ്ട് ജോസഫിനെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ വിവരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണം. അച്ചന് എങ്ങനെയാണ് അവനെ പരിചയമായത്? എന്തിനാണ് ഇവിടത്തെ അച്ചന്റെ അടുത്ത് അവനെ അയച്ചത്? തുടങ്ങി എല്ലാ ഡീറ്റെയിൽസും കളക്ട് ചെയ്തിട്ട് എന്നെ വിളിക്കണം.”

“ജോസിന്, വേണമെങ്കിൽ എസ് ഐ ക്യാഷണൻകുട്ടിയെക്കൂടി കൂട്ടിക്കൊളു.”

ജോസ് ഹരിയെ സല്യൂട്ട് ചെയ്ത് പുറത്തേക്കു പോയപ്പോൾ ഹരി ജോസിനെ തിരികെ വിളിച്ചു: “ജോസേ ബെസ്റ്റ് ഒഫ് ലക്ക്.”

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ഹരി ഡെന്റൽ കോളജിൽ പോയി ഡോക്ടർ ഹരീന്ദ്രകുമാറിനെ കണ്ടു.

ഡോക്ടർ ഓറൽ പത്തോളജിയാണ് സ്പെഷ്യലൈസ് ചെയ്തതെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന ജേക്കബ് സഖറിയാ ഒരു ചെറിയ ഫോറൻസിക് ഓഡന്റോളജി വിഭാഗം രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. പൊലീസിന്റെ കേസ്സുകൾ അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ഡോ. ഹരീന്ദ്രനും ആ വിഷയത്തിൽ താത്പര്യം തോന്നിയത്. ഡോക്ടർ

ആസ്ത്രേലിയായിൽ പോയി ഫോറൻസിക് ഓഡന്റോളജിയിൽ പരിശീലനവും നേടിയിട്ടുണ്ട്.

ഡോ. ഹരീന്ദ്രൻ ലില്ലിക്കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ കണ്ട ദന്തക്ഷതത്തിൽ നിന്നെടുത്ത ഇമ്പ്രഷനിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ച ഡെന്റൽ കാസ്റ്റ് എസ് പിയെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നിട്ട് ദന്തക്ഷതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വലിപ്പത്തിൽ എൻലാർജ്ജ് ചെയ്ത ഫോട്ടോയുടെ മുകളിൽ ഡെന്റൽ കാസ്റ്റിന്റെ ബൈറ്റിങ് മാർജിൻ, ചേർത്തു വച്ചു സൂപ്പർ ഇമ്പോസ് ചെയ്തു.

“ഏ പെർഫെക്റ്റ് മാച്ച്. പ്രതിയുടെ മേൽവരിയിലെ ഉളിപ്പല്ലുകൾ തമ്മിൽ നാലു മില്ലിമീറ്റർ അകലമുണ്ട്. കടിപ്പാടിൽ അത് വ്യക്തമാണ്. കൂടാതെ പ്രതിയുടെ മേൽവരിയിലെ വലത് ഉളിപ്പല്ല് ഒന്നുകിൽ ഒടിഞ്ഞതോ തേഞ്ഞതോ ചെറുതോ ആയിരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ഈ ഫീച്ചർ വച്ച് ആളുകളെ സ്ക്രീൻ ചെയ്യാം.”

“ആ ബംഗാളിയുടെ പല്ലുകൾ യോജിക്കുന്നില്ല അല്ലേ ഡോക്ടർ?”

“ഒട്ടും യോജിക്കുന്നില്ല. രണ്ടു മില്ലിമീറ്റർ ഡയസ്റ്റിമ ഉണ്ടെന്നുളളു.”

ഹരി ഡോക്ടർക്കു നന്ദി പറഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ചിങ്ങവനത്തുനിന്നും ജോസ് വിളിച്ചു: “സർ കുശിനിക്കാരൻ ജോസഫിന്റെ വിവരങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവൻ ഒരു അനാഥാശ്രമത്തിലാണ് വളർന്നത്. അവന്റെ ഏക സഹോദരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇടുക്കിയിലെ തോപ്രാംകുടിയിലാണ്. വൃദ്ധയായ അമ്മ അവിടെയാണ്. അവൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യത. ഞാൻ സാറിന്റെ പെർമിഷൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ അങ്ങോട്ടു പോകാം.”

“ഗോ എഫെഡ്, ജോസ് കയ്യിൽ യാത്രാച്ചെലവിനുള്ള പണമുണ്ടോ?”

“ഉണ്ട് സർ. ഐ ആം പ്രൊസീഡിങ് ടു ഇടുക്കി റെറ്റ് നൗ സർ.”

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ തോപ്രാംകുടിയിൽനിന്നും സി ഐ ജോസിന്റെ ഫോൺ കാൾ വന്നു.

“സർ മിഷൻ സക്സസ്ഫുൾ. ജോസഫ് അവന്റെ വീട്ടിൽതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മല കയറേണ്ടിവന്നു. എന്നെ അവൻ നേരത്തേ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾതന്നെ പിടി വീണെന്നു മനസ്സിലായി. അവൻ ഓടാനൊന്നും ശ്രമിച്ചില്ല, ഒരുപക്ഷേ എന്റെ കയ്യിലെ റിവോൾവർ കണ്ടിട്ടാകാം. ‘അപ്പോൾ ജോസഫേ, നമുക്ക് പമ്പാശ്ശേരിക്കു പോയാലോ’ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവൻ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വന്നു. സഹോദരി വഴക്കിനു വന്നു. ഞാൻ അവരോട് കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ കരയുവാൻ തുടങ്ങി.”

“കൺഗ്രാചുലേഷൻസ് ജോസ്, യു ആർ എലിജിബിൾ ഫോർ എ റിവാഡ് ആൻഡ് മെഡൽ. ഞാൻ റെക്കമെന്റ് ചെയ്യും. ബൈ ദ ബൈ അവന്റെ പല്ലു നോക്കിയോ?”

“സർ, ഞാൻ ആദ്യമേ അതാണ് നോക്കിയത്. നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാണാം മുകളിലത്തെ ഉളിപ്പല്ലുകൾ കുറെ ഉന്തി നിൽക്കുകയാണ്. എപ്പോഴും

കാണാം. പൊലീസ് സർജൻ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ. ഉളിപ്പല്ലുകൾക്ക് ഗ്യാപ്പുമുണ്ട്; വലതുവശത്തെ ഉളിപ്പല്ലിന് നീളക്കുറവുമുണ്ട്.” ഫോണിലൂടെ ജോസിന്റെ ചിരി കേൾക്കാം.

“ശരി ജോസേ, താൻ ഇപ്പോൾതന്നെ പുറപ്പെടുകയല്ലേ? ബീ കെയർഹൗസ്. ആംഡ് എസ്കോർട്ടു വേണമെങ്കിൽ അറേഞ്ച് ചെയ്യാം.”

“ഒന്നും വേണ്ട സർ, ഞാൻ മാനേജ് ചെയ്യാം.”

“ഓ കെ അപ്പോൾ വൈകുന്നേരം കാണാം.”

തോപ്രാങ്കുടിയിൽനിന്നും പ്രതിയെയുംകൊണ്ട് ജോസും സംഘവും വൈകുന്നേരം പമ്പാശ്ശേരി ടി.ബിയിലെത്തി. പ്രതിയെ കിട്ടിയ കാര്യം ഹരി നേരത്തേ ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നു. ഡോ.ഹരീന്ദ്രൻ പ്രതിയുടെ ഡെന്റൽ കാസ്റ്റ് വൈകുന്നേരംതന്നെ എടുത്തുതരാമെന്ന് സമ്മതിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഉണ്ണി നേരത്തേ ഡെന്റൽ കോളജിൽ പോയി. ഹരിയും ജോസും പ്രതിയുമായി ഡെന്റൽ കോളജിൽ എത്തി. പ്രതിയെ കണ്ടപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ണി പറഞ്ഞു:

“ഹീ ഈസ് യുവർ ഗൈ.”

ഓഡന്റോളജിസ്റ്റ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തലകുലുക്കി: “ഗിവ് മീ ഒൺ അവർ. ഞാൻ ബൈറ്റ് മാർക്ക് അനാലിസിസ്സ് നടത്താം. സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നാളെ തരാം.”

“ഹരി, എനിക്ക് കുറുപ്പിന്റെ കേസ്സിൽ സംഭവിച്ച അമളി ഇവിടെ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ ജോസഫിന്റെ അറസ്റ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അയാൾ ഒരു സസ്പെക്ട് മാത്രമാണ്. അയാളുടെ ഡെന്റൽ കാസ്റ്റ് എടുക്കണമെങ്കിൽ അയാളുടെ സമ്മതം വാങ്ങണം. അതുപോലെ ഡോക്ടർ ഹരീന്ദ്രന് ഈ പരിശോധന നടത്തുവാൻ ഹരി ഒരു അപേക്ഷയും നൽകണം.

“എനിക്കു മനസ്സിലായി സർ.”

ജോസഫിന്റെ ഡന്റൽ കാസ്റ്റും ലിപ്ലിക്കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ കാണപ്പെട്ട ദന്തക്ഷതവും കൃത്യമായി യോജിച്ചു.

“കൺഗ്രാചുലേഷൻസ് ഡോ. ഹരീന്ദ്രൻ, പെർഫെക്ട് മാച്ച്.” ഉണ്ണി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഹരി ജോസഫിനെ മജിസ്ട്രേറ്റിനു മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി അയാളുടെ കുറ്റസമ്മതമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തി.

ലിപ്ലിക്കുട്ടി എന്നും രാവിലെ കോളജിൽ പോകുന്ന വഴി കുരിശടിയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മെഴുകുതിരി കത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ജോസഫ് നോക്കി നിൽക്കുമായിരുന്നു. അവളുടെ രൂപലാവണ്യം അവനെ ഭ്രാന്തനാക്കി. അവൻ എസ്റ്റേറ്റ് വഴിയിൽ പലതവണ കാത്തുനിന്നിട്ടുണ്ട്. സംഭവദിവസം വൈകുന്നേരം ജോസഫ് ഒരു റബ്ബർ മരത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഒളിച്ചുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. അഞ്ചരമണിയോടെയാണ് ലിപ്ലിക്കുട്ടി

എത്തുന്നതെന്ന് അവൻ പല നാളത്തെ നിരീക്ഷണത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ലിപ്ലിക്കുട്ടി അവനെ കടന്നുപോയപ്പോൾ അവൻ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ പിന്നാലെചെന്ന് ഇടതുകൈകൊണ്ട് അവളുടെ വായപൊത്തി; വലതുകൈകൊണ്ട് അവളെ സ്വന്തം ശരീരത്തോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവളെ വലിച്ചിഴച്ച് എസ്റ്റേറ്റ് വഴിയിൽനിന്നും അകലെ കുറ്റിച്ചെടികൾ വളർന്നുനിന്നിരുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോഴും അവൻ അവളുടെ വായ പൊത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അവളെ തറയിൽ കിടത്തി പൈജാമയും പാന്റീസും മുട്ടുവരെ വലിച്ചുനീക്കി അവളെ ബലാൽ; പ്രാപിച്ചു. ലിപ്ലിക്കുട്ടിക്ക് അനങ്ങുവാനോ ഒച്ച വയ്ക്കുവാനോ കഴിഞ്ഞില്ല. സംഭോഗാനന്തരമാണ് അവൻ അവളുടെ വായിൽ മണ്ണുവారిയിട്ടത്. എന്തിനാണ് അപ്രകാരം ചെയ്തത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവന് മറുപടി ഇല്ലായിരുന്നു.

മൃതശരീരത്തിൽനിന്നും എടുത്ത ആഭരണങ്ങൾ കട്ടപ്പനയുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണക്കടയിൽ വിറ്റിരുന്ന് ജോസഫിനെയും കൂട്ടിപ്പോയി സി ഐ ജോസ് റിക്കവർ ചെയ്തു. ഭാഗ്യത്തിന് അവ സ്വർണ്ണക്കടക്കാരൻ ഉറക്കിയിരുന്നില്ല. അവ ലിപ്ലിക്കുട്ടിയുടെ അപ്പനും അമ്മയും കൂട്ടുകാരി അന്നമ്മയും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആഭരണങ്ങൾ കാണിച്ചപ്പോൾ അവർ മൂവരും വാവിട്ടു നിലവിളിക്കുകയായിരുന്നു.

ഹരി അവനെക്കുറിച്ച് അവൻ വളർന്നുവന്ന ഓർഫനേജിൽ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നും അവൻ മറ്റു കുട്ടികളെ ലൈംഗികമായി ഉപദ്രവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്ന വിവരം കിട്ടിയിരുന്നു. അതു കൂടാതെ ഇടയ്ക്ക് കഞ്ചാവ് വലിക്കുമായിരുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ജോസഫിനെ റിമാൻഡ് ചെയ്യുന്നതിനുമുൻപായി ഡി എൻ എ പരിശോധനയ്ക്കായി അവന്റെ രക്തവും തലമുടിയിഴകളും നഖങ്ങളും ശേഖരിച്ചു ഫോറൻസിക് ലാബിൽ പരിശോധനയ്ക്കയച്ചു.

ഇതിനിടെ മാധ്യമങ്ങൾ ഹരിയെ വിവരങ്ങൾ നൽകുവാനായി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മീഷണറും റേഞ്ച് ഡി ഐ ജിയും സോണൽ ഐ ജിയും സംബന്ധിച്ച പ്രസ്സ് മീറ്റിൽ ഹരിയുടെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ട് ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനും ഡോ. ഹരീന്ദ്രനും പങ്കെടുത്തു. അന്വേഷണം വിജയകരമായതിനു കാരണം ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ലിപ്ലിക്കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ച ദന്തക്ഷതത്തെക്കുറിച്ചും അതിൽനിന്നും പ്രതിയുടെ പല്ലുകളെക്കുറിച്ച് നൽകിയ വിവരണവുമായിരുന്നുവെന്ന് എസ് പി ഹരികുമാർ പറഞ്ഞു. ഡോ ഹരീന്ദ്രൻ ബൈറ്റ് മാർക്ക് പരിശോധനയെക്കുറിച്ച് ഒരു വിവരണം നൽകി. അടുത്ത ദിവസം മാധ്യമങ്ങൾ ഈ ശാസ്ത്രീയമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകി വാർത്ത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

ഫോറൻസിക് ലാബിൽനിന്നും കിട്ടിയ റിപ്പോർട്ടിൽ യോനീസ്രവത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ഡി എൻ എ ജോസഫിന്റേതാണെന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി തെളിഞ്ഞു. ഒരു

മാസത്തിനകം ഹരി കോടതിയിൽ ചാർജ്ജ് സമർപ്പിച്ചു. കേസ്സിന്റെ വിചാരണ നടത്തുവാൻ പ്രഗല്ഭനായ അഡ്വക്കേറ്റ് മോഹൻരാജിനെ സർക്കാർ നിയമിച്ചു. ശാസ്ത്രീയമായ തെളിവുകളുടെ പ്രഭാവപൂർത്തിൽ പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദങ്ങളുടെ മുന്നയൊടിഞ്ഞുപോയി.

ബഹു. സെഷൻസ് കോടതി ജോസഫിന് വധശിക്ഷ വിധിച്ചെങ്കിലും ബഹു. ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമാക്കി കുറവുചെയ്തു. ജീവപര്യന്തമെന്നാൽ ശിഷ്ടജീവിതം മുഴുവൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ ചെയ്ത ഘോരപാപത്തെയോർത്ത് പശ്ചാത്തപിച്ചുകഴിയണം.

7. ആഘോഷം

പൊലീസ് സർജൻ ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ രാവിലെ വലിയ തിരക്കിലായിരുന്നു. ഞായറാഴ്ച ഡ്യൂട്ടിയിലായിരുന്ന ഡോ. രാജ്മോഹൻ നടത്തിയ ഒരു പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയായിരുന്നു.

രണ്ടു മദ്യപന്മാർ തമ്മിൽ കലഹം നടന്നു, ഒരു ചെറിയ 'അഫ്രേ'. അതിനിടയിൽ അവരിൽ ഒരുവൻ കുഴഞ്ഞുവീണു. അയാളെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. ഡോക്ടർ പരിശോധിച്ചിട്ട് മരണം സ്ഥിരീകരിച്ചു. പൊലീസ് പ്രേതവിചാരണ നടത്തി, മൃതദേഹം പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനയച്ചു. ശനിയാഴ്ച അഞ്ചു മണി കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഞായറാഴ്ചയാണ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടന്നത്. പരിശോധനയിൽ മരണപ്പെട്ടയാളിന്റെ ഹൃദയധമനികളെല്ലാംതന്നെ കൊഴുപ്പിടിഞ്ഞ് വ്യാസം വളരെ കുറഞ്ഞിരുന്നു. ദീർഘനാളായിട്ടുള്ള ഹൃദ്രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണം.

അയാളുടെ ശരീരത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി കുറെ ചെറിയ ഉരവുകൾ അല്ലാതെ ഗുരുതരമോ മാറകുമോ ആയ ഒരു പരുക്കുമില്ലായിരുന്നു. രാജ്മോഹൻ തയാറാക്കിയ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ നക്കലിൽ മരണകാരണം ഹൃദയത്തിന്റെ ധമനീരോഗമാണെന്ന് കൃത്യമായി എഴുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനോടൊപ്പം ശരീരത്തിൽ ഏറ്റ പരിക്കുകൾ മരണം വേഗം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കാരണമാണ് എന്നൊരു ടിപ്പണി കൂടി ചേർത്തിരുന്നു. പോസ്റ്റ്ഗ്രാഡ്വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ മുറിയിൽ എന്നും രാവിലെ പത്തര മണിയോടെ ഒത്തുകൂടും. അപ്പോൾ തലേ ദിവസം ചെയ്ത പോസ്റ്റ്മോർട്ടങ്ങളുടെ ചർച്ച നടത്തും. സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളുടെ നക്കൽ വായിച്ച് വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ നിർദ്ദേശിക്കും.

രാജ്മോഹന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് ചിലർ യോജിച്ചു. ടിപ്പണിക്ക് യാതൊരു ശാസ്ത്രീയമായ അടിത്തറയില്ലെന്നും. പരിക്കുകൾ ലഘുവായതിനാൽ പ്രതി ഐ പി സി 323-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള കുറ്റം മാത്രമാണ് ചെയ്തതെന്നും മരണകാരണം സ്വാഭാവികമായ കാരണങ്ങളാലാണെന്നും ചർച്ചകളിലൂടെ വിവരിച്ചു. രാജ്മോഹന്റെ അഭിപ്രായം ലഭിച്ചാൽ പൊലീസ് പ്രതിക്കേതിരേ അയാൾ ചെയ്യാത്ത കൊലപാതകക്കുറ്റം ചുമത്തും. ചർച്ച തീരാനായപ്പോൾ ഉണ്ണിയുടെ സ്മാർട്ട് ഫോൺ റിങ് ചെയ്തു. സ്ക്രീനിൽ എസ് പി ഹരികുമാറിന്റെ പ്രൊഫൈൽ തെളിഞ്ഞു.

“ഗുഡ് മോണിങ് സർ. സോറി ടു ബോതർ യൂ.” ഹരിയുടെ ക്ഷമാപണം.

“ഗുഡ് മോണിങ് ഹരി. ഞാനിപ്പോൾ ഫ്രീയാണ്. എന്താണ് കാര്യം?”

“സർ ഒരു ഗുലുമാലു പിടിച്ച കേസ്സ് ഡിസ്കസ്സ് ചെയ്യണമായിരുന്നു. ഞാൻ വൈകിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നാൽ അസൗകര്യമാകുമോ?”

“നോട്ട് അറ്റാൾ, വൈകുന്നേരം നാലരയോടെ വന്നോളൂ. വി വിൽ ഹാവ് ടീ ടുഗദർ.”

“അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു സി പി ഓ വഴി സി ഡി കൊടുത്തയയ്ക്കാം.”

“വേണ്ട ഹരി, യു ആർ വെരി ഗുഡ് ഇൻ സ്റ്റേറ്ററി ടെല്ലിങ്. അപ്പോൾ വൈകുന്നേരം കാണാം.”

“സർ നമ്മുടെ കേസ്സിൽ മരണപ്പെട്ട ആൾ ഉൾപ്പെടെ അവർ പത്തുപേരുണ്ടായിരുന്നു. സെന്റ് വിൻസെന്റ് മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഹൗസ് സർജനാർ. അവർ ഹൗസ് സർജൻസി കംപ്ലീറ്റു ചെയ്ത ദിവസം ഒരു ആഘോഷം പ്ലാൻ ചെയ്തു. വേമ്പനാട്ടുകായലിൽ ഒരു രാത്രി ഹൗസ് ബോട്ടിൽ താമസിക്കുക. കുടിക്കുവാനുള്ള വകകളും അതിനോടൊപ്പമുള്ള ഉപദംശങ്ങളും അവർ വാങ്ങി. പത്തുപേർക്കുള്ള ഭക്ഷണം ഹൗസ് ബോട്ടിലെ ഷെഫ് തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു.

“ഹരി, ചായ തണുത്തുപോകും അതു കുടിക്കൂ. യു മേ സ്മോക്ക് ഇഫ് യു വിഷ്.”

വിവാഹശേഷം പുക വലിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ണി ഹരിക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഹരി സിഗററ്റു കത്തിച്ച് മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ അവിടെ ഇരുന്ന് വലിച്ചോളാൻ ഉണ്ണി ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

“ഫയർ അറ്റ് ഒൺ എൻഡ് ആൻഡ് ഫൂൾ അറ്റ് ദ അദർ എൻഡ്.” ഉണ്ണിയുടെ സ്ഥിരം കമന്റ്.

“അവർ ടൗണിലെ ജട്ടിയിൽനിന്നും വൈകുന്നേരം ആറുമണിയോടെ ‘ജലറാണി’ എന്ന രണ്ടു നിലയുള്ള ഹൗസ്ബോട്ടിൽ കയറി. ബോട്ടിൽ താഴത്തെ നിലയിൽ ബാത്ത് അറ്റാച്ച്ഡ് ആയ രണ്ട് എയർകണ്ടിഷൻഡ് മുറികളും മുകളിൽ വിശാലമായ ഒരു ഡെക്കുമാണുണ്ടായിരുന്നത്.

താഴെ അമരത്തുള്ള വിശാലമായ ഡെക്കിലായിരുന്നു ഡ്രിങ്കിങ് പാർട്ടിക്കായി കസേരകളും ചെറിയ മേശകളും നിരത്തിയിരുന്നത്. സംഘത്തിലെ ആറു പേർ ബീയർ മാത്രമേ കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മരണപ്പെട്ട കുട്ടി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബാക്കിയുള്ള നാലു പേരാണ് വിസ്കി കുടിച്ചിരുന്നത്.”

ഹരി സിഗററ്റുകുറ്റി മുറ്റത്തുള്ള ഒരു ചെടിച്ചട്ടിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു.

“ഹരി, മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ, കുട്ടിയല്ല, കൊച്ചുഡോക്ടറുടെ പേരെന്താണ്?”

“മരണപ്പെട്ടയാളിന്റെ പേര് അനിൽ മാമ്മൻ. ഇരുപത്തിമൂന്നു വയസ്സ്. പഠിക്കുവാൻ മിടക്കനായിരുന്നു. മെറിറ്റിലാണ് മെഡിക്കൽ പ്രവേശനം നേടിയത്. അച്ഛൻ മാമ്മൻ ഒരു റിട്ടയേഡ് സർക്കാർ ജീവനക്കാരനാണ്. ഒരു

സഹോദരിയുണ്ട്. വിവാഹം കഴിച്ച് ഭർത്താവുമൊത്ത് കോഴിക്കോടാണ് താമസം...”

“അനിലിന് നേരത്തേതന്നെ മദ്യപിക്കുന്ന ശീലമുണ്ടായിരുന്നോ?”

“ഞാൻ അച്ഛനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അനിൽ മാസ്റ്റ് വൈൻപോലും കഴിക്കുകയില്ല എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. പാവം അച്ഛനമ്മമാർക്കറിയില്ലല്ലോ ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിക്കുന്ന മക്കളുടെ ദുശ്ശീലങ്ങൾ. പക്ഷേ, കൂട്ടുകാർ പറഞ്ഞത് അനിൽ സ്ഥിരമായി മദ്യപിക്കാറില്ല. എന്നാൽ വല്ല വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ മദ്യപിക്കുമ്പോൾ കണ്ടമാനം കുടിക്കുമെന്നാണ്. ബിഞ്ച് ഡ്രിങ്കിങ്.”

“പ്ലീസ് കണ്ടിന്യൂ ഹരി.”

“രാത്രി എട്ടുമണിയോടെ ബോട്ട് ചെങ്കളത്തെത്തി. കരയ്ക്കടുപ്പിച്ച് ആങ്കറിട്ടു. ഡ്രൈവറും ഷെഫുംകൂടിയാണ് ആഹാരം വിളമ്പിയത്. ബുഫെ ആയിരുന്നു. കരിമീൻ പൊള്ളിച്ചതും ബീഫ് ഉലർത്തിയതും കൊഞ്ചു ഫ്രൈയും പറോട്ടയും ഒക്കെയുള്ള വിഭവസമൃദ്ധമായ ഡിന്നർ. ഡ്രൈവർ ബോട്ടിനെ കരയിലുള്ള ഒരു കുറ്റിയിൽ വടംകൊണ്ട് കെട്ടി. എന്നിട്ട് അയാളും ഷെഫും ചെങ്കളത്തുള്ള അവരുടെ വീടുകളിലേക്കുപോയി. അതെല്ലാം വെരിഫൈ ചെയ്തു. അവരുടെ വെർഷൻ ശരിയാണ്. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ ഏട്ടുമണിക്കാണ് അവർ തിരികെ എത്തിയത്.

കൊച്ചുഡോക്ടർമാരുടെ ആഘോഷം രാത്രി ഒരുമണിവരെ തുടർന്നുവെന്ന് കരുതണം. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ ഒരു ഡിജിറ്റൽ ക്യാമറകൊണ്ട് ധാരാളം റീയൽ ടൈം ഫോട്ടോകൾ എടുത്തിരുന്നു. അയാൾ അവസാനം എടുത്ത ഫോട്ടോയിൽ 01.30 എ എം എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനിൽ പല ഫോട്ടോകളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആദ്യം ഷർട്ടും ജീൻസും ധരിച്ചും പിന്നീട് ഷർട്ടും ലൂങ്കിയും ധരിച്ചും. പന്ത്രണ്ടര മണിക്ക്, അതായത് 0.30 എ എം എന്ന് എടുത്ത ഒരു ചിത്രത്തിലാണ് അനിലിനെ അവസാനമായി കാണുന്നത്. ആ ഫോട്ടോയിൽ അനിൽ ലൂങ്കിയും മടക്കിക്കുത്തി, കയ്യിൽ പകുതി ഒഴിഞ്ഞ ഒരു ഗ്ലാസ്സുമായി, ചുവന്ന കണ്ണുകളുമായി നിൽക്കുന്നതാണ്.” ഉണ്ണി ചിരിച്ചതു കണ്ട് ഹരി കഥനം നിർത്തി ഉണ്ണിയെ നോക്കി.

“ഹരി, ആ ചുവന്ന കണ്ണുകൾ ഡിജിറ്റൽ ഫോട്ടോഗ്രാഫിയിൽ കാണുന്ന ‘റെഡ് ഐ’ ആയിക്കൂടേ?”

“സർ, ആ ക്യാമറ പരിശോധനയ്ക്കായി ഞാൻ സീസു ചെയ്തു. അതിൽ ആട്ടൊമാറ്റിക് റെഡ് ഐ റിഡക്ഷൻ ഉണ്ട്. മാത്രമല്ല അനിൽ പൂസായിരുന്നുവെന്ന് കൂട്ടുകാരും പറഞ്ഞു.”

“ഞാൻ ഒരു സ്റ്റിമുലസ് വേരിയേഷനുവേണ്ടി പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളൂ. തനിക്ക് ചായ വേണോ?”

“വേണ്ട സർ, ഞാൻ തുടരാം. ആ ഫോട്ടോയ്ക്കുശേഷം, അതായത് പന്ത്രണ്ടര മണിക്കുശേഷം അനിലിനെ ആരും കണ്ടതായി പറയുന്നില്ല. സംഘത്തിലെ

നാലുപേർ മുകളിലത്തെ ഡെക്കിൽ കിടക്കാൻ പോയി. നമ്മുടെ ഫോട്ടോഗ്രാഫറും അയാളുടെ പേര് സോജൻ, സോജൻ മാത്യു, മുകളിലാണ് കിടന്നത്. ഉറങ്ങുന്നതിനു മുൻപായി അയാൾ കുവളം കായലിന്റെ രണ്ട് നൈറ്റ് ഫോട്ടോകൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അയാൾ ഉണർന്നത് രാവിലെ ഏഴര മണിക്കാണ്. അപ്പോൾ അയാൾ സൂര്യോദയത്തിന്റെ കുറച്ചു ദൃശ്യങ്ങൾ പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നതിനു ശേഷം എന്തു നടന്നുവെന്ന് അയാൾക്കറിയില്ല. 'അതിനു മുൻപ് സംഘാംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു വഴക്കോ കശപിശയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നാണ് സോജന്റെ മൊഴി.'

“ഹരി, അയാൾ മദ്യപിച്ചിരുന്നില്ലേ?”

“അയാൾ ഒരു കൂപ്പി ബീയർ മാത്രമേ കുടിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അയാൾക്ക് ഫോട്ടോഗ്രാഫിയിലാണ് കമ്പം. മറ്റുള്ളവരെ കണ്ടു ചോദിച്ചതിൽനിന്നും താഴത്തെ നിലയിലെ ഒന്നാമത്തെ ബെഡ്റൂമിൽ രണ്ടുപേരും, രണ്ടാമത്തെതിൽ മൂന്നുപേരുമാണ് ഉറങ്ങാൻ പോയത്. അവശേഷിക്കുന്ന പത്താമൻ, രവി കോര ഉറങ്ങാൻ പോയില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞത് അയാൾ ഒരു മണിവരെ താഴത്തെ ഡെക്കിലിരുന്ന് അവശേഷിച്ച മദ്യം കുറേശ്ശു കുടിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നാണ്. ആ ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയത്രേ. ഈ പത്തുപേരുടെയും മൊബൈൽ ഫോണുകളുടെയും കാൾ ലിസ്റ്റ് സൈബർസെല്ലുകാർ തന്നു. അതിൽ നിന്നും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായി. രവി കോര കള്ളമാണ് പറഞ്ഞത്. അയാൾ ഒന്നര മണിമുതൽ മൂന്നര മണിവരെ രണ്ടു മണിക്കൂർ തുടർച്ചയായി ഒരു ടെലിഫോൺ നമ്പറിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ ലൈൻ കട്ടാകുന്നുണ്ട്. പിന്നെയും വിളിക്കും. ടോട്ടൽ കാൾ ഡ്യൂറേഷൻ എഴുനൂറ്റി എൺപതു സെക്കൻഡുകൾ. ആ നമ്പർ ട്രേസ് ചെയ്തു. അത് മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ലേഡീസ് ഹൗസ് സർജൻസ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു മിനി മാത്യുവിന്റേതാണ്.”

“അനിൽ ആരെയെങ്കിലും വിളിക്കുകയോ അയാളെ ആരെങ്കിലും വിളിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?” ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ആരാഞ്ഞു.

“സർ, അതാണ് രസം. ഈ മിനിമാത്യു അനിലിനെ വൈകുന്നേരം ആറു മണിക്ക് ഒരു തവണ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാൾ ഡ്യൂറേഷൻ അമ്പത്തിയാറു സെക്കൻഡ് മാത്രം. അയാളുടെ ഫോണിൽനിന്നും ഒരു ഔട്ട്ഗോയിങ് കാളുമില്ല. മറ്റു ഫോണുകളിൽനിന്നും കാര്യമായ വിളികളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

“ഹരി, അനിൽ എപ്പോഴാണ് ഉറങ്ങാൻ പോയത്? അയാൾ എവിടെയാണ് കിടന്നിരുന്നത്?”

“സർ, ആർക്കും അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല. താഴത്തെ ഒന്നാമത്തെ മുറിയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയ രണ്ടുപേരും ഏഴു മണിയോടെ ഉണർന്നപ്പോൾ അനിൽ ഡബിൾ കോട്ടിന്റെ വലതറ്റത്ത് കമിഴ്ന്നു കിടന്നുറങ്ങുന്നു. ഉടുത്തിരുന്ന കൈലി കഴുത്തുവരെ പുതച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ എപ്പോഴാണ് അവിടെ വന്നുകിടന്നതെന്ന്

അവർക്കറിയില്ല. അവർ അവനെ ഉണർത്താതെ പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചു. ഏഴര മണിയോടെ അവർ അനിലിനെ വിളിച്ചു. അവൻ വിളികേൾക്കാത്തതുകൊണ്ട് കുലുക്കിവിളിച്ചു. അവന്റെ ശരീരം തണുത്തിരുന്നു. അവനെ മലർത്തിക്കിടത്തി. അവന്റെ കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചിരുന്നു. മൂക്കിൽനിന്നും ചോരകലർന്ന വെളുത്ത പത വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഉച്ചത്തിൽ കൂട്ടുകാരെ വിളിച്ചു. എല്ലാവരും ഓടിവന്നു. ബോട്ടിന്റെ ഡ്രൈവറും ഷെഫും എത്തിയപ്പോൾ അവർ ബോട്ട് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് എറണാകുളത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ ആശുപത്രിയിലെത്തുവാൻവേണ്ടി മേവര ഫോക്ക് ലോർ മൂസിയത്തിനടുത്തുള്ള ജെട്ടിയിൽ ബോട്ടടുപ്പിച്ചു. അവിടെനിന്നും ഒരു ടാക്സിക്കാറിൽ കയറ്റി ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു. കാഷ്വാൽറ്റി ഡോക്ടർ പരിശോധിച്ചിട്ട് മരിച്ചു പോയി എന്നും മരിച്ചിട്ട് ആറു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞെന്നും പറഞ്ഞു. പൊലീസിൽ വിവരമറിയിച്ചു. ബോഡി ഫ്രീസറിൽ സൂക്ഷിച്ചു.”

“ഇൻകസ്റ്റ് കസ്ബാ പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന ഡെപ്യൂട്ടി പൊലീസ് സർജൻ ഷിബു ശ്രീധരൻ. അവിടംതൊട്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നു.”

“പ്രശ്നങ്ങളോ? എനിക്ക് ഷിബുവിനെ അറിയാം. അയാൾ മിടുക്കനായ ഒരു ഫോറൻസിക് സർജനാണ്. അവിടെ പൊലീസ് സർജൻ കുസുമകുമാരിയാണല്ലോ. അവർ എന്താണ് ആട്ടോപ്സി ചെയ്യാത്തത്?”

“ഡോ. കുസുമകുമാരി അന്ന് ലീവായിരുന്നു. ഡോ. ഷിബുവിനായിരുന്നു ചാർജ്ജ്.”

ഷിബുവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മരണകാരണം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി മരിച്ചതാണെന്നാണ്. ഡെത്ത് ഡ്യൂ ടു ഡ്രൗണിങ്. അതാണ് എല്ലാ കൺഫ്യൂഷനും കാരണം. വെള്ളത്തിൽ വീണു മുങ്ങി മരിച്ചതെങ്കിൽ മൃതദേഹം എങ്ങനെ കട്ടിലിൽ പുതച്ചു മുടി കിടക്കുന്ന നിലയിൽ കാണപ്പെട്ടു?”

“ഹരി, മദ്യപിച്ച് ലക്കുകെട്ട അനിൽ കാലുതെറ്റി വെള്ളത്തിൽ വീണ് മുങ്ങിമരിക്കുന്നു. അയാളുടെ ശരീരം കൂട്ടുകാർ പൊക്കിയെടുത്ത് റീവൈവ് ചെയ്യുവാൻ നോക്കുന്നു. മരിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ പേടിച്ച് ചിന്ന ഡോക്ടർമാർ ആ വിവരം മറച്ചുവയ്ക്കുന്നു. മൃതദേഹം കട്ടിലിൽ പുതച്ചുകിടത്തി ഒരു നാടകം കളിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആയിക്കൂടെ?”

“സർ, ഞാനും ആ പോസിബിലിറ്റിയെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിച്ചത്. പക്ഷേ, ആ തിയറിയിൽ ധാരാളം വിള്ളലുകളുണ്ട്. ഇറ്റ് വിൽ നോട്ട് ഹോൾഡ് വാട്ടർ. ഞാൻ എന്റെ കാടുകയറിയ ചിന്തകൾ അങ്ങയോട് പറയാം.

“ടൗണിലെ ജട്ടിമുതൽ ചെങ്കുളത്ത് ആങ്കർ ഇടുന്നതുവരെയും, രാത്രി പന്ത്രണ്ടര മണിവരെയും അനിൽ മാമ്മൻ ജീവനോടെയുണ്ട്, റീയൽ ടൈം കാമറാ ഇമേജസ് തെളിവാൻ. അയാൾ വെള്ളത്തിൽ വീഴുന്നെങ്കിൽ അത് ഷെഫും ഡ്രൈവറും വീട്ടിൽ പോയതിനുശേഷമാണ്. അവരെ ഞാൻ നേരിട്ട് ചോദ്യം

ചെയ്തു, അവരുടെ വീട്ടുകാരുടെ മൊഴികളുമായി അവരുടെ മൊഴികൾ കൊറാബൊറോറ്റു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ബോട്ട് ആങ്കർ ചെയ്ത സ്ഥലംമുതൽ വീടുകൾ വരെയുള്ള ദൂരം, നടക്കുവാൻ വേണ്ട സമയം, വീട്ടിൽ എത്തിയ സമയം ഇതെല്ലാം വെരിഫൈ ചെയ്തു. അവർക്ക് ഈ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു അറിവുമില്ല. മരിച്ച ഡോക്ടറെക്കുറിച്ച് അവർ പറഞ്ഞത് ‘അല്പം ഓവറായിരുന്നുവെന്നാണ്.’ അതിനുമുൻപ് അങ്ങ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടും ലാബ് റിപ്പോർട്ടുകളും സാറു വായിക്കണം.”

“ഞാനത് ഹരിയോട് പറയാനിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏത് അന്വേഷണവും ആരംഭിക്കുന്നത് മരണകാരണത്തിൽനിന്നാണല്ലോ. നമുക്ക് ഓരോ ചായകുടി ആയാലോ? ഹരിക്ക് ഒരു സിഗററ്റു വലിക്കുകയും ചെയ്യാം. ബൈ ദ ബൈ ഈ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണം ഹരിക്ക് എങ്ങനെ കിട്ടി?”

“മരണപ്പെട്ട അനിലിന്റെ അച്ഛൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു റിട്ട് ഫയൽ ചെയ്തു. ജസ്റ്റിസ് തോമസ് മാത്യു അന്വേഷണം കമ്മീഷണറുടെ ചുമതലയിൽ നടത്തണമെന്ന് ഓർഡറിട്ടു.”

“ഹരി, ഡോ. ഷിബു ശ്രീധറിന്റെ ആട്ടോപ്സി വെൽ ഡൺ ആൻഡ് റിപ്പോർട്ട് വെൽ റിട്ടൺ. എല്ലാ ഫൈൻഡിങ്സും നന്നായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനിലിന്റെ മരണം ഒരു ടിപ്പിക്കൽ ഡ്രൗണിങ് ആണ്. അയാൾ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി. ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ വെള്ളം കയറി, ശ്വാസം മുട്ടി മരിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇത് ഒരു ജൂനിയർ ഡോക്ടർക്കുപോലും തെറ്റാറിയില്ല. ശ്വാസകോശങ്ങൾ രണ്ടും വെള്ളം നിറഞ്ഞ് ബലൂണുകളെപ്പോലെയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവ മുറിച്ച്പ്പോൾ രക്തം കലർന്ന പതയാണ് ഒഴുകിയത്. ശ്വാസക്കുഴലുകളിലൂടെ ആ പത ഒഴുകി മൂക്കിലൂടെ പുറത്തു പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശ്വാസം മുട്ടിയതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ, ‘അസ്ഫിക്സിയൽ സൈൻസ്’ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുണ്ടുകൾക്കും നഖങ്ങൾക്കും നീലനിറം. ആ നരികാവയങ്ങളിൽ മുഴുവൻ കറുത്ത രക്തം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ആമാശയത്തിൽ മദ്യത്തിന്റെ മണമുള്ള കുറച്ചു ദ്രാവകവും ദഹിക്കാത്ത കുറച്ചു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും.”

“സർ, അതിൽനിന്നും മരണസമയം കണ്ടുപിടിക്കാമോ?”

“അവർ ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് എട്ടു മണിക്കല്ലേ, ഒൻപതു മണിക്ക് കഴിച്ചുതീർത്തുവെന്ന് കരുതിയാൽ, അയാൾ ഒരു മണിയോടെ മരിച്ചിരിക്കണം. ഡോ. ഷിബു രക്തം രാസപരിശോധനയ്ക്കെടുത്തിരുന്നു. നൂറ്റിഅൻപത്തിമൂന്നു ശതമാനം മദ്യം രക്തത്തിലുണ്ടായിരുന്നു, അതായത് മരിക്കുമ്പോൾ ഇന്റോക്സിക്കേറ്റഡ് ആയിരുന്നിരിക്കാം.

“ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് ഡയാറ്റം പരിശോധനയുടെ ഫലമാണ്. ഡയാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഹരിക്കറിയാമല്ലോ, അല്ലേ?”

“കുറച്ചറിയാം സർ.”

“വെള്ളത്തിൽ കാണുന്ന ഏകകോശ സസ്യങ്ങളാണ് ഡയാറ്റങ്ങൾ. മുങ്ങിമരിക്കുന്ന ആളിന്റെ ശരീരത്തിൽ വെള്ളത്തിലൂടെ ഈ ഡയാറ്റങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നു. ആദ്യം ശ്വാസകോശങ്ങളിലും അവിടെനിന്നും രക്തത്തിലൂടെ ആന്തരികാവയവങ്ങളിലും എത്തും. മൃതദേഹപരിശോധന നടത്തുന്ന ഡോക്ടർ നെഞ്ചെല്ലിൽനിന്നും മജ്ജയെടുത്ത് ലബോറട്ടറിയിൽ പരിശോധനയ്ക്കയയ്ക്കുന്നു. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുങ്ങിമരിച്ച സ്ഥലത്തെ വെള്ളത്തിന്റെ സാമ്പിളും അയയ്ക്കുന്നു. പലതരം ഡയാറ്റങ്ങൾ വെള്ളത്തിലുണ്ടാകും. മജ്ജയിലുള്ള ഡയാറ്റങ്ങൾ വെള്ളത്തിലുള്ള ഡയാറ്റങ്ങളുടെ അതേ തരമാണെങ്കിൽ ആ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയാണ് മരണം സംഭവിച്ചതെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. അപ്പോൾ ഹരി, മരണകാരണത്തിൽ സംശയിക്കണ്ട. പക്ഷേ അനിലിന്റെ കഴുത്തിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്ത് താടിയുടെ അടിയിലായി ഒരു കരുവാളിപ്പ്. ഇൻകസ്റ്റിലും അത് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡിഡ് യു നോട്ടീസ് ഇറ്റ്?”

“ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു, പക്ഷേ, അത് എക്സ്പ്ലെയിൻ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇനി കള്ളുകുടിയുടെ ഇടയിൽ സംഭവിച്ചതാകാം.”

“ഹരി അനിലിന്റെ ഫോട്ടോകൾ എല്ലാം സൂം ചെയ്തു നോക്കണം. അവയിൽ ഏതിലെങ്കിലും ആ മുറിവു കാണുന്നുണ്ടോയെന്ന് നോക്കണം. ഓ കെ ലെറ്റ് മീ കംപ്ലീറ്റ്. ഡോ. ഷിബു ഹൃദയമുൾപ്പെടെയുള്ള ആന്തരികാവയവങ്ങൾ മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധനയ്ക്ക് അയച്ചിരുന്നു. അതിലൊന്നും ഒരു രോഗലക്ഷണങ്ങളുമില്ല. ഹാർട്ട് വാസ് പെർഫെക്ട്ലി നോർമൽ.”

“നമുക്ക് ഒരു സീൻ എക്സാമിനേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ നടത്തിയാലോ? ഹരി, നമുക്ക് ആ ഹൗസ് ബോട്ടിൽ ടൗൺ ജെട്ടിമുതൽ ചെങ്കുളംവരെ ഒരു യാത്ര. ഡോ. ഷിബുവിനെയും കുസുമകുമാരിയെയുംകൂടി വിളിക്കാം. ഒരു ദിവസം രാവിലെ പോകാം. ഹൗസ് ബോട്ടിന്റെ ഡെക്കിൽ വച്ച് ഒരു ചർച്ച, എന്താ ഹരി?”

“ദാറ്റ് ഇസ് ഏ ഗുഡ് ഐഡിയ. സർ, ഞാൻ ഡോ. ഷിബുവിനും ഡോ. കുസുമകുമാരിക്കും സൗകര്യം എന്നാണെന്ന് അന്വേഷിക്കട്ടെ. എന്നിട്ട് ഞാൻ സാറിനെ അറിയിക്കാം. എന്റെ സി ഐ യും ചെങ്കുളം സിഐയ്ക്കുംകൂടി വരട്ടെ. അവർ ഈ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരാണ്.”

ഹരിയെ ഊണുകഴിക്കുവാൻ വിളിച്ചെങ്കിലും ഭാര്യയുമായി ഒരു ബന്ധുവിനെ സന്ദർശിക്കുവാനുണ്ട് എന്നൊരു എക്സ്ക്യൂസ് പറഞ്ഞ് അയാൾ യാത്രയായി.

ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ടൗൺ ജെട്ടിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഹരിയും പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും എത്തിയിരുന്നു. ‘ജലറാണി’ ജെട്ടിയിൽ തന്നെ ആകറിട്ടിരുന്നു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ഡോ. കുസുമവും ഷിബുവും

സ്ഥലത്തെത്തി. പരസ്പരം അഭിവാദനങ്ങൾക്കും കുശലപ്രശ്നങ്ങൾക്കുംശേഷം എല്ലാവരും ബോട്ടിൽ കയറി. ഹരിയും ഡോക്ടർമാരും സ്റ്റേൺ ഡെക്കിൽ കയറി. സി ഐ യും എസ് ഐയും മുൻവശത്തേക്കു പോയി. ഹരി അവരെക്കൂടി ഒപ്പമിരിക്കുവാൻ ക്ഷണിച്ചു. ബോട്ടിന്റെ എൻജിനു ജീവൻ വച്ചു. ബോട്ട് കായലിലെ ഓളപ്പരപ്പിലൂടെ ചെങ്കുളത്തേക്ക് യാത്രയായി.

ഹരി ടീഷർട്ടും ജീൻസുമായിരുന്നു ധരിച്ചിരുന്നത്. ഉണ്ണി തന്റെ വേഷം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും അഭിനന്ദനസൂചകമായി മന്ദഹസിക്കുന്നതും ഹരി കണ്ടു.

“ദ ഡ്രസ്സ് സൂട്ട്സ് യൂ വെൽ ഹരി.”

“താങ്ക് യൂ സർ. വല്ലപ്പോഴുമേ കാക്കിയിൽ നിന്നിറങ്ങാൻ സാധിക്കൂ. ഞാൻ ഇന്നലെ പറയുവാൻ വിട്ടുപോയ കാര്യമുണ്ട്. ഞാൻ മിനി മാത്യുവിനെ കണ്ടു ചോദിച്ചിരുന്നു. ആ കുട്ടി പറഞ്ഞത് രവി കോര വെറുമൊരു സ്നേഹിതൻ മാത്രമാണ്. അന്നു രാത്രി സംസാരിച്ചിരുന്നത് യൂ കെയിൽ പോകുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. അവൾ അനിൽ മാമ്മനെ വിളിച്ച കാര്യം മറച്ചു വച്ചു.”

എന്റെ ഒരു കസിന്റെ മകൾ രമ ഹൗസ് സർജൻസി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവൾ ആറു മാസം ജൂനിയറാണ്. അവളോട് രഹസ്യമായി അനിൽ, രവി കോര, മിനി മാത്യു എന്നിവരെക്കുറിച്ച് ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവളുടെ അന്വേഷണത്തിൽ ഒരു പ്രധാന കാര്യം മനസ്സിലായി. യഥാർത്ഥത്തിൽ മിനി മാത്യുവിന് പ്രേമം അനിൽ മാമ്മനോടായിരുന്നു. രവി കോരയ്ക്ക് മിനി മാത്യുവിനോട് പ്രേമം, പക്ഷേ, ഒൺ സൈഡഡ്, അവൾക്ക് ഇങ്ങോട്ടില്ല. അതിനാൽ രവിക്കോരയ്ക്ക് അനിൽ മാമ്മനെ ഇഷ്ടമില്ല. അനിൽ മാമ്മൻ ഇല്ലാതായാൽ മിനിമാത്യു രവി കോരയെ സ്നേഹിക്കും എന്നാണ് രമയുടെ തീയറി. സ്നേഹിക്കണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധമില്ലല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ രമ പറഞ്ഞത് രവി കോര വളരെ റിച്ച് ആണ്. ബിഎംഡബ്ല്യു ഒക്കെ ഉണ്ട്. അവനോടുകൂടിയാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലൊക്കെ പോകാം എന്നൊക്കെ വിചാരിക്കുമത്രേ.”

“സ്ത്രീയാ ചരിത്രം പുരുഷസ്യ ഭാഗ്യം.” ഉണ്ണിയുടെ കമന്റ്.

“എന്താണ് സർ ഈ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം?”

“ഹരി, ഇത് മനുസ്ഥിതിയിലെ ഒരു ശ്ലോകത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. മുഴുവൻ ശ്ലോകം ഇപ്രകാരമാണ്:

‘സ്ത്രീയാ ചരിത്രം പുരുഷസ്യ ഭാഗ്യം,

ദേവോ ന ജാനാതി കുടോ മനുഷ്യ’

അർത്ഥം ആർക്കും ഒരു സ്ത്രീയുടെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല, അതുപോലെ പുരുഷന്റെ ഭാഗധേയവും. എന്നു വെച്ചാൽ തലേലെഴുത്ത്.

ദേവന്മാർക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല, പിന്നെയാണോ മനുഷ്യന്?”

“സർ, ഇത് ജെൻഡർ ഡിസ്ക്രിമിനേഷനാണ്.” കുസുമത്തിന്റെ കമന്റ്.

“അയ്യോ, ഇതെന്റെ അഭിപ്രായമല്ല, മഹാനായ മനുവിന്റേതാണേ. അതൊക്കെപ്പോകട്ടെ. അപ്പോൾ രമയുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഇവിടെ ഒരു ത്രികോണപ്രേമം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണോ?”

“ഇല്ല സർ, അനിലിന് ആ കുട്ടിയോട് പ്രേമം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അയാളുടെ രണ്ടു മാസത്തെ കാൾ ലിസ്റ്റ് പരിശോധിച്ചതിൽ അനിൽ ഒരു തവണപോലും മിനിയെ വിളിച്ചിട്ടില്ല.”

“അനിലിനെ ഇല്ലാതാക്കിയാൽ മിനിമാത്രം കോരയെ സ്നേഹിച്ചു തുടങ്ങുമെന്ന് അയാൾ വിചാരിച്ചുകാണാം. വേണമെങ്കിൽ ഒരു മോട്ടീവ് ആരോപിക്കാം. ഈ പൊസസ്സീവ്നെസ്സ് അപകടകാരിയായ ഒരു അവസ്ഥയാണ്. അത് അസൂയ ഉണ്ടാക്കും. ടെറിബിൾ ജെലസി.”

കായലിലെ ശീതളമായ കാറ്റ് ഡെക്കിലൂടെ വീശി. നമ്മുടെ നാട് എത്ര പ്രകൃതിരമണീയമാണെന്ന് അറിയണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ യാത്ര ചെയ്യണം. ഷെഫ് എല്ലാവർക്കും ചുടുചായയും നേന്ത്രക്കാ ഉപ്പേരിയും ബിസ്കറ്റും കൊണ്ടുവന്നു.

“ഹരി നമുക്ക് കുടുംബസമേതം ഒരിക്കൽ ഹൗസ് ബോട്ട് യാത്ര നടത്തണം. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ റിലാക്സ് ചെയ്യണം. ഒരു രാത്രി കായലിന്റെ സംഗീതം കേട്ട് ഉറങ്ങണം.”

“കായലിന്റെ സംഗീതം കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എയർ കണ്ടിഷണറിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാം. എ സി ഇല്ലാതെ ഉറങ്ങുവാൻ കഴിയില്ല, കൊതുകു കടിച്ചു ശരിയാക്കും.”

എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

ബോട്ട് ചെങ്കുളത്തെത്തി.

“അന്നു നിങ്ങൾ ആകുറിട്ട അതേ സ്ഥലത്ത് നിർത്തണം.” ഹരി ഡ്രൈവറോടു പറഞ്ഞു.

“എല്ലാവരും ഡെക്കിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു. ഉണ്ണി രണ്ടാമത്തെ ബെഡ്റൂമിൽ കടന്നു പിന്നാലെ ഹരിയും മറ്റുള്ളവരും. വിശാലമായ മുറി. ഒരു ഡബിൾ കോട്ട് ഇട്ടിരിക്കുന്നു അറ്റാച്ച്ഡ് ബാത്ത് റൂമിൽ ഒരു യൂറോപ്യൻ ക്ലോസറ്റ്. വാഷ് ബേസിൻ, ഷവർ ക്യൂബിക്കിൾ എന്നിവ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. റൂഫിനോടടുത്തായി ഇരുവശത്തും വെന്റിലേറ്ററുകളുമുണ്ട്.

രണ്ടാമത്തെ മുറിയിലും സജ്ജീകരണങ്ങൾ ഒരുപോലെതന്നെ. എല്ലാ മുറികളിലും ഇലക്ട്രിക് ലൈറ്റുകളുമുണ്ട്.

ഉണ്ണി ഡ്രൈവറെയും ഷെഫിനെയും പരിചയപ്പെട്ടു. പവറിനുവേണ്ടി ബോട്ടിന്റെ ഹോൾഡിൽ ചെറിയ ഒരു ജനറേറ്ററും ബാറ്ററി പാക്കും ഇൻവെർട്ടറുമുണ്ടെന്ന് ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

ബോട്ട് ഓടുമ്പോൾ ആൾട്ടർനേറ്റർ വൈദ്യുതി ഉത്പാദിപ്പിക്കും അങ്ങനെ ബാറ്ററി ചാർജ് ചെയ്യും. ഒരു ചെറിയ അടുക്കളയിൽ ചെറിയ പാചകങ്ങൾ

ചെയ്യും. കൂടുതൽ ആളുകളുണ്ടെങ്കിൽ ഭക്ഷണം വെളിയിൽ പാചകം ചെയ്ത് കൊണ്ടുവരും.

“ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ആങ്കറിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗത്ത് എത്ര ആഴം വരും?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“ഒരാൾ താഴ്ച ഉണ്ടാകും. സാറിന് കൃത്യമായി അറിയണോ?

ഡ്രൈവർ ബോട്ടിന്റെ റൂഫിൽ തിരുകി വച്ചിരുന്ന ഒരു നീണ്ട ബാംബു പോൾ വലിച്ചെടുത്തു. അയാൾ പോളുമായി കരയിലേക്കു ചാടി. പോൾ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ത്തി എന്നിട്ട് വലിച്ചെടുത്തു. അയാളുടെ ശരീരത്തിനടുത്ത് ചേർത്തു നിർത്തി.

“സർ, എനിക്ക് ആറടി ഉയരമുണ്ട്, എന്നെക്കാൾ ഒരു രണ്ടടി കൂടുതലില്ലേ, അപ്പോൾ എട്ടടി ആഴം.”

“ബോട്ടിന്റെ വലതുഭാഗത്തെ ആഴംകൂടി അറിയണം.”

ഡ്രൈവർ പോൾ ഓപ്പൺ ഫ്രണ്ട് ഡെക്കിലൂടെ വലതുറ്റത്തേക്ക് നീക്കിയിട്ട് ഡെക്കിൽ കയറി. പോൾ വെള്ളത്തിലിട്ടു. പന്ത്രണ്ടടി നീളമുള്ള പോളിന്റെ മൂക്കാൽ ഭാഗത്തിൽ കൂടുതൽ താഴ്ന്നു. പോൾ ഉയർത്തിയിട്ട് ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു: “സർ പത്തടിയിൽ കൂടുതൽ കാണും.”

ഉണ്ണി ഡ്രൈവർക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞു.

“ഹരി നമ്മുടെ പത്തു പേരിൽ ആർക്കെല്ലാം നീന്തൽ അറിയാം?”

“ഞാൻ അതു ചോദിച്ചിരുന്നു. ഒൻപതു പേർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ.”

“അപ്പോൾ പത്താമനാരാ?”

“രവി കോര. അയാളെ ഞാൻ ഇതുവരെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല.”

“അതെന്താണ്? ഡൂ യൂ സസ്പെക്ട് ഹിം?”

“അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല സർ. ഹീ ഇസ് അണ്ടർ സർവെയിലൻസ്. അവൻ അനിലിനെ കാണാൻ ആശുപത്രിയിൽ വന്നില്ല. അനിലിന്റെ ഫ്യൂണറലിൽ പങ്കെടുത്തില്ല. മിനി മാത്യുവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടു ഫോൺ വാങ്ങി. ഒന്ന് മിനി മാത്യുവിന് കൊടുത്തുകാണും. ഇങ്ങനെ കുറെ സസ്പിഷ്യസ് സർകംസ്റ്റൻസസ്.”

“ഓക്കെ, നമുക്ക് ഒരു ഡിസ്കഷൻ സറേൺ ഡെക്കിൽ പോകാം.”

“ഡോ. ഷിബു, നിങ്ങളുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയാണ് ഈ കേസ്സിന്റെ ആധാരം. അതുകൊണ്ട് മരണകാരണത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ നൂറു ശതമാനവും സത്യമാണെന്നു കരുതി മുമ്പോട്ടു പോകാമോ? ഞാനിങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നതിൽ വിഷമമൊന്നും തോന്നരുതേ.”

“ഒരിക്കലുമില്ല സർ, എന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എല്ലാ വസ്തുതകളും കറക്റ്റാണ്. ഞാൻ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയതിനു ശേഷം മാധ്യത്തിനെ കാണിച്ചു ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നു.”

“അത് ശരിയാണ്.” ഡോ. കുസുമകുമാരി ശരിവെച്ചു.

“കോസ് ഒഫ് ഡെന്ത് മുങ്ങിമരണം. കായലിലെ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ശ്വാസംമുട്ടി മരിക്കുന്നു. കായലിലെ വെള്ളത്തിലെ ഡയാറ്റങ്ങൾ അനിലിന്റെ മജ്ജയിൽവരെയുണ്ട്. അത് ഒരു നല്ല തെളിവാണ്. അടുത്ത ചോദ്യം ‘എങ്ങനെ?’ എന്നാണ്. മാനർ ഒഫ് ഡെന്ത്. നമുക്ക് ആദ്യത്തെ പോസ്റ്റിബിലിറ്റി- ആക്സിഡന്റ് പരിശോധിക്കാം. ഹരി എന്തു പറയുന്നു. ഇത് ഒരു ബ്രെയിൻ സ്റ്റ്രോമിന്റെ സെഷനാണ്. എല്ലാവരും ചിന്തിക്കണം, അവരവരുടെ അഭിപ്രായം പറയണം.”

“സർ, അനിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം രാത്രി പന്ത്രണ്ടര മണിവരെ ജീവിച്ചിരുന്നതിന് നീയൽ ടൈം ഫോട്ടോയുടെ തെളിവുണ്ട്. ആമാശയത്തിലെ ആഹാരം, മരണാനന്തര പേശീദ്വ്യഭൃത എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മരണം പന്ത്രണ്ടരയ്ക്കും ഒന്നരയ്ക്കും ഇടയിലാണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“ഞാൻ അനിൽ ഉള്ള ഫോട്ടോകൾ എല്ലാം സൂം ചെയ്തു നോക്കി. കഴുത്തിൽ കരുവാളിപ്പ് കാണുവാനില്ല. ഞാൻ സംഘത്തിലെ ഒൻപതു പേരോടും ഫോണിൽ സംസാരിച്ചു. അവർ അനിലിന്റെ കഴുത്തിൽ അപ്രകാരമൊരു ഇൻജുറി കണ്ടിട്ടില്ല. അനിലുമായി ആരും വഴക്കുമിട്ടിട്ടില്ല. അപ്പോൾ ആ ഇൻജുറി സംഭവിച്ചത് പന്ത്രണ്ടര മണിക്കു ശേഷമായിരിക്കണം.”

“യെസ് ഹരി, മരണത്തിനു തൊട്ടുമുൻപായി, അല്ലെങ്കിൽ മരണ സമയത്ത്. മാനർ ഒഫ് ഡെന്തിനെക്കുറിച്ച് ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല?”

“സർ, അനിൽ മദ്യപിച്ച് ലക്കുകെട്ട് ബോട്ടിൽനിന്നും താഴെവീണ് മുങ്ങി മരിച്ചതാകാം. ആൻ ആക്സിഡന്റിൽ ഡ്രൗണിങ്.” ഡോ. കുസുമകുമാരിയാണ് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത്. അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞത് ഹരിയായിരുന്നു.

“മാഡം, അനിൽ വീഴുന്നത്, ‘ഫാളിങ് ഓവർബോഡ്’ ആരെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എല്ലാവരുംകൂടി അവനെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒന്നു നിലവിളിക്കുകയോ ചെങ്കുളംവരെ നടന്നുപോയി ആരോടെങ്കിലും സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ രാവിലെയെങ്കിലും പൊലീസിൽ അറിയിക്കുകയോ ചെയ്യണമായിരുന്നു. ഇവിടെ എന്താ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്; നീന്തൽ അറിയാത്ത ചിലർ അനിലിന്റെ മൃതദേഹം വെള്ളത്തിൽനിന്ന് കരയ്ക്കെടുത്ത് കട്ടിലിൽ കിടത്തി. ഉടുത്തിരുന്ന ലൂകികൊണ്ട് പുതപ്പിച്ചു. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ മരണ വൃത്താന്തം മറ്റുള്ളവരെ അറിയിച്ചു. എന്നിട്ട് ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഇസ് ദിസ് പോസ്റ്റിബിൾ?”

“ആരെങ്കിലും തള്ളിയിട്ടതാണെങ്കിലോ?”

കുസുമത്തിന്റെ അടുത്ത സംശയത്തിനും ഹരിയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്: “മാഡം, അനിലിന്റെ തിരോധാനം നേരം വെളുത്തതിനു ശേഷമേ മറ്റുള്ളവർ അറിയുകയുള്ളൂ. ഡ്രൈവറും ഷെഫും തിരികെവന്നപ്പോൾ അവരോടു പറയും. അവർ നീന്തലറിയാവുന്നവരാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിത്തപ്പി നോക്കുമായിരുന്നു. ബോഡി കിട്ടിയാൽ അത് കരയ്ക്കു വെച്ചിട്ട് ചെങ്കുളം

പൊലീസിൽ അറിയിക്കും; അല്ലാതെ കട്ടിലിൽ പുതപ്പിച്ചു കിടത്തില്ല. മൈൻഡ് യു കട്ടിലിൽ കിടന്നിരുന്ന അനിലിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ നനഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആത്മഹത്യയാണെങ്കിലും നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെയാക്കെ ആയിരിക്കും സംഭവിക്കുക.

“ഹരി, ഒരു ചായ കിട്ടുമോ? ബ്ലാക്ക് മതി. വീ വിൽ റെസ്യൂം ദ ഡിസ്കഷൻ ആഫ്റ്റർ സം ടൈം. നൗ ലെറ്റ് മീ വിസിറ്റ് ജോൺ.” ഉണ്ണി ബാത്ത് റൂമിൽ പോയി തിരികെ വന്നതിനുശേഷം ഡ്രൈവറെ വിളിച്ച് ചോദിച്ചു.

“ക്യാപ്റ്റൻ, ഇവിടെ ബാത്ത് റൂമിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളം കായലിലേതല്ലേ?

“അതെ സർ, ഒരു ചെറിയ ടുളു പമ്പുകൊണ്ട് ഓവർഹെഡ് ടാങ്കിൽ അടിച്ചുകയറ്റും. കുടിക്കുവാനും പാചകം ചെയ്യുവാനും ഇലക്ട്രിസിറ്റിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ആർ ഓ ഫിൽറ്ററിലെ വെള്ളമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.”

“താങ്ക് യു ക്യാപ്റ്റൻ.”

ചായ വന്നു. എല്ലാവരും ചായ കുടിച്ചു. ഹരി അപ്രത്യക്ഷനായിരുന്നു. ഉണ്ണിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ണി അപ്പർ ഡെക്കിൽനിന്നും താഴെ വന്നു ചർച്ചയിൽ പങ്കുകൊണ്ടു..

“അപ്പോൾ, മരണവിധം-മാനർ ഒഫ് ഡെത്തിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും വേറേ അഭിപ്രായമില്ലേ ഡോ. ഷിബു, ഡയാറ്റം ടെസ്റ്റിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ എന്താണ് പറയുന്നത്? വെള്ളത്തിലെ ഡയാറ്റമുകളുടെ അതേ തരമാണ് അനിലിന്റെ മജജയിൽ കാണപ്പെട്ടത്. ‘ഐഡന്റിക്കൽ ഡയാറ്റംസ്’ എന്താണ് അതിന്റെ അർത്ഥം? അനിൽ മുങ്ങിമരിച്ചത് കായലിലെ വെള്ളത്തിൽതന്നെ, പക്ഷേ, കായലിൽ വീണല്ല.”

ഷിബുവിന്റെയും കുസുമത്തിന്റെയും മുഖങ്ങളിൽ അത്ഭുതം, ഹരിയുടെ മുഖത്ത് ഒരു മന്ദഹാസം വിരിഞ്ഞു.

“കായലിലെ വെള്ളം കുളിമുറിയിലെ വലിയ പ്ലാസ്റ്റിക് തൊട്ടിയിലുമുണ്ട്. അതിൽ ഡയാറ്റങ്ങളുമുണ്ട്.”

“സിമ്പിൾ മൈ ഡിയർ വാട്ട്സൺ.” ഹരി ഉണ്ണിയെ ഹസ്തദാനം ചെയ്തു.

“വരട്ടെ പറഞ്ഞുതീർക്കട്ടെ. കട്ടിലിൽ പുതച്ചു കിടന്നിരുന്ന അനിൽ മരിച്ചത് കായൽ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയാണെന്ന ഷിബുവിന്റെ റിപ്പോർട്ട് കിട്ടിയപ്പോൾതന്നെ എനിക്കും ഹരിക്കും ‘എലിയെ മണത്തു’. അങ്ങനെയാണ് ഹരി ഈ കൊലപാതകത്തിന്റെ മോട്ടീവിനു പുറകെ പോയത്. ഞാൻ ഡയാറ്റമിന്റെയും കഴുത്തിലെ കരുവാളിപ്പിനെയുംകുറിച്ചാണ് ചിന്തിച്ചത്. മദ്യപിച്ച് ലക്കുകെട്ട അനിൽ ബാത്റൂമിൽ പോകുന്നതു കണ്ട പ്രതി പുറകേ പോയി. അവിടെ അനിൽ അവശനായി തറയിൽ ബക്കറ്റിനു സമീപത്ത് ഇരുന്നുകാണും. അപ്പോൾ അനിലിന്റെ തല ബക്കറ്റിലെ വെള്ളത്തിൽ ബലമായി

മുക്കിക്കാണും. മൂക്കും വായും ഇമേഴ്സ് ചെയ്താൽ മതിയല്ലോ. അപ്പോൾ തൊട്ടിയുടെ എഡ്ജ് കഴുത്തിന്റെ മുകൾവശത്ത്, താടിക്കു താഴെയായി പ്രസ്തുത ചെയ്യും. അങ്ങനെയാണ് കരുവാളിപ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതുകഴിഞ്ഞ് അനിലിനെ ആരാണ് കട്ടിലിൽ കിടത്തിയത്? അതിന് രവി കോരയെ ആരെങ്കിലും സഹായിച്ചുകാണും. കോര ഒന്നാം ബെഡ്റൂമിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന രണ്ടു പേരിൽ ഒരവനെ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുപേരെയും വിളിച്ചുകാണും. അനിൽ പുസായി കുളിമുറിയിൽ കിടക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞായിരിക്കണം അവരെ വിളിച്ചതും, അവരുടെ സഹായത്തോടെ അനിലിനെ കട്ടിലിൽ കൊണ്ടുകിടത്തിയതും. അവർക്ക് കൊലപാതകത്തിൽ പങ്കുണ്ടാകണമെന്നില്ല. അവർക്ക് അറിയണമെന്നില്ല ചൂടുമാറാത്ത ഒരു മുതശരീരത്തെയാണ് അവർ ചുമന്നതെന്ന്. പിന്നീട് പൊലീസ് കേസ്സൊക്കെ ആയപ്പോൾ ഈ വിവരം ഹരി ചോദിച്ചപ്പോൾ പോലും പറയാത്തത്.”

“സർ, ഇനി എനിക്കാണ് ജോലി. രവി കോരയെ ചോദ്യം ചെയ്യണം. തെളിവുവിന്റെ ഈ കണ്ണികൾ യോജിപ്പിക്കണം. താങ്ക് യൂ സർ, ഡോ. ഷിബു, മാഡം കുസുമകുമാരി, എല്ലാവർക്കും നന്ദി.”

വാൽക്കുഷ്ണം: രവി കോര കുറ്റസമ്മതം നടത്തി. കൊല്ലണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. തല വെള്ളത്തിൽ കുറച്ചുനേരം മുക്കിപ്പിടിച്ച് ഉപദ്രവിക്കണമെന്നു മാത്രമേ വിചാരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ, രണ്ടോ, മൂന്നോ മിനുട്ടുകഴിഞ്ഞ് കയ്യെടുത്തപ്പോൾ അനക്കമില്ലായിരുന്നു.

അനിലിനെ കട്ടിലിൽ കിടത്തുവാൻ സഹായിച്ചവർക്ക് അയാൾ മരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു.

കേസ്സ് തെളിയുമെന്ന് വിചാരിച്ചില്ല. അതിനു മുൻപ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു കടക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു.

രമയുടെ റിപ്പോർട്ട്:- മിനി മാത്യുവിന്റെ എൻഗേജ്മെന്റ് കഴിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സെന്റ് ജെയിംസ് ആശുപത്രിയിൽ രജിസ്ട്രാറായി ജോലി നോക്കുന്ന ഒരു ഡോക്ടർ. അവളുടെ യു കെ സ്വപ്നം പൂവണിയും.

8. ഭാര്യാഘാതം

പട്ടണത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കോർപ്പറേറ്റ് മൾട്ടിസ്പെഷ്യാലിറ്റി ആശുപത്രിയായ സൺസിലെ എം ഡി പ്രശസ്തനും ധനികനുമായ കാർഡിയോ തൊറാസിക് സർജൻ സണ്ണി പൈനാടന്റെ സുന്ദരിയും സാമൂഹികപ്രവർത്തകയുമായ ഭാര്യ വന്ദനാ തോമസ് മരണപ്പെട്ടു. പൈനാടൻ രാവിലെ ഒൻപതുമണിക്ക് ആശുപത്രിയിൽ പോയി, ഉച്ചയ്ക്ക് മൂന്നു മണിക്ക് തിരികെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ വന്ദന കിടക്കമുറിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നുവെന്ന് ഡോക്ടർ സണ്ണി പൈനാടൻതന്നെയാണ് സെൻട്രൽ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞത്. സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഹരിലാൽ ഉടൻതന്നെ ഡോക്ടറുടെ വീട്ടിലെത്തി. ഹരിലാലിന് പൈനാടനെ പരിചയമുണ്ട്. ഹരിലാലിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന് പൈനാടനാണ് ബൈപാസ്സ് സർജറി നടത്തിയത്. ചികിത്സാച്ചിലവിൽ വലിയ സൗജന്യം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സ്വീകരണമുറിയിൽ ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന പൈനാടൻ ഹരിലാലിനെ തന്റെ ഓഫീസ് മുറിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവിടെ ഇരുത്തി.

“എന്താണ് സംഭവിച്ചത് ഡോക്ടറേ?”

“അവൾ എന്തിനിതു ചെയ്തുവെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്റെ ഇൻസ്പെക്ടറേ, ഞാൻ രാവിലെ ഒൻപതു മണിക്ക് ആശുപത്രിയിൽ പോകുമ്പോൾ അവൾക്ക് ഒരു കുഴപ്പവുമില്ലായിരുന്നു. അവൾ ഹാപ്പിയായിരുന്നു. അവൾ രാത്രിയിൽ കഴിക്കുന്ന ഡയസെപ്പാം ഗുളിക തീരാറായി, അതു വാങ്ങണമെന്നു പറഞ്ഞു. എനിക്ക് രാവിലെ ഒരു കേസ്സുണ്ടായിരുന്നു. കേസ്സ് തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ അവളെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. മൊബൈലിലായിരുന്നു വിളിച്ചത്. അവൾ എടുക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ ലാൻഡ് ലൈനിൽ വിളിച്ചു. ഫോൺ എടുത്ത ജോലിക്കാരിയോട് വന്ദനയെ പോയി നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഉറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ വിളിക്കണ്ട. എന്നോട് വന്ന് വിവരം പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞു. വന്ദന രണ്ടാം നിലയിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബെഡ്റൂമിലെ ബെഡ്ഡിൽ പുതച്ചു കിടന്നുറങ്ങുകയാണെന്ന് ജോലിക്കാരി പറഞ്ഞു.

സർജറി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒന്നര മണി കഴിഞ്ഞു. വന്ദനയുടെ മരുന്ന് ഞങ്ങളുടെ ഫാർമസിയിൽനിന്നും വാങ്ങി ഞാൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ രണ്ടുമണി. സാധാരണയായി വന്ദന ലിവിങ് റൂമിലിരുന്ന് ടി വി കാണുകയാണ് പതിവ്. അന്ന് അവിടെ കാണാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇവിടെ ബ്രീഫ് കേസ് വെച്ചിട്ട് ഞങ്ങളുടെ ബെഡ്റൂമിൽ പോയി. അപ്പോഴും വന്ദന ബെഡ്ഡിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഏ സി ഓൺ ചെയ്തിരുന്നു. ഞാൻ വിളിച്ചിട്ട് അവൾ വിളികേട്ടില്ല. ഞാൻ അടുത്തുചെന്ന് കുലുക്കി വിളിച്ചു. നോ റെസ്പോൺസ്.

ഞാൻ പൾസ് നോക്കി... നോ പൾസ്സ് ഫെൽറ്റ്. ഞാൻ മൂക്കിനടുത്ത് വിരൽവച്ചു. ശ്വാസമില്ല. എന്റെ കയ്യിൽ നനവുപടർന്നു. ഞാൻ ബെഡ്റൂമിലെ വലിയ ട്യൂബ് ലൈറ്റ് ഓൺ ചെയ്തു. വന്ദനയുടെ മൂക്കിൽനിന്നും രക്തം കലർന്ന ഡിസ്ചാർജ്ജ് വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ സൈഡ് ബോർഡിന്റെ ഡ്രായിലുണ്ടായിരുന്ന പെൻ ടോർച്ച് എടുത്ത് അവളുടെ കണ്ണിലടിച്ചു നോക്കി. പ്യൂപ്പിൾ ഡൈലേറ്റഡ് ആൻഡ് ഫിക്സ്ഡ്. അവൾ എന്നന്നേക്കുമായി എന്നെ വിട്ടുപോയി എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. ഡോക്ടർ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

ഹരിലാൽ ഡോക്ടറുടെ ചുമലിൽ കൈവച്ച് ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

“ഡോക്ടർ ധൈര്യമായിരിക്കൂ, കർത്താവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളവരെ അവിടന്ന് നേരത്തേ വിളിക്കുന്നു. എന്തായാലും അങ്ങ് ഒരു ഡോക്ടറല്ലേ. ഭാര്യയുടെ മരണകാരണം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. അവർക്ക് ഏതെങ്കിലും രോഗമുണ്ടായിരുന്നോ?”

“സിസ്റ്റമിക് ലൂപ്പസ്സ് എറിതിമാറ്റോസിസ് എന്നൊരു രോഗമുണ്ടെന്ന് അപ്പോളോയിലെ മെഡിസിൻ പ്രൊഫസ്സർ കഴിഞ്ഞ വർഷം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിനു ചികിത്സയില്ല.”

“ഇന്നലെ എന്തെങ്കിലും അസുഖം ഉണ്ടായിരുന്നോ?” ഹരിലാലിന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് ഡോക്ടർ വീണ്ടും തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

“ഇന്നലെ ഞങ്ങളുടെ മൂന്നാം വിവാഹവാർഷികമായിരുന്നു. ഹരിലാലിനറിയാമല്ലോ ഇത് എന്റെ രണ്ടാം വിവാഹമായിരുന്നു. ആദ്യഭാര്യ മരിച്ചുപോയി. അതിൽ ഒരു മകളുണ്ട്. അവൾ അമേരിക്കയിലാണ്. ഹാർവാർഡിൽ റിസർച്ച് ചെയ്യുന്നു. വന്ദനയുടെയും രണ്ടാം വിവാഹമായിരുന്നു. അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നത് ചെന്നൈയിലുള്ള ഒരു ബിസിനസ്സുകാരനായിരുന്നു. അയാളും മരിച്ചുപോയി. ആ ബന്ധത്തിൽ ഒരു മകനുണ്ട്. അവൻ എം.ബി.എ. കഴിഞ്ഞ് അച്ഛന്റെ ബിസിനസ്സ് നോക്കി നടത്തുന്നു. ഇന്നലെ അവൾ വളരെ ഡിപ്രസ്സ്ഡ് ആയിരുന്നു.”

“എന്തായിരുന്നു കാരണം?”

“ഞങ്ങൾ വഴക്കുകൂടി. വന്ദനയ്ക്ക് അവളുടെ മകനെക്കൊണ്ട് എന്റെ മകളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കണം. ഞാൻ അതു നടക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനെച്ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ വഴക്കിട്ടു. അവൾ പിണങ്ങി. ഞങ്ങളുടെ വിവാഹവാർഷികാഘോഷം വെള്ളത്തിലായി. ഹോട്ടൽ ടാജിൽനിന്നും ഭക്ഷണം മുഴുവൻ കഴിക്കാതെ പോരേണ്ടിവന്നു.”

ഹരിലാൽ മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ടു. ടാജിൽ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണം.

“രാവിലെ വന്ദന എഴുന്നേറ്റില്ല. എന്നോടൊപ്പം ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കുവാനും വന്നില്ല. ജോലിക്കാരി പോയിവിളിച്ചപ്പോൾ വയറിനു സുഖമില്ല, വിശപ്പില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഒൻപതു മണിക്ക് ആശുപത്രിയിൽ പോകുമ്പോഴും അവൾ എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല.”

ആശുപത്രിയിലെ ഫാർമസിസ്റ്റ്. ഇവിടത്തെ ജോലിക്കാരി(കൾ) എന്നിവരെ ചോദ്യം ചെയ്യണം-ഹരിലാൽ തീരുമാനിച്ചു.

“ഇന്ന് അങ്ങ് വന്ദനയെ പരിശോധിച്ച് മരിച്ചെന്ന് ബോധ്യം വന്നതിനുശേഷം എന്താണ് ചെയ്തത്.”

“ഇൻസ്പെക്ടർ, ഞാൻ ആദ്യം എന്റെ ഫസ്റ്റ് അസിസ്റ്റന്റ് ഡോക്ടർ തോമസ്സിനെയാണ് വിളിച്ചത്. അയാളോട് വേഗം വീട്ടിലേക്കു വരാൻ പറഞ്ഞു. മൂന്നു മണിക്ക് തോമസ് വന്നയുടൻ ഞാൻ അയാളെ ബെഡ്റൂമിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വന്ദനയെ പരിശോധിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അയാളും മരണം സ്ഥിരീകരിച്ചു. എനിക്കറിയാമല്ലോ വന്ദനയുടെ മരണം ഒരു അസാധാരണ മരണമാണെന്ന്. സാധാരണമരണമാണെങ്കിൽപോലും പെട്ടെന്ന് സംഭിച്ചതല്ലേ. പൊലീസിൽ അറിയിക്കുകയല്ലേ വേണ്ടത്. എന്റെ വീട് നിങ്ങളുടെ ജൂറിസ്ഡിക്ഷനിലാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ കമ്മീഷണറെയാണ് ആദ്യം വിളിച്ചത്. അതിന് വേറേയും ഒരു കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ബെഡ്റിന്റെ സൈഡ് ടേബിളിനു മുകളിൽ ഡയസെപ്പാംഗുളികയുടെ മൂപ്പതു റാപ്പറുകൾ പൊളിച്ച നിലയിൽ കാണപ്പെട്ടു. അത് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി അവൾ കഴിച്ചതാണോയെന്ന് സംശയവും തോന്നി. അതിനുശേഷമാണ് ഞാൻ സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിൽ വിളിച്ചത്. ഡോ. തോമസ് ആ റാപ്പറുകൾ എടുത്ത് ഡസ്റ്റ് ബിന്നിലിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഡോക്ടർ തോമസ്സിനെ ചോദ്യം ചെയ്യണം... ഹരിലാൽ മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ടു.

“ഭാര്യയുടെ ബന്ധുക്കൾ എവിടെയാണുള്ളത്? അവരെ വിവരം അറിയിച്ചോ?”

“വന്ദനയുടെ അച്ഛനും അമ്മയും നേരത്തേ മരിച്ചു. അവളുടെ മകനെ ഞാൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. സുധീഷ് ഉടനെ എത്തും. എന്റെ മകൾ വരാൻ വൈകും. എന്റെ അമ്മ നാട്ടിലാണ്. വളരെ പ്രായമായി. എന്റെ അനുജന്റെ ഒപ്പമാണ് താമസിക്കുന്നത്. അവനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്താണ് കാര്യം ഇൻസ്പെക്ടർ?”

“ഇൻക്വസ്റ്റിന് ബന്ധുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നല്ലത്. വേണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. ഞാൻ പഞ്ചായത്തുകാരെ വിളിക്കാം. ഞാൻ ഇൻക്വസ്റ്റ് പൂർത്തിയാക്കട്ടെ. ഡോക്ടർ ഇവിടെ ഇരുന്നാൽ മതി. ഫോൺ അറ്റൻഡു ചെയ്യൂ. പത്രക്കാരോടും സംസാരിക്കൂ. ഞാൻ എന്റെ സബ് ഇൻസ്പെക്ടറെ ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കാം. അങ്ങയുടെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് അയാൾ റിക്കാർഡ് ചെയ്യും.”

ഹരിലാൽ ലിവിങ് റൂമിൽ വന്നു. സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ അശോകിനോട് ഡോക്ടറുടെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് റിക്കാർഡ് ചെയ്യുവാനും പ്രഥമവിവരത്തിന്റെ അസ്സൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനയയ്ക്കുവാനും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ട് മൃതശരീരം കിടക്കുന്ന മാസ്റ്റർ ബെഡ്റൂമിലേക്കുപോയി. അതിനുമുൻപ് സി പി ഓ തങ്കപ്പനെ വീട്ടിന്റെ ഗേറ്റിൽ

പോസ്റ്റു ചെയ്തു. ആരെയും ഉള്ളിലേക്ക് കടത്തിവിടരുതെന്ന നിർദ്ദേശവും കൊടുത്തു.

സീനിയർ സി പി ഒ രാജൻവൻ സല്യുട്ടു ചെയ്തു:

“സർ, ഫോട്ടോഗ്രാഫറും ഫിംഗർപ്രിന്റുകാരും വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ താഴെ ഇരിക്കുകയാണ്.”

അവർ മുകളിൽ വന്നു ബെഡ്റൂമിൽ കയറുന്നതിനു മുൻപായി രണ്ടാമത്തെ നിലയിലെ സ്റ്റെയർകേസിന്റെ ലാന്റിങ്ങിന്റെ ഫോട്ടോയെടുത്തു. ബെഡ്റൂമിന്റെ വാതിലിന്റെ പടവുമെടുത്തിട്ടാണ് വാതിൽ തുറന്നത്. സിംഗിൾ ഡിജിറ്റ് ബ്യൂറോയിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ ബെഡ്റൂമിന്റെ വാതിലിന്റെ ഹാൻഡിൽ ഡസ്റ്റു ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഇൻസ്പെക്ടർ ഹരിലാലും സി പി ഒ രാജനും മുറിക്കുകയായിരുന്നു.

പോളീഷു ചെയ്ത് മിനുക്കിയ തേക്കിന്റെ ഫ്ലോറിൽ ഷൂസ്സിട്ട് നടക്കുവാൻ ഹരിലാലിന് ആദ്യം വിഷമം തോന്നി. അവിടെ മുറിയുടെ മധ്യത്തിൽ ഭിത്തിയോട് ചേർത്തിട്ടിരിക്കുന്ന വിലയേറിയ കിങ് സൈസ് ബെഡ്ഡിൽ തലയിണയിൽ തലവച്ച് കഴുത്തറ്റംവരെ കാശ്മീർ കമ്പിളികൊണ്ട് മൂടിയ നിലയിലായിരുന്നു മുതലേറേ. തുറന്നിരുന്ന കണ്ണുകൾ മുഖത്തിന് ഒരു രൗദ്രഭാവം നൽകി. മുഖത്ത് ചില ഭാഗങ്ങളിൽ നീലനിറമുള്ള ചെറിയ അടയാളങ്ങൾ.

“നിങ്ങൾക്ക് ബെഡ്ഡിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങൾ ഡസ്റ്റു ചെയ്യണമോ?” ഹരിലാൽ ഫിംഗർ പ്രിന്റ് ഇൻസ്പെക്ടറോടു ചോദിച്ചു.

“ഹെഡ്ബോർഡ് നോക്കിയാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. പത്തു മിനിറ്റു മതി.”

“എന്നാൽ അതു കഴിഞ്ഞേ ബോഡി പരിശോധിക്കുന്നുള്ളൂ. രാജാ, സയന്റിഫിക് അസിസ്റ്റന്റ് ഇതുവരെ വന്നില്ലേ?”

“സർ, അവർ പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബ്ലോക്കിൽ പെട്ടുകാണും പറഞ്ഞു തീർന്നില്ല, സയന്റിഫിക് അസിസ്റ്റന്റ് അന്നമ്മ മുറിയിലേക്കു കടന്നുവന്ന് സി ഐയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

“എന്താണ് സർ പ്രത്യേകിച്ച് നോക്കേണ്ടത്?”

“അന്നമ്മ, ഇവരുടെ ഹെഡ്ബോർഡ് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞത് ഡസ്റ്റ് ബിന്നിൽ കുറെ ഗുളികകളുടെ കീറിയ ഫോയിലുകൾ ഉണ്ടെന്നാണ്. എഫ് പിക്കാർ നോക്കിയതിനുശേഷം മതി.”

അതിനകം എഫ് പിക്കാർ ബെഡ്ഡിന്റെ ഹെഡ് ബോർഡിന്റെ പരിശോധന പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നു.

“സർ എല്ലാം സ്മഡ്ജഡ് പ്രിന്റുകൾ. ഒരു നല്ല പ്രിന്റുപോലുമില്ല.”

“ശരി, ആ ഡസ്റ്റ്ബിൻകൂടി ആദ്യം നോക്കണം. അതിന്റെ പുറം വശവും പിടിയുമൊക്കെ മതി. അതിനകത്തുനിന്നും കുറച്ച് എം ഒ ശേഖരിക്കുവാനുണ്ട്.”

“രാജാ, ഫസ്റ്റ് ഇൻഫർമേഷൻ സ്റ്റേറ്റ്‌മെന്റിൽ ഈ മരിച്ച സ്ത്രീക്ക് എത്ര വയസ്സാണെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്?”

“സർ, നാൽപ്പത്തിയാറ്.” രാജൻ എഫ് ഐ സ്റ്റേറ്റ്‌മെന്റ് നോക്കി പറഞ്ഞു.

“അത്രയും തോന്നില്ല, കൂടിയാൽ മൂപ്പത്തിയഞ്ച്.” രാജൻ ഊരിച്ചിരിച്ചു.

“ശരി, ഒരു സി പി ഒ യെക്കൂടി വിളിക്ക്. നമുക്ക് ജോലി ആരംഭിക്കാം. ഇന്നിനി ആട്ടോപ്സി നടക്കില്ല. ഏതായാലും ഇൻകസ്റ്റ് പൂർത്തിയാക്കി ബോഡി ഹോസ്പിറ്റൽ മോർച്ചറിയിൽ വയ്ക്കാം. സീൻ മഹസ്സർ നാളെ എഴുതാം.”

അന്നമ്മയ്ക്ക് ഡസ്റ്റ്ബിന്നിൽനിന്നും മൂപ്പത്തോളം ഡയസെപ്പാം അഞ്ച് മില്ലിഗ്രാം ഗുളികയുടെ കീറിയ ഫോയിലുകൾ കിട്ടി. അവർ അത് പാക്കുചെയ്ത് സി ഐ യെ ഏല്പിച്ചു.

അന്നമ്മയുടെ സഹായത്തോടെ നടത്തിയ മൃതദേഹപരിശോധനയിൽ ഇരു കൈകളിലും കാലുകളിലും നീല നിറത്തിൽ കരിവാളിപ്പുകളെന്നു തോന്നുന്ന അടയാളങ്ങൾ കിട്ടി. മരിച്ച സ്ത്രീ ധരിച്ചിരുന്ന പാൻ്റീസിലും, അടിപ്പാവാടയുടെയും മാക്സിയുടെയും അടിഭാഗം നനഞ്ഞിരുന്നു. അന്നമ്മ പരിശോധിച്ചിട്ട് അത് മൂത്രമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ബെഡ്ഡിലെ വിരിയിലും ആ നനവ് പടർന്നിരുന്നു. അന്നമ്മ വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം പാക്കു ചെയ്ത് സി ഐ യെ ഏല്പിച്ചു.

മൃതദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റുമ്പോഴാണ് അന്നമ്മ ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത്. കാലുകളിലും റിഗർ മോർട്ടിസ് ഡെവലപ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവർ അക്കാര്യം സി ഐ യോട് പറഞ്ഞെങ്കിലും അദ്ദേഹം അത് കാര്യമായിട്ടെടുത്തില്ല. അന്നമ്മയുടെ മനസ്സിൽ അത് ഉത്തരം കിട്ടാത്ത സമസ്യയായി. ഇൻകസ്റ്റ് പൂർത്തിയായി, പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനുള്ള മെമ്മോറാണ്ടം എഴുതിത്തീർന്നപ്പോൾ ആറര മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മൃതദേഹം അംബുലൻസിൽ കയറ്റുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും വീട്ടിനു മുന്നിൽ ചെറിയ ആൾക്കൂട്ടം കൂടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ടിവി ക്യാമറകളേന്തിയ രണ്ടു മൂന്നു ചാനൽകാരുമുണ്ടായിരുന്നു. സിഐ ഹരിലാലിനെ പത്രക്കാർ പൊതിഞ്ഞു.

“സർ, ഡോക്ടറുടെ ഭാര്യയുടേത് ഒരു ദുരുഹമരണമല്ലേ? അതിന്റെ അന്വേഷണത്തിന് ഈ രഹസ്യസ്വഭാവമെന്താണ്? ഡോക്ടറും ഭാര്യയും തമ്മിൽ ഇന്നലെ പൊരിഞ്ഞ വഴക്കും തല്ലും പിടിയുമൊക്കെ ആയിരുന്നുവെന്ന് കേൾക്കുന്നതിൽ വാസ്തവമുണ്ടോ? എന്നിങ്ങനെ ചോദ്യശരങ്ങളാണ് ഹരിലാലിന് നേരിടേണ്ടിവന്നത്.

“മൃതദേഹം ഇൻകസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനയയ്ക്കുകയാണ്. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന കഴിഞ്ഞ് മരണകാരണം കണ്ടെത്തിയാലേ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.”

പത്രക്കാർ വീണ്ടും ചോദ്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയെങ്കിലും സി ഐ ജീപ്പിൽ കയറി സ്ഥലം വിട്ടു. ഗേറ്റിലെ ബന്തവസ്തിന് ഒരാളെക്കൂടി അയയ്ക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു

ചെയ്തിട്ടാണ് ഹരിലാൽ വീട്ടിലേക്കു പോയത്.

പിറ്റേദിവസം മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ വകുപ്പിൽ ഒരു ട്യൂട്ടറും ഒരു പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥിയും മാത്രമെ ഡ്യൂട്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പ്രൊഫസ്സറും അസിസ്റ്റന്റുമാരും ഹൈദരാബാദിൽ നടക്കുന്ന ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ അഖിലേന്ത്യാ കോൺഫറൻസിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ പോയിരുന്നു. പോസ്റ്റ്ഗ്രാഡുവേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥി സെൻട്രൽ കോട്ടയിൽ പ്രവേശനംനേടി വന്ന ഒരു കർണ്ണാടകക്കാരൻ ഡോക്ടർ ഗോവർദ്ധൻ ഷേണായി ആയിരുന്നു. ഷേണായി വളരെ നന്നായി പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തി. മുഖത്തും കൈകാലുകളിലുമുള്ള മുറിവുകൾ അളന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി. സി ഐ ഹരിലാൽ ഡയസെപാം ഓവർഡോസ് സംശയിക്കുന്നതായി മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നതിനാൽ ഷേണായിയുടെ മനസ്സും ആ വഴിക്കു സഞ്ചരിച്ചു. ഷേണായി ഡയസെപാം ഓവർഡോസിന്റെ അനന്തര ഫലങ്ങളെന്താണ് എന്നതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും ചിന്തിച്ചില്ല.

ആമാശയത്തിൽ ആഹാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ മദ്യത്തിന്റെ നേരിയ ഗന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഷേണായി കൃത്യമായി ആമാശയവും ചെറുകുടൽ, കരൾ, വൃക്ക എന്നിവയുടെ ഭാഗങ്ങളും രക്തവും രാസപരിശോധയ്ക്കെടുത്തയച്ചു. മൂത്രസഞ്ചിയിൽ മൂത്രം ഇല്ലായിരുന്നു. ഹൃദയവും തലച്ചോറുമുൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് ആന്തരികാവയവങ്ങളിൽ രോഗലക്ഷണങ്ങളൊന്നും കണ്ടില്ലെങ്കിലും അവയുടെ ഭാഗങ്ങൾ മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധനയ്ക്കായി എടുത്തു.

ഷേണായി ഒരു അബദ്ധം മാത്രം ചെയ്തു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം കഴിഞ്ഞ് മോർച്ചറിയുടെ വെളിയിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ. പത്രക്കാർ ഷേണായിയെ വളഞ്ഞു. ഷേണായി വാചാലനായി.

ഡയസെപ്പാം ഗുളിക അമിതമായി കഴിച്ചതാകാം മരണകാരണമെന്നുവരെ തട്ടിവിട്ടു. വൈകുന്നേരത്തെ ടി വി ചാനലുകളിൽ ചാനൽ കാമറകളെ അഭിമുഖീകരിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന ഷേണായിയുടെ മുഖമായിരുന്നു പ്രധാന ഐറ്റം.

ഒരു ടിവി ചാനൽ ഡോക്ടറുടെയും ഭാര്യയുടെയും അവരുടെ കൊട്ടാരസദൃശമായ വീടിന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ കാണിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. മറ്റൊരു ചാനൽ ഡോക്ടറുടെ കോർപ്പറേറ്റ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഭാര്യയ്ക്ക് ഉള്ള ഷെയറിനെക്കുറിച്ച് അവർ തമ്മിൽ വഴക്കുകൂടിയിരുന്നുവെന്നും, അതല്ല ഡോക്ടർക്ക് ഒരു സഹപ്രവർത്തകയുമായുള്ള അതിരുകടന്ന ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണ് വഴക്കുകൂടാറുള്ളതെന്നും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരുന്നു. പാവം സി ഐ ഹരിലാലിനെയും ഒരു ചാനൽ വെറുതേ വിട്ടില്ല. ഹരിലാൽ അന്വേഷിച്ചാൽ ഈ

കേസ്സ് തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു പോകുമെന്നും സമർത്ഥിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മായുമങ്ങൾ വന്ദനയുടെ മരണം കൊലപാതകമെന്ന രീതിയിൽ ഡോക്ടറെ വിചാരണ ചെയ്തു.

രാവിലെ സി ഐ ഹരിലാലും സംഘവും ഡോക്ടറുടെ വീട്ടിലെത്തി. തലേ ദിവസം കൃത്യസ്ഥലപരിശോധന പൂർത്തിയായിരുന്നില്ല. ഇൻകസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടും പൂർത്തിയായിരുന്നില്ല. ഇന്നലെ രാത്രിയിലും ഇന്നും ചാനലുകളിൽ വന്ന വാർത്തകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഡോക്ടറെ ഒന്നുകൂടി ചോദ്യം ചെയ്യണം.

വീടിന്റെ വരാന്തയിൽ കുറച്ചുപേർ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. മരണം അന്വേഷിച്ചു വന്നവരായിരിക്കും. ലിവിങ് റൂമിൽ കയറിയപ്പോൾ ഡോക്ടർ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുമായി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഡോക്ടർ മുറിയുടെ മൂലയിൽ ഇരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരനെ പരിചയപ്പെടുത്തി.

“ഇത് വന്ദനയുടെ മകനാണ് സുധീഷ്. ഇന്നലെ രാത്രി ചെന്നെത്തിയിരുന്നുവെന്നു. മകൾ നാളെ വൈകിട്ടേ എത്തുകയുള്ളൂ. ഫ്യൂണറൽ മറ്റൊരാളാകാമെന്ന് കരുതുന്നു.”

ഹരിലാൽ സുധീഷിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനെന്നവണ്ണം അയാളുടെ കരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും ചുമലിൽ തട്ടുകയും ചെയ്തു: “മൈ ഹാർട്ട്ഫെൽറ്റ് കൺഡോളൻസസ്സ്.”

“ഡോക്ടർ ക്യാൻ യു സ്പെയർ സം ടൈം വിത്ത് മീ? നമ്മുടെ ഇന്നലത്തെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് പൂർത്തിയാക്കണം.”

“അതിനെന്നാ ഇൻസ്പെക്ടർ, എന്റെ ഓഫീസ് റൂമിലേക്കു പോകാം.”

“ഡോക്ടറെ, ഇവിടെ എത്ര ജോലിക്കാരുണ്ട്?”

“എത്രയുണ്ടെന്ന്... നോക്കട്ടെ ഒരു ഡ്രൈവർ, തോട്ടക്കാരൻ. രണ്ടു സെക്യൂരിറ്റിക്കാർ. കിച്ചനിൽ രണ്ട് മെയ്ഡ്സ്, ഹൗസ് ക്ലീനിങ്ങിന് ഒരാൾ, ഒരു പാർട്ട് ടൈം തോട്ടക്കാരൻ.”

ഹരിലാൽ സബ് ഇൻസ്പെക്ടറോട്, ആ വീട്ടിലെ എല്ലാ ജോലിക്കാരുടെയും മൊഴിയെടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ട് ഡോക്ടറോടൊപ്പം ഓഫീസ് മുറിയിലേക്കു പോയി.

“അപ്പോൾ നമുക്ക് തുടങ്ങാം, ഡോക്ടർ മദ്യപിക്കുമോ?”

“ചിലപ്പോൾ, ഒന്നോ രണ്ടോ പെഗ് സ്കോച്ചു കഴിക്കും.”

“വൈഫോ?”

“ചിലപ്പോൾ എന്നോടൊപ്പം കൂടും.”

“നിങ്ങൾ അവരുടെ മരണത്തിന് തലേന്ന് അവരുമായി വഴക്കു കൂടിയോ? എങ്കിൽ അതെന്തിനായിരുന്നു?”

“ഇൻസ്പെക്ടർ, ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി. അവളുടെ ആശുപത്രിയിലെ ഷെയർ എന്റെ പേരിലാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞങ്ങൾ വഴക്കിട്ടത്. അവളുടെ മരിച്ചുപോയ ഭർത്താവ് രാജേഷ് പനമ്പിള്ളി എന്റെ

സ്നേഹിതനായിരുന്നു. രാജേഷിന് ആശുപത്രിയിൽ പതിനാലു ശതമാനം ഷെയറുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ മരിച്ചപ്പോൾ അത് വന്ദനയ്ക്കു കിട്ടി. അത് എന്റെ പേരിലാക്കുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനായിരുന്നു വഴക്ക്.”

“അത് നിങ്ങളുടെ പേരിലാക്കുന്നതെന്തിനാണ്?”

“ഞങ്ങളുടെ ആശുപത്രി കഴിഞ്ഞ വർഷം പബ്ലിക് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനിയാക്കിയിരുന്നു. അതിലെ മേജർ ഷെയറുകളും എനിക്കാണ്. എന്നാൽ ഈയിടെ ആരോ ഞങ്ങളുടെ ആശുപത്രി ഷെയറുകൾ വാങ്ങിക്കൂട്ടുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മേജർ ഷെയർ ഹോൾഡർ അല്ലാതായാൽ എന്റെ എം ഡി സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാലാണ് ഞാൻ അവളുടെ ഷെയർ ചോദിച്ചത്.”

“നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ അവരുടെ ഷെയറുകൾ നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ വിസമ്മതിച്ചതെന്തിനാണ്?”

“ആ ഷെയറുകൾ അവളുടെ കാലശേഷം മകനു കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ആഗ്രഹം. എന്റെ ആദ്യത്തെ ഭാര്യ മരിച്ചതിനുശേഷം എനിക്ക് ചില കാഷ്വൽ അഫെയേഴ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വന്ദനയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിനുശേഷം എനിക്ക് എക്സ്‌ട്രാമാറിറ്റൽ ബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ല.”

“ചാനലുകൾ അങ്ങനെയും ഒരു സ്കാൻഡൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?”

“എന്റെ ഭാര്യ ഒരു നോൺ മെഡിക്കൽ വുമൺ ആണ്. കൂടാതെ അവൾ പാരനോയിക്കുംകൂടി ആയിരുന്നു. ഒരു സംശയരോഗി. അവൾ പരസ്ട്രീബന്ധം ആരോപിച്ച് കാരണമില്ലാതെ വഴക്കുകൂട്ടുമായിരുന്നു. ഞാൻ ആദ്യമൊക്കെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. ഫലമില്ലെന്നുകണ്ട് ഞാൻ ആ ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും വന്ദന വളരെ ലവിഷും കെയറിങ്ങുമായിരുന്നു.” ഡോക്ടറുടെ ശബ്ദം ഇടറി.

“ഡോക്ടർ ഇന്നലെ രാവിലെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് എത്ര മണിക്കാണ് പുറപ്പെട്ടത്?”

“രാവിലെ സർജറി ഉള്ളതിനാൽ ഞാൻ ഒൻപതു മണിക്കുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. തലേദിവസം വഴക്കിട്ടതുകൊണ്ടാകും വന്ദന ബെഡിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റില്ല.”

“ശരി ഡോക്ടർ, ഞാൻ വരട്ടെ,” ഹരിലാൽ യാത്ര പറഞ്ഞു. സണ്ണി പൈനാടൻ ഒരു കവർ ഹരിലാലിന്റെ പോക്കറ്റിൽ തിരുകി. ആ മുവ് അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു.

“എന്തായിത് ഡോക്ടറേ,” എന്നു ചോദിച്ച് ഹരിലാൽ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും കവറെടുത്ത് തുറന്നുനോക്കി, രണ്ടായിരം രൂപയുടെ ഒരു ബണ്ടിൽ നോട്ടുകൾ. രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ, ഹരിലാൽ കവർ ഡോക്ടറുടെ കയ്യിൽ തിരികെക്കൊടുത്തു.

“ഡോക്ടറേ, കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നതുപോലെ കുറ്റകരമാണ് കൊടുക്കുന്നതും.”

ഡോക്ടറുടെ മുറിയിലെ സിസിടിവി ക്യാമറയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി ഹരിലാൽ പറഞ്ഞു:

“ഈ ക്യാമറയുടെ ഫുട്ടേജ് കളക്ട് ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ സൈബറിൽനിന്നും ആളയയ്ക്കുന്നുണ്ട്.”

ഡോക്ടറുടെ ഓഫീസ് മുറിയിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങി സി ഐ രണ്ടാമത്തെ നിലയിലേക്കു പോയി. അവിടെ വരാന്തയിൽ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ അശോകും സി.പി.ഒ. രാജനും ചേർന്ന് ജോലിക്കാരുടെ സ്റ്റേറ്റ്‌മെന്റുകൾ എഴുതിയെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“അശോക്, ഞാൻ സൺസ് ആശുപത്രിയൽ പോകുന്നു. അവിടെ സണ്ണി പൈനാടന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡോക്ടർ തോമസ്സിനെ കണ്ട് ഒരു കാര്യം വെരിഫൈ ചെയ്യാനുണ്ട്. താൻ ആ ആശുപത്രിയിൽ വിളിച്ച് പി ആർ ഓയോട് ഞാൻ വരുന്നുണ്ട്. ഡോ. തോമസ്സിനെ പി ആർ ഓയുടെ മുറിയിൽ ഇരുത്താൻ പറയണം.”

“പറയാം സർ.”

“രാജാ, ഗുണമുള്ളതു വല്ലതും കിട്ടിയോ? സീൻ മഹസ്സർ പൂർത്തിയാക്കണം. ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരും എന്റെ ഓഫീസിൽ വരണം.”

സി ഐ ഹരിലാൽ സൺസ് ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഡോ. തോമസ് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഡോ. തോമസ് സണ്ണി പൈനാടൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ശരിവച്ചു.

ഡോ. സണ്ണി പൈനാടൻ അതിസമർത്ഥനായ ഒരു ഹാർട്ട് സർജനാണെന്നും എല്ലാ അസിസ്റ്റന്റുമാരോടും നഴ്സിങ് സ്റ്റാഫിനോടും കീഴ്ജീവനക്കാരോടും സ്നേഹത്തോടും സമഭാവനയോടും പെരുമാറുന്ന ആളാണെന്നും തോമസ് പറഞ്ഞു. ചാനലുകളിൽ പറയുന്ന പരസ്ട്രീബന്ധമൊക്കെ നുണക്കഥകളാണെന്നും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. നഗരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരു മൾട്ടിസ്പെഷ്യാലിറ്റി ആശുപത്രിയാണ് ഈ നുണപ്രചരണത്തിനു പിന്നിലെന്നും ഡോ. തോമസ് പറഞ്ഞു. സൺസിന്റെ ഷെയറുകൾ വാങ്ങുന്നതിന്റെ പിന്നിലും ഈ ആശുപത്രിയാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. തോമസ് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വന്ദനയുടെ ശരീരം മുഴുവനും റിഗർ മോർട്ടിസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. തോമസ്സിനോട് നന്ദിപറഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങിയ ഹരിലാൽ നേരേ മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കായിരുന്നു.

വിശദമായ സ്റ്റേറ്റ്‌മെന്റ് റെക്കാഡ് ചെയ്തതിനുശേഷം ഹരിലാൽ ഷേണായിയോട് മരണകാരണം എന്താണെന്ന് ചോദിച്ചു.

“സർ, മരണകാരണം രാസപരിശോധനയ്ക്കുശേഷമേ പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.”

റിസർവ്വ്ഡ് പെൻഡിങ് ദ റിപ്പോർട്ട് ഒഫ് കെമിക്കൽ അനാലിസിസ്സ്.

“ഓക്കെ. ഡോക്ടർ, എന്നാലും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ഫൈൻഡിംഗ്സിൽ നിന്നുള്ള അനുമാനം എന്താണ്?”

“ഡയസെപ്പ്റ്റം ഓവർഡോസായിരിക്കാം. സീനീൽനിന്നും ഡയസെപ്പാമിന്റെ ഫോയിലുകൾ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.”

“ഏതെങ്കിലും രോഗങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ?”

“ഞാൻ എല്ലാ അവയവങ്ങളുടെയും ബിറ്റുകൾ പരിശോധനയ്ക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“താങ്ക് യൂ ഡോക്ടർ,” ഹരിലാൽ വീട്ടിലേക്കു പോകുവാൻ ജീപ്പിൽ കയറുമ്പോൾ ഡിസിപി ഹരികുമാറിന്റെ ഫോൺകാൾ.

“എടോ ഹരിലാലേ, താനെന്താണ് ഗ്രേവ് ക്രൈം ഒന്നും സൂപ്പീരിയർ ഓഫീസേഴ്സിനു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാത്തത്?”

“അയ്യോ സർ, സൺസ് ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടറുടെ ഭാര്യയുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചാണോ സർ പറയുന്നത്? അത് വൺ സെവന്റിഫോറല്ലേ. അവർ സൂയിസൈഡ് ചെയ്തതാ സർ.”

“ഏതായാലും തന്നെക്കുറിച്ച് ഡോക്ടറുടെ പരാതിയുണ്ട്. ഹരാസ്സ് ചെയ്യുന്നുവെന്ന്. കമ്മീഷണർ എന്നോട് അന്വേഷണത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പരാതിയല്ലേ, അത് വെറും കള്ളപ്പരാതി ആയിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഏതായാലും ഡോക്ടർ അല്പം വിരണ്ട മട്ടാണ്.”

“യെസ്സാർ, അയാൾ ഇന്നെന്റെ പോക്കറ്റിൽ രണ്ടായിരത്തിന്റെ ഒരു കെട്ട് ഇട്ടുതന്നു. ഞാൻ അത് തിരിച്ച് അയാളുടെ മുഖത്തേക്കിട്ടു കൊടുത്തിട്ട് അയാളുടെ മുറിയിലെ സിസിടിവിയുടെ ഫുട്ടേജ് എടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു വിരട്ടി. അതായിരിക്കും പരാതിയുടെ കാരണം.”

“ശരി, താനും എസ് ഐയും ആ മിടുക്കൻ സി പി ഒ യുണ്ടല്ലോ, രാജൻ. അയാളുണ്ടായിരുന്നല്ലോ അന്വേഷണത്തിൽ. അയാളുംകൂടി എന്റെ ഓഫീസിൽ വാ, രണ്ടു മണിക്ക്.”

അന്വേഷണസംഘത്തിന്റെ വിവരണങ്ങൾ കേട്ടിട്ട് ഹരി കുറച്ചുനേരം ആലോചിച്ചിരുന്നു.

“ഈ സ്റ്റേജിൽ നമുക്ക് ഒരു നിഗമനങ്ങളിലും എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കുകയില്ല, അല്ലേ, ഹരിലാലിന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?”

“സർ, രാസപരിശോധന കഴിയാതെ മരണകാരണം അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മരണകാരണം കിട്ടാതെ നമുക്ക് പ്രൊസീഡ് ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ല.”

“യു ആർ റൈറ്റ്. കെമിക്കൽ അനാലിസിസ് നമ്മുടെ ഉണ്ണിക്കുപ്പണൻ സാറിന്റെ ഭാര്യ ജോയിന്റ് കെമിക്കൽ എക്സാമിനർ മണി മാഡത്തിനോട് പറഞ്ഞ് സ്പീഡപ് ചെയ്തിക്കാം. അതുവരെ നിങ്ങൾ സണ്ണി പൈനാടനെയും ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും കിട്ടാവുന്ന വിവരങ്ങൾ എല്ലാം അന്വേഷിക്കണം. പ്രത്യേകിച്ചും അവരുടെ ഷെയറുകൾ, അസറ്റുകൾ, എക്സ്‌ട്രാ മാറിറ്റൽ അഫയേഴ്സ് വഗൈര, വഗൈര.”

“ഹരിലാൽതന്നെ പത്രക്കാർക്കും ചാനലുകാർക്കും മിനിമം വിവരങ്ങൾ നൽകി അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കൂ. ജോയിന്റ് കെമിക്കൽ എക്സാമിനർക്ക് ഒരു പ്രയോറിറ്റി റിക്വസ്റ്റ് കൊടുക്കണം. ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ വിളിച്ചുപറയാം.”

ഹരികുമാർ അപ്പോൾതന്നെ ജോയിന്റ് കെമിക്കൽ എക്സാമിനർ വിജയകുമാരിയെന്ന മണിച്ചേച്ചിയെ വിളിച്ചു കാര്യം പറഞ്ഞു. നാളെത്തന്നെ നോക്കാമെന്ന് മണി വാക്കുകൊടുത്തു.

“എന്താണ് ഹരിയെ ഈയിടെ കാനോറേയില്ലല്ലോ.”

“തിരക്കായിരുന്നു ചേച്ചി. ഞാൻ നാളെവരാം. ഈ കേസ്സ് ചേട്ടനുമായി ഒന്നു ഡിസ്കസ് ചെയ്യുകയും വേണം. ചേച്ചി ഫോൺ വച്ചു.

“ഹരിലാലേ, എന്റെ ആറാം ഇന്ദ്രിയം പറയുന്നു, ഈ കേസ്സിൽ എന്തോ കുറുക്കുണ്ടെന്ന്. നമുക്കു നോക്കാം.”

ഹരിലാൽ പോയപ്പോൾ ഹരികുമാർ ലാപ്പ്ടോപ്പ് തുറന്നു. ഗൂഗിൾ സെർച്ചിൽ കയറി ടൈപ്പു ചെയ്തു ‘ഡയസെപ്പാ’. വിക്സിപീഡിയായുടെ പേജ് ഓപ്പണായി. ഡയസെപ്പാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള സർവ്വ വിവരങ്ങളുമുണ്ട്. വാലിയം, കാംപോസ് തുടങ്ങി അഞ്ഞൂറു ബ്രാൻഡുകൾ. പലതരം ചികിത്സകൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന മരുന്ന്. ലോകാരോഗ്യ സംഘടന അവശ്യമരുന്ന്നായി അംഗീകരിച്ചത്. ഓവർഡോസ് എന്ന തലക്കെട്ടിനു താഴെ വായിച്ചു. മരണം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ വലിയ അളവിൽ കഴിക്കണം. അഞ്ഞൂറു മില്ലിഗ്രാമും ആയിരം മില്ലിഗ്രാമും കഴിച്ചവർ മരിച്ചില്ല. ഇനി കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ണിക്കുപ്പണൻ സാറിനോട്, ചോദിക്കാമെന്ന് കരുതി ലാപ്പടച്ചു.

ഫോൺ റിങ്ങു ചെയ്തു. സി ഏ ഫോണെടുത്തിട്ട് കണക്റ്റ് ചെയ്തു. സർ ഡി ജി പിക്ക് സന്സാരിക്കണമെന്ന്.

അങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ പ്രേമൻ, ഡി ജി പി യുടെ സി എ, “സർ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കാം.” ഡി ജി പി ജോസഫ് സാറിന്റെ പതിഞ്ഞ ശബ്ദം. “ഹലോ ഹരി, ഗുഡ് ഈവിനിങ്.”

“ഗുഡ്‌വീവിനിങ് സർ,” ഹരി ബഹുമാനത്തോടെ പ്രതികരിച്ചു.

“എടോ ഹരി, ഡോക്ടർ സണ്ണി പൈനാടന്റെ കേസ്സെന്താണ്? എന്താണ് ഇത്ര സെൻസേഷന്റെ കാര്യം. ഇന്നലെ ഹോം മിനിസ്റ്റർ വിളിച്ചിരുന്നു. ഡോക്ടറെ സി ഐ ഹരാസ്സു ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പരാതിപറഞ്ഞു.”

“അതു ശരിയല്ല സർ, ഡോക്ടർ സി ഐ യെ ബ്രൈബ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ സി ഐ കേസ്സെടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു വിരട്ടി. അത്രേയുള്ളൂ.”

“ഏതായാലും താൻ ഒന്നു സൂപ്പർവൈസു ചെയ്യണം. ഓക്കെ.”

പിറ്റേദിവസം വൈകുന്നേരം നാലുമണിയോടെ മണി ഹരികുമാറിനെ വിളിച്ച് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറായിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. ഹരി റിസൽട്ടു ചോദിച്ചെങ്കിലും മണി പറഞ്ഞില്ല.

“അതൊക്കെ ടോപ്പ് സീക്രട്ട്. ഹരി അഞ്ചു മണിക്കു വാ. ചേട്ടനോട് ഹരി വരുന്ന കാര്യം ഞാൻ പറയാം.”

ഹരി കൂതും അഞ്ചു മണിയോടെ പൊലീസ് സർജൻ ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിലെത്തി. അദ്ദേഹം ഓഫീസിൽനിന്നെത്തിയതേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ഹരിയെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തിയശേഷം അകത്തു പോയി വേഷംമാറി വന്നു.

“ഹരിക്ക് ചായ ഉണ്ടാക്കിത്തരട്ടെ? അതോ മണി വന്നിട്ടു മതിയോ?”

“അയ്യോ, ഇപ്പോൾ വേണ്ട സർ. ചേച്ചി വന്നിട്ടു മതി.”

“പത്രങ്ങളിലും ചാനലുകളിലും ഇപ്പോൾ വന്ദന കേസ്സാണല്ലോ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്.”

“സർ, ഞാൻ അതിന്റെ ഒരു ജിസ്റ്റ് പറയാം.” ഹരിയുടെ കഥാകഥനം ഉണ്ണി ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടിരുന്നു.

“ഇന്ന് ചേച്ചിയുടെ കെമിക്കൽ റിപ്പോർട്ട് കിട്ടിയ ശേഷമേ ഞങ്ങൾക്കു പ്രൊസീഡ് ചെയ്യുവാൻ കഴിയൂ.” അഞ്ചു മിനുട്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മണി വീട്ടിലെത്തി. വരാന്തയിൽ കയറിയ ഉടൻതന്നെ ബാഗിൽനിന്നും റിപ്പോർട്ടെടുത്ത് ഹരിക്കു കൊടുത്തു.

“ഇന്ന് ഞങ്ങൾ നാലു പേർ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടാണ് അനാലിസിസ് പൂർത്തിയായത്. നിങ്ങൾക്ക് പത്തു മിനിറ്റിനകം ചായ തരാം.”

ഹരി റിപ്പോർട്ട് ഉറക്കെ വായിച്ചു.

“സർ, വിസറയിലും രക്തത്തിലും ഡയസെപ്ഷാമിന്റെ ട്രേസസ്സ് മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈതെൽ ആൽക്കഹോൾ നൂറ്റിനാൽപ്പത്തിമൂന്നു മില്ലിഗ്രാം ശതമാനം. സർ, ഇത് മതിയോ മരണമുണ്ടാക്കുവാൻ?”

“ഹരി, ഇത് മരണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമല്ല. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റെവിടെ?”

“സർ, അത് സി ഐയുടെ പക്കലാണ്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരുത്താം.” ഹരി ഫോൺ ചെയ്തു. പത്തു മിനിറ്റിനകം സി ഐ ഹരിലാൽ കേസ്സ് ഡയറിയുമായി വന്നു. ഉണ്ണി പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ട് മണിയെ വിളിച്ചു. മണി ചായയുമായി വന്നു. അപ്പോഴാണ് സി ഐ ഹരിലാലിനെ കണ്ടത്.

“ഹരിലാൽ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ ഇപ്പോൾ ചായ എടുക്കാം,”

“വേണ്ട മാഡം. ഞാൻ ഇപ്പോൾ കുടിച്ചതേ ഉള്ളൂ.”

“മണി റിപ്പോർട്ടിന്റെ അസ്സൽ കോപ്പി ഫോറൻസിക് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ അയച്ചോ?”

“അയച്ചു. ഇത് ഞാൻ എക്സ്‌ട്രാ കോപ്പി എടുത്തതാണ്.”

“ഹരി, അപ്പോൾ അവരുടെ ഫൈനൽ ഒപ്പിനിയൻ നാളെത്തന്നെ കിട്ടുമോ എന്ന് നോക്കൂ. പത്തോളജിക്കൽ റിപ്പോർട്ടും വേണം. നാളെ ഒരു സീൻ എക്സാമിനേഷനും അറേഞ്ച് ചെയ്യാമോ?”

“ബൈ ആൾ മീൻസ് സർ. ഞാൻ രാവിലെ ഒൻപതു മണിക്ക് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വരാം. ഹരിലാൽ, രാവിലെ നിങ്ങളുടെ ടീമുമായി സീനിൽ വരണം സീൻ ഇപ്പോഴും പ്രിസർവ്ഡ് അല്ലേ?”

“അതെ സർ, ബെഡ് റൂം ലോക്ക്ഡാണ്.”

ഹരിലാലും ടീമുമാണ് ഡോക്ടർ സണ്ണി പൈനാടന്റെ വീട്ടിൽ ആദ്യമെത്തിയത്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുറത്തേക്കു പോകാനിറങ്ങുകയായിരുന്നു.

“ഡോക്ടർ, കുറച്ചു വിവരങ്ങൾകൂടി അറിയാനുണ്ട്.” ഹരിലാൽ വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു. ഡോക്ടർ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു: “നിങ്ങൾ ഇതെത്രാമത്തെ തവണയാണ് എന്നെ ഹരാസ്സു ചെയ്യുന്നത്? ഞാൻ ഓപ്പറേറ്റു ചെയ്ത ഒരു രോഗിയുടെ നില വഷളാണ്. എനിക്ക് ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ പോകണം.”

“നിങ്ങളുടെ അസിസ്റ്റന്റിനെ വിളിച്ചു പറയൂ. അദ്ദേഹം നോക്കിക്കൊള്ളൂ. ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ഓഫീസ് മുറിയിലേക്കു പോകാം.” സിപിഒ രാജനെ നോക്കി ഹരിലാൽ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. തടിയൻ രാജൻ ഡോക്ടറുടെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ച് ഓഫീസുമുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

ഈ രംഗം കണ്ടുകൊണ്ടാണ് എസ് പി ഹരിയും പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനും ക്വാറിൽ നിന്നിറങ്ങിയത്. “എന്താ ഹരിലാലേ ഒരു കമോഷൻ?” ഹരി ചോദിച്ചു.

ഹരിയെയും ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെയും സലൂട്ട് ചെയ്തിട്ട് സിഐ അടുത്തുവന്നു പറഞ്ഞു: “സർ, ഡോക്ടർക്ക് ആശുപത്രിയിലേക്കു പോകണമെന്ന് നിർബന്ധം, ഞാൻ വിട്ടില്ല.”

“ഇപ്പോൾതന്നെ താൻ ഹരാസ്സു ചെയ്യുന്നുവെന്നാണ് പരാതി. അദ്ദേഹത്തെ പോകാൻ അനുവദിക്കൂ.” ഹരിലാൽ പോയിപ്പറഞ്ഞു. സണ്ണി പൈനാടൻ ദേഷ്യത്തോടെ വെളിയിലേക്കു വന്നു. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ കണ്ടിട്ട് അടുത്തുവന്നു വിഷ് ചെയ്തു. ഉണ്ണി എസ് പിയിലെ പരിചയപ്പെടുത്തി. ഹരികുമാർ സണ്ണിക്ക് ഹസ്തദാനം ചെയ്തു.

“സോറി ഡോക്ടർ ഫോർ ദ ഇൻകൺവീനിയൻസ്. യു മേ ഗോ എനിവെയർ യു വാണ്ട്.” ഒന്നും മിണ്ടാതെ പൈനാടൻ ക്വാറിൽ കയറി പോയി.

“എടോ ഹരിലാലേ, ഡോക്ടർ വീട്ടിലില്ലാത്തതല്ലേ നമുക്ക് നല്ലത്. സ്വസ്ഥമായി സീൻ പരിശോധിക്കാമല്ലോ. ആ സൈബർ സെല്ലിൽ നിന്നും ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറെ വരാൻ പറയൂ. ഇവിടത്തെ സിസിടിവി ക്യാമറകളുടെ ഫുട്ടേജ് കോപ്പി ചെയ്യണം. ജോലിക്കാരിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും യൂസ്ഫുൾ ആയ വിവരം വല്ലതും കിട്ടിയോ?”

“അതിൽ രണ്ടു മെയ്ഡ്സിന്റെ മൊഴിയിൽ തലേന്ന് രാത്രിയിൽ ഡോക്ടറും ഭാര്യയും ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ബ്രേക്ക് ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കുവാൻ അവർ താഴെ വന്നില്ല. ഡോക്ടർ ബ്രേക്ക് ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കുവാൻ വന്നപ്പോഴും അവർ വന്നില്ല. ജോലിക്കാരിയോട് പോയി വിളിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. ജോലിക്കാരി മുകളിൽ പോയി നോക്കിയപ്പോൾ അവർ കട്ടിലിൽതന്നെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവർ പിന്നെ കഴിച്ചോളാമെന്നു പറഞ്ഞു.”

“അപ്പോൾ സമയം എത്രയായിരുന്നു?” ഡോ. ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ സി ഐ യോടു ചോദിച്ചു.

“ഡോക്ടർ എട്ടു മണിക്കാണ് താഴെ കഴിക്കാൻ വന്നത്. അതു കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചു മിനുട്ട് കഴിഞ്ഞുകാണും.”

“എന്താണ് സർ അതിന്റെ സിഗ്നിഫിക്കൻസ്?”

“സിമ്പിൾ മൈ ഡിയർ ഹരി,” ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “ലാസ്റ്റ് സീൻ എലൈവ്. ജോലിക്കാരിയാണ് അവരെ അവസാനമായി ജീവനോടെ കണ്ടത്. നമുക്ക് സമയം കളയണ്ട. ബെഡ് റൂം അല്ലേ സീൻ? അങ്ങോട്ടു പോകാം.”

ഉണ്ണി ബെഡ്റൂം മുഴുവൻ മെല്ലെ നടന്നു കണ്ടു. ബെഡ്റിന്റെ ഹെഡ്ബോഡിനും ഭിത്തിയും തമ്മിലുള്ള ഗ്യാപ്പിൽ പോയി നിന്നു. എന്നിട്ട് ഹെഡ്ബോഡിനു മുകളിലൂടെ കട്ടിലിൽ കൈകുത്തി.

“ഡോക്ടറുടെ ഭാര്യ കട്ടിലിന്റെ ഏതു ഭാഗത്താണ് കിടന്നിരുന്നത്?”

സി.പി.ഒ. രാജനാണ് അതിന് മറുപടി പറഞ്ഞത്: “സർ കട്ടിലിന്റെ ഇടതുവശത്ത്.”

ഉണ്ണി വലതുവശത്തെ തലയിണ എടുത്ത് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. ബെഡ്ലാമ്പ് ഓണാക്കി. ബ്രീഫ് കേസ്സിൽ നിന്നും ഒരു ഹാൻഡ് ലെൻസെടുത്ത് തലയിണയുടെ രണ്ടു വശങ്ങളും പരിശോധിച്ചു.

“ഹരിലാലേ, ഈ തലയിണയും ലാബിലയയ്ക്കണം. ഉമിനീര്, രക്തം, മൂക്കിലെ ദ്രവങ്ങൾ എന്നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നോക്കണമെന്ന് റിക്വസ്റ്റ് കൊടുക്കണം. ഇന്നലെ ഡയസെപ്പാം ഗുളികയുടെ ഫോയിലുകൾ കിടന്ന വേസ്റ്റ് ബിൻ എവിടെയാണ്?”

“എന്തിനാണ് സർ,” ഹരിയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉണ്ണി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു.

“ഹരി, നമ്മൾ കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഡിലീറ്റ് ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങൾ എവിടെപ്പോയിക്കിടക്കും?”

“ബിന്നിൽ.”

“ബിൻ നമ്മൾ പലപ്പോഴും എംപ്റ്റി ചെയ്യാറില്ല. അതാണ് പറഞ്ഞത് ഡിലീറ്റ് ചെയ്ത സാധനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തിരയേണ്ടത് ബിന്നിലാണ്.” സി പി ഒ രാജൻ ഡസ്റ്റ് ബിൻ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. കട്ടിലിൽ രണ്ടു വലിയ ന്യൂസ് പേപ്പർ വിരിച്ചിട്ട് ഡസ്റ്റ് ബിൻ അതിൽ കമഴ്ത്തി. ഉണ്ണി അതിൽ ഒരു നീണ്ട ഫോഴ്സെപ്സുകൊണ്ട് പരതി. പല സാധനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽനിന്നും ചുരുട്ടിക്കുട്ടിയ ഒരു പോളിത്തിൻ ബാഗ് തപ്പിയെടുത്തു. അത് നിവർത്തപ്പോൾ സാമാന്യം വലിയ ഒരു ബാഗായിരുന്നു. ഉണ്ണി ജനാലയുടെ അടുത്തുനിന്ന് അത് വെളിച്ചത്തിനു നേരേ പിടിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ മൂന്നു നാലു തലമുടിയിടകൾ, രക്തം കലർന്ന കൊഴുത്ത ദ്രവം. ഉണ്ണി അത് ഹരിയെയും സിഐഎയും കാണിച്ചു.

“ഇതിന്റെ പുറത്തുനിന്നും വിരലടയാളങ്ങൾ കിട്ടുമോ എന്നെന്നിരിക്കറിയില്ല. ഏതായാലും ഒന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കാം. പക്ഷേ, അതിനകത്തുള്ള തലമുടിയോ രക്തമോ കണ്ടാമിനേറ്റഡ് ആകരുത്. ഹരിലാൽ ഇത് ഭദ്രമായി ഒരു വലിയ പേപ്പർ ബാഗിൽ പാക്കു ചെയ്യണം. വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണം ചെയ്യുവാൻ.” ഹരികുമാറും ഹരിലാലും ഉണ്ണിയെ നോക്കി.

“ഡിയർ ഫ്രണ്ട്സ്, ഇതാകാം മർഡർ വെപ്പൺ. നമുക്ക് താഴേക്ക് പോകാം.”

അവർ താഴെച്ചെന്നപ്പോൾ സൈബർ സെല്ലിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ അവിടെ ലിവിങ്റൂമിലിരുന്ന് സിസിടിവി ക്യാമറകളുടെ ഡിജിറ്റൽ വീഡിയോ റെക്കോഡറിൽനിന്നു. കമ്പ്യൂട്ടറിലേക്ക് ഡേറ്റ കോപ്പി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അയാൾ എഴുന്നേറ്റ് സല്യൂട്ട് ചെയ്തു.

“സർ, ആകെ നാലു കാമറകളാണ്, ഫ്രണ്ട് ഗേറ്റ്, കാർഷെഡ്, ഓഫീസ് റൂം. ബാക്ക് യാഡ്. ബാക്ക് യാർഡ് ക്യാമറ വർക്കു ചെയ്യുന്നില്ല. കാർഷെഡ് ക്യാമറയിലെയും ഓഫീസ് റൂം ക്യാമറയിലെയും ഒരാഴ്ചമുമ്പുമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ റെക്കോഡ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഞാൻ കോപ്പി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.”

“സർ, ഓഫീസ് റൂം ക്യാമറയിൽ പതിനെട്ടാം തീയതി, ഒക്കറൻസിന്റെ പിറ്റേന്ന് ഹരിലാൽ സാറിന് ഡോക്ടർ ഒരു കവർ കൊടുക്കുന്നതും സർ അത് തുറന്നുനോക്കിയിട്ട് വലിച്ചെറിയുന്നതും കാണാം. കാർഷെഡ് ക്യാമറയിൽ ഒക്കറൻസിന്റെ ദിവസം പതിനേഴാം തീയതി രാവിലെ 0910 അവേഴ്സിന് ഡോക്ടർ കാറിൽ കയറി വെളിയിലേക്കു പോകുന്നു. കാറിൽ കയറുന്നതിനു മുൻപായി എന്തോ സാധനം, തുണിയോ കടലാസോ ആയിരിക്കാം, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വേസ്റ്റ് ബിന്നിൽ ഇടുന്നതും കാണാം. പിന്നെ ഡോക്ടർ തിരികെ വരുന്നത് 14.10 അവേഴ്സിനാണ്. 14.50 അവേഴ്സിന് വേറൊരു കാർ

ഡ്രൈവ് വേയിൽ വരുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്നും ഒരാൾ വീടിനകത്തേക്കു പോകുന്നുണ്ട്.

“താങ്ക് യൂ ഇൻസ്പെക്ടർ, ഇതിന്റെ ഫുട്ടേജ് സി ഡി ആക്കിത്തരുമല്ലോ, വിത്ത് എ കവറിങ് ലെറ്റർ. ഹരിലാൽ അവർക്ക് ഫോർമൽ റിക്വിസിഷൻ കൊടുക്കണം.”

“സർ, ആ വേസ്റ്റ് ബിൻ എന്റെ ഓഫീസ് മുറിയിൽ വച്ചുനോക്കിയാൽ മതിയോ?” ഉണ്ണി തല കുലുക്കി. ഹരി സി പി ഒ രാജനോട് അത് എടുത്ത് ഡിസിപി യുടെ ഓഫീസിൽ എത്തിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു.

“സർ, നമുക്ക് ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ പോയാലോ ഭക്ഷണത്തിന്.”

“വേറേ, നിവൃത്തിയില്ല, മണി ഇന്നെനിക്ക് ഭക്ഷണം തന്നെച്ചിട്ടില്ല.”

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം അന്വേഷണസംഘം ഡി സി പി ഹരികുമാറിന്റെ ഓഫീസിലെ മിനി കോൺഫറൻസ് ഹാളിൽ സമ്മേളിച്ചു.

“നമുക്ക് ആദ്യം ആ വേസ്റ്റ് ബിൻ പരിശോധിക്കാം.” ഹരി പറഞ്ഞു. സി പി ഒ രാജൻ മേശപ്പുറത്ത് പുതിയ രണ്ട് ന്യൂസ് പേപ്പർ വിരിച്ചു. ഡസ്റ്റ് ബിൻ അതിലേക്കു കമഴ്ത്തി.

“സർ, ഇതിൽ മുഴുവൻ ബീഡിക്കുറ്റികളാണല്ലോ. ഡോക്ടറുടെ ഡ്രൈവർ വലിയ ബീഡിവലിക്കാരനാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതിൽ ഒരു കർച്ചീഫ് കിടക്കുന്നു.”

“രാജാ, അതു കൈകൊണ്ടെടുക്കണ്ട.” ഉണ്ണി ബ്രീഫ്കേസ് തുറന്ന് ഒരു പെയർ ഗ്ലൗസെടുത്തു ധരിച്ചു. ഒരു ഫോഴ്സെപ്സ്കൊണ്ട് കർച്ചീഫെടുത്ത് വേറൊരു വലിയ വെളുത്ത പേപ്പറിൽ വച്ചിട്ട് ഫോഴ്സെപ്സ് കൊണ്ടുതന്നെ മടക്കുനിവർത്തി. രക്തം കലർന്ന ദ്രവം പുരണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉണ്ണി കർച്ചീഫ് പേപ്പറിൽതന്നെ വച്ച് മടക്കിയിട്ട് ഹരിലാലിനെ ഏല്പിച്ചു.

“വെരി ഇമ്പോർട്ടന്റ് പീസ് ഒഫ് എവിഡൻസ്. ഇത് വന്ദനയുടെ ശ്വാസകോശങ്ങളിൽനിന്നും വന്നതായിരിക്കണം. ഇപ്പോഴാണ് ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിച്ചത്. ഡോ. ഗോവർദ്ധൻ ഷേണായി വന്ദനയുടെ ഡി എൻ എ ടെസ്റ്റ് നടത്തുവാൻ സാമ്പിൾ എടുത്തിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ വഴിയില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഉടൻ ഒരു റിക്വിസിഷൻ കൊടുക്കണം ഹരിലാൽ.”

“ഇനി എങ്ങനെയാണ് സർ, നാളെ രാവിലെയാണ് ഫ്യൂണറൽ. ഡോക്ടറുടെ മകൾ വൈകിട്ടാണ് വരുന്നത്.”

“സാരമില്ല, മൃതശരീരത്തിന്റെ വായിൽനിന്ന് കോശങ്ങളും റൂട്ടോടു കൂടി തലമുടിയും സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു അണപ്പല്ലുകൂടി എടുക്കാം. ഡി എൻ എ ലാബിലെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറുടെ ഉപദേശംകൂടി വാങ്ങിക്കോളൂ. റിക്വിസിഷനുമായി സബ് ഇൻസ്പെക്ടറെ അയച്ചാൽ മതി.

സി ഐ ഓഫീസിൽനിന്നും റൈറ്റർ വന്ന് ഒരു തപാൽ ഹരിലാലിനു കൊടുത്തു. അത് വന്ദനയുടെ മരണകാരണത്തിന്റെ അഭിപ്രായമായിരുന്നു.

ഹരിലാൽ അത് വായിച്ചിട്ട് ഡിസിപിക്കു കൊടുത്തു. ഡിസിപി അതു വായിച്ചിട്ട് പൊലീസ് സർജനു കൊടുത്തു. ഉണ്ണി അത് ഉറക്കെ വായിച്ചു:

“മരണകാരണം അമിതമായി മദ്യംകുടിച്ചതിൽവെച്ചാണ്.” പത്തോളജിക്കൽ റിപ്പോർട്ടുകൂടി അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്; വിശേഷാൽ ഒന്നുമില്ല എന്ന അടിക്കുറിപ്പോടുകൂടി.

143 മില്ലിഗ്രാം ശതമാനം മദ്യം മരണമുണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ ഈ കേരളത്തിൽ ദിവസവും എത്ര പേർ മരിക്കണം.” ഹരിയുടെ കമന്റ്.

“സാരമില്ല ഹരി, ഇത് തെറ്റാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ നമ്മൾ കുറെ പ്രയാസപ്പെടണം.”

“മരണം എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് സർ പറഞ്ഞില്ല.”

“ഞാൻ പറയുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോഴാണ് 143 മില്ലിഗ്രാം മദ്യം എന്റെ തലയിൽ വീണത്. ഹരി, നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം സർട്ടിഫിക്കറ്റിലേക്ക് തിരിക്കണം. അരോഗദുഃഖഗാത്രയായ സ്ത്രീ. ഷേണായി അവരുടെ അവയവങ്ങളിൽ ഒരു രോഗവും കണ്ടുപിടിച്ചില്ല. എന്നാൽ അയാൾ റെക്കാഡു ചെയ്തെങ്കിലും പ്രാധാന്യം നൽകാത്ത കുറെ ഫൈൻഡിങ്സ് ഉണ്ട്. ശ്വാസം മുട്ടിമരിച്ച ലക്ഷണങ്ങൾ. കണ്ണുകളിൽ രക്തച്ഛവി, കണ്ണിലെ രക്തക്കുഴലുകൾ പൊട്ടി രക്തം പൊടിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ചുണ്ടുകൾക്കും നഖങ്ങൾക്കും നല്ല നീലനിറം, ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ കറുത്ത രക്തവും നീരും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. എല്ലാ ആന്തരികാവയവങ്ങളിലും കറുത്ത രക്തം... ഹൃദയം, ശ്വാസകോശങ്ങൾ തലച്ചോറ് എന്നീ ആന്തരികാവയവങ്ങളുടെ ഉപരിതലത്തിലെ ചെറിയ രക്തക്കുഴലുകൾ പൊട്ടി രക്തം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും ശ്വാസംമുട്ടലുണ്ടാക്കിയ കാരണങ്ങളൊന്നും കണ്ടില്ല. മൂക്കും വായും പൊത്തിപ്പിടിച്ചതായോ കഴുത്തുഞെരിച്ചതായോ, നെഞ്ചിൽ ഭാരം കയറ്റിവച്ചതായോ തുടങ്ങിയ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നുമില്ല. പിന്നെങ്ങനെ ശ്വാസം മുട്ടി? അപ്പോഴാണ് വേസ്റ്റ് ബിന്നിൽനിന്നും കൊലപാതകത്തിനുപയോഗിച്ച ആയുധം നമുക്ക് കിട്ടുന്നത്. ഒരു പോളിത്തീൻ ബാഗ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അസാധാരണമാണെങ്കിലും പോളിത്തീൻ ബാഗ് തലയിലൂടെ ഇട്ട് ശ്വാസംമുട്ടിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുന്ന രീതി പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടുവരാറുണ്ട്. നിങ്ങൾ കണ്ടെടുത്ത ബാഗിൽ നീണ്ട തലമുടിയിഴകളും രക്തവും മൂക്കസ്സുമുണ്ട്. അത് ഒരു നല്ല തെളിവാണ്. അതുപോലെ ഡോക്ടർ കാർഷെഡ്ഡിലെ വേസ്റ്റ് ബിന്നിൽ ഉപേക്ഷിച്ച കർച്ചീഫിലെ രക്തവും മൂക്കസ്സും.

“അടുത്ത തെളിവ് കൊലപാതകം നടന്ന സമയം. ജോലിക്കാരിയുടെ മൊഴിയനുസരിച്ച് ഡോക്ടർ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റിനു വന്ന് അഞ്ചു മിനിറ്റ്

കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോലിക്കാരി വന്ദനയെ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കുവാൻ വിളിക്കുന്നു. അതായത്, രാവിലെ എട്ടു മണികഴിഞ്ഞ് അഞ്ചുമിനിറ്റിന് വന്ദന ജീവനോടെയുണ്ട്. അതിനുശേഷം ആരും അവരെ ജീവനോടെ കണ്ടിട്ടില്ല. അടുത്ത എവിഡൻസ് സണ്ണി പൈനാടന്റെ അസിസ്റ്റന്റിനെ കണ്ടുചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഹരിലാലിനോട് പറഞ്ഞത്, മൂന്നു മണിക്ക് വന്ദനയെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ശരീരം മുഴുവൻ പേശീദ്യുലത-റിഗർ മോർട്ടിസ്'-ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്. അപ്പോൾ മരണം ഒൻപതു മണിക്കാവണം നടന്നിട്ടുള്ളത്. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 8.10 നും 9.10 നും ഇടയിൽ. അതായത് ഡോ. സണ്ണി പൈനാടൻ ആശുപത്രിയിലേക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പ്. അയാൾ പോകുന്നതിനുമുമ്പ് വന്ദനയുടെ മുഖം തുടച്ചു കർച്ചീഫായിരിക്കും കാർഷെഡ്ഡിലെ വേസ്റ്റ് ബിന്നിൽ ഉപേക്ഷിച്ചത്.

“ഇതിന് സപ്പോർട്ടീവായിട്ട് ഒരു പ്രധാന തെളിവുമുണ്ട്. അതും ഗോവർദ്ധൻ ഷേണായി ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധന. പോളിത്തിൻ ബാഗുകൊണ്ട് ശ്വാസംമുട്ടിയുള്ള മരണങ്ങളിൽ ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ ഉപരിതലത്തിനടുത്തുള്ള വായു അറകൾ വികസിച്ച് വീർത്തുപൊട്ടും. ഇതിനെ ‘റപ്ചർ ഒഫ് ദ എംഫെസിമാറ്റസ്സ് ബുള്ള്’ എന്നാണ് പറയുന്നത്. വന്ദനയുടെ കേസ്സിലും അത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ റോൾ കഴിഞ്ഞു. ഇനി പത്ത് നിങ്ങളുടെ കോർട്ടിൽ.” എല്ലാവരും അറിയാതെ കയ്യടിച്ചു.

കഥാന്ത്യം: പോളിത്തിൻ ബാഗിലെയും ഡോക്ടറുടെ കർച്ചീഫിലെയും രക്തത്തിൽനിന്നും വന്ദനയുടെ ഡി എൻ എ കിട്ടി. മൂടിയുടെ താരതമ്യപഠനത്തിലും അവ വന്ദനയുടേതാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. സി ഐ ഹരിലാൽ ഡോക്ടറെ അറസ്റ്റുചെയ്തു. ഭാര്യയുടെ കൊലപാതകം, അവരുടെ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ പീഡനം, ആത്മഹത്യാപ്രേരണ എന്നീ കുറ്റങ്ങൾ ചാർജ്ജ് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. ഡോക്ടർക്ക് ഹൈക്കോടതിയിൽനിന്നും ജാമ്യം ലഭിച്ചു. വന്ദനയുടെ മകൻ സണ്ണിയെ ഇഷ്ടമായിരുന്നുവെങ്കിലും സ്വന്തം അമ്മയുടെ ഘാതകനാണയാൾ എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സുധീഷിന് അതൊരു ഷോക്കായിരുന്നു. അയാൾ ചെന്നൈയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

മകളും അമ്മേരിക്കയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. അതിനുമുമ്പ് അവൾ സണ്ണിയോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു.

“എന്റെ അമ്മ എങ്ങനെയാണ് മരിച്ചത്?” സണ്ണിക്ക് ഉത്തരമില്ലായിരുന്നു.

ഡോക്ടർ സണ്ണി പൈനാടന് വന്ദനാകേസ്സിന്റെ വിചാരണ നേരിടേണ്ടി വന്നില്ല. അതിനുമുമ്പ് ഒരു ദിവസം അയാളെ കിടപ്പുമുറിയിൽ മരിച്ചനിലയിൽ കാണപ്പെട്ടു. തലയിൽ ഒരു പോളിത്തിൻ ബാഗ് കമഴ്ത്തിയിട്ട് അതിന്റെ വായ്

കഴുത്തുമായി ചേർത്ത് സ്റ്റിക്കിങ് പ്ലാസ്റ്റർകൊണ്ട് കാറ്റുകേറാത്ത തരത്തിൽ ബലമായി വരിഞ്ഞുമുറുക്കി ഒട്ടിച്ചിരുന്നു.

പൈനാടന്റെ മരണത്തിനുശേഷം സൺസ് ആശുപത്രിയുടെ ഷെയറുകളുടെ മൂല്യം വളരെ ഇടിഞ്ഞു. ഷെയറുകളുടെ ഭൂരിഭാഗവും സിംസ് ആശുപത്രി വാങ്ങി. ഇപ്പോൾ അവരാണ് സൺസ് ആശുപത്രി നടത്തുന്നത്.

9. അഗ്നിശയ്യ

റിട്ടയേഡ് കേണൽ ജോർജ്ജ് യശ്മാൻ പതിവായി നടക്കാനായി രാവിലെ ആറു മണിക്ക് എഴുന്നേൽക്കുന്നതാണല്ലോ. താൻ പശുവിനെ കറക്കുവാൻ വരുന്നതിനു മുൻപായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം കാൽശരായിയും കോട്ടും ക്യാപ്പുമൊക്കെ ധരിച്ച് തയ്യാറായിരിക്കും. കുശിനിക്കാരൻ മത്തായി തലേദിവസം വീട്ടിൽ പോകുമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. കറവക്കാരൻ മുത്തുസ്വാമി കുറച്ചുനേരം കാത്തുനിന്നിട്ടും കേണലിനെ കാണാഞ്ഞിട്ട് വിളിച്ചു:

‘യശ്മാനേ’ വിളി കേട്ടില്ല. ‘യശ്മാനേ’ വീണ്ടും വിളിച്ചു; വിളി കേട്ടില്ല. മുത്തുസ്വാമി വരാന്തയിൽ കയറി കാളിന്റെ ബെല്ലിന്റെ സിച്ച്മർത്തി. അകത്ത് ബെല്ലിന്റെ ഒച്ച കേൾക്കുന്നില്ല. വരാന്തയിലെ ലൈറ്റിന്റെ സിച്ച്വിട്ടു. ലൈറ്റ് തെളിഞ്ഞില്ല.

‘കറന്റ് പോയിന്ന് തോന്നുന്നു,’ വാതിലിൽ മുട്ടി. ഒരു മറുപടിയും കേട്ടില്ല. വാതിലിൽ തള്ളിനോക്കി അകത്തുനിന്നും അടച്ചിരിക്കുകയാണ്.

മുത്തുസ്വാമി മുറ്റത്തിറങ്ങി വീടിന്റെ പുറകിൽ അടുക്കളയുടെ വശത്തെത്തി. മത്തായി ഇല്ലാത്തപ്പോൾ യശ്മാന്റെ പാൽപ്പാത്രവും ചെറിയ കിണ്ണത്തിൽ വെളിച്ചെണ്ണയും എടുത്തുവയ്ക്കും. മുത്തുസ്വാമി അവിടെനിന്നും കേണലിനെ വിളിച്ചു; വിളികേട്ടില്ല. പശുവും കിടാവും അമറാൻ തുടങ്ങി. ഗൗരിയുടെ അകിട് വേദനിക്കുന്നുണ്ടാവും, കിടാവിന് വിശക്കുന്നുണ്ടാവും. മുത്തുസ്വാമി തൊഴുത്തിൽ പോയി കിടാവിനെ അഴിച്ചുവിട്ടു. അത് ഗൗരിയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി പാൽ കുടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

മുത്തുസ്വാമി അടുക്കളവാതിൽ മെല്ലെ തള്ളി, വാതിൽ അകത്തു നിന്നും അടച്ചിരുന്നില്ല. അയാൾ അകത്തു കയറി. മുറിക്കുള്ളിൽ ഒരു പുകമണം. അടുപ്പൊന്നും കത്തിച്ചിരുന്നില്ല. അയാൾ വീണ്ടും കേണലിനെ വിളിച്ചു. ഒരു മറുപടിയും കേൾക്കാത്തതുകൊണ്ട് മുത്തു പരിഭ്രമിച്ചു. യശ്മാന് വല്ല അസുഖവുമുണ്ടോ, എന്തോ. മുത്തു രണ്ടും കല്പിച്ച് ഹാളും കടന്ന് ഇടതുവശത്തുള്ള യശ്മാന്റെ കിടപ്പുമുറിയുടെ മുൻപിലെത്തി. ഇപ്പോൾ മുത്തുവിന് പുകയുടെ മണം കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. മുത്തു യശ്മാന്റെ കിടപ്പുമുറിയുടെ വാതിൽ തള്ളി. അതു ചാരിയിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ കണ്ടത് യശ്മാന്റെ കട്ടിലിൽ കത്തിക്കരിഞ്ഞ ഒരു ശവം. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ മുത്തുവിന് അത് യശ്മാനാണെന്നു മനസ്സിലായി. മുത്തു വെളിയിലേക്ക് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടോടി.

കേണലിന്റെ എസ്റ്റേറ്റ് ഹൗസ് ബൈസൺ വാലിയുടെ അടുത്തുള്ള ആനച്ചാൽ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു. എസ്റ്റേറ്റിലെ കാര്യസ്ഥൻ കേശവൻകുട്ടി കുടുംബസമേതം രണ്ടു കിലോമീറ്റർ അകലെ എസ്റ്റേറ്റ് ക്വാർട്ടേഴ്സിലാണ് താമസം. മുത്തുവാണ് ഓടിപ്പോയി അയാളോട് വിവരം പറഞ്ഞത്. അയാൾ എത്തിയപ്പോഴേക്കും കുറെ തൊഴിലാളികൾ കൂടിയിരുന്നു. അയാൾ അകത്തുകയറി കേണലിന്റെ മൃതദേഹം കണ്ടു. അയാൾ വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഏങ്ങലടിച്ചു കരയുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ വന്ന പഞ്ചായത്ത് മെമ്പർ ശെൽവനുമായി കേശവൻകുട്ടി ആനച്ചാൽ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയി പ്രഥമവിവരം നൽകി. അരമണിക്കൂറിനകം സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ രാമക്കുറുപ്പും സംഘവും എസ്റ്റേറ്റ് ഹൗസിലെത്തി. മൃതദേഹം ആദ്യം കണ്ട കറവക്കാരൻ മുത്തുസ്വാമിയെ വിശദമായി ചോദ്യം ചെയ്തു. സ്ഥലത്തെ ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് അസിസ്റ്റന്റ് എൻജിനീയറെ വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം വന്ന് കൃത്യസ്ഥലവും വീട്ടിലെ ഇലക്ട്രിക്കൽ ഇൻസ്റ്റലേഷനും സമഗ്രമായി പരിശോധിച്ചിട്ട് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറോട് പറഞ്ഞു:

“സർ, ഇത് വളരെ പഴക്കമുള്ള ഇൻസ്റ്റലേഷനാണ്. പലയിടത്തും വയറിന്റെ ഇൻസുലേഷൻ പൊളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഫേസും ന്യൂട്രലും തമ്മിൽ ടച്ച് ചെയ്ത് ഷോർട്ട് സർക്യൂട്ടായി തീ പിടിച്ചതാണ്. അപ്പോൾ മെയിൻ ഫ്യൂസ് പോയി. ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ വീടു മുഴുവൻ കത്തിപ്പോകുമായിരുന്നു.”

എസ്റ്റേയ്ക്ക് എൻജിനീയറുടെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ തൃപ്തി തോന്നി. വലിയ വീടെങ്കിലും ഒരു ഭാർഗ്ഗവീനിലയംപോലെ പഴയത്. കേണലിന്റെ കിടപ്പുമുറിയിലെ വയറുകൾക്കാണ് തീ പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൽനിന്നും കിടക്കയ്ക്ക് തീ പിടിച്ചുകാണും.

“എൻജിനീയറേ, കേണലിന്റെ മുറിയിൽ വെളിച്ചം കിട്ടാനെന്ത് മാർഗ്ഗം? ഞങ്ങൾക്ക് പ്രേതവിചാരണ അവിടെവെച്ച് നടത്തണം. പിന്നെ കൃത്യസ്ഥലവും പ്രേതവും പരിശോധിക്കണം.”

“സാറിന് വെളിച്ചം കിട്ടിയാൽ പോരേ. കേണലിന്റെ മുറിയിലെ വയറിങ്ങിൽ ഇപ്പോൾ ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല. ഞാൻ ഒരു പെഡസ്റ്റൽ ലൈറ്റ് ശരിയാക്കിത്തരാം.”

എൻജിനീയർ കേണലിന്റെ മുറിയിലെ ഇലക്ട്രിക് കണക്ഷൻ വിച്ഛേദിച്ചു. മെയിൻ ഫ്യൂസ് റിപ്പയർ ചെയ്തു. സബ് സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും ആയിരം വാട്ടിന്റെ ഒരു പെഡസ്റ്റൽ ലാമ്പ് കൊണ്ടുവന്ന് ഹാളിലെ സോക്കറ്റിൽ കണക്ടു ചെയ്തു. കേണലിന്റെ മുറിയിൽ പകൽപോലെ വെളിച്ചം.

എസ്റ്റേ എ വിവരം നൽകിയതനുസരിച്ച് ബൈസൺവാലി സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഡാർവിൻ സ്ഥലത്തെത്തി. ഡാർവിൻ മൃതദേഹവും കൃത്യസ്ഥലവും പരിശോധിച്ചു. ഡാർവിന് കേണലിന്റെ കരിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളിൽ മണ്ണെണ്ണയുടെ നേരിയ ഗന്ധം ഉണ്ടെന്നു, തോന്നി. ഡാർവിൻ എസ് എ

കുറുപ്പിനോട് തന്റെ സംശയം പറഞ്ഞു. കുറുപ്പ് ശവശരീരത്തിനടുത്തോട്ട് മുഖം അടുപ്പിച്ചു.

“സർ, എനിക്കും കിട്ടുന്നുണ്ട് മണ്ണെണ്ണയുടെ നേർത്ത മണം. പക്ഷേ, ഈ മുറിയിൽ മണ്ണെണ്ണയുടെ ക്യാനോ ടിനോ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. അതുപോലെ തീപ്പെട്ടി, ലൈറ്റർ എന്നിവയും കാണാനില്ല. ഏതായാലും ഈ വീട്ടിൽ മണ്ണെണ്ണപ്പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടോയെന്ന് നോക്കട്ടെ.”

“താൻ ഒരു സെർച്ച് നടത്ത്. ഞാൻ ഡി വൈ എസ് പിയെയും എസ് പിയെയും വിളിക്കട്ടെ.”

സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഡാർവിന്റെ ഡ്രൈവർ ഓടിവന്നു.

“സാറിനെ എസ് പി വയർലെസ്സിൽ വിളിക്കുന്നു.” ഡാർവിൻ ജീപ്പിലെ വയർലെസ്സ് സെറ്റിന്റെ പി റ്റി റ്റി സ്വിച്ച് പ്രെസ്സ് ചെയ്തു സംസാരിച്ചു.

“കൺട്രോൾ ബ്രാവോ ഫോർ കാളിങ്.”

“ബ്രാവോ ഫോർ കൺട്രോൾ. സർ ടൈഗർ ഓൺ എയർ. സംസാരിച്ചോളൂ.”

“ഗുഡ്മോണിങ് സർ.”

“താൻ ആ കേണലിന്റെ സീനിൽ അല്ലേ. ഇൻകസ്റ്റ് തുടങ്ങുവാൻ വരട്ടെ. കേസ്സിന്റെ ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ ഡിജിപി ഡി സി പി ഹരികുമാറിനെ ഏൽപ്പിച്ചു. താനായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തെ അസിസ്റ്റു ചെയ്യുന്നത്. ഡിസിപിയും പൊലീസ് സർജൻ ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണനും അങ്ങോട്ടുവരുന്നുണ്ട്. പൊലീസ് സർജന്റെ രണ്ട് മോർച്ചറി അസിസ്റ്റന്റുമാർ ഒരു ജീപ്പിൽ പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ വേണ്ട സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കണം.”

“റോജർ സർ, ബ്രാവോ, ഫോർ സൈനിങ് ഓഫ്.”

ഡാർവിന് സന്തോഷം തോന്നി. സുപ്രസിദ്ധനായ ഹരികുമാർ സാറിന്റെയുടെ കേസ് അന്വേഷിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ കാര്യമല്ലേ. കൂടാതെ പൊലീസ് സർജൻ ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണനിൽനിന്നും പലതും പഠിക്കുവാനും സാധിക്കും. മരിച്ച കേണൽ ആളൊരു വലിയ പുള്ളി ആയിരിക്കണം. ഡിജിപി തന്നെ കേസന്വേഷണത്തിൽ നേരിട്ട് ഇടപെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹോം മിനിസ്റ്റർക്കു താത്പര്യമുണ്ടായിരിക്കും. ഡാർവിൻ കുറുപ്പിനെ വിളിച്ച് കാര്യം പറഞ്ഞു.

“അവർ ഇവിടെ എത്തുമ്പോൾ ഉച്ചയാകും. താൻ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ മൂന്നാല് ഉൗണ് കരുതിവയ്ക്കുവാൻ പറയൂ,”

“സർ, ഞാൻ വീടുമുഴുവൻ പരിശോധിച്ചു. ഇവിടെ ഒരു തുള്ളി മണ്ണെണ്ണപോലുമില്ല.”

“അത് ഒരു നല്ല കണ്ടുപിടിത്തമാണ്. ഇപ്പോൾ ആരോടും അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കണ്ട. ആ കാർഷെസ്സിൽ ഒരു മോട്ടോർ സൈക്കിൾ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. കേണലിന് കാരില്ലേ?”

“സർ, കേണലിന് കാരും മോട്ടോർ സൈക്കിളുമൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് കാഴ്ച കുറവായതിനാൽ വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറില്ല എന്നാണ്

കാര്യസ്ഥൻ പറഞ്ഞത്. ഈ മോട്ടോർ സൈക്കിൾ കാര്യസ്ഥന്റേതാണ്.”

“കുറുപ്പ് അയാളുടെ മൊഴി എടുത്തോ? അയാളുടെ പേരെന്താണ്?”

“അയാളുടെ പേര് കേശവൻകുട്ടി. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിളിക്കാം സർ.”

ഡാർവിന്റെ മുന്നിൽ വരുമ്പോൾ കേശവൻകുട്ടിയുടെ കണ്ണീർ തോർന്നിട്ടില്ല.

ഒന്നുകിൽ ഇവൻ സ്വാമിഭക്തിയുള്ളവൻ, അല്ലെങ്കിൽ പെരുങ്കള്ളൻ.

“കേശവൻകുട്ടി, കേണലിന്റെ കാര്യസ്ഥനായിട്ട് എത്ര നാളായി?”

കേശവൻകുട്ടിയുടെ നാട് തൃശൂർ പേരാംഗലത്താണ്. കേണലിന്റെ തറവാടും അവിടെത്തന്നെ. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയാണ് താമസിക്കുന്നത്.

അവരുടെ മകൾ എറണാകുളത്താണ്, അവരുടെ ഭർത്താവ് മർച്ചന്റ്

നേവിയിലാണ്. എസ്റ്റേറ്റ് സഹോദരിയുടെയും കേണലിന്റെയും പേരിലാണ്;

തൃല്യാവകാശം. കേശവൻകുട്ടി എസ്എസ്എൽസി പാസ്സായപ്പോൾ കേണലിന്റെ

ഒപ്പം കൂടിയതാണ്. വിവാഹം കഴിച്ചത് സ്വന്തം അമ്മാവന്റെ മകളെയാണ്. രണ്ടു

കുട്ടികൾ, അഞ്ചും മൂന്നും വയസ്സ്. താമസം എസ്റ്റേറ്റ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ.

സൗജന്യം. ശമ്പളം എത്രയെന്ന് പറയുവാൻ മടിയായിരുന്നു. ‘മുവായിരം രൂപ.’

“തന്റെ കേണൽ ഒരു പിശുക്കനായിരുന്നോ?”

“അല്ല സർ, കാശിന് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ചോദിച്ചാൽ വഴക്കു പറയുമെങ്കിലും തരുമായിരുന്നു.”

“താൻ ഇന്നലെ എത്ര മണിക്കാണ് ഇവിടെ വന്നതും പോയതും?”

കേശവൻകുട്ടി എന്നും എട്ടു മണിയോടെയാണ് എസ്റ്റേറ്റ് ബംഗ്ലാവിൽ

എത്തുന്നത്. അപ്പോഴേക്കും കേണൽ രാവിലെയുള്ള നടത്ത

കഴിഞ്ഞത്തിരികും. പിന്നെയാണ് കേണൽ പ്രാതൽ കഴിക്കുന്നത്.

കേശവൻകുട്ടിക്കു പ്രാതൽ കൊടുക്കുവാൻ കുശിനിക്കാരൻ മത്തായിച്ചനോട്

പറയും. അതുകഴിഞ്ഞ് എസ്റ്റേറ്റിന്റെ വരവു ചിലവു കണക്കുകൾ

പരിശോധനയാണ്. ഇവിടെ ടീ പ്രോസസ്സിങ്ങില്ല. കൊളുന്റ് വേറെ

ഫാക്ടറികൾക്ക് വിൽക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

അതുകഴിഞ്ഞ് ഉച്ചവരെ എസ്റ്റേറ്റിലൂടെ നടത്തയാണ്. കൊളുന്തു

നുള്ളുന്നതൊക്കെ വാച്ചുചെയ്യും. ഉച്ചയ്ക്ക് വന്ന് ഒരു രണ്ടു പെഗ് ബ്രാൻഡി

കഴിക്കും പിന്നെ ഉച്ചയുണ്ട്. ഉറക്കം. കേശവൻകുട്ടി ഊണു കഴിക്കുവാൻ വീട്ടിൽ

പോകും. പിന്നീട് നാലു മണിക്ക് തിരികെ വരും. അഞ്ചു മണിക്ക് കൊളു

ന്തുള്ളുന്ന സ്ത്രീ തൊഴിലാളികളുടെ കൊളുന്റ് തൂക്കി ശമ്പളം കൊടുക്കണം.

തൂക്കാനും മറ്റും ക്ലാക്കുകൾ സഹായിക്കും. ആറു മണിയോടെ ജോലി

അവസാനിക്കും.

“താൻ ഇന്നലെ എത്ര മണിക്ക് വീട്ടിൽ പോയി?”

“ഇന്നലെ കേണൽ വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിക്ക് ബൈസൺ വാലി ടീ ഗ്രോവേഴ്സ് ക്ലബ്ബിൽ പ്ലാന്റർ തോമാച്ചനോടൊപ്പം പോയ ദിവസമായിരുന്നു.

സാധാരണയായി അദ്ദേഹം ഒൻപതു മണിയോടെ തിരികെവരും. എന്റെ ജോലി തീർന്നിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം പോയ ഉടനെ ഞാനും വീട്ടിൽ പോയി.”

“ഈ മോട്ടോർ സൈക്കിൾ തന്റേതല്ലേ?”

“സർ, എനിക്ക് ടൗണിലും ബാങ്കിലും ഒക്കെ പോകാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം വാങ്ങിത്തന്നതാണ്.”

“പെട്രോൾ വാങ്ങുന്നതാരാണ്?”

“സർ, പെട്രോൾ വാങ്ങിയിട്ട് അക്കൗണ്ടിൽ കാണിച്ചാൽ മതി. ബില്ലും വൗച്ചറും വയ്ക്കണമെന്നു മാത്രം.”

കേശവൻകുട്ടി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

“അദ്ദേഹം എനിക്ക് സ്വന്തം അച്ഛനെപ്പോലെയാണെന്നു. എന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. ഞാൻ പണം സൂക്ഷിക്കാത്ത ആളാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു തോന്നൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലാകാം അദ്ദേഹം അധികം ശമ്പളം തരാത്തതെന്നാ ഞാൻ കരുതുന്നത്.”

വയർലെസ്സിൽ അലർട്ടു ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഹരികുമാറും ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനും സീനിൽ പോകാതെ നേരേ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലാണെത്തിയത്. ഡാർവിനും കുറുപ്പും അവരെ സ്വീകരിച്ചു. ഊണു കഴിക്കാൻനേരം മാറിനിന്ന അവരെ ഹരി വിളിച്ച് കൂടെയിരുത്തി. ഊണിനിടയിൽ കേസ്സിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തരൂപം ഡാർവിൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.

“ഡാർവിൻ തന്റെ സംശയങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?”

“സർ, എനിക്കും കുറുപ്പിനും കേണലിന്റെ കത്തിയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ മണ്ണെണ്ണയുടെ ഒരു നേർത്ത ഗന്ധം കിട്ടി. കുറുപ്പ് ആ വീടു മുഴുവൻ സെർച്ച് ചെയ്തിട്ടും ഒരു മണ്ണെണ്ണ ക്യാനോ ടിന്നോ കണ്ടുകിട്ടിയില്ല.”

“ഓ, അതൊരു നല്ല ഒബ്സർവേഷനാണ്. മണ്ണെണ്ണയാണെങ്കിൽ അത് തങ്ങിനിൽക്കും. തീ കത്തിക്കുന്ന ചിലർ മണ്ണെണ്ണയോടൊപ്പം കുറച്ചു പെട്രോൾകൂടി ചേർക്കും. വേഗം തീ പിടിക്കുവാനാണ്. വേഗം തീ കത്തുവാനായി സ്പിരിറ്റും കൂടുതൽ നേരം കത്തുവാൻവേണ്ടി പാമോയിൽപോലുള്ള വെജിറ്റബിൾ ഓയിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.” ഉണ്ണി പറഞ്ഞു.

“നമുക്കു സീനിലേക്കു നീങ്ങിയാലോ?” ഹരി ഡാർവിനോട് ചോദിച്ചു.

അവർ സീനിലെത്തി. ഇലക്ട്രിക്കൽ എൻജിനീയറുടെ പെഡസ്റ്റൽലാമ്പ് തെളിയിച്ചു. കേണലിന്റെ കിടപ്പുമുറി വെള്ളിവെളിച്ചത്തിൽ മുങ്ങി.

ഉണ്ണി ബ്രീഫ്കേസ്സിൽനിന്നും ഒരു ജോടി ഗ്ലൗസെടുത്തു ധരിച്ചു. ആദ്യം പേശികളുടെ ദൃഢത പരിശോധിച്ചു. സമയം രണ്ടു മണി.

“ശരീരം മുഴുവൻ റിഗർ മോർട്ടിസ് ഉണ്ട്. താടിയിലെയും കഴുത്തിലെയും റിഗർ പോയിത്തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ആറു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. പതിനെട്ടു മണിക്കൂർ

കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.”

ഉണ്ണി പകുതി ആത്മഗതമായും പകുതി ഹരിയോടായും പറഞ്ഞു.

“ഹരി, എനിക്കും മണ്ണെണ്ണയുടെ ഒരു നേരിയ മണം കിട്ടുന്നുണ്ട്. നാറ്റമല്ല; മണം. എനിക്കു തോന്നുന്നത് മണ്ണെണ്ണയുടെയും പെട്രോളിന്റെയും മിശ്രിതമായിരിക്കാമെന്നാണ്.”

“സർ, ഐ ടു ഗെറ്റ് ദ പിക്കുലിയർ സ്മെൽ.” ഉണ്ണിയുടെ അടുത്തുനിന്ന ഹരിക്കും ആ പ്രത്യേക ഗന്ധം കിട്ടി.

“ഹരി, തീ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത് കേണലിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്താണ്. കട്ടിലിൽ ഇട്ടിരുന്ന മെത്തയുടെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും കത്തിയമർന്നു. ബെസ്റ്റിനു മുകളിലെ സിച്ച് ബോർഡ് വരെയുള്ള ചുവരിലെ കരിയുടെ ആകൃതി ശ്രദ്ധിച്ചോ. താഴെനിന്നുള്ള തീജ്വാലകൾ സിച്ച് ബോർഡ് വരെയെത്തി. നോട്ട് വൈസ് വെഴ്സ്, സിച്ച് ബോർഡ് തീ പിടിച്ച് താഴോട്ടു ബാധിച്ചതല്ല. അതിനാൽ തീയുടെ ഒറിജിൻ കട്ടിലിൽ, അതായത് കേണലിന്റെ ശരീരത്തിൽ, നിന്നാണ്.”

ഉണ്ണി കേണലിന്റെ ശരീരം തിരിച്ചിടാൻ നോക്കി, സാധിച്ചില്ല. ഹരി മോർച്ചറി അറ്റൻഡർമാരെ വിളിച്ചു. ജോഷ്വായും ജോർജ്ജും കൂടി വന്ന് മുതശരീരം തിരിച്ചിട്ടു. മുതുകിൽ പൊള്ളലുകൾ കുറവാണ്. തലയിണയുടെ താഴെ ഒരു പഴയ വെബ്ബി ആൻഡ് സ്കോട്ട് റിവോൾവർ കാണപ്പെട്ടു. ഹരി ചേംബർ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽനിറയെ കാർട്രിഡ്ജുകൾ. അത് ഡാർവിനെ ഏല്പിച്ചു.

“ഡാർവിൻ, ഇറ്റ് ഹൗസ് ഫുള്ളി ലോഡഡ്. കാർട്രിഡ്ജുകൾ മാറ്റി പ്രത്യേകം പാക്കു ചെയ്യേണ്ട.”

ഉണ്ണി കേണലിന്റെ മുഖം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ നെറ്റിയിൽ ഒരു വലിയ മുറിവു കണ്ടു. അതിൽ വിരലിട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ അടിയിൽ തലയോട് പൊട്ടിയിട്ടുള്ളതായി മനസ്സിലായി.

ഉണ്ണി ഹരിയെ അടുത്തുവിളിച്ചു. നെറ്റിയിലെ മുറിവു കാണിച്ചു കൊടുത്തു.

“ഹരി ഇത് മർഡറാണ്. അസ്സാൾട്ട് ആൻഡ് ആർസൺ. തലയിൽ ഏതെങ്കിലും കമ്പിയോ തടിയോ പോലുള്ള ബ്ലണ്ട് വെപ്പൺകൊണ്ട് അടിച്ചു ബോധം കെടുത്തിയിട്ട് പെട്രോൾ-മണ്ണെണ്ണ മിശ്രിതം ശരീരത്തിലും ബെസ്റ്റിലും ഒഴിച്ച് തീ കൊടുത്തതായിരിക്കണം. ഒരു മോർച്ചറിയിൽ വച്ച് വിശദമായ ഒരു ആട്ടോപ്സി നടത്തണമെന്ന് എനിക്കുതോന്നുന്നു.”

ഇതു കേട്ടുനിന്ന ഡാർവിൻ പറഞ്ഞു:

“സർ, നോ പ്രോബ്ലം. ബൈസൺവാലി ആശുപത്രിയിൽ ഒരു ചെറിയ മോർച്ചറിയും രണ്ടു ബോഡി വയ്ക്കാവുന്ന ഒരു ഡെഡ് ബോഡി റഫ്രിജറേറ്ററുമുണ്ട്. അവിടേക്ക് മാറ്റാം സർ.”

ഇൻകസ്സ് പൂർത്തിയായി കേണലിന്റെ മൃതദേഹം ബൈസൺവാലിയിലേക്കു മാറ്റാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഒരു നീല ബി എം ഡബ്ല്യു കാർ എസ്റ്റേറ്റ് ഹൗസിന്റെ മുൻവശത്തു വന്നുനിന്നു. അതിൽനിന്നും ജീൻസും ടോപ്പും ധരിച്ച്, സൺഗ്ലാസ്സ് വച്ച ഒരു സുന്ദരി ഇറങ്ങി ഹരികുമാറിന്റെ അടുത്തു വന്നു. ഹസ്തദാനത്തിനായി കൈ നീട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“ഞാൻ അനില, മിസിസ്സ് അനിലാ തോമസ്. കേണൽ ജോർജ്ജിന്റെ നീസാണ്. എറണാകുളത്തു താമസിക്കുന്നു. എന്റെ അമ്മ, അതായത് കേണലിന്റെ ഏക സഹോദരി തൃശൂരാണ്. അമ്മയ്ക്ക് തീരെ സുഖമില്ല. യാത്ര ചെയ്യുവാൻ കഴിയില്ല.”

ഹരി അനിലയെ ഹസ്തദാനം ചെയ്തില്ല. പകരം അഭിവാദനം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവളോടു പറഞ്ഞു: “മിസിസ്സ് അനില, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേരുകയും അനുശോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് പൊലീസ് സർജൻ ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനാണ്.”

അനില ഉണ്ണിയെ വിഷ് ചെയ്തു, ഉണ്ണി തിരിച്ചും.

“നിങ്ങൾ അകത്തുപോയി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതശരീരം കണ്ടോളൂ. അതിനുശേഷം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്കായി ഡെഡ് ബോഡി ആശുപത്രിയിലേക്കുമാറ്റുകയാണ്.”

അനില ഡാർവിനോടൊപ്പം അകത്തുപോയി. തിരികെ വന്നപ്പോൾ സൺഗ്ലാസ്സ് മാറ്റിയിരുന്നു. കണ്ണുകൾ സജലങ്ങളായിരുന്നു.

“മിസിസ്സ് തോമസ്, പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനുശേഷം കേണലിന്റെ ബോഡി നിങ്ങളാണ് കൈപ്പറ്റേണ്ടത്. നിങ്ങൾ ബൈസൺവാലി ആശുപത്രിയിലേക്കു വന്നോളൂ. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നിങ്ങളുടെ ഒരു സ്റ്റേറ്റ്മെന്റും റെക്കാഡ് ചെയ്യണം.

ബൈസൺവാലി മോർച്ചറി ചെറുതാണെങ്കിലും വൃത്തിയും വെടിപ്പുമുള്ളതായിരുന്നു. വളരെ മുൻപ് ബൈസൺ വാലിയിലെ ഡോക്ടർമാർക്ക് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന നടത്തുവാനുള്ള അധികാരം നൽകിയിരുന്നു. ശവശരീരങ്ങൾ എറണാകുളത്തോ കോട്ടയത്തോ കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് പരിഗണിച്ചാണ് ഇത്തരം ഒരുസർക്കാർ ഉത്തരവുണ്ടായത്.

അറ്റൻഡർമാർ കേണലിന്റെ ശരീരം സ്റ്റെയിൻലെസ്സ് സ്റ്റീൽകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ആട്ടോപ്സി ടേബിളിൽ കിടത്തി. വസ്ത്രങ്ങൾ മുറിച്ചുമാറ്റി ഒരു വലിയ പേപ്പർ ബാഗിൽ ശേഖരിച്ചു. മണ്ണെണ്ണയോ മറ്റു ജലനസഹായികളോ ഉണ്ടായെന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻവേണ്ടി കരിഞ്ഞ മുടിയുടെയും വസ്ത്രശകലങ്ങളുടെയും സാമ്പിളുകൾ ശേഖരിച്ചു. കേണലിന്റെ വാച്ചിന്റെ മെറ്റൽ സ്ക്രാപ്പിലും മണ്ണെണ്ണയുടെ ഗന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതും പരിശോധനയ്ക്കായി എടുത്തു.

ശരീരം നല്ലവണ്ണം കഴുകി വൃത്തിയാക്കി. ഉണ്ണി ആദ്യം തലയിലെ മുറിവാണു് പരിശോധിച്ചത്. ഏതോ ഘനമുള്ള ആയുധംകൊണ്ട് തലയ്ക്കടിച്ചതിൽവെച്ച് ഉണ്ടായ മുറിവാണു്. തലയിലെ തൊലി ചതഞ്ഞ് മുറിഞ്ഞ്, അടിയിലെ തലയോട് വെളിയിൽ കാണാം. മുറിവിന്റെ അളവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം തലയിലെ തൊലിയിൽ ഇരു ചെവികളെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മുറിവുണ്ടാക്കി. തൊലി ഇരു വശത്തേക്കുമായി മാറ്റി. തലയോട് ദൃശ്യമായി. അതിൽ മുൻഭാഗത്ത് തലയോട് പൊട്ടി താഴ്ന്നിരിക്കുന്നു.

“ഹരി, ഇതാണു് ഡിപ്രസ്സ്ഡ് ഫ്രാക്ചർ. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യമെന്തെന്നാൽ ഇതിൽനിന്നും തലയ്ക്കടിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച ആയുധത്തിന്റെ ആകൃതിയും അളവുകളും കണ്ടുപിടിക്കാം.

കുറച്ചു ഫോട്ടോകൾ എടുക്കാമോ ഹരി, അല്ലെങ്കിൽ ഡോണ്ട് ബോതർ. ഗ്ലൗസ് മാറ്റിയിട്ട് ഞാനെടുക്കാം.”

ഉണ്ണി ഫോട്ടോകൾ എടുത്തശേഷം ആ പൊട്ടലിന്റെ അളവുകൾ എടുക്കുകയും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ഡിറ്റെയിൽഡ് നോട്ടിൽ പടം വരച്ച് അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

“ഹരി, ഡാർവിൻ, ഈ ഫ്രാക്ചറിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു ടൂളിന്റെ ആകൃതിയുണ്ടോയെന്ന് പറയാമോ?

“രക്ഷയില്ല. ഓക്കെ ഞാൻ ഒരു ക്ലൂ തരാം. പ്ലംബർമാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ടൂൾ?”

“സർ, ഞാൻ പറയാം. പൈപ്പ് റെഞ്ച്.” ഡാർവിൻ പറഞ്ഞു.

“യു ആർ കറക്റ്റ്. അപ്പോൾ പ്രതിയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഒരു ക്ലൂ കിട്ടി.”

തലയോടിലെ പൊട്ടലിനു താഴെ തലച്ചോർ ചതഞ്ഞു മുറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിന്റെ സ്മരണകൾക്കടിയിൽ രക്തം കട്ടപിടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തലച്ചോറിൽ നീർക്കോപത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു.

“ഇതിനർത്ഥം തലയ്ക്കടിയേറ്റതിനുശേഷം കേണൽ കുറച്ചുനേരം കൂടി ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നാണു്. ഉറക്കത്തിലായിരിക്കും അടിച്ചത്. ഒരു സ്ത്രീയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു വലതുകയറായ പ്രതിക്ക് ഹെഡ്ബോഡില്ലാത്ത കട്ടിലിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കേണലിന്റെ തലയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും അടിക്കാം. അടിച്ചയുടനേ അബോധാവസ്ഥയിലായ കേണൽ ആ അവസ്ഥയിൽതന്നെ മരണത്തിലേക്കുപോയി.

“ഇനി നമുക്ക് ശരീരത്തിലെ പൊള്ളലുകൾ നോക്കാം. സെക്കൻഡ് ഡിഗ്രി ബേൺസ്-മുഖം, നെഞ്ച്, വയറ്, കൈകാലുകളുടെ മുൻവശം, പുറകിൽ അവിടവിടെ. ഗുഹ്യഭാഗം എന്നിവിടങ്ങളിൽ മാത്രം. ശരീരത്തിന്റെ ഏതാണ്ടു് എഴുപതു ശതമാനം ഭാഗം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പൊള്ളലുകളുടെ അപ്പിയറൻസിൽനിന്നും അവ ഉണ്ടായപ്പോൾ കേണലിന് ജീവനുണ്ടായിരുന്നു. ആന്റിമോർട്ടം ബേൺസ്.”

ഉണ്ണിയുടെ ആട്ടോപ്സി മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ക്ലാസ്സെടുക്കുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു.

മൃതദേഹത്തിന്റെ ആന്തരികാവയവങ്ങൾ ജോർജ്ജ് നീക്കം ചെയ്ത് പരിശോധനയ്ക്കായി ആട്ടോപ്സി ടേബിളിന്റെ വശത്തുള്ള ഡിസക്ഷൻ ടേബിളിൽ വച്ചു. ഉണ്ണി ഒരു നീണ്ട കത്രികകൊണ്ട് ശ്വാസക്കുഴൽ ശ്വാസകോശങ്ങൾവരെ മുറിച്ചു. അതിനുശേഷം ഒരു ചെറിയ കത്രികകൊണ്ട് ശ്വാസകോശത്തിനുള്ളിലെ ചെറിയ ശ്വാസക്കുഴലുകൾവരെ മുറിച്ചു.

“ചെറിയ ശ്വാസക്കുഴലുകളിൽവരെ നിറയെ കരി കയറിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനർത്ഥം പൊള്ളലേൽക്കുമ്പോൾ കേണലിന് ജീവനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്. തലയ്ക്കടിയേറ്റ് അബോധാവസ്ഥയിലാണെങ്കിലും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ശ്വാസക്കുഴലുകളിൽ കരി കയറിയത്. ഇത് ജീവനുള്ളപ്പോഴാണ് തീ കത്തിയതെന്നതിന്റെ തെളിവാണ്.”

ആമാശയത്തിൽ കുറച്ചു സ്റ്റാർച്ച്, പച്ചക്കറികൾ, മാംസത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ എന്നിവ കാണപ്പെട്ടു. മറ്റ് അവയവങ്ങൾക്കൊന്നും രോഗലക്ഷണങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പതിവു പരിശോധനകൾക്കായി ആന്തരികാവയവങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. രക്തത്തിൽ കാർബോക്സി ഹീമോഗ്ലോബിന്റെ അംശം ഉണ്ടോയെന്നറിയുവാൻ ഉണ്ണി ഒരു വാക്യൂട്ടിൽ കുറച്ചു രക്തം ശേഖരിച്ചു.

“തീ കത്തുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് എന്ന വാതകം ജീവനുണ്ടെങ്കിൽ ശ്വസിക്കുകയും അത് രക്തത്തിൽ കലർന്ന് ഹീമോഗ്ലോബിനുമായി യോജിച്ച് കാർബോക്സി ഹീമോഗ്ലോബിനാകുകയും ചെയ്യും. ജീവനുള്ളപ്പോഴാണ് തീ കത്തിയതെന്ന് ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.”

ഉണ്ണി ഗ്ലൗസ്സുകൾ ഊരി മാറ്റി കൈ കഴുകുവാൻ വാഷ് ബേസിനടുത്തേക്കു പോയി.

“ഹരി, ബ്രീഫിങ് ഒരു കുളി കഴിഞ്ഞ് ഫ്രഷ് ആയതിനുശേഷം, എന്താ?”

“അതുമതി. ഡാർവിൻ മിസിസ്സ് തോമസ്സിന്റെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ അയാൾകൂടി ജോയിൻ ചെയ്യട്ടെ, സർ?”

“തീർച്ചയായും. ഡാർവിനല്ലേ ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്റിങ് ഓഫീസർ.”

ഗസ്റ്റ് ഹൗസ് മനോഹരമായ താഴ്വരകളുള്ള ഒരു ചെറുകുന്നിൻ മുകളിലായിരുന്നു. അധികം മുറികളില്ലെങ്കിലും ഉള്ളവ നന്നായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. സായിപ്പന്മാർ നിർമ്മിച്ചതായിരിക്കണം.

ഇളം ചുടുവെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ണിയുടെ ക്ഷീണമൊക്കെ മാറി. വേഷം മാറി, പതിവുപോലെ അല്പം പെർഫ്യൂം സ്പ്രേ ചെയ്തു. രാത്രിയിൽ തണുപ്പുകാണും. ഒരു സ്വെറ്റർ ധരിച്ചു. ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലെ ഹാളിലെത്തിയപ്പോൾ ആരും എത്തിയിട്ടില്ല. വരാന്തയിൽ പോയി നിന്നു. അസ്തമയസൂര്യന്റെ

കിരണങ്ങൾ താഴ്വരയിലെ മഞ്ഞിന്റെ നേർത്ത പാളികൾക്ക് സ്വർണ്ണനിറം നൽകി. ചേക്കേറുന്ന കിളികളുടെ കളകളാവവും ഒക്കെക്കൂടി അഭൗമമായ ഒരു ആംബിയൻസ്.

ഹരിയും ഡാർവിനുമെത്തി. ഹാളിലെ വട്ടമേശയ്ക്കു ചുറ്റും അവർ ഇരുന്നു. കെയർടേക്കറോട് ഡാർവിൻ ചായ കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു.

“ഡാർവിൻ, അനിലാ തോമസ്സിന്റെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് എടുത്തുകഴിഞ്ഞോ?” ഹരിയുടെ ചോദ്യം.

“ഇല്ല സർ, വലിയ പ്രയാസം. കാടു കയറുന്നു. പല തവണ എനിക്ക് ചൂടാകേണ്ടി വന്നു.”

“നോ ഡാർവിൻ, വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. അവർക്ക് എപ്പോഴും താങ്കൾക്കെതിരായി പരാതിപ്പെടാം. ഹ്യൂമൻ റെറ്റ്സ് വയലേഷൻ. സോ ബീ കെയർഫുൾ. നമുക്ക് ആദ്യം സാറിന്റെ ബ്രീഫിങ് കേൾക്കാം.”

പതിവുപോലെ ഉണ്ണിയുടെ ബ്രീഫിങ് തുടങ്ങി. ഒരു അരുവിപോലെ ഒഴുകുന്ന ആഖ്യാനം.

“സ്നേഹിതരേ, എനിക്ക് സൈന്യത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരെ വലിയ ബഹുമാനമാണ്. അവരെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ അറ്റൻഷനാകും. അതുപോലെ. എഴുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സു കഴിഞ്ഞ, നമ്മുടെ ദേശത്തിനു വേണ്ടി എത്രയോ വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ച, കേണലിനെ ആരോ നിഷ്ഠൂരമായി കൊലചെയ്തിരിക്കുന്നു. കേണലിനെ ആരോ ഉറക്കത്തിൽ തലയ്ക്കടിച്ചു. ആയുധം ഒരു പൈപ്പ് റേഞ്ച് ആയിരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്. അതിന്റെ യഥാർത്ഥ (ഏതാണ്ട്) വലിപ്പവും ആകൃതിയും ഞാൻ വരച്ചിട്ടുണ്ട്, ഫോട്ടോയും എടുത്തിട്ടുണ്ട് ഞാൻ അത് ഹരിക്കും ഡാർവിനും തരാം.”

“പൈപ്പ് റേഞ്ച് പോലുള്ള കമ്പിയോ തടിക്കഷണമോ ആകാമോ സർ?” ഡാർവിന്റെ സംശയം.

“തീർച്ചയായും. ഞാൻ എന്റെ ഒരു അനുമാനം പറഞ്ഞെന്നുള്ളൂ.”

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമാനം തെറ്റാറില്ല, ഡാർവിൻ.” ഹരിയുടെ കമന്റ്.

“നോ നോ, നമുക്ക് ഇങ്ങനെ പറയാം, ഒരു പൈപ്പ് റേഞ്ചിന്റെ ആകൃതിയുള്ള, ഭാരമുള്ള ബ്ലണ്ട് വെപ്പൺ.” ഉണ്ണി പറഞ്ഞു.

“അടിച്ചപ്പോൾതന്നെ കേണലിന് ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കണം. അതിനുശേഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ മണ്ണെണ്ണയോ മണ്ണെണ്ണ-പെട്രോൾ മിശ്രിതമോ ഒഴിക്കുന്നതും കത്തിക്കുന്നതും. ഒറിജിൻ ഒഫ് ഫയർ കട്ടിലാണ്. തീ കത്തിക്കുമ്പോൾ അബോധാവസ്ഥയിലാണെങ്കിലും കേണലിന് ജീവനുണ്ടായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ശ്വസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കാര്യം പ്രതി എന്തിന് കേണലിന്റെ പുറത്ത് മണ്ണെണ്ണയൊഴിച്ച് തീ കത്തിച്ചു. കൊല്ലുവാൻ തലയ്ക്കടി മാത്രം മതിയായിരുന്നു?”

“സർ, കേണലിന്റെ ശരീരവും കിടക്കയും ഒരുപക്ഷേ, ആ മുറി തന്നെയും കത്തിപ്പോകുമെന്ന് അയാൾ കരുതിയിരിക്കണം. എല്ലാ തെളിവുകളും നശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കും.”

“ഹരി യു മേ ബി റെറ്റ്. ഡാർവിന് എന്താണ് അഭിപ്രായം?”

“ഹരി സാറിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാനും യോജിക്കുന്നു. ബോഡി കത്തിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആ പഴയ കെട്ടിടംകൂടി തീപിടിക്കുമെന്ന് അയാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കും. അയാൾ ഒരു പ്രൊഫഷണൽ അസെയിലന്റ് അല്ല. ആർസന്റെ കാര്യത്തിലും എക്സ്പെർട്ടല്ല.” എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

“നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാനും പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. അടുത്തത് മരണസമയം. കേണൽ രാത്രി എട്ടുമണിക്കാണ് പതിവായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത്. അന്ന് എപ്പോൾ കഴിച്ചുവെന്നത് കുശിനിക്കാരൻ മത്തായി വന്നാലേ പറയുവാൻ കഴിയൂ. ആമാശയത്തിൽ ആഹാരാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽനിന്നും ആഹാരം കഴിച്ച് നാലുമുതൽ ആറുമണിക്കുറിനകം മരണം സംഭവിച്ചുകാണും. അതായത് പന്ത്രണ്ടിനും രണ്ടിനും ഇടയിൽ.

മരണസമയം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഈ കേസിൽ റിഗർ മോർട്ടിസ്സ് സഹായകരമായില്ല. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്യുമ്പോൾ മരിച്ചിട്ട് കുറഞ്ഞത് ആറു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു; പതിനെട്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നേ പറയുവാൻ കഴിയൂ.”

“ഡാർവിൻ, അനിലാ തോമസ്സിനെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ട് ഉപയോഗപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും കിട്ടിയോ?” ഹരി ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല സർ, അവർക്ക് നല്ല ഇൻഫ്ളുവൻസുണ്ട്. ഭരണകക്ഷിയിലെ ഒരു വലിയ ആളുമായി സ്വന്തമോ ബന്ധമോ ഉണ്ട്. അതാണ് സാറിനെ ഇതിന്റെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചത്.”

“കേണൽ മരിച്ചാൽ ആർക്കാണ് ഗുണം? എപ്പോൾ മരിച്ചാലും ഈ എസ്റ്റേറ്റിലെ പകുതി ഭാഗത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അനിലയുടെ അമ്മയ്ക്കാണല്ലോ കിട്ടുന്നത്. അതായത് അമ്മയുടെ കാലശേഷം അനിലയ്ക്കുതന്നെ.”

“സർ, ഇന്നെനിക്ക് ഒരു രഹസ്യവിവരം കിട്ടി. കേണലിന് അനിലയെ ഇഷ്ടമില്ല. എസ്റ്റേറ്റിൽ കേണലിനുള്ള അവകാശം ഏതോ അനാഥാലയത്തിന് നൽകാനായി വിൽപ്പത്രം എഴുതാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലായിരുന്നുവത്രേ. കേണലിന്റെ സ്നേഹിതനായ പ്ലാന്റർ തോമാച്ചായനാണ് എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് ഈ വിവരം പറഞ്ഞത്. ആനച്ചാലിലെ അഡ്വക്കറ്റ് ജോൺ എബ്രഹാമിനെ വിളിച്ചാൽ കൂടുതൽ വിവരം കിട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ വക്കീലിനെ വിളിച്ചുചോദിച്ചപ്പോൾ കേണൽ അങ്ങനെ ഒരു വിൽ എഴുതുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു.”

“ഡാർവിൻ. അത് ഒരു നല്ല ലീഡാണ്. സാറിനെത്തു തോന്നുന്നു?”

“യെസ്, അത് ഒരു മർഡറിനുള്ള മോട്ടീവ് ആകാം. കേണലിന്റെ കയ്യിൽ എത്ര ഏക്കറുണ്ട്?”

“ആകെ അഞ്ഞൂറ് ഏക്കർ. അതിന്റെ പകുതി. രണ്ടരക്കോടി രൂപ വില വരും.”

“സ്നേഹിതരേ, എനിക്ക് ഒരു ശക്തമായ തോന്നൽ. ഇത് ഒരു ഇൻസൈഡ് ജോബാണെന്ന്. കൊലപാതകി വെളിയിൽനിന്നുള്ള ആളാണെങ്കിൽ കേണലിനെ തലയ്ക്കടിച്ചതിനുശേഷം, ശരീരം കത്തിക്കാനല്ല നോക്കുന്നത്. വീട്ടിലെ പണത്തിനും സ്വർണ്ണത്തിനുമായി തിരയും. വീടുമുഴുവൻ റാൻസാക്ക് ചെയ്യും. ഇവിടെ അങ്ങനെയൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല. ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രൊഫഷണൽ കള്ളൻ ആദ്യം തപ്പുന്നത് തലയിണയുടെ അടിയിലായിരിക്കും. കേണലിന്റെ റിവോൾവറും താക്കോൽ കൂട്ടവും എടുക്കാതിരിക്കുമോ? ആൻഡ് ഹു ഇൗസ് ദ ഇൻസൈഡർ?”

“സർ, അത് വളരെ പ്ലാസിബിൾ ആയ ഒരു തീയറിയാണ്. ഏതായാലും ഞങ്ങൾ നോക്കട്ടെ.” ഹരി പറഞ്ഞു.

“അപ്പോൾ ഹരി ഞങ്ങൾ യാത്ര തിരിക്കട്ടേ? ഇപ്പോൾ തിരിച്ചാൽ പത്തുമണിയോടെ വീട്ടിലെത്താം. എനിക്ക് ഇന്നിവിടെ താമസിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, മണി തനിച്ചാണ്.”

“സർ, ഞാൻ ഇന്നിവിടെ ഹാൾട്ടു ചെയ്യുന്നു. നാളെ കുറെപ്പേരെ കസ്റ്റഡി ചെയ്യണം. പ്രോഗ്രസ്സ് ഞാനറിയിക്കാം.”

ഉണ്ണി മടക്കയാത്ര തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും മുടൽമഞ്ഞ് വീണു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

കേണലിന്റെ കുശിനിക്കാരൻ മത്തായി പിറ്റേദിവസം രാവിലെയാണ് നാട്ടിൽനിന്നും തിരിച്ചെത്തിയത്. പതിനഞ്ചുവർഷമായി കേണലിനൊപ്പമുണ്ട്. അയാൾ രാവിലെ എസ്റ്റേറ്റ് ഹൗസിൽ വന്നപ്പോഴാണ് കേണലിന്റെ മരണവിവരം അറിയുന്നത്. അയാൾക്ക് കേണലിന്റെ മരണം വലിയ ഷോക്കായിരുന്നു. അനില തലേന്ന് അവിടെയായിരുന്നു താമസിച്ചത്. അനിലയെ കണ്ടപ്പോൾ മത്തായിക്ക് സങ്കടം സഹിക്കാനായില്ല. അയാൾ ഏങ്ങിക്കരഞ്ഞു. അയാളെ അനില സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. അനിലയ്ക്ക് അയാൾ പ്രാതൽ ശരിയാക്കി.

കേണൽ ജോർജ്ജിന്റെ ശവമടക്ക് ആനച്ചാൽ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ധാരാളം ആളുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടന്നു. തോട്ടത്തിലെ കങ്കാണിമാരും കൊളുത്തുനുള്ളുന്ന തൊഴിലാളിസ്ട്രീകളും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ശവക്കുഴിക്കു ചുറ്റും കൂടിനിന്നിരുന്നു. അടുത്ത ബന്ധുവായി അനില മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അനിലയുടെ ഭർത്താവ് വോയേജിലായിരുന്നു. വിവരം അറിഞ്ഞ് അയാൾ ഒരു കണ്ടോളൻസ് മെസ്സേജയച്ചു. കേണലിന്റെ കുശിനിക്കാരൻ മത്തായി, കറവക്കാരൻ മുത്തുസ്വാമി, കാര്യസ്ഥൻ കേശവൻകുട്ടി, കേശവൻകുട്ടിയുടെ ഭാര്യയും കുട്ടികളും തുടങ്ങിയവരെല്ലാം

ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. സി ഐ ഡാർവിനും എസ് ഐ രാമക്കുറുപ്പും പങ്കെടുത്തു. പത്തുമണിയോടെ ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ അനില കേശവൻകുട്ടിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി ഒരു സംജ്ഞ നൽകുന്നതുപോലെ സി ഐ ഡാർവിനു തോന്നി. ഡാർവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം രാമക്കുറുപ്പ് അവരോട് ഉടനേതന്നെ എസ്റ്റേറ്റ് ഹൗസിലെത്താൻ പറഞ്ഞു.

സി ഐ ഡാർവിൻ അനിലയോട് അവരുടെ മടക്കയാത്ര രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു മതിയെന്നും ഇപ്പോൾ എസ് പി എസ്റ്റേറ്റ് ഹൗസിൽ അവരെ കാണുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ച് അവർ അങ്ങോട്ടു പോയി.

ഡാർവിൻ, എസ് പി ഹരികുമാറിന് യോജിച്ച ഒരു ഡിറ്റക്ടീവായിരുന്നു. ഹരികുമാറിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഡാർവിൻ ആനച്ചാൽ കാത്തലിക് സിറിയൻ ബാങ്കിലെത്തി. മാനേജരെ കണ്ടു. കേശവൻകുട്ടിയുടെ ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് പരിശോധിച്ചു. ഒരാഴ്ചയ്ക്ക് മുൻപ് കേശവൻകുട്ടിയുടെ അക്കൗണ്ടിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപ അനില അയച്ചതായി മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോഴാണ് മാനേജർ പറയുന്നത് കേശവൻ കുട്ടിയുടെ പേരിലുള്ള മറ്റൊരു അക്കൗണ്ടിൽ കേണൽ ജോർജ്ജ് എല്ലാ മാസവും അയ്യായിരം രൂപ വീതം നിക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിൽ ഒൻപതു ലക്ഷത്തോളം രൂപയുണ്ട്. കേണൽ അത് ഫിക്സഡ് ഡിപ്പോസിറ്റ് ആക്കുവാനിരിക്കുകയായിരുന്നു. കേണലിന്റെ ഈ രഹസ്യ അക്കൗണ്ടിന്റെ കാര്യം കേശവൻകുട്ടിക്കറിയില്ല.

രാമക്കുറുപ്പ് കേശവൻകുട്ടിയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഡാർവിൻ അയാളുടെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ഒരു പരിശോധന നടത്തി. അവിടെനിന്നും ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു പൈപ്പ് റേഞ്ച് കിട്ടി. അത് എസ്റ്റേറ്റ് ഹൗസിൽ പൈപ്പ് നന്നാക്കുവാൻ വാങ്ങിച്ചതാണെന്ന് അയാളുടെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു. അഞ്ചു ലിറ്ററിന്റെ രണ്ട് ഒഴിഞ്ഞ ക്യാനുകളും കിട്ടി. ഒന്നിൽ മണ്ണെണ്ണയുടെ മണം, മറ്റേതിൽ പെട്രോളിന്റെ മണം. ഫോറൻസിക് സയന്റിസ്റ്റ് പൈപ്പ് റേഞ്ചിൽനിന്നും മനുഷ്യരക്തവും മൂന്നു തലനാരിഴകളും കണ്ടെടുത്തു. രണ്ടു ദിവസത്തിനുമുൻപ് കേശവൻകുട്ടി സ്ഥലത്തെ റേഷൻ കടയിൽനിന്നും ബ്ലാക്കിൽ മണ്ണെണ്ണയും പെട്രോൾ ബങ്കിൽനിന്നും പെട്രോളും വാങ്ങിയതായി വിവരം കിട്ടി. മോട്ടോർ സൈക്കിൾ പെട്രോൾ തീർന്ന് വഴിയിൽ കിടക്കുന്നുവെന്നുപറഞ്ഞാണ് ക്യാനിൽ പെട്രോൾ വാങ്ങിയ കാര്യം ബങ്കുകാരൻ കൃത്യമായി ഓർമ്മിച്ചു.

കഥാന്ത്യം: കേണലിന്റെ കൊലപാതകത്തിന് അനിലാ തോമസ്സിനെയും കേശവൻ കുട്ടിയെയും സി ഐ ഡാർവിൻ അറസ്റ്റു ചെയ്തു. അവർക്ക് ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സി ഐ ഡാർവിന് സംശയമില്ല. ഡാർവിൻ പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ ടെലിഫോണിൽവിളിച്ചു വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു.

എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: “സാറും ഭാര്യയും കൂടി ഇവിടത്തെ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ ഞങ്ങളുടെ അതിഥികളായി വന്ന് രണ്ടു ദിവസം താമസിക്കണം.”

10. കാലപാശം

പീറ്റും രാജനും കുപ്രസിദ്ധരായ കാർ കള്ളന്മാരാണ്. അടി തെറ്റിയാൽ ആനയും വീഴുമല്ലോ. ഒരു കേസ്സിൽ അവർ ഇരുവരും പൊലീസ് പിടിയിലായി. ആരോ ഒറ്റിയതാണെന്ന് പീറ്റർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ബിസിനസ്സിൽ ആരെയും വിശ്വസിക്കരുതെന്നാണ് പ്രമാണം. മദ്യം നാക്കിന്റെ കെട്ടഴിച്ചു. അതും ചാരായഷോപ്പിൽ വച്ച്. ലഹരിയുടെ പാരമ്യത്തിൽ അറിയാതെ വീരവാദം മുഴക്കിപ്പോയതാണ്. പിന്നെ ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉണർത്തിയത് പൊലീസുകാർ. രണ്ടു വർഷം ശിക്ഷിച്ചു നാട്ടിൽ തിരികെയെത്തി. കുറെ നാൾ അല്ലറചില്ലറ ജോലികൾ ചെയ്തു. ഒരു കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനിയിൽ കയ്യാളന്മാരായി, ജോലി ചെയ്തു. മെയ്നങ്ങി ജോലി ചെയ്യാത്ത വിദ്വാന്മാർക്ക് അതിൽ തുടരാൻ മടിയില്ല. ഒരുവർഷം വല്ല വിധവും പിടിച്ചുനിന്നു. പിന്നീട് സ്ഥിരമായ ജോലിയൊന്നും കിട്ടിയില്ല. വീണ്ടും കാർമോഷണത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞാലോ എന്ന ആഗ്രഹം വർദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് പഴയ ബോസ്സ് ബൊമ്മപ്പയെ വീണ്ടും ബന്ധപ്പെടുന്നത്.

യൂസ്ഡ് കാർ ബിസിനസ്സിൽ അതിപ്രശസ്തനാണ് ബൊമ്മപ്പ. അയാൾക്ക് ബാംഗ്ലൂരിൽ സ്വന്തമായി വിശാലമായ യാഡും വലിയ ഷെഡ്ഡും ഉണ്ട്. അവിടെയാണ് യൂസ്ഡ് കാറുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏതുതരം കാറും അയാൾ വാങ്ങും. ചുളുവിലയ്ക്കാണെന്നു മാത്രം. കാർ വിൽക്കുന്നത് മൂന്നു കാരണമൊന്നാണെന്ന് ബൊമ്മപ്പയ്ക്കറിയാം. പെട്ടെന്ന് കുറെ പണത്തിന് ആവശ്യം വരുമ്പോൾ, ലോൺ അടയ്ക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാതെ വരുമ്പോൾ, പുതിയ കാർ വാങ്ങുവാൻ. ഏതു കാരണമായാലും ഏത്രയും വേഗം വിറ്റഴിക്കണമെന്നായിരിക്കും ഉടമയുടെ ആവശ്യം. ബൊമ്മപ്പ ചുളുവിലയ്ക്ക് കാർ വാങ്ങിയിരിക്കും. ഒന്നു കഴുകി പോളിഷ് ചെയ്ത് മിനുക്കി ഷോറൂമിൽ ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്യും. കൂടിയ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കും.

മോശം കണ്ടീഷനിലുള്ള വണ്ടികളാണെങ്കിൽ ബൊമ്മപ്പ അത് ഒരു രാത്രികൊണ്ട് പൊളിച്ച് കഷണം കഷണമാക്കി മാറ്റും. നല്ല ഭാഗങ്ങൾ കാറുകൾ നന്നാക്കുന്നതിനായി സ്പെയർ പാർട്ടുകളായി ഉപയോഗിക്കും. ഇതെല്ലാംകൂടി ലക്ഷങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന ബിസിനസ്സാണ് ബൊമ്മപ്പ ചെയ്യുന്നത്. ബൊമ്മപ്പയ്ക്ക് പീറ്ററിനെയും ചങ്ങാതി രാജനെയുംപോലെ നിരവധി കാർ ഹാക്കേഴ്സുണ്ട്. ഇടപാടുകളിൽ ബൊമ്മപ്പ വളരെ സത്യസന്ധനാണ്. അയാളെ ചതിച്ചാൽ ചതിക്കുന്നവന് എന്തും സംഭവിക്കാം. അവൻ പിന്നീട് കർണ്ണാടകയിൽ കയറുകയില്ല. അത്രയ്ക്ക് വിപുലമാണ് ബൊമ്മപ്പയുടെ സാമ്രാജ്യം. ലോക്കൽ പൊലീസിലുള്ള പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായും അയാൾ നല്ല ബന്ധം

പുലർത്തുന്നുണ്ട്. എല്ലാ മാസവും ഒരു തുക അവർക്ക് കൊടുത്തയയ്ക്കാറുണ്ട്. അവരുടെ ഒരു 'ഇൻഫോമന്റ്' ആയും ബൊമ്മപ്പ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ബൊമ്മപ്പ സത്യസന്ധനായ ഒരു വ്യാപാരിയാണെന്ന് വിചാരിക്കണ്ട. സ്വർണ്ണക്കടക്കാർ കള്ളന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നും മോഷ്ടിച്ച ആഭരണങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുന്നതുപോലെ, കാർ മോഷ്ടാക്കൾ കൊണ്ടുവരുന്ന കാറുകളും ഇയാൾ വാങ്ങിക്കും. ആ കാറുകളുടെ എൻജിൻ നമ്പറും ചേസിസ് നമ്പറുമൊക്കെ ചെത്തിമാറ്റി പുതിയ നമ്പർ കൊത്തും. ആർ ടി ഓഫീസിലുള്ള ബൊമ്മപ്പയുടെ സിൽബന്തികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ പുതിയ ആർ സി ബുക്കുകളും രജിസ്ട്രേഷൻ നമ്പറുമൊക്കെ സംഘടിപ്പിക്കും. സാധാരണയായി ഈ കാറുകൾ വിൽക്കുന്നത് മാഫിയാ സംഘങ്ങൾക്കായിരിക്കും. കാനിന്റെ വിലയുടെ പകുതിയായിരിക്കും കാർ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കള്ളന്മാർക്ക് നൽകുക. മാഫിയാകൾക്ക് ഇരട്ടി വിലയ്ക്കായിരിക്കും വിൽക്കുന്നത്. ഈ പരിപാടികൾ നടത്തുവാൻ ബൊമ്മപ്പ ഒരു മോട്ടോർ വർക്ക് ഷോപ്പുകൂടി നടത്തുന്നുണ്ട്.

ഫോൺ ചെയ്തപ്പോൾ ബൊമ്മപ്പ പറഞ്ഞു, അയാൾ ഇപ്പോൾ ഉഡുപ്പിയിലെ വാലി ഇന്റർനാഷണൽ ഹോട്ടലിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. അടുത്ത ഒരു ബന്ധുവിനെ മണിപ്പാൽ മെഡിക്കൽ കോളജാശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞേ തിരികെ ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പോകുകയുള്ളൂ.

പീറ്ററും രാജനും ജയിലിലായിരുന്നു എന്ന വിവരം ബൊമ്മപ്പ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അന്ന് അവർ മോഷ്ടിച്ച കാർ ബൊമ്മപ്പയ്ക്കല്ല വിറ്റത്; വേറെരാൾക്കായിരുന്നു. അതിൽ അയാൾക്ക് പീറ്ററോടും രാജനോടും നീരസമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അയാൾ അതു പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. പുതിയ കാർ കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞതിനോടൊപ്പം പൊലീസിന്റെ പിടിയിലാകരുതെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു.

ഇരുവരും നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. ഒരു കാർ മോഷ്ടിക്കുവാൻവേണ്ടി കുറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ കറങ്ങി. ഒന്നും ഒത്തുകിട്ടിയില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ കയറി കാർ തുറക്കുവാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ അലാരം മുഴങ്ങി, വീട്ടുകാർ ഉണർന്നു ലൈറ്റിട്ടു. അവിടെനിന്നും ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. മറ്റൊരിടത്ത് വീട്ടിൽ കയറി ആദ്യം മുൻ വാതിൽ മലർക്കെ തുറന്നിട്ടു. കാനിന്റെ ഗ്ലാസ്സു താഴ്ത്തി, വാതിൽ തുറന്നു. കാനിന്റെ സ്റ്റിയറിങ് ശക്തിയോടെ തിരിച്ചു. സ്റ്റിയറിങ് ലോക്ക് ഒടിഞ്ഞു. ഹാൻഡ് ബ്രേക്ക് റിലീസു ചെയ്തു. മെല്ലെ വീടിനു വെളിയിലേക്കു തള്ളി. അപ്പോൾ വീടിന്റെ പുറകുവശത്തു നിന്നും ഭീമാകാരനായ ഒരു പട്ടി കുറച്ചുകൊണ്ട് ഓടിവന്നു. പുറകിൽനിന്നും കാർ തള്ളുകയായിരുന്ന രാജന്റെ കാലിന്റെ വണ്ണയിൽതന്നെ കടിച്ചു, മാംസം പറിച്ചെടുത്തു. രാജന് ഒരാഴ്ച ആശുപത്രിയിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു. ഒരുപാട് പൈസയും ചെലവായി.

“പീറ്ററേ, ഞാൻ ഈ പരിപാടി നിർത്താൻ പോവുകയാണ്. എനിക്കു വയ്യ. വല്ല കൂലിവേല ചെയ്തു ജീവിക്കാം.” രാജന്റെ സ്വരത്തിൽ കടുത്ത നിരാശയും സങ്കടവും നിറഞ്ഞിരുന്നു.

“രാജാ, എനിക്കും മടുത്തൊടാ, ഒന്നു രണ്ടു നല്ല ഇടപാടുകൾ നടത്തിയിട്ട് നമുക്ക് ഈ പരിപാടി നിർത്താം. പിന്നീട് സത്യസന്ധമായ വല്ല ബിസിനസ്സും തുടങ്ങാം.”

ആശുപത്രിവാസം കഴിഞ്ഞ് രാജനും നല്ല ‘കോളുകൾ’ നോക്കി നടക്കുകയായിരുന്നു. ചെറിയ നഗരങ്ങളിലെ വാടക കുറവുള്ള ലോഡ്ജുകളിൽ തങ്ങിയിട്ട് നഗരത്തിലെ ടാക്സി സ്റ്റാൻഡുകൾ, റസിഡൻഷ്യൽ കോളണികൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങി പറ്റിയ വാഹനങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു പരിപാടി. അപ്പോഴാണ് ജയിലിൽ വച്ച് പരിചയപ്പെട്ട ജോൺസനെ കാണുന്നത്. ജോൺസണും കാർ മോഷണത്തിന് പിടിച്ച് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആളാണ്. പീറ്ററെയും രാജനെയും കണ്ടപ്പോൾ ഓടിവന്ന് ഇരുവരെയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

“എത്ര നാളായി അളിയന്മാരെ കണ്ടിട്ട്? ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്? എന്താ പരിപാടി.”

ജോൺസനെ കണ്ടപ്പോൾ ആളെ മനസ്സിലായെങ്കിലും പീറ്ററിന് അല്പം ചമ്മലും ഭയവും തോന്നി. ജോൺസന്റെ തുരുതുരെയുള്ള, ചോദ്യങ്ങൾ കേട്ട് പീറ്റർ പറഞ്ഞു:

“അളിയനെ കണ്ടിട്ട് വലിയ സന്തോഷമായി. ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തരം പറയാം. വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു. നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ട് സംസാരിക്കാം.”

അവർ രണ്ടു കൂട്ടരും ജയിലിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയതിനുശേഷമുള്ള വിശേഷങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചു. പുതിയ കാറുകൾ മോഷ്ടിക്കുന്നത് അപകടമാണെന്ന് ജോൺസൺ പറഞ്ഞു.

‘പുതിയ എല്ലാ കാറുകളിലും ഇമ്മൊബിലൈസർ എന്നൊരു കൂന്ത്രാണ്ടം ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് കള്ളത്താക്കോലിട്ട് ഇഗ്നിഷൻ ഓണാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പിന്നെ മിക്ക കാറുകളിലും അലാറം ഉണ്ട്. ചില കാറുകൾ തുറക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാലോ, എന്തിന് തൊട്ടാൽപോലും അത് കൂകിവിളിച്ച് വീട്ടുകാരെ മാത്രമല്ല നാട്ടുകാരെയും ഉണർത്തും. ഇപ്പോൾ വേറൊരു സൂത്രംകൂടി ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ജി പി എസ് എന്നൊ മറ്റൊ ആണ് പേര്. നമ്മൾ കാർ മോഷ്ടിച്ച് എവിടെ കൊണ്ടുപോയാലും അറിയാൻ സാധിക്കും. കാറു പോയ വഴിയേ പൊലീസ് തിരക്കിവരും.”

“ഇപ്പോൾ ജയിലിൽ പരമസുഖമാ, ഗോതമ്പുണ്ട തിന്നണ്ട. നല്ല ചപ്പാത്തിയും, ചോറും മട്ടണ്ണും ചിക്കനുമൊക്കെ കിട്ടും. പിന്നെ ടിവിയുണ്ട്. പത്രങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പൊലീസ് പിടിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ല. തല്ലും കിട്ടില്ല. മനുഷ്യാവകാശലംഘനമല്ലേ.”

“അപ്പോൾ ജോൺസൺ പറയുന്നത് ഇപ്പണി വേണ്ടെന്നാണോ?”
സങ്കടത്തോടുകൂടിയിരുന്നു പീറ്ററിന്റെ ചോദ്യം.

“എന്നാണോ ഞാൻ പറഞ്ഞത്. പുതിയ വണ്ടികൾ മോഷ്ടിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്, പിടിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഓണേഴ്സിന്റെ കാറുകളിലുള്ള ആഗ്രഹം അങ്ങു വിട്ടേക്കുന്നിയാ.”

“പിന്നെങ്ങനാ ജീവിക്കുന്നത്. വേറൊരു തൊഴിലും അറിയത്തില്ല.” അതുവരെ മിണ്ടാതിരുന്ന രാജന്റെ ചോദ്യം.

“ഓണേഴ്സിന്റെ കാറുകൾ തപ്പണ്ട എന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. നമുക്ക് ടാക്സികൾ ഉണ്ടല്ലോ അടിച്ചുമാറ്റാൻ.” ജോൺസൺന്റെ നിർദ്ദേശം പീറ്ററിനും രാജനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

“ആർക്കുവേണം കുറ ടാക്സികൾ. ബോമ്മപ്പ വില തരില്ല. പൊളിക്കാൻ കൊടുക്കും.”

“എടാ അനിയാ, അതൊക്കെ പണ്ട്. ഇപ്പോൾ ടാക്സികളൊക്കെ പുത്തൻ കാറുകളാണ്. മഹീന്ദ്ര വെറിറ്റോ, താർ, ബോലെറൊ, എക്സ് യു വി 500, സൈലോ പിന്നെ മാരുതിയുടെ സ്വിഫ്റ്റ്, എർട്ടിഗ, ബ്രസ്സാ ടാറ്റായുടെ ടിയാഗൊ, ടിഗോർ പിന്നെ ഫോഡിയുടെ എത്ര വണ്ടികൾ.”

ജോൺസൺ ഒരു സംഭവംതന്നെയെന്ന് പീറ്ററിനു തോന്നി.

“അനിയാ, ഈ ടാക്സി കാറുകളിലൊന്നും അലാറവും ജിപിഎസ്സുമൊന്നും കാണത്തില്ല. അതൊക്കെ നമ്മൾ അടിച്ചുമാറ്റിയാലും പൊലീസ് കാര്യമായി അന്വേഷിക്കുകയൊന്നുമില്ല. ഓണേഴ്സ് കാരാകുമ്പോൾ അന്വേഷണം മുറുകും.”

അവർ ഊണു കഴിച്ചു. ജോൺസൺ കാശു കൊടുക്കാൻ പോയപ്പോൾ പീറ്റർ സമ്മതിച്ചില്ല.

“അണ്ണൻ ഞങ്ങളുടെ അതിഥിയല്ലേ. ഞങ്ങൾ അണ്ണന്റെ മടയിൽ വരുമ്പോൾ അണ്ണൻ സൽക്കരിച്ചോ.” അവർ യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. ജോൺസൺ എന്തിന് ആ പട്ടണത്തിൽ വന്നതെന്ന് അവർ ചോദിച്ചില്ല. അതുപോലെ ജോൺസൺ അവരോടും ചോദിച്ചില്ല. അത് ആ തൊഴിലിന്റെ അലിഖിത നിയമമാണ്. അഥവാ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ പൊലീസിന്റെ പിടിയിലായാൽ ഭേദ്യം ചെയ്യലിൽ വേറൊരുവന്റെ കാര്യം ചോദിച്ചാൽ അറിയാമെങ്കിൽ അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോകും.

അവർ വൈകുന്നേരം നൂറു മില്ലി വീതം സേവിച്ചിട്ട് ഭക്ഷണവും കഴിച്ചിട്ട് ലോഡ്ജിൽ പോയിക്കിടന്നുറങ്ങി. രാവിലത്തെ പത്രം വായിച്ചപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ വാർത്ത കണ്ടു. ടാക്സി സ്റ്റാൻഡിൽനിന്നും ഒരു മഹീന്ദ്ര വെറിറ്റോ മോഷണം പോയി. ഡ്രൈവർ ചായ കുടിക്കാൻ അടുത്തുള്ള ഹോട്ടലിൽ കയറിയിട്ട് തിരികെവന്നപ്പോൾ കാറു കാണാതില്ല. പൊലീസ് അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോൺസൺന്റെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അപ്പോഴാണ് ഇരുവർക്കും

മനസ്സിലായത്. ഇനി ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് പീറ്ററിനും രാജനും തോന്നി. അവർ അടുത്ത ട്രെയിനിൽ കയറി സ്ഥലംവിട്ടു.

അവർ ആ പട്ടണത്തിൽ എത്തിയിട്ട് രണ്ടു ദിവസമായി. താമസം വാടക കുറവായ ഒരു മൂന്നാംകിട ലോഡ്ജിലും. യോജിച്ച കാർ തേടിയുള്ള അവരുടെ യാത്രയിൽ അവസാനം ഒരു കാർ കണ്ടെത്തി. പുതിയ കാർ. ടൊയോട്ടാ എറ്റിയോസ്. അഞ്ചു ലക്ഷത്തിനുമേൽ വിലവരും. ടാക്സി സ്റ്റാൻഡിന് എതിർവശത്തുള്ള ഒരു മുറുക്കാൻ കടയുടെ സമീപം നിന്നുകൊണ്ട് കാർ ഡ്രൈവറെ നിരീക്ഷിച്ചു. അയാൾ കാർ ലോക്കു ചെയ്താതെ എങ്ങോട്ടും പോകില്ല എന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായി. ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു മണിയോടെ അയാൾ കാനിൽ എങ്ങോട്ടോ പോകും; ഒന്നരയാകുമ്പോൾ തിരികെ വരും. ഊണുകഴിക്കുവാൻ വീട്ടിൽ പോകുന്നതായിരിക്കും. ഏതായാലും പകൽസമയം അയാളറിയാതെ കാർ പൊക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ഇരുവർക്കും മനസ്സിലായി.

“നമുക്ക് കാർ വാടകയ്ക്ക് പിടിച്ച് ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പോകാം. വഴിക്ക് വച്ച് ഡ്രൈവറെ ഒഴിവാക്കാം.” പീറ്ററുടെ നിർദ്ദേശം രാജനും സ്വീകാര്യമായി.

“അളിയാ ഡ്രൈവറെ എങ്ങനെ ഒഴിവാക്കാം?” രാജന്റെ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയായി പീറ്റർ വലതു ചൂണ്ടുവിരൽകൊണ്ട് സ്വന്തം കഴുത്തിന് കുറുകെ ഒരു വര വരച്ചു.

രാജന് ശരീരമാസകലം ഒരു വിറയൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. അയാൾ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

പിറ്റേ ദിവസം ഒൻപതു മണിയോടെ അവർ ലോഡ്ജ് വിട്ടു. ബ്രീഫ് കേസുകളും പിടിച്ച് നല്ല വേഷം അണിഞ്ഞിരുന്ന അവരെക്കണ്ടാൽ സെയിൽസ് എക്സിക്യൂട്ടീവുമാരാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ. അവർ കാരിശ്ശേരി ടാക്സി സ്റ്റാൻഡിലെത്തി. ടൊയോട്ടാ എറ്റിയോസിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു. ഡ്രൈവർ പത്രം വായിക്കുകയായിരുന്നു.

പീറ്ററിന്റെ ‘ചേട്ടാ’ വിളി കേട്ട് ഭരതൻ തല ഉയർത്തി നോക്കി.

“ചേട്ടാ ബാംഗ്ലൂരേക്ക് ഒരോട്ടം പോകണമല്ലോ.”

“അയ്യോ ലോങ് ട്രിപ്പൊന്നും പോകാറില്ല. വീട്ടിൽ ഭാര്യയും കുട്ടികളും മാത്രമേ ഉള്ളൂ.”

“ചേട്ടാ, അത്യാവശ്യമായതുകൊണ്ടല്ലേ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ ആശുപത്രിയിൽ ഐ സി യു വിലാണ്. അതുകൊണ്ടല്ലേ. ചേട്ടന് അവിടെ താമസമില്ല. ഉടനെ തിരിച്ചുപോകാം. രാത്രി ഇവിടെ തിരിച്ചെത്താം.”

“പ്രയാസമാണ് സാറന്മാരെ. രാത്രിയായാൽ ഇപ്പോൾ ബെൻസിപ്പൂരിൽനിന്നും ഇങ്ങോട്ട് വാഹനങ്ങൾ വിടില്ല. നാളെയേ തിരികെ എത്തുവാൻ കഴിയൂ.”

“ചേട്ടാ, റിട്ടേൺ മാത്രമല്ല ഒരു സ്പെഷ്യൽ തുകകൂടി തരാം.”

അതിനും ഡ്രൈവർ വഴങ്ങുന്നില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ പീറ്റർ അടവു മാറ്റി. എന്നാൽ ചേട്ടൻ ഞങ്ങളെ ബത്തേരിയിൽ ആക്കിത്തരാമോ? അവിടെ എന്റെ ചേട്ടന്റെ ഒരു കാർ ഉണ്ട്. അതെടുത്തുകൊണ്ടു പോകാം.”

അവസാനം ഭരതൻ സമ്മതിച്ചു. അയാൾ ഭാര്യയെ വിളിച്ച് ബത്തേരിയിൽ പോവുകയാണെന്നും ഉച്ചയ്ക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വരില്ല എന്നും പറഞ്ഞു. അടുത്തുകിടന്നിരുന്ന ടാക്സിയുടെ ഡ്രൈവർ കൂട്ടന്റെ, എവിടേക്കാണെന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാതെ ഭരതൻ കാർ സ്റ്റാർട്ടു ചെയ്തു. രാജൻ ഫ്രണ്ട് സിറ്റിലും പീറ്റർ പുറകിലും കയറി. ബ്രീഫ് കേസ്സുകൾ രണ്ടും പുറകിൽ വച്ചു. നാഷണൽ ഹൈവേ എഴുനൂറ്റി അറുപത്തി ആറിലൂടെ കാർ പുറപ്പെട്ടു.

താമരശ്ശേരിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഭരതന് പെട്രോളിക്ക്കുവാൻ പൈസ കൊടുത്തു. പെട്രോൾ പമ്പിൽ കാറു നിർത്തിയപ്പോൾ സിഗററ്റു വലിക്കുവാനായി പീറ്ററും രാജനും റോഡിൽ വന്നു.

“എന്താണ് പ്ലാൻ അളിയാ?” പീറ്ററിനോട് രാജൻ ചോദിച്ചു.

“ആറാമത്തെ ഹെയർപിൻ വളവാകുമ്പോൾ നിനക്ക് മൂത്രം ഒഴിക്കണമെന്നു പറയണം. കാർ നല്ലവണ്ണം ഒതുക്കി നിർത്താൻ പറയണം. കാർ നിന്നുകഴിഞ്ഞ് ഇഗ്നിഷൻ ഓഫ് ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ തോർത്ത് കഴുത്തിലിടും. മരിച്ചുവെന്ന് ബോധ്യമായാൽ ഞാൻ തോർത്ത് തിരിച്ചെടുക്കും. നീ ആളിനെ ഡ്രൈവിങ് സീറ്റിൽ ചരിച്ചുകിടത്തണം. അപ്പോൾ ഞാൻ ഇറങ്ങി വരാം.”

ഭരതൻ പെട്രോൾ അടിച്ചിട്ട് കാർ റോഡിൽ കൊണ്ടുവന്നു; പീറ്ററും രാജനും കാറിൽ കയറി. അത് തന്റെ അവസാനയാത്ര എന്നറിയാതെ ഭരതൻ ചുരം കയറാൻ തുടങ്ങി. പീറ്റർ ബ്രീഫ് കേസ്സ് തുറന്ന് തോർത്തെടുത്ത് വെളിയിൽ വച്ചിട്ട് ബ്രീഫ് കേസ്സടച്ചു. പന്ത്രണ്ടു കിലോമീറ്ററേ ഉള്ളുവെങ്കിലും ഒൻപതു ഹെയർ പിൻ വളവുകളുണ്ട്. ആറാമത്തെ വളവിലെത്തിയപ്പോൾ രാജൻ ഡ്രൈവറോടു പറഞ്ഞു:

“സോറി ചേട്ടാ എനിക്ക് മൂത്രമൊഴിക്കണം. ഒന്ന് ഒതുക്കി നിർത്തിത്തരണേ.”

ഭരതൻ വണ്ടി റോഡിന്റെ ഇടതറ്റം ചേർത്തു നിർത്തി. എൻജിൻ ഓഫ് ചെയ്തപ്പോഴേക്കും കാലപാശം കഴുത്തിൽ മുറുകി, സിരകളും ധമനികളും മുറുകി അടഞ്ഞു, ശ്വാസക്കുഴൽ ഞെരിഞ്ഞടഞ്ഞു. പ്രാണൻ വെളിയിൽ പോകാനാകാതെ ശരീരം പിടഞ്ഞു, പിന്നീട് നിശ്ചലമായി.

ജീവനറ്റ ആ ശരീരം സ്റ്റിയറിങ് വീലിൽ മുഖം ചേർത്ത് കിടന്നു.

പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണന്റെ സ്മാർട്ട് ഫോൺ റിങ് ചെയ്തു, സ്ക്രീനിൽ എസ് പി ഹരികുമാറിന്റെ പ്രൊഫൈൽ തെളിഞ്ഞു: “ഹലോ ഹരി, ഗുഡ് മോണിങ്.”

“ഗുഡ് മോണിങ് സർ, സോറി ടു ഡിസ്റ്റർബ് യു. താമരശ്ശേരി ചുരത്തിലെ ആറാം ഹെയർ പിൻ ബെൻഡിനു താഴെ കൊക്കയിൽ ഒരു മൃതദേഹം ഇന്നലെ

വൈകിട്ട് കാണപ്പെട്ടു. തേനെടുക്കാൻ പോയ കാണിക്കാരാണ് ബോഡി കണ്ടത്. രണ്ടു ദിവസത്തെ പഴക്കമുണ്ട്. അവിടെ വച്ച് ആട്ടോപ്സി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ ബോഡി ടാർ പാളിനിൽ പൊതിഞ്ഞ് ക്രെയിൻകൊണ്ട് ലിഫ്റ്റ് ചെയ്ത് ലോറിയിലാക്കി. ഇൻകസ്റ്റ് പകുതിയേ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അങ്ങയുടെ മോർച്ചറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഞാനും ഏസി പിയും കൂടെ വരുന്നു.”

“എന്റെ മോർച്ചറിയോ? നമ്മുടെ മോർച്ചറി എന്നു പറയു ഹരി. യു ആർ മോസ്റ്റ് വെൽകം. ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ അറ്റൻഡർമാരെ അലർത്തു ചെയ്യാം.”

ശവശരീരം എത്തിയ കാര്യം ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ തന്റെ മുറിയിലിരുന്ന് കാറ്റിലൂടെ മനസ്സിലാക്കി. മോർച്ചറി കോളജ് കെട്ടിടത്തിനകത്ത് താഴത്തെ നിലയിലാണ്. വകുപ്പും അടുത്താണ്. വളരെ സൗകര്യപ്രദമാണ്. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ചെയ്യുവാൻ മുറിയുടെ വെളിയിലിറങ്ങി പത്തു ചുവടു വച്ചാൽ മതി. ഈ സൗകര്യം കണക്കാക്കിയിരിക്കും അന്നത്തെ മഹാത്മാർ മോർച്ചറി ഡിസൈൻ ചെയ്തത്. പക്ഷേ, ഒരു ചീഞ്ഞ മൃതദേഹമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗന്ധം കോളജ് മുഴുവൻ നിറയും. ‘ഉണ്ണിസാറിന്റെ വകുപ്പിൽ പഴം വന്നു’ എന്നാണ് മറ്റു വകുപ്പുകാരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും കമന്റ്.

പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ഉണ്ണിയും അസിസ്റ്റന്റ് ഡോ. കൃഷ്ണനും കൂടിചെയ്തു. ആദ്യം വസ്ത്രങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു. വെള്ള ഡ്രിൽ തുണികൊണ്ടുള്ള സ്ലാക്ക് ഷർട്ടും ട്രൗസറും ആയിരുന്നു വേഷം. ഈ വേഷം കണ്ടിട്ട് ഉണ്ണി കൃഷ്ണനോട് ചോദിച്ചു: “കൃഷ്ണാ, ഇത് ഒരു ടൂറിസ്റ്റ് ടാക്സി ഡ്രൈവറുടെ വേഷമല്ലേ?” കൃഷ്ണനും അതിനോട് യോജിച്ചെങ്കിലും, ആശുപത്രിയിലെ അറ്റൻഡർമാർ, നഴ്സിങ് അസിസ്റ്റന്റുമാർ എന്നിവരും അത്തരം വേഷം ധരിക്കാറുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

വസ്ത്രങ്ങൾ മുറിച്ചുമാറ്റി ഒരു പേപ്പർ ബാഗിലാക്കി പൊലീസുകാരനെ ഏൽപ്പിച്ചു.

ഭാഗ്യത്തിന് കൈവിലകൾക്ക് തകരാറൊന്നും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. സിംഗിൾ ഡിജിറ്റ് ബ്യൂറോയിലെ ഫിംഗർ പ്രിന്റ് ഇൻസ്പെക്ടർ എത്തി പത്തു വിലകളുടെയും അടയാളങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേകതരം സ്പാറ്റുല ഉപയോഗിച്ച് മനോഹരമായി പകർത്തി. കൃഷ്ണൻ ഡി എൻ എ പരിശോധനയ്ക്കായി രക്തവും തലമുടിയും മറ്റും ശേഖരിച്ചു. കഴുത്തിൽ കാലപാശം മുറുകിയ പാട് വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. കഴുത്തുഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയ ലക്ഷണം. കൃഷ്ണൻ അതിന്റെ അളവുകൾ എടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഉണ്ണി പറഞ്ഞു.

“കൃഷ്ണാ, ഇത് നല്ല ലിഗേച്ചർ അടയാളമാണ്. തുണി പോലെയുള്ള മൃദുവായ മെറ്റീരിയൽ കൊണ്ടായിരിക്കണം കഴുത്ത് ഞെരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പൊലീസ് സെല്ലോഫെൻ ടെസ്റ്റിനുവേണ്ടി ഇംപ്രഷൻ എടുത്തു കാണില്ല. നമുക്കെടുക്കണം.”

ലിഗേച്ചറിന്റെ സൂക്ഷ്മങ്ങളായ നാരുകൾ കഴുത്തിലെ അടയാളത്തിൽ കാണുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കഴുത്തിൽ സെല്ലോഫൈൻ സ്ക്രിപ്പുകൾ ഒട്ടിച്ചിട്ടാണ് അവ വീണ്ടെടുക്കുന്നത് അവയിൽ പറ്റിപ്പിടിക്കുന്ന നാരുകളെ കഴുത്ത് ഞെരിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച കയറിലെയോ, തോർത്തിലെയോ നാരുകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യും. അത് ഒരു നല്ല തെളിവായി ഉപയോഗിക്കാം.

കൃഷ്ണൻ സെല്ലോഫൈൻ സ്ക്രിപ്പുകൾ കഴുത്തിലെ അടയാളത്തിൽ ഒട്ടിച്ചെടുത്തു. ലിഗേച്ചർ അടയാളത്തിന്റെ അളവുകൾ ആട്ടോപ്സി ഡിറ്റെയിൽഡ് നോട്ട്സിലെ ഡയഗ്രാമിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. വകുപ്പിലെ എസ് എൽ ആർ ഡിജിറ്റൽ ക്യാമറ ഉപയോഗിച്ച് മുഖത്തിന്റെയും ലിഗേച്ചർ അടയാളത്തിന്റെയും ചിത്രങ്ങളെടുത്തു. ആമാശയത്തിൽ അല്പം സ്റ്റാർച്ചിന്റെയും പഴത്തിന്റെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. മദ്യത്തിന്റെ മണമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ആട്ടോപ്സി കഴിയുവാൻ ഒന്നര മണിക്കൂർ വേണ്ടിവന്നു.

ആട്ടോപ്സിക്കുശേഷം ഉണ്ണിയുടെ മിനി കോൺഫറൻസ് ഹാളിൽ അവർ ഒത്തുകൂടി.

ഉണ്ണി ചായയ്ക്കും പഴംപൊരിക്കും ഓർഡർ ചെയ്തു. ചായ കുടിച്ചതിനുശേഷം ഉണ്ണി ബ്രീഫ് ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. അതൊരു കഥാകഥനംപോലെയിരുന്നു.

“മരിച്ചയാളിന്റെ പ്രായം ഇരുപത്തി അഞ്ചിനും മൂപ്പത്തി അഞ്ചിനും മധ്യേ. ഉയരം 172 സെന്റിമീറ്റർ, മുസ്ലിമല്ല, വെള്ള യൂണിഫോം ധരിക്കുന്ന ജോലി, അതായത് ആശുപത്രി അറ്റൻഡർ, ടൂറിസ്റ്റ് ടാക്സി ഡ്രൈവർ മുതലായ ഏതെങ്കിലും ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ആൾ. മരിച്ചത് നാല്പത്തി എട്ടുമണിക്കൂർ മുൻപ്, അവസാനം കഴിച്ചത് പുട്ടുംപഴവും ആയിരിക്കണം. അതു കഴിച്ച് നാലു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മരണം. മരണം കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതിൽവെച്ച്.”

ഹരിയോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന താമരശ്ശേരി സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ രഘു നോട്ടു കുറിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവസാനം സംശയങ്ങളുടെ പെരുമഴ ആയിരിക്കും. ഹരി തുടർന്നു:

“കഴുത്തു ഞെരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചത് തുണിപോലെ മൃദുവായ ഒരു മെറ്റീരിയൽ, തോർത്തോ മൂണ്ടോ ലുകിയോ ആയിരിക്കാം. ഘാതകൻ പിറകിൽ നിന്നുകൊണ്ടായിരിക്കും ലിഗേച്ചർ കഴുത്തിനു ചുറ്റും മുറുക്കിയത്. ശരീരത്തിൽ മൽപ്പിടുത്തത്തിന്റെ ലക്ഷണം ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്രതീക്ഷിതമായ ആക്രമണം ആയിരുന്നിരിക്കണം.

“അടുത്തത് തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ആദ്യമായി വിരലടയാളങ്ങൾ. പത്തു വിരലുകളിലെയും വിരലടയാളങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഡി എൻ എ ടെസ്റ്റിനു വേണ്ട സാമ്പിളുകളും എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബോഡി സാധാരണഗതിയിൽ 72

മണിക്കൂർ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കും. അതിനകം ബന്ധുക്കൾ വന്നില്ലെങ്കിൽ മറവു ചെയ്യുവാനായി കോർപ്പറേഷൻ അധികാരികൾക്കു നൽകണമെന്നാണ് നിയമം. ഹരി റിക്വസ്റ്റ് എഴുതിത്തന്നാൽ ഇവിടെ കേസ്സിന്റെ ഡിസ്പോസൽ ആകുന്നതുവരെ സൂക്ഷിക്കാം.”

“എനി കസ്റ്റൻസ്?” ഉണ്ണി സി ഐ രഘുവിനെ നോക്കിയാണ് ചോദിച്ചത്.

“സർ, ആളെ തിരിച്ചറിയുവാൻവേണ്ടി സൂപ്പർ ഇംപൊസിഷൻ ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?”

“രഘു, ഒന്നാമതായി ആളിന്റെ ഒരു ഫോട്ടോ വേണം. ആളാരാണെന്ന് വിവരം ലഭിച്ചാലേ ഫോട്ടോ കിട്ടാൻ സാധ്യതയുള്ളൂ. പിന്നെ മരിച്ചയാളിന്റെ മുഖം തിരിച്ചറിയാനാകാത്ത വണ്ണം ചീഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. മുഖത്തിന്റെ ഫോട്ടോകൾ പൊലീസ് ഫോട്ടോഗ്രാഫറും ഡോ. കൃഷ്ണനും എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബന്ധുക്കൾക്ക് തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.”

“സർ, രഘുവിനോടൊപ്പം ഞാൻ ആ സീനിലേക്ക് പോവുകയാണ്. കേസ്സിൽ പുതുതായി എന്തെങ്കിലും വിവരം കിട്ടിയാൽ ഞാൻ അറിയിക്കാം.”

ഹരിയും രഘുവും യാത്ര പറഞ്ഞുപോയി.

ഡി സി പി ഹരികുമാർ ജില്ലയിലെ എല്ലാ പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഹൗസ് ഓഫീസർമാർക്കും കഴിഞ്ഞ ഒരാഴ്ചയായി കാണാതായ ആളുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള വയർലെസ്സ് മെസ്സേജും ഇ-മെയിലുകളും അയച്ചിരുന്നു. കാരശ്ശേരി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽനിന്നും വന്ന മറുപടി വായിച്ചപ്പോൾ ഹരിക്ക് ആ കേസ്സ് കൂടുതൽ അന്വേഷിക്കണമെന്നു തോന്നി.

പരാതി തന്നിരിക്കുന്നത് ലളിതകുമാരി, മൂപ്പതു വയസ്സ്, കാണാതായിരിക്കുന്നത് അവരുടെ ഭർത്താവ്, ഭരതൻ മൂപ്പത്തിയഞ്ച് വയസ്സ്. കാരശ്ശേരി സ്റ്റാൻഡിലെ ടാക്സി ഡ്രൈവർ. കാർ പുതിയതാണ് ടെയോട്ടാ എറ്റിയോസ്. രണ്ടു ദിവസമായി വീട്ടിൽനിന്നും പോയിട്ട്. മൊബൈൽ സിച്ച് ഓഫ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ഹരി സി ഐ രഘുവുമായി കാരശ്ശേരിയിലെ ലളിതകുമാരിയുടെ വീട്ടിൽ പോയി. ഇരുവരും മഫ്സിയിലായിരുന്നു. സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ വരുത്തി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് ഹരിക്ക് ഇഷ്ടമല്ലാത്ത കാര്യമാണ്. അതുപോലെ കഴിയുന്നതും മഫ്സിയിലായിരിക്കും യാത്ര. പരാതിക്കാർക്കും സാക്ഷികൾക്കും ഭയംകൂടാതെ പൊലീസുമായി സംവദിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കാരശ്ശേരിയിലെ ടാക്സി സ്റ്റാൻഡിലാണ് ആദ്യം എത്തിയത്. അവിടെ ഭരതന്റെ കാർ രണ്ടുപേർ ഓട്ടത്തിന് വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോയതാണെന്ന് ശശി എന്ന ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു. അയാൾക്ക് അവരെക്കുറിച്ച് വളരെ വ്യക്തമായ വിവരണം തരാൻ സാധിച്ചില്ല. എവിടേക്കാണ് ട്രിപ്പ് എന്ന്

ഭരതനോട് ചോദിച്ചിട്ട് അയാൾ പറഞ്ഞില്ല എന്നും ശശി പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ശശി ഡോക്ടർ കൃഷ്ണൻ എടുത്ത ഭരതന്റെ മൃതദേഹത്തിന്റെ ഫോട്ടോ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.

ഹരി രഘുവിനോട് സൈബർസെല്ലിന്റെ സഹായത്തോടെ അന്നു തന്നെ കാരശ്ശേരിയിലെ കടകളിലെ സി സി ടി വി ക്യാമറകളുടെ ഒരാഴ്ചത്തെ റെക്കോർഡിങ്ങ് പരിശോധിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. ഭരതന്റെ വീടറിയുന്ന ഒരു ക്ലീനർ പയ്യൻ അവന്റെ സ്കൂട്ടറിൽ മുൻപെ പോയി വഴി കാണിച്ചു. കാളിങ് ബെല്ലമർത്തിയപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്നു വന്ന സ്ത്രീയുടെ, കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ കണ്ണുകളുള്ള വിവശമായ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ഹരിക്ക് ദുഃഖം തോന്നി. അവരെ നോക്കി തൊഴുതിട്ട് ഹരി പറഞ്ഞു:

“സഹോദരീ, ഞാൻ പൊലീസ് സൂപ്രണ്ടാണ്, ഇദ്ദേഹം സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറും. നിങ്ങളുടെ പരാതിയിന്മേൽ അന്വേഷണം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. എനിക്ക് കുറച്ചു വിവരങ്ങൾകൂടി അറിയണം.”

എന്നും കാർ രാത്രിയിൽ വീട്ടുമുറ്റത്താണ് ഇടുന്നതെന്ന് ലളിതകുമാരി പറഞ്ഞു. അന്ന് ഭരതൻ വീട്ടിൽനിന്നും രാവിലെ എട്ടര മണിക്കാണ് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടത്. പുട്ടും പഴവും ചായയും കഴിച്ചിട്ടാണ് പോയത്. വീട്ടിൽ വന്നാണ് ഊണുകഴിക്കുക. വെള്ള ട്രൗസറും അരക്കയൻ ഷർട്ടുമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. ഒൻപതര മണിക്ക് ഭാര്യയെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് ബത്തേരിക്ക് ഓട്ടം പോവുകയാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഉച്ചയ്ക്ക് തിരികെ എത്തുമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. രണ്ടു മണിക്കും വരാത്തതുകൊണ്ട് ഭാര്യ ഫോണിൽ വിളിച്ചപ്പോൾ ഫോൺ സ്വിച്ച് ഓഫായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും സ്വിച്ച് ഓഫാണ്. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ടാക്സി സ്റ്റാൻഡിൽ പോയി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ശശിയാണ് പറഞ്ഞത് ഒൻപതര മണിക്ക് രണ്ടു പേർ ഭരതന്റെ കാർ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയെന്ന്. വൈകുന്നേരംവരെ കാണാത്തപ്പോഴാണ് പൊലീസിൽ പരാതി കൊടുത്തത്.

ഹരി ഫോട്ടോ ഭരതന്റെ ഭാര്യയെ കാണിച്ചില്ല. മെഡിക്കൽ കോളജിലെ റഫ്രിജറേറ്ററിനുള്ളിൽ നിത്യനിദ്രയിൽ വിറങ്ങലിച്ചു കിടക്കുന്നത് ഭരതനാണെന്ന് ഹരിക്കു മനസ്സിലായി. എത്രയും വേഗം ഭരതനെ കണ്ടുപിടിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചിട്ട് ഹരി ഓഫീസിലേക്കു യാത്രയായി.

“പോസ്റ്റ്മോർട്ടം ഫോട്ടോ പലപ്പോഴും തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. മരണാനന്തരം മുഖത്തെ പേശികളിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾകാരണം ആകൃതിക്കും മുഖഭാവത്തിനും വ്യത്യാസങ്ങൾ വരാം. ഒരു തരത്തിൽ തിരിച്ചറിയാത്തതു നന്നായി. വാർത്ത പരന്നാൽ കൊലയാളികൾ മുങ്ങും.”

ഉണ്ണി പറഞ്ഞു. ഹരി കാരശ്ശേരിയിൽനിന്നും നേരേ ഉണ്ണിയുടെ ഓഫീസിലേക്കാണ് പോയത്.

“ഹരി ഡെഡ്ബോഡി തിരിച്ചറിയുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. ഭരതന്റെ അമ്മയും സഹോദരനും അടുത്തുതന്നെ താമസിക്കുന്നുണ്ട് എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്. അവരുടെ രക്തസാമ്പിൾ എടുക്കാം. നമുക്ക് ഡി എൻ എ താരതമ്യപ്പെടുത്താം. മൂന്നു ദിവസത്തിനകം റിസൽട്ട് വാങ്ങാം.”

ഫോട്ടോ തിരിച്ചറിയാത്തതുകൊണ്ട് നിരാശനായിരുന്ന ഹരിക്ക് ഉണ്ണി ഡൈര്യം കൊടുത്തു. “മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു അപേക്ഷ നൽകണം. അവരുടെ രക്തം പരിശോധിക്കുവാനുള്ള അനുവാദത്തിന്.”

കാര്യങ്ങൾ ശരവേഗത്തിൽ നടന്നു. മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ കത്തിൽ പരിശോധന വേഗം നടത്തണമെന്നും നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. ഫോറൻസിക് ലാബിലെ ബയോളജി ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ ശ്രീകുമാർ അതിവേഗത്തിൽ പരിശോധന പൂർത്തിയാക്കി. അമ്മമാരിൽനിന്നും മക്കളിലേക്ക് പാരമ്പര്യവശാൽ ലഭിക്കുന്ന ‘മൈറ്റോകോൺഡ്രിയൽ ഡി എൻ എ’യുടെ താരതമ്യം നടത്തി മരണപ്പെട്ടത് ഭരതനാണെന്ന് നിസ്സംശയം തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.

“സൂപ്പർ ഇമ്പോസിഷനൊക്കെ കാലഹരണപ്പെട്ടു ഹരി, ശാസ്ത്രം അതിവേഗം മുന്നോട്ട് കുതിക്കുകയാണ്. സ്ഫോടനാത്മകമായ രീതിയിൽ. നമ്മളും അതോടൊപ്പം നീങ്ങിയേ പറ്റൂ. ഇനി വേറൊരു മാർഗ്ഗവും നോക്കാമായിരുന്നു. ഭരതന്റെ വിരലടയാളങ്ങൾ.”

“അതിന് അയാളുടെ അടയാളങ്ങൾ ബ്യൂറോയിൽ കാണുകയില്ലല്ലോ. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മാത്രം വിരലടയാളങ്ങൾ മാത്രമേ അവിടെ സൂക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ.”

“അതെനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഭരതൻ ആധാർ കാർഡെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ പത്തു വിരലടയാളങ്ങളും കണ്ണിന്റെ റെറ്റിനയുടെ പ്രിന്റും സർക്കാരിന്റെ കയ്യിലുണ്ടല്ലോ?” ഉണ്ണി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഹരിക്കും ആ സർക്കാർ പ്രയോഗം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

“അത് ഹോം സെക്രട്ടറി വഴി യു ഐ ഡി എ ഐക്ക് അപേക്ഷിക്കണം എന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ ഇതുവരെ ട്രൈ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഏതോ കേസ്സിൽ എൻ ഐ എ നോക്കിയെന്ന് പറയുന്നു. ആധാറിന് ഇങ്ങനെ ഒരു ഉപയോഗംകൂടി ഉള്ളത് നല്ലതാണ്.”

“എത്ര വലിയ ഒരു ഡേറ്റാബേസ് ആണ്. നമുക്ക് ഭാവിയിൽ ഒരു ഡി എൻ എ ഡേറ്റാബേസ് കൂടി വേണം. അമേരിക്കക്കാർ ഡേറ്റാബേസ് ഉണ്ടാക്കുവാൻ എന്നേ തുടങ്ങി.” ഉണ്ണിയുടെ സംസാരത്തിനിടയ്ക്ക് ഹരിക്ക് സി ഐ രഘുവിന്റെ ഫോൺ കാൾ വന്നു.

“സർ, എക്സ്കൂസ് മി.”

ഹരി മാറിനിന്ന് രഘുവുമായി സംസാരിച്ചു. അതിനുശേഷം ഉണ്ണിയോട് പറഞ്ഞു:

“സർ നമ്മൾ പ്രതികളിലേക്ക് അടുക്കുന്നു. പ്രതികളുടെ സിസിടിവി ദൃശ്യങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ഹരി തിരികെ ഓഫീസിൽ വന്നപ്പോൾ സി ഐ രഘു സിസിടിവി ദൃശ്യങ്ങൾ കോപ്പി ചെയ്ത സി ഡിയുമായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“സർ, ടാക്സി സ്റ്റാൻഡിനടുത്തുള്ള ഒരു ഹോട്ടലിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള സിസിടിവി ക്യാമറയുടെ സി ഡി ആറിൽ സംഭവദിവസം രാവിലെ ഒൻപതര മണിക്ക് രണ്ടു പേർ ഭരതന്റെ കാറിനടുത്ത് ചെന്ന് അയാളുമായി സംസാരിക്കുന്നതും പിന്നീട് കാറിൽ കയറിപ്പോകുന്നതും റെക്കാഡ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.” രഘു വളരെ സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു.

രഘുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും സി ഡി വാങ്ങി സ്വന്തം ലാപ് ടോപ്പിലിട്ടു പ്ലേ ചെയ്തു. രണ്ടു പേരുടെ മുഖം നന്നായി കാണാം. ഹൈ ഡെഫനിഷൻ ക്യാമറ ആകണം. അവർ കാറിൽ കയറി യാത്ര തുടങ്ങിയ സമയം 9. 34. 16. പാവം ഭരതന്റെ മരണത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര.

“വെൽഡൺ രഘു, വിയ്യൂറും കണ്ണൂരും ജയിൽ സുപ്രണ്ടുമാരെ വിളിക്കണം. കാർ തെഹ്റ്റ് കേസ്സിൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷത്തിനിടയിൽ ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങിയവരുടെ വിവരങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ ശേഖരിച്ച് ഫാക്സോ മെയിലോ ചെയ്യാൻ പറയണം അർജന്റ്. വിവരങ്ങൾ ഇന്നു മുതൽ പുറകോട്ട് ഒരു വർഷം വരെയുള്ളത് റിവേഴ്സ് ഓഡറിൽ നോക്കുവാൻ പറയണം. കോൺവിക്ട് ഡേറ്റാഷീറ്റിൽ ഫോട്ടോ കാണുമോ?

“അതറിയില്ല സർ, ചോദിച്ചു നോക്കാം.”

“അങ്ങനെ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവകൂടി സ്കാൻ ചെയ്തയയ്ക്കുവാൻ പറയണം. ഈ ഡേറ്റയൊക്കെ കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് ആണെങ്കിൽ എത്ര എളുപ്പമായിരുന്നു. ഞാൻ ക്രൈം റിക്കാഡ്സ് ബ്യൂറോയിൽകൂടി അന്വേഷിക്കാം.”

കണ്ണൂർ ജയിലിൽനിന്നും കിട്ടിയ വിവരങ്ങളിലെ ആദ്യത്തെ പേരുകാരൻ ഒരു ജോൺസണായിരുന്നു. രഘുവിന്റെ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ അയാളെ ചേവായൂരിലെ സ്വന്തം വീട്ടിൽനിന്നും പൊക്കി സി ഐ ഓഫീസിൽ കൊണ്ടുവന്നു. രഘു അയാളെ ചോദ്യം ചെയ്തു.

“സാറേ, ഞാൻ കാർ മോഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ആരെയും കൊന്നിട്ടില്ല.”

രഘു അയാളെ സിസിടിവി ദൃശ്യങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ആദ്യം അവരെ അറിയില്ലെന്നാണ് ജോൺസൺ പറഞ്ഞത്. രഘുവിന്റെ ഒരു ചെറിയ രീതിയിലുള്ള ഭേദംചെയ്ത വേഷമിരുന്നു സത്യം പറയിക്കുവാൻ. സത്യം പറയുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുഴുവൻ പറഞ്ഞു. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട് ഒരുമിച്ച് ജയിലിൽ കഴിഞ്ഞ കാര്യവും കഴിഞ്ഞയാഴ്ച തമ്മിൽ കണ്ട കാര്യവും ഒക്കെപ്പറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച ജോൺസൺ വടകരയിലെ ഒരു ഡോക്ടറുടെ

കാർ മോഷ്ടിച്ചതൊഴിച്ച്. ജോൺസൺന്റെ പക്കൽനിന്നും പീറ്ററിന്റെയും രാജന്റെയും മൊബൈൽഫോൺ നമ്പറുകൾ വാങ്ങി സൈബർ സെല്ലിനെ ഏല്പിച്ചു. അവർ നമ്പർ ട്രേസു ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. രഘു ജോൺസൺന്റെ മൊബൈൽ ഫോണും വാങ്ങിവെച്ചു. അയാളുടെ വിശദമായ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ എസ് ഐ യെ ഏല്പിച്ചു. പ്രതികളെ കിട്ടുന്നതുവരെ ഇവൻ ഇവിടെ കിടക്കട്ടെ.”

ഭരതന്റെ കാനിൽ കയറിയത് ജോൺസൺന്റെ പഴയ ജയിൽ മേറ്റ്സായ പീറ്ററും രാജനുമായാണ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ രഘു കണ്ണൂർ ജയിൽ സൂപ്രണ്ടിനെ വിളിച്ച് അവരുടെ രണ്ടു പേരുടെയും ഡേറ്റാ ഷീറ്റുകൾ ഫാക്സ് ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

രഘുവിന്റെ വിവരണം കേട്ടപ്പോൾ ഹരികുമാറിന് വളരെ സന്തോഷമായി. രഘുവിനും ടീമിനും റിവാഡും ഗുഡ് സർവ്വീസ് എൻട്രിയും നൽകണമെന്ന് ഹരി മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ടു.

ഹരിയെ സിറ്റി കമ്മീഷണർ വിളിപ്പിച്ചു. ബാംഗ്ലൂരിലെ കമ്മീഷണർ അയച്ച ഒരു മെയിലിന്റെ പ്രിന്റ് ഔട്ട് വായിക്കുവാൻ കൊടുത്തു. ബെംഗളൂരുവിൽ ഒരു കേരള രജിസ്ട്രേഷൻ കാർ ടൈയോട്ടാ എറ്റിയോസ് നാഥനില്ലാതെ ഹോസൂർ റോഡിൽ മഡിവാലാ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനെതിരെയുള്ള ഒരു ഹോട്ടലിന്റെ പാർക്കിങ് ഏരിയയിൽ കിടക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് നാലു ദിവസമായി. കണ്ടിട്ട് മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. നമ്പർ ട്രേസ് ചെയ്തപ്പോൾ ഇവിടെയുള്ള ഒരു ഗോപാലൻ ഭരതന്റെ പേരിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതാണ്.

ഹരി കേസ്സിന്റെ അതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ കമ്മീഷണറെ അറിയിച്ചു. സ്റ്റോളൻ വെഹിക്കിൾ അതുതന്നെയാകാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. ഹരിതന്നെ ബാംഗ്ലൂരിൽ പോയാൽ നന്നായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“ഫിംഗർപ്രിന്റുകാരും ലാബുകാരുമായി പോകുന്നതാണ് നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷനിൽ ട്രേസ് എവിഡൻസ് ഒക്കെ നഷ്ടപ്പെടും വാട്ട് ഡു യു സേ?”

“ഞാൻ നാളെ രാവിലെതന്നെ പോകാം സർ. അവിടെ കാനിന് ഒരു ഗാർഡിടാൻ കമ്മീഷണറോട് പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.”

“ഷുവർ ഞാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ കമ്മീഷണർ രമേഷ് ഗൗഡയെ വിളിച്ചുപറയാം. യു ആൾസോ മീറ്റ് ഹിം. ഹീ ഈസ് ഏ നൈസ് പേർസൺ.”

കമ്മീഷണറുടെ ഓഫീസിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ഹരിയുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ചോദ്യം ഉദിച്ചു. കാർ മോഷ്ടിച്ചവർ അതെന്തിന് ബാംഗ്ലൂരിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു? ഹരിയുടെ ബാച്ച്മേറ്റ് ഒരു മലയാളി ബാംഗ്ലൂരിൽ ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് സി ഐ ഡിയിൽ എസ് പിയാണ്, മനോജ്. ഹരി മനോജിനെ വിളിച്ചു. മനോജ് പറഞ്ഞത് അവടെ യൂസ്ഡ് കാറുകൾ വാങ്ങുന്ന ഒരു വിദാൻ ഉണ്ട്. ബൊമ്മപ്പ എന്നാണ്

പേര്. അയാൾ പൊലീസിന്റെ ഒരു ഇൻഫോർമർകൂടിയാണ്. അയാളിൽനിന്ന് വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുമോയെന്ന് നോക്കാം.

ഹരി ബാംഗ്ലൂരിൽ വരുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ മനോജിനു സന്തോഷമായി. ഒരുമിച്ച് ലബ്ബ് കഴിക്കാമെന്ന് തീരുമാനിച്ച അവർ സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചു.

സിംഗിൾ ഡിജിറ്റ് ബ്യൂറോയിൽ വിളിച്ച് ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ ബാംഗ്ലൂരിൽ അയയ്ക്കണമെന്നും കൺവിക്ടുകളായ പീറ്ററിന്റെയും രാജന്റെയും പ്രിന്റ് ഡേറ്റാകൂടി ബാംഗ്ലൂരിൽ പോകുമ്പോൾ കരുതാനും അറിയിച്ചു. സയന്റിഫിക് അസിസ്റ്റന്റിനെ വിളിച്ച് ബാംഗ്ലൂർ യാത്രയുടെ വിവരം പറഞ്ഞു.

ഹരിയുടെ ഇത്തരം പൊടുന്നനേയുള്ള യാത്രകൾക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ മിനി പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ബ്രീഫ് കേസ്സിൽ എപ്പോഴും ഒരു സെറ്റ് യൂണിഫോം, സാധാരണ ഫോർമൽ ഷർട്ടുകളും ട്രൗസറുകളും. ഷേവിങ് സെറ്റ്, പെർഫ്യൂം ഒക്കെ കരുതിയിരിക്കും. നേരത്തേ ഉണരാൻ അലാറംപോലും മിനിയാണ് വയ്ക്കുന്നത്. ഹരിയെ ഞാനാണ് മടിയനാക്കുന്നതെന്ന് കൂടെക്കൂടെ പറയുമെങ്കിലും മിനി ഇതെല്ലാം ചെയ്യും. ഭർത്താവിന്റെ ജോലിയോടും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള തിരക്കുകളോടും അവൾ പൊരുത്തപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഇതിനൊക്കെ അംഗീകാരമായി ഒരു കടാക്ഷം, കവിളിൽ ഒരു പെക്ക്, താങ്ക് യൂടാ എന്നുള്ള മൊഴി ഇതൊക്കെ മിനിക്കു വേണം.

ബാംഗ്ലൂരിലെ പൊലീസ് ക്ലബ്ബിൽ എത്തി ഫ്രഷ് ആയതിനുശേഷം ഹരി കമ്മീഷണറുടെ ഓഫീസിലെത്തി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു സബ് ഇൻസ്പെക്ടറെക്കൂടി ഹരിക്കൊപ്പം എസ്കോർട്ടായി അയച്ചു. മഡിവാലാ സ്ട്രേഷൻ ഇൻസ്പെക്ടറെയും സീനിൽ പോകുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഹരി ഹോസൂർ റോഡിലുള്ള ഹോട്ടൽ ഡാവണത്തിന്റെ പാർക്കിങ് ലോട്ടിലെത്തി. കേരള രജിസ്ട്രേഷൻ ട്രായോട്ട എറ്റിയോസ് ഒരുമൂലയിൽ പൊടിപിടിച്ച് കിടക്കുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ ഹരി ഓർത്തു: ഇത് ഒരു പാവപ്പെട്ടവന്റെ ജീവിതമായിരുന്നു. കാനിനു ചുറ്റും പൊലീസിന്റെ കൂട്ടം.

മഡിവാലാ ഇൻസ്പെക്ടർ മുമ്പോട്ടു വന്നു സലൂട്ട് ചെയ്തു. അയാളോട് ഗാർഡിനെയാക്കെ മടക്കി അയയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഫിംഗർ പ്രിന്റുകാർ ആദ്യം സ്റ്റിയറിങ് വീൽ മുതൽ ഡസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. നല്ല നിരവധി പ്രിന്റുകൾ ലിഫ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചു. അടുത്ത ഊഴം ലാബുകാരുടേതായിരുന്നു. കാനിന്റെ മുൻ സീറ്റിൽ മധ്യഭാഗത്ത് ചാരിനടുത്തായി രക്തക്കറകൾ കാണപ്പെട്ടു. അതിൽനിന്നും സ്വാബുകൾ എടുത്തു. ഡി എൻ എ ടെസ്റ്റിന് ആവശ്യമായ സാമ്പിൾ ഉണ്ടെന്ന് സയന്റിഫിക് അസിസ്റ്റന്റ് ഹരിയോടു പറഞ്ഞു. പരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം മഡിവാല ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് ഒരു രസീത് നൽകിയിട്ട് കാർ പൊലീസ് ക്ലബ്ബിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനും ടീം ഊണുകഴിച്ച് അവിടെ

കാത്തിരിക്കുവാനും രഘുവിനോട് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ട് ഹരി സ്നേഹിതൻ മനോജിനെ കാണാൻ ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിലേക്കുപോയി.

ഉറങ്ങു കഴിക്കുവാൻ മനോജ് ഹരിയെ ഏയർഫോഴ്സ് ഓഫീസേഴ്സ് മെസ്സിലേക്കാണ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയത്. മനോജിന് അവിടെ അംഗത്വമുണ്ട്.

“ഇവിടെ ഫുഡ് വളരെ നല്ലതാണ്. നിനക്കു ബീയർ വേണോ?”

“എനിക്കു വേണ്ട, യു ക്യാൻ ഹാവ്.”

“നീ ഇപ്പോഴും ടീടോട്ടലർ ആണല്ലോ?” മനോജ് ഫുഡ്സിനും ഒരു ബീയറിനും ഓർഡർ കൊടുത്തു.

ബോമ്മപ്പയിൽനിന്നു കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ മനോജ് ഹരിയോട് പറഞ്ഞു.

ആദ്യം ബോമ്മപ്പ തനിക്ക് ഒന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ എന്ന് പറഞ്ഞതാഴിയാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒന്നു വിരട്ടിയപ്പോൾ കാര്യങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞു. മഹാകള്ളനാണെങ്കിലും ബോമ്മപ്പയ്ക്ക് ചില നിഷ്ഠകളൊക്കെയുണ്ട്. ഡ്രൈവറെ അപകടപ്പെടുത്തി തട്ടിയെടുത്ത കാരാണെങ്കിൽ അയാൾ വാങ്ങിക്കില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പൊലീസിന് വിവരവും നൽകും. ഈ കേസിലെ കാർ കൊണ്ടുവന്നവർ ബോമ്മപ്പയുടെ പഴയ കക്ഷികളാണ്. അവർ ജയിലിൽനിന്നു വന്നതിനുശേഷം ബോമ്മപ്പയെ വന്നു കണ്ടിരുന്നു. ഇത്തവണ ടൊയോട്ടാ എറ്റിയോസുമായി വന്നപ്പോഴെ ബോമ്മയ്ക്കു പത്തികേടുതോന്നി. അവരെ വിരട്ടിയപ്പോൾ സത്യം തുറന്നുപറഞ്ഞു. അവരോട് ഉടൻ സ്ഥലംവിട്ടോളാൻ പറഞ്ഞു. ബോമ്മപ്പ പൊലീസിൽ അറിയിക്കുമെന്ന ഭയം കാരണമായിരിക്കും കാർ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചത്.

ഫിംഗർ പ്രിന്റ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർ ബാംഗ്ലൂർ പൊലീസ് ക്ലബ്ബിൽ വെച്ചു തന്നെ പ്രിന്റുകൾ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയിരുന്നു. ഡ്രൈവർ ഭരതന്റെ ഫിംഗർ പ്രിന്റുകളോടൊപ്പം പീറ്ററിന്റെയും രാജന്റെയും തെളിമയാർന്ന പ്രിന്റുകളും ലഭിച്ചിരുന്നു. ബാംഗ്ലൂരിൽനിന്നും ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ അവർ മടങ്ങി.

പിറ്റേ ദിവസം ഹരി ഓഫീസിൽ എത്തിയപ്പോൾ സി ഐ രഘു കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. “എന്താടോ വിശേഷം വല്ലതുമുണ്ടോ?”

“സർ, സൈബർ സെല്ലിൽനിന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. പീറ്ററും രാജനും ഒല്ലൂരിലുണ്ട്. ടവർ ലൊക്കേഷൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. കാർ റിക്കവർ ചെയ്ത കാര്യമൊന്നും അവർ അറിഞ്ഞമട്ടില്ല. പത്രക്കാർ ചോദിച്ചെങ്കിലും ഞാൻ ഒരു വിവരവും കൊടുത്തില്ല.”

“ഗുഡ്, രഘു, തൃശൂർ സൈബർ സെല്ലിനെ വിളിക്കൂ. അവിടത്തെ ടവർ ലൊക്കേറ്റ് ചെയ്യാൻ പറയൂ. നമുക്ക് ഉച്ച തിരിഞ്ഞ് ഒല്ലൂർ പോകാം. ഒരു ഏ ആർ പാർട്ടിയെ കൂടെ കൂട്ടിക്കൊളു.”

കഥാന്ത്യം: കഥാന്ത്യം ഹൃദയസ്पर्ശിയായ രംഗങ്ങളടങ്ങിയതാണ്. ഒല്ലൂരിലെ ഒരു ലോഡ്ജിൽനിന്ന് പീറ്ററിനെയും രാജനെയും കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തു. ഒന്നും ഒളിച്ചുവയ്ക്കാതെ സകലതും ഏറ്റുപറഞ്ഞ അവരോട് ഹരി പറഞ്ഞു:

“നിങ്ങൾ നാലു കൊലപാതകങ്ങളാണ് നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഭരതനെ മാത്രമല്ല അയാളുടെ ഭാര്യയെയും രണ്ടു പഠക്കമുറ്റാത്ത കുട്ടികളെയും നിങ്ങൾ കൊന്നു.”

പ്രതികളെ തെളിവെടുപ്പിനായി ഭരതന്റെ ക്വാർട്ടർസെന്റിലെ താമരശ്ശേരി ആറാം വളവിൽ കൊണ്ടുപോയി. പൊലീസ് സർജനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സംഭവത്തിന്റെ ഒരു പുനരാവിഷ്കരണം നടത്തി. ഒരാളിനെ ഡ്രൈവിങ് സീറ്റിലിരുത്തി. പീറ്റർ പിറകിലെ സീറ്റിലിരുന്നുകൊണ്ട് തോർത്തുകൊണ്ട് അയാളുടെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി ഞെരിക്കുന്നതായി കാണിച്ചു. ലിഗേച്ചർ കഴുത്തിന്റെ മുൻവശത്തുനിന്നും പിറകിലേക്ക് ചരിഞ്ഞുകയറുന്നതായി കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ലിഗേച്ചറിന്റെ പൊസിഷൻ ലിഗേച്ചർ അടയാളവുമായി സാമ്യമുള്ളതായിരുന്നു.

ഡ്രൈവർ ഭരതന്റെ മുതദ്ദേഹം ജോർജ്ജും ജോഷ്വായും ചേർന്ന് വൃത്തിയാക്കി പുതിയ വേഷമൊക്കെ ധരിപ്പിച്ച് മോർച്ചറിയുടെ അടുത്തുള്ള സന്ദർശകമുറിയിൽ കിടത്തിയിട്ടാണ് അയാളുടെ ഭാര്യയെ കാണിച്ചത്. ലളിതകുമാരി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഭരതന്റെ ശരീരത്തിനു മുകളിലേക്ക് ബോധമറ്റുവീണു. അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

പ്രതികളെ റിമാൻഡ് ചെയ്തതിനുശേഷം ഹരി ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ വിളിച്ചു.

“സർ, താങ്ക് യൂ. താങ്ക് യൂ സോ മച്ച്.”

“നെവർ മെൻഷൻ, ദ ക്രെഡിറ്റ് ഗോസ് ടു യൂ ആൻഡ് യുവർ ടീം. ഹരിയുടെ തൊപ്പിയിൽ ഒരു തുവൽകൂടി.”

11. പലാതകൻ

ഇൻസ്പെക്ടർ ഗോപൻ ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണുകഴിക്കുവാൻ പോകാനായി എഴുന്നേറ്റപ്പോഴാണ് ടെലിഫോൺ ബെല്ലടിച്ചത്. “ഹലോ നമസ്കാരം, കസ്ബാ സ്റ്റേഷൻ എസ് എച്ച് ഓ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഗോപൻ സ്പീക്കിങ്.” ഗോപൻ വാച്ചിൽ സമയം നോക്കി. രണ്ടു കഴിഞ്ഞ് പത്തു മിനിറ്റ്.

അങ്ങേത്തലയ്ക്കൽനിന്നും പരിഭ്രാന്തമായ ശബ്ദം. “ഇൻസ്പെക്ടർ എന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചു; അല്ല അവളെ ആരോ കൊന്നിരിക്കുന്നു.”

“പരിചയമുള്ള സ്വരമാണല്ലോ, നിങ്ങൾ ആരാണ് സംസാരിക്കുന്നത്?”

“സോറി, ഞാൻ സിനിമാനടൻ രാജ്കുമാറാണ്. എനിക്ക് ഇന്ന് രാവിലെ ഒൻപതു മണിക്ക് സംഗമം സ്റ്റുഡിയോയിൽ ഡബ്ബിങ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ തിരികെ വന്നപ്പോൾ എന്റെ ഭാര്യ കിച്ചനിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. കഴുത്തിലെ ഒരു മുറിവിൽനിന്നും ധാരാളം രക്തം ഒഴുകിപ്പടർന്നിരിക്കുന്നു. അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. ബെഡ്റൂമിലെ അലമാര തുറന്നുകിടക്കുന്നു. ഞാൻ അതിൽ തൊട്ടില്ല. ഇവിടെ കുട്ടികളെ നോക്കാൻ ഒരു ആയുധം ഒരു ജോലിക്കാരനും ഉണ്ട്. അവനെ കാണാനില്ല. അവന്റെ മൊബൈലിൽ വിളിച്ചിട്ട് അത് സിച്ച്ഡ് ഓഫാണ്.”

“സർ, അങ്ങ് താമസിക്കുന്നതെവിടെയാണ്?”

നഗരത്തിലെ ഏറ്റവും പോഷ് കോളനിയിലാണ് രാജ്കുമാറിന്റെ വീട്. ഗോപൻ ഹൗസ്നമ്പർ കുറിച്ചെടുത്തു. ഉടനെ അവിടെ എത്തിക്കൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞു. സ്റ്റേഷൻ ജനറൽ ഡയറിയിൽ വിവരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ട് ഡി സി പി ഹരികുമാർ സാറിനെ ഫോൺ ചെയ്ത് വിവരം പറഞ്ഞു.

“ഗോപൻ ഈ വിവരം ഇന്ന് ലീക്കാകണ്ട. മീഡിയാ നമ്മളെ വേട്ടയാടും. സ്വസ്ഥമായി ബോഡി നോക്കാൻപോലും സാധിക്കില്ല. ഇന്ന് അവിടെ രണ്ടു ഗാർഡിനെ ഇടണം-രണ്ടു പേരും മഫ്ടിയിൽ മതി. ഞാൻ പൊലീസ് സർജനുമായി അവിടെ എത്താം. അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ.”

ഹരികുമാർ പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ വിളിച്ചപ്പോൾ കുറെനേരം കഴിഞ്ഞ് സെക്രട്ടറിയാണ് ടെലിഫോൺ അറ്റൻഡു ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം ക്ലാസ്സിലാണ്. മൂന്നു മണിക്ക് ക്ലാസ്സു കഴിയുമെന്ന് സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ അങ്ങോട്ട് വരുന്നുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് ഹരി ഫോൺ കട്ടു ചെയ്തു.

ഹരി മെഡിക്കൽ കോളജിലെ പൊലീസ് സർജന്റെ ഓഫീസിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ഡോ. ഉണ്ണി ക്ലാസ്സുകഴിഞ്ഞ് മുറിയിലെത്തി. “ഹലോ,

ഏതോ പ്രമാദമായ സംഭവമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഹരി ഈ സമയത്ത് എന്നെ വിളിച്ചു പറയാതെ വരില്ല. ആം ഐ റൈറ്റ്?”

“അതെ സർ, ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടര മണിക്ക് ഒരു മർഡർ കേസ്സ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സിനിമാനടൻ രാജ്കുമാറിന്റെ ഭാര്യ. അവരുടെ കഴുത്ത് അറുത്തിരിക്കുന്നു. ജോലിക്കാരൻ മിസ്സിങ്ങാണ്.”

“ഇന്ന് ഇൻകസ്റ്റം ആട്ടോപ്സിയും നടക്കില്ലല്ലോ. സമൂഹം ഒരു പ്രാഥമിക പരിശോധന നടത്താം. അല്ലേ? റിഗർ മോർട്ടിസും ബോഡി ടെമ്പറേച്ചറും. മരണസമയം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അതു സഹായിക്കും.”

ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ അറ്റൻഡർ ജോഷ്വായോട് ഗ്ലൗസുകളും ഡിജിറ്റൽ റെക്ടർ തെർമോമീറ്ററുമായി പൊലീസ് സർജന്റെ വാഹനത്തിൽ പിന്നാലെ വരാൻ പറഞ്ഞിട്ട് ഹരിയോടൊപ്പം സീനിലേക്ക് യാത്രയായി.

വളരെയധികം ജനസമ്മതി നേടിയ ഒരു സിനിമാനടനാണ് രാജ്കുമാർ. ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നും വലിയ പ്രശസ്തിയും അളവറ്റ സമ്പത്തും സമ്പാദിച്ച നടനെന്നുറിച്ച് ഒരു ഗോസ്സിപ്പും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മുൻപ് തമിഴ്നടിയായിരുന്ന രതിബാല അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറെ ചിത്രങ്ങളിലെ നായിക ആയിരുന്നു. അവരും പ്രശസ്തിയുടെ കൊടുമുടിയിൽ നിൽക്കുമ്പോഴായിരുന്നു രാജ്കുമാറുമായുള്ള വിവാഹം. വിവാഹാനന്തരം അവർ സിനിമ വിട്ടു. രാജ്കുമാർ അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് സിനിമ വിട്ടതെന്ന് ചിലർ പറയുമ്പോൾ, രതിബാല തന്നെ പറയുന്നത് അഭിനയവും കുടുംബജീവിതവുമായി ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടാണ് അഭിനയം നിർത്തിയതെന്നാണ്. രതിബാലയ്ക്ക് താത്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ അഭിനയിക്കുന്നതിൽ തനിക്ക് സന്തോഷമേ ഉള്ളൂവെന്ന് പല അഭിമുഖങ്ങളിലും രാജ്കുമാർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്താക്കയാണെങ്കിലും അവർ ഒരു മാതൃകാ ദമ്പതികളായിത്തന്നെ കഴിയുന്നു എന്നാണ് പൊതുവേയുള്ള അഭിപ്രായം.

കാർ രാജ്കുമാറിന്റെ വീട്ടിലെത്തി. ഗേറ്റിനടുത്ത് നിന്നിരുന്ന മഫ്ടി പൊലീസുകാരൻ സല്യൂട്ട് ചെയ്തു. കാർ അകത്തു കയറിയശേഷം അയാൾ ഗേറ്റടച്ചു. പോർട്ടിക്കോയിൽ നിർത്തിയ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ ഇറ്റാലിയൻ മാർബിൾ വിരിച്ച വിശാലമായ വരാന്തയിൽ ഇരുന്ന് സി ഐ ഗോപനോട് സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന രാജ്കുമാറിനെ ഉണ്ണി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഫ്ളക്സ് ബോർഡുകളിലും മാസികകളുടെ കവരുകളിലും എപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്ന മുഖത്തേക്കാൾ, നേരിട്ടു കണ്ടപ്പോൾ രാജ്കുമാർ കൂടുതൽ സുന്ദരനാണെന്നു തോന്നി.

സി ഐ ഗോപൻ മുന്നോട്ട് വന്ന് ഹരിയെയും ഉണ്ണിയെയും സല്യൂട്ട് ചെയ്തിട്ട് ഇരുവരെയും രാജ്കുമാറിന് പരിചയപ്പെടുത്തി. രാജ്കുമാറിന്റെ കൂപ്പിയ

കൈകളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഉണ്ണി പറഞ്ഞു:

“അവർ ഹാർട്ട് ഫെൽറ്റ് കൺഡോളൻസസ് മിസ്റ്റർ രാജ്കുമാർ.”

വിതുവുന്ന ശബ്ദത്തിൽ നന്ദി സർ എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞ രാജ്കുമാർ കരച്ചിലടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ അകത്തേക്ക് കയറിവന്ന ഒരു കാരിൽനിന്നും പ്രായമായ സ്ത്രീയും ഒരു മധ്യവയസ്കയും ഇറങ്ങി.

“എന്റെ അമ്മയും ചേച്ചിയുമാണ്, അവർ തൃശ്ശൂരാണ് താമസം. ഞാൻ അവരെ വിവരം അറിയിച്ചിരുന്നു.”

ഹരി അദ്ദേഹത്തോട് അകത്തേക്കു പോയ്ക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. രാജ്കുമാർ അവരെയും കൂട്ടി വീട്ടിനുള്ളിലേക്കു പോയി.

“ഗോപൻ ബോഡി അടുക്കളയിലല്ലേ കിടക്കുന്നത്? അടുക്കളയിലേക്ക് വീട്ടിനു വെളിയിൽനിന്നും പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള വഴിയുണ്ടോ?”

“ഉണ്ട് സർ, ഗരാജിൽനിന്നും ഒരു വാതിലുണ്ട്. ആ വാതിൽ അടുക്കളയിലേക്കുള്ള ഒരു ഇടനാഴിയിലേക്കാണ് തുറക്കുന്നത്. ജോലിക്കാർക്ക് അടുക്കളയിലേക്ക് കയറുവാനുള്ള വഴിയാണത്. നമുക്ക് ആ വഴിയിലൂടെ പോകാം സർ.”

ഗരാജിനു സമീപം പാർക്കു ചെയ്തിരുന്ന ഉണ്ണിയുടെ കാനിനടുത്ത് കാത്തുനിന്നിരുന്ന ജോഷ്വായെ കൂടെ വരാൻ ഉണ്ണി പറഞ്ഞു. അവർ അടുക്കളയിലേക്കു കടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ജോഷ്വ ഏല്പാവർക്കും ധരിക്കുവാൻ ഗ്ലൗസുകളും ഷൂ കവറുകളും ഏപ്രണുകളും നൽകി. ക്രൈം സീനിൽ സൂക്ഷ്മത്തെളിവുകൾ അന്വേഷകരിൽനിന്നും പകരാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതൽ എടുക്കണമെന്നാണ് ഉണ്ണിയുടെ അഭിപ്രായം, പ്രത്യേകിച്ചും ഫോറൻസിക് ലാബുകാരുടെ പരിശോധന കഴിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക്.

രതിബാലയുടെ ശരീരം അടുക്കളയുടെ മധ്യത്ത് തറയിൽ മലർന്നു കിടക്കുന്ന രീതിയിലാണ് കാണപ്പെട്ടത്. ഒരു വെളുത്ത ഹൗസ് കോട്ട് ധരിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ മുൻവശം മുഴുവൻ രക്തത്തിൽ നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കഴുത്തിനു താഴെ തറയിൽ രക്തം തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്നു. രക്തം അല്പം അകലെയുള്ള ഫ്രിഡ്ജ് വരെ ചീറ്റിയിട്ടുണ്ട്. കണ്ണുകൾ തുറന്നിരുന്നു. കൺവെള്ളകൾ വിളറിയിരിക്കുന്നു. മൂക്കിൽനിന്നും വായുടെ കോണിൽനിന്നും രക്തം കലർന്ന ദ്രാവകം ഒലിച്ചിരുന്നു. മുഖത്തിൽ വായ്ക്ക് രണ്ടു വശത്തും നഖക്ഷതങ്ങളും കരുവാളിപ്പുകളും. മുഖവും ചുണ്ടുകളും നഖങ്ങളും വിളറിയിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ ആഭരണങ്ങളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു.

ഹരി കഴുത്തും കൈകാലുകളും പരിശോധിച്ചു. മൃതദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിലെയും കൈകളിലെയും പേശികളിൽ പേശീദുര്യത കാണപ്പെട്ടു. കാലുകളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് കൂഴകളിലും വിരലുകളിലും റിഗർ മോർട്ടിസ് പൂർണ്ണമായി വ്യാപിച്ചിരുന്നില്ല. ഉണ്ണി സമയം നോക്കി നാലു മണി കഴിഞ്ഞ് പത്തുമിനുട്ട്.

“അപ്പോൾ മരിച്ചിട്ട് നാലു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു; ആറു മണിക്കൂർ ആയിട്ടില്ല, ആകുന്നതേ ഉള്ളൂ. ഉണ്ണി ഹരിയോട് പറഞ്ഞു: “ഗോപൻ ഇത് നോട്ടു ചെയ്തോളൂ. ഇൻക്വസ്റ്റിലെ ഏഴും എട്ടും കോളങ്ങളിൽ ചേർക്കാം.”

റെക്ടൽ തെർമോമീറ്റർ മുറിയിലെ ഊഷ്മാവ് 28 ഡിഗ്രി സെൽഷ്യസ് എന്ന് കാണിച്ചു. ജോഷ്വാ മൃതശരീരം അല്പം ചരിച്ചുകിടത്തി. റെക്ടൽ തെർമോമീറ്റർ ഉള്ളിൽ കടത്തിവെച്ചു. രണ്ടു മിനുട്ടുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വെളിയിലെടുത്തു. ഉണ്ണി നോക്കി.

“25 ഡിഗ്രി. വ്യത്യാസം 3 ഡിഗ്രി. കൂളിങ്ങിന്റെ റേറ്റ് മണിക്കൂറിൽ അര ഡിഗ്രിയാണെങ്കിൽ $3/0.5 = 6$. മരിച്ചിട്ട് ഉദ്ദേശം ആറു മണിക്കൂർ. ഇതും നോട്ടു ചെയ്യണം. ഇനി പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തുമ്പോൾ ആമാശയത്തിലെ ആഹാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. അപ്പോൾ മരണസമയം കുറെക്കൂടി നന്നായി അസസ്സ് ചെയ്യാം,” ബൈ ദ ബൈ ഹോമിസൈഡൽ കട്ട് ത്രോട്ട് ഇൻജൂറി. കഴുത്തറുത്ത് കൊന്നതാണ്. കഴുത്തിലെ ധമനികൾ മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതാണ് രക്തം ചീറ്റിയിരിക്കുന്നത്. ബാക്കി വിവരങ്ങൾ നാളെ ആട്ടോപ്സിക്കുശേഷം.”

“സർ, രാജ് കുമാർ രാവിലെ എട്ടര മണിക്ക് പുറപ്പെട്ടുവെന്ന് ഡബ്ബിങ് സ്റ്റുഡിയോവിലെ കാനിന്റെ ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു. തിരികെ രണ്ടു മണിക്കാണ് വന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കാർ സർവ്വീസിന് രാവിലെ ഏഴു മണിക്ക് കൊണ്ടുപോയി.” ഗോപൻ പറഞ്ഞു.

“ഗോപൻ ഇവിടത്തെ കാണാതായ ജോലിക്കാരനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചോ?”

“സർ, രാജ്കുമാറിന്റെ ഭാര്യയാണ് അവനെ ജോലിക്കെടുത്തത്. അവൻ ജോലിക്ക് വന്നിട്ട് ഒരാഴ്ചയേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അവന്റെ മേൽവിലാസംപോലും അദ്ദേഹത്തിനറിയില്ല. ഭാഗ്യത്തിന് അവന്റെ മൊബൈൽ നമ്പർ അദ്ദേഹം സേവ് ചെയ്തിരുന്നത് ഞാൻ വാങ്ങി സൈബർ സെല്ലിന് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

“ഗോപൻ, ആയ ഇന്നലെ എവിടെ ആയിരുന്നു?”

“സർ, അവർ സാധാരണയായി കുട്ടികൾ രണ്ടുപേരെയും എട്ടര മണിക്ക് സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുപോകും. അതിനുശേഷം വീട്ടിൽ തിരികെ വരും. എന്നാൽ ഇന്നലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പോയി. വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ‘ഹെവൻലി ഫീസ്റ്റ്’ എന്ന സംഘടനയുടെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ പോകും. രണ്ടു മണിയോടെ തിരിച്ചുവരും. അവരും അടുക്കളയിൽ ജോലിചെയ്യും. ഇന്നലെ അവർ വന്നപ്പോൾ രാജ്കുമാർ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരോട് ഒരു ടാക്സി വിളിച്ച് കുട്ടികളെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു.”

“ഗോപൻ, ഇന്ന് ബോഡി ബന്തവസ്തിന് രണ്ടു പേരെ പോസ്റ്റു ചെയ്തു. ഇൻക്വസ്റ്റ് നാളെ രാവിലെ എട്ടു മണിക്ക് തുടങ്ങണം. ഇന്ന് രാജ്കുമാറിന്റെ

ഫസ്റ്റ് ഇൻഫർമേഷൻ സർവ്വൈസെന്റ് എടുത്തിട്ട് ഒറിജിനൽ ഇന്നുതന്നെ കോടതിക്ക് അയയ്ക്കണം.”

“സർ, നാളെ രാവിലെ കോടതി തുറന്നിട്ട് അയച്ചാൽ പോരേ?” ഗോപന്റെ മുഖഭാവംകണ്ട് ഹരി ഊരിച്ചിരിച്ചു.

“മതിയെടോ,” കൊലപാതകവിവരം ഇന്നുതന്നെ എല്ലാവരും അറിയുമെന്നതിനാലാണ് ഗോപൻ അപ്രകാരം പറഞ്ഞതെന്ന് ഹരിക്കു മനസ്സിലായി.

അവർ അടുക്കളയിൽനിന്നും ഗരാജിലൂടെ വീടിന്റെ മുൻവശത്തു വന്നു.

“രാജ്കുമാറിനോട് ചില വിവരങ്ങൾ ചോദിക്കാനുണ്ട്. ഇഫ് യു ഡോണ്ട് മൈൻഡ് സർ.”

“ഗോ എഫെഡ് ഹരി.”

ഗോപൻ കാളിങ് ബെൽ അടിച്ചു. രാജ്കുമാർ വെളിയിൽ വന്നു. അവർ വരാന്തയിൽ ഒരറ്റത്തിട്ടിരുന്ന മേശയ്ക്കു ചുറ്റുമുള്ള കസേരകളിൽ ഇരുന്നു. ഇൻകസ്റ്റ് നാളെ നടത്താമെന്നും അതിനുശേഷമേ ബോഡി ആശുപത്രിയിലേക്കു മാറ്റാൻ സാധിക്കുവെന്നും ഹരി പറഞ്ഞപ്പോൾ രാജ്കുമാറിന്റെ മുഖം വിവർണ്ണമായി.

“സോറി സർ, അഞ്ചുമണി കഴിഞ്ഞ് പ്രേതവിചാരണ നടത്തുവാൻ പാടില്ല എന്നാണ് നിയമം. പിന്നെ ഇത് ഒരു മർഡർ കേസ്സും.” ഹരി രാജ്കുമാറിനോട് പറഞ്ഞു.

“കുട്ടികളുടെ കാര്യം ഓർത്തിട്ടാണ്. അവരെ ഞാൻ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ എന്റെ അമ്മയുടെയും സഹോദരിയുടെയും അടുത്തിരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ബോഡി ആശുപത്രിയിലെ കോൾഡ് ചേംബറിലേക്ക് മാറ്റിക്കൂടേ?” രാജ്കുമാർ തേങ്ങി.

“സർ, സീനും ബോഡിയും ഡിസ്റ്റർബ് ചെയ്താൽ വിലയേറിയ പല തെളിവുകളും നഷ്ടപ്പെടും. നാളെ സയന്റിസ്റ്റുകളുടെ പരിശോധന കഴിഞ്ഞാലേ ബോഡി മാറ്റാൻ സാധിക്കൂ. ഇപ്പോൾ അടുക്കള ഞങ്ങൾ സീലു ചെയ്യുകയാണ്. ആർക്കും അവിടെ പ്രവേശനമില്ല. പ്ലീസ് ബെയർ വിത്തസ്സ്. അങ്ങേയ്ക്ക് അവരെ അടുത്ത ഒരു സൂഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഹോട്ടലിലേക്കോ മാറ്റാൻ കഴിയില്ലേ?”

ആ നിർദ്ദേശം രാജ്കുമാറിനു സ്വീകാര്യമായി. പത്തു മിനുട്ടിനകം അമ്മയെയും സഹോദരിയെയും കുട്ടികളെയും സിറ്റിയിൽനിന്നും അല്പം അകലെയുള്ള ഒരു ഹോട്ടലിലേക്കു മാറ്റി.

രാജ്കുമാറിനോട് അന്നത്തെ കാര്യങ്ങൾ സമയക്രമമനുസരിച്ച് പറയുവാൻ ഹരി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഗോപൻ കുറിച്ചെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

രാജ്കുമാർ ഒരു മാസത്തിന്റെ പകുതിയിലേറെ സമയവും ചെന്നൈയിലാണ്. അവിടെ കോടമ്പാക്കത്തിനടുത്ത് സാലിഗ്രാമിൽ ഒരു ലക്ഷ്മി ഫ്ളാറ്റും

കാറുമാണ്. കെയർടേക്കറായി ഒരു തമിഴനുണ്ട്. അയാൾ തന്നെ കാറും ഓടിക്കും. ഭക്ഷണം ഹോട്ടലിൽനിന്നാണ്. രതിബാലയെ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ട് ആറു വർഷമായി. വിവാഹശേഷം ഒരു തവണപോലും രതിയുമായി വഴക്കിടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അവൾ സ്നേഹവും ക്ഷമയുമുള്ളവളായിരുന്നു. രണ്ടു കുട്ടികൾ, മുത്തവന് അഞ്ചു വയസ്സ്, രണ്ടാമത്തവൾക്ക് മൂന്ന്. വിവാഹശേഷം അഭിനയിക്കുവാൻ പോകാത്തത് കുട്ടികളെ നന്നായി നോക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞാണ്. പല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും നല്ല ഒരു അഭിനേത്രിയെ വീട്ടിനുള്ളിൽ പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ക്രിട്ടിസിസം ഉണ്ടെങ്കിലും അതൊന്നും കാര്യമാക്കാറില്ല.

കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചയാണ് ചെന്നൈയിൽനിന്നും വന്നത്. ഇവിടെ സംഗമം സ്റ്റുഡിയോവിൽ ഡബ്ബിങ്ങുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് അതു കംപ്ലീറ്റ് ചെയ്തു. ഡബ്ബിങ് കഴിഞ്ഞ് രണ്ടര മണിക്കു മുൻപായി വീട്ടിൽ വന്നു. സ്റ്റുഡിയോ കാറിലാണ് തിരികെയും വന്നത്. വീട്ടിൽ വന്ന് കാളിങ് ബെല്ലടിച്ചിട്ടും ആരും തുറന്നില്ല. പാസ്സ്കീ ഇട്ടു തുറക്കുവാൻ നോക്കി. തുറക്കുന്നില്ല. അകത്തുനിന്നും ബോൾട്ട് ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഗരാജിൽ പോയി. അവിടെ അടുക്കളയിലേക്കുള്ള വാതിൽ ചാരിയിട്ടേ ഉള്ളൂ. തള്ളിത്തുറന്നു. അപ്പോഴാണ് രതി രക്തത്തിൽ കുളിച്ച് തറയിൽ കിടക്കുന്നത് കാണുന്നത്. ആദ്യം അവൾക്കെന്തോ അപകടം പറ്റി ബോധമറ്റു കിടക്കുന്നുവെന്നാണ് വിചാരിച്ചത്. മുഖത്ത് കുറച്ചു വെള്ളം തളിച്ചു. കുലുക്കിവിളിച്ചു. അനക്കമില്ല. അവളുടെ മൂക്കിനടുത്ത് വിരൽ വച്ചുനോക്കി, ശ്വാസമില്ല. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ കഴുത്തിലെ മുറിവ് കാണുന്നത്. മാലയും വളകളും ശരീരത്തിൽ കാണുന്നില്ല എന്നും മനസ്സിലായത്. ജോലിക്കാരന്റെ പേര് അപ്പോൾ ഓർമ്മ വന്നില്ല. എടാ എടാ എന്നാണ് ഉറക്കെ വിളിച്ചത്. പിന്നെ പേര് ഓർമ്മ വന്നു. ഗണേശൻ എന്ന പേരു പറഞ്ഞുവിളിച്ചു. ഞാൻ അവന്റെ മൊബൈൽ നമ്പറിൽ വിളിച്ചു. സിച്ച്ഡ് ഓഫ്. അപ്പോഴാണ് ആദ്യത്തെ ഷോക്കിൽ നിന്നും മനസ്സ് ക്ലിയറായത്. രതിയെ ആഭരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജോലിക്കാരൻ കൊന്നതാണ്. എന്നു മനസ്സിലായി. അതിനു ശേഷമാണ് സി ഐ സാറിനെ വിളിക്കുന്നത്.”

“ഇത്തവണ വന്നപ്പോഴാണ് പുതിയ തമിഴൻ വേലക്കാരനെ കാണുന്നത്. രതിയുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരിയുടെ വീട്ടിൽ ജോലി അന്വേഷിച്ചു ചെന്നതാണ്. അവർക്ക് ജോലിക്കാരുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് രതിയുടെ അടുത്തേക്കയച്ചത്. അവൻ അനാഥനാണ്. അമ്മ നേരത്തേ മരിച്ചു പോയി. അപ്പൻ ഒരുപാട് ഉപദ്രവിക്കുമെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞാണ് രതിയുടെ അനുകമ്പ പിടിച്ചുപറ്റി അവിടെ കൂടിയത്. എല്ലാ ജോലിയും നന്നായി ചെയ്ത് രതിയുടെ ഗൂഡ് ബുക്കിൽ കയറി. രാജ്കുമാർ രതിയോട് അന്നു പറഞ്ഞതാണ്, പരിചയമില്ലാത്തവരെ ജോലിക്ക് നിർത്തരുതെന്ന്. അവൾ വളരെ അനുകമ്പയുള്ളവളായിരുന്നു. അവന്റെ വീട്

കമ്പത്തിനടുത്ത് തേനിയിലാണെന്നു പറഞ്ഞതായിട്ടാണ് ഓർമ്മ. ശരിയായ വിലാസം രതി വാങ്ങിയോ എന്നറിയില്ല.”

“അവന്റെ ഫോട്ടോ വല്ലതും കാണുമോ മാധത്തിന്റെ മൊബൈലിൽ?” ഹരി ചോദിച്ചു.

“ഓ മൈ ഗോഡ്, രതിയുടെ മൊബൈലിന്റെ കാര്യം ഞാൻ ഇപ്പോഴാണ് ഓർമ്മിച്ചത്. ഞാൻ ബെഡ്റൂമിൽ നോക്കട്ടെ. എസ് പി സർ, നിങ്ങൾക്കുടി വരൂ.”

അവർ മൂവരും രാജ്കുമാറിനൊപ്പം മാസ്റ്റർ ബെഡ്റൂമിൽ പോയി. മനോഹരമായി ഫർണിഷ് ചെയ്ത എയർ കണ്ടിഷൻഡ് മുറി. വാർഡ് റോബിന്റെ ഒരു പാളി തുറന്നുകിടക്കുന്നു. അതിനകത്തെ ഒരു ഡ്രായർ പാതി തുറന്നുവെച്ച നിലയിൽ.

“സർ, ഞാൻ തുറന്നുകിടക്കുന്ന വാർഡ്‌റോബ് പരിശോധിക്കുവാൻ പോയില്ല. വിരലടയാളങ്ങൾ നശിക്കുമോ എന്നു കരുതി.” രാജ്കുമാർ പറഞ്ഞു.

“അതു വളരെ നന്നായി.”

വളരെ കുറച്ചു ഫർണ്ണിച്ചർ മാത്രമേ ആ മുറിയിലുള്ളൂ. അതിനടുത്താണ് ഡ്രെസ്സിങ് റൂമും ബാത്ത് റൂമും. ഫോൺ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല.

മി. രാജ്കുമാർ, നിങ്ങൾ ഭാര്യയുടെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്യൂ.”

രാജ്കുമാർ തന്റെ ഫോണിൽ ഡയൽ ചെയ്തു. അകലെനിന്ന് ഫോൺ റിങ്ങുചെയ്യുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാം.

“താഴത്തെ നിലയിലാണ് ശബ്ദം കേൾക്കുന്നത്. നമുക്ക് അങ്ങോട്ടു പോകാം.”

ഫോൺ ഡൈനിങ് ടേബിളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഓപ്പോ ഫോൺ. രാജ്കുമാർ അതെടുത്തു നോക്കി. അത് ലോക്ക് ചെയ്തിരുന്നു. അത് ഓണാക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ വിരലടയാളം വേണമെന്ന മെസ്സേജ്. ഫോൺ ഹരിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തപ്പോൾ രാജ്കുമാറിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

ഹരി ഗോപനെ വിളിച്ചിട്ട് ജോഷ്വായുടെ സഹായത്തോടെ രതിബാലയുടെ മൃതദേഹത്തിന്റെ വിരലടയാളങ്ങൾ ഫോണിൽ പതിപ്പിച്ച് ഫോൺ തുറക്കാൻ പറഞ്ഞു.

“മിക്കവാറും ഇടതോ വലതോ തള്ളവിരലായിരിക്കും.”

ജോഷ്വാ ഗ്ലൗസ് ധരിച്ച് മൊബൈൽ ഫോണിൽ മൃതശരീരത്തിന്റെ വിരലുകൾ പതിപ്പിക്കുവാനായി അടുക്കളയിലേക്കുപോയി. ഹരിപറഞ്ഞതുപോലെ വലതുതള്ളവിരൽ പതിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഫോൺഓണായി. ഗോപൻ അടുക്കളവാതിലുകൾ അടച്ചതിനുശേഷം ഗരാജിലൂടെ വീടിന്റെ മുൻവശത്തു വന്ന് ഫോൺ രാജ്കുമാറിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ഫോണിന്റെ ഫോട്ടോസ് ഫോൾഡർ തുറന്നുപരിശോധിച്ചു. അവന്റെ രണ്ട് ഷോട്ടുകൾ കണ്ടു. അവനറിയാതെ എടുത്തതുപോലെയുണ്ട്. എന്നാലും മുഖം വ്യക്തമാണ്. ഫോട്ടോകൾ ഹരിയെയും കാണിച്ചു.

“സർ, ആ ജോലിക്കാരന്റെ ഫോട്ടോകൾ എന്റെയും സി ഐ യുടെയും ഫോണിലെ വാട്ട്സ് ആപ്പിലേക്ക് അയച്ചുതരു.”

“എസ് പി സാർ, രതിയുടെ ഫോൺ കയ്യിൽ വച്ചുകൊള്ളൂ. വേറേ എന്തെങ്കിലും ക്ലൂ കിട്ടിയാലോ?” രാജ്കുമാർ രതിയുടെ ഫോൺ ഹരിയെ ഏല്പിച്ചു.

“സർ, യു ടേക്ക് റെസ്റ്റ്. ഇന്ന് ഇവിടെ കഴിയുവാൻ പ്രയാസമെങ്കിൽ ഹോട്ടലിലേക്കു പോയ്ക്കൊള്ളൂ. നാളെ രാവിലെ എത്തിയാൽ മതി. വീട് ലോക്ക് ചെയ്തിട്ട് താക്കോൽ സി ഐ ഗോപനെ ഏല്പിക്കാം.” ഹരിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് രാജ്കുമാറും ഹോട്ടലിലേക്കുപോയി.

“സർ, അങ്ങയുടെ വിലയേറിയ സമയം ഞങ്ങൾ ഒരുപാടപഹരിച്ചു. താങ്ക് യു വെരി മച്ച്.”

“ഡോണ്ട്, ബീ ടു ഫോർമൽ ഹരി, ഇറ്റ് ഇൗസ് മൈ പ്ലഷർ.” ഉണ്ണി ഹരിയുടെ തോളിൽ തട്ടി അവർ യാത്ര പറഞ്ഞു. കാർ ഗേറ്റു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹരി തിരിഞ്ഞുനോക്കി. രാജ്കുമാറിന്റെ ആ മനോഹരഹർമ്മ്യം ദുരന്തം ഏറ്റുവാങ്ങി ശോകമുകമായി ഇരുട്ടിൽ മുങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

“രാജ്കുമാറിന്റെ ഭാര്യയുടെ കൊലപാതകത്തെക്കുറിച്ച് പത്രങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. സർ, രാവിലെ സീനിൽ വരുന്നില്ലേ?” ഹരി ഉണ്ണിയോട് ഫോണിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.

“വരേണ്ട കാര്യമില്ല. സയന്റിസ്റ്റുകൾ എവിഡൻസ് കളക്ഷനിൽ സഹായിക്കും. പോലീസ് ഫോട്ടോഗ്രാഫർക്ക് തന്റെ ജോലി എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് നന്നായിട്ടറിയാം. പിന്നെ ഇതെല്ലാം സൂപ്പർവൈസ് ചെയ്യുവാൻ എന്റെ ഡിറക്ടീവുണ്ടല്ലോ!!”

“സർ, എന്നെ പീഞ്ഞമ്മെ കേറ്റുകയാണ്. എനിക്ക് കിട്ടിയിട്ടുള്ള എല്ലാ ക്രൈഡിറ്റുകൾക്കും കാരണം, സാറിന്റെ സഹായവും ഉപദേശവുമാണ്.”

“നമുക്ക് അധികം പരസ്പരം മുതുകു ചൊറിയണ്ട. എനിക്ക് ഒരു ഹബ്ബ് ഗണേശൻ പ്രീവിയസ്സ് കൺവിക്ഷൻസ് കാണണം. ഗണേശന്റെ പ്രിന്റ് കിട്ടിയാൽ അവൻ മുൻപ് ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നറിയാം.”

“സർ, അതിന് അവന് ഇരുപതു വയസ്സല്ലേ കാണൂ?”

“യെസ്സ്, ജൂവനൈൽ ഒഫൻഡർ-ബോർസ്റ്റൽ സ്കൂളിലായിരുന്നിരിക്കും.”

“സർ, ഏതായാലും രതിബാലയുടെ ഫോണിൽനിന്നും അവന്റെ ഫോട്ടോ നമ്മുടെ സൈബർ സെല്ലുകാർ എൻലാർജ് ചെയ്ത് എല്ലാ സ്റ്റേഷൻ ഹൗസ് ഓഫീസർമാർക്കും അയച്ചിട്ടുണ്ട്.”

പിന്നെ രതിബാലയുടെ ഫോണിലെ നോട്ട് ബുക്ക് എന്ന ഫോൾഡറിൽ അവന്റെ തേനിയിലെ മേൽവിലാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അത് ട്രേസ് ചെയ്യുവാൻ തേനി എസ് പിയെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഫോട്ടോയും അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.”

വേറേ യൂസ്ഫുൾ ആയ വിവരങ്ങൾ ഒന്നും ഫോണിൽനിന്നും ലഭിച്ചില്ല. രതിക്ക് ഫോൺ സ്നേഹിതർതന്നെ വളരെ കുറവായിരുന്നു. പണ്ട് സിനിമയിൽ അഭിനയിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ ഏതാനും സ്നേഹിതർ മാത്രം.

രതിബാലയുടെ മൃതശരീരം പത്തു മണിയോടെ ഇൻകസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനെത്തി. ബോഡി സ്റ്റെയിൻലെസ്സ് സ്റ്റീൽ ആട്ടോപ്സി ടേബിളിൽ കിടത്തി. ജോർജ്ജ് ഹൗസ് കോട്ട് വശങ്ങളിലും തോൾഭാഗത്തും മുറിച്ച് ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെടുത്തി പേപ്പർ ബാഗിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. സ്കർട്ടും ബ്രേസിയറും പാന്റീസും മുറിച്ച് വേറൊരു ബാഗിലും.

ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ഒന്നുകൂടി റിഗർ മോർട്ടിസ് പരിശോധിച്ചു. കഴുത്തിൽനിന്നും കൈകാലുകളിൽനിന്നും ദൃഢത നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മരണം കഴിഞ്ഞ് 18 -24 മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞു. ശരീരം സീനിൽനിന്നും മാറ്റിയ സ്ഥിതിക്ക് ശരീരത്തിന്റെ ഊഷ്മാവ് ഇനി നോക്കിയിട്ട് കാര്യമില്ല.

ജോഷ്വായോട് നഖങ്ങൾ, ശ്രദ്ധയോടെ മുറിച്ച് ഒരു കുപ്പിയിൽ ശേഖരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. തലമുടി, ഗുഹ്യരോമങ്ങൾ എന്നിവയും ശേഖരിച്ചു. യോനീദ്രവം ഒരു സ്വാബുകൊണ്ട് ശേഖരിച്ച് ഒരു ഗ്ലാസ്സ് ട്രൈഡിൽ തേച്ച് സ്മിയറുകളുണ്ടാക്കി. ശുക്ലം ഉണ്ടായെന്ന പരിശോധനകൾക്കും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഡി എൻ എ പരിശോധനയ്ക്കും വേണ്ടിയാണ് അവ ശേഖരിച്ചത്.

കൃഷ്ണൻ മുഖത്തും കഴുത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്ന രക്തക്കറകൾ തുടച്ചുവൃത്തിയാക്കി നഖക്ഷതങ്ങളുടെയും കരുവാളിപ്പുകളുടെയും ചിത്രങ്ങളെടുക്കുകയും അവകളുടെ അളവുകൾ ഡീറ്റെയിൽഡ് നോട്ടിലെ രേഖാചിത്രങ്ങളിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കഴുത്തിന് കുറുകേ കാണപ്പെട്ട മുറിവിന്റെ ചിത്രവും അളവുകളും എടുത്തു. ഡോ. ഉണ്ണി ഒരു ഹാൻഡ് ലെൻസ് ഉപയോഗിച്ച് മുറിവ് പരിശോധിച്ചു. ക്ലീൻ എഡ്ജസ്സ്, ആ മുറിവ് മൂർച്ചയുള്ള ഒരു കത്തികൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയതാകണം. കഴുത്തിലെ പേശികളും സിരകളും പ്രധാന ധമനികളും ശ്വാസക്കുഴലും അന്നനാളവും മുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രതി ഉടൻതന്നെ അബോധാവസ്ഥയിലും മരണത്തിലും എത്തിക്കാണം. മുഖത്തെ നഖക്ഷതങ്ങൾ ബഹളം വച്ചപ്പോൾ വായ പൊത്തിപ്പിടിച്ചതിൽ വച്ചുണ്ടായതാകണം. മുറിവ് കഴുത്തിലെ കശേരുകവരെ ആഴത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

ആമാശയത്തിൽ മൂക്കാൽ ഭാഗത്തോളം കോൺ ഫ്ളേക്സിന്റെയും മുട്ടയുടെയും പാതി ദഹിച്ച അവശിഷ്ടങ്ങളും ചായപോലെ തോന്നിച്ച ദ്രാവകവും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജ്കുമാർ പറഞ്ഞത് താനും രതിയും കുട്ടികളും എട്ടുമണിക്ക് പ്രാതൽ കഴിച്ചുവെന്നാണ്. മരണം പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂറുമുൻപ്. ആമാശയത്തിൽ മൂക്കാൽ ഭാഗത്തോളം ആഹാരമുള്ളതിനാൽ മരണസമയം പത്തുമണിയാകാമെന്ന ഉണ്ണിയുടെ നിഗമനത്തോട് കൃഷ്ണനും യോജിച്ചു.

ആട്ടോപ്സി കഴിയുന്നതിനു മുൻപായി ഹരികുമാറും മോർച്ചറിയിലെത്തി. ഉണ്ണി ഹരിയെ കഴുത്തിലെ മുറിവിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള അരികുകളും ആഴവും കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“അരികുകൾ സെറേറ്റഡ് അല്ലാത്ത ഒരു മൂർച്ചയുള്ള കാർവിങ് നൈഫായിരിക്കാം. രതിയുടെ അടുക്കളയിൽനിന്നും അത്തരമൊരു കത്തി, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു കത്തി കാണാതായിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം.”

“സർ, രാജ്കുമാറിനോട് ചോദിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ആയയോട് ചോദിച്ചു നോക്കാം.”

“ഹരി മൊബൈൽ ഹണ്ടിങ് എന്തായി?”

“തേനി എസ് പി വിളിച്ചിരുന്നു. അഡ്രസ്സ് ഫാൾസാണ്. അങ്ങനെയൊരു മേൽവിലാസമേ ഇല്ല. അങ്ങനെ വരാനേ സാധ്യതയുള്ളൂ എന്ന് ഞാൻ കരുതിയതാണ്. ഞാൻ സിംഗിൾ ഡിജിറ്റുകാരോട് രതി, ആയ എന്നിവരുടെ പ്രിന്റുകൾ കൂടാതെ അടുക്കളയിൽനിന്നും ഡവലപ്ചെയ്ത പ്രിന്റുകളിൽ മുൻപ് ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചവരുണ്ടോയെന്ന് നോക്കുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ചും ജൂവനൈൽസ്. ഏതായാലും ഇന്ന് വൈകുന്നേരത്തിനുമുൻപ് എന്തെങ്കിലും വിവരം ലഭിക്കും. മീഡിയ അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. രാജ്കുമാറിനോട് ആരോടും സംസാരിക്കണ്ട എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.”

സർ മോർച്ചരിക്കുമുമ്പിൽ വലിയ ആൾക്കൂട്ടം,” ജോഷ്യാ വന്നു പറഞ്ഞു: “ടി വിക്കാർ ഒരുപാടുപേർ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കൊളാപ്സിബിൾ ഗേറ്റ് അടച്ചു. എന്നാലും സാർ ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവർ വളയും.”

“സാരമില്ല ജോഷ്യാ, ഞാൻ അവരോട് സംസാരിക്കും. ബോഡി കോൾഡ് ചേംബറിൽതന്നെ സൂക്ഷിക്കാം. ഫ്യൂണറലിനെ സംബന്ധിച്ച് രാജ്കുമാറിന്റെ തീരുമാനം എന്തെന്നറിയട്ടെ.”

പത്രക്കാരോടും ചാനലുകാരോടും കേസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച് മിതമായ വിവരങ്ങൾ നൽകി. രാജ്കുമാർ കസ്റ്റഡിയിലാണോ? എന്നാണ് ചിലർക്കറിയേണ്ടത്. വാടകക്കൊലയാളി ആയിരിക്കുമോ കൊല നടത്തിയത്? എന്നു തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക്, ‘കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണവേളയിൽ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ല’ എന്ന ഹരികുമാറിന്റെ മറുപടി അവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും അതോടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിരാമമായി.

ഹരി ഓഫീസിലെത്തിയപ്പോൾ സൈബർസെല്ലിൽനിന്നും വിളിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു. ഹരി ഇൻസ്പെക്ടർ സുധീറിനെ വിളിച്ചു. കൂതും നടന്ന ദിവസം മുതൽ സർവ്വീസ് പ്രൊവൈഡറുടെ സഹായത്തോടെ ഗണേശന്റെ ഫോൺ നിരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. ആ എയർടെൽ കണക്ഷൻ ഗണേശൻ എന്ന പേരിലല്ല. ഒരു മുത്തുലക്ഷ്മിയുടെ പേരിലാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്. മുത്തുലക്ഷ്മിയുടെ ആധാർ വിവരങ്ങൾ കിട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നലെ പകൽ

മുഴുവൻ ഫോൺ സ്വിച്ച്ഡ് ഓഫ് ആയിരുന്നു. ഇന്നലെ രാത്രി ഒരു ഔട്ട് ഗോയിങ് കാൾ പോയിട്ടുണ്ട്. അത് സത്യമംഗലത്തേക്കായിരുന്നു. ഇന്ന് രാവിലെ ഫോൺ ലൊക്കേഷൻ കാണിക്കുന്നത് കാശിപ്പാളയം എന്ന സ്ഥലമാണ്. അവിടെത്തന്നെയാണ് ഇതുവരെയും. ലോങ്ങിറ്റ്യൂഡ് 11.45 ലാറ്റിറ്റ്യൂഡ് 77.33. ലൊക്കേഷൻ മാറുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അറിയിക്കാമെന്ന് സുധീർ ഏറ്റു. ഓഫീസിലേക്ക് പോകുന്നവഴി ഹരി സി ഐ ഗോപനോട് ഓഫീസിലെത്താൻ പറഞ്ഞു.

ഗോപൻ രാജ്കുമാറിന്റെ ഡ്രൈവർ, തോട്ടക്കാരൻ, ആയ എന്നിവരെ ചോദ്യം ചെയ്തു. അവർക്കെല്ലാം ആ ദമ്പതികളെപ്പറ്റി നല്ലതേ പറയാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവർ തമ്മിൽ ഒച്ചയുയർത്തി സംസാരിക്കുന്നത് പോലും കേട്ടിട്ടില്ല. രതിയാണെങ്കിൽ എല്ലാവരോടും ദയയോടുകൂടിയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്. കൈ അയച്ച് എല്ലാവരെയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തും. ആയയുടെ മകളുടെ വിവാഹത്തിന്റെ ചെലവുകൾ വഹിച്ചത് രതിയായിരുന്നു.

“സർ അവർ ഐഡിയൽ കപ്പിൾ ആയിരുന്നു.”

“ഗോപൻ നമ്മുടെ പ്രതിയുടെ ലൊക്കേഷൻ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കാശിപ്പാളയം. ഈ സ്ഥലം കോയമ്പത്തൂരിൽനിന്നും അൻപത് കിലോമീറ്റർ മാത്രമേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ വീരപ്പന്റെ സത്യമംഗലത്തേക്കുള്ള വഴിയിലാണ്.”

“ഗണേശൻ വീരപ്പന്റെ ബന്ധുവായിരിക്കും സർ.”

“ഗോപൻ കട്ട് ദ ജോക്ക്. അടുത്ത പരിപാടി എന്താണെന്ന് തീരുമാനിക്കൂ.”

“ഞാൻ പോകാം സർ. ആകെ ഇരുന്നൂറു കിലോമീറ്ററല്ലേ വരു. നമ്മുടെ ജി പി എസ് ട്രാക്കിങ് സിസ്റ്റവുമായി പോകാം. ലോക്കൽ ഹെൽപ് സാർ അറേഞ്ച് ചെയ്താൽ മതി.

“നോ പ്രോബ്ലം ഗോപൻ. കോയമ്പത്തൂർ കമ്മീഷണറോട് പറയാം. അവിടെനിന്നും കാശിപ്പാളയം പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഹൗസ് ഓഫീസറെ വിളിപ്പിക്കാം. ഏതായാലും മൂന്നു പേരെക്കൂടി കൂട്ടിക്കൊള്ളൂ. ആംസും വേണം. സെക്രട്ടറിയോട് പറഞ്ഞ് സീക്രട്ട് സർവ്വീസ് ഫണ്ടിൽനിന്ന് ചെലവിന് പൈസ വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ.”

അപ്പോൾ ഹരിക്ക് ഫിംഗർ പ്രിന്റ് ബ്യൂറോയിൽനിന്നും ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഫോൺ വന്നു. ഗോപനോട് പോകാൻ വരട്ടെ എന്ന് ആംഗ്യം കാണിച്ചിട്ട് സംസാരിച്ചു. ഫോൺ വച്ചിട്ട് ഹരി ഗോപനോടു പറഞ്ഞു:

“ഗോപൻ നമ്മുടെ ഊഹം ശരിയാണ്. അവന് ഒരു കൺവിക്ഷനുണ്ട്. രണ്ടു വർഷം അവൻ ബോർസ്റ്റൽ സ്കൂളിലായിരുന്നു. അവന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് മുരുകൻ. വീട് സത്യമംഗലത്താണ്. കോഴിക്കോട് ഒരു വീട്ടിൽ ജോലിക്കു നിൽക്കുമ്പോൾ വീട്ടമ്മയുടെ മാലയും വളയും മോഷ്ടിച്ചു. അവനെ പിടിച്ചപ്പോൾ അവൻ അതുവരെ കേരളത്തിൽ പത്തുപന്ത്രണ്ട് വീടുകളിൽ ഇതുപോലെ മോഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് തെളിഞ്ഞു. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രവും ധരിച്ച്

അനുകമ്പ പിടിച്ചു പറുന്ന ഒരു കഥയും പറഞ്ഞ് ഒരു വീട്ടിൽ ജോലിക്ക് കയറും. വളരെ പെട്ടെന്നുതന്നെ വീട്ടമ്മയ്ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനായി മാറും.

“വീട്ടമ്മമാർ കുളിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ മാലയും വളകളുമൊക്കെ ബെഡ്റൂമിൽ ഊരി വയ്ക്കും. സാധാരണ ഡ്രസ്സിങ് ടേബിളിലാണ് അവ വയ്ക്കാറുള്ളത്. മുറുകൻ, ഏലിയാസ്, ഗണേശൻ ഇത് നോക്കി വയ്ക്കും. ഒരു ദിവസം വീട്ടമ്മ കുളിക്കുവാൻ കുളിമുറിയിൽ കയറുമ്പോൾ മുറുകൻ ആഭരണങ്ങളുമായി സ്ഥലംവിടും. നേരേ വീട്ടിൽ പോയി മോഷണമുതൽ അച്ഛനെ ഏൽപ്പിക്കും. അയാളായിരിക്കും പെരുകളുള്ളനായ ഗുരു. അപ്പോൾ പോയിട്ടു വരു, ഗോപൻ ആൾ ദ ബെസ്റ്റ്.”

മുറുകൻ ആൾസോ നോൺ ആസ് ഗണേശനെ പിടിക്കുവാൻ ഗോപന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ലായിരുന്നു. കാശിപ്പാളയത്തെ എസ് ഐ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു. അയാളും രണ്ട് പൊലീസുകാരും കൂടി വന്നിരുന്നു. ജിപിഎസ്സിന്റെ ആവശ്യമൊന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല. കാശിപ്പാളയത്തെ പൊലീസുകാർക്ക് മുറുകന്റെ അപ്പനെ അറിയാം. പണ്ടൊരു കാലത്തെ പെരുകളുള്ളനായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു മോഷണത്തിനിടയ്ക്ക് കെട്ടിടത്തിന്റെ രണ്ടാം നിലയിൽനിന്നു വീണ് നട്ടെല്ലൊടിഞ്ഞ് നടക്കാൻ വയ്യാതെ കിടപ്പാണ്. മകൻ മുറുകൻ നല്ലവനാണ്. അവന് കേരളാവിൽ ജോലിയാണെന്നാണ് പൊലീസുകാരും നാട്ടുകാരും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുറുകൻ ഒരു ചെറുത്തുനിൽപ്പുമില്ലാതെ കീഴടങ്ങി.

ഗോപൻ ഹരിയെ വിളിച്ച് വിവരം പറഞ്ഞു. അവനെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ കൊച്ചമ്മയെ കഴുത്തുറുത്തു കൊന്നതവനാണെന്ന് സമ്മതിച്ചു. സാറു പറഞ്ഞിട്ടാണ് അവനത് ചെയ്തത്. രതിയുടെ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നാലു വളകൾ, രണ്ട് മോതിരങ്ങൾ, ഒരു മാല എന്നിവ സാറു പറഞ്ഞിട്ടാണ് അവൻ ഊരി എടുത്തതെന്നു പറഞ്ഞു. ബെഡ്റൂമിൽ, വാർഡ്റോബിനുള്ളിലെ ഡ്രായറിൽ വച്ചിരുന്ന പതിനായിരം രൂപയും ഒരു നെക്ലസ്സും അവനോട് എടുത്തുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. കുട്ടികളും ആയയും സ്കൂളിൽ പോയതിനുശേഷമാണ് കൊല നടത്തിയത്.

അവന്റെ വീട്ടിലെ ഒരു അരികലത്തിൽനിന്നും ആഭരണങ്ങളും 9500 രൂപയും കണ്ടെടുത്തു.

ഗോപൻ പറഞ്ഞ വിവരം കേട്ട് ഹരി സ്തംഭിച്ചുപോയി. മുറുകനെ പൊലീസ് ക്ലബ്ബിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ മതിയെന്ന് ഹരി പറഞ്ഞു. ഹരി ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണനെ വിളിച്ചു വിവരം പറഞ്ഞു.

“ഡോണ്ട് വരി ഹരി, നമുക്കറിയാം രാജ്കുമാറിന് ഇതിൽ ഒരു പങ്കുമില്ലെന്ന്. മുറുകൻ വളരെ സമർത്ഥനും ബുദ്ധിമാനുമായ ഒരു ക്രിമിനലാണ്. രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി അവൻ ഭയങ്കരമായ ഒരു നുണപറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അത് അസത്യവും

ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതുമാണെന്ന് നമുക്ക് തെളിയിക്കാം. ഇതറിയുമ്പോൾ പൊതുജനത്തിന്റെ പ്രതികരണം രാജ്കുമാറിനെതിരായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യത. എപ്പോഴും ലൈം ലൈറ്റിൽ നിൽക്കുന്നവരെ ചെളിവാരി എറിയുവാനായിരിക്കും താത്പര്യം.”

ആദ്യമായി ഹരി രാജ്കുമാറിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും അന്നത്തെ പ്രവൃത്തികൾ സമയക്രമമനുസരിച്ച് ഡോക്യുമെന്റ് ചെയ്യണം. റിമാൻഡ് ചെയ്യുമ്പോൾ അയാൾക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുൻപാകെ ഈ കഥ പറയാം. അന്നേരം നമുക്ക് കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടിൽ കാര്യകാരണസഹിതം ഇത് ഒരു ഫാൾസ് അലിഗേഷനാണെന്ന് തെളിയിക്കാം.”

ഇത്തരം കേസ്സുകളിൽ വിവരങ്ങൾ എത്ര രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചാലും ലീക്കാകും. അതെങ്ങനെയെന്ന് ചോദിച്ചാൽ കൃത്യമായി ഒരുത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ‘ത്രൂ ദ ഗ്രേപ്പ് വൈൻ’ എന്നൊരു പ്രയോഗമുണ്ട്. ‘മുന്തിരിവള്ളിയിലൂടെ’ എന്നർത്ഥം. കർണ്ണാകർണ്ണികയാ എന്ന് മലയാളത്തിൽ പറയാം. ആളുകൾ പരസ്പരം കൊച്ചു വർത്തമാനത്തിലൂടെ രഹസ്യങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കും. അതങ്ങനെ പരന്നുപരന്ന് പരസ്യമാകും.

അങ്ങനെ, രാജ്കുമാർ ഭാര്യയെ ജോലിക്കാരനെന്നെക്കൊണ്ട് കൊല്ലിച്ചതാണെന്ന് പൊതുജനം പരസ്യമായിത്തന്നെ പറയുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ, ആ പ്രചരണം തനിയെ കെട്ടടങ്ങി. രാജ്കുമാറിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവർ ആരുംതന്നെ അത് വിശ്വസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫാൻസ് അസോസിയേഷനുകൾ അതിനെതിരേ ശക്തമായി തിരിച്ചടിച്ചു.

അതിനിടയ്ക്ക് ഗോപൻ മുരുകന്റെ മുൻപുള്ള കേസ്സുകളുടെ വിവരങ്ങൾ മുഴുവൻ ശേഖരിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു വീടുകളിലെ എല്ലാ വീട്ടമ്മമാരും മൊഴി തരാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭൂരിഭാഗവും അവനെ തിരിച്ചറിയുകയും മൊഴിതരുകയും ചെയ്തു. മുരുകൻ കൊലയ്ക്കുപയോഗിച്ച കത്തി കണ്ടെടുത്തു. അവൻ അത് ഗരാജിനു സമീപമുള്ള പൈപ്പിനു സമീപം തറയിൽ കുത്തിത്താഴ്ത്തിയിരുന്നു. ഡോ. ഉണ്ണി ഊഹിച്ചതുപോലെ അത് രതിയുടെ അടുക്കളയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു മുർച്ചയുള്ള കാർവിങ് നൈഫായിരുന്നു.

അവന്റെ അറസ്റ്റ് റെക്കാഡ് ചെയ്ത് റിമാൻഡ് ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപായി ഹരി ഗോപനെ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു വരുത്തി. “സർ, നല്ല റിമാൻഡ് റിപ്പോർട്ടാണ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവൻ ഒരു സ്ഥിരം കുറ്റവാളിയാണെന്ന തെളിവുകളുടെ ചുരുക്കം, അവന്റെ സ്ഥിരം മോഡസ് ഓപ്പറാൻഡി, ആഭരണങ്ങളുടെയും പണത്തിന്റെയും റിക്കവറി, പിന്നെ അവന്റെ മാത്രം സാന്നിധ്യം എന്നിവയാണ് പ്രധാന പോയിന്റുകൾ, “അവൻ റിമാൻഡ് ടൈമിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുൻപാകെ വല്ല മൊഴിയും കൊടുക്കുമോ?”

“ഇല്ല സർ, ഒരിക്കലും കൊടുക്കില്ല.” ഗോപൻ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

“താൻ അവനെ ഭേദം ചെയ്തോ?”

“ഇല്ല സർ, ഞാൻ അവന്റെ മനസ്സു വായിച്ചു. അവൻ അമ്മയും അച്ഛനും ജീവനാണ്. അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും പണം റിക്കവർ ചെയ്തപ്പോൾ അതിൽനിന്നും അഞ്ഞൂറു രൂപ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവനില്ലാത്തപ്പോൾ അച്ഛനു മരുന്നുവാങ്ങാനാണെന്നു പറഞ്ഞു. അതിൽ നിന്നെടുക്കാതെ ഞാൻ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നും പണം നൽകി. അങ്ങനെ അവനുമായി ഒരു റാപ്പോ ഉണ്ടാക്കി. പിന്നെ ഞാൻ അവൻ ഒരു സൗജന്യം ചെയ്തു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും പ്രതിയാക്കില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവനിയാം കൊലപാതകിയെ താമസിപ്പിക്കുന്നതും മോഷണമുതൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതും കുറ്റമാണെന്ന്. അങ്ങനെയാണ് അവൻ രാജ്കുമാറിനെതിരെ മൊഴി കൊടുക്കില്ലെന്ന് സമ്മതിച്ചത്.”

“രാജ്കുമാറിനെ കുടുക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധി ആരാണ് പറഞ്ഞു കൊടുത്തത്?”

“സർ, അവൻ ഒരുപാട് നിയമമറിയാം. പ്രേരണക്കുറ്റവും മാപ്പുസാക്ഷിയുമൊക്കെ അവൻ ദുർഗുണപാംശാലയിലെ സഹതടവുകാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും അഭ്യസിച്ചതാണ്.”

കഥാന്ത്യം: മുരുകന്റെ വക്കീൽ ജോണി പാഴൂർ കൊലപാതകം രാജ്കുമാറാണ് ചെയ്തതെന്നും മുരുകന്റെ തലയിൽ പൊലീസ് കെട്ടിവെച്ചതാണെന്നും മറ്റും വാദിച്ചെങ്കിലും അതൊന്നും വിലപ്പോയില്ല. ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ മരണസമയം ശാസ്ത്രീയമായി കോടതിയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് കോടതിയുടെ അഭിനന്ദനം നേടി. കോടതി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഗോപനും എസ് പി ഹരികുമാരിനും പ്രത്യേകം അഭിനന്ദനം രേഖപ്പെടുത്തി. സെഷൻസ് കോടതിയിൽ വധശിക്ഷ വിധിച്ചെങ്കിലും ഹൈക്കോടതി അത് ജീവപര്യന്തമായി കുറവു ചെയ്തു. രതിയില്ലാത്ത ആ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാൻ രാജ്കുമാർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ആ വീട് വിറ്റ് അദ്ദേഹം ചെന്നൈയിലേക്കു പോയി. പോകുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം എസ് പി ഹരികുമാറിനെയും ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെയും സന്ദർശിച്ച് യാത്ര പറഞ്ഞു. “എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ദുഃഖകരവും വിഷമകരവുമായ അവസരത്തിൽ എനിക്ക് ധൈര്യം തന്നത് നിങ്ങളുടെ ന്യായബോധവും സ്നേഹത്തോടെയുള്ള പെരുമാറ്റവുമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലേങ്കിലും എന്റെ അതിഥികളായി വരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഞാൻ യാത്രപറയുന്നു.”

12. നർത്തനം

നഗരത്തിൽ കേരള നൃത്തോൽസവം നടക്കുകയാണ്. എല്ലാ വർഷവും ഡിസംബർ ആദ്യവാരം ആരംഭിക്കുന്ന ഡാൻസ് ഫെസ്റ്റിവലിൽ ഇൻഡ്യയിലെ പ്രശസ്ത നർത്തകികളെല്ലാം പങ്കെടുക്കും. കഴിഞ്ഞ രണ്ടരപ്പതിറ്റാണ്ടായി ഒരു തവണപോലും മൂടങ്ങാതെ നടക്കുന്ന ഈ നൃത്ത മാമാങ്കത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ക്ഷണം കിട്ടുന്നത് ഒരു വലിയ ബഹുമതിയായിട്ടാണ് നർത്തകികൾ കരുതുന്നത്. ക്ഷണിതാക്കൾക്ക് വിമാനയാത്രയ്ക്കുള്ള ടിക്കറ്റും ഫൈവ് സ്റ്റാർ ഹോട്ടലിൽ താമസസൗകര്യവും നൽകും. നർത്തകിയോടൊപ്പം ഒരാളിനുകൂടി യാത്രാച്ചെലവും താമസവും സൗജന്യമായി ലഭിക്കും.

ആയിരം പേർക്കിരിക്കാവുന്ന കൺവെൻഷൻ സെന്ററിലാണ് ഈ വർഷത്തെ മേള നടക്കുന്നത്. പട്ടണത്തിൽനിന്ന് അല്പം അകലെയാണെങ്കിലും സമീപംതന്നെ ഒരു ഫൈവ് സ്റ്റാർ ഹോട്ടൽകൂടി ഉണ്ട് എന്നതായിരുന്നു ഈ വെന്യൂവിന്റെ പ്രത്യേകത. നവംബർ അവസാനത്തോടെ ക്ഷണിതാക്കൾ വന്നുചേരാൻ തുടങ്ങി. സ്വാഗതസംഘത്തിന്റെ ചെയർമാനായ താരാരാമമൂർത്തിയും മറ്റു ഭാരവാഹികളും അവരുടെ താമസവും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു. ഉദ്ഘാടനത്തിനുശേഷം ആദ്യദിവസത്തെ പ്രോഗ്രാം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് തെന്നിന്ത്യയിലെ സുപ്രസിദ്ധ നർത്തകി ഉഷാദേവിയാണ്. അവർക്കും ഭർത്താവിനുംകൂടി കൺവെൻഷൻ സെന്ററിന്റെ അടുത്തുള്ള ഫൈവ്സ്റ്റാർ ഹോട്ടലിലാണ് താമസം ഒരുക്കിയത്. അവരുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് അവരുടെ രണ്ട് പെൺമക്കൾക്കുവേണ്ടി അടുത്തുള്ള ഒരു മുറികൂടി ബുക്ക് ചെയ്തിരുന്നു. നൃത്തോൽസവത്തിനുശേഷം അവർക്ക് ഒരു ബന്ധുവിന്റെ വിവാഹത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമായിരുന്നു.

ഉഷാദേവിയെയും കുടുംബത്തിനെയും സ്വീകരിക്കുവാൻ ചെയർമാൻ രാമമൂർത്തിതന്നെ എയർപോർട്ടിൽ പോയിരുന്നു. ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്നുള്ള ഇൻഡിഗോ വിമാനം അരമണിക്കൂർ ലേറ്റായിരുന്നു. എയർപോർട്ടിന്റെ ലോഞ്ചിലേക്കു വന്ന ഉഷാദേവിയെയും പെൺമക്കളെയും ഒരുമിച്ചു കണ്ടാൽ ചേച്ചിയും അനുജത്തിമാരുമാണെന്നേ തോന്നൂ. അൻപതു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ സൗന്ദര്യത്തിനോ ശരീരലാവണ്യത്തിനോ കുറവൊന്നുമില്ല എന്ന് രാമമൂർത്തിക്ക് തോന്നി. ഉഷാദേവിക്ക് ഒരു പുച്ചെണ്ട് സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്വാഗതം ആശംസിച്ചു.

“നൃത്തോൽസവത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം. ചേച്ചിക്കും അനുജത്തിമാർക്കും.” എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“ഇനി ഇവർ എന്നെ ചേച്ചി എന്നു വിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങും.” മൂത്ത മകൾ അനു അമ്മയുടെ കവിളിൽ പിച്ച്.

ഉഷാദേവിയുടെ ഭർത്താവ് ഗോകുൽദാസ് വന്നിരുന്നില്ല. ഒരു വലിയ ഗാർമെന്റ് ബിസിനസ്സ് ഉടമയായ അദ്ദേഹം നാളെ വരുമെന്ന് ഉഷാദേവി പറഞ്ഞു. അവർ എല്ലാവരും ഹോട്ടലിലേക്കു പോയി.

വൈകുന്നേരം അമ്മയ്ക്കും മക്കൾക്കും നഗരത്തിലെ പ്രശസ്തമായ വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിൽ പോകണമെന്ന ആഗ്രഹം രാമമൂർത്തിയോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഒരു കാർ അയച്ചുകൊടുത്തു. ഓർഗനൈസിങ് കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗമായ ശ്രീകല അവരെ അനുഗമിച്ചു. ശ്രീകല ഒരു നർത്തകിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉഷാദേവിക്ക് വലിയ സന്തോഷമായി.

അടുത്ത ദിവസം നൃത്തോൽസവത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം അഞ്ചു മണിക്ക് ഗവർണ്ണർ നിർവ്വഹിച്ചു. സാംസ്കാരികമന്ത്രി അധ്യക്ഷനായിരുന്നു.

കലാസാഹിത്യരംഗത്തുള്ള പ്രമുഖർ പ്രസംഗിച്ചു. ഉദ്ഘാടനത്തിനു ശേഷം ഏഴു മണിക്ക് നൃത്തപരിപാടി ആരംഭിച്ചു. മനോഹരമായ ആടയാഭരണങ്ങൾ ധരിച്ച് ഉഷാദേവി സ്റ്റേജിൽ വന്നപ്പോൾ നീണ്ടുനിന്ന കരഘോഷമായിരുന്നു. ഒരു അപ്സരസ്സിനെപ്പോലെ അതിമനോഹരമായി അവർ നൃത്തം ചെയ്തു.

നൃത്തം തീരുന്നതുവരെ ഗവർണ്ണറും പത്നിയും കാഴ്ചക്കാരായിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ സ്റ്റേജിൽ കയറി ഉഷാദേവിയെ അനുമോദിച്ചു. ചെയർമാൻ രാമമൂർത്തി ഉഷയ്ക്ക് നൽകുവാൻ ഗവർണ്ണറെ ഏൽപ്പിച്ച ഉപഹാരം അദ്ദേഹം അവർക്കു സമ്മാനിച്ചു. ഉഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ തൊട്ട് നമസ്കരിച്ചു.

ഉഷ സ്റ്റേജിന്റെ പിന്നിലെ ഗ്രീൻ റൂമിലെത്തിയപ്പോൾ മക്കൾ രണ്ടു പേരും അവിടെ എത്തിയിരുന്നു.

“മമ്മീ, യുവർ പെർഫോമൻസ് വാസ് സൂപ്പർബ്.” അനു അമ്മയുടെ കവിളിൽ ഉമ്മവച്ചു.

“മമ്മീ, ഡാഡി അല്പം മുൻപ് വിളിച്ചിരുന്നു. പ്രോഗ്രാം കഴിഞ്ഞോ എന്നന്വേഷിച്ചു. മമ്മി ഒന്നു തിരിച്ചുവിളിച്ചേക്കൂ.”

അവർ മൂവരും ഹോട്ടൽ മുറിയിലെത്തി. ഉഷ ഗോകുൽദാസിനെ വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം രാവിലെ സ്പൈസ് ജെറ്റിന്റെ ഒൻപതു മണിക്കെത്തുന്ന ഫ്ളൈറ്റിൽ എത്തും. പതിനൊന്നു മണിക്ക് കല്യാണത്തിനു പോകാം.

ഏയർപോർട്ടിൽനിന്നും ടാക്സി പിടിച്ച് ഹോട്ടലിൽ വന്നുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു. ഉഷ മേക്ക് അപ്പും വേഷവും ഒക്കെ മാറ്റി ഒരു സാധാരണജീൻസും ടോപ്പും ധരിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ കൂടുതൽ ചെറുപ്പമാണെന്നു തോന്നിച്ചു.

“അനു, ഫുഡ്ഡിന് റൂം സർവ്വീസിനെ വിളിക്കട്ടെ?”

രണ്ടു പേരും റെസ്റ്റോറന്റിൽ പോകാമെന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ ബുഫെ ആയിരുന്നു. ഉഷയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ റെസ്റ്റോറന്റ് മാനേജർ അവർ മൂന്നു പേർക്കുവേണ്ടി ഒരു കോർണർ ടേബിൾ അറേഞ്ച് ചെയ്തു. ഒരു അലാ കാർട്ട് ഡിന്നർ കഴിച്ചതിനുശേഷം. അവർ ഉഷയുടെ മുറിയിലെത്തി.

“നിങ്ങൾ ഇന്ന് എന്റെ കൂടെ കിടക്കുന്നുണ്ടോ മക്കളെ.”

“ഇല്ല മമ്മീ, മൂന്നു പേർക്കുംകൂടി ഒരു കട്ടിലിൽ കിടക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. മീനു നമ്മളെ ഉറക്കത്തിൽ ചവിട്ടും. മമ്മി ഇന്ന് ഡാൻസ് ചെയ്തതല്ലേ, ക്ഷീണം കാണും. ഉറങ്ങിക്കൊളു. ഗുഡ് നൈറ്റ്, സ്വീറ്റ് ഡ്രീംസ്.” അനുവും മീനുവും ഉഷയുടെ കവിളിൽ ഉമ്മ വെച്ചിട്ട് അവരുടെ മുറിയിലേക്കുപോയി. ഡോർ ലോക്കാകുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു.

ഉഷ വേഷം മാറ്റി ഒരു നൈറ്റ് ഗൗൺ ധരിച്ചു. ബാത്റൂമിൽ പോയി പല്ലൊക്കെ തേച്ച് മുഖത്ത് കോൾഡ്ക്രീം പുരട്ടി. ഏസിക്ക് തണുപ്പ് കൂടുതലാണെന്ന് തോന്നി. അതിന്റെ കൺട്രോൾ എവിടെയാണോ ആവോ. അവസാനം കണ്ടെത്തി. ടെമ്പറേച്ചർ ഇരുപതിൽനിന്നും ഇരുപത്തിമൂന്നാക്കി. നൈറ്റ് ലാമ്പൊഴിച്ച് ബാക്കി ലൈറ്റുകളെല്ലാം ഓഫാക്കി. ഡബിൾ കോട്ടിലെ പതുപതുത്ത മെത്തയിൽ നീണ്ടു നിവർന്ന് ശവാസനത്തിൽ കിടന്നു. പുതപ്പ് കഴുത്തുവരെ വലിച്ചിട്ടു. യോഗാ ടീച്ചർ പറഞ്ഞുതന്നതാണ്. കിടക്കുമ്പോൾ ആദ്യം ശവാസനത്തിൽ കിടക്കണമെന്ന് ശരീരം ആസക്തം റിലാക്സ്ഡ് ആകും.

ക്ഷീണമുണ്ട്; എന്നിട്ടും ഉറക്കം വരുന്നില്ല. അവൾ ഗോകുൽദാസിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു. ഇന്നലെ വേണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒപ്പം വരാമായിരുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ നാളുകളിൽ എല്ലാ നൂത്തവും കാണുവാൻ വരുമായിരുന്നു. പിന്നെപ്പിന്നെ വരാതായി. ഇന്നലെ കിരണുമായി ഒരു യാത്രയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. ആദ്യത്തെ ഭാര്യയിലെ മകനാണ് കിരൺ, കമ്പനിയുടെ മാനേജർ. ഇപ്പോൾ അനുജത്തി രശ്മി കൂടി എം ബി എ കഴിഞ്ഞ് കമ്പനിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. കിരണിനും രശ്മിക്കും അവരുടെ രണ്ടാനമ്മയോട് മാതൃതുല്യമായ ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹമുണ്ട്. അനുവിന്റെയും മീനുവിന്റെയും ഭാവിയാണ്. അവർ പഠിക്കുന്നതല്ലേ ഉള്ളൂ. ഉറക്കം വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഉഷ എഴുന്നേറ്റു. സൈഡ് ടേബിളിൽനിന്നും ഹാൻഡ്ബാഗെടുത്തു. അതിനുള്ളിലെ ചെറിയ ഡപ്പിയിൽനിന്നും ഒരു ഗുളിക കഴിച്ചു. വെള്ളം കുടിച്ചു കിടന്നു. ഉറക്കം മെല്ലെ ഉഷയുടെ കൺപോളുകളെ തഴുകി.

ഡോർ ബസ്റ്ററിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാണ് ഉഷ ഉണർന്നത്. സമയം നോക്കിയപ്പോൾ എട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ മക്കൾ. രണ്ടു പേരും കുളിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് വസ്ത്രമൊക്കെ മാറി ഫ്രഷായിരിക്കുന്നു.

“ഇത് എന്തുറക്കമാണ് മമ്മി. ഞങ്ങൾ ഇന്റർകോമിൽ വിളിച്ചിട്ട് എടുക്കാഞ്ഞിട്ടാണ് ഡോർബെല്ലടിച്ചത്. ആർ യു ആൾറെറ്റ് മമ്മി?”

“ഒന്നുമില്ല കുട്ടികളെ, ഇന്നലെ ഉറങ്ങാൻ വൈകി. നീ റൂം സർവ്വീസിനെ വിളിച്ച് ചായ പറയൂ.”

ചായ കുടിച്ച് അമ്മയും മക്കളും കുറച്ചുനേരം വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരുന്നു. മക്കളിൽ മീനൂവിനു മാത്രമാണ് ഡാൻസിൽ താത്പര്യമുള്ളത്. അവൾ നൃത്തം പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അനു അച്ഛന്റെ മോളാണ്. ബിസിനസ്സിലാണ് താത്പര്യം. പ്ലസ് ടു കഴിഞ്ഞാൽ ബിബിഎയ്ക്കു ചേരണം. എംബിഎ ലണ്ടണിൽ ചെയ്യണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം.

“അയ്യോ, സമയം എട്ടര മണിയായി. നിങ്ങളുടെ ഡാഡി ഒൻപതു മണിക്ക് വരും. ഞാൻ റെഡിയാകട്ടെ.”

“തിരക്കുപിടിക്കണ്ട മമ്മി, ഒൻപതു മണിക്ക് അറൈവൽ. പിന്നെ ബാഗേജാക്കെ കിട്ടി ഡാഡി ഇവിടെ എത്തുമ്പോൾ പത്തു മണിയാകും. പതിനൊന്നു മണിക്കല്ലേ കല്യാണത്തിനു പോകേണ്ടത്. മമ്മി സാവധാനത്തിൽ ഒരുങ്ങിയാൽ മതി.” അനു എപ്പോഴും കൂളാണ്.

“ശരി ശരി, രണ്ടു പേരും സ്ഥലം കാലിയാക്ക്. ഡാഡി വന്നിട്ട് ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കാം.”

ഗോകുൽദാസിന്റെ വിമാനം അരമണിക്കൂർ വൈകിയാണ് ലാൻഡ് ചെയ്തത് ബാഗേജ് കളക്റ്റർ ചെയ്യാൻ കാത്തുനിന്നപ്പോൾ അയാൾ ഉഷയെ വിളിച്ചു. ഉഷ ഫോൺ എടുക്കുന്നില്ല. അനുവിനെ വിളിച്ച് ഫ്ളൈറ്റ് താമസിച്ച് കാര്യം പറഞ്ഞു. ഹോട്ടലിലെത്തിയപ്പോൾ പത്തര മണിയായി. ഉഷ കുളികഴിഞ്ഞ് കല്യാണത്തിനു പോകാൻ തയ്യാറാവുകയായിരുന്നു.

തമ്മിൽ കാണുമ്പോഴുള്ള പതിവ് ഹഗ്ഗും പെക്കും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉഷയ്ക്കു തോന്നി പഴയ ചുടും ചുരുമില്ല. ഒരു വഴിപാടുപോലെ. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് വർഷം പതിനേഴായില്ലേ.

“ചേട്ടന് ഫ്രഷാകണോ? നമുക്ക് റസ്റ്റോറന്റിൽ പോയി ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കാം.”

ഡ്രസ്സിങ് ടേബിളിലെ മിററിൽ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ ഉഷ ആലോചിച്ചു. അൻപതു വയസ്സു പിന്നിട്ട് വാർദ്ധക്യത്തിലേക്കു കാലുന്നിയ ഒരു സ്ത്രീയല്ലേ താൻ. ഭർത്താവിന് അറുപതു വയസ്സായെങ്കിലും അൻപതുപോലും തോന്നിക്കില്ല. പരസ്പരബന്ധത്തിന് വിവാഹത്തിന്റെ ആദ്യവർഷങ്ങളിലെ റൊമാന്റിക് പരിവേഷമൊന്നുമില്ല. എല്ലാം വളരെ ഫോർമൽ. എല്ലാ വിവാഹബന്ധങ്ങളും ഇങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെ ആയിരിക്കും. എന്നാലും അദ്ദേഹം തന്നെയും മക്കളെയും സ്നേഹിക്കുന്നു. ഈ ചിന്തകൾ മനസ്സിന്റെ വ്യാകുലതകളായിരിക്കും.

അവർ റെസ്റ്റോറന്റിലെത്തി ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് ബുഫേ ആയിരുന്നു. കുറെ സായിപ്പന്മാരും മദാമ്മമാരും വിഭവങ്ങൾ പ്ലേറ്റു നിറയെ വിളമ്പിയെടുത്ത്

കഴിക്കുന്നു. ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് സൗജന്യമാണ്. അപ്പോൾ ഒരു ഹെവി ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ് കഴിച്ചാൽ പിന്നെ ലഞ്ച് കഴിക്കണ്ട. അതിന്റെ പണം ലാഭിക്കാം. അതുകൊണ്ട് താമസിച്ചുള്ള ഈ ബ്രേക്ഫാസ്റ്റിന് 'ബ്രഞ്ച്' എന്നാണ് പറയുക.

അവർ കേരളവിഭവങ്ങൾ വിളമ്പിയിരുന്ന ഭാഗത്തു പോയി. ഇസ്ലാമിയും വടയും സാമ്പാറും വിളമ്പിയെടുത്തു, കൂട്ടത്തിൽ ഫ്രഷ് ഓറഞ്ച് ജ്യൂസും. പ്രാതലിനുശേഷം വെയിറ്റർ എല്ലാവർക്കും ചൂടുചായ കൊണ്ടുവന്നു. ഉഷ മാത്രം കോഫി കുടിച്ചു. മക്കൾ അമ്മയെ ഫിൻ്റർ കോഫി എന്നു വിളിച്ചു കളിയാക്കി. ഹോട്ടലിൽനിന്നും അവർ ടാക്സി പിടിച്ച് വിവാഹം നടക്കുന്ന ഹാളിലേക്കുപോയി.

ഉഷയുടെ അമ്മായിയുടെ ചെറുമകളുടെ വിവാഹമായിരുന്നു. ഉഷയായിരുന്നു അതിഥികളിലെ മുഖ്യതാരം. കൂട്ടത്തിൽ ഉഷയുടെ ഡാൻസ് കണ്ടവർ ധാരാളം പേരുണ്ടായിരുന്നു. അന്നത്തെ പത്രത്തിൽ ഉഷ നൃത്തം ചെയ്യുന്ന ചിത്രങ്ങളും വാർത്തയുമുണ്ടായിരുന്നു. ധാരാളം പേർ ഉഷയെ അഭിനന്ദിച്ചു. അവർക്കെല്ലാം ഹസ്തദാനം നൽകിയും നമസ്കാരവും നന്ദിയും പറഞ്ഞ് ഉഷ തളർന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാലുടൻ തിരികെ പോകണമെന്ന് വിചാരിച്ചെങ്കിലും ബന്ധുക്കളുടെ വിരോധം സമ്പാദിക്കണമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഉഷയും മക്കളും സദ്യയ്ക്കുകൂടി.

ഗോകുൽദാസിനെ ആ തിരക്കിൽ കണ്ടില്ല. അനു ഫോൺ ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹവും ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയാണെന്നറിഞ്ഞു. തിരികെ പോരുന്നതിനുമുമ്പ് വധുവരന്മാരോടും ബന്ധുക്കളോടും ചേർന്നുനിന്നുള്ള ഫോട്ടോ സെഷനും നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. ഉഷ വധുവിന് ഒരു സ്വർണ്ണമാല സമ്മാനമായി നൽകി. വല്ല വിധേനയും ബന്ധുക്കളോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് ഹാളിൽനിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ മണി മൂന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പകൽസമയത്തെ ചൂടിൽ അവരെല്ലാം ക്ഷീണിതരായിരുന്നു. വേഗം ഹോട്ടലിലെത്തി കിടക്കണമെന്ന് അനു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ടാക്സിയിലാണ് വന്നതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഹോട്ടലിലേക്കുള്ള മടക്കയാത്രയ്ക്ക് വധുവിന്റെ അച്ഛൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാർ വിട്ടുകൊടുത്തു.

ഹോട്ടൽമുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ ഉഷയ്ക്ക് കുളിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ ബാത്ത് റൂമിലേക്കുപോയി. ഗോകുൽ ദാസ് വേഷമൊക്കെ മാറി ഒരു മാഗസിൻ മറിച്ചുനോക്കി ബെഡ്ഡിൽ കിടന്നു. അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഉഷ ബാത്ത് റൂമിൽനിന്നും തിരികെ വരാത്തതിനാൽ ഗോകുൽ ഉഷയെ രണ്ടു തവണ വിളിച്ചു. വിളികേൾക്കാത്തതിനാൽ ബാത്ത് റൂമിന്റെ വാതിലിൽ മുട്ടി. മറുപടി ഇല്ലാത്തതിനാൽ വാതിലിന്റെ നോബ് തിരിച്ചു. വാതിൽ പൂട്ടിയിരുന്നില്ല. വാതിൽ തുറന്നു ബാത് റൂമിനുള്ളിൽ കയറിയ ഗോകുൽ സ്തബ്ധനായി ഒരു നിമിഷം നിന്നു.

അരയ്ക്കു ചുറ്റും ഒരു ടവൽ മാത്രം ചുറ്റി അർദ്ധനഗ്നയായി ഉഷ ബാത് ടബിലെ വെള്ളത്തിൽ മലർന്ന് മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

ഗോകുൽ പിന്നീട് കസ്ബാ സ്റ്റേഷൻ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറോട് പറഞ്ഞത് ഉഷയുടെ ശരീരം ടബിൽനിന്നും ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നാണ്. തല ഉയർത്തി മുകളിൽ വിരൽവച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ശ്വാസം ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ വീണ്ടും വെള്ളത്തിൽതന്നെ കിടത്തിയെന്നാണ് മാനേജർ പറഞ്ഞത്. ഗോകുൽ തന്നെ നാലരയ്ക്കാണ് ഫോൺ ചെയ്തത് എന്നാണ്. കുളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഭാര്യയ്ക്ക് ഹൃദയസ്തംഭനമുണ്ടായി എന്നും വേഗം ഹോട്ടലിന്റെ ഡോക്ടറെ വിളിച്ചു കൊണ്ടു വരണമെന്നും പറഞ്ഞു. ഹോട്ടലിന്റെ ഡോക്ടർ റിട്ടയേർഡ് സിവിൽ സർജൻ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ അരമണിക്കൂറിനകം മുറിയിലെത്തി വെള്ളത്തിൽനിന്നും ഗോകുൽദാസിന്റെ സഹായത്തോടെ തല ഉയർത്തി ശ്വാസോച്ഛ്വാസം പരിശോധിച്ചു. ഇല്ലാത്തതിനാൽ തുറന്നിരുന്ന കണ്ണുകളിൽ പെൻടോർച്ചിന്റെ വെളിച്ചം തെളിയിച്ചു. ചലനമറ്റ, വികസിച്ച് വലുതായ കൃഷ്ണമണികൾ, ഇടതുകൈ വെള്ളത്തിൽനിന്നെടുത്ത് റേഡിയൽ ധമനിയിൽ വിരലുകളുമർത്തി നാഡീസ്പന്ദനം പരിശോധിച്ചു. ആ ശരീരത്തിൽനിന്ന് ജീവൻ വേർപെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഡോക്ടർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം ഉഷയുടെ ശരീരം വെള്ളത്തിൽത്തന്നെ കിടത്തി. ഗോകുലിന്റെ തോളിൽ തട്ടി ആശ്വസിപ്പിച്ചു. വെളിയിൽ വന്നിട്ട് അദ്ദേഹം മാനേജരെ അടുത്തുവിളിച്ചു.

“മിസ്റ്റർ മാനേജർ, ഇത് ഒരു മെഡിക്കോലീഗൽ കേസ്സാണ്. കോസ് ഓഫ് ഡെത്ത് അൺനോൺ. മരണകാരണം അറിയില്ല. ഉടനെതന്നെ ലോക്കൽ പൊലീസിനെ അറിയിക്കുക. അവർ വരുന്നതുവരെ ഈ മുറി പൂട്ടി സൂക്ഷിക്കണം.

ഗോകുൽദാസ് തന്റെ ബാഗുമെടുത്ത് മക്കളുടെ മുറിയിലേക്കു പോയി. അവരെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“അമ്മ പോയി മക്കളെ, അവൾ എന്നെന്നേക്കുമായി നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു.”

അവർ അമ്മയെ കാണണമെന്ന് ശാഠ്യം പിടിച്ചപ്പോൾ ഗോകുൽ അവരോട്, കുളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് കാർഡിയാക് അറസ്റ്റ് ഉണ്ടായി ബാത്ത് ടബിലെ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ മുറി ലോക്ക് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. പൊലീസ് വന്നിട്ടേ തുറക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് പറഞ്ഞു. പെൺകുട്ടികൾ രണ്ടു പേരും ഏങ്ങലടിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

പൊലീസ് സർജൻ ഡോക്ടർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ വൈകുന്നേരം മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഓഫീസിൽനിന്നും കാനിൽ വീട്ടിലേക്കു പോവുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഡി സി പി ഹരികുമാറിന്റെ ഫോൺകാൾ.

“എന്താണ് ഹരി, വല്ല സെൻസേഷണൽ കേസ്സും റിപ്പോർട്ടായോ? ഞാൻ വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിലാണ്.”

“സർ, യുവർ ഗസ്റ്റ് ഇൗസ് വെരി കറക്ട്. ഹൈലി സെൻസേഷണൽ ആകാൻ സാധ്യതയുള്ള കേസ്സ്. ഇന്നലത്തെ നൂത്തോൽസവത്തിന്റെ വാർത്ത വായിച്ചതല്ലേ. അതിലെ ആദ്യത്തെ പെർഫോമർ, ദ ഫേമസ്സ് ഡാൻസർ ഉഷാദേവി അവർ താമസിച്ചിരുന്ന ഹോട്ടൽമുറിയിലെ ബാത്ത്ബ്വിൽ മുങ്ങിമരിച്ചുകിടക്കുന്നു. കുളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കാർഡിയാക് അറസ്റ്റ് വന്നുവെന്ന് ഹോട്ടൽ ഡോക്ടർ പറയുന്നു.”

“ആ പോസ്റ്റിബിലിറ്റി തള്ളിക്കളയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഒരു പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന നടത്തിയാലേ പറയുവാൻ കഴിയൂ. ഇപ്പോൾ സമയം അഞ്ചര മണിയായില്ലേ. ഇന്ന് ഇൻകസ്റ്റുപോലും നടത്തുവാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ഹരി സീനിലാണോ? ഞാൻ അതുവഴി വരാം.”

ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ഹോട്ടലിൽ എത്തുമ്പോൾ മാധ്യമപ്പടയുടെ ഒരു വ്യൂഹം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വാഹനത്തിൽനിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ ചിത്രങ്ങൾ പകർത്തിയെങ്കിലും ചോദ്യശരങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവന്നില്ല. ഹരിയുടെ ഡ്രൈവർ കൂടെ വന്നു. ലിഫ്റ്റിൽ കയറി ഒൻപതാമത്തെ ഫ്ലോറിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾ ലിഫ്റ്റിനു മുൻപിലെ ഇടനാഴിയിൽ ഹരിയും കസ്ബാ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറും നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 917-ാം നമ്പർ സ്കൂട്ടിന്റെ മുൻപിൽ ഗാർഡ് നിന്നിരുന്ന പൊലീസുകാരൻ കാർഡ് കീ ഉപയോഗിച്ച് വാതിൽ തുറന്ന് കാർഡ് ചുവരിലെ സ്ലോട്ടിൽ ഇട്ടു. മുറിയിലെ ലൈറ്റുകളെല്ലാം ഓണായി. മുറിയിൽ കെട്ടിനിന്നിരുന്ന ദുഷിച്ച വായുവിനെ അകറ്റാൻ ഹരി ഫാനുകളും എയർ കണ്ടീഷണറും ഓൺ ചെയ്തു.

പൊലീസുകാരനോട് ആരെയും കടത്തിവിടണ്ട എന്ന് നിർദ്ദേശം കൊടുത്തിട്ട് ഡോ. ഉണ്ണിയും ഹരിയും കസ്ബാ സി ഐ യും ബാത്ത് റൂമിൽ കയറി. അതിനകത്തെ ലൈറ്റുകളും എക്സ്ഹോസ്റ്റ് ഫാനും ഓൺ ചെയ്തു.

അവർ ബാത്ത് ടബിനടുത്ത് ചെന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രിയങ്കരിയായിരുന്ന കഴിവുറ്റ കലാകാരിയാണ് ഒരു കുളിഞ്ഞൊട്ടിയിൽ അർദ്ധനഗ്നയായി ചേതനയറ്റു കിടക്കുന്നത്. വിശാലമായ ബാത്ത് റൂമിൽ ഒരടി പൊക്കമുള്ള പ്ലാറ്റ്ഫോമിലാണ് സിറാമിക് ബാത്ത്ടബ്ബ് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉണ്ണി പ്ലാറ്റ് ഫോമിനു ചുറ്റും നടന്നുനോക്കി. ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും ടബിൻനിന്നും കവിഞ്ഞൊഴുകിയിട്ടില്ല. ക്ലോസറ്റും വാഷ്ബേസിനും ബാത്ത് ടബിന്റെ എതിർവശത്താണ്.

ഉണ്ണി കയ്യിലെ വാച്ചിൽ സമയം നോക്കി. ആറു മണിയാകാൻ പോകുന്നു. വാച്ച് അഴിച്ച് പോക്കറ്റിലിട്ടു. ഷർട്ടിന്റെ സ്ലീവ് മുകളിലോട്ട് ചുരുട്ടിവെച്ചിട്ട് വെള്ളത്തിൽ കയ്യിട്ട് മൃതദേഹത്തിന്റെ കഴുത്ത് വശങ്ങളിലേക്കും മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തിരിച്ചു നോക്കി. പേശീദൃഢത മൂലം തിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

അതുപോലെ ഇടതുകൈ പൊന്തിച്ചിട്ട് കൈമുട്ട് മടക്കുവാൻ നോക്കി. മടക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. പേശികൾ ദൃഢമായിട്ടില്ല.

“ഇവർ കുളിമുറിയിൽ കയറിയത് എപ്പോഴാണെന്നാണ് ഭർത്താവ് പറഞ്ഞത്?”

“നാലു മണിയോടെയെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. നാലര മണിക്ക് ലോബിയിൽ മാനേജരെ വിളിക്കുന്നു. ഹോട്ടൽ ഡോക്ടറോടും അങ്ങനെയാണ് പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം അഞ്ചു മണിക്ക് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മരിച്ചനിലയിൽ ബാത് ടബിൾ കാണപ്പെട്ടു.”

“സമയമെല്ലാം യോജിക്കുന്നുണ്ട് ഹരി. റിഗർ മോർട്ടിസ് തലയിലും കഴുത്തിലും മാത്രമേ ഡവലപ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. അപ്പോൾ മരിച്ചിട്ട് രണ്ട് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. കൈകളിൽ ഇല്ല. അപ്പോൾ നാലു മണിക്കൂർ ആയിട്ടില്ല. ഹരി, നാളെയല്ലേ ഇൻകസ്റ്റ് നടത്തുന്നത്. അപ്പോൾ ബാത്ത് ടബിളെ വെള്ളം വൃത്തിയാക്കിയ ഒരു കുപ്പിയിൽ ശേഖരിക്കാൻ പറയണം.”

അവർ ബാത്ത് റൂമിൽനിന്നും വെളിയിൽ വന്നു. ഹരി ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഒരു മനോഹരമായ ശില്പം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുപോലെ. ശാന്തമായ മുഖം. മരണത്തിന്റെ വേദനകളൊന്നും കാണാനില്ല. ഇന്നലെ ഹരിയും ഭാര്യയുംകൂടി ഉഷയുടെ ഡാൻസ് കാണുവാൻ പോയിരുന്നു. മിനിയുടെ ഫേവറിറ്റ് ഡാൻസറാണ് ഉഷാദേവി. രാമമൂർത്തി കമ്മീഷണർക്കും ഡിസിപിക്കും പാസ്റ്റുകൾ കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് മിനിയുടെ കരച്ചിലും കാനേണ്ടിവരും.

ബെഡ് റൂമിൽ വന്നപ്പോൾ ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ഹരിയോട് ഉഷയുടെ ഭർത്താവിനെ വിളിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു.

“ഉഷയുടെ മെഡിക്കൽ ഹിസ്റ്ററി അറിയണം. ഇത്തരം മരണങ്ങളിൽ, അതായത് ഡെത്ത് ഇൻ ഷാലോ വാട്ടേഴ്സ്, മെഡിക്കൽ ഹിസ്റ്ററി വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്.”

സി ഐ പോയി ഗോകുൽദാസിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. ഹരികുമാർ പൊലീസ് സർജനെ പരിചയപ്പെടുത്തി. ഡോ. ഉണ്ണി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുകരങ്ങളും പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“മിസ്റ്റർ ഗോകുൽദാസ്, മൈ ഹാർട്ട്ഫെൽറ്റ് കൺഡോളൻസസ്സ്. എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെ മെഡിക്കൽ ഹിസ്റ്ററിയെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.”

“ഉഷയ്ക്ക് അൻപത്തിഒന്നു വയസ്സായി. ഉഷയെ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ട് പതിനേഴു വർഷമായി. ഈ പതിനേഴു വർഷത്തിനിടെ അവർക്ക് കാര്യമായ ഒരസുഖവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നൂത്തം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ കാൽക്കുഴ ഉളുക്കി ആശുപത്രിയിൽ പോയി ചികിത്സിക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടു പ്രസവങ്ങളും സുഖപ്രസവങ്ങളായിരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഫിറ്റ്നസ്സ് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ആറു മാസം കൂടുമ്പോഴും കംപ്ലീറ്റ്

രക്തപരിശോധനകളും ചെക്കപ്പും നടത്തും. ഈ സി ജി, എക്കോ എന്നീ കാർഡിയാക് പരിശോധനകളും നടത്തും.

“എല്ലാ ദിവസവും അര മണിക്കൂർ നടത്തയും അര മണിക്കൂർ യോഗയും മുടങ്ങാതെ ചെയ്യും. പിന്നെ ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരും എല്ലാ വർഷവും മാനസസരോവർ ഐലൻഡ് റിസോർട്ടിൽ വന്ന് പത്തു ദിവസം താമസിച്ച് ആയുർവേദ പഞ്ചകർമ്മ ചികിത്സ ചെയ്യും.”

“ഉഷയ്ക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും ഫിറ്റ്സ് വന്നിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല സർ, ഒരിക്കലും വന്നിട്ടില്ല. പിന്നെ ചിലപ്പോൾ തലവേദന വരാറുണ്ട്. ന്യൂറോളജിസ്റ്റിനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ടെൻഷൻ ഹെഡ്ഡേക്ക് എന്നാണ്. തലവേദന വരുമ്പോൾ കഴിക്കാൻ ഗുളിക പ്രിസ്ക്രിപ്റ്റ് ചെയ്തെങ്കിലും അദ്ദേഹം സജസ്റ്റ് ചെയ്തത് മെഡിറ്റേഷനാണ്. അങ്ങനെ അതും ചെയ്യുമായിരുന്നു.”

“ഫൈനലി ഒരു ചോദ്യം. അവർ മദ്യമോ മരുന്നുകളോ ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നുവോ?”

“ഇല്ല സർ, ചിലപ്പോൾ പാർട്ടികളിൽ റെഡ് വൈൻ കഴിക്കാറുണ്ട്, അതും ഒരു വൈൻഗ്ലാസ്സ് മാത്രം. ഞാൻ വല്ലപ്പോഴും മദ്യപിക്കുന്നത് അവൾക്ക് ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു.”

“താങ്ക് യൂ മിസ്റ്റർ ഗോകുൽദാസ്. സോറി ടു ഹാവ് ബോതേഡ് യൂ.”

“ഹരി, ഞാനും പോകട്ടെ. നാളെ ഇൻകസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ് ബോഡി പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനയയ്ക്കുമ്പോൾ എന്നെ ഒന്ന് അലർട്ട് ചെയ്യേണ,”

“ഷുവർ സർ, ഞാനും സി ഐയും വരുന്നുണ്ട്.”

അന്നു രാത്രിതന്നെ സകല ടെലിവിഷൻ ചാനലുകളും ഉഷാദേവിയുടെ മരണം ആഘോഷിച്ചുവെന്നു വേണം പറയുവാൻ. ചാനലുകളിൽ ചർച്ചകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. റിട്ടയേഡ് എസ് പിമാർ അവരുടെ പഴയ കേസ്സുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി. ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും പരാമർശമുണ്ടായിരുന്നു. മണി ചാനലുകൾ മാറ്റിമാറ്റി വച്ച് വാർത്തകൾ കണ്ടിട്ട് ഉണ്ണിക്ക് റണ്ണിങ് കമന്ററി നൽകുകയായിരുന്നു.

രാവിലെ പത്രങ്ങളിലും വിശദമായ വാർത്തകൾ വന്നിരുന്നു. ഒരു പത്രം ഗോകുൽദാസിന്റെ ആദ്യത്തെ ഭാര്യയുടെ മരണവും ദുരുഹസാഹചര്യത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് ഒരു ഗോസിപ്പ് കാച്ചിയിരുന്നു. വ്യംഗ്യ നരേണ ഈ മരണത്തിലും ദുരുഹ സാഹചര്യങ്ങളുണ്ട് എന്നർത്ഥം. പക്ഷേ, ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ചിന്തിച്ചത് അതിൽ അല്പം യാഥാർത്ഥ്യം ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പില്ലേ എന്നാണ്.

പതിനൊന്നു മണിക്ക് ആട്ടോപ്സി തുടങ്ങി. പതിവുപോലെ കൃഷ്ണൻ ആയിരുന്നു അസിസ്റ്റന്റ്. ഹരിയും സി ഐ യും കാഴ്ചക്കാർ.

ഉഷയുടെ വെളുത്ത ശരീരത്തിൽ ആ കരിവാളിപ്പുകൾ തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. ഇരുകാലുകളിലും കാൽക്കുഴയ്ക്ക് മുകളിലായി ചുവപ്പുകലർന്ന നീലനിറത്തിലുള്ള കരുവാളിപ്പുകൾ. ഉണ്ണി അതിൽ ഒരേണ്ണം സ്കാൽപെൽകൊണ്ട് മുറിച്ചുനോക്കി. ജീവനുള്ളപ്പോൾ സംഭവിച്ചതാണോയെന്നറിയുവാൻ ചെയ്യുന്ന പരിശോധന. തൊലിക്കടിയിൽ രക്തം കട്ടപിടിച്ചു കിടക്കുന്നു.

ഹിമറ്റോമ എന്ന് മെഡിക്കൽ വാക്ക്. ഇരുകാലുകളിലും കണ്ടത് ഏതാണ്ട് ഒരേ ആകൃതിയിലുള്ളവ. കൃഷ്ണൻ ഡിജിറ്റൽ ക്യാമറകൊണ്ട് നിരവധി ചിത്രങ്ങളെടുത്തു. അതിൽനിന്നും മൈക്രോസ്കോപ്പിക് പരിശോധനയ്ക്കായി ഒരു ചെറുകുപ്പണം മുറിച്ചെടുത്തു ഫോർമാലിൻ ലായനിയിലിട്ടു ലേബൽ എഴുതി ഒട്ടിച്ചു.

ഉഷാദേവിയുടെ ശരീരത്തിൽ കണ്ട ഏക മുറിവുകൾ അവയായിരുന്നു.

“ഈ മുറിവുകൾ എങ്ങനെ സംഭവിച്ചതാണെന്നു പറയാമോ?” ഉണ്ണി ഹരിയോട് ചോദിച്ചു.

“ഒരു ബ്ലണ്ട് ഇംപാക്ടാകാമോ?”

“യെസ് ഹരി ബ്ലണ്ട് ഇംപാക്ട് തന്നെ. ഏ വെരി സിഗ്നിഫിക്കന്റ് ഇൻജുറി. ഉഷാദേവിയുടെ നിറം നല്ല വെളുപ്പായതുകൊണ്ടാണ് ഈ കരിവാളിപ്പുകൾ വ്യക്തമായി കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞത്.”

കൃഷ്ണനാണ് എവിസറേഷൻ നടത്തിയത്. അവയവങ്ങൾ ഡിസക്ഷൻ ടേബിളിൽ വച്ചു.

ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ശ്വാസകോശങ്ങൾ മുറിച്ചുപരിശോധിച്ചു. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം കയറിയിട്ടില്ല. ശ്വാസക്കുഴലുകളുടെ ചെറിയ ശിഖരങ്ങൾവരെ മുറിച്ചു പരിശോധിച്ചു. ഒരു പതയോ അന്യപദാർത്ഥങ്ങളോ ഒന്നുമില്ല. മുങ്ങിമരിച്ച ഒരു ലക്ഷണവുമില്ല.

“ഇതാണ് ടിപ്പിക്കൽ ഡ്രൈ ഡ്രൗണിങ്. വെള്ളം കയറാത്ത മുങ്ങിമരണം. ബ്രീഫിങ്ങിൽ ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം.”

മറ്റ് അവയവങ്ങളുടെ പരിശോധനയിൽ ഒരു തകരാറുപോലും കണ്ടുപിടിക്കാനായില്ല. ഹൃദയത്തിന്റെ അറകൾക്കോ വാൽവുകൾക്കോ പേശികൾക്കോ, കൊറോണറി ധമനികൾക്കോ ഒരു രോഗവും ബാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു ചെറുപ്പക്കാരിയുടെ ഹൃദയത്തിലെമ്പോലെ കൊഴുപ്പിന്റെ ഒരു ലേശംപോലും ധമനികളിൽ അടിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. ശരീരത്തിലെവിടെയും മേദസ്സിന്റെ അംശംപോലുമില്ലായിരുന്നു. ആമാശയത്തിൽ കാൽഭാഗത്തോളം പകുതി ദഹിച്ച ആഹാരസാധനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കല്യാണസദ്യയുടെ അവശേഷിപ്പുകൾ. പ്രത്യേകിച്ച് ഗന്ധമൊന്നുമില്ല.

“ഏ പെർഫെക്ട്ലി ഹെൽത്തി ബോഡി. ഇവർ ഇനിയും ഒരൻപതു വർഷംകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നു.”

“ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ഗ്ലൗസും ഏപ്രണുമൊക്കെ മാറ്റി, കൈകൾ നല്ലതുപോലെ കഴുകിത്തുടച്ചു. അപ്പോൾ ജോഷ്യാ ചന്ദനത്തൈലത്തിന്റെ കുപ്പി കൊടുത്തു. ഉണ്ണി അല്പം ഹരിക്കും.

സിഐയ്ക്കും കൊടുത്തു. എന്താ സുഗന്ധം!

“ഒറിജിനലാണ്. എനിക്ക് മൈസൂറിൽ നിന്നും ഒരു സ്നേഹിതൻ കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതാണ്. എന്റെ ഒബ്സെഷൻ ജോഷ്യാ, ചായയും വാഴയ്ക്ക അപ്പവും. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് വടയായിക്കോട്ടെ. നമുക്ക് മിനി കോൺഫറൻസ് ഹാളിലേക്കു പോകാം.”

കഥാകഥനംപോലെയുള്ള ആ ബ്രീഫിങ് കേൾക്കുവാൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധയോടെയിരുന്നു.

“ഉഷാദേവിക്ക് ശാരീരികമായി യാതൊരു രോഗവുമില്ലായിരുന്നു. തികച്ചും ആരോഗ്യവതി. ഭർത്താവിന്റെ മൊഴിയനുസരിച്ച്, അവർ കുളിക്കാൻ പോയതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴിപ്രകാരം അവരുടെ ശവശരീരം ബാത് ടബ്ബിൽ മൂക്കും വായും ഉൾപ്പെടെ വെള്ളത്തിൽ പൂർണ്ണമായും മുങ്ങിയ നിലയിൽ കാണപ്പെട്ടു. ആഴം കുറഞ്ഞ ബാത്ത് ടബ്ബിൽ ഒരാൾ മുങ്ങി മരിക്കണമെങ്കിൽ അയാൾ വെള്ളത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നിരിക്കണം. ചുഴലി, അമിതമായി മദ്യം, മയക്കുമരുന്നുകൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച അവസ്ഥ, തലച്ചോറിനോ, ഹൃദയത്തിനോ ഉള്ള രോഗം മൂലമുണ്ടാകുന്ന മോഹാലസ്യം, രക്തത്തിലെ പഞ്ചസാരയുടെ അളവ് വളരെ കുറയുക എന്നിവകൊണ്ട് മുങ്ങിമരിക്കാം. ചിലതൊക്കെ ഒഴിവാക്കണമെങ്കിൽ രാസപരിശോധന നടത്തണം. അത് നമുക്ക് നാളെത്തന്നെ ചെയ്യാം.”

“എന്നാൽ ഉഷാദേവി വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിച്ചിട്ടില്ല.”

എല്ലാവരും അത്ഭുതത്തോടെ ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ നോക്കി. അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു.

“ഞാൻ വെറുതേയല്ല പറഞ്ഞത്. അവരുടെ ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ വെള്ളം കയറിയിട്ടില്ല. ഇനി ഞാൻ കുറച്ചു ശാസ്ത്രീയമായ കാര്യങ്ങൾ പറയാം.

“ജീവനുള്ള ഒരാൾ വെള്ളത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ അയാൾ ശരീരത്തിന്റെ ഭാരംകൊണ്ട് വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകും. അവിടെ ശ്വസിക്കുവാൻ വായുവില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ശ്വസിക്കുന്നത് വെള്ളമായിരിക്കും. ഈ വെള്ളം ശ്വാസക്കുഴലുകളിലൂടെ ശ്വാസകോശങ്ങളിലെത്തും. അയാൾ ശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പിടയും. അപ്പോൾ കൂടുതൽ വെള്ളം ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ കയറും. തലച്ചോറിന് പ്രാണവായു കിട്ടാത്തതിനാൽ ബോധം പോകും. വെള്ളം കയറി ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം കൂടുമ്പോൾ അയാൾ ജലത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കു

പോകും. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്ക് ഏതാണ്ട് അഞ്ചു മിനുട്ടു വേണ്ടിവരും. ഇത്തരം കേസ്സുകളിൽ ആട്ടോപ്സി നടത്തുമ്പോൾ ജലം നിറഞ്ഞു വീർത്ത ശ്വാസകോശങ്ങൾ കാണാൻ സാധിക്കും. അവയെ മുറിച്ചുനോക്കിയാൽ രക്തവും പതയും കലർന്ന വെള്ളം ബഹിർഗമിക്കുന്നതു കാണാം. ഇത്തരം മുങ്ങിമരണങ്ങളെ ‘വെറ്റ് ഡ്രൗണിങ്’ എന്നു വിളിക്കുന്നു.

“അപ്പോൾ എല്ലാ മുങ്ങിമരണങ്ങളും വെറ്റ് ഡ്രൗണിങ് അല്ലേ?” സി ഐ യുടെ സംശയം.

“വളരെ നല്ല ചോദ്യം. വെള്ളം ശ്വാസക്കുഴലുകളിൽക്കൂടി ശ്വാസകോശങ്ങളിലെത്താതെയും മരണം സംഭവിക്കാം. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യുദ്ധകാലത്ത് തുറമുഖത്ത് നങ്കൂരമിട്ടു കിടക്കുന്ന യുദ്ധക്കപ്പലുകളിൽ നിന്നും സെയിലർമാർ പബ്ലുകൾ സന്ദർശിച്ച് തിരികെ വന്ന് കപ്പലിലെ കോണിയിലൂടെ കയറുമ്പോൾ കാലുതെറ്റി തൂക്കനെ, അതായത് വെർട്ടിക്കലായി വെള്ളത്തിൽ വീഴും. ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നെടുത്താലും അവർ മരിച്ചിരിക്കും. ആട്ടോപ്സിയിൽ അവരുടെ ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ വെള്ളം കയറിയിട്ടുണ്ടാവില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണ പഠനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമായത് തൂക്കനെ വെള്ളത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ വെള്ളം ശക്തിയോടെ മൂക്കിനുള്ളിലൂടെ കയറുമ്പോൾ അത് ഹൃദയത്തിന്റെ വേഗസ്സ് എന്ന ഞരമ്പിനെ ത്രസിപ്പിക്കുകയും അപ്പോൾ ഹൃദയം നിശ്ചലമായി മരണം പൊടുന്നനേ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാണ്. ആട്ടോപ്സിയിൽ ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ വെള്ളം കാണുകയില്ല. ഇതിനെ ‘ഡ്രൈ ഡ്രൗണിങ്’ എന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“എന്തുകൊണ്ടാണ് ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ വെള്ളം കയറാത്തത്?” വീണ്ടും സി ഐ യുടെ സംശയം.

‘ശ്വസിച്ചാലല്ലേ വെള്ളം കയറൂ. അതിനുമുമ്പ് ഹൃദയം നിലച്ച് മരണം സംഭവിച്ചിരിക്കും.’

“ഈ ഗവേഷണങ്ങളെല്ലാം നടക്കുന്നത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ശതകത്തിലാണ്. 1912-നും 1915-നും ഇടയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മൂന്നു പട്ടണങ്ങളിൽ മൂന്നു സ്ത്രീകൾ മരണപ്പെട്ടു. ഇവർ മൂന്നു പേരും മരിച്ചത് ബാത്ത്ബിത്ത് കുളിക്കുമ്പോൾ സന്നി വന്നുവെന്നാണ് ഔദ്യോഗിക ഭാഷ്യം. എന്നാൽ കുറച്ചു നാളുകൾക്കുശേഷം ഈ കേസ്സുകളുടെ സാദൃശ്യം നിമിത്തം സ്കോട്ട്ലൻഡ്യാർഡിലെ ഒരു ഡിറ്റക്ടീവ് അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചു. ഈ മൂന്നു കേസ്സുകളിലും മരിച്ച സ്ത്രീകളുടെ ഭർത്താവ് ഒരാളായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് സ്മിത്ത്. അദ്ദേഹം കുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു കള്ളനായിരുന്നു. സ്ത്രീകളെ പാട്ടിലാക്കുവാൻ ബഹുമിടക്കൻ.

“അദ്ദേഹം ആദ്യം വിവാഹം കഴിച്ചത് ഒരു ബെസ്സിയെ. വിവാഹശേഷം ഒരു ബാത്ത്ബ് വാങ്ങി കുളിമുറിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീട് അയാൾ നോമിനിയാലി ബെസ്സിയുടെ പേരിൽ ഒരു വലിയ തുകയ്ക്ക് ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തു.

അടുത്തതായി അയാൾ ഒരു ഡോക്ടറെ കണ്ടു. ബെസ്സിക്ക് തലവേദനയും ചുഴലിയും വരാറുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് മരുന്നിന് കുറിപ്പു വാങ്ങി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബെസ്സി കുളിത്തൊട്ടിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. അപകടമരണമെന്ന് അധികൃതർ വിധിയെഴുതി.

“സ്മിത്ത് ഇൻഷുറൻസ് തുക കൈപ്പറ്റി. അയാൾ താമസം മറ്റൊരു പട്ടണത്തിലേക്കു മാറ്റി. അടുത്ത ഈ ആലീസായിരുന്നു. ആലീസും മരിച്ചത് ബാത്ത് ടബിൾ കുളിക്കുമ്പോൾ. സംഭവങ്ങളെല്ലാം ബെസ്സി കേസ്സു പോലെതന്നെ. മൂന്നാമത് കൊല്ലപ്പെട്ടത് മാർഗററ്റ്. മാർഗററ്റിന്റെ കണങ്കാലുകളിൽ സുഹൃത്തുക്കളെ, നിങ്ങൾ ഇന്ന് ഉഷാദേവിയുടെ കണങ്കാലുകളിൽ കണ്ട അതേ കരിവാളിപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

“എന്നാൽ അതിന് അന്നാരും പ്രാധാന്യം നൽകിയില്ല. പിന്നീട് നടന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഈ മൂന്നു മുതദേഹങ്ങളും കുഴിച്ചെടുത്ത് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന നടത്തിയത് അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രശസ്തനായ ഫോറൻസിക് പ്രൊഫസ്സർ സർ ബെർണാർഡ് സ്‌പിൽസ്ബറി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ബാത്ത് ടബിൾ ഒരു നീന്തൽക്കാരിയെ കിടത്തി. അവരുടെ കാലുകൾ പെട്ടെന്ന് വലിക്കുമ്പോൾ മുഖം പെട്ടെന്ന് വെള്ളത്തിനടിയിലാവുകയും വെള്ളം മൂക്കിലൂടെ ശക്തിയോടെ കയറുമെന്നും കണ്ടു പിടിച്ചു. ആ പരീക്ഷണത്തിനു തയ്യാറായ സ്ത്രീ മരിക്കാതെ കഷ്ടിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നാണ് കഥ.”

“ഏതായാലും നമുക്ക് ഇങ്ങനെ സമാഹരിക്കാം. ഉഷാദേവിയുടെ ആട്ടോപ്സിയിൽ ‘വെറ്റ് ഡ്രൗണിങ്ങി’ന്റെ ഒരു ലക്ഷണവുമില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ അത് ‘ഡ്രൈ ഡ്രൗണിങ്’ ആകണം. ബാത്ത് ടബിൾകുളിക്കുമ്പോൾ തല വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചായിരിക്കും കുളിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവരുടെ കാലുകളിൽ പിടിച്ച് മുകളിലോട്ടു വലിച്ചാൽ തല പെട്ടെന്ന് വെള്ളത്തിനടിയിലാകും. വെള്ളം മൂക്കിലൂടെ ശക്തിയിൽ നേസോഫാരിൻസിൽ പതിക്കും. അപ്പോൾ വേഗസ്സ് ഞരമ്പ് ത്രസിച്ച് ഹൃദയം നിന്നുകാണും. സഡൻ ഡെത്ത്. അവർക്ക് രക്ഷപ്പെടാനോ ശബ്ദം ഉയർത്തുവാനോ കഴിയുകയില്ല.”

കോൺഫറൻസ് ഹാളിൽ പരിപൂർണ്ണ നിശബ്ദത.

“അതിനാൽ ഉഷാദേവിയുടെ മരണം ആക്സിഡന്റൽ മുങ്ങിമരണമല്ല. ആത്മഹത്യയുമല്ല. പിന്നെയൊ? ഹോമിസൈഡൽ ഡ്രൗണിങ്. ഒന്നാം തരം കൊലപാതകം. ആരു ചെയ്തുവെന്നതിനെപ്പറ്റി സംശയമില്ല. എന്തിനു ചെയ്തുവെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് ഹരിയുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘാംഗങ്ങളുടെയും ജോലി. ഹരി, എല്ലാ കൊലപാതകങ്ങൾക്കും ഒരു മോട്ടീവ് തീർച്ചയായും കാണും; ഡ്രഗ് അഡിക്ടുകൾ മാത്രമേ മോട്ടീവില്ലാത്ത കൊലപാതകങ്ങൾ ചെയ്യുകയുള്ളൂ. മഹാനായ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ കവിതാശകലം കേട്ടിട്ടില്ലേ?”

“കനകം മൂലം, കാമിനി മൂലം കലഹം പലവിധമൂലകിൽ സുലഭം.” ഇപ്പോൾ രാഷ്ട്രീയവും ഒരു മോട്ടീവായി ചേർക്കാം. എനി കസ്റ്റഡൻസ്?”

“സർ, കാലുകളിലെ കരുവാളിപ്പുകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞില്ല.”

“അവ തീർച്ചയായും രണ്ടു കാലുകളിലും ശക്തിയോടെ പിടിച്ചതിൽ വച്ചുണ്ടായതുതന്നെയാണ്. രണ്ടിന്റെയും പാറ്റേണും ഒന്നുപോലെ. ഹരി നമുക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഒരു ഡമ്മി പരീക്ഷണം നടത്താം. ആർ യു ഇന്ററസ്റ്റഡ്? അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇവിടെ ഫ്ളെക്സിബിൾ ജോയിന്റുകളുള്ള ഒരു ഫൈബർ ഗ്ലാസ്സ് ഡമ്മിയുണ്ട്. അത് ഹോട്ടലിലെ ബാത്ത് ടബിൾ ഇട്ട് ഒരു ഡെമോൺസ്ട്രേഷൻ നടത്താം.”

“കൃഷ്ണാ, വിസറയും രക്തവും ഇന്നുതന്നെ കെമിക്കൽ എക്സാമിനർക്ക് കൊടുത്തയയ്ക്കണം. ഹരിയുടെ ഒരു പ്രയോറിറ്റി റിക്വസ്റ്റും വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ. ഞാൻ മണിയെ വിളിച്ചുപറയാം.”

പിറ്റേദിവസംതന്നെ മണി റിപ്പോർട്ടു കൊടുത്തു. രക്തത്തിൽ ‘ഫീനോബാർബിറ്റോൺ’ എന്ന ഉറക്കഗുളികയുടെ നേരിയ അംശം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഹരി ഉഷാദേവിയുടെ ബോഡി ഗോകുൽദാസിന് അന്ന് വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. ബാംഗ്ലൂർ യാത്ര രണ്ടു ദിവസത്തേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ഉണ്ണിയും കൃഷ്ണനും ഡമ്മിയുമായി ഹോട്ടലിലെത്തി. ഹരിയും സംഘവും നേരത്തേ എത്തിയിരുന്നു. ഫിംഗർപ്രിന്റുകാരും ഫോറൻസിക് ലാബുകാരും എത്തിയിരുന്നു. ബാത്ത്റൂമിലെ ടബിളിലെ വെള്ളത്തിൽ ഡമ്മി ഇട്ടു. തലയും കഴുത്തും വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിനിൽക്കുന്ന രീതിയിൽ. കൃഷ്ണൻ ഫോട്ടോകളെടുത്തു.

“കൃഷ്ണൻ വീഡിയോ, മോഡായിരിക്കും നല്ലത്. അടുത്തത് ഞാൻ കാലുകൾ വലിക്കുന്നതല്ലേ,” കൃഷ്ണൻ ക്യാമറ വീഡിയോ മോഡിലിട്ടു. ഉണ്ണി ഡമ്മിയുടെ കാലുകളിൽ പിടിച്ച് മുകളിലേക്ക് പൊന്തിച്ചു. ഡമ്മിയുടെ തല പൂർണ്ണമായും വെള്ളത്തിനടിയിലായി.

“കഥ കഴിഞ്ഞു.”

കഥാന്ത്യം: ഹരി ബാംഗ്ലൂരിൽ പോയി. അവിടത്തെ പൊലീസിന്റെ സഹായത്തോടെ ഗോകുൽദാസിന്റെ കമ്പനിയും വീടും സെർച്ചു ചെയ്തു. കമ്പനി ആഡിറ്റേഴ്സിൽനിന്നും കമ്പനിയുടെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥ മോശമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. അതിനെ സപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്ന ഡോക്യുമെന്റുകളുടെ പകർപ്പുകളും സമ്പാദിച്ചു. സെർച്ചിൽ ഒരു പ്രധാന വിവരം കിട്ടി. കഴിഞ്ഞ വർഷം മധ്യത്തിൽ ഉഷ ദുബൈയിൽ ഒരു നൃത്തപരിപാടിക്ക് പോയിരുന്നു. ബിസിനസ്സു സംബന്ധമായ

കാര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഗോകുലം കൂടെപ്പോയിരുന്നു. അവിടെ വച്ച് ദുബൈയിൽ രജിസ്റ്റേഡ് ഓഫീസുള്ള അമേരിക്കൻ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിയിൽ നിന്നും ഉഷയുടെ ലൈഫ് കവറിന് ഒരു മില്യൺ ഡോളറിന്റെ പോളിസി എടുത്തിരുന്നതിന്റെ രേഖകൾ കിട്ടി.

ഹരി മടങ്ങിവന്നതിനുശേഷം ഗോകുലിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. കോടതി അയാളെ റിമാൻഡ് ചെയ്തു. അയാൾക്കെതിരേയുള്ള ജനരോഷം കാരണം കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ ഹരിക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു.

അതിനുശേഷം ഹരി ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ വീട്ടിൽ പോയി കണ്ടു.

“സർ, അങ്ങില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കേസ് തെളിയിക്കപ്പെടില്ലായിരുന്നു. താങ്കൾ വെരിമച്ച് സർ.”

“ഹേയ് ഹരി, അങ്ങനെ പറയരുതേ. ഞാൻ പകുതി കാര്യങ്ങളേ ചെയ്തുള്ളൂ. എങ്ങനെ കൊന്നുവെന്ന സമസ്യ ഞാൻ പൂരിപ്പിച്ചു. എന്തിനു കൊന്നുവെന്നത് കണ്ടുപിടിച്ചത് ഹരിയാണ്. ദ മോട്ടീവ്. മെൻസ് റിയായിലെ പ്രധാനഘടകം. അതാണ് ഈ കേസിലെ പ്രധാന തെളിവ്. അഭിനന്ദനങ്ങൾ ഹരി.”

13. സമുദ്രം

ഹാർബർ പൊലീസിന്റെ പെട്രോൾ ബോട്ട് കെ പി അൻപത്തിയൊന്ന്, വല്ലാർപാടം കണ്ടെയ്നർ ടെർമിനൽവരെ പോയിട്ട് അവിടെനിന്ന് തിരിഞ്ഞ്, കായലും കടലും ചേരുന്ന അഴിമുഖത്തെത്തിയപ്പോൾ ബോട്ട് ഡ്രൈവർ ഷാജിയോട് ഡെക്കിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്ന എ എസ് ഐ മധു പറഞ്ഞു: “എടോ ഷാജീ, വേലിയിറക്കം തുടങ്ങി. ബോട്ട് തിരിക്ക്. നമുക്ക് മട്ടാഞ്ചേരി വാർഫ് വഴി തേവരവരെ പോയിവരാം.” കൂടെ വരേണ്ട സി പി ഒ അത്യാവശ്യമായി ലീവെടുത്തു. വേറേ ആളെ പോസ്റ്റു ചെയ്തതുമില്ല.

ചന്ദ്രനില്ലാത്ത ഇരുണ്ട ആകാശം. തണുത്ത ഇളംകാറ്റു വീശുന്നു. മധു ഡെക്കിലെ ബെഞ്ചിലിരുന്ന് ഒരു സിഗററ്റ് കത്തിച്ച് പുക ആസ്വദിച്ചു വലിച്ചു. ഡ്യൂട്ടിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ വലിക്കാത്തതാണ്. ഇന്ന് ഒരു മൂഡ് തോന്നി. കായലിൽ ട്രാഫിക് കുറവായിരുന്നു. ചെറു തോണിയിൽ വീശുവലയിട്ട് മീൻ പിടിക്കാൻ പോകുന്ന കുറച്ചു പേരെ മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ. നേവിയുടെ ഡോക്ക് യാർഡിൽ മീൻ പിടിക്കാൻ അനുമതിയില്ലാത്തതിനാൽ അവർ ഐലൻഡിന് വടക്കുവശത്തു മാത്രമേ വലയിടു.

ബോട്ട് തേവര അടുക്കാരായപ്പോൾ അല്പം വലിയ ഒരു ബോട്ട് ലൈറ്റുകളില്ലാതെ നേരേ എതിരേ വരുന്നു. ഷാജി പെട്രോൾ ബോട്ടിന്റെ ചുവന്ന ടോപ്പ് ലൈറ്റ് ഫ്ളാഷ് ചെയ്തു. അലാറവും മുഴക്കി. എന്നിട്ടും ബോട്ടിന്റെ കോഴ്സ് മാറ്റുന്ന ലക്ഷണമില്ല. മധു മൈക്രോഫോൺ എടുത്തു ചലഞ്ചു ചെയ്തു.

“ഹു കംസ് ദേർ? സ്റ്റോപ്പ് ആൻഡ് ഐഡന്റിഫൈ.” മധു പൊലീസ് നടപടിപ്രകാരം ചലഞ്ച് ചെയ്തു. പൊലീസ് ബോട്ട് ആ ബോട്ടിന്റെ വശത്ത് ചേർത്തുനിർത്തി.

പൊടുന്നനേ ബോട്ടിന്റെ റൂഫിലെ ലൈറ്റ് കത്തി. ഉടനേ അണയുകയും ചെയ്തു. മധു റിവോൾവർ ഹോൾസ്റ്റർ തുറന്നു. റിവോൾവറിന്റെ ഗ്രിപ്പിൽ പിടിച്ചു. ഡ്രൈവിങ് ക്യാബിന്റെ പുറകിലുള്ള ഒരു ലൈറ്റ് തെളിഞ്ഞു. ഡെക്കിലെ പ്രകാശത്തിൽ വെള്ള യൂണിഫോം ധരിച്ച ഒരു ഓഫീസർ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. മുഖം വ്യക്തമല്ല.

“കോസ്റ്റൽ ഗാർഡ് അസിസ്റ്റന്റ് കമാൻഡന്റ് മൽഹോത്ര ഹിയർ.” അയാൾ സലൂട്ടു ചെയ്തു.

അപ്പോൾ നമ്മളെക്കാൾ കൂടിയ പാർട്ടിയാണല്ലോ. ഏതായാലും മധു ഗൗരവം വിട്ടില്ല.

സലൂട്ട് മടക്കിക്കൊണ്ട് മധു ചോദിച്ചു: “കിഡർ ജാഞ്ഞ സാബ്?”

“ഡൂയിങ് പെട്രോളിങ്. യേ ഹെഡ് ലൈറ്റ് ഖരാബ് ഹോ ഗയാ.”

ഹെഡ്ലൈറ്റ് കേടായതുകൊണ്ടാണ് അത് ഇടയ്ക്കിടെ കത്തിയിരുന്നത്. അപ്പോഴാണ് മധു ശ്രദ്ധിച്ചത്, അയാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു സ്റ്റീൽ മഗ്ഗുണ്ട്. അതിൽനിന്നും മൊത്തിക്കുടിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ല പെട്രോളിങ്. മധുവിന്റെ നോട്ടം മഗ്ഗിലാണെന്നു കണ്ട് അയാൾ ഡെക്കിലെ ടൂൾ ബോക്സിൽനിന്നും ഒരു മദ്യക്കുപ്പി എടുത്ത് മധുവിന്റെ നേരേ എറിഞ്ഞു. “സാബ് യേ പകടോ.” മധു വിരുതോടെ അത് പിടിച്ച് എടുത്തു. കൂടിയ ഇനം സാധനമാണ്.

“മൈം ജാത്താ.” അയാൾ വേവ് ചെയ്തു. ബോട്ടിന്റെ എൻജിൻ ഗീയറിലിട്ടു മുന്നോട്ട് ഓടിച്ചുപോയി. അകന്നുപോകുന്ന ബോട്ടിന്റെ ഓളപ്പാത്തിയിൽ മറെറൻ ഡ്രൈവിലെ ദീപങ്ങളുടെ പ്രകാശരശ്മികൾ വീണുചിതറുന്നതു നോക്കി മധു കുറച്ചുനേരം നിന്നു.

എന്തോ തരികിട പരിപാടിക്കായിരിക്കും പെട്രോൾ ബോട്ടുമെടുത്ത് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്ന് മധു വിചാരിച്ചു. മൽഹോത്ര തന്ന വിസ്കി മധു ഭദ്രമായി തന്റെ ഷോൾഡർ ബാഗിൽ വച്ചു.

അലോഷി രാവിലെ അഞ്ചു മണിക്ക് കടപ്പുറത്തെത്തിയതാണ്. നേരം വെളുത്തിട്ടില്ല.

കൂട്ടുകാരെ ആരെയും കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ പോയാലേ വെയിലുറയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപ് തിരികെ വരാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അയാൾ തന്റെ വള്ളത്തിന്റെ പടിയിൽ ഇരുന്ന് ഒരു ബീഡി കത്തിച്ചു. അകലെ കപ്പൽച്ചാലിൽക്കൂടി ഒരു കപ്പൽ തെക്കോട്ട് പോകുന്നു. അതിലെ ലൈറ്റുകൾ അകന്നുപോകുന്നതും നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ കടൽക്കരയിൽ ഏതോ ഒരു വസ്തു കിടക്കുന്നത് അലോഷിയുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു. തിര അടിച്ചുകയറുമ്പോൾ അത് അനങ്ങുന്നതുപോലെ തോന്നി.

അയാൾ വള്ളത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി അങ്ങോട്ടു നടന്നു. അടുത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത് അത് ചുരിദാർ ധരിച്ച ഒരു യുവതിയാണെന്ന്. ചിലപ്പോൾ മദാമ്മമാർ പൂസ്സായി കടൽപ്പുറത്തു കിടന്ന് ഉറങ്ങാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർ ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരിക്കലും കിടക്കാറില്ല. എന്തു ചെയ്യണം? വിളിച്ചുണർത്തണോ? ഇല്ലെങ്കിൽ തിരയെടുത്താലോ? അലോഷി കമഴ്ന്നു കിടന്നിരുന്ന പെണ്ണിന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കി. അനക്കമില്ല. അലോഷി ധൈര്യം സംഭരിച്ച് അവളെ മലർത്തിയിട്ടു.

തീപ്പെട്ടി ഉറച്ചു; അത് കാറ്റിൽ കെട്ടുപോയി. അലോഷിക്ക് കുറേശ്ശ ഭയം തോന്നിത്തുടങ്ങി. അയാൾ വീണ്ടും തീപ്പെട്ടി ഉറച്ചു. ഇപ്പോൾ കാറ്റിനല്പം ശമനമുണ്ട്. തീക്കൊള്ളിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അയാളെ നോക്കുന്ന ചത്തുമലച്ച കണ്ണുകൾ.

അലോഷി വള്ളത്തിലേക്ക് ഓടി. ആ നൂറു മീറ്റർ ഓടാൻ ഒരു മണിക്കൂറെടുത്തുവെന്ന് തോന്നി. വള്ളത്തിന്റെ അമരത്തടിയിൽ പിടിച്ചു നിന്ന് അയാൾ കിതച്ചു. അകലെനിന്നും ആരോ ടോർച്ച് മിന്നിച്ച് വരുന്നുണ്ട്. കൂട്ടുകാരാകണേ എന്ന് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അത് വള്ളത്തിൽ പോകാനായി വന്ന സുഗുണനായിരുന്നു. അയാൾ അലോഷിയുടെ അടുത്തുവന്നു. ടോർച്ചിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വിയർത്തൊലിച്ച് പേടിച്ചരണ്ടു നിൽക്കുന്ന അലോഷിയോട് സുഗുണൻ ചോദിച്ചു:

“എന്താടാ അലോഷീ, നിനക്ക് സുഖമില്ലേ?”

അലോഷി കടൽക്കരയിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടി.” അവിടെ ഒരു പെണ്ണിന്റെ പ്രേതം.”

സുഗുണൻ ടോർച്ചു തെളിച്ചു. ആ ചെറിയ ടോർച്ചിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ വൃക്തമായി ഒന്നും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു കറുത്ത വസ്തു തിരയിൽ പെട്ട് അനങ്ങുന്നു.

“വിൽസണും ജോസഫും കൂടി വരട്ടെ, നമ്മൾക്ക് കടലിൽ പോകാം. നമ്മൾ ഇതറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല, കണ്ടിട്ടുമില്ല.”

“നമ്മൾ ഇവിടെയാണ് വള്ളം ഇട്ടിരുന്നതെന്ന് പലർക്കുമറിയാം. നമ്മൾ ഇത് കണ്ടിട്ട് മിണ്ടാതെ പോകുന്നതാണ് അപകടം. നമുക്ക് പൊലീസിൽ പറയാം. നമ്മൾ പേടിക്കുന്നതെന്തിന്? പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് കുറ്റം.”

അലോഷിക്കാണ് കൂടുതൽ പഠിച്ചുള്ളത് അവൻ പറയുന്നതാണ് ശരിയെന്ന് സുഗുണനു തോന്നി. അപ്പോഴേക്കും വിൽസണും ജോസഫും എത്തിച്ചേർന്നു. അവർ നാലു പേരുംകൂടി ഫോർട്ടു കൊച്ചി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു പോയി.

സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോൾ നേരം പുലർന്നിരുന്നു. വരാന്തയിൽ ഒരു കോൺസ്റ്റബിൾ ചാരിയിരുന്ന് ഉറങ്ങുന്നു. തുറന്ന വാതിലിലൂടെ അകത്തെ മേശയുടെ പിന്നിലെ കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്ന എഎസ്ഐ സിൽവാനോസിനെ അലോഷി കണ്ടു. അലോഷിക്ക് എഎസ്ഐയെ നേരത്തേ പരിചയമുണ്ട്. വൈപ്പിൻകാരനാണ്. അലോഷി ചുമച്ചു. പാറാവുകാരൻ ഉണർന്നു.

“എന്താടാ കൊച്ചുവെളുപ്പാൻകാലത്ത്? എന്താ കാര്യം.”

“സിൽവാനോസ് സാറിനെ ഒന്നു കാണണം.”

വെളിയിലെ സംസാരം കേട്ട് സിൽവാനോസ് കസേരയിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റ് വരാന്തയിൽ വന്നു. അലോഷി എഎസ്ഐ യോട് വിവരം പറഞ്ഞു.

“അലോഷി ഇവിടെനിന്നും എത്ര ദൂരമുണ്ടാ?”

“സാരേ, രണ്ടു കിലോമീറ്ററെങ്കിലും കാണും.”

“അലോഷി ഇവിടെ നിക്ക്. ജീപ്പിന്റെ ഡ്രൈവറെ വിളിക്കട്ടെ. ഇന്നലെ നൈറ്റ് പെട്രോളായിരുന്നു. അയാൾ വെളുപ്പിന് വീട്ടിൽ പോയതേ ഉള്ളൂ.

ബാക്കിയുള്ളവർ വിട്ടോ. അവിടെ പോയി പ്രേതം കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ആരും കയറാതെ നോക്കണം.”

സുഗുണനും കൂട്ടുകാരും അനുവദിച്ചുകിട്ടിയ പൊലീസധികാരത്തോടെ സംഭവസ്ഥലത്തേക്കു പോയി. സിൽവാനോസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറെ വിളിച്ച് വിവരം പറഞ്ഞു. എസ്ഐ യും പെട്രോളിങ്ങിനു പോയിട്ട് വന്ന് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അര മണിക്കൂറിനകം തയ്യാറാകാമെന്നു പറഞ്ഞു.

അര മണിക്കൂറിനകം ജീപ്പിന്റെ ഡ്രൈവർ സ്റ്റേഷനിലെത്തി. എ എസ് ഐയും രണ്ടു പൊലീസുകാരും കയറി. സംഭവസ്ഥലത്തേക്കു പോകുന്ന വഴിയിലായിരുന്നു എസ്ഐ രാജന്റെ വീട്. പൊലീസ് സംഘം സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും തുറയിലെ ആളുകൾ ആബാലവൃദ്ധം അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. എഎസ്ഐയ്ക്കും പൊലീസുകാർക്കും ആളുകളെ അകറ്റിനിർത്തുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു. രാജൻ അടുത്തുചെന്ന് മുതലേറ പരിശോധിച്ചു. പതിനാറോ പതിനേഴോ വയസ്സു വരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ പ്രേതം. സാൽവാർ കമ്മിസാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവളുടെ കഴുത്തിനുചുറ്റും നീല നിറത്തിൽ ഒരു അടയാളം കണ്ടപ്പോൾ രാജനു സംശയം തോന്നി. പൊലീസ് ട്രെയിനിങ് കോളജിലെ പരിശീലനത്തിനിടയിൽ കണ്ട ഒരു പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിൽ ഇത്തരത്തിലൊരു അടയാളമുണ്ടായിരുന്നത് രാജൻ ഓർമ്മിച്ചു. അപ്പോൾ ഇത് വെറും മുങ്ങിമരണമല്ല, മറിച്ച് കൊലപാതകമാകാമെന്ന് രാജനു തോന്നി. അയാൾ ഉടനെ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറെ വിവരം വിളിച്ചറിയിച്ചു.

സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഗോപകുമാർ വിളിക്കുമ്പോൾ ഹരി രാവിലത്തെ ജോഗിങ് കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിലെത്തിയതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വിവരങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾതന്നെ അതൊരു രഹസ്യകൊലപാതകമാണെന്ന് ഹരിക്കു മനസ്സിലായി. സി ഐ യോട് ഫോട്ടോഗ്രാഫറേയും സയന്റിഫിക് ടീമിനെയും വിളിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. പൊലീസ് സർജൻ സീനിൽ വരുമ്പോൾ നന്നായിരിക്കുമെന്ന് ഹരിക്ക് തോന്നി.

വിവരങ്ങൾ കേട്ടതിനുശേഷം ഉണ്ണി പറഞ്ഞു:

“ഹരി, വെള്ളത്തിൽനിന്നെടുക്കുമ്പോൾ ശവശരീരം ചീഞ്ഞുകാണില്ല. എന്നാൽ കുറച്ചുനേരം വെയിൽ കൊണ്ടാൽ വേഗത്തിൽ ചീയാൻ തുടങ്ങും. അതുകൊണ്ട് എസ് ഐ യോട് ഇൻകസ്റ്റ് കഴിയുന്നതുവരെ ശവശരീരത്തിന് വെയിൽ ഏൽക്കാതെ ഒരു ടാർപാളിൻ പന്തൽ കെട്ടുവാൻ ഏർപ്പാടാക്കണം.

പിന്നെ ഒരു കാര്യംകൂടി. ബോഡി അവിടെനിന്നും ഒരു കഡാവർ ബാഗിലാക്കി മാറ്റിയാൽ നല്ലത്. അതു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു വലിപ്പമുള്ള പോളിത്തിൻ ഷീറ്റിൽ പൊതിഞ്ഞാലും മതി. ശരീരത്തിലുള്ള സൂക്ഷ്മ തെളിവുകൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു മുൻകരുതൽ.”

“അങ്ങനെ ചെയ്യാം സർ. ഞാൻ സാറിനെ പിങ്ക് ചെയ്യണോ?

“വേണ്ട ഹരി. ഞാൻ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ മോർച്ചറി അസിസ്റ്റന്റുമായി എന്റെ ഓഫീസ് കാനിൽ വരാം. അവിടെ സ്ഥലം കാണിച്ചു തരാനായി ആരെങ്കിലും നിർത്തിയാൽ മതി.”

ഡോക്ടർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഇൻക്വസ്റ്റ് ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുപോലെ ശരീരത്തിനു മുകളിൽ പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീറ്റുകൊണ്ട് ഒരു മേൽക്കട്ടി കെട്ടിയിരുന്നു. ഉണ്ണി ഏപ്രണും ഗ്ലൗസുകളും ധരിച്ച് ശവശരീരം പരിശോധിച്ചു.

വില കുറഞ്ഞ കോട്ടൺ തുണികൊണ്ടുള്ള സാൽവാർ കമ്മീസു ധരിച്ച പെൺകുട്ടി. അവളുടെ തലമുടിക്കും കണ്ണുകൾക്കും ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കൃഷ്ണമണികൾക്ക് ചാരനിറമായിരുന്നു. തലമുടിക്ക് ചെമ്പിന്റെ നിറവും. തലയിലും കൈകാലുകളിൽനിന്നും പേശീദ്വയത നിശ്ശേഷം അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു.

സാധാരണ മുങ്ങിമരണങ്ങളിൽ മൂക്കിലും വായിലും കാണപ്പെടുന്ന വെളുത്ത പത കാണാനില്ല. മുഖത്തും ചുണ്ടുകളിലും നഖങ്ങളിലും നീലനിറം. മുഖത്തിലും കണ്ണിന്റെ വെള്ളയിലും ചോരപ്പൊട്ടുകൾ. ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ. മരണകാരണം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതുപോലെ കഴുത്തിനുചുറ്റും ഒരു റിബൺപോലെ കറുത്തു നീലിച്ച ഒരു പാട്. ഉണ്ണി ജോർജ്ജിനോട് തല ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. കഴുത്തിലെ അടയാളം പുറകിലും വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. വായ് തുറന്നുനോക്കി. മഞ്ഞനിറമുള്ള പല്ലുകൾ. ചില പല്ലുകൾക്ക് കേടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അണുപല്ലുകൾ മുളച്ചിട്ടില്ല.

“മരിച്ചിട്ട് ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. മരണകാരണം ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ കഴുത്തുഞെരിച്ചതാണെന്ന് കരുതാം. ഒരു അണുപല്ലു പോലും മുളയ്ക്കാത്തതിനാൽ പതിനേഴിനു താഴെയാണെന്ന് പറയാം. ശേഷം ആട്ടോപ്സി കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം.” ഉണ്ണി ഹരിയോടു പറഞ്ഞു.

“ജോർജ്ജ് മൃതശരീരത്തിന്റെ മുഖം നന്നായി തുടച്ച് വൃത്തിയാക്കിത്തരും. ആ പൊലീസ് ഫോട്ടോഗ്രാഫറോട് നല്ല ഫ്രോണ്ടലും പ്രൊഫൈലും ഫോട്ടോകൾ എടുക്കാൻ പറയണം. സാധാരണയായി ഇവർ എടുക്കുന്ന ഫോട്ടോകൾ നമ്മുടെ ആധാർ കാർഡിലേതുപോലിരിക്കും.”

ഉണ്ണി ജോർജ്ജിനെ സീനിൽ സഹായത്തിനായി നിർത്തിയിട്ട് ഓഫീസിലേക്കു പോയി.

ആട്ടോപ്സി ടേബിളിൽ കിടത്തിയ മൃതദേഹത്തിൽനിന്നും വസ്ത്രങ്ങൾ മുറിച്ചുമാറ്റിയപ്പോൾ കമ്മീസിന്റെയും സാൽവറിന്റെയും പുറകുവശത്ത് കറുത്ത നിറത്തിൽ അഴുക്കു പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഉണ്ണിക്ക് അത്

ഓയിലാണെന്നു തോന്നി. ഡീസൽ ഓയിലിന്റെ മണവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡോക്ടർ കൃഷ്ണനും ആ സ്റ്റെയിൻ പരിശോധിച്ചിട്ട് ഡീസൽ ഓയിൽ ആകാമെന്നു പറഞ്ഞു. കൃഷ്ണൻ മൃതദേഹത്തിന്റെ ഫോട്ടോകൾക്കൊപ്പം വസ്ത്രത്തിലെ ഓയിൽ കറയുടെ ചിത്രങ്ങൾ ക്യാമറയിൽ പകർത്തി. ജോഷ്യാ അവയെ ഒരു പേപ്പർ ബാഗിൽ പാക്കുചെയ്തു.

ഉണ്ണി ഒരു ഹാൻഡ് ലെൻസ് ഉപയോഗിച്ച് കഴുത്തിലെ അടയാളം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. ആ അടയാളത്തിന് എല്ലായിടത്തും ഒരേ വീതിയായിരുന്നു. ഉണ്ണി സ്കെയിൽകൊണ്ട് അളന്നുനോക്കി, ആറു സെന്റിമീറ്റർ. അടയാളത്തിനകത്തെ തൊലിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക തരം പാറ്റേൺ കാണപ്പെട്ടു. ഉണ്ണി, കൃഷ്ണനു ഹാൻഡ് ലെൻസ് കൊടുത്തിട്ട് അടയാളം പരിശോധിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു.

“കൃഷ്ണൻ, കഴുത്തിൽ ചുറ്റിമുറുക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു ബെൽറ്റായിരിക്കാം എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. എന്നാൽ സാധാരണ ലെതർ ബെൽറ്റല്ല. എന്താണ് തന്റെ അഭിപ്രായം?”

“സർ, തുണിയോ ക്യാൻവാസോകൊണ്ടുള്ള ബെൽറ്റാകാം. ട്രാഫിക് പൊലീസുകാർ അതുപോലെയുള്ള ബെൽറ്റാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.”

“നമുക്ക് ഹരിയെക്കൂടി വിളിച്ചുകാണിക്കാം. ആരൊക്കെയാണ് ഇത്തരം ബെൽറ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്? എവിടെനിന്നാണ് ഇത്തരം ബെൽറ്റ് ലഭിക്കുന്നത്? ഇതൊക്കെ അന്വേഷിക്കണം. കൃഷ്ണൻ ലിഗേച്ചർ മാർക്കിന്റെ ക്ലോസപ്പ് ഫോട്ടോകൾ എടുക്കൂ.”

യോനി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അത് ഒരു വിവാഹിതയുടെ യോനി പോലെ വികസിച്ചതും അയവുള്ളതുമായിരുന്നു. കൃഷ്ണൻ മൃതശരീരത്തിന്റെ യോനിയിൽനിന്നും സ്വാബുകൾ ശേഖരിച്ച് ഗ്ലാസ്സ് സ്ലൈഡുകളിൽ തേച്ച് സ്മിയറുകളുണ്ടാക്കി.

“കൃഷ്ണൻ, വെള്ളത്തിൽനിന്നും റിക്കവർ ചെയ്ത ബോഡിയല്ലേ. യോനിയിൽനിന്നു മാത്രം പോര, സെർവൈക്കൽ കനാലിൽനിന്നും സ്വാബെടുക്കണം. പുരുഷബീജങ്ങൾ ഗർഭാശയകണ്ഠത്തിൽ ആറേഴു ദിവസംവരെ കാണുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. നമ്മുടെ ഡോ. പ്രേമിന്റെ ഗവേഷണപഠനത്തിൽ ബീജങ്ങളെ പത്തു ദിവസംവരെ കണ്ടതായി പറയുന്നുണ്ട്.”

ആട്ടോപ്സിയിൽ കഴുത്തിലെ പരുക്കല്ലാതെ ശരീരത്തിൽ ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടില്ല. ശ്വാസക്കുഴലുകളിലോ ശ്വാസകോശങ്ങളിലോ വെള്ളമോ മണ്ണോ ചെളിയോ ഒന്നുംതന്നെ കയറിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ ചെറിയ ഭാഗങ്ങളും മജ്ജയും സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്കായി ശേഖരിച്ചു.

“കൃഷ്ണൻ, ഈ പെൺകുട്ടിയുടെ സ്തനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചോ?”

“സർ, മരിച്ച കുട്ടിയുടെ മൂലക്കണ്ണുകളും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള തൊലിയും കറുത്തിരിക്കുന്നു.”

“അതു മാത്രമല്ല മൂലക്കണ്ണുകൾക്കു ചുറ്റും ചെറിയ കുരുക്കൾ കണ്ടില്ലേ? മോണ്ട് ഗോമറീസ് ട്യൂബർക്കിൾസ്. ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭിണിയാണെന്ന് പണ്ടത്തെ അമ്മമാർ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടിട്ടാണ്. ഗർഭപാത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് സംശയ നിവൃത്തി വരുത്താം.”

ഉണ്ണി ആമാശയം മുറിച്ച് വെളിയിലെടുത്ത് ഒരു ട്രേയിൽ വച്ച് തുറന്നു. അതിനുള്ളിൽ അവസാനം കഴിച്ച ആഹാരം. പാതി ദഹിച്ച ചപ്പാത്തിയുടെയും പച്ചക്കറികളുടെയും അംശങ്ങൾ. പ്രത്യേകിച്ച് മണമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജോർജ്ജ് ആമാശയവും ചെറുകുടലിന്റെ ആദ്യത്തെ ഭാഗവും കരളിന്റെയും വൃക്കയുടെയും ഭാഗങ്ങളുമൊക്കെ രാസപരിശോധനയ്ക്കായി ശേഖരിച്ച് കുപ്പികളിലാക്കി.

വയറിന്റെ കീഴ്ഭാഗത്ത് പരിശോധനയ്ക്കായി വൻകുടൽ മുറിച്ചുമാറ്റി. ഗർഭപാത്രം യോനിയുടെ മുകളറ്റത്തുനിന്നും അണ്ഡാശയങ്ങളോടും അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴലുകളോടൊപ്പം മുറിച്ചുമാറ്റി. ഗർഭപാത്രത്തിന് സാധാരണയിൽ കൂടുതൽ വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തെ ഭിത്തി മുറിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ പനീർക്കുടത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ഗർഭസ്ഥശിശു. കൂടം തുറന്ന് ശിശുവിനെ പുറത്തെടുത്തു. ലിംഗം വ്യക്തമാണ്. ആൺകുട്ടി. ശിശുവിന്റെ നീളം അളന്നുനോക്കി, പതിനാറു സെന്റിമീറ്റർ. പതിനാറിന്റെ വർഗ്ഗമൂലം നാല്. അപ്പോൾ പെൺകുട്ടി നാലുമാസം ഗർഭിണിയായിരുന്നു. ഉണ്ണി ആ ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെ ഒരു കുപ്പിയിലാക്കി ഉപ്പുവെള്ളം നിറച്ചു.

“ഇതെന്തിനാണെന്നറിയാമോ കൃഷ്ണാ?”

“ഡി എൻ എ പരിശോധനയ്ക്കല്ലേ സർ?”

“കറക്റ്റ്. ദാറ്റ് റിമൈൻഡ്സ് മി ടു ഡു അനദർ എക്സാമിനേഷൻ. നമ്മൾ പ്രായം കൃത്യമായി നിർണ്ണയിച്ചില്ല. മൂന്നാം അണുപല്ലുകൾ വന്നില്ല എന്നു മാത്രമേ നമ്മൾ കണ്ടുപിടിച്ചുള്ളൂ. അതിൽനിന്നും പതിനേഴിൽ താഴെ എന്ന് തീരുമാനിച്ചു. അതു പോര. ഇടുപ്പെല്ലിന്റെ ‘ഇലിയാക് ക്രെസ്റ്റ്’ എന്ന ഭാഗംകൂടി പരിശോധിക്കണം. അവിടെ എല്ലിന്റെ വളർച്ച പൂർത്തിയായോ എന്നു നോക്കണം. ഇടുപ്പെല്ലിന്റെ മുകൾഭാഗത്തിലെ കലകൾ മുറിച്ചു മാറ്റിനോക്കണം. കൃഷ്ണാ, കാൻ യു ഡു ഇറ്റ്?” കൃഷ്ണൻ ആ ഭാഗത്തെ കലകൾ മുറിച്ചു നീക്കി പരിശോധിച്ചു, വളർച്ച പൂർത്തിയായിട്ടില്ല.

“അപ്പോൾ തീർച്ചയായും പതിനെട്ടു വയസ്സിൽ താഴെ. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടിയുമായി ലൈംഗികവേഴ്ച നടത്തി, അവളെ ഗർഭിണിയാക്കി. കൊലപാതകത്തിനൊപ്പം പോക്സോ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റംകൂടി നടന്നിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങളും പരിശോധിച്ച്, രക്തമെല്ലാം

വാർന്നുപോയതിനുശേഷമാണ് ഉണ്ണി കഴുത്ത് പരിശോധിച്ചത്. അപ്പോഴാണ് കഴുത്തിലെ പേശികളുടെയും മധ്യഭാഗത്തുള്ള ഹയോയിഡ് അസ്ഥിയുടെയും തരുന്നാസ്ഥികളുടെയും പരിക്കുകൾ നന്നായി കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. ബെൽറ്റിന്റെ അടയാളത്തിനു താഴെ കഴുത്തിൽ പല ഭാഗത്തും ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായ കരുവാളിപ്പുകൾ കാണപ്പെട്ടു. കൃഷ്ണൻ അവയുടെ ക്ലോസപ്പ് ഫോട്ടോകൾ എടുത്തു. കഴുത്തിലെ ‘ആദാമിന്റെ ആപ്പിൾ’ എന്ന പേരുള്ള തരുന്നാസ്ഥിയിൽ രണ്ടു വശത്തും പൊട്ടലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

“കഴുത്തിൽ നല്ല ശക്തിയിൽ ബെൽറ്റുകൊണ്ട് മുറുക്കിയിരിക്കണം. ശ്വാസക്കുഴലിന്റെ ഉൾഭിത്തികളിലും നിറയെ ചോരപ്പൊട്ടുകൾ.”

“സർ, ഹയർ സാമ്പിളുകൾ എടുത്തില്ല.” കൃഷ്ണൻ ഉണ്ണിയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

“തലമുടി, ഗുഹ്യരോമങ്ങൾ എന്നിവ മാത്രം പോര, നഖങ്ങളും ശേഖരിക്കണം. ഞാനും മറന്നു, ജോർജ്ജും മറന്നു.”

“ഞാൻ മറന്നതല്ല സർ, അവസാനമാകട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു.” ജോർജ്ജിന്റെ ക്ഷമാപണം.

“നമ്മൾ മറന്നുകൂടാ ജോർജ്ജ്. നമ്മൾ മറന്നാൽ ഈ തെളിവുകൾ എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടും. നമുക്കു കിട്ടുന്ന ഈ രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയത്തിനുള്ളിൽ ശരീരത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കാവുന്ന എല്ലാ തെളിവുകളും നാം ശേഖരിക്കണം.”

“കൃഷ്ണൻ, വസ്ത്രങ്ങൾ ഫോറൻസിക് ലാബിലെ കെമിസ്ട്രി വിഭാഗത്തിലയയ്ക്കണം. ഫോർവേഡിങ് നോട്ടീനോടൊപ്പം ഒരു കവറിങ് ലെറ്ററും വേണം. അതിൽ വസ്ത്രങ്ങളിലെ കറുത്ത ഓയിൽ മണമുള്ള സ്റ്റെയിനിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കണം.

ഉണ്ണി ഗ്ലൗസുകൾ ഊരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ഡി സി പി ഹരികുമാർ ഡിസക്ഷൻ ഹാളിലേക്ക് കടന്നുവന്നു. ഉണ്ണി ഹരിയെ കഴുത്തിലെ ബെൽറ്റിന്റെ അടയാളം കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ഹാൻഡ് ലെൻസിലൂടെ ഹരി അടയാളത്തിലെ പാറ്റേൺ നോക്കിക്കണ്ടു.

“സർ, ഇത് ക്യാൻവാസും തൂണിയും ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു തരം ബെൽറ്റാണ്. പൊലീസ് ഫോഴ്സിൽ ഇത് സാധാരണയായി ട്രാഫിക് കോൺസ്റ്റബിൾമാരാണ് ധരിക്കുന്നത്. നേവിക്കാരുടെ ബെൽറ്റും ഇത്തരമാണ്.

“ഓക്കെ, അപ്പോൾ നമുക്ക് ബ്രീഫിങ്ങിനു പോകാം. ജോഷ്യാ ചായയും പഴംപൊരിയും.”

ബ്രീഫിങ്ങിനുവേണ്ടി അവർ മിനി കോൺഫറൻസ് ഹാളിൽകൂടി.

സന്ദർശകമുറിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്ന സി ഐ ഗോപകുമാറിനെയും എസ് ഐ സിൽവാനോസിനെയും ബ്രീഫിങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ഹരി വിളിപ്പിച്ചു. ചായകുടിക്കുശേഷം പതിവുപോലെ ഉണ്ണി സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“സ്നേഹിതരേ, മരണപ്പെട്ടത് തിരിച്ചറിയപ്പെടാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ്. എന്നാൽ ആളുകൾ തീർച്ചയായും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകത ആ കുട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾക്കുണ്ട്. അവളുടെ കൃഷ്ണമണികൾക്ക് ചാരനിറമാണ്. വളരെ അപൂർവ്വമായൊരു നിറമാണ്. അതുപോലെ തലമുടിയും ചെമ്പിന്റെ നിറമാണ്. ഈ രണ്ടു പ്രത്യേകതകളും കേരളത്തിലെ സ്ത്രീകളിൽ കാണാത്തതാണ്. എന്റെ ഒരു ഇൻഡ്യഷൻ, ഒരു ശാസ്ത്രീയ അടിസ്ഥാനവുമില്ല കേട്ടോ, അവൾ ഒരു വടക്കേ ഇന്ത്യാക്കാരിയാണെന്നാണ്.”

“സാറിന്റെ ഇൻഡ്യഷൻ എപ്പോഴും ശരിയായിരിക്കും.” ഹരിയുടെ കമന്റ്.

“ഇത് ചിലപ്പോൾ ജന്മനാ ഉള്ള രോഗങ്ങൾകൊണ്ടും സംഭവിക്കാം. ഏതായാലും തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. പ്രായം പതിനെട്ടിനു താഴെ, പതിനേഴിനു താഴെയുമാകാം. വസ്ത്രങ്ങൾ വില കുറഞ്ഞവയാണ്. പല്ലുകൾക്ക് മഞ്ഞനിറം. രണ്ട് അണുപല്ലുകൾക്ക് കേടുണ്ട്. ഡെന്റൽ ഹൈജീൻ നല്ലതല്ല. ഇതിൽനിന്നും സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കമാണെന്ന് കരുതാം. ഇവളുടെ കന്യകാചർമ്മത്തിന്റെ അവശേഷിപ്പുകളും യോനിയുടെ വലിപ്പവും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഈ കുട്ടി നിരന്തരം ലൈംഗികവേഴ്ച നടത്തിയിരുന്നുവെന്നാണ്. അതിന്റെ ഫലം അവളുടെ ഗർഭപാത്രം വഹിക്കുന്നു. നാലു മാസം പ്രായമുള്ള ഒരു ശിശുവിന്റെ അമ്മയാണവൾ.

“ഇത് അവളുടെ ആദ്യത്തെ ഗർഭമാണെന്ന് പറയാമോ സർ?” സി ഐ യുടെ സംശയം.

“അവളുടെ ഗർഭാശയകണ്ഠാഭാരത്തിന്റെ വർത്തുളാകൃതിയിൽ നിന്നും അവളുടെ ആദ്യത്തെ ഗർഭധാരണമാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.”

“സമീപകാലത്ത് ലൈംഗികവേഴ്ച നടത്തിയിട്ടുണ്ടോയെന്നറിയുവാൻ യോനീസ്രവം ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നും ഡി എൻ എ പരിശോധനയും നടത്താം. അതു കൂടാതെ ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിന്റെ ഡി എൻ എ പരിശോധനയും നടത്താം. അതിൽനിന്നും ഗർഭത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിയെയും കണ്ടുപിടിക്കാം. അടുത്തത് മരണകാരണം. ആറു സെന്റിമീറ്റർ വീതിയുള്ള ഒരു ബെൽറ്റുകൊണ്ട് കഴുത്ത് ഞെരിച്ചാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ആ പെൺകുട്ടി ഒട്ടും ചെറുത്തു നിന്നിട്ടില്ല. ഒന്നുകിൽ അവൾ ഉറക്കത്തിലായിരുന്നിരിക്കാം, കൊലപാതകി നല്ല ബലവാനായിരിക്കാം. ആ ബെൽറ്റ് കോട്ടണോ തുണിയോകൊണ്ടുള്ളതാകണം. ഹരിയുടെ അഭിപ്രായം അത് ട്രാഫിക് കോൺസ്റ്റബിൾമാർ, നേവിക്കാർ എന്നിവർ ധരിക്കുന്ന ബെൽറ്റാണെന്നാണ്. കഴുത്തിലെ അടയാളത്തിൽ ബെൽറ്റിന്റെ പാറ്റേൺ തെളിഞ്ഞുകാണാം.

“മൃതദേഹം കടപ്പുറത്തെങ്ങനെ വന്നതാകാമെന്നാണ് സാറിന്റെ അഭിപ്രായം?”

“ഗോപൻ, അതു നല്ല ചോദ്യമാണ്. ഗോപനെന്തു തോന്നുന്നു?”

“സർ, മൃതശരീരം കടലിൽ കൊണ്ടിട്ടതാകാം. അഴിമുഖത്തുകൊണ്ടിട്ടാലും ഫോർട്ടുകൊച്ചി കടപ്പുറത്ത് അടിയാം.”

“ഗോപൻ, ഓഷ്യാനോഗ്രാഫി വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായം കൂടി നമുക്ക് വേണം. എങ്ങനെ കൊണ്ടിട്ടതാകാം? ഒരു ബോട്ടിലായിരിക്കണം. അതിന് നമുക്ക് ഒരു ക്ലൂ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മൃതദേഹത്തിലെ സാൽവാർ കമ്മീസിന്റെ പുറകുവശത്ത് കറുത്തനിറമുള്ള ഓയിലിന്റെ മണമുള്ള കറകളുണ്ടായിരുന്നു. അതായത് മൃതശരീരം ഓയിലിന്റെയോ, ഡീസലിന്റെയോ അംശമുള്ള ഒരു പ്രതലത്തിൽ കിടത്തിയിരുന്നുവെന്ന് കരുതാം. ബോട്ടിന്റെ ഹോൾഡിൽ നിറയെ അഴുക്കായിരിക്കും, ഓയിലും ഡീസലുമൊക്കെ കാണും.”

“സർ, മരിച്ച കുട്ടി ആരാണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ എന്തൊക്കെ ചെയ്യണമെന്നാണ് സാറിന്റെ സജഷൻസ്?”

“ഹരി, ആദ്യമായി കുട്ടിയുടെ ഫോട്ടോ പ്രധാനപ്പെട്ട പത്രങ്ങളിലും ടി വി ചാനലുകളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. പ്രായം, തലമുടിയുടെയും കൃഷ്ണമണികളുടെയും നിറം, വസ്ത്രങ്ങളുടെ വിവരണം എന്നിവ കൂടി അടിക്കുറിപ്പായി വേണം. കൃഷ്ണൻ ശവശരീരത്തിന്റെ മുഖത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട് അതിൽനിന്നും നല്ലത് തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ഇനി സംശയങ്ങളുണ്ടോ? സോ വിഷ് യൂ ആൾ ദ ബെസ്റ്റ്, വേഗം കേസ് ഡിറ്റക്ഷനാക്കട്ടെ.”

പിറ്റേദിവസത്തെ പത്രങ്ങളിലും ടിവി ചാനലുകളിലും മരിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ ചിത്രങ്ങളും വിവരണവും ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ല മിഴിവുള്ള ചിത്രങ്ങൾ. കൃഷ്ണൻ മൃതദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ എടുത്തതിൽ കണ്ണുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരേണ്ണമാണ് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി ഹരിക്ക് നൽകിയത്. അതും കമ്പ്യൂട്ടറിലെ ഫോട്ടോഷോപ്പ് എന്ന സോഫ്റ്റ്‌വെയറിന്റെ സഹായത്തോടെ മിഴിവേകിയതിനുശേഷം. അമേരിക്കയിൽ മരണാനന്തരം എടുക്കുന്ന ഫോട്ടോകളെ ആർട്ടിസ്റ്റുകൾ ഇപ്രകാരം ജീവസ്സുറ്റതാക്കും. അപ്പോൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ എളുപ്പമായിരിക്കും. ടി വി ചാനലുകളിൽ ഒരു നിമിഷനേരംകൊണ്ട് മിന്നിമറയുന്ന ചിത്രങ്ങൾ പ്രേക്ഷകന്റെ മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കാറില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തടുത്ത് കുറെ ദിവസങ്ങളിൽ കാണിക്കണം. അതു സാധ്യവുമല്ല. പത്രത്തിൽ വരുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ആളുകൾ ഓർമ്മിക്കും. അവ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാം എന്ന ഗുണംകൂടിയുണ്ട്. അന്നും അടുത്തദിവസവും വിവരമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം ഹരിയുടെ സെക്രട്ടറി ഇന്റർകോമിൽ കൂടി പറഞ്ഞു. “സാറിനെ കാണുവാൻ ഹാർബർ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ എഎസ്ഐ മധു വന്നിരിക്കുന്നു. അകത്തേക്കു വിടട്ടേ?”

എഎസ്ഐ മധു ഹരിയുടെ മുൻപിൽ വന്ന് സല്യൂട്ട് ചെയ്തു.

“ഇരിക്കട്ടെ മധു. പിന്നെന്തുണ്ട് വിശേഷം.”

“ഇന്നലെ ടി വിയിൽ കടപ്പുറത്തു കാണപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയുടെ ഫോട്ടോയും വിവരങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ, ഒരു വിവരം സാറിനെ അറിയിക്കണമെന്നു തോന്നി. അതാണ് വന്നത്.”

മധു നൈറ്റ് പെട്രോളിനു പോയപ്പോൾ ലൈറ്റിടാതെ വന്ന ബോട്ടിനെ കുറിച്ചും, അതിനെ ചലഞ്ച് ചെയ്തതും ഹരിയോട് വിവരിച്ചു; വിസ്കി കൈപ്പറ്റിയതു മാത്രം പറഞ്ഞില്ല.

“അത് കോസ്റ്റഗാഡിന്റെ ബോട്ടാണെന്ന് താണെങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി?”

“സർ, ബോട്ടിന്റെ സൈഡിൽ ‘കോസ്റ്റ് ഗാഡ്’ എന്നെഴുതിയിരുന്നു. അതിനോട് ചേർന്ന് ഒരു അക്ഷരവും നമ്പരും കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഞാൻ നോട്ടു ചെയ്തില്ല.”

“അതാണ് നിങ്ങളുടെ കുഴപ്പം. ഒരു പൊലീസുകാരനു വേണ്ടുണ്ടെന്നത് നിരീക്ഷണപാടവമാണ്, പവർ ഒഫ് ഒബ്സർവേഷൻ അതു പോകട്ടെ, അയാളുടെ ബോട്ട് ഏതു ഡയറക്ഷനിൽനിന്നു വന്നു, എങ്ങോട്ടാണ് പോയത്?”

“സർ, അയാളുടെ ബോട്ട് തേവര ഭാഗത്തുനിന്നാണ് വന്നത്. ഞങ്ങൾ അയാളെ ചലഞ്ച് ചെയ്തത് ഓയിൽ ടാങ്കർ ബെർത്തിനടുത്തു വച്ചാണ്. പിന്നീട് അയാൾ പോയത് വൈപ്പിൻ ഫെറി ഭാഗത്തേക്കാണ്.

“അയാളുടെ വേഷമെന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടോ?”

“സർ, അയാൾ വെളുത്ത യൂണിഫോമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. അസിസ്റ്റന്റ് കമാൻഡന്റ് മൽഹോത്ര എന്നാണ് പറഞ്ഞത്.”

“തനിക്ക് അയാളെക്കുറിച്ച് സംശയം തോന്നാൻ കാരണമെന്ത്?”

“സർ, അയാളുടെ ബോട്ടിന് ലൈറ്റുകളൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നെ പെട്രോളിങ്ങാണെന്നാ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ വേറേ ആരും കൂടെയില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ അയാൾ മദ്യപിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നി.”

“വെരി ഗുഡ് മധു, താങ്ക് യു. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇനി ആരോടും പറയണ്ട.”

കോസ്റ്റഗാഡിന്റെ ചീഫിനെ ഹരിക്കറിയും, കേരള കേഡറിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഐ ജിയാണ്, മുഹമ്മദ് ഭാസിൻ. ഹരി അദ്ദേഹത്തെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. “സർ, ഡിസിപി ഹരികുമാർ ഹിയർ.”

“ഹലോ മൈ ബോയ്, എന്താണ് വിശേഷം?” വടക്കേ ഇന്ത്യൻ ആക്സെന്റിലെ മലയാളം.

“ഐ വുഡ് ലൈക് ടു കാൾ ഓൺ യു സർ, ഒരു മർഡർ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്. സർ അറിഞ്ഞുകാണുമല്ലോ ഫോർട്ട് കൊച്ചി കടപ്പുറത്തു കണ്ട പെൺകുട്ടിയുടെ കേസ്സ്.”

“ബൈ ആൾ മീൻസ്. കം എലോൺ എനി ടൈം. വേണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ കോസ്റ്റഗാഡ് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ വന്നോളൂ. ഐ ആം ഫ്രീ.”

ഐ ജി ഭാസിൻ നോർത്തേൺ റേഞ്ച് ഡി ഐ ജി ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഹരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹരി റേഞ്ചിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രിയപ്പെട്ട എസ് പി ആയിരുന്നു. കേസ്സിന്റെ അതുവരെയുള്ള അന്വേഷണത്തിന്റെ ഒരു ചുരുക്കം ഹരി ഐ ജി യോടു പറഞ്ഞു.

“ഹരി, യുവർ ടീ ഇസ് ഗെറ്റിങ് കോൾഡ്,” ചായ ഒരു കവിൾ കുടിച്ചുകൊണ്ട് ഐ ജി ഭാസിൻ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ മൽഹോത്ര എന്ന പേരുള്ള ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് കമാൻഡന്റ് ഇവിടത്തെ കോസ്റ്റ്ഗാഡ് യൂണിറ്റിലില്ല. പിന്നെ ആരും ഒറ്റയ്ക്ക് പെട്രോളിങ്ങിനു പോകാറില്ല. ബോട്ട് ഓടിക്കുന്നത് അതിന് പ്രത്യേകം ട്രെയിനിങ് കിട്ടിയിട്ടുള്ള സെയിലർമാരാണ്. ഡോണ്ട് വരി, ഞാൻ പെട്രോളിങ് ബോട്ടുകളുടെ ചാർജ്ജുള്ള കമാൻഡന്റ് ജോർജ്ജ് ജോസഫിനെ വിളിച്ചുപറയാം.

കമാൻഡന്റ് ജോർജ്ജ് ജോസഫിനെ കാണാൻ പോയപ്പോൾ ഹരി ഹാർബർ എഎസ്ഐ മധുവിനെക്കൂടി കൂട്ടി. എസ് പി റാങ്കുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനാണെങ്കിലും ജോർജ്ജ് ജോസഫ് വളരെ ആദരവോടു കൂടിയാണ് ഹരിയെ എതിരേറ്റത്. ഹരി പെൺകുട്ടിയുടെ കേസ്സിനെക്കുറിച്ചെന്നും കമാൻഡന്റിനോടു പറഞ്ഞില്ല. ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞത് രണ്ടു തരം പെട്രോൾ ബോട്ടുകൾ ഉണ്ടെന്നാണ്. കടലിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് വലിയ സ്കൂണുകളാണ്. സ്കൂണർ എന്നാൽ ഒരു ചെറിയ കപ്പലാണെന്നു പറയാം. ചെറിയ ബോട്ടുകൾ കായലിലും ഹാർബറുകൾക്കടുത്തുള്ള കടലിലുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ജോർജ്ജ് ഹരിയെയും മധുവിനെയും കോസ്റ്റ് ഗാർഡിന്റെ ബോട്ട് യാറിൽ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ചെറിയ ബോട്ടുകൾ രണ്ടെണ്ണം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മധു ഹരിയോട് അടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞു: “സർ ഇടതുവശം കിടക്കുന്നതാണ് ഞാൻ കണ്ട ബോട്ട്. ഇതിൽ ക്യാബിന്റെ പിറകിലാണ് സ്റ്റിയറിങ്, മറ്റേതിൽ ക്യാബിനകത്തും.”

“മിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ്, ഇതിൽ സാധാരണയായി രാത്രികാലങ്ങളിൽ പെട്രോളിങ് നടത്താറുണ്ടോ? പെട്രോളിങ് ടീമിൽ എത്രപേരുണ്ടാകും?”

“സർ, ഒരു ഓഫീസറും രണ്ടു സെയിലേർസും കാണും. ഒരു സെയിലറായിരിക്കും ബോട്ട് ഓടിക്കുന്നത്.”

“പെട്രോളിങ്ങിന് ലോഗ് ബുക്ക് സൂക്ഷിക്കാറുണ്ടോ?”

“ഉണ്ട് സർ, കൃത്യമായി സൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്. എന്താ സർ കാര്യം?”

“ഓ സോറി ഞാൻ അതു പറയാൻ വിട്ടുപോയി. കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച രാത്രി പതിനൊന്നു മണിയോടുകൂടി കോസ്റ്റ് ഗാർഡിന്റെ ഒരു പെട്രോൾ ബോട്ട് കായലിൽ ഓയിൽ ടാങ്കർ ബെർത്തിനു സമീപം ദുരുഹസാഹചര്യത്തിൽ കണ്ടു. ഈ ഓഫീസറാണ് കണ്ടത്.”

“ഓ, അതിപ്പോൾതന്നെ വെരിഫൈ ചെയ്യാം.” ജോർജ്ജ് ലോഗ് ബുക്ക് പരിശോധിച്ചു. ഞായറാഴ്ച പെട്രോളിങ്ങിന് ആരും പോയിട്ടില്ല. അന്നു പോകേണ്ട അസിസ്റ്റന്റ് കമാൻഡന്റ് പെട്ടെന്ന് സിക്ക്കായി. വേറേ ആരെയും പകരം കിട്ടിയില്ല.”

“ബോട്ട് യാഡിന് നൈറ്റ് വാച്ച് ഉണ്ടോ?”

“നൈറ്റിൽ മാത്രമല്ല പകലുമുണ്ട്. ഈ യൂണിറ്റിൽ കുറച്ചു വെസ്റ്റലുകളേ ഉള്ളുവെങ്കിലും ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും ഒരു സെയിലർ ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടാകും.”

“ഓകെ മിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ്, താങ്ക് യു സോമച്ച്. നിങ്ങളുടെ സഹായം ഇനിയും വേണ്ടിവരും.”

ഹരി ജോർജ്ജിന്റെ ഓഫീസിൽനിന്നും വീണ്ടും ഐ ജിയെ കാണാൻ പോയി. കോസ്റ്റ് ഗാർഡിന്റെ ബോട്ടുതന്നെയാകാം. അതിൽ ഫോറൻസിക് സയന്റിസ്റ്റിനെക്കൊണ്ട് പരിശോധന നടത്തിക്കണം. പരിശോധന ഡിസ്ക്രീറ്റായി നടത്തിയാൽ നന്നായിരുന്നു. അതിന് ബോട്ട് ബോൾഗാട്ടി ഐലൻഡ് ജെട്ടിയിൽ എത്തിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. ഒരു സെയിലറെക്കൊണ്ട് ബോട്ട് രാവിലെ പത്തുമണിക്ക് അവിടെ എത്തിക്കാമെന്ന് ഐ ജി ഉറപ്പുനൽകി.

“സർ, ഒരു പെർമിഷൻകൂടി വേണമായിരുന്നു. ഞായറാഴ്ച രാത്രി ബോട്ട്യാർഡ് ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന സെയിലറെ ഒന്നു ക്വസ്റ്റ്യൻ ചെയ്യാൻ കിട്ടണമായിരുന്നു.”

“ഫോർമൽ ഓർ ഇൻഫോർമൽ?”

“തുടക്കത്തിൽ ഇൻഫോർമൽ, പിന്നെ കഴമ്പുണ്ടെങ്കിൽ ഫോർമൽ.”

“മൈ ഡിയർ ഹരി. യു ആർ ഇർറെസിസ്റ്റിബിൾ. ഞാൻ ഒരുകാര്യം ചെയ്യാം ഞാൻ അവനെക്കൂടി ആ ബോട്ടിൽ അയയ്ക്കാം.”

“സർ, എനിക്ക് കോസ്റ്റ്ഗാർഡ് ഓഫീസേഴ്സ് ഉപയോഗിക്കുന്ന തരം ഒരു നൈലോൺ വെബ് ബെൽറ്റ് കൂടി വേണം. പൊലീസ് സർജനെ കാണിക്കുവാൻ. പെൺകുട്ടിയുടെ കഴുത്തിലെ അടയാളവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താനാണ്.”

“ഡോ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനല്ലേ. ഐ നോ ഹിം ഫ്രം മൈ എ എസ് പി ഡേയ്സ്.”

ഐ ജി സ്റ്റോറിൽനിന്നും ഒരു പുതിയ ബെൽറ്റ് ഹരിക്ക് വരുത്തിക്കൊടുത്തു. ഹരി ഐ ജി ക്ക് ബൂട്ടുകൾ ക്ലിക്ക് ചെയ്ത് ഒരുഗ്രൻ സല്യൂട്ട് കൊടുത്തു. ഐ ജി ഓഫീസിൽനിന്നും ഇറങ്ങിയിട്ട് ഹരി സി ഐ ഗോപന് ഫോൺ ചെയ്ത് ഡി സി പി ഓഫീസിൽ വരാൻപറഞ്ഞു. “എടോ മധു, കേസ്സ് തെളിഞ്ഞാൽ തനിക്ക് ഒരു റിവാർഡു തരുന്നുണ്ടോ,” വിസ്കിയുടെ കാര്യം സാറിനോടു പറയണോ? മധു ഒരു നിമിഷം ശങ്കിച്ചുനിന്നു. ഓ അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. അതും കേസ്സുമായി ബന്ധമില്ലല്ലോ.

ബോൾഗാട്ടിയിലേക്ക് ബോട്ടും കൂടെ ബോട്ട് യാഡ് ഡ്യൂട്ടിക്കാരനെയും അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഐ ജി രാവിലെതന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “കീപ് മീ പോസ്റ്റഡ് ഹരി. കോസ്റ്റഗാഡിലെ ആരെങ്കിലും ഈ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഞങ്ങൾക്ക് ആകെ ക്ഷീണമാണ്.”

“ഷുവർ സർ, ഞാൻ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊള്ളാം.”

രാവിലെ ബോൾഗാട്ടിയിൽ ഹരിയും പോയി. ഗോപനും സംഘവും നേരത്തേ എത്തിയിരുന്നു. ഹാർബർ എ എസ് ഐ മധുവിനെയും കൂടെ കൂട്ടിയിരുന്നു. ഫോറൻസിക് സയന്റിസ്റ്റ് അന്നമ്മയെ ഹരി വിഷ് ചെയ്തു കുശലാമ്പേഷണം നടത്തി. സാൽവാർ കമ്മീസിലെ ഓയിൽ കറകളും ബോട്ടിന്റെ ഹോൾഡിലെ കറകളും ഗ്യാസ് ക്രോമറ്റോഗ്രാഫി, മാസ്സ് സ്പെക്ട്രോമെട്രി എന്നീ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്ന് അന്നമ്മ പറഞ്ഞു. കോസ്റ്റഗാഡിന്റെ ബോട്ട് ജട്ടിയിലെത്തി ഡോക്ക് ചെയ്തു. എൻജിൻ ഓഫ് ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപായി ഹെഡ് ലൈറ്റ് ഓണാക്കുവാൻ ഡ്രൈവറോട് ഹരി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ലൈറ്റ് കത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ലൈറ്റിന് കുഴപ്പമുള്ളതായി ആരും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് ആ സെയിലർ പറഞ്ഞു. ഗോപൻ ശക്തിയുള്ള ഹാലൊജൻ ലൈറ്റ് കരുതിയിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ബോട്ടിന്റെ ഹോൾഡിൽ ഡീസലിന്റെയും കരി ഓയിലിന്റെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തെളിവ് അന്നമ്മ കണ്ടെടുത്തു, ചെമ്പിന്റെ നിറമുള്ള കുറെ തലനാരിഴകൾ അന്നമ്മ തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ച് പാക്ക് ചെയ്ത് ലേബലുകൾ പതിച്ച് ഗോപനെ ഏൽപ്പിച്ചു. ബോട്ട് യാർഡ് ഡ്യൂട്ടിക്കാരനെ സി ഐയുടെ ഓഫീസിൽ കൊണ്ടുപോയി ഹരി ചോദ്യം ചെയ്തു. അവൻ ഒരു ജാർഖണ്ഡുകാരനായിരുന്നു. പേര് നാരായൺ മഹാതോ. അവനെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ഐ പി എസ് ട്രെയിനിങ് കാലത്തെ ഹിന്ദി പഠിത്തം ഹരിക്ക് ഉപകാരപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞത് ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് കമാൻഡന്റിന് ഞായറാഴ്ച രാത്രി പത്തുമണിക്ക് ബോട്ട് നൽകി. അത്യാവശ്യമായി വല്ലാർപാടം കണ്ടെയ്നർ ടെർമിനലിൽ പോകണമെന്നു പറഞ്ഞു. അയാളുടെ പേര് ശരിക്കറിയില്ല. ഇന്ദ്രജിത് സിങ്ങാണെന്നു തോന്നുന്നു. കടാരിബാഗിലെ ക്വാർട്ടേഴ്സിലാണ് താമസം. അയാളും ജാർഖണ്ഡുകാരനാണ്. രണ്ടു മണിക്കൂറിനകം തിരികെവന്നു. അവന് നൂറു രൂപയും ഒരു പൈന്റ് വിസ്കിയും അയാൾ നൽകി. ലോഗ് ബുക്കിലെഴുതിയില്ല.

“ഗോപൻ, മഹാതോയെ തൽക്കാലം വിടണ്ട. അവന്റെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് ഹിന്ദിയിൽ റെക്കോഡ് ചെയ്യാൻ ആരെങ്കിലും കിട്ടുമോ? അവന് ഇംഗ്ലീഷ് പിടിയില്ല. അടുത്ത നടപടി ഇന്ദ്രജിത് സിങ്ങിനെ മധുവിനെക്കൊണ്ട് ഐഡന്റിഫൈ ചെയ്യിക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞ് അയാളെ ചോദ്യം ചെയ്യണം.”

“സർ, മഹാതോയുടെ മൊഴി നമ്മുടെ മട്ടാഞ്ചേരി എഎസ്പി മഞ്ജുളാ മാഡത്തെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കാം.”

മഞ്ജുള ഡൽഹിക്കാരി ഐ പി എസ്സുകാരിയാണ്. ഹരി മഞ്ജുളയെ വിളിച്ച് കേസ്സിന്റെ വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. മഞ്ജുള സന്തോഷപൂർവ്വം അതു ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു.

“ഗോപൻ, തന്റെ ഷാഡോ പൊലീസുകാരെക്കൊണ്ട് കടാരിബാഗിൽ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണം. പെൺകുട്ടിയുടെ ഫോട്ടോ കടക്കാർ ആരെങ്കിലും തിരിച്ചറിയുമോ എന്ന് നോക്കണം.”

“സർ, ഞാൻതന്നെ കടാരിബാഗിൽ പോകാം. ആദ്യം ഇന്ദ്രജിത് സിങ്ങിന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സ് ലൊക്കേറ്റു ചെയ്യാം. പിന്നെ അയൽക്കാരിൽ നിന്ന് വല്ല വിവരവും കിട്ടുമോ എന്നു നോക്കാം.”

“വെരി ഗുഡ് ഗോപൻ, ഗോ എഫെഡ്. അന്വേഷണം വളരെ ഡിസ്ക്രീറ്റായിരിക്കണം. മഫ്ടിയിൽ പോയാൽ മതി. കൂടെ നമ്മുടെ മധുവിനെയും സിൽവാനോസിനെയും കൂട്ടിക്കൊളു. ഞാൻ ഐ ജി ഭാസിൻ സാറിനെ വിളിക്കട്ടെ.”

ഹരി ഐ ജി ഭാസിനെ നാരായൺ മഹാതോ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു. ഇന്ദ്രജിത് സിങ് എന്ന പേരിൽ ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് കമാൻഡന്റ് ഉണ്ടെന്ന് ഐ ജി പറഞ്ഞു. അയാൾ അവിവാഹിതനാണ്. കടാരിബാഗിലെ ക്വാർട്ടേഴ്സുകളിലൊന്നിലാണ് താമസം. അയാളെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെ മോശമായ റിപ്പോർട്ടുകളൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

“സർ, ഏതോ രഹസ്യമായ ആവശ്യത്തിന് പെട്രോൾ ബോട്ട് അനുവാദമില്ലാതെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി എന്നതിന് തെളിവുണ്ട്. എന്നാൽ അയാളെ പെൺകുട്ടിയുടെ കൊലപാതകവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തമായ തെളിവൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ബോട്ടിൽനിന്നുകിട്ടിയ തലമുടിയുടെ കമ്പാരിസണ്ണും ഡി എൻ എയും ചെയ്താലേ ആ പെൺകുട്ടി ബോട്ടിന്റെ ഹോൾഡിൽ ഉണ്ടായിരുന്നോയെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അയാളെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ അങ്ങയുടെ അനുവാദം വേണം.”

“ഹരി അയാളെ കസ്റ്റഡിയിലെടുത്ത് ചോദ്യം ചെയ്യാനാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?”

“അല്ല സർ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുൻപാകെ ഹാജരാകുവാൻ അയാൾക്ക് നോട്ടീസു നൽകാം. സാറിന്റെ അറിവിലേക്കായി എ കോപ്പി വിത്ത് കവറിങ് ലെറ്റർ.”

“ഹരി, യൂ ആർ ഫോർമിഡബിൾ. ഗോ എഫെഡ്.”

ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് ഹരി പൊലീസ് സർജന്റെ ഓഫീസിലെത്തി അദ്ദേഹത്തെ കോസ്റ്റഗാഡിന്റെ ബെൽറ്റു കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം ഹാൻഡ് ലെൻസുപയോഗിച്ച് ബെൽറ്റിലെ പാറ്റേണും പെൺകുട്ടിയുടെ കഴുത്തിലെ ലിഗേച്ചർ അടയാളത്തിന്റെ ക്ലോസപ്പ് ഫോട്ടോയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി. മാച്ചു ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

“കൊല്ലാനുപയോഗിച്ചതെന്ന് സംശയിക്കുന്ന ബെൽറ്റ് കിട്ടിയാൽ നമുക്ക് കമ്പ്യൂട്ടർ സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു കമ്പാരിസൺ നടത്താം.” മഹാതോയെ ചോദ്യം ചെയ്തതും ബോട്ടു പരിശോധിച്ചതും തലമുടി കിട്ടിയ കാര്യവും ഒക്കെ ഹരി ഡോക്ടറോട് പറഞ്ഞു.

“അതിൽനിന്നും പെൺകുട്ടിയുടെ ഡി എൻ എ കിട്ടിയാൽ അവൾ ജീവനോടെയോ അല്ലാതെയോ ബോട്ടിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കാം. ഇന്ദ്രജിത്താണ് ബോട്ട് ഓടിച്ചിരുന്നുവെന്നതിന് മധുവിന്റെ മൊഴിയുണ്ട്. മഹാതോയുടെ അഡ്മിഷനുണ്ട്. എന്നാൽ അയാളെ കൊലപാതകവുമായി കണക്ട് ചെയ്യേണ്ട? ഹരി, അയാളുടെ രക്ത സാമ്പിൾ എടുക്കാമോ?”

“അയാളെ അറസ്റ്റു ചെയ്താൽ മാത്രമേ ക്രിമിനൽ പ്രൊസിഡിയർ കോഡ് 53-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം രക്തസാമ്പിൾ എടുക്കാൻ സാധിക്കൂ.”

“ഐ നോ ദാറ്റ്. അയാളുടെ സമ്മതത്തോടെ, വിത്ത് റിട്ടൺ കൺസെന്റ് എടുത്താലോ? അയാളുടെയും ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെയും ഡി എൻ എ ഒന്നാണെങ്കിൽ വേറെ തെളിവു വേണ്ടല്ലോ?”

“സർ, ഞാൻ നാളെ അയാളെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കൺസെന്റ് ചോദിക്കാം. സർ, ശിശുവിന്റെ സാമ്പിൾ ഫോറൻസിക് ലാബിൽ അയച്ചോളൂ.”

“ഹരി വിഷ് യു ആൾ ദ ബെസ്റ്റ്, വേഗം കേസ്സ് ഡിറ്റക്ഷൻ ആകട്ടെ.”

“താങ്ക് യു സർ.”

ഹരി തിരികെ ഓഫീസിലെത്തുമ്പോൾ, സി ഐ ഗോപൻ അവിടെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഗോപന്റെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ഹരിക്കു മനസ്സിലായി ഉപയോഗപ്രദമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. പെൺകുട്ടിയുടെ ഫോട്ടോ കടാരിബാഗിലുള്ള ഒരു പ്രൊവിഷൻ സ്റ്റോറുകാരൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൾ വടക്കെ ഇന്ത്യാക്കാരിയാണ്. ഹിന്ദി മാത്രമേ സംസാരിക്കൂ. അവൾക്ക് ബ്രൗൺ നിറമുള്ള തലമുടിയും കണ്ണുകളും ഉള്ളതായി കടക്കാരൻ പറഞ്ഞു. ഏതോ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ജോലിക്ക് നിൽക്കുന്നതാണ്.

ഗോപൻ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സ് കണ്ടുപിടിച്ചു. കടാരിബാഗിന്റെ പടിഞ്ഞാറുത്ത് വാട്ടർഫ്രണ്ടിലുള്ള അതിന്റെ വാതിൽ അടച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ ക്വാർട്ടേഴ്സിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ക്വാർട്ടേഴ്സിന്റെ ഗേറ്റുതുറന്ന് വരാന്തയിൽ കയറി. നെയിംബോർഡിൽ രവീന്ദർ ശർമ്മ. അസിസ്റ്റന്റ് കമാൻഡന്റ്, കോസ്റ്റ്ഗാഡ് എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഗോപൻ ബെല്ലടിച്ചു. വാതിൽ തുറന്ന സ്ത്രീ ഗോപനെ കണ്ട് സാരിത്തുണ്ട് തലയിലൂടെ വലിച്ചിട്ടു. ഫോട്ടോ കാണിച്ചപ്പോൾ അവർ ഹിന്ദിയിൽ ഘോരഘോരം എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. മലയാളിക്ക് ഒട്ടും മനസ്സിലാക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേകതരം ഹിന്ദിയായിരുന്നു. ഗോപൻ ആകെ മനസ്സിലായത് മരിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ പേര് സുമിത്ര എന്നാണെന്നും, യൂപിയിലെ അവരുടെ ഗ്രാമവാസിയാണെന്നും ഇവിടെ ജോലിക്കു നിന്നതാണെന്നും അവൾ

ആരുടെയെങ്കിലും കൂടെ ഒളിച്ചോടിപ്പോയതായിരിക്കുമെന്നാണ്. എന്താണ് പൊലീസിൽ അറിയിക്കാത്തതെന്ന ചോദ്യത്തിന് വ്യക്തമായ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

“ഗോപൻ യൂ ഹാവ് ഡൺ എ ഗുഡ് ജോബ്. താൻ ഇപ്പോൾതന്നെ രവീന്ദർ ശർമ്മയ്ക്കും ഭാര്യയ്ക്കും നോട്ടീസ് ഇഷ്യൂ ചെയ്യും. ഞാൻ ഐ ജിയോട് പറഞ്ഞേക്കാം.”

ഹരി അതുവരെയുള്ള വിവരങ്ങൾ സിറ്റി കമ്മീഷണറെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഹരിയെ അഭിനന്ദിക്കുകയും പിറ്റേദിവസം മഞ്ജുളയെ ഡെപ്യൂട്ട് ചെയ്യാമെന്നും പറഞ്ഞു.

ഹരിയും എ എസ് പി മഞ്ജുളയും ചേർന്നാണ് ഇന്ദ്രജിത്തിനെ ചോദ്യം ചെയ്തത്. അയാൾ ബോട്ട് എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി എന്ന് സമ്മതിച്ചു. ഹാർബർ എഎസ്ഐ മധു അയാളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കണ്ടെയ്നർ ടെർമിനലിൽ ഇമ്പോർട്ടഡ് വിസ്കിയും സിഗററ്റും വാങ്ങാൻ സി ഐ എസ്സ് എഫിലുള്ള ഒരു ലാൻസ് നായിക് ശങ്കർ ദയാലിനെ കാണാനാണ് പോയതെന്നു പറഞ്ഞു.

ഗോപൻ അപ്പോൾതന്നെ അത് വെരിഫൈ ചെയ്തു. ശങ്കർദയാൽ എന്ന പേരിൽ ആരും അവിടെയില്ല എന്ന വിവരമാണ് ലഭിച്ചത്. അടുത്ത വീട്ടിലെ സുമിത്ര എന്ന ജോലിക്കാരി പെൺകുട്ടിയെ അറിയുകയേ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോഴും അയാളുടെ മുഖത്ത് ഒരു ഭാവഭേദവും ഇല്ലായിരുന്നു.. പരിശോധനയ്ക്കായി രക്തം എടുക്കാൻ അയാൾ വിസമ്മതിച്ചു. പിന്നെല്ലാം വേഗത്തിലാണ് നടന്നത്. സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സിഐ ഗോപൻ അയാളെ അറസ്റ്റു ചെയ്ത് മെഡിക്കൽ പരിശോധനയ്ക്ക് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറുടെ അടുത്തയച്ചു. ഡി എൻ എ പരിശോധനയ്ക്ക് രക്തം ശേഖരിക്കുവാനും അപേക്ഷ നൽകി. അതിനുശേഷം റിമാൻഡ് നോട്ടെഴുതി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. അപ്പോഴാണ് ഇന്ദ്രജിത്തിന് താൻ പിടിയിലായി എന്ന് ബോധ്യമായത്. അപ്പോഴും അയാളുടെ മുഖത്ത് യാതൊരു ഭാവഭേദവുമില്ലായിരുന്നു.

ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽനിന്നും കഴുത്തു ഞെരിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച നൈലോൺ വെബ് ബെൽറ്റ് കണ്ടെടുത്തു. അതുകൂടാതെ അയാളുടെ ബെഡ്റൂമിലെ കട്ടിലിലെ തലയിണയിൽനിന്നും നിരവധി നീണ്ട ചെമ്പിച്ച തലമുടികൾ സയന്റിസ്റ്റ് അന്നമ്മ കണ്ടെടുത്തു. തലമുടികളെല്ലാം സുമിത്രയുടെ തലമുടികളുമായി സാമ്യമുള്ളവയായിരുന്നു. ബോട്ടിന്റെ ഹോൾഡിൽ കണ്ട ഓയിലും സുമിത്രയുടെ സാൽവാർ കമ്മീസിൽ കണ്ടതും തമ്മിൽ സാമ്യമുണ്ടെന്നും ഫോറൻസിക് കെമിസ്റ്റ് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഡോക്ടർ ഉണ്ണി ബെൽറ്റിലെ പാറ്റേൺ ആണ് കഴുത്തിലെ അടയാളത്തിൽ കണ്ടതെന്ന് പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ തെളിയിച്ചു. ഫോറൻസിക് ഡി എൻ എ അനലിസ്റ്റ് ശിശുവിന്റെ ഡി എൻ

എയിൽ ഇന്ദ്രജിത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു. അതായിരുന്നു ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ്.

കഥാന്ത്യം: സെഷൻസ് കോടതി ഇന്ദ്രജിത്തിന് വധശിക്ഷ നൽകിയെങ്കിലും ഹൈക്കോടതി അത് ജീവിതാന്ത്യംവരെയുള്ള തടവായി കുറവു ചെയ്തു. മഹാതോയെ വെറുതേ വിട്ടു; പക്ഷേ, അയാളെ കോസ്റ്റഗാഡിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിട്ടു. രവീന്ദർ ശർമ്മയ്ക്കും ഭാര്യയ്ക്കും എതിരേ കേസൊന്നും ചാർജ് ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവർ കോടതിയിൽ നല്ല സാക്ഷികളായിരുന്നു.

14. സൈന്യം

രാവിലെ പോസ്റ്റ് ഗ്രാജുവേറ്റ് സ്റ്റുഡന്റ്സിന്റെ ജേർണൽ ക്ലബായിരുന്നു. ഫോറൻസിക് ശാസ്ത്രമാസികകളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ശാസ്ത്രീയ ലേഖനങ്ങളിൽ പ്രസക്തമായ ഒന്നോ രണ്ടോ എണ്ണം തിരഞ്ഞെടുത്ത് വകുപ്പിലെ എല്ലാ ഡോക്ടർമാരുടെയും മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കണം. സദസ്സിൽനിന്നും ഉയരുന്ന ചോദ്യശരങ്ങൾക്ക് ശരിയായ മറുപടി പറയണം. അതിനാൽ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആളിന് നല്ല വിവരം വേണം. ചർച്ച നിയന്ത്രിക്കുകയും വിഷയത്തിന്റെ പ്രായോഗിക തലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വകുപ്പുമേധാവിയായ ഡോ.

ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനാണ്. അന്ന് അവതാരക രണ്ടാം വർഷവിദ്യാർത്ഥിനിയായ ഡോ. ഗീതയായിരുന്നു. വിഷയം നല്ലതുപോലെ അവതരിപ്പിച്ചു സംസാരിച്ചു. തുരുതുരായുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കൂസാതെ മറുപടി നൽകി. തലമുടി ബോബ് ചെയ്ത് ജീൻസും ഷർട്ടും ധരിച്ച് ബുള്ളറ്റ് മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ കോളജിൽ വരുന്ന ഗീതയോട് സഹപാഠികൾക്ക് അല്പം അസുയയുണ്ടോയെന്ന് ഉണ്ണിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു കാരണം ഗീതയുടെ സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യവാദങ്ങൾ അടങ്ങിയ ബ്ലോഗുകളും ഫേസ്ബുക്ക് പോസ്റ്റിനുകളും ആയിരിക്കാം. എന്തായാലും അവൾ നല്ലതുപോലെ പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയായതിനാൽ ഉണ്ണിക്ക് അവളെ ഇഷ്ടമാണ്.

ചർച്ച അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉണ്ണിയുടെ സംഭാഷണം തീരാനായപ്പോൾ സൈലന്റ് മോഡലിട്ടിരുന്ന മൊബൈൽ ഫോൺ വൈബ്രേറ്റു ചെയ്തു. സ്ക്രീനിൽ എസ് പി ഹരികുമാറിന്റെ മുഖം പ്രൊഫൈലിൽ തെളിഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ അങ്ങോട്ടു വിളിക്കാമെന്നുപറഞ്ഞ് ഉണ്ണി ഫോൺ കട്ടു ചെയ്തു. ഹരിക്ക് അതിനിടെ ഒരു സ്ഥാനചലനം ഉണ്ടായ വാർത്ത പത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹരി ചോദിച്ചു വാങ്ങിയതാണെന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നു. ഡിസിപി യുടെ തിരക്കുപിടിച്ച ജോലിക്കിടയിൽ തന്റെ പിഎച്ച്. ഡി തീസിസിന്റെ ഡേറ്റാ ശേഖരണം ചെയ്യുവാൻ ഒട്ടും കഴിയുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല മൂപ്പർക്ക് നിയമസമാധാനപാലനത്തെക്കാൾ ഇഷ്ടം കുറ്റാന്വേഷണവുമാണ്.

“ഗുഡ് മോണിങ് ഹരി, എന്താ വിശേഷം?” മുറിയിലെത്തിയിട്ട് ഉണ്ണി ഹരിയെ വിളിച്ചു.

“ഗുഡ് മോണിങ് സർ, ഇന്നു രാവിലെ പട്ടാളത്തിന്റെ സ്കീംക്യാമ്പിൽ സെൻട്രി നിന്നിരുന്ന ഒരു ജവാൻ മരണപ്പെട്ടു. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ജവാനെ മിലിറ്ററി പൊലീസ് അറസ്റ്റു ചെയ്തു. സ്റ്റേഷൻ കമാൻഡർ ബ്രിഗേഡിയർ വിശ്വനാഥ് നമ്മുടെ ഡിജിപിയുടെ സ്നേഹിതനാണ്. അതുകൊണ്ട്

നിമിഷനേരംകൊണ്ട് കേസ് ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിലേക്ക് ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്തു. ക്രൈം എഡിജിപി എന്നെ വിളിച്ച് അന്വേഷണം എല്പിച്ചു.”

“ഹരി, എന്താണീ സ്കീം ക്യാമ്പ്?”

“സർ, എല്ലാ വർഷവും ഈ റജിമെന്റിലെ ജവാന്മാരെ നാക്കുനീമലയിലെ ഫയറിങ് റേഞ്ചിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ ടെന്റുകൾ കെട്ടി താമസിക്കണം. ഫയറിങ് പ്രാക്ടീസു കൂടാതെ മറ്റു പരിശീലനങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ മദ്രാസ് റെജിമെന്റാണുള്ളത്. മരിച്ച ജവാനും പ്രതിയായ ജവാനും ഒരെ നാട്ടുകാരും കൂട്ടുകാരും ആണത്രേ. മൃതശരീരം മാറ്റിയിട്ടില്ല. സാറിനു സീൻ കാണണമെങ്കിൽ എന്നോടൊപ്പം വരുന്നുണ്ടോ? റജിമെന്റിലെ മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ മലയാളിയാണ്. അയാളും അവിടെയുണ്ട്.”

“എനിക്ക് സീൻ കാണണം. ഹരി പോകുന്ന വഴിക്ക് എന്നെ പിങ്ക് ചെയ്യൂ.”

“ശരി സർ, ഞാൻ പത്തു മിനുട്ടിനകം അവിടെ വരാം.”

നാക്കുനീമല എന്ന പ്രദേശം, പട്ടണത്തിൽനിന്നും ഇരുപതു കിലോമീറ്റർ മാത്രം അകലെയുള്ള ആൾത്താമസം കുറഞ്ഞ സ്ഥലമാണ്. സമുദ്ര നിരപ്പിൽനിന്നും അഞ്ഞൂറു മീറ്റർ ഉയരത്തിലുള്ള ഒരു മലയും അതിനു താഴെ നാലുഭാഗത്തും പരന്നുകിടക്കുന്ന താഴ്വരയുമാണ്.

“എല്ലാ വർഷവും പട്ടാളക്കാർക്ക് യുദ്ധപരിശീലനം നൽകുന്നതിവിടെയാണ്. അപ്പോൾ ആരെയും ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ പരിസരത്തുപോലും സഞ്ചരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. നാലു ചുറ്റും രാവു പകലും സെൻട്രികളെ വിന്യസിക്കും. ഒരു പോസ്റ്റിൽ രണ്ടു പേർ. സെൻട്രികൾക്ക് വിശ്രമിക്കുവാൻ ടെന്റുകളുണ്ട്. ഒരാൾ മൂന്നു മണിക്കൂർ ഡ്യൂട്ടി ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റെയാൾ വിശ്രമിക്കും. ഇന്നലെ ഒരു പോസ്റ്റിൽ ഉറങ്ങുവാൻ ടെന്റിൽ പോയ ആളിനാണ് വെടിയേറ്റത്. പ്രതി സെൻട്രി നിന്നവനും.”

ഹരി ഉണ്ണിക്ക് കേസ്സിന്റെ വിവരങ്ങൾ നൽകുകയായിരുന്നു. ഹരിയുടെ കാർ നഗരത്തിലെ തിരക്കുകൾ കഴിഞ്ഞ് നാക്കുനീമലയിലേക്കുള്ള വീതി കുറഞ്ഞ റോഡിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. ഇടയ്ക്കിടെ ജനവാസത്തിന്റെ ചെറിയ തുരുത്തുകൾ കാണാം. കരിങ്കല്ല്യനിറച്ച ഒരു ടിപ്പർ ലോറി എതിരേ വന്നു. അതിനു സൈഡു കൊടുക്കുവാൻ ഹരിയുടെ കாரിനു നിർത്തേണ്ടിവന്നു.

“നാക്കുനീമലയിലും അനധികൃത ക്വാറികൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പോയാൽ മലതന്നെ ഇല്ലാതാകും. ഭാവി തലമുറയ്ക്ക്, ‘ഇവിടെ പണ്ടൊരു മലയുണ്ടാർന്നു’ എന്നു പാടേണ്ടിവരും.”

ഹരിയുടെ വാക്കുകളിൽ ഒരു പ്രകൃതിസ്നേഹിയുടെ വികാരമുണ്ടായിരുന്നു.

“ഹരി, സെൻട്രി ഡ്യൂട്ടിക്കാർക്ക് ഏതു തരം റൈഫിളാണ് നൽകുന്നത്?”

“സർ, പഴയ ലീ എൻഫീൽഡ് ബോൾട്ട് ആക്ഷൻ റൈഫിളുകൾക്കു പകരമായി തൊണ്ണൂറ്റിയേഴുമുതൽ നമ്മുടെ ഓർഡിനൻസ് ഫാക്ടറിയിൽതന്നെ

നിർമ്മിക്കുന്ന ഇൻസാസ് റൈഫിളുകളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കാർഗിൽ യുദ്ധത്തിൽ ഈ തോക്കുകളാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.”

“എന്താണ് ഈ റൈഫിളിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ?”

ഉണ്ണിക്ക് ബാലിസ്റ്റിക്സിൽ വലിയ താത്പര്യമാണ്. സ്വന്തമായി ഒരു 12 ബോർ ഷോട്ട്ഗണ്ണും 0.22 റിവോൾവറുമുണ്ട്. മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ബാലിസ്റ്റിക്സ് ക്ലാസ്സെടുക്കുമ്പോൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് അവ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഒരു പിസ്റ്റൾകൂടി വാങ്ങണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം.

“സർ, ഏകെ 47 ന്റെ കുറെ പ്രത്യേകതകൾ ഈ റൈഫിളിനുണ്ട്. ഒരു സബ് മെഷീൻഗൺ ആയും ഒരു റൈഫിൾ ആയും ഉപയോഗിക്കാം. ഒരു സിങ്കിൾ കാർട്രിഡ്ജ് വേണമെങ്കിലും ഫയർ ചെയ്യാം. മാഗസിനിൽ 30 കാർട്രിഡ്ജുകൾ സ്റ്റോർ ചെയ്യാം. ഏതാണ്ട് 500 മീറ്ററാണ് റേഞ്ച്. ഈ റൈഫിളിനും ചില തകരാറുകൾ ഉണ്ടെന്നതിനാൽ ഇവ മാറ്റാൻ ഒരു പദ്ധതിയുണ്ട്.”

കാർ നാക്കുന്നിമലയുടെ താഴ്വാരത്തെത്തി. അവിടെ സെൻട്രി പോസ്റ്റിൽ കാർ നിർത്തി. നേരത്തേ പറഞ്ഞിരുന്നതിനാലാകണം, സെൻട്രി കാനിനടുത്തുവന്ന് ഹരിയെ സല്യൂട്ട് ചെയ്തു. കാർ അകത്തേക്ക് ചരൽറോഡിലൂടെ മുകളിലേക്കു കയറി ഒരു സമതലപ്രദേശത്തെത്തി. അവിടെ റജിമെന്റിന്റെ ഒരു താത്കാലിക ഓഫീസ് നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. അതിനു മുന്നിൽ കുറെ പട്ടാളവാഹനങ്ങൾ പാർക്കു ചെയ്തിരുന്നു.

“ഓ, ബ്രിഗേഡിയറും വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.” ഒരു കൊടി വച്ച കാർ കണ്ടിട്ട് ഹരി പറഞ്ഞു.

ഹരിയുടെ കാർ ഓഫീസിനു മുന്നിലെത്തി. ഉണ്ണിയും ഹരിയും കാനിൽനിന്നുമിറങ്ങി. ക്യാപ്റ്റൻ റാങ്കിലുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുന്നോട്ടുവന്ന് ഹരിയെ സല്യൂട്ട് ചെയ്തു. ഹരി ഉണ്ണിയെ പരിചയപ്പെടുത്തി. ക്യാപ്റ്റൻ മലയാളത്തിൽ സംസാരിച്ചപ്പോഴാണ് ഉണ്ണി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെയിം പ്ലേറ്റ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. ‘ആർ.ആർ. പിള്ള.’

“സർ, ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തുകാരൻതന്നെ. സാറിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.”

ക്യാപ്റ്റൻ പിള്ള ഹരിയെയും ഉണ്ണിയെയും ബ്രിഗേഡിയറുടെ ഓഫീസിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

പൊലീസിലെ റാങ്കനുസരിച്ച് ബ്രിഗേഡിയർ ഡി ഐ ജിക്ക് തുല്യനാണ്. യൂണിഫോമിലായിരുന്ന ഹരി ബ്രിഗേഡിയറിനെ അറ്റൻഷനിൽനിന്ന് സല്യൂട്ട് ചെയ്തു. ഉണ്ണി നമസ്കാരം പറഞ്ഞു. ഹരി ഉണ്ണിയെ ബ്രിഗേഡിയർ വിശ്വനാഥിന് പരിചയപ്പെടുത്തി.

ബ്രിഗേഡിയർ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ക്യാപ്റ്റനെ പരിചയപ്പെടുത്തി. ആർമി മെഡിക്കൽ കോർപ്സിലെ ക്യാപ്റ്റൻ ശ്രീജിത്ത്.

ഉണ്ണിയുടെ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിയാണെന്ന് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. ഉണ്ണിക്ക് ആദ്യം ആളെ മനസ്സിലായില്ല.

“സർ, ഹോമിയോ സമരം മറന്നുപോയോ?”

പഴയ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ണിക്ക് ഓർമ്മവന്നു. ഹോമിയോ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ പരിശീലനം നൽകണമെന്ന സർക്കാർ ഉത്തരവിനെതിരെ മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു നീണ്ട സമരം നടത്തിയിരുന്നു. അതിലെ നായകനാണ് ഈ നിൽക്കുന്ന അച്ചടക്കമുള്ള പട്ടാളധോക്ടർ എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ണിക്ക് ചിരിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഉണ്ണി ചിരിച്ചതിന്റെ കാര്യം എല്ലാവരുമായി പങ്കു വെച്ചു. എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

“ഇറ്റ് സെർവ്സ് ഹിം റൈറ്റ്.” ബ്രിഗേഡിയറുടെ കമന്റ്.

“ജെന്റിൽമെൻ ലെറ്റസ് കം ടു ദ പ്രസന്റ് ഇഷ്യൂ.” ബ്രിഗേഡിയർ സംഭവത്തിന്റെ ഒരു ചെറുവിവരണം നൽകി.

“വർഷംതോറും പട്ടാളക്കാർക്ക് നൽകുന്ന പരിശീലനത്തിന്റെ പേര് ‘സ്കീം’ എന്നാണ്. പരിശീലനത്തോടൊപ്പം ഒരു മോക്ക് വാറും നടത്തും. ഈ ക്യാമ്പുകളിൽ ജവാൻമാർ യുദ്ധസാഹചര്യത്തിലെന്നപോലെ ട്രെഞ്ചുകളിലും ടെന്റുകളിലുമൊക്കെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. ഈ പ്രദേശത്ത് അന്യർ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുവാനായി ചുറ്റും സൈനികർ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും കാവൽ നിൽക്കും. ഒരു പോസ്റ്റിൽ രണ്ട് പേരെയാണ് വിന്യസിക്കുന്നത്. ഒരാൾ മൂന്നു മണിക്കൂർ നേരം ഡ്യൂട്ടി നോക്കുമ്പോൾ അപരൻ ടെന്റിനുള്ളിൽ വിശ്രമിക്കും.

ഇന്നലെ സ്കീം ഏരിയായുടെ പന്ത്രണ്ടാം നമ്പർ പോസ്റ്റിൽ രാത്രി ഡ്യൂട്ടി ചെയ്തിരുന്നത് കൊല്ലപ്പെട്ട ബൽവീന്ദർ സിങ്ങും രാംപ്രസാദ് യാദവുമായിരുന്നു. രാംപ്രസാദ് യാദവ് പറയുന്നത് അയാൾ രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണിക്ക് ബൽവീന്ദറിൽനിന്നും ഡ്യൂട്ടി ഏറ്റെടുത്തു. ബൽവീന്ദർ ടെന്റിനുള്ളിൽ ഉറങ്ങാൻ പോയി. പത്തു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ടെന്റിൽനിന്നും വെടിയൊച്ച കേട്ടു. ഓടിച്ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ബൽവീന്ദർ അയാളുടെ തോക്കിനു മുകളിലായി കമിഴ്ന്നു കിടക്കുന്നു. അയാളുടെ നെഞ്ചിൽനിന്നും രക്തം ഒഴുകുന്നു. രാംപ്രസാദ് ഉടനെ വയർലെസ്സ് ഹാൻഡ് സെറ്റിലൂടെ ഗാർഡ് കമാൻഡറെ വിവരം അറിയിച്ചു. അയാളും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പന്ത്രണ്ടാം പോസ്റ്റിലെത്തി. എന്നെ അവർ വിവരം അറിയിച്ചു. ഞാൻ അവരോട് സീൻ ഗാർഡ് ചെയ്യുവാനും ഏഎംസി ക്യാപ്റ്റൻ ശ്രീജിത്തിനെ വിവരം അറിയിക്കുവാനും നിർദ്ദേശിച്ചു. ശ്രീജിത്ത് ഉടൻതന്നെ സീനിലെത്തി. ഇനി ശ്രീജിത്ത് പറയട്ടെ.”

“സർ, ഞാൻ സീനിലെത്തി മൃതദേഹത്തിന്റെ വൈറ്റൽ സൈൻസ് പരിശോധിച്ചു. മരണം സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഞാൻ ബൽവീന്ദറിന്റെ വെടിയേറ്റ മുറിവുകളും പരിശോധിച്ചു. അയാളുടെ മുതുകിലെ മുറിവ് ചെറുതും നെഞ്ചിലെ

മുറിവ് വളരെ വലുതുമായിരുന്നു. മുതുകിലെ മുറിവ് എൻഡ്രൻസ് മുറിവാണെന്ന് മനസ്സിലായി. അങ്ങനെയാണല്ലോ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻസർ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചത്.”

എല്ലാവരും ചിരിച്ചു. “പഠിച്ചതൊക്കെ ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. ഏതായാലും ശ്രീജിത്തിന്റെ നിഗമനം നല്ലതായിരുന്നു.” ഉണ്ണിയുടെ കമന്റ് കേട്ട് ശ്രീജിത്തിന് സന്തോഷമായി.

ശ്രീജിത്ത് രാത്രിതന്നെ ബ്രിഗേഡിയർ സാബിനെ വിവരം അറിയിച്ചതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം സീനിലെത്തിയിരുന്നു.

ബ്രിഗേഡിയർ തുടർന്നു: “ഞാൻ ക്യാമ്പിലെത്തി രാത്രിപ്രസാദിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു. അയാൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ മൊഴിയിൽതന്നെ ഉറച്ചു നിന്നു. അതിനിടെ എനിക്ക് രണ്ടു മൂന്നു ജവാന്മാരുടെ മൊഴി ലഭിച്ചു. രാത്രിപ്രസാദും ബൽവീന്ദ്രവും മൂന്നു ദിവസത്തിനു മുൻപ് മെസ്സിൽ വച്ച് വഴക്കുണ്ടായത്രേ. അത് കയ്യാങ്കളിയിൽ കലാശിച്ചപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരാണ് പിടിച്ചുമാറ്റിയത്. കടം വാങ്ങിയ പൈസ തിരിച്ചുകൊടുക്കാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ച നിസ്സാര വഴക്കായിരുന്നു എന്നാണ് രാത്രിപ്രസാദ് പറഞ്ഞത്. ഏതായാലും ക്യാപ്റ്റൻ ശ്രീജിത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ക്വാർട്ടർ ഗാർഡിലിടാൻ മിലിട്ടറിപൊലീസിന് ഓർഡർ നൽകി. ലോക്കൽ പൊലീസിന് ഫസ്റ്റ് ഇൻഫർമേഷൻ നൽകുവാനും ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“നൗ ബാൾ ഈസ് ഇൻ യുവർ കോർട്ട്. എസ്റ്റ് പിയും പൊലീസ് സർജനും കൂടി ഈ കേസ്സ് തെളിയിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് തീർച്ചയുണ്ട്.” ബ്രിഗേഡിയർ പറഞ്ഞു.

“ക്യാപ്റ്റൻ ശ്രീജിത്ത് നിങ്ങളുടെ മിലിട്ടറി ആശുപത്രിയിൽ ആട്ടോപ്സി ചെയ്യുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടോ?” ഉണ്ണി ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല സർ, ഡെഡ് ബോഡികൾ വയ്ക്കുവാനുള്ള കോൾഡ് ചേംബർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.”

“അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇൻകസ്റ്റ് പൂർത്തിയാക്കിയിട്ട് ബോഡി മെഡിക്കൽ കോളജിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാം. ബ്രിഗേഡിയർ സാബ് സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ ക്യാപ്റ്റൻ ശ്രീജിത്ത് ആട്ടോപ്സി അറ്റൻ്റ് ചെയ്താൽ നന്നായിരിക്കും.” ഉണ്ണി ബ്രിഗേഡിയറോട് പറഞ്ഞു.

“ബൈ ആൾ മീൻസ്. ഞാൻ അത് സജസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പോവുകയായിരുന്നു.” ഉണ്ണിയും ഹരിയും ബ്രിഗേഡിയറോട് യാത്ര പറഞ്ഞു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. ക്യാപ്റ്റൻ ശ്രീജിത്ത് അവരെ യാത്ര അയയ്ക്കാനായി അനുഗമിച്ചു.

“ഹരി, നമ്മുടെ ഫിംഗർ പ്രിന്റുകാർ വന്നിട്ടുണ്ടോ?”

“അവരും ഫോട്ടോഗ്രാഫറും എത്തിയിട്ടുണ്ട്. സാറിന് സീൻ കാണണ്ടേ?”

“സർ, നമുക്കങ്ങോട്ടു പോകാം. ഹില്ലി ടെറൈനാണ് റോഡില്ല. എന്റെ ജീപ്പിൽ പോകാം.” ശ്രീജിത്ത് ഉണ്ണിയും ഹരിയുമായി സീനിലേക്കു പോയി.

പന്ത്രണ്ടാം നമ്പർ പോസ്റ്റ് നാക്കുന്നിമലയുടെ തെക്കേ ചരിവിലായിരുന്നു. ശ്രീജിത്ത് പറഞ്ഞത് ശരിയായിരുന്നു. അവിടേക്ക് ജീപ്പിൽ മാത്രമേ പോകുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. ടെന്റിനു മുന്നിൽ ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിലെ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറും സംഘവും കൂടാതെ കുര്യയധികം മിലിട്ടറി ഓഫീസർമാരും കൂടിനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ രാവിലെ ബ്രിഗേഡിയറിന്റെ ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ വെച്ചു കണ്ട ക്യാപ്റ്റൻ ആർ.ആർ. പിള്ളയുമുണ്ടായിരുന്നു.

ക്യാപ്റ്റൻ പിള്ള സല്യൂട്ട് ചെയ്തു സ്വീകരിച്ചു. ശ്രീജിത്തിനൊപ്പം ഉണ്ണിയും ഹരിയും ടെന്റിനുള്ളിൽ കയറി. ഹരി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ സി ഐ യെ കൂടി അകത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചു.

ടെന്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മിലിട്ടറി ഫോൾഡബിൾ കട്ടിലിനു താഴെ തറയിൽ റൈഫിളിനു മുകളിലായി കമിഴ്ന്നുകിടക്കുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു ബൽവീന്ദറിന്റെ മുതദേഹം കിടന്നിരുന്നത്. ശ്രീജിത്ത് പറഞ്ഞതുപോലെ മുതുകിന്റെ ഇടതുവശത്തായി യൂണിഫോമിൽ വൃത്താകൃതിയിൽ ഒരു ചെറിയ ദ്വാരം കാണപ്പെട്ടു. യൂണിഫോം മുഴുവൻ രക്തത്തിൽ മുങ്ങിയിരുന്നു. ശരീരത്തിനു ചുറ്റും തറയിലും രക്തം തളം കെട്ടിയിരുന്നു. ശ്രീജിത്ത് മിലിട്ടറി ആശുപത്രിയിലെ രണ്ട് നഴ്സിങ് അസിസ്റ്റന്റുമാരെ വിളിച്ച് മുതശരീരം മലർത്തിക്കിടത്തി. നെഞ്ചിൽ ഇടതുവശത്തായി ഒരു വലിയ കീറൽ കാണപ്പെട്ടു. ട്യൂണിക്കിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു നാലു ബട്ടണുകൾ തുറന്ന് നെഞ്ച് അനാവൃതമാക്കി. നെഞ്ചിൽ ഇടതുവശത്തായി ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ മുറിവു കാണപ്പെട്ടു. എന്റെ നിഗമനം ശരിയല്ലേ എന്ന ഭാവത്തിൽ ശ്രീജിത്ത് ഉണ്ണിയെ നോക്കി. ഉണ്ണി പുഞ്ചിരിച്ചു.

“ശ്രീജിത്ത് ബോഡി ആദ്യം കണ്ട പൊസിഷനിൽ തന്നെ കിടത്താൻ നിങ്ങളുടെ അറ്റൻഡർമാരോട് പറയൂ. ഫോട്ടോഗ്രാഫുകൾ എടുത്തതിനുശേഷം പൊസിഷൻ മാറ്റാം.”

ഉണ്ണിയുടെ നോട്ടം ടെന്റിന്റെ മേൽക്കൂരയിലേക്കായിരുന്നു. അവിടെ ഇടതുവശത്തായി ഒരു ദ്വാരം കാണാമായിരുന്നു. അത് ഹരിയെ വിളിച്ച് കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“ഹരി ടെന്റിലെ ആ ദ്വാരം ശരീരത്തിൽനിന്നും എക്സിസ്റ്റ് വുണ്ട് വഴി മുകളിലേക്കു പോയ ബുള്ളറ്റ് ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. നമുക്ക് ആ സ്പെന്റ് ബുള്ളറ്റ് കിട്ടണം.”

“സർ, അത്ര എളുപ്പമാണോ? ഏതായാലും തിരഞ്ഞുനോക്കാം.”

“ഹരി, നിങ്ങൾക്ക് സ്പെഷ്യൽ ബ്രാഞ്ചിൽനിന്നും മെറ്റക്സ് മെറ്റൽ ഡിറ്റക്ടർ കിട്ടുകയില്ലേ. അതു വെച്ച് ടെന്റിന്റെ പരിസരം പരിശോധിച്ചാൽ കിട്ടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. സെർച്ചിന് ആർമിക്കാരുടെ സഹായവും അഭ്യർത്ഥിക്കാം.”

“ശ്രമിക്കാം സർ.”

“തോക്കുകൾ രണ്ടും ഫിംഗർപ്രിന്റുകാർ പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം ബാലിസ്റ്റിക് ലബോറട്ടറിയിൽ അയയ്ക്കണം. ഏതു തോക്കാണ് സമീപകാലത്ത് ഫയർ ചെയ്തതെന്ന് തോക്കിൻകുഴലിന്റെ ബാരൽ വാഷിങ്സിന്റെ പരിശോധനയിൽനിന്നറിയുവാൻ കഴിയും. സ്പെന്റ് ബുള്ളറ്റു കിട്ടിയാൽ ഏതു തോക്കിൽനിന്നാണ് ആ ബുള്ളറ്റ് ബഹിർഗമിച്ചതെന്ന് സംശയലേശമന്വേതെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കും. വിഷ് യു ആൾ ദ ബെസ്റ്റ്.”

“സാറിന് എന്റെ കാറിൽ പോകാം. ഞാൻ ഇൻക്വസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞിട്ട് ഡെഡ് ബോഡിയുടെ കൂടെ മോർച്ചറിയിൽ എത്താം.”

“ക്യാപ്റ്റൻ ശ്രീജിത്തിനെക്കുടി കൂട്ടേണ.”

“ഷുവർ സർ.”

ബൽവീന്ദർ സിങ്ങിന്റെ മൃതദേഹം ആട്ടോപ്സിക്കായി ടേബിളിൽ കിടത്തി. ആട്ടോപ്സി കാണുവാൻ ശ്രീജിത്തും ഹരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ണിയെ സഹായിക്കുവാൻ ഡോ. കൃഷ്ണനും ആദ്യമായി അറ്റൻഡർ ജോഷ്യാ മൃതദേഹത്തിൽനിന്നും യൂണിഫോം ട്യൂണിക്കിന്റെ വശങ്ങളും സ്പ്രിംഗുകളും മുറിച്ച് ശ്രദ്ധയോടെ അടുത്ത മേശയിൽ വിരിച്ചിട്ടു. നെഞ്ചിലുണ്ടായിരുന്ന ദാരുണ ഉണ്ണി ഒരു ഹാൻഡ് ലെൻസ് ഉപയോഗിച്ച് പരിശോധിച്ചു. ആ ദാരുണതനു ചുറ്റും ‘ബ്ലാക്കനിങ്’ വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. ഉണ്ണി ഹാൻഡ് ലെൻസ് ശ്രീജിത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

“ശ്രീജിത്ത്, ട്യൂണിക്കിലെ ടെയറിനു ചുറ്റും എന്തു കാണുന്നുവെന്ന് നോക്കൂ.”

“സർ, സ്മോക്കിന്റെ ഹാലോ, ബ്ലാക്കനിങ് അല്ലേ?”

“അപ്പോൾ ട്യൂണിക്കിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള ടെയർ ബുള്ളറ്റിന്റെ പ്രവേശനംകൊണ്ടുണ്ടായതാണ്. ഇത് തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടത് ബാലിസ്റ്റിക്സ് ലാബാണ്. മുതുകിലെ ടെയർ നോക്കൂ. അവിടെ ബ്ലാക്കനിങ് ഇല്ല. നമുക്ക് ഇനിയും തെളിവുകൾ വേണം. അത് ബോഡി ഡിസക്റ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം.”

ജോഷ്യാ യൂണിഫോം ട്യൂണിക്കിലെ ദാരുണങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ കടലാസ്സ് ഷീറ്റുകൾ വച്ച് സ്റ്റേപ്പിൾ ചെയ്തിട്ട് ഒരു പേപ്പർ ബാഗിലിട്ട് ശ്രദ്ധയോടെ പായ്ക്കു ചെയ്തു.

ഉണ്ണി മൃതദേഹത്തിന്റെ ഇരുകൈപ്പത്തികളിൽനിന്നും വിരലുകളിൽനിന്നും സ്വാബുകളെടുത്തു.

“ഇതെന്തിനെന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാമോ ശ്രീജിത്ത്? മരിച്ചയാളാണോ ട്രിഗർ വലിച്ചതെന്നറിയുവാൻ. എല്ലാ ഫയർ ആംസിലും വെടിയുതിർക്കുമ്പോൾ കുറെ ഗ്യാസ് ലീക്കുണ്ടാകും. അതിലുള്ള വെടിമരുന്നിന്റെ അംശങ്ങൾ കാഞ്ചി വലിക്കുന്നയാളിന്റെ കൈകളിൽ പൂരളും. ഇപ്പോൾ പുതിയ സങ്കേതങ്ങൾ

ഉപയോഗിച്ച് എത്ര ചെറിയ അളവിലുള്ള ഗൺഷോട്ട് റെസിഡ്യൂകളും കണ്ടുപിടിക്കാം.”

“ഞങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നപ്പോൾ സാറിന്റെ ക്ലാസ്സുകൾ കേൾക്കാൻ തിക്കിത്തിരക്കുമായിരുന്നു. എനിക്ക് ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ പി ജിക്ക് ചേരണമെന്നായിരുന്നു ആഗ്രഹം.”

“അത് ഫോറൻസിക് മെഡിസിന്റെ നഷ്ടവും ആർമി മെഡിക്കൽ കോറിന്റെ ലാഭവും.”

എല്ലാവരും അതു കേട്ട് ആർത്തുചിരിച്ചു.

ഉണ്ണി മൃതദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തുമുതൽ അടിവയറുവരെ മുറിച്ചു. ഡോ. കൃഷ്ണൻ മറുവശത്തുനിന്നും വാരിയെല്ലുകൾവരെ തൊലി ഡിസ്ക്റ്റ് ചെയ്തു. അപ്പോൾ നെഞ്ചിന്റെ ഭിത്തി തെളിഞ്ഞുകാണാറായി. ഇടതുമുലക്കണ്ണിനു താഴെ അഞ്ചാമത്തെ വാരിയെല്ലിനു മുകളിലായി കാണപ്പെട്ട ദ്വാരം ചെറുതായിരുന്നു.

കൃഷ്ണൻ വാരിയെല്ലുകളുടെ അറ്റങ്ങളിലെ തരുണാസ്ഥികൾ മുറിച്ച് ഒന്നാമത്തെ വാരിയെല്ലുകളും കോളർ ബോണുകൾ നെഞ്ചെല്ലുമായി ചേരുന്ന സന്ധികളും മുറിച്ച് നെഞ്ചെല്ലിനെ വേർപെടുത്തി. അപ്പോൾ ശ്വാസകോശങ്ങളും ഹൃദയത്തിന്റെ മുൻഭാഗവും കാണാറായി. ഡോ. ഉണ്ണി അതു കണ്ടപ്പോൾ ‘ഹുറേ’ എന്ന് സന്തോഷസൂചകമായ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു.

കൃഷ്ണനനുൾപ്പെടെ ആർക്കും കാര്യം മനസ്സിലായില്ല.

“നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഹൃദയത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തെ മുറിവ് കണ്ടില്ലേ? വളരെ ചെറുത്. ഇനി നമുക്ക് ഹൃദയം മുറിച്ച് വെളിയിലെടുക്കാം. ഉണ്ണി തന്നെ ഹൃദയം മുറിച്ചെടുത്ത് അതിന്റെ പിൻവശം എല്ലാവരെയും കാണിച്ചു. അവിടെ ഒരു വലിയ മുറിവു കാണപ്പെട്ടു.

“ശ്രീജിത്ത് നിങ്ങളുടെ ബാച്ചിനെ ഞാൻ എസ്എപി ക്യാമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയതോർമ്മയുണ്ടോ? അവിടെ അന്ന് ഡെപ്യൂട്ടി കമാൻഡന്റ് ആയിരുന്ന ശ്രീ കൈലാസനാഥ് കുറെ ഫയറിങ് എക്സ്പെരിമെന്റ്സ് കാണിച്ചുതന്നതോർമ്മയുണ്ടോ? അദ്ദേഹം ഒരു പാട്ടയിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ട് 303 റൈഫിൾകൊണ്ട് ഫയർ ചെയ്തു. പാട്ടയുടെ മുൻവശത്ത് ഒരു ചെറിയ ദ്വാരവും പുറകുവശത്ത് വലിയ ദ്വാരവും ഉണ്ടായി. രക്തം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഹൃദയത്തിൽ ബുള്ളറ്റു പ്രവേശിച്ചാലും ഇതേ ഇഫക്റ്റാണ് ഉണ്ടാവുക. അതേസമയം തോക്കിന്റെ ബാരൽ നെഞ്ചുമായി ചേർത്തുവെച്ചു വെടിവെക്കുമ്പോൾ പ്രവേശനമുറിവിലൂടെ കുറെ ഗ്യാസുകൂടി തൊലിക്കടിയിൽ പ്രവേശിക്കും. ആ ഗ്യാസ് അവിടെ ഒരു ചെറിയ സ്ഫോടനം ഉണ്ടാക്കും. അപ്രകാരമാണ് പ്രവേശനമുറിവ് നക്ഷത്രാകൃതിയിൽ വലുതാകുന്നതും നമുക്ക് സംശയം ഉണ്ടാകുന്നതും. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ബൽവീന്ദറിന്റെ മരണം ആത്മഹത്യയാണ്. ശ്രീജിത്തേ, നമ്മുടെ പാവം രാമ്പ്രസാദിനെ തുറന്നുവിടുക.” എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

കൃഷ്ണൻ ഗ്ലൗസൊക്കെ മാറ്റി മുറിവുകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ എടുത്തു.

“കൃഷ്ണാ, നമുക്ക് ഫോറൻസിക് ജേർണലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പറ്റിയ ഒരു കേസ്സ് റിപ്പോർട്ടായിരിക്കും. അല്ലേ?”

“സർ, ഇത് നമുക്ക് ഇന്റർനാഷണൽ ജേർണലിൽ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനയയ്ക്കാം.”

ശ്രീജിത്തും ഹരിയും ഡോ. ഉണ്ണിക്ക് ഹസ്തദാനം നൽകി.

“സർ, അങ്ങ് ഒരു നിരപരാധിയെ രക്ഷിച്ചു.” ഹരി പറഞ്ഞു.

“എന്റെ മണ്ടത്തരംകൊണ്ടല്ലേ രാമ്പ്രസാദിനെ ക്വാർട്ടർ ഗാർഡിൽ ഇടേണ്ടിവന്നത്?” ശ്രീജിത്തിന് കുറ്റബോധം.

ഉണ്ണി ശ്രീജിത്തിന്റെ തോളിൽ കൈ വച്ചു. “അങ്ങനെ വിചാരിക്കരുത്. ആർക്കും തന്റെ പ്രാഥമിക നിഗമനം തെറ്റാണെന്നു പറയുവാൻ കഴിയില്ല. ഈ ബ്ലാക്കനിങ്ങും ഹൃദയത്തിലെ മുറിവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്കും തെറ്റുപറ്റിയേനെ. അതുകൊണ്ട് അത്തരം ഗിൽറ്റി ഫീലിങ് ഒന്നും വേണ്ട. എല്ലാവരും വരു എന്റെ ഓഫീസ് മുറിയിലേക്ക്. അവിടെ ചായയും വടയും നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് സി ഐ രവീന്ദ്രനാഥിന്റെ മെറ്റൽ ഡിറ്റക്ടർ ഉപയോഗിച്ചുള്ള തിരച്ചിലിൽ അന്നുതന്നെ ബൽവീന്ദർ സിങ്ങിന്റെ ജീവൻ അപഹരിച്ച ബുള്ളറ്റ് പത്രണ്ടാം നമ്പർ ടെന്റിന്റെ പരിസരത്തുനിന്നും ലഭിച്ചിരുന്നത് ബാലിസ്റ്റിക് ലാബിൽ രണ്ടു റൈഫിളുകൾ സഹിതം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം ഹരിക്ക് ബാലിസ്റ്റിക് ലാബിൽനിന്നും റിപ്പോർട്ടു ലഭിച്ചു. ബൽവീന്ദറിന്റെ റൈഫിൾ സമീപകാലത്ത് ഫയർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും. മരണകാരകമായ ബുള്ളറ്റ് അയാളുടെ റൈഫിളിൽ നിന്നാണ് ഉതിർന്നതെന്നും, അയാളുടെ വിരലുകളിൽ വെടിമരുന്നിന്റെ അംശമുണ്ടെന്നും റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചു. ഹരി വിശദമായ റിപ്പോർട്ട് സ്റ്റേഷൻ കമാൻഡർക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തു. ശ്രീജിത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ നിഗമനത്തിൽ തെറ്റില്ല എന്നുകൂടി റിപ്പോർട്ടിൽ ചേർക്കണമെന്ന് ഉണ്ണി പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഹരിക്കും ഉണ്ണിക്കും അടുത്ത റിപ്പബ്ലിക് ദിനത്തിൽ നടത്തുന്ന ‘ബഡാ ഖാന’ യിൽ വിശിഷ്ടാതിഥികളായി പങ്കെടുക്കുവാൻ ബ്രിഗേഡിയറുടെ പ്രത്യേക ക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്നു. പാർട്ടി കഴിഞ്ഞ് ഉണ്ണി കാനിൽ കയറാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു ജവാൻ മുമ്പോട്ടുവന്ന് കാലിൽ തൊട്ടു നമസ്കരിച്ചു. അത് രാമ്പ്രസാദ് യാദവായിരുന്നു.

15. കാനനം

പൊലീസ് സർജൻ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ പ്രഭാതസവാരി കഴിഞ്ഞുവന്ന് വരാത്തയിലിരുന്ന് പതിവുപോലെ മണി കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്ത ചായയും കുടിച്ച് അന്നത്തെ പത്രങ്ങൾ വായിക്കുകയായിരുന്നു. പത്രങ്ങളിലെല്ലാം എസ് പി ഹരികുമാറിന്റെ പ്രൊമോഷന്റെ വാർത്തയും മുഖചിത്രവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഉടനെ പ്രൊമോഷൻ ഉണ്ടാകും എന്ന് ഹരി പറഞ്ഞിരുന്നതാണ്. ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിൽ തന്നെ ഡി ഐ ജി ആയിട്ടാണ് നിയമനം. ഹരി ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ കുറ്റാന്വേഷണമാണ് കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഹരി എസ് പി ആയിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഒരു സമർത്ഥനായ കുറ്റാന്വേഷകനാണെന്ന പേരും സമ്പാദിച്ചു. ഹരിയെ വിളിച്ച് അഭിനന്ദിക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഫോൺ കയ്യിലെടുത്തപ്പോൾ ഫോൺ റിങ്ങു ചെയ്തു. പ്രൊഫൈലിൽ ഹരിയുടെ ചിത്രം.

“ഗുഡ് മോണിങ് സർ. സർ തിരക്കിലാണോ?”

“ഹലോ, ഡി ഐ ജി സർ, ഗുഡ് മോണിങ് ആൻഡ് ഹാർട്ടി കൺഗ്രാച്ചുലേഷൻസ് ഓൺ ദ ഡിസ്റ്റിങ്ഷൻ കൺഫേഡ് അപ്പോൺ യൂ. ഹരി ചാർജെജടുത്തോ? എനിക്ക് തിരക്കൊന്നുമില്ല.”

“സർ, ഇന്നലെത്തന്നെ ചാർജെജടുത്തു. ഇന്ന് രാവിലെ ഒരു മർഡർകേസ്സ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അന്വേഷണം ഞാൻതന്നെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കണമെന്ന് ഐ ജിയുടെ നിർദ്ദേശം. പൊലീസുകാർ പറയും ചാർജെജടുത്താൽ ഉടനേ മർഡർ കേസ്സ് കിട്ടുന്നത് ശുഭമാണത്രേ.”

“ഹരി, കേസ്സ് എവിടെയാണ്?”

“സർ, ഇവിടെനിന്നും അറുപതു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള സുവർണ്ണഗിരി ഹിൽ സ്റ്റേഷനിൽ പോയിട്ടുണ്ടോ?”

“ഉണ്ട്, വളരെ മുമ്പാണ്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ സമയത്ത്. അവിടെ താമസിച്ചിട്ടില്ല. രാവിലെ പോയി വൈകിട്ട് തിരികെ വന്നു. അന്ന് ഒരു ചെറിയ ഗസ്റ്റ് ഹൗസ് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഞങ്ങൾ രാവിലെ കുറച്ചു ഭക്ഷണവുമായിട്ടാണ് പോയത്. അവിടെ ഉയരമുള്ള മലയിലെ ഒരു പഴഞ്ചൻ കെട്ടിടത്തിന്റെ വരാന്തയിൽ വച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ഒരു കാട്ടരുവിയിൽ കൈ കഴുകി. അവിടെ കാനനഭംഗി ആസ്വദിച്ച് കുറച്ചുനേരം കഴിച്ചുകൂട്ടി.”

“സർ, ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിയൊക്കെ മാറി. നല്ല റോഡും പുതിയ അതിഥി മന്ദിരങ്ങളും ഒക്കെ ആയി. അവിടെ പതിമൂന്നാം ഹെയർപിൻ വളവിനു താഴെ റോഡിൽനിന്നും അല്പം താഴെയായി ഇന്ന് രാവിലെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മൃതദേഹം കാണപ്പെട്ടു. റോഡിന്റെ വശത്തുകൂടി നടന്നു പോയ ഒരു റബ്ബർ ടാപ്പിങ് തൊഴിലാളിയാണ് ഡെഡ് ബോഡി ആദ്യം കണ്ടത്. അയാളാണ്

സുവർണ്ണഗിരി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പ്രഥമ വിവരം നൽകിയത്. സീൻ ഗാർഡ് ചെയ്യാൻ ഞാൻ ക്രൈംബ്രാഞ്ച് എസ് പി കൈലാസ് യാദവിനോടു പറഞ്ഞു.”

“ഹരി, ആട്ടോപ്സി അവിടെ വെച്ചു ചെയ്യണമെന്നുണ്ടോ?”

“സർ വന്നു കണ്ടിട്ടുമതി ഇൻകസ്റ്റ് തുടങ്ങുന്നത് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് അവിടെയെത്താൻ രണ്ടു മണിക്കൂർ വേണം. പത്തു മണിക്ക് തിരിച്ചാൽ പന്ത്രണ്ടു മണിക്ക് എത്തും. ഇൻകസ്റ്റ് കഴിയുമ്പോൾ രണ്ടുമണി. പിന്നെ മോർച്ചറിയിലേക്ക് രണ്ടു മണിക്കൂർ. അവിടെ എത്തുമ്പോൾ നാലുമണി. വഴിയിൽ എന്തെങ്കിലും തടസ്സം ഉണ്ടായാൽ ഇന്ന് ആട്ടോപ്സി നടക്കില്ല.”

“എന്റെ ഹരി വളച്ചുകെട്ടില്ലാതെ കാര്യം പറയൂ. ആട്ടോപ്സി സൈറ്റിൽ വെച്ചു ചെയ്യണം. അത്രയല്ലേ വേണ്ടൂ. അങ്ങനെതന്നെ. ഡി ഐ ജിയുടെ ആദ്യത്തെ കേസ്സല്ലേ. ഹരി നേരത്തേ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ. ഞാൻ എന്റെ കാറിൽ ജോർജ്ജും സന്നാഹങ്ങളുമായി പതിനൊന്നു മണിക്കൂർ മുൻപായി സീനിൽ എത്താം. അവിടെ ആട്ടോപ്സി ചെയ്യുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കാൻ പറയണം.”

ഒരു ഡെസ്ക്, ആവശ്യത്തിന് വെള്ളം, വെയിലുണ്ടെങ്കിൽ ടാർപാളിനോ പോളിത്തിനോകൊണ്ടൊരു മേൽക്കൂര...”

“സർ, എനിക്കറിയാം ഞാൻ എത്രയോ കേസ്സുകളിൽ സാറിനൊപ്പം ആട്ടോപ്സി അറ്റ് സൈറ്റ് കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ വേണ്ട അറേഞ്ച്മെന്റ്സ് ചെയ്യാം.”

സുവർണ്ണഗിരിയിൽ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഒരു അസിസ്റ്റന്റിനെയും കിട്ടിയില്ല. കൃഷ്ണനു കോടതി ഡ്യൂട്ടി. വേറൊരാളിന് ക്ലാസ്സ്, ഒരാൾക്ക് സുഖമില്ല. പിന്നെ ‘കോട്ട നോക്കുവാൻ’ ഒരാളേ ഉള്ളൂ. ജോർജ്ജിനെയും കൂട്ടി എട്ടരമണിക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. സുവർണ്ണഗിരിയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ പതിമൂന്നാം വളവിലെത്തുമ്പോൾ പത്തര മണിയേ ആയിട്ടുള്ളൂ. സീനിൽ പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഏതാനും നാട്ടുകാരും കൂടി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഡി ഐ ജിയുടെ യൂണിഫോമിൽ ഹരിക്ക് കുറേക്കൂടി ഗ്ലാമർ ഉണ്ടെന്നു തോന്നി. ഹരി എസ് പി കൈലാസ് യാദവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തി.

“ഫോട്ടോഗ്രാഫുകൾ എടുത്തെങ്കിൽ നമുക്ക് ഒരു പ്രഥമിക പരിശോധന നടത്താം.”

“സർ, ഫിംഗർപ്രിന്റുകാർക്ക് കൈവീരലുകൾ റിഗർ മോർട്ടിസ് കാരണം സ്റ്റിഫായതിനാൽ പ്രിന്റെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. സർ, ആട്ടോപ്സി തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് റിഗർ ബ്രേക്കു ചെയ്തു കൊടുത്താൽ അവർക്ക് പ്രിന്റെടുക്കുമായിരുന്നു.”

കൈലാസ് യാദവിന്റെ ഹിന്ദി ആക്സന്റിലുള്ള മലയാളം കേൾക്കുവാൻ രസമുണ്ടായിരുന്നു.

“നോ പ്രോബ്ബം. ഞാൻ ഹെൽപ്പു ചെയ്യാം. ഇതൊരു അൺനോൺ, അൺഐഡന്റിഫൈഡ് ബോഡിയല്ലേ. ഫിംഗർ പ്രിന്റുകൾ പ്രാധാന്യമുള്ള തെളിവല്ലേ.”

പൊലീസുകാർ അവിടെ നാട്ടുകാരായ ആളുകളെക്കൊണ്ട് മൃതദേഹത്തിന് അടുത്തായി മലഞ്ചെരിവ് കുറെഭാഗം നിരപ്പാക്കി, പോളിത്തിൻഷീറ്റുകൊണ്ടൊരു മേൽക്കട്ടിയും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അതിനുള്ളിൽ ഒരു ഡെസ്കും ഇട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കുട്ടകത്തിൽ നിറയെ വെള്ളവും ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് മഗ്ഗും കരുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഉണ്ണി ഒരു കോട്ടൺ ഗൗണും അതിനു മുകളിൽ പ്ലാസ്റ്റിക്, ഏപ്രണും ഗ്ലൗസുകളും ധരിച്ചു മൃതദേഹം പരിശോധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മരിച്ച സ്ത്രീക്ക് നാല്പതു വയസ്സു തോന്നിക്കും. മെലിഞ്ഞു പുഷ്പിയില്ലാത്ത ശരീരപ്രകൃതി. മണിബന്ധംവരെ നീണ്ട സ്ലീവുള്ള വെളുത്ത ബ്ലൗസും വെളുത്ത കോട്ടൺ സാരിയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ മുത്തുകൾകൊണ്ടുള്ള കുരിശുമാല. ചെറിയ കമ്മലുകൾ. ഇവകൂടാതെ ആഭരണമൊന്നുമില്ല. ശവശരീരത്തിൽനിന്നും അല്പം അകലെ വില കുറഞ്ഞ ഒരു ജോടി പ്ലാസ്റ്റിക് ചെരുപ്പുകൾ കാണപ്പെട്ടു.

ധരിച്ചിരുന്ന സാരിയുടെ ഒരറ്റം കഴുത്തിനു ചുറ്റിക്കെട്ടി മുറുക്കിയ നിലയിലായിരുന്നു. ചുറ്റഴിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കഴുത്തിനു ചുറ്റും നീലിച്ച ലിഗേച്ചർ അടയാളം. സ്ത്രീയെ കഴുത്തു ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയതാണെന്ന് വ്യക്തം. നാവിന്റെ അറ്റം അല്പം പുറത്തേക്കു തള്ളി കടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കണ്ണുകളിലെ വെള്ളയിൽ രക്തത്തിന്റെ പൊട്ടുകൾ. ചുണ്ടുകൾ, നഖങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നീലനിറം, വായുടെ വലത്തെ കോണിൽനിന്നും രക്തംകലർന്ന കവിളിലൂടെ ഉമിനീർ ഒലിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചതിന്റെ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ണി ഹരിയെയും കൈലാസിനെയും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറെയും കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഫോട്ടോഗ്രാഫറെ വിളിച്ച് കഴുത്തിന്റെ ക്ലോസപ്പ് ചിത്രങ്ങൾ എടുപ്പിച്ചു.

ജോർജ്ജ് രണ്ടു നാട്ടുകാരുടെ സഹായത്തോടെ മൃതശരീരം ഡെസ്കിനു മുകളിൽ കിടത്തി വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഉണ്ണി പറഞ്ഞു:

“ജോർജ്ജ് സാരിയുടെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന ഭാഗത്ത് ലിഗേച്ചറിന് ഇടുന്നതുപോലെ രണ്ടറ്റത്തും ഒരു ചണനൂൽകൊണ്ട് കെട്ടണം.”

“മനസ്സിലായി സർ, അപ്രകാരം ചെയ്യാം.”

മൃതശരീരത്തിൽനിന്നും വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റി ഒരു പേപ്പർ ബാഗിൽ പാക്കു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ട്, ജോർജ്ജ് ശരീരം വെള്ളം ഒഴിച്ച് നല്ലതുപോലെ കഴുകി തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി.

“ജോർജ്ജ് തലമുടി ചീകി ഒതുക്കിവയ്ക്കാമോ? ഫോട്ടോ എടുക്കുവാനാണ്.”

ഉണ്ണി ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരെ വിളിച്ച് മുഖത്തിന്റെ ഫ്രോണ്ടലും ലാറ്ററലുമായ കുറെ ചിത്രങ്ങൾ എടുപ്പിച്ചു. മൃതദേഹത്തിന്റെ പുറം പരിശോധനയിൽ ഒരു നല്ല

തെളിവുകിട്ടി. വയറിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇടുപ്പെല്ലിന് എട്ട് സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലായി, പതിനഞ്ചു സെന്റിമീറ്റർ നീളമുള്ള ഏകോണിച്ചുള്ള ഒരു ഓപ്പറേഷൻ സ്കാർ കാണപ്പെട്ടു. അതിൽ തയ്യലുകളുടെ അടയാളമുണ്ടായിരുന്നു. ആ അടയാളം തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നതിൽനിന്നും അതിന് വലിയ പഴക്കമില്ല എന്ന് ഉണ്ണി ഊഹിച്ചു. സാധാരണ സർജന്മാർ അപ്പൻഡിക്സ് നീക്കം ചെയ്യാനിടയുന്ന ഇൻസിഷൻ ആണെന്നു പറയാം. തീർച്ചപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ വയറു തുറന്നു നോക്കണം. ലൈംഗികാവയവങ്ങൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അവർ ലൈംഗിക ജീവിതം നയിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെന്ന് മനസ്സിലായി. ശരീരത്തിൽ മുഖത്തും കൈകളിലും നെഞ്ചിലും ഒരു ചെറുമൽപ്പിടിത്തത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന നഖക്ഷതങ്ങളും കരിവാളിപ്പുകളുമല്ലാതെ ഗുരുതരമായ മുറിവുകളൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. സമീപകാലത്ത് ലൈംഗികവൃത്തി നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയുവാനായി യോനീസ്രവം ശേഖരിച്ചു.

ആന്തരികാവയവങ്ങളുടെ പരിശോധനയിൽ വൻകുടലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന അപ്പൻഡിക്സ് നീക്കം ചെയ്തതായി മനസ്സിലായി. നീക്കം ചെയ്ത ഭാഗത്തുനിന്നും സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്കായി അല്പം മുറിച്ചെടുത്തു. ഗർഭാശയമുഖത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽനിന്നും സ്ത്രീ ഒരിക്കൽപോലും പ്രസവിച്ചിട്ടില്ല എന്നും മനസ്സിലായി. അവരുടെ അണ്ഡാശയങ്ങളിൽ നിറയെ ദ്രാവകം നിറഞ്ഞ അറകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പോളിസിസ്റ്റിക് ഓവറി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ അവസ്ഥയുള്ളവർക്ക് ഗർഭധാരണം ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

എല്ലുകളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും നെഞ്ചെല്ലിന്റെയും തലയോടിന്റെയും പരിശോധനയിൽനിന്നും സ്ത്രീയുടെ പ്രായം മുപ്പത്തിഅഞ്ചിനും നാല്പതിനും മധ്യേ ആയിരിക്കാം എന്നായിരുന്നു ഉണ്ണിയുടെ നിഗമനം.

“ജോർജേജ്, ഒരു കാര്യം മറന്നു. ഈ സ്ത്രീയുടെ നഖങ്ങളും തലമുടിയും ഗുഹ്യരോമങ്ങളും ശേഖരിക്കണം.”

ഉണ്ണി ഗ്ലൗസുകളും ഏപ്രണും മാറ്റി കൈകൾ കഴുകി ആട്ടോപ്സി പന്തലിനു വെളിയിൽ വന്നു. “ഹരി മുതശരീരം എഴുപത്തിരണ്ടു മണിക്കൂറെങ്കിലും റഫ്രിജറേറ്ററിൽ സൂക്ഷിക്കണം. പത്രങ്ങളിലെ ഫോട്ടോയും വിവരണവും കണ്ട് ബന്ധുക്കൾ തരിച്ചറിഞ്ഞാലോ?”

“സർ, തിരിച്ചറിയുന്നതുവരെ വേണമെങ്കിലും സൂക്ഷിക്കാം. പൊലീസ് ആശുപത്രിയിലെ മോർച്ചറിയിലെ കോൾഡ് ചേംബറിൽ വയ്ക്കാം. നമുക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലേക്കു പോകാം.

ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലെ ഫ്ളാറ്റിലെത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ണി ഹരിയോടും കൈലാസിനോടും ഭക്ഷണത്തിന് ഓർഡർ ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞിട്ട് കുളിക്കുവാൻ പോയി. ഉണ്ണി

ആട്ടോപ്സി, പ്രത്യേകിച്ചും ആട്ടോപ്സി അറ്റ് സൈറ്റ്, കഴിഞ്ഞാൽ കുളിച്ച് വസ്ത്രം മാറിയിട്ടേ ആഹാരം കഴിക്കൂ. അതിനായി വസ്ത്രങ്ങളും സോപ്പും പെർഫ്യൂമും ഒക്കെ അടങ്ങിയ ഒരു ബ്രീഫ് കേസ് എപ്പോഴും കരുതിയിരിക്കും. വിശാലമായ കുളിയൊന്നുമല്ല, ഒരു കിങ്ക് ഷവർ. ഉണ്ണി കുളി കഴിഞ്ഞ് വേഷം മാറി വന്നപ്പോൾ ലഞ്ച് കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.

“ജന്റിൽമെൻ, ബ്രീഫിങ് ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടാകാം, അല്ലേ.” ഉണ്ണിയുടെ സജഷൻ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ട് അവർ സ്വീകരണമുറിയിലെ സോഫാ സെറ്റുകളിൽ ഇരുന്നു. ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലെ മാനേജർ ഒരു പ്ലേറ്റിൽ മാമ്പഴവും ഫോർക്കുകളും ടീപ്പോയിയുടെ മേൽ കൊണ്ടുവച്ചു. റൂറൽ എസ് പിയെ തൊഴുതു. കൈലാസ് അവിടെ അതിഥിയായി എത്താറുണ്ട് എന്നു മനസ്സിലായി.

“അപ്പോൾ നമുക്ക് തുടങ്ങാം.” ഉണ്ണി ബ്രീഫിങ് തുടങ്ങി.

“കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ പ്രായം ഉദ്ദേശം നാല്പത്. അവരുടെ വേഷത്തിൽനിന്നും കുരിശുമാലയിൽനിന്നും ക്രിസ്ത്യാനി ആകാനാണ് സാധ്യത. സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കമാണെന്ന് വേഷത്തിൽനിന്നും വിലകുറഞ്ഞ ആഭരണങ്ങളിൽനിന്നും ചെരിപ്പുകളിൽനിന്നും ഊഹിക്കാം. ഹരി അവരുടെ ജോലി എന്തായിരുന്നിരിക്കാം? എനി ഗസ്റ്റ്?”

“നോ ഐഡിയ.” ഹരിയും കൈലാസും കൈ മലർത്തി.

“നിങ്ങൾ അവരുടെ ബ്ലൗസിന്റെ നിറവും സ്ലീവുകളും ശ്രദ്ധിച്ചില്ലേ? വെള്ള ബ്ലൗസ്, ലോങ്ങ് സ്ലീവ്സ്? ഇതൊരു ഹൗസ് വൈഫിന്റെ വേഷമല്ല. ഇത്തരം വേഷം സാധാരണയായി സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നവരാണ് ധരിക്കുന്നത്.”

“പിന്നെ, അവർ വിവാഹിത ആയിരിക്കാം. ഷീ ഈസ് യൂസ്ഡ് ടു സെക്ഷൽ ആക്ട്. ഗർഭാശയമുഖത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽനിന്നും അവർ ഇതുവരെ പ്രസവിക്കുകയോ ഗർഭച്ഛിദ്രം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അവർക്ക് അണ്ഡാശയങ്ങൾക്ക് രോഗമുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കും കുട്ടികൾ ജനിക്കാത്തത്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായ തെളിവ് അവർക്ക് കുറെനാളുകൾക്കുമുമ്പ് അപ്പൻഡിസൈക്ടമി ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അടയാളം മങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ല. അതിനാൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷത്തിനകമെന്ന് അനുമാനിക്കാം. അതെനിക്ക് ഉറപ്പായിപറയുവാൻ സാധ്യമല്ല.”

“ആ സ്ത്രീയുടെ സാരി ഉപയോഗിച്ചുതന്നെ അവരെ കഴുത്തു ഞെരിച്ചുകൊന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു വാഹനത്തിൽ വച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം മൃതശരീരം കൊക്കയിലേക്കു തള്ളിയിട്ടാകാം. എന്നാൽ അവിടെ കൊക്കയില്ലായിരുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ കൊലപാതകികൾക്ക് കഴിയാത്തത് രാത്രിയായതിനാലാകാം. റോഡിന്റെ ഇടതു

വശത്ത് മൃതദേഹം കണ്ടതിനാൽ രാത്രിയിൽ റോഡിറങ്ങി വന്ന വാഹനത്തിൽനിന്നായിരിക്കാം ശവം താഴേക്ക് എറിഞ്ഞത്.”

“എനിതിങ് ടു ആഡ്?” ഉണ്ണി ഹരിയോടും കൈലാസിനോടും ചോദിച്ചു.

“സർ, അങ്ങ് കേസ്സിന്റെ എഴുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനവും തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞു.”

“നോ ഹരി, ആദ്യം മരിച്ച സ്ത്രീയുടെ ഐഡന്റിറ്റി കണ്ടുപിടിക്കാതെ ഈ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണം മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കണം. നിങ്ങളുടെ പ്ലാൻ ഒഫ് ആക്ഷൻ എന്താണ്?”

“സർ, ഇന്നുതന്നെ മരിച്ച സ്ത്രീയുടെ ഫോട്ടോയും വിവരണവും എല്ലാ വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിലും കൊടുക്കാം. ആരെങ്കിലും തിരിച്ചറിയുമോ എന്നു നോക്കാം.”

“ഹരി, രണ്ടു കാര്യങ്ങൾകൂടി ചെയ്താൽ നന്നായിരുന്നു. ഒന്ന് ചിത്രത്തിന് നിങ്ങളുടെ ആർട്ടിസ്റ്റിനെക്കൊണ്ട് കുറച്ചു ‘ജീവൻ’ നൽകണം. ഉദാഹരണത്തിന് ആട്ടോപ്സി സമയത്തെടുത്ത ചിത്രത്തിൽ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞിരിക്കുകയല്ലേ. അത് തുറന്ന രീതിയിലാക്കണം. മുഖത്തെ പേശികൾ മരണാനന്തരം ഫ്ളാറ്റായിരിക്കും. അതിന് ചൈതന്യം നൽകണം. അയാളെ ഇന്നുതന്നെ എന്റെ അടുത്തയയ്ക്കണം. ഞാൻ അയാൾക്ക് ജെഫ്രി കാരന്റെ ‘ഫോറൻസിക് ആർട്ട്’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഈ നടപടിയെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. രണ്ടാമതായി മരിച്ച സ്ത്രീ അപ്പൻഡിസൈക്ടമി ഓപ്പറേഷൻ എവിടെയാണ് ചെയ്തതെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഹരി നിങ്ങളുടെ സി പി ഓ മാരെക്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷത്തിനിടയിൽ ഈ ജില്ലയിലും അടുത്ത ജില്ലയിലുമുള്ള ആശുപത്രികളിൽ അന്വേഷണം നടത്തണം. അവിടെയുള്ള ഇൻപേഷ്യന്റ്- സർജിക്കൽ രജിസ്റ്ററുകൾ പരിശോധിക്കണം. അതിൽ നാല്പതു വയസ്സിനടുത്ത് പ്രായം വരുന്ന, അപ്പൻഡിസൈക്ടമി ഓപ്പറേഷൻ നടത്തിയ സ്ത്രീകളുടെ ലിസ്റ്റ് എടുക്കണം. അവരുടെ സാമ്പത്തികനില വച്ച് നോക്കുമ്പോൾ എനിക്കു തോന്നുന്നത് ഏതെങ്കിലും സർക്കാർ ആശുപത്രികളാകാനാണ് സാധ്യത. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ സഭ്യനസഹായം ചെയ്തിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ സർജറി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ആശുപത്രികളിലും പരിശോധന നടത്തണം.”

“സർ, അങ്ങയുടെ വിലയേറിയ സജഷൻസിന് വളരെയധികം നന്ദി.”

ഉണ്ണി യാത്ര പറയുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സുവർണ്ണഗിരി സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു അത്യാവശ്യ കാര്യം അറിയിക്കുവാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നുവെന്ന് മാനേജർ വന്നു പറഞ്ഞു.

സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ അകത്തുവന്ന് ഹരിയെ സല്യൂട്ടു ചെയ്തു. അയാളോട് എന്താണ് കാര്യമെന്ന് ഹരി ചോദിച്ചു.

“സർ, ഇന്നലെ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീയെ കെ ടി ഡി സി യുടെ ബീയർ പാർലറിൽ ഇന്നലെ വൈകുന്നേരം രണ്ടു പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടുവെന്ന് അവിടത്തെ വെയിറ്റർ ഷാജി വന്നുപറഞ്ഞു. അവർ ഒരു വെള്ളസാരിയും നീളമുള്ള സ്ലീവുള്ള ബ്ലൗസുമാണ് ധരിച്ചിരുന്നതെന്നും പറഞ്ഞു. പുരുഷന്മാരിൽ ഒരാൾ വെള്ളപ്പാൽ പാൻസുമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. സ്ത്രീ ലൈം ജ്യൂസാണ് കുടിച്ചത്. രണ്ടാമത്തെ പുരുഷനെ അധികം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അയാൾ ധോത്തിയും പാൽമാലാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. ഡ്രൈവറാണെന്നു തോന്നിയില്ല.

“അപ്പോൾ അവർ കാരിലാണോ ബീയർ പാർലറിൽ വന്നത്?” ഹരി ചോദിച്ചു.

“സർ, അവർ വന്നത് ഷാജി കണ്ടില്ല. പോയത് ഒരു വെളുത്ത മാർബിൾ ഓഫീസ് കാരിലായിരുന്നു. നമ്പർ നോട്ടു ചെയ്തില്ല.”

“ഷാജിയുടെ വിശദമായ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് രേഖപ്പെടുത്തണം. നാളെ അയാളെ ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിലെ ആർട്ടിസ്റ്റിന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവരണം. സ്ത്രീയുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്റെ രേഖാചിത്രം വരയ്ക്കണം. ഒരു കാരണവശാലും ഷാജിക്ക് ഒരു തരത്തിലുള്ള ഹരാസ്മെന്റും ഉണ്ടാകരുത്.”

ഇൻസ്പെക്ടർ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ണി പറഞ്ഞു: “ഹരി, പ്രതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു സൂചന ലഭിച്ചു. ഇതൊരു നല്ല ലക്ഷണമാണ്, എ ഗുഡ് ഓമൻ. വിഷിങ് യു ആൾ ദ ബെസ്റ്റ്.”

പൊലീസിലെ ആർട്ടിസ്റ്റ് സുരേഷ് മിനുക്കുപണികൾ ചെയ്ത ചിത്രങ്ങൾ എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും ടി വി ചാനലുകളിലും കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ വിവരണസഹിതം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കുവാൻ ക്രൈം ബ്രാഞ്ചിന്റെ അഡ്രസ്സും എസ് പി യുടെ ടെലിഫോൺ നമ്പറുകളും നൽകിയിരുന്നു. മൂന്നു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും യാതൊരു വിവരവും ലഭ്യമായില്ല.

ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കേസിൽ പിടികിട്ടുവാനുള്ള ആളാണെന്ന് കാണിച്ച് സുവർണ്ണഗിരിയിലെ ബീയർ പാർലറിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീയോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്റെ രേഖാചിത്രവും വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിൽ എല്ലാം തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്തി.

രണ്ടു ജില്ലകളിലെയും ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് യൂണിറ്റിലെ അംഗങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആശുപത്രികളിൽ അന്വേഷണം നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം അടുത്ത ജില്ലയിലെ മുണ്ടറ എന്ന സ്ഥലത്തെ സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി എന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറി ഗ്രൂപ്പു നടത്തുന്ന ആശുപത്രിയിലെ സർജറി വകുപ്പിലെ രജിസ്റ്ററിൽ നാല്പതു വയസ്സുള്ള അന്നമ്മ എന്ന സ്ത്രീയ്ക്ക് അപ്പൻഡിസൈക്ടമി ഓപ്പറേഷൻ പത്തു മാസത്തിനു മുൻപ് നടത്തിയതായി കണ്ടെത്തി. അവരുടെ മേൽവിലാസം നൽകിയിരുന്നത് ഒരു പെന്തക്കോസ്റ്റൽ സഭയുടേതായിരുന്നു.

ഓപ്പറേഷൻ നടത്തിയ സർജൻ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ ചിത്രം തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. സർജിക്കൽ യൂണിറ്റിലെ ഒരു നഴ്സ് മാത്രം അന്നമ്മയുടെ ചിത്രം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പത്തു മാസത്തിനു മുൻപ് നടന്ന ഓപ്പറേഷന്റെ കേസ് ഷീറ്റ് ലഭിച്ചു. അന്നമ്മയെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ കഠിനമായ വയറു വേദനയുമാണ് ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചത്. അക്യൂട്ട് അപ്പൻഡിസൈറ്റിസ് എന്നായിരുന്നു ഡയഗ്നോസിസ്സ്. ഉടനേ ഓപ്പറേറ്റു ചെയ്ത് അപ്പൻഡിക്സ് നീക്കം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നതിനാൽ എമർജൻസി ആയിട്ടാണ് ഓപ്പറേറ്റു ചെയ്തത്. ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം അന്നമ്മ പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിച്ച് ആശുപത്രി വിട്ടു. വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ഹരി അടുത്ത ജില്ലയിലെ ക്രൈം ബ്രാഞ്ച് യൂണിറ്റിലെത്തി. സർക്കാർ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അന്വേഷണത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു.

പെന്തക്കോസ്റ്റൽ സഭയുടെ സെക്രട്ടറിയെ കണ്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അന്നമ്മ ഇപ്പോൾ സഭയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നാണ് വിവരം ലഭിച്ചത്. എന്നാൽ അയാളിൽനിന്നും അവരുടെ അനുജത്തിയുടെ മേൽ വിലാസം ലഭിച്ചു. മുണ്ടറയിൽനിന്നും വളരെ അടുത്തായിരുന്നു അവർ ഭർത്താവും കുട്ടികളുമായി താമസിച്ചിരുന്നത്. ഹരി മൂന്നു സി പി ഒ മാരെ ആ വീട് നിരീക്ഷിക്കുവാനും ഭർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുവാനും അയച്ചു.

ആ സംഘം ഒരുദിവസംകൊണ്ടുതന്നെ വിലപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. കൊലയ്ക്കുപയോഗിച്ച വെളുത്ത മാരുതി ഓമ്നി വാൻ ആ വീട്ടുമുറ്റത്തുതന്നെ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അന്നമ്മ അവിവാഹിതയായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലേ പെന്തക്കോസ്ത് സഭയിൽ ചേർന്ന് ഉപദേശിയായി പലയിടത്തും പ്രസംഗങ്ങളും ചെയ്ത് നടക്കുകയായിരുന്നു. അന്നമ്മ ആ സഭയിൽനിന്നും തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞ് വേറേ ഏതോ സഭയിലാണ്. അവർക്ക് ധാരാളം ഭൂസ്വത്തുണ്ട്. അതിലെ ആദായം എടുക്കുന്നത് അനിയത്തിയുടെ ഭർത്താവാണ്. അയാളെക്കുറിച്ച് ആർക്കും നല്ല അഭിപ്രായമില്ല. അയാൾ മദ്യപാനിയും സ്ത്രീലമ്പടനുമാണ്. അയാളുടെ ഭാര്യയ്ക്കും അന്നമ്മയ്ക്കുള്ള അത്രയും സ്വത്തുണ്ടായിരുന്നതാണ്. അതിൽ നല്ല പങ്കും അയാൾ വിറ്റുതുലച്ചതാണ്.

സി പി ഒ മാരുടെ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച വിവരങ്ങളിൽ നിന്നും അന്നമ്മയുടെ സ്വത്ത് തട്ടിയെടുക്കുവാൻവേണ്ടി അയാൾ നടത്തിയ കൊലപാതകമായിരിക്കാമെന്ന് ഹരിക്കു തോന്നി. അപ്പോൾ തന്നെ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറെയും സംഘത്തെയും അയച്ച് ജേക്കബ് എന്ന കഥാനായകനെ കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തു. ഹരിയുടെ നിഗമനം ശരിയായിരുന്നു. കൊല നടത്തിയത് സ്വത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. സഹായിയായി കൊണ്ടുപോയത് ഒരു തമിഴൻ ഡ്രൈവറെയായിരുന്നു. അയാൾക്ക് അയ്യായിരം രൂപ നൽകി. അയാളെ കുറ്റാലത്തുനിന്നും പിടികൂടി.

മാരുതി വാൻ ഫോറൻക് സയന്റിസ്റ്റുകൾ പരിശോധിച്ചു. അതിൽ നിന്നും തലമുടിനാരുകളും രക്തക്കറകളും ലഭിച്ചു. അവ ശാസ്ത്രീയമായ പരിശോധനയിൽ അന്നമ്മയുടേതാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു.

ഹരി ഉണ്ണിയെ ആണ് ആദ്യം വിളിച്ച് കേസ് തെളിഞ്ഞ കാര്യം പറഞ്ഞത്

“അനദർ ഫെതർ ഓൺ യുവർ കാപ്, ഡിയർ ഹരി.”

“മുഴുവൻ ക്രൈഡിറ്റും സാറിനുള്ളതാണ്.”

“നോ ഹരി, ഞാൻ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നുള്ളൂ. നിങ്ങൾ അവയെല്ലാം ഭംഗിയായി നടപ്പിൽ വരുത്തി. അതിനുള്ള ഫലം ലഭിച്ചു. ഹാർട്ടി കൺഗ്രാച്ചുലേഷൻസ്.”
